

**INSTITUȚIA PUBLICĂ
UNIVERSITATEA DE STAT DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE „NICOLAE TESTEMIȚANU”
DIN REPUBLICA MOLDOVA**

**CONFERINȚA ȘTIINȚIFICĂ ANUALĂ
A COLABORATORILOR ȘI STUDENȚILOR**

Culegere de rezumate științifice

Chișinău, 2014

Medicina este o știință în continuă schimbare, ce necesită revizuirea periodică a teoriilor și practicilor existente referitoare la arsenalul diagnostic și curativ, a principiilor de organizare, gestiune, evaluare, asigurare a calității serviciilor prestate și securității pacienților.

În acest context, în culegerea dată își aduc modestul lor aport studenții, rezidenții și tinerii cercetători ai USMF “Nicolae Testemițanu”, care își prezintă rezultatele activității de cercetare, efectuată sub îndrumarea atentă a conducătorilor științifici.

Prezenta culegere de rezumate nu a fost supusă unei evaluări colegiale (peer-review).

Redacția a respectat stilistica și ortografia originală a rezumatelor predate pentru publicare, care au fost anterior verificate și validate de către conducătorii științifici ai autorilor, precum și de redactorii de limbă română și engleză, colaboratori ai Catedrei de limbi moderne a USMF “Nicolae Testemițanu”.

Totuși, în vederea posibilelor erori umane sau schimbărilor survenite în știința medicală, încurajăm cititorul să verifice informația prezentată, folosind și alte surse, și nu ne asumăm responsabilitatea pentru erorile, omisiunile sau rezultatele, obținute în urma utilizării informației din această culegere.

Direcția știință a USMF “Nicolae Testemițanu”

Comitetul de organizare
a Conferinței științifice anuale a colaboratorilor și studenților
Universității de Stat de Medicină și Farmacie “Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova

Președinte:

Ion Ababii – rector, academician al AȘM, dr. hab. șt. med., profesor universitar, Om Emerit

Membrii:

Gheorghe Rojnoveanu – prorector pentru activitatea științifică, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Olga Cernețchi – prorector pentru asigurarea calității și integrării în învățământ, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Mihai Gavriliuc – prorector pentru relații internaționale, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Oleg Lozan – prorector pentru implementarea tehnologiilor informaționale și dezvoltare strategică, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Emil Ceban – prorector pentru educație și probleme sociale, dr. hab. șt. med., conferențiar universitar

Didina Nistreanu – secretar științific al IP USMF *Nicolae Testemițanu*, dr. în filos., conferențiar universitar

Ghenadie Curocichin – specialist coordonator în probleme de știință, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Adrian Belii – specialist coordonator în probleme de știință, dr. hab. șt. med., conferențiar universitar

Viorel Prisacari – șef catedră, Catedra de epidemiologie, membru corespondent al AȘM, dr. hab. șt. med., profesor universitar, Om Emerit

Lilian Șaptefrați – șef secție, Secția didactică, dr. hab. șt. med., conferențiar universitar

Olga Tagadiuc – șef secție, Secția doctorat și masterat, dr. hab. șt. med., conferențiar universitar

Gheorghe Plăcintă – decan, Facultatea de Medicină nr. 1, dr. șt. med., conferențiar universitar

Mircea Bețiu – decan, Facultatea de Medicină nr. 2, dr. șt. med., conferențiar universitar

Ion Lupan – decan, Facultatea de Stomatologie, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Nicolae Ciobanu – decan, Facultatea de Farmacie, dr. șt. med., conferențiar universitar

Valeriu Revenco – decan, Facultatea de Rezidențiat și Secundariat clinic, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Eugen Bendelic – decan, Facultatea de Educație Continuă în Medicină și Farmacie, dr. hab. șt. med., profesor universitar

Sergiu Berliba – președinte al Comitetului sindical al colaboratorilor IP USMF *Nicolae Testemițanu*, dr. șt. med., conferențiar universitar

Marcel Abraș – președinte al Asociației Studenților și Rezidenților în Medicină

Parascovia Becciev – contabil-șef al IP USMF *Nicolae Testemițanu*

Liubovi Karnaeva – director Biblioteca Științifică Medicală a IP USMF *Nicolae Testemițanu*

Vitalie Braniște – șef serviciu, Serviciul tehnologia informației și comunicațiilor (STIC)

Ghenadie Crușelnițchi – șef secție, Secția asistență tehnică, STIC

Marian Stan – șef catedră, Catedra de educație fizică

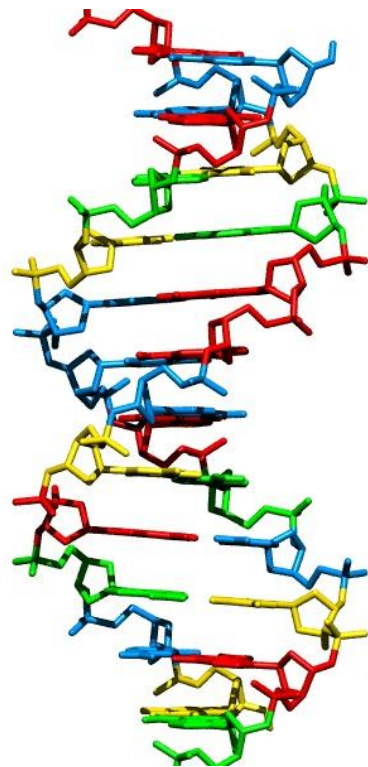
Victor Juncu – vicepreședinte al Asociației Studenților și Rezidenților în Medicină

Victor Șchiopu – rezident, anul II

Eudochia Mihalachi – studentă, anul IV, Facultatea de Stomatologie

Vladislava Socican – studentă, anul V, Facultatea de Farmacie

MEDICINĂ FUNDAMENTALĂ

GREFE BIOACTIVE ȘI INGINERIE TISULARĂ. GREFELE OSOASE. REVISTA LITERATURII

Mihaela Ivanov

(Cond. șt. - Radu Turchin, dr. șt. med., conf. univ., cat. Anatomia topografică și chirurgie operatorie)

Introducere. Tratarea defectelor osoase necesită grefe. Autogrefele, alogrefele, xenogrefele și grefele sintetice au câteva dezavantaje: rezerve limitate, dureri în urma transplantului de creastă iliacă, posibilitatea rejecției, infecției, fragilitate. Ca alternativă s-a recurs la inginerie tisulară care presupune creșterea țesutului în vivo fără transplantarea celulelor.

Scop. Abordarea metodei mai simple de creștere a țesuturilor osoase în vivo pentru realizarea grefelor osoase. Crearea unui bioreactor sub periost, spațiu bogat în celule pluripotente, astfel încât mecanismul de regenerare să construiască noul țesut.

Material și metode. Științii din Marea Britanie, „The Steavens Group” au folosit în cercetarea lor 26 de iepuri, îndepărtând câteva straturi, au ajuns la periost. Cu ajutorul unei seringi au introdus gelul special formând o cavitate. Șase săptămâni au urmărit proliferarea osului. Țesutul format a fost preluat și transplantat unui individ de aceeași specie, urmat de integrarea completă după 6 săptămâni.

Rezultate. Spațiul a fost rapid umplut cu celule progenitoare. Creșterea a trecut prin toate etapele osteogenezei. Incizia punctiformă a contribuit la separarea cavității de alte medii și proliferarea culturii de țesut osos.

Concluzii. Metoda ar permite obținerea unui volum mare de material biologic, fiind relativ simplă micșorează posibilitatea de rejecție și mărește afinitatea pentru țesuturile preexistente. De asemenea, cercetarea ne dovedește posibilitatea dezvoltării în alte domenii cum ar fi creșterea țesutului pulmonar, hepatic sau regenerarea miocardului.

Cuvinte cheie. Grefă, țesut osos, inginerie tisulară, bioreactor.

BIOACTIVE SCAFFOLDS AND TISSUE ENGINEERING. BONE GRAFTING. LITERATURE REVIEW

Mihaela Ivanov

(Sci. adviser: Radu Turchin, PhD, associate prof., chair of Topographic Anatomy and Operational Surgery)

Introduction. Treatment of bone defects requires grafting. Autografts, allografts, xenografts and synthetic variants have disadvantages: the need of large volumes, severe pain after the iliac crest transplant, also rejection, infection and fragility. This has prompted the exploration of other alternatives to generate new bone using tissue engineering, *in vivo*.

Purpose. Approach a new method of bone growing, for bone grafting. The crux of the approach lies in the creation of a bioreactor under the periosteum, a mesenchymal layer rich in pluripotent cells, in such a way that the body's healing mechanism is leveraged in the engineering of neotissue.

Material and methods. The British scientists „The Steavens Group” used 26 New Zealand white rabbits. Removing the skin and muscles they reached the periosteum. Using a needle with a saline solution, they created a cavity under the periosteum. During the next 6 weeks they would observe the bone growth. The neotissue have been transplanted to another individ of the same species, having a complete integration in 6 weeks.

Results. They observed the rapid proliferation of cells. The neobone formation followed an intramembranous path, with woven bone matrix subsequently maturing into compact bone. The pinhole incision had effectively eliminated other external cell populations, thus favoring the proliferation of the progenitor cells.

Conclusions. This method allows obtaining large volumes of biological material. More over, it opens many new possibilities in developing tissue engineering for other types like pulmonary, liver tissue or even myocardium.

Key words. Graft, bone tissue, tissue engineering, bioreactor.

MORFOLOGIA APENDICELUI VERMIFORM

Tudos Ion

(Cond.șt.-Olga Belic, dr., conf. univ., cat. Anatomia Omului)

Introducere. Cea mai frecventă urgență chirurgicală abdominală rămîne apendicita acută, iar apendicectomia - cea mai utilizată intervenție chirurgicală. Cunoașterea aspectelor topografice și structurale ale apendicelui vermiform în diferite perioade ale ontogenezei postnatale și în dependență de gen este de importanță majoră în intervențiile operatorii.

Scop. Elucidarea particularităților topografice și structurale ale apendicelui vermiform.

Material și metode. Topografia și structura apendicelui vermiform au fost studiate pe complexe de organe prin disecție macroscopică fină (10 complexe), pe complexe de organe colectate de la persoane adulte cu vârsta cuprinsă între 39-63 de ani.

Rezultate. Au fost determinate poziția și structura apendicelui vermiform. S-a constatat că, în majoritatea cazurilor, apendicele are o poziție medială 50% (5 preparate), iar în 40% de cazuri (4 preparate) – poziție descendentă. Doar în 10 % apendicele e situat retrocecal și ascendent. S-a constatat că în 40% din cazuri lungimea apendicelui este cuprinsă între 6-7 cm. În alte 40% lungimea organului variază între 7,1-8,0 cm, iar în 20% - este cuprinsă între 8,1- 9,0cm. La femei lungimea apendicelui variază între 6,3-9,1 cm, la bărbați – 6,3-8,4 cm.

Concluzii. Atît structural, cît și topografic, apendicele vermiform se caracterizează printr-o gamă largă de variante anatomice individuale. Mai frecvent este înfîlnită localizarea apendicelui în poziție medială și descendentă, iar lungimea lui medie variază între 6,3-7,6 cm.

Cuvinte cheie. Apendice vermiform, disecție macroscopică.

THE ANATOMY OF THE VERMIFORM APPENDIX

Tudos Ion

(Sci. adviser: Olga Belic, associate prof., chair of Human Anatomy)

Introduction. The most frequent surgical abdominal emergency is the acute appendicitis, while appendectomy is the most used surgical intervention. Knowing the topographical and structural aspects of the appendix in different periods of ontogenesis is crucial for the future surgical interventions.

Purpose. To clear up the topographical and structural features of the appendix.

Material and methods. The topography and the structure of the vermiform appendix were studied on complexes of organs with delicate macroscopic dissection (10 complexes) in adults between 39 and 63 years old.

Results. The position and the structure of the appendix were determined on complexes of organs. It was established that in the majority of the cases the appendix had a medial position 50% (5 pieces), but a descendent position in 40% of the cases (4 pieces). Only in 10% the appendix situated retroceally is ascendant. From the total number of organs - only in 40% of the cases the length of the appendix was between 6-7cm. In other 40% the length of the organ varies between 7,1-8,0 cm, and in 20% it is between 8,1-9,0 cm. The length of the appendix in women is 6,3-9,1 cm, in men 6,3-8,4 cm.

Conclusions. Both the structural and topographical the vermiform appendix is characterized by various individual anatomical structures. The place of the appendix in a medial and descendent position is met more often, and its average length varies between 6,3-7,6cm.

Key words. Vermiform appendix, macroscopic dissection.

ARTERA LIENALĂ – ASPECTE STRUCTURALE ȘI TOPOGRAFICE

Livia Doliscinshi

(Cond. șt. - Olga Belic, dr., conf. univ., cat. Anatomia Omului)

Introducere. Cunoașterea aspectelor structurale și topografice ale arterei lienale este de importanță majoră în intervențiile operatorii. Splenografia deseori este considerată periculoasă din cauza riscului de hemoragii din țesuturile suturate ale splinei. Acest pericol poate fi redus prin modificarea tehnicii chirurgicale și prin cunoașterea detaliată a anatomiei sistemului vascular al organului vizat.

Scop. Actualul studiu are drept scop elucidarea unor particularități de ramificare ale arterei lienale în regiunea hilului lienal.

Material și metode. Topografia și tipurile de ramificare ale arterei splenice la nivelul hilului lienal au fost studiate pe complexe de organe prin disecție macroscopică fină (3 complexe), precum și pe 14 piese de coroziune din colecția muzeului catedrei.

Rezultate. Pe piesele de coroziune și pe blocurile de organe a fost determinată modalitatea de ramificare-a arterei lienale în regiunea hilului. S-a constatat că, în majoritatea cazurilor, artera splenică se împarte în două ramuri de ordinul I – 94,1% (16 spline). Din numărul total de spline, sub unghi ascuțit și sub unghi obtuz s-au ramificat câte 8 artere (50% din cazuri). Artera lienală se ramifica în 3 artere de ordinul I în 5,9% din cazuri – 1 preparat.

Concluzii. Atât structural, cât și topografic, artera lienală se caracterizează printr-o gamă largă de variante anatomice individuale. De regulă, în regiunea hilului ea se ramifică în două ramuri (94,1%), iar în 5,9% – în trei.

Cuvinte cheie. Splina, artera lienală, ramurile arterei lienale.

LIENAL ARTERY – STRUCTURAL AND TOPOGRAPHIC ASPECTS

Livia Doliscinshi

(Sci. adviser: Olga Belic, associate prof., chair of Human Anatomy)

Introduction. To know the structural and topographical aspects of the lienal artery is of a major importance in surgical interventions. Splenography is very often dangerous because of the risk of hemorrhage from the sutured tissues of the spleen. This danger can be diminished by modifying the surgical technique and a detailed knowledge of the vascular anatomical system of the given organ.

Purpose. The given study has the aim to highlight some ramification features of the lienal artery in the region of the lienal hilum.

Material and methods. We studied the topography and the types of ramification of the splenic artery at the level of the lienal hilum on complexes of organs by delicate macroscopical dissection (3 complexes) as well as on 14 pieces of corrosion from the department's museum.

Results. It was determined the modality of ramification of the lienal artery in the area of the hilum on pieces of corrosion and on blocks of organs. It was established that, in the majority of cases, the splenic artery was divided into two branches of the I order 94,1% (16 spleens). Of the total number of spleens, of a sharp angle and an obtuse one, were ramified 3 arteries of the I-order in 5,9% of the cases – 1 preparation.

Conclusions. Both structural and topographical the lienal artery is characterized by a large spectrum of individual anatomical variants. As a rule, it is ramified into two branches in the area of the hilum (94,1%) but in 5.9% – in three branches.

Key words. lien, lineal artery topography.

ENZIMOPATII DE ERITROCITE

Amin Ali

(Cond. șt. - Ludmila Gavriiliuc, dr. hab.șt. med., prof. univ., cat Biochimie și Biochimie clinică)

Introducere. Eritrocite sau celule roșii din sânge (RC) au metabolismul care este orientată în două direcții principale: sinteza compușilor macroergice (ATP) în calea glicolitică, și funcția de protecție a sistemului antioxidant (AOS). Glicoliza este determinată de activitatea normală a enzimelor: piruvat kinază, hexokinază, și alt. Prin această metodă se metabolizează aproximativ 90% de glucoză în RC. Baza de enzimopatii cu sinteza ATP deficit este deficitul ereditar de piruvat kinaza, care se transmite recesiv autozomal. În RC singura cale de sinteza ATP este glicoliza, și cea multă energie este utilizată pentru transportul ionilor în RC prin membrană. Lipsa de energie duce la deficitul transmembranar de transport ionic, caracterizat printr-un dezechilibru între extra- și intra-eritrocite ion-raport. Sindromul hemolytic în această situație este însoțită de icter și splenomegalie. Pentru a asigura potențialul de reducere este necesar să se sintetizeze o cantitate suficientă de glutatation redusă (GSH), această funcție normală sunt hexoză monofosfat, care oferă un potențial de reducere de eritrocite în formă de NADPH. Acest sistem metabolic include enzime: G6PDH, glutatation reductaza, glutatation peroxidaza, catalaza, și alt.

Scop. Investigarea activității unei enzime cheie G6PDH de cale fosfat pentose și conținutul de GSH.

Material și metode. Determina activitatea G6PDH și conținut GSH în sânge.

Rezultate. Deficitul de G6PDH, NADPH și GSH. Deficitul ereditar duce la tulburări de NADP⁺ reducere a NADPH cu formarea scăzută de GSH – componentă principală a AOS de RC. Reducerea formării GSH favorizează stresul oxidativ, peroxidarea lipidelor din membranele de RC și hemoliză. Deficitul secundară în G6PDH se găsește mai ales în hepatita, leucoza, și alt.

Concluzie. Lipsa acestor enzime duce la modificarea enzimatică a RC și scurtează viața lor.

Cuvinte cheie. antioxidant, G6PDH, glutatation.

ENZYMOPATHY OF ERYTHROCYTES

Amin Ali

(Sci. adviser: Ludmila Gavriiliuc, PhD., univ. prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Erythrocytes, or blood red cells (RC), have the metabolism, which is directed in two main directions: synthesis of the macroergic compounds (ATP) in the *glycolytic pathway*, and protective function of *antioxidant system* (AOS). Glycolysis is determined by the normal activity of enzymes: pyruvate kinase, hexokinase, etc. By this pathway is metabolized about 90% of glucose in RC. The basis for enzymopathy with deficient ATP synthesis is hereditary deficit of pyruvate kinase that is transmitted autosomal recessive. In RC the only way of ATP synthesis is glycolysis, and most energy is used for the transport of ions in RC through membrane. Lack of energy makes the transmembrane ion transport deficit, characterized by an imbalance between extra- and intra-erythrocyte ion-ratio. Hemolytic syndrome in this situation is accompanied by jaundice and splenomegaly. To ensure reduction potential is necessary to synthesize sufficient amount of reduced glutathione (GSH) this depending on normal hexose monophosphate shunt, which provide reducing potential for erythrocytes in form of NADPH. This metabolic system includes enzymes: G6PDH, glutathione reductase, glutathione peroxidase, catalase, etc.

Purpose. Study activity of the key enzyme of pentose phosphate pathway G6PDH and content of GSH.

Material and methods. Determination activity of G6PDH and content of GSH in the blood.

Results. Deficiency of G6PDH, NADPH and GSH was in the blood. Hereditary deficiency of G6PDH leads to disorder of NADP⁺ reducing to NADPH with decreased formation of GSH - main component of the AOS in RC. Decreased formation of GSH favors oxidative stress, peroxidation of lipids in the membranes of RC and hemolysis. The secondary deficiency in G6PDH found in the patients with hepatitis, leucosis, etc.

Conclusion. Lack of these enzymes leads to enzymatic alteration of RC and shorten their life.

Key words. antioxidant, G6PDH, glutathione.

PARTICULARITĂȚILE METABOLISMULUI TIOL-DISULFIDIC ÎN ȚESUTUL RENAL ÎN NEFROPATIILE EXPERIMENTALE ȘI LA ADMINISTRAREA UNOR COMPUȘI BIOLOGIC ACTIVI AUTOHTONI

Lilia Andronache

(Cond.șt. – Valentin Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., Laboratorul Biochimie)

Introducere. Glutathionul și enzimele glutatice dețin în organism funcții diverse și foarte importante, iar rolul lor în patologiile renale, precum și influența unior compuși biologic activi asupra metabolismului tiol-disulfidic în nefropatii rămân până în prezent insuficient studiate.

Scop. cercetării constă în elucidarea particularităților metabolismului tiol-disulfidic și importanța lor patogenică în nefropatii, precum și evaluarea mecanismelor de acțiune a unor compuși biologic activi (CBA) autohtoni, argumentarea eficienței aplicării lor în tratamentul patologiilor renale.

Material și metode. Pe 60 șobolani albi cu nefropatia experimentală (NP) indusă prin administrarea ciclofosfanului (CF) și etilenglicolului (EG) s-a determinat: activitatea glutathion reductazei (GR), glutathion peroxidazei (GPO), glutathion-S-transferazei (G-S-T), glutaredoxinei (Grx), γ -glutamil transpeptidazei (γ -GTP) și conținutul de SH-grupe proteice. Medicația NP a fost efectuată prin utilizarea CBA autohtoni (CMD-4, CMD-8, CMJ-23) și a remediilor cianobacteriene (PSS și BioR-Ge).

Rezultate. S-a constatat că NP indusă de CF scade conținutul de SH-grupe proteice, activitatea Grs, G-S-T și γ -GTP, iar tratamentul cu bioremediile testate – PSS și BioR-Ge practic readuce funcționalitatea enzimelor menționate către valorile normale. La animalele cu NP indusă de EG medicația cu CMD-4 și CMD-8 conduce la creșterea funcționalității GR și GPO în raport cu patologia netratată, iar administrarea CMJ-23 conduce la supresia activității γ -GTP cu 26% ($p < 0,05$) în raport cu valorile normale.

Concluzii. Datele obținute demonstrează efectele pozitive ale acțiunii unor compuși biologici activi autohtoni noi asupra principalilor indici ai metabolismului tiol-disulfidic în patologiile renale.

Cuvinte cheie. Metabolismul tiol-disulfidic, nefropatii, compuși biologic activi, ciclofosfan, etilenglicol.

CHARACTERISTICS OF THIOL-DISULFIDE METABOLISM IN RENAL TISSUE IN EXPERIMENTAL NEPHROPATHY AND ADMINISTRATION OF LOCAL BIOLOGICALLY ACTIVE COMPOUNDS

Lilia Andronache

(Sci. adviser.: Valentin Gudumac, PhD., prof., Laboratory of Biochemistry)

Introduction. Glutathione and glutathione enzymes in the body have diverse and important functions. Their role in kidney pathologies and the influence of some biologically active compounds on thiol-disulfide metabolism in renal disease currently remain insufficiently studied.

Purpose. of this study was to elucidate the thiol-disulfide metabolism peculiarities and their pathogenic importance in nephropathies, as well as, to evaluate the mechanisms of action of local biologically active compounds (BAC) and the argumentation of efficiency of their application in the treatment of renal pathologies.

Material and method. The experimental nephropathy (EN) in 60 white rats was induced by cyclophosphan (CF), or ethylene glycol (EG) administration. The activity of glutathione reductase (GR), glutathione peroxidase (GPO), glutathione-S-transferase (GST), glutaredoxin (Grx), γ -glutamil transpeptidase (γ -GTP) and protein HS-groups content in the renal tissues were measured. Medication of EN was performed using local BAC (CMD-4, CMD-8, CMJ-23) and the cyanobacterial remedies (PSS and BioR-Ge).

Results. It has been found that EN induced by administration of the CF diminished the protein HS-groups content, decrease the Grx, GST and γ -GTP activity. The treatment with tested bioremedies – PSS and Ge BioR returned the functionality of mentioned enzymes to normal level. The activity of GR and GPO was increased in the animals with EN induced by EG administration in comparison with the untreated pathology, while the medication with CMD-4, CMD-8 and CMJ-23 resulted in suppression of γ -GTP activity with 26% ($p < 0.05$) then in control group of rats.

Conclusions. Obtained data demonstrate the positive effects of the action of biologically active compounds on the main indices of thiol-disulfide metabolism in renal pathologies.

Key words. Thiol-disulfide metabolism, renal disease, biologically active compounds, cyclophosphan, ethylene glycol.

IMPACTUL GLICEMIEI ASUPRA ANXIETĂȚII LA STUDENȚII MEDICINIȘTI

Drăgălina Birsan, Mihaela Ivanov

(Cond. șt. - Olga Tagadiuc, dr. șt. med., prof. univ., cat. Biochimie și Biochimie Clinică, Svetlana Lozovanu, dr. șt. med, conf. univ., cat. Fiziologia omului și biofizica)

Introducere. Studenții medicinști sunt supuși multor factori stresanți. Curriculumul încărcat, multiple testări, traiul în cămin cresc probabilitatea unei alimentații insuficiente, rezultând cu nivele joase ale glicemiei.

Scop: Studiarea influenței hipoglicemiei în asociere cu starea generală de stres din cauza aportului alimentar neadecvat a subiecșilor sănătoși asupra nivelului de anxietate.

Material si metode. Lotul de studiu a inclus 80 de persoane sănătoase, studenști anul II, care au fost supuși chestionarului "Spielberg". Au fost selectați 10 studenști cu nivelul anxietății generale foarte exprimate (<30 pc.) și 10 cu axietatea generală normală (>46 pc.). Cu teste rapide de control al nivelului glucozei în sânge, s-a apreciat valoarea glicemiei la moment *a jeun* și post prandial ambelor grupe.

Rezultate. Nivelul glicemiei la persoanele anxioase (4.14 ± 0.23 mmol/l) e mai scăzut comparativ cu persoanele cu anxietate normală (4.41 ± 0.16 mmol/l) *a jeun*, pecînd postprandial mult mai crescut (4.82 ± 0.17 mmol/l vs 4.57 ± 0.23 mmol/l). Totodată, nivelul anxietății de moment la persoane cu anxietatea generală exprimată crește pe fundal de foame, comparativ cu starea postprandială.

Concluzie. Persoanele cu anxietate generală foarte exprimată se caracterizează printr-un grad de adaptibilitate mai jos în lipsa aportului alimentar regulat ce s-a manifestat printr-un dezechilibru ale mecanismelor de menținere a glicemiei *a jeun*. Fenomenul este asociat cu creșterea anxietășii de moment ce reduce productivitatea intelectuală.

Cuvinte cheie. Glicemie, anxietate, studenti medicinști.

THE GLICEMIC IMPACT ON ANXIETY ON MEDICAL STUDENTS

Dragalina Birsan, Mihaela Ivanov

(Sci. adviser: Olga Tagadiuc, PhD., associate prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry, Svetlana Lozovanu, PhD., associate prof., chair of Human Physiology and Biophysics)

Introduction. Medical students are exposed to a multitude of stress factors, busy schedules, multiple tests, living in the dormitory. All these lead to a poor diet, resulting in low glycemic levels in the blood.

Purpose. Study the influence of hypoglycemia, in association with student's general stress caused by inadequate food intake, on the anxiety level.

Material and methods. The study included 80 healthy individuals, 2nd year medical students, interrogated by the "Spielberg" questionnaire. For the purpose of the study, were selected 10 students with extremely raised general anxiety level (<30 p.) and 10 with normal general anxiety (≥ 46 p.). Their blood was tested for the level of glucose for the moment *a jeun* and postprandial with quick control tests.

Results. *A jeun*, glycemia level in anxious people (4.14 ± 0.23 mmol/l) is lower comparing with individuals with normal anxiety levels (4.41 ± 0.16 mmol/l), while postprandial is much higher (4.82 ± 0.17 mmol/l vs 4.57 ± 0.23 mmol/l). In the same time, the anxiety level at the moment for anxious individuals rises due to hunger compared with postprandial condition.

Conclusion. Individuals with extremely raised general levels of anxiety have a lower adaptability, in the lack of regular alimentation manifested through an imbalance of the mechanism maintaining the glycemia *a jeun*. The phenomenon is associated with anxiety growth at the moment, which reduces intellectual productivity.

Key words. Glycemia, anxiety, medical students

MODIFICĂRI OSOASE ASOCIATE SINDROMULUI METABOLIC

Bobescu Nicolae, Diaconu Ana, Spînu Dorin

(Cond. șt. – Olga Tagadiuc, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat Biochimie și Biochimie clinică)

Introducere. Studii de ultimă oră relevă dereglări de diferită amploare a compoziției, structurii și funcțiilor țesutului osos în sindromul metabolic.

Scop. studiului a fost cercetarea corelațiilor indicilor antropometrici și markerilor biochimici ai sindromului metabolic și densității minerale osoase (DMO).

Material și metode. În studiu au fost incluși 46 pacienți, internate în Secția de artrologie a Spitalului Clinic Republican din Moldova în perioada 2012-2013. S-au evaluat corelațiile indicilor antropometrici (înălțimea și masa corporală) și markerilor biochimici ai sindromului metabolic (colesterolul, trigliceridele, glicemia bazală, calcemia și activitatea fosfatazei alcaline totale) și DMO.

Rezultate. Toți pacienții incluși în studiu aveau sindrom metabolic conform criteriilor American Heart Association. În corespundere cu DMO subiecții cercetării au fost divizați în 3 loturi: cu DMO în limitele valorilor de referință ($-0,29 \pm 0,22$ SD), cu osteopenie ($-1,76 \pm 0,11$ SD) și osteoporoză ($-3,35 \pm 0,22$ SD). Subiecții cu osteopenie ($p < 0,01$) și osteoporoză ($p < 0,05$) aveau înălțimea mai mică comparativ cu cei cu DMO normală. Odată cu diminuarea DMO se atestă o tendință de creștere a idicelui masei corporale de la $28,66 \pm 66$ la $32,5 \pm 2,75$. Au fost stabilite corelații între DMO și masa corporală ($r = +0,82$), indicele masei corporale ($r = +0,71$) și înălțime ($r = +0,49$) la pacienții lotului 1, iar la cei cu osteoporoză cu înălțimea ($r = -0,8$), vârsta ($r = -0,54$) și statutul post-menopauzal ($r = -0,87$). Nu au fost identificate corelații cu markerii biochimici ai sindromului metabolic.

Concluzii. În sindromul metabolic condiția țesutului osos este direct corelată cu indicii antropometrici (înălțimea, masa și indicele masei corporale).

Cuvinte cheie. sindrom metabolic, țesut osos, densitate minerală osoasă.

BONE TISSUE CHANGES ASSOCIATED WITH METABOLIC SYNDROME

Bobescu Nicolae, Diaconu Ana, Spînu Dorin

(Sci. adviser: Olga Tagadiuc, PhD., associate prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Recent studies disclose disorders with a great range of amplitude in the composition, structure and functions of the bone tissue associated with metabolic syndrome.

Purpose. To investigate the correlation between anthropometric data and biochemical markers specific for the metabolic syndrome and the bone mineral density (BMD).

Methods. 46 patients have been included in this study, that were hospitalized in the Arthrology Department of the Republican Clinical Hospital of Moldova during 2012-2013. The correlations of anthropometric data (height, body weight, BMI) and biochemical indices of the metabolic syndrome (cholesterol, triglycerides, basal glycemia, serum calcium and the activity of total alkaline phosphatase) with BMD.

Results. All patients included in the study have the metabolic syndrome according to the criteria of the American Heart Association. According to BMD the patients were divided into 3 groups: patients with normal values of BMD ($-0,29 \pm 0,22$ SD), osteopenic patients ($-1,76 \pm 0,11$ SD) and osteoporotic patients ($-3,35 \pm 0,22$ SD). Osteopenic ($p < 0,01$) and osteoporotic ($p < 0,05$) persons had lesser height than those with normal BMD. The decrease of the BMD was associated with a tendency of increase of the BMI from $28,66 \pm 66$ till $32,5 \pm 2,75$. There have been established correlations between BMD and body weight ($r = -0,82$), BMI ($r = +0,71$) and height ($r = +0,49$) in the osteopenic group, but in the osteoporotic one the correlations were identified between BMD and height ($r = -0,8$), age ($r = -0,54$) and postmenopausal state ($r = -0,87$). There were not found any correlations with the biochemical markers of the metabolic syndrome.

Conclusion. In metabolic syndrome the condition of the bone tissue is directly correlated with the anthropometric indices (height, body weight and BMI).

Key words. Metabolic syndrome, bone tissue, bone mineral density.

ROLUL AMELOGENINEI ÎN ORGANIZAREA STRUCTURALĂ A SMALȚULUI

Prunici Elena

(Cond. șt. - Tagadiuc Olga, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat. Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Smalțul este cel mai mineralizat țesut din organismul uman, cristalele căruia sunt aranjate ordonat, formând o structură cu proprietăți mecanice excepționale. Corectitudinea amelogenezei asigură în mare măsură morfogeneza dintelui în întregime.

Scop. Evidențierea principiilor de organizare structurală a smalțului și rolul amelogeninei în formarea acestui țesut.

Material și metode. S-a efectuat studiul bibliografic al 25 de publicații științifice din 2010-2014, ce abordează rolul amelogeninei în mecanismul formării smalțului.

Rezultate. Matricea organică constituie aproximativ o treime din volumul smalțului în etapele incipiente ale amelogenezei, ghidând procesul de mineralizare. Ulterior, matricea este substituită aproape complet de componenta minerală de tip apatitic, care în smalțul matur ajunge să constituie peste 95%. Componenta de bază a matricii organice – amelogenina, reglează organizarea structurală și mineralizarea smalțului cu creșterea uniaxială a cristalelor de apatită. Mecanismele de structurare și mineralizare a smalțului sub acțiunea amelogeninei sunt determinate de capacitatea proteinei de a se asambla în nanosfere, de a fixa ionii constituenți ai apatitei (Ca^{2+} și PO_4^{3-}) și de a optimiza pH fluidului smalțului prin fixarea H^+ la radicalii de histidină. Aceste proprietăți ale amelogeninei fundamentează posibilitatea utilizării ei în regenerarea tisulară în cadrul manoperelor stomatologice (traumatologie, implantologie, endodonție).

Concluzii. Principiile mecanismului de mineralizare a smalțului ghidat de amelogenină au un potențial de utilizare în industria materialelor restaurative dentare.

Cuvinte cheie. Mineralizare, smalț, amelogenina, matrice organică.

THE ROLE OF AMELOGENIN IN THE STRUCTURAL ORGANIZATION OF ENAMEL

Prunici Elena

(Sci. adviser. - Tagadiuc Olga, PhD., associate prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Enamel is the most mineralized tissue in the human body, composed of well-ordered crystals, forming a structure with exceptional mechanical properties. The precision of amelogenesis ensures, to a great extent, the tooth morphogenesis as a whole.

Purpose. Highlighting the principles of structural organization of enamel and the role of amelogenin in the formation of this tissue.

Material and methods. A literature review of 25 scientific articles published between years 2010 and 2014, concerning the role of amelogenin in the enamel formation mechanism, has been performed.

Results. The organic matrix constitutes about one third of the enamel in early stages of amelogenesis, guiding the process of biomineralization. Subsequently, the matrix is almost completely substituted by an apatite-like type of mineral, comprising over 95% of mature enamel. Amelogenin, the major component of the organic matrix, regulates the structural organization and biomineralization of the enamel as well as the uniaxial growth of the apatite crystals. The mechanisms of the enamel structural organization and mineralization under the action of amelogenin are determined by the ability of the protein to self-assemble into nanospheres, to fix the constituent ions of apatite (Ca^{2+} and PO_4^{3-}) and to optimize the pH of enamel fluid by transferring the H^+ ions to histidine radicals. These properties of amelogenin underlie the possibility of its use in tissue regeneration in dentistry practice (traumatology, implantology and endodontics).

Conclusion. Principles of enamel biomineralization mechanism guided by amelogenin can potentially be utilized in the industry of dental restorative materials.

Key words. Biomineralization, enamel, amelogenin, organic matrix.

INFLUENȚA UNOR COMPUȘI BIOLOGIC ACTIVI NOI ASUPRA PROCESELOR DE PEROXIDARE A LIPIDELOR ȘI SISTEMUL ANTIOXIDANT ÎN NEFROPATIA EXPERIMENTALĂ

Doina Roșca, Nicolae Cudrea

(Cond. șt. - Veronica Sardari, dr. șt. med., cat. Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Peroxidarea lipidelor (POL) este un mecanism universal al leziunilor celulare la nivel membranar în condițiile diverselor patologii, inclusiv ale celor renale.

Scop. Elucidarea particularităților POL, sistemului antioxidant și importanța lor patogenică în nefropatii (NP), precum și a mecanismelor de acțiune a unor compuși biologic activi (CBA) autohtoni, argumentarea eficienței aplicării lor în tratamentul NP.

Material și metode. Pe 45 șobolani albi cu NP experimentală indusă prin administrarea etilenglicolului (EG) s-au determinat indicii stresului oxidativ: dialdehida malonică (DAM), oxidul nitric (NO), produșii finali de glicare avansată (AGE), albumina ischemic-modificată (AIM), produșii proteici de oxidare avansată (PPOA), conținutul de S-nitrozotoli. Modificările indicilor sistemului antioxidant au fost apreciate prin evaluarea activității: SOD, catalazei, conținutului de dipeptide histidinice, G-6-PDH. Medicația NP a fost efectuată prin utilizarea CBA autohtoni (CMD-4, CMD-8, CMJ-23) și a remediilor cianobacteriene (BioR și BioR-Ge).

Rezultate. În NP conținutul de AIM și AGE, manifestă o ușoară scădere cu 12-19%. La medicația cu CBA s-a remarcat reducerea conținutului de DAM de către BioR-Ge și a conținutului de NO, AGE, S-nitrozotoli, AIM la administrarea compusului CMJ-23. Conținutul de PPOA scade la utilizarea CMD-8 și CMJ-23, tratamentul cu BioR restabilește valoarea AIM către valori normale. La animalele cu NP enzimozactivitatea SOD și catalazei scad cu 15% și, respectiv, 30%. Tratamentul cu BioR-Ge înlătură gradul redus de enzimozactivitate a catalazei indus de intoxicația cu EG cu 89% și majorează de 2 ori potențialul funcțional al G-6-PDH.

Concluzii. Datele obținute demonstrează efectele pozitive ale acțiunii unor CBA autohtoni noi asupra POL și sistemului antioxidant în NP.

Cuvinte cheie. Peroxidarea lipidelor, sistem antioxidant, nefropatii, compuși biologic activi, etilenglicol.

THE INFLUENCE OF NEW BIOLOGICALLY ACTIVE COMPOUNDS ON THE LIPID PEROXIDATION AND THE ANTIOXIDANT SYSTEM IN EXPERIMENTAL NEPHROPATHY

Doina Roșca, Nicolae Cudrea

(Sci.adviser.: Veronica Sardari, PhD., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Lipid peroxidation (LP) is an universal mechanism for cell membrane lesions in different disorders and in nephropathies (NP) too.

Purpose. To elucidate the LP and antioxidant system characteristics and their pathogenic role in NP, as well as the action mechanisms of some biologically active compounds (BAC); to explain their efficiency in the NP treatment.

Material and methods. The experimental NP was induced with ethylene glycol (EG) on 45 white rats. There were determined the oxidative stress indices, that is malonic dialdehyde (MDA), nitric oxide (NO), advanced glycation end products (AGE), ischemic modified albumin (IMA), advanced oxidation protein products (AOPP) and the content of S-nitrosothiols. The alteration of antioxidant system indices was appreciated by evaluation of the enzyme activity of: SOD, catalase, the content of histidine dipeptides, G-6-PDH. The NP medication was realized by the use of local BAC (CMD-4, CMD-8, CMJ-23) and cyanobacterial remedies (BioR and BioR-Ge).

Results. The content of IMA and AGE in NP decreased with 12-19%. By BAC medication there was noticed a reduction of the MDA content by BioR-Ge; NO, AGE, S-nitrosothiols, IMA contents – under the action of CMJ-23. The content of AOPP decreased when CMD-8 and CMJ-23 were used. The BioR treatment restores the normal IMA values. In animals with NP the activity of SOD and catalase decreased with 15% and respectively 30%. The BioR-Ge treatment removed the reduced activity of catalase induced by EG poisoning with 89% and twicely increased the functional potential of the G-6-PDH.

Conclusions. Our results show the positive effects of some new local BAC activity on LP and antioxidant system in NP.

Key words. Lipid peroxidation, antioxidant system, nephropathies, biologically active compounds, ethylene glycol.

MODIFICĂRILE INDICILOR METABOLISMULUI GLUCIDIC ÎN HEPATOPATIA EXPERIMENTALĂ ȘI INFLUENȚA UNOR COMPUȘI BIOLOGIC ACTIVI AUTOHTONI

Sardari Veronica

(Cond.șt. – Valentin Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., Laboratorul Biochimie)

Introducere. Actualmente un interes sporit trezește utilizarea diferitor compuși biologic activi, care, ar putea exercita o influență semnificativă asupra proceselor metabolice.

Scop. cercetării constă în elucidarea particularităților metabolismului glucidic în hepatopatia experimentală (HP) și evaluarea mecanismelor de acțiune a unor compuși biologic activi (CBA) autohtoni asupra proceselor metabolice în hepatopatii.

Material și metode. HP toxică a fost indusă prin administrarea etilenglicolului (EG). În țesutul hepatic s-au determinat indicii metabolismului glucidic: izoformele lactatdehidrogenazei - LDH-L (catalizează conversia lactatului în piruvat) și LDH-P (catalizează conversia piruvatului în lactat), precum și funcționalitatea glucozo-6-fosfat-dehidrogenazei (G6PDH) și malatdehidrogenazei NADP-dependente (MDH-NADPd). Medicația HP a fost efectuată prin utilizarea CBA autohtoni noi: remediilor cianobacteriene - PSS și BioR-Ge și a compușilor complecși - CMD-4, CMD-8 și CMJ-23.

Rezultate. În HP experimentală activitatea LDH-P și LDH-L crește, iar nivelul funcțional al MDH-NADP și G-6-PDH scade în raport cu lotul martor. Utilizarea remediei BioR conduce la normalizarea activității ambelor izoforme a LDH, pe când compușii BioR-Ge și CMD-4 reduc semnificativ statistic LDH-L. Medicația cu BioR induce concludent statistic amploarea funcțională a G-6-PDH.

Concluzii. CBA luați în studiu influențează pozitiv asupra indicilor metabolismului glucidic, ceea ce se manifestă prin tendința de normalizare și chiar readucerea la valori normale a nivelului LDH și G-6-PDH. BioR-Ge și CMD-4 reduc forța catalitică a LDH-L, probabil, prin inducerea glicolizei aerobe. Astfel, CBA studiați pot fi utilizați ca remedii patogenice de corecție a dismetaboliilor, ce însoțesc leziunile toxice ale ficatului.

Cuvinte cheie. Dehidrogenaze, hepatopatii, compuși biologic activi, etilenglicol.

CHANGES OF CARBOHYDRATE METABOLISM IN EXPERIMENTAL HEPATOPATHY AND UNDER INFLUENCE OF LOCAL BIOLOGICALLY ACTIVE COMPOUNDS

Sardari Veronica

(Sci. adviser: Valentin Gudumac, PhD., univ. prof., Laboratory of Biochemistry)

Introduction. Currently is of particular interest the use of certain biologically active compounds that would significantly affect the metabolic processes.

Purpose of research was to elucidate the peculiarities of carbohydrate metabolism in experimental hepatopathy (EHP) and evaluate the mechanisms of local biologically active compounds (BAC) influence on metabolic processes in liver disease.

Material and methods. EHP was induced by the administration of ethylene glycol (EG). Carbohydrate metabolism markers: isoforms of lactate dehydrogenase - LDH-L (catalyzes the conversion of lactate into pyruvate) and the LDH-P (catalyses the conversion of pyruvate to lactate), as well as the activity of glucose-6-phosphate dehydrogenase (G6PDH), and NADP-dependent malate dehydrogenase (MDH NADPd) were determined in the liver. EHP medication was performed using local BAC: cyanobacterial remedies - PSS and BioR-Ge, and complex compounds - CMD-4, CMD-8 and CMJ-23.

Results. In EHP the activity of LDH-L and LDH-P was increased, but the functional level of MDH NADPd and G-6-PDH – decreased, compared with control group of animals. Administration of BioR led to the normalization of LDH isoforms activity, while BioR-Ge and CMD-4 significantly reduced LDH-L. Medication with BioR increased statistically conclusive the functional level of G-6-PDH.

Conclusions. Studied BAC has positive influence on carbohydrate metabolism indices, which manifested itself by the tendency of normalization of LDH and G-6-PDH activity. BioR-Ge and CMD-4 reduces catalytic force of LDH-L, probably by inducing aerobic glycolysis. The studied BAC can be used as remedies for correction of metabolism disorders caused by toxic liver injury

Key words. Dehydrogenase, hepatopathy, biologically active compounds, ethylene glycol.

MODIFICĂRILE OXIDĂRII PEROXIDICE A LIPIDELOR ȘI SISTEMULUI ANTIOXIDANT ÎN ȚESUTUL LIENAL LA ANIMALELE CU IMUNODEFICIENȚĂ EXPERIMENTALĂ ȘI LA ADMINISTRAREA UNOR COMPUȘI BIOLOGIC ACTIVI AUTOHTONI

Știrba Olga

(Cond.șt. – V. Gudumac, dr. hab. med., prof. univ., Lab. Biochimie; consult. șt. dr. med. – L. Procopișin)

Introducere. Peroxidarea lipidelor (POL) este considerată un mecanism universal al leziunilor celulare la nivel membranar în condițiile diverselor patologii, inclusiv, a celor imunodeficitare, iar rolul lor patogenetic, precum și influența unor compuși biologic activi (CBA) în patologiile imunitare rămân până în prezent insuficient studiate.

Scop. cercetării constă în elucidarea modificărilor proceselor POL și sistemului antioxidant în țesutul lienal la animale cu imunodeficiență experimentală (ID), precum și influența unor CBA de origine cianobacteriană.

Material și metode. În țesutul lienal în imunodeficiența experimentală (ID) indusă prin administrarea ciclofosfanului (CF) s-au determinat - dialdehida malonică (DAM), produșii proteici de oxidare avansată (PPOA), produșii finali de glicare avansată (AGE), albumina ischemic-modificată (AIM), oxidul nitric (NO) și conținutul de S-nitrozotoli. Modificările indicilor protecției antioxidante au fost apreciate prin evaluarea activității superoxidismutazei (SOD), catalazei, glucozo-6-fosfat dehidrogenazei (G6PDH) conținutului de dipeptide histidinice. Medicația ID a fost efectuată prin utilizarea remediilor cianobacteriene - PSS și BioR-Ge.

Rezultate. Intoxicația cu CF induce creșterea conținutului de AGE și diminuarea nivelului de S-nitrozotoli, PPOA, reducerea concludentă a activității G-6-PDH în țesutul lienal față de indicii de referință. Medicația cu remediile testate contribuie la restabilirea conținutului de PPOA și normalizarea G-6-PDH, pe când funcționalitatea SOD este suprimată cu 74% ($p < 0,01$) față de valorile relevante la animalele intacte.

Concluzii. CBA de origine cianobacteriană influențează pozitiv asupra indicilor POL și sistemului antioxidant în ID, ceea ce se manifestă prin stabilirea conținutului de PPOA și normalizarea funcționalității G-6-PDH.

Cuvinte cheie. Peroxidarea lipidelor, sistem antioxidant, imunodeficiență, compuși biologic activi, ciclofosfan.

MODIFICATION OF LIPID PEROXIDATION AND ANTIOXIDANT SYSTEM IN THE SPLEEN OF ANIMALS WITH EXPERIMENTAL IMMUNODEFICIENCY AND BY ADMINISTRATION OF LOCAL BIOLOGICAL ACTIVE COMPOUNDS

Știrba Olga

(Sci. adviser: V. Gudumac, PhD., univ. prof., lab. of Biochemistry, sci. consultant – L. Procopișin, MD)

Introduction. Lipid peroxidation (LP) is considered to be an universal mechanism of cellular damage at membrane level under various pathologies, including those with immunodeficiency, but its pathogenetic role and influence of biologically active compounds (BAC) in immune pathologies remain understudied.

Purpose of this research was to elucidate the changes in LP processes and antioxidant system activity in the spleen in animals with experimental immunodeficiency (EID) and under influence of cyanobacterial BAC

Material and methods. In experimental immunodeficiency (EID) induced by cyclophosphan (CF) in the spleen were determined - malonic dialdehyde (MDA) Advanced oxidation protein products (AOPP), advanced glycation end products (AGE), ischemia-modified albumin (AIM), nitric oxide (NO) and S-nitrosothiols. Changes in antioxidant protection markers were assessed by evaluating the activity of superoxide dismutase (SOD), catalase, glucose-6- phosphate dehydrogenase (G-6-PDH) and histidine dipeptides. Medication of EID was performed using cyanobacterial BAC - PSS and BioR-Ge .

Results. CF poisoning increased AGE and reduced S-nitrosothiols, AOPP levels, and G-6-PDH activity in spleen in comparison with the reference indices. The treatment with the tested remedies helps to restore AOPP and normalize the activity of the G-6-PDH, while SOD function was suppressed by 74 % ($p < 0.01$) compared to the intact animals values.

Conclusions. Cyanobacterial BAC positively influences LP and antioxidant system markers in EID, which is manifested by the recovery of AOPP level and normalization of G-6-PDH activity.

Key words. Lipid peroxidation, antioxidant system, immunodeficiency, biologically active compounds, cyclophosphan.

MODIFICĂRI BIOCHIMICE CALITATIVE ÎN LACRIMĂ

Vasilieva Maria

(Cond. șt. - Cuțescu Ina, lector univ., cat. Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Compoziția lacrimii depinde de tipul ei: emoțională, cauzată de iritanți sau patologii. Lacrima este constituită din 98,2% apă și 1,8% elemente solide, implicate în modificările biochimice calitative a lacrimii, sub acțiunea următorilor factori: vârsta, sexul, fumatul, hormoni, medicamente, afecțiuni sistemice, utilizarea computerelor și a lentilelor de contact.

Scop. demonstrarea faptului că modificările biochimice calitative în lichidul lacrimal au o importanță diagnostică.

Material și metode. Au fost analizate rezultatele investigațiilor electroforetice și imuno-histo-chimice ale lichidului lacrimal, obținut de la persoane sănătoase, purtători de lentile, utilizatori de computer și subiecții cu afecțiuni (Diabet Zaharat, glaucom, keratoconus), reflectate în literatura de specialitate.

Rezultate. A fost demonstrată prezența encefalinei, ACTH-ului și prolactinei în lacrima emoțională. Lacrima de la persoanele sănătoase include proteinele de bază a lichidului lacrimal (lizozimul, lactoferina, albumina), plus la aceasta au fost depistate proteinele surfactante, eritropoietina, enzima de conversie a angiotensinei, concentrația ultimei în DZ scade de 2 ori, iar în glaucom concentrația ei este crescută. În DZ scade concentrația lizozimului și ale lactoferinei; dar se observă o creștere a imunoglobulinelor. În cazul keratoconusului scade activitatea creatinfosfokinazei și crește activitatea lactat dehidrogenazei. La purtătorii de lentile pH-ul lacrimal devine alcalin, la diabetici pH e acid.

Concluzii. Studiul comparativ al modificărilor biochimice calitative la nivelul lichidului lacrimal demonstrează legătura dintre concentrația proteinelor lacrimale și patologiile sistemice.

Cuvinte cheie. Lacrima, proteine lacrimale.

BIOCHEMICAL QUALITY CHANGES IN TEARS

Maria Vasilieva

(Sci.adviser: Cuțescu Ina, lecturer, chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. The composition of the tear depends on its type: emotional, caused by irritants or pathologies. Tear is composed of 98.2% water and 1.8% solids elements. Biochemical changes involve the quality of tears under the following main factors: age, sex, smoking, hormones, drugs, systemic diseases.

Purpose. to demonstrate that biochemical qualitative changes of tear fluid have a diagnostic importance.

Material and methods. Lacrimal fluid, obtained from healthy persons, lens wearers and subjects with disease (diabetes, glaucoma, keratoconus), were analyzed electrophoretic and immuno-histo-chemical methods, reflected in specific literature.

Results. It was demonstrated the presence of enkephalin, ACTH and prolactin in emotional tears. The healthy tear include basic protein of lacrimal fluid (lysozyme, lactoferrin, albumin), moreover it has been found surfactant proteins, erythropoietin, angiotensin converting enzyme. The concentration of angiotensin converting enzyme is decreased twice in DM, and its concentration is increased in glaucoma. Moreover, in diabetics the concentration of lysozyme and lactoferrin is lowering, but those of immunoglobulins increases. In keratoconus the activity of creatine kinase decreases, but lactate dehydrogenase activity increases. The tear pH in the lens wearers becomes alkaline, while in the diabetics the pH is acid.

Conclusions. The comparative study of qualitative biochemical changes in the tear fluid demonstrates the link between protein concentration and systemic pathologies.

Key words. Tear, lacrimal proteins.

FIBRODISPLASIA OSIFICATĂ PROGRESIVĂ

Veisman Eliezer Avishay

(Cond.șt. - Ludmila Gavriiliuc, dr. hab.șt. med., prof.univ., cat Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. FOP, de asemenea, cunoscut sub numele de boala "om de piatră" este o tulburare foarte rară, în care țesutul muscular și țesutul conjunctiv sunt înlocuite treptat de os (osificat), formarea de os heterotopic care limitează mișcarea și articulațiile devin afectate. Nu există nici o predispoziție etnică, rasială, sex, sau geografică către FOP. Copiii care au FOP apar normali la naștere, cu excepția malformațiilor congenitale ale degetelor mari de la picioare. Este o tulburare autosomală dominantă, mostenită cu penetrare completă, dar expresivitate gena variabilă.

Scop. de a explica biochimia și diagnosticarea de FOP.

Material și metode. Un diagnostic de FOP depinde de testarea genetică, testul de fosfatază alcalină și observarea simptomelor (X-ray, CT). Diagnosticul diferențial include heteroplasia progresivă osoasă, osteosarcomă, limfedemă, sarcomă de țesuturi moi, etc.

Rezultate. Rezultatele sugerează că hărțile FOP la bandă 2q23-24, o regiune care conține gene ACVR1 care codifică un receptor de tip I BMP transmembranar. Mutație provoacă proteina, ACVR1 a avea aminoacidul histidină substitui arginina aminoacid la poziția 206. Acest lucru face ca receptorul să fie într-o constantă "pe" celule în fază cauzând pentru a deveni celule mezenchimale și formează os heterotopic precum și de fuziune a articulațiilor.

Concluzii. Descoperirea mutației genei specifice FOP arată în mod clar că în timp ce mutația genei specifice ACVR1 pot fi necesare pentru a determina osificarea heterotopica în FOP, nu este suficient pentru inducerea puseurilor. Ancheta de celule relevante și factorii de micro- mediu este necesar pentru a elucidă fiziopatologia complex de FOP.

Cuvinte cheie. FOP, ACVR1 gena, Flare Ups.

FIBRODYSPLASIA OSSIFICANS PROGRESSIVA

Veisman Eliezer Avishay

(Sci. adviser. - Ludmila Gavriiliuc, PhD., univ. prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. FOP also known as the "Stone man disease" is a very rare disorder in which muscle tissue and connective tissue are gradually replaced by bone (ossified), forming heterotopic bone that constrains movement as the joints become affected. There is no ethnic, racial, gender, or geographic predilection to FOP. Children who have FOP appear normal at birth except for congenital malformations of the great toes. It is an inherited autosomal dominant disorder with complete penetration but variable gene expressivity.

Purpose. to explain the biochemistry and diagnostics of FOP.

Material and methods. A diagnosis of FOP depends on genetic testing, assay of Alkaline Phosphatase and observation of symptoms (X-ray, CT scans). Differential diagnosis includes progressive osseous heteroplasia, osteosarcoma, lymphedema, soft tissue sarcoma etc.

Results. Findings suggest that FOP maps to band 2q23-24, a region containing ACVR1 gene that encodes a type I BMP transmembrane receptor. The mutation causes the ACVR1 protein to have the amino acid histidine substituted for the amino acid arginine at position 206. This causes the receptor to be in a constant "on" phase causing cells to become mesenchymal cells and form heterotopic bone as well as fusion of joints.

Conclusion. The discovery of the specific FOP gene mutation shows clearly that while the specific ACVR1 gene mutation may be necessary to cause heterotopic ossification in FOP, it is not sufficient for inducing flare-ups. The investigation of relevant cells and micro environmental factors is necessary to elucidate the complex pathophysiology of FOP.

Key words. FOP, ACVR1 gene, Flare Ups.

BIOCHIMIA CANCERULUI DE PROSTATĂ

Vîrlanovici Marin

(Cond. șt: - Ludmila Gavriiliuc, dr. hab. șt. med, prof. univ., cat. Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Cancerul de prostată (CP) reprezintă cea mai mare incidentă printre barbati, ocupă locul doi în mortalitatea provocată de cancer. Factorii asociați cu CP, includ vârsta (>65 ani), predispoziția genetică, cazuri existente în familie, creșterea în nivelurile de testosteron și rasă.

Scop. Explicația biochimiei a cancerului de prostată și al diagnosticului său.

Rezultate. Cauzele genetice acestei prelezii celulare este inhibiția genei SLC39A, care codifică informația pentru proteina transportatoare de zinc ZIP1 și mutații la genele BRCA1/BRCA2, HBOX13, PTEN. Cauzele genetice și epigenetice de CP provoacă procese modificate biochimic care permit proliferarea sa.

Material și metode. Cea mai comună metodă de diagnostic a cancerului prostatic este PSA împreună cu examenul digital rectal. PSA cunoscut ca antigen prostatic specific (gamma-seminoprotein sau kallikrein-3) este o serină protează care provoacă lichefierea coagul seminal. PSA, produs numai de glanda prostatică, este deci organ specific și nu cancer specific. Testul cu PSA determină nivelurile de serum PSA care sunt crescute în CP și la pacienți cu prostatită sau hiperplazia prostatică benignă (HPB). Pentru a detecta PSA, PSA în forma liberă și complexă legată cu α 1-anticimotripsin sunt măsurate împreună cu densitatea și dinamică alui PSA.

Concluzie. Prezenta metodă de diagnostic nu este suficient de eficientă în diagnosticul diferențial al CP și HPB. Noi biomarkeri sunt descoperiți pentru mai precise diagnostice de CP. Cercetari curente în genomică (PCA3 și ARN TMPRSS2-ERG) și prostazoame arată optimism în detectarea CP. Cunoștințele biochimice ale CP permit dezvoltări a noi metode de tratament, puțin mai radicale.

Cuvinte cheie. Cancer de prostată, PSA.

THE BIOCHEMISTRY OF PROSTATE CANCER

Vîrlanovici Marin

(Sci. adviser: Ludmila Gavriiliuc, PhD., univ. prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Prostate cancer (PC) is ranked 1st in cancer incidence rate among men and the 2nd highest in mortality by cancer. Several risk factors associated with PC are age (>65 years), genetic predisposition or family history, increased testosterone levels, and race.

Purpose. Explain the biochemistry of prostate cancer and diagnostics.

Material and methods. The diagnostic test used today is the PSA test combined with a DRE. PSA, known as *prostate specific antigen* (gamma-seminoprotein or kallikrein-3) is a serine protease that causes liquefaction of seminal coagulum. PSA is only produced by the prostate gland and is organ specific but not cancer specific. The test measures serum PSA levels in which there is an increase in PC and in patients with prostatitis or BPH (benign prostatic hyperplasia). To single out PC, free PSA and complex PSA bound to α 1-antichymotrypsin is measured along with PSA density and dynamics.

Results. Genetic causes of this cellular hyperplasia involve silencing of the SLC39A1 gene encoding for the zinc transporter protein ZIP1, and mutations in the BRCA1/BRCA2, HBOX13 and PTEN genes. Genetic and epigenetic causes of PC alter biochemical processes such as glycolytic pathways allowing proliferation.

Conclusion. The present diagnostic method is not effective in the differential diagnostic of PC and BPH. New biomarkers are being discovered for more precise diagnosis of PC. Current research in genomics (PCA3 and TMPRSS2-ERG RNA) and prostasomes is showing promise in detection. Gained knowledge of PC biochemistry allows for research and development of new treatment methods that are less radical.

Key words. Prostate cancer, PSA

ȚESUTUL ADIPOS CA ORGAN ENDOCRIN

Zuico Cristina

(Cond. șt. - Stratulat Silvia, dr. șt. med. conf. univ., cat Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Țesutul adipos nu trebuie considerat doar o rezervă energetică, deoarece reprezintă un organ metabolic activ, ce secretă un șir de citokine implicate în procese de reglare a homeostaziei interne.

Scop. Determinarea proceselor metabolice cheie în care sunt implicate substanțele metabolice active secretate de adipocite

Material și metode. Studiul este bazat pe analiza surse bibliografice din 2002-2014.

Rezultate: Țesutul adipos participă la reglarea metabolismului energetic, activității sistemului imun, nervos, reproductiv prin secreția numeroaselor citokine, precum: leptina, rezistina, adiponectina, TNF- α , IL-6.

Controlul greutateii corporale este realizat prin echilibrarea a două procese: lipogeneza și lipoliza. Acestea sunt coordonate de leptină, acționând asupra receptorilor localizați la nivelul bazomedial al hipotalamusului, nucleul arcuat, realizând sinteza hormonului α -melanocit stimulator (puternic anorexigen) sau inhibă neuronii NPY/AgRP, supresând expresia neuropeptidelor orexigene.

De asemenea, țesutul adipos este implicat în menținerea homeostaziei glucidice. Pe de o parte adiponectina crește sensibilitatea țesuturilor la insulină, măbind asimilarea glucozei, pe de altă parte TNF- α , IL-6 și rezistina scad asimilarea și stocarea glucozei și acizilor grași, micșorează lipogeneza, afectează transmiterea semnalului insulenic, producând hiperinsulinemie. Dereglarea acestei balanței conduce la dezvoltarea obezității, diabetului zaharat tip II.

Conform celor mai recente studii leptina este implicată în mecanismele moleculare și fiziologice ale bolii Alzheimer, medierea răspunsului imun.

Concluzii. Interrelațiile dintre efectele citokinelor secretate de țesutul adipos servesc drept momente cruciale în determinarea patogeniei dereglărilor endocrine și selectarea schemei de tratament corespunzătoare.

Cuvinte cheie. Leptină, citokine, țesut adipos.

ADIPOSE TISSUE AS AN ENDOCRINE ORGAN

Zuico Cristina

(Sci. adviser: Stratulat Silvia, PhD., associate prof., chair of Biochemistry)

Introduction. Adipose tissue is not just an energetic storage, because it represents an active metabolic organ, that secretes a big number of cytokines implicated in processes of regulation of intern homeostasis.

Purpose: Determination of the key metabolic process where the active metabolic substances secreted by adipocytes are implicated.

Material and methods. The project is based on the analysis of bibliographic sources from 2002 to 2014.

Results. Adipose tissue participates in the regulation of energetic metabolism, the activity of immune system, nervous system, reproductive system, through the secretion of numerous cytokines: leptin, resistin, adiponectin, TNF- α , IL-6.

The control of weight is realized by the two antagonist processes: lipogenesis and lipolysis. They are coordinated by leptin, that actions on the receptor localized in the basomedial hypothalamus, arcuat nucleus, causing the synthesis of α -melanocit stimulator hormone (strong anorexigen) or inhibits NPY/AgRP neurons, that suppresses the expression of orexigen neuropeptides.

Also, adipose tissue is implicated in the maintaining of carbohydrates homeostasis. On one side, adiponectin increases the sensibility of tissues to insulin and rises the assimilation of glucose, on the other side TNF- α , IL-6 and resistin decrease the assimilation and deposition of glucose and fatty acids, reduce the lipogenesis, affect the transmission of insulin signal and produce hyperinsulinemia. The disorder of this balance causes the development of obesity, diabetes mellitus type 2.

According to the most recent studies, leptin is involved in molecular and physiological mechanisms Alzheimer's disease, the mediation of immune response.

Conclusion. Interrelations between the cytokines secreted by adipose tissue are crucial moments in the determination of the pathogenesis of endocrine disorders and the selection of treatment schemes.

Key words. Leptin, cytokines, adipose tissue.

ASPECTE NOI ALE MECANISMELOR RITMOGENEZEI RESPIRATORII

Bobescu Nicolae, Diaconu Ana, Spînu Dorin

(Cond.șt. – S. Lozovanu, T. Beșleagă, asist.univ. A. Ganenco,
cat Fiziologia omului și Biofizică)

Introducere. Înțelegerea mecanismelor ritmicității respiratorii reprezintă un obiectiv major pentru știință în special în ultimii ani, din cauza lacunelor existente. Această preocupare a dus la descoperirea circuitelor neuronale care controlează respirația la mamifere.

Scop. Scopul studiului a fost să analizăm mecanismele existente cu referire la modelele respiratorii și să apreciem care teorie este mai veridică.

Material și metode. -

Rezultate. Ritmul respirator și pattern-urile inspiratorii-expiratorii apar în urma interacțiunilor dinamice dintre diferite populații neuronale. Locurile esențiale pentru respirație sunt: circuite pontine, nucleul retrotrapezoid și grupul parafacial, BötC, preBötC, Grupul Respirator Rostral Ventral și Grupul Respirator Caudal Ventral.

Există 2 păreri referitoare la ritmogeneza respirației. Prima evidențiază rolul primordial al pacemakerilor - preBötC specializați, iar alta implică intreracțiunile de inhibiție reciprocă în cadrul unui complex de neuroni respiratori din bulb și puncte. Lucrarea abordează pe larg avantajele și dezavantajele fiecărei teorii. Am ajuns la concluzia că mecanismul de bază în generarea ritmului respirator pare a fi „inelul inhibitor”, care este format din 3 tipuri de neuroni preBötC și BötC. Ei se inhibă reciproc și modifică în final activitatea neuronilor excitatori preBötC. Dacă „inelul inhibitor” este intrerupt, atunci mecanismul ritmului respirator se schimbă completamente.

Concluzii. În urma studiilor realizate prin excizie de trunchi, s-a constatat că, preBötC este o sursă suficientă pentru ritmogeneza respiratorie, celelalte componente având funcții preponderent modulatorii. Sarcina studiilor ulterioare rămâne de a defini mai exact modelul funcțional de generare a ritmicității respiratorii în cadrul structurilor trunchiului cerebral.

Cuvinte cheie. Pattern respirator, ritmogeneza respirației, preBötC, „inelul inhibitor”.

NEW ASPECTS OF RESPIRATORY RITHMOGENESIS MECHANISMS

Bobescu Nicolae, Diaconu Ana, Spînu Dorin

(Sci. adviser: associated prof., S. Lozovanu, T. Beșleagă, assist. prof. A. Ganenco, chair of Human
Physiology and Biophysics)

Introduction. Understanding the mechanisms of the respiratory rhythm represents a major purpose for the scientists especially in recent years. This concern led to the discovery of the neuronal circuits that control breathing in mammals.

Purpose. To analyze the existing mechanisms regarding the respiratory patterns and to appreciate the most veracious theory.

Material and Methods. -

Results. The respiratory rate and inspiratory-expiratory patterns occur after the dynamic interactions between various neuronal populations. The essential locations of respiration are: the pontine circuits, the retrotrapezoid nucleus and the parafacial respiratory group, BötC, preBötC, Rostral Ventral Respiratory Group and the Caudal Ventral Respiratory Group. There are two different opinions regarding the generation of respiratory rhythm. The first one highlights the role of the specialized pacemakers, and the other one involves the interactions within the preBötC. Our study approaches widely the advantages and disadvantages of each theory. We have concluded that the main mechanism of respiratory rhythmogenesis seems to be the „inhibitory ring”, which consists of 3 types of preBötC and BötC neurons. They have a mutual inhibitory activity and the result of their interaction modulates the activity of preBötC excitatory neurons. If the „inhibitory ring” is broken, the respiratory rhythm changes severely.

Conclusion. Based on the studies on brainstem slice preparations, it has been concluded that the preBötC is a sufficient source for respiratory rhythmogenesis, the other components having mainly modulatory functions. The goal of further studies should be to define more clearly the functional model of respiratory rhythmogenesis in the brainstem structures.

Key words. Respiratory pattern, respiratory rithmo-genesis, preBötC, „inhibitory ring”.

OXIGENOTERAPIA HIPERBARĂ ÎN TRATAREA DIFERITOR AFECȚIUNI

Galina Aștiferi

(Cond. șt. - Loghin Chistruga, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chimie Generală)

Introducere. În condiții normale, oxigenul este transportat la celule prin legarea sa de hemoglobină, în timp ce în condiții hiperbare, oxigenul se dizolvă direct în plasmă și ajunge la celule și țesuturi în cantități mult mai mari decât cele oferite de transportul hemoglobinal. Deci, oxigenoterapia hiperbară este o metodă de tratament ce constă în inhalarea oxigenului pur sau a aerului îmbogățit cu oxigen la o presiune mai mare decât cea atmosferică.

Scop. Studiul metodei hiperbare în tratarea diferitor maladii de diferite etiologii, evidențierea avantajelor și relevarea posibilităților implementării metodei date în medicina națională.

Material și metode. Studiul dat este bazat pe analiza articolelor științifice asupra testărilor clinice efectuate în alte țări, metodelor corecte de exploatare și analiză a camerei hiperbare.

Rezultate. Prima reacție a organismului la oxigen este destul de pozitivă: se activează schimbul de substanțe, se simte acumulare de noi forțe, oxigenul hiperbaric sporește producția de celule stem cu circa 800 %, aceste celule ajută la restabilirea țesuturilor organelor afectate și grăbesc procesul de vindecare.

Concluzii. Oxigenoterapia hiperbară se aplică la tratarea diferitor afecțiuni: boala de decompresie, leziuni traumatice, abcese intracraniale, osteomelita refractară, anemii grave etc., dar oxigenul pur poate fi foarte toxic, ce se explică prin participarea sa în reacțiile de oxidare peroxidică, în rezultatul cărora se formează radicali liberi.

Cuvinte cheie. Hiperbaric, oxigen, tratamente.

HYPERBARIC OXYGEN THERAPY IN THE TRETMENT OF VARIOUS DISEASES

Galina Aștiferi

(Sci. adviser: Loghin Chistruga, PhD., associate prof., chair of General Chemistry)

Introduction. Under normal conditions, oxygen is transported to the cells via binding to hemoglobin, whereas in hyperbaric conditions, the oxygen is dissolved directly into the plasma and reach the cells and tissues in much greater quantities than those provided for the transport of hemoglobin. Therefore, hyperbaric oxygen therapy is a treatment method which consists in the inhalation of pure oxygen or oxygen-enriched air to a pressure higher than atmospheric pressure.

Purpose. Study hyperbaric method in treating different diseases of different etiologies, revealing the advantages and possibilities of implementing the method given in national medicine.

Results. The first reaction of the body to oxygen is quite positive: it enables the exchange of substances feels accumulation of new forces, hyperbaric oxygen increases stem cell production by about 800%, these cells helps to restore damaged organs and tissues hasten the healing process.

Material and methods. This study is based on analysis of scientific articles on clinical trials conducted in other countries, correct methods of operation and analysis of the chamber.

Conclusion. Hyperbaric oxygen therapy is applied when dealing with various ailments: sickness decompression, traumatic lesions, intracranial abscesses, refractory osteomyelitis, serious anemia, etc. but pure oxygen is very toxic, can be explained by participation in peroxide oxidation reactions, the result of which forms free radicals.

Key words. Hyperbaric, oxygen, treatments.

TOTALUL FLAVONOIDELOR ÎN EXTRACTE USCATE DIN *HYPERICUM PERFORATUM* L., OBȚINUT PRIN DIVERSE METODE

Anna Benea

(Cond. șt. – Anatolie Nistreanu, prof. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. Conținutul de flavonoide în *Hypericum perforatum* L. a fost pentru primă dată elucidat în 1915. Studiul sistematic a flavonoidelor din *Hypericum perforatum* L. a început din 1956 și continue până în prezent prin diferite metode.

Scop. Dozarea spectrofotometrică a totalului flavonoidelor în extracte uscate nepurificate, obținute prin diverse metode, determinarea gradului de extracție a totalului de flavonoide cu etanol de diverse concentrații.

Material și metode. Produsul vegetal de *Hypericum perforatum* L. a fost colectat din flora spontană și de la Centru de Cultivare a Plantelor Medicinale USMF „Nicolae Testemițanu”. Extractele uscate s-au obținut prin repercolare cu fracționarea produsului vegetal în părți egale în ciclul neterminat, prin macerare repetată cu agitare. Pentru a determina gradul de extracție a totalului de flavonoide în părțile aeriene colectate din flora spontană s-a folosit metoda spectrofotometrică, ca solvent a servit alcool etilic de la 40% până la 90%. Extractele uscate din părțile aeriene flori, frunze, tulpini s-au obținut prin macerare repetată cu agitare, utilizând alcool etilic 70%.

Rezultate. S-a constatat că totalul flavonoidelor se extrage maximal cu alcool etilic 80% ($18,53\% \pm 0.033$); în extracte uscate din organele vegetative conținutul major este în flori 14,88%.

Concluzii. S-a demonstrat macerarea repetată cu agitare este o metodă rapidă pentru extragerea totalului de flavonoide.

Cuvinte cheie. Extract, macerare, repercolare, totalul flavonoidelor.

TOTAL OF FLAVONOIDS IN DRIED EXTRACTS OF *HYPERICUM PERFORATUM* L., OBTAINED THROUGH DIFFERENT METHODS

Anna Benea

(Sci. adviser: Anatolie Nistreanu, univ. prof., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical botany)

Introduction. The contents of flavonoids in *Hypericum perforatum* L. was elucidated for the first time in 1915. The systematic study of flavonoids in *Hypericum perforatum* L. started in 1956 and continues till now through different methods.

Purpose. Spectrophotometric determination of total flavonoids in unrefined dried extracts, obtained through different methods, determination of total flavonoids degree of extraction with different concentrations of ethanol.

Material and Methods. The vegetal product of *Hypericum perforatum* L. was collected from the spontaneous flora and from the State University of Medicine and Pharmacy “Nicolae Testemițanu” Centre of Cultivation of Medicinal Plants. The dried extracts were obtained through re-leaching by fractioning the vegetal product in equal parts in unfinished cycle, through repeated maceration with shaking. For determining the degree of extraction of total flavonoids in aerial parts collected from the spontaneous flora spectrophotometric method was used, as a solvent was ethanol from 40% to 90%. Dried extracts from the aerial parts, flowers, leaves, stems were obtained through repeated maceration with shaking, using ethanol 70%.

Results. The total of flavonoids is maximally extracted with ethyl alcohol 80% ($18,53\% \pm 0.033$); the major contents in dried extracts from the vegetative organs is in flowers 14,88%.

Conclusions. It was shown that repeated maceration with shaking is a fast method for extracting the total flavonoids.

Key words. Extract, maceration, re-leaching, total flavonoids.

STUDIUL MECANISMULUI DE ABSORBȚIE GASTRO-INTESTINALE A UNOR ANTIBIOTICE.

Borsciova Inessa

(Cond șt. - Livia Uncu, conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică; Svetlana Lozovanu, conf. univ., cat. Fiziologia omului și Biofizică.)

Introducere. Influența antibioticelor asupra stării funcționale a intestinului rămîne a fi discutabilă. Există mai multe informații referitor la modificările compoziției florei bacteriene sub influența diferitelor antibiotice, dar foarte puțină informație cu privire la impactul medicamentelor antibacteriene asupra etapelor finale ale procesului digestiv, care determină într-o mare măsură metabolismul general al organismului și homeostaza lui.

Scop. Investigarea acțiunii ampicilinei și metronidazolului asupra activității a două enzime intestinale, responsabile de etapele finale ale hidrolizei proteinelor.

Material și metode. 30 de șobolani Wistar, ampicilină, metronidazol, activitatea aminopeptidazei a fost stabilită prin metoda lui Farr, activitatea glicil L-leicindipeptidazei a fost calculată după creșterea Glicinei, spectrofotometru SPECORD UV VIS, analizator biochimic AEROSET TOSHIBA. Analiza statistică a fost efectuată cu utilizarea criteriului t-Student.

Resultate. A fost determinată activitatea aminopeptidazei M transmembranare, care scindează oligopeptidele, și predominant activitatea glicil-L-leicindipeptidazei intracelulare, responsabilă de hidroliza dipeptidelor. S-a observat creșterea activitatilor specifice ale aminopeptidazei-M și a glicil L-leicindipeptidazei. Creșterea activității s-a realizat pe fundalul nemodificării activităților comune ale intestinului. Mai mult decît atât, au crescut activitățile aceluiași fermenți în compartimentele inferioare ale intestinului și în chimul.

Concluzii. La administrarea antibioticelor atît pe parcursul a trei zile, cit și a 5 zile s-a observat o activitate crescută a enzimelor în chimul intestinului subțire, și în special în chimul de colon.

Cuvinte cheie. Antibioticele, enzimele digestive intestinale, intestinul subțire, intestinul gros, chimul.

STUDY OF ANTIBIOTICS' GASTRO-INTESTINAL ABSORPTION MECHANISM.

Borsciova Inessa

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD., chair of Pharmaceutical and Toxicological chemistry; Svetlana Lozovanu, associate prof., chair of Human Physiology and Biophysics)

Introduction. Effects of antibiotics on the intestine's functional state remain questionable. Literature contains very comprehensive information about the changes in bacterial flora composition under various antibiotics' influence. Although it has very little information about the impact these drugs have on the final stage of digestive process, which largely determines the overall body metabolism and homeostasis.

Purpose. to investigate the effects that Ampicilline and Metronidazole have on activity of two intestinal enzymes, which are carrying out final stages of hydrolysis of proteins.

Material and methods. 30 Wistar rats, ampicillin, metronidazole, M-aminopeptidase's activity was determined with Farr's method, activity of glycyL-L-leycindipeptidaze was calculated by the Glycine growth. Biochemical analyzer Aeraset Toshiba, spectrophotometer SPECORD UV VIS, Statistical analysis was performed using Student t-test.

Results. There were determined activities of transmembrane M-aminopeptidase, that splits oligopeptides and predominantly of intracellular glycyL-L-leycindipeptidaze that hydrolyzes dipeptides. The specific activity increase of M-aminopeptidase and glycyL-L-leycindipeptidaze was noticed. Its activity increase was found under conditions where integral intestine's activity didn't change. Furthermore, the activity of the same enzymes in intestine's inferior parts and chime has increased.

Conclusions. The use of antibiotics in the course of three days and 5 days leads to an increase of the activity of enzymes of the small intestine and particularly in the chime and colon.

Key words. Antibiotics, intestinal digestive enzymes, small intestine, colon, chime.

PLANTE MEDICINALE ȘI FORME FARMACEUTICE EXTEMPORALE UTILIZATE ÎN TRATAMENTUL ACNEEI

Ciotu Ludmila

(Cond.șt. - Maria Cojocaru-Toma, dr. în farmacie, conf. univ., cat Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. Organizația Mondială a Sănătății relevă în statistici că 40% din locuitorii Terrei cu acnee se tratează cu plante medicinale, astfel, fitoterapia rămâne o direcție prioritară de cercetare în tratamentul acneei.

Scop. Evaluarea plantelor medicinale din flora Republicii Moldova cu acțiune antiacneică și a formelor farmaceutice extemporale utilizate în tratamentul acneei.

Material și metode. Plantele medicinale utilizate în tratamentul acneei au fost selectate în baza publicațiilor științifice și Farmacopeele de referință. Au fost caracterizate principiile active responsabile de acțiune și au fost evaluate formele farmaceutice extemporale utilizate în tratamentul acneei din trei farmacii cu funcție de producere din municipiu Chișinău: Farmacia Universitară "Vasile Procopișin", „Centrofarm”, și „Receta Farm”, cu evaluarea recepturii pentru anii 2012 și 2013.

Rezultate. Proprietăți emoliente, antiinflamatorii manifestă plantele medicinale cu conținut de poliholozide: *Echinacea purpurea*, *Plantago major*, *Taraxacum officinalis*, *Cichorium intybus*. Normalizează metabolismul pielii uleiurile volatile din: *Salvia officinalis*, *Chamomilla recutita*, *Lavandula angustifolia*, *Calendula officinalis*. Evaluarea recepturii denotă, că în formele extemporale se prescrie: sulful precipitat, acidul salicilic, zincul, acidul boric, rezorcina, iar din plante medicinale: levănțica, gălbenelele, trandafirul. Formele extemporale prescrise constituie 5,4% raportat la numărul total de rețete pentru Farmacia Universitară "Vasile Procopișin", 10,3% pentru „Receta Farm” și 1,2% în „Centrofarm”.

Concluzii. Grație acțiunii cicatrizante, antiseptice și analgezice plantele medicinale urmează să fie valorificate în forme extemporale.

Cuvinte cheie. Plante medicinale, forme extemporale, acnee.

MEDICINAL HERBS AND EXTEMPORAL PHARMACEUTICAL FORMS USED FOR ACNE TREATMENT

Ludmila Ciotu

(Sci. adviser: Maria Cojocaru-Toma PhD., associate prof., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical Botany)

Introduction. World Health Organization statistics reveals that 40% of the Earth's inhabitants use herbal acne treatment, which shows that phytotherapy remains a priority for the study of acne treatment.

Purpose. Evaluation of medicinal plants of the flora with anti acne effect from the Republic of Moldova and extemporal pharmaceutical forms used in acne treatment.

Material and methods. Medicinal plants used in acne treatment were selected based on scientific publications and reference pharmacopoeias. There were characterized the active principles responsible for the action and also there have been evaluated the extemporal pharmaceutical forms used in the treatment of acne in three manufacturing pharmacies from Chisinau: University Pharmacy "Vasile Procopișin", "Centrofarm" and "Receta Farm", as well as the recipe assessment for the period of 2012- 2013.

Results. Emollient and anti-inflammatory properties in the following medicinal herbs containing polyholosides: *Echinacea purpurea*, *Plantago major*, *Taraxacum officinalis*, *Cichorium intybus*. Normalize the skin metabolism volatile oils from: *Salvia officinalis*, *Chamomilla recutita*, *Lavandula angustifolia*, *Calendula officinalis*. The recipe assessment in the listed above pharmacies denotes that in extemporal forms were commonly prescribed: the precipitated sulfur, salicylic acid, zinc, boric acid, resorcinol as well as the following herbs like: lavender, marigolds, and roses. The extemporal forms prescribed consists 5.4% for University Pharmacy "Vasile Procopișin", 10.3% for "Receta Farm", 1.2% for "Centrofarm".

Conclusions. Due to their healing, antiseptic, analgesic actions the medicinal plants are to be used in various extemporal forms.

Key words. Medicinal herbs, extemporal forms, acne.

EVALUAREA COMPARATIVĂ A METODELOR BIOLOGICE DE ANALIZĂ UTILIZATE ÎN CONTROLUL MEDICAMENTELOR.

Olga Colațchi, Olga Suvorchina, Tatiana Treapițâna

(Cond. șt. - Livia Uncu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chimie Farmacologică și Toxicologică; Vasile Bortă, dr. șt. med. conf. univ., cat. Microbiologie, Virusologie și Imunologie.)

Introducere. Apa este materia primă utilizată cel mai frecvent în industria farmaceutică. În forme farmaceutice injectabile este componenta predominantă a formulării. Monitorizarea calității microbiologice a apei farmaceutice este obligatorie pentru a garanta controlul procesului de fabricație și calitatea finală microbiologică și de inocuitate a produsului finit.

Scop. Evaluarea comparativă a metodelor microbiologice de testare a apei purificate.

Material și metode. Apă purificată, metoda Chemsan, metoda pe placa cu agar.

Rezultate. Metoda de citometrie și scanare cu laser în fază solidă (tehnologie Chemsan) combină tehnici stabilite ca filtrare prin membrană a microorganismelor, etichetarea acestor microorganisme vii cu un substrat viabil fluorescent, și microscopie de fluorescență, cu citometrie laser, care permite o enumerare rapidă a microorganismelor în procesul de control a apei farmaceutice. Această metodă a fost testată în comparație cu metoda clasică de difuzie în agar. În urma evaluării surselor bibliografice am constatat, că determinările efectuate cu probe de apă purificată timp de 3 ani prin ambele metode denotă rezultate apropiate, care corelează între ele, cu o discrepanță de doar 1% între ele.

Concluzie. Metoda Chemsan poate înlocui cu succes metoda clasică, este mai rapidă și exactă. Există premise reale de înlocuire a testului farmaceutic de difuzie în agar cu tehnica Chemsan.

Cuvinte cheie. Metoda Chemsan, difuzie în agar, filtrare prin membrană

COMPARATIVE EVALUATION OF BIOLOGICAL METHODS OF ANALYSIS USED IN CONTROL OF MEDICINES

Olga Colațchi, Olga Suvorchina, Tatiana Treapițâna

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry; Vasile Bortă, PhD., associate prof., chair of Microbiology, Virology and Immunology.)

Introduction. Water is the most commonly used raw material in the pharmaceutical industry. In the injectable pharmaceutical forms it is the predominant component of the formulation. The monitoring of the microbiological quality of pharmaceutical water is required to ensure the manufacturing process and the final quality and microbiological innocuousness of the end product.

Purpose. Comparative evaluation of methods of microbiological testing of purified water.

Material and methods. The purified water, Chemsan method, the agar plate method.

Results. The method of choice is the solid-phase laser scanning cytometry (Chemsan technology): This method combines established techniques as membrane filtration to retain microorganisms, labelling of these living microorganisms with a fluorescent viability substrate, and fluorescence microscopy, with laser cytometry, permitting a rapid enumeration of microorganisms in pharmaceutical process of water. This method has been tested in comparison with classical method of diffusion in agar. When the bibliographic sources were evaluated we found that measurements made with purified water samples for 3 years by both methods showed close results which correlates with each other, with a gap of only 1 % between them.

Conclusion. The method Chemsan can successfully replace the classical method, it is fast and accurate. There are premises of replacement of the actual pharmacopoeial test of diffusion in agar with Chemsan technique.

Key words. Chemsan method, agar diffusion, membrane filtration.

POLUAREA ATMOSFERICĂ ȘI IMPACTUL ASUPRA PLANTELOR MEDICINALE

Daria Ivasenco

(Cond. șt. - Anna Benea, asist. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. O problemă globală, actuală pentru secolul XXI este poluarea atmosferică care influențează nefast atât mediul înconjurător cât și sănătatea umană. Efectele ei negative asupra apei, aerului și solului se manifestă prin modificări structurale și metabolice ale plantelor medicinale. Medicina populară duce și până în prezent la automedicație cu plante medicinale deseori colectate în locuri poluate.

Scop. Studiul bibliografic ce descrie schimbările chimice, structurale și genetice în plante ca consecință a poluării atmosferice.

Material și metode. -

Rezultate. Cercetările efectuate de prof. Győző Goji privind contaminarea cu metale grele a plantelor medicinale (păducel, mur, cătină) din jurul orașului Copșa Mică (România), ce deține o uzină metalurgică, au depășit depășiri ai limitei maxime admisibile cu 100% pentru Zn, Cd, Cu, Pb. Investigații efectuate în Bielsko Biala (Polonia) de către I. Baranowska pe un șir de plante medicinale (mentă, sunătoare, urzică) au ca rezultat concentrații mari de metale grele: Mo, Cd, Ni, Pb în speciile colectate în apropierea căilor ferate, autostrăzilor. O sursă de poluare a solului și apei din fântânile Republicii Moldova sunt pesticidele, folosite în agricultură de mai bine de patruzeci de ani.

Concluzii. Modificările genetice și metalele grele în plante duc la diverse maladii ale organismului uman așa ca: dereglări ale sistemului respirator, cardiovascular, nervos.

Cuvinte cheie. Poluare atmosferică, plante medicinale, metale grele.

ATMOSPHERIC POLLUTION AND ITS IMPACT ON MEDICINAL PLANTS

Daria Ivasenco

(Sci. adviser: Anna Benea, univ. assistant, chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical botany)

Introduction. An actual, global problem for the XXI century is the atmospheric pollution which has a negative influence both on the environment and on the human health. Its negative effects on water, air and soil manifest through metabolic and structural changes of the medicinal plants. The folk medicine leads until now to the automedication with medicinal plants often collected from polluted places.

Purpose. Bibliographical study that describes the structural, chemical and genetic changes in plants as a consequence of atmospheric pollution.

Material and methods: -

Results. The researches carried out by prof. Gyozo Goji on the contamination with heavy metals of the medicinal plants (hawthorn, blueberry, seabuckthorn) around the city Copșa Mică (Romania), that has a metallurgical factory, found the maxim admissible limit higher with 100% for Zn, Cd, Cu, Pb. Investigations carried out in Bielsko Biala (Poland) by I. Baranowska on a number of medicinal plants (mint, St. John's wort, nettle) show high concentrations of hard metals: Mo, Cd, Ni, Pb in the species collected near the railroad tracks, highways. A source of pollution of soil and water of the wells of the Republic of Moldova are pesticides used in agriculture for more than forty years.

Conclusions. Genetic changes and hard metals in plants lead to different maladies of the human body such as: disorders of the respiratory, cardiovascular, nervous systems.

Key words. Atmospheric pollution, medicinal plants, hard metals.

DETERMINAREA COMPATIBILITĂȚII SUBSTANȚELOR MEDICAMENTOASE ÎN COMBINAȚII TERAPEUTICE PRIN SPECTROSCOPIE IR

Donici Elena, Gorodețchi Ecaterina

(Cond. șt. – Uncu Livia, dr. șt. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Spectrofotometrie IR poate fi folosit pentru studiile de compatibilitate chimică și fizică ale medicamentelor. Un spectru de absorbție în infraroșu, conține adesea o multitudine confuză de vîrfuri ascuțite și minime. Vîrfurile utile pentru identificarea grupărilor funcționale sunt situate în regiunea de lungime de undă infraroșu, de la aproximativ 2,5 pînă la 8,5 mm, în care pozițiile maximelor sunt puțin afectate de scheletul de carbon al moleculei. Identificarea grupărilor funcționale într-o moleculă este suficientă pentru a identifica prezența individuală a substanței cît și în amestec cu alte substanțe medicamentoase.

Scop. Determinarea compatibilității substanței medicamentoase în combinații terapeutice, utilizînd metoda Spectrofotometrică în infraroșu.

Material și metode. substanțele active: izohidrafural, metiluracil, fluocinolon acetamid și benzocaină, spectrofotometru FT - IR Bruker Equinox 55.

Rezultate. Pentru studiul compatibilității fizice și chimice a medicamentelor, s-au interpretat spectrele fiecărei substanțe medicamentoase. Apoi a fost analizat spectrul amestecurilor aceluiași substanțe medicamentoase. După care, s-au suprapus spectrul infraroșu al fiecărei substanțe chimice cu spectrul infraroșu al fiecărui amestec. Au fost prezente aceleași benzi de absorbție caracteristice grupărilor funcționale atît în spectrul fiecărei substanțe, cît și în spectrul fiecărui amestec.

Concluzii. S-a aplicat cu succes metoda spectrofotometrică IR pentru cercetare compatibilității fizice și chimice a unor substanțe medicamentoase în combinații terapeutice.

Cuvinte cheie. Compatibilitate fizică, compatibilitate chimică, spectrofotometrie în infraroșu.

DETERMINATION OF THE COMPATIBILITY OF MEDICAL SUBSTANCES FROM THERAPEUTIC COMBINATIONS BY IR SPECTROSCOPY

Donici Elena, Gorodețchi Ecaterina

(Sci. adviser: Uncu Livia, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and toxicological chemistry)

Introduction. IR spectrophotometry can be used for the chemical and physical compatibility studies of the drugs. An infrared absorption spectrum, often contains a bewildering array of sharp peaks and minima. Peaks useful for the identification of functional groups are located in the shorter-wavelength region of the infrared, from about 2.5 to 8.5 mm, where the positions of the maxima are only slightly affected by the carbon skeleton of the molecule. Identifying functional groups in a molecule is seldom sufficient to positively identify the alone compound and in the mixture with other substances.

Purpose. To determine the compatibility of medical substances from therapeutical combinations using IR Spectroscopy method.

Material and methods. the active substances: izohydralfural, methyluracil, fluocinolone acetamide and benzocaine, the FT-IR Bruker Equinox 55 spectrometer.

Results. For the study of physical and chemical compatibility of the drugs, there were interpreted the spectra of each drug substances. Then it was analyzed the spectra of the mixtures of the same chemical substances. After that, it was overlapped the infrared spectra of each chemical substance with the infrared spectra of each mixture. There were the same characteristic absorption bands of chemical functional groups both in the spectrum of each substance and in the spectrum of each mixture.

Conclusion. It was successfully applied the IR spectrophotometry to research the physical and chemical compatibility of some medical substances in therapeutic combinations.

Key words. Physical compatibility, chemical compatibility, infrared spectroscopy.

STUDIUL COMPATIBILITĂȚII IZOHIDRAFURALULUI ÎN COMBINAȚII PRIN METODA HPLC

Donici Elena

(Cond. șt. – Uncu Livia, dr. șt. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică, Prisăcari Viorel, dr. hab. șt. med., prof. univ. cat. Epidemiologie)

Introducere. Izohidrafural este un antimicrobian nou, derivat de 5-nitrofuran, sintetizat în Republica Moldova, eficient în tratamentul plăgilor infectate. Asocierea Izohidrafuralului cu substanțe medicamentoase regenerante și antiinflamatoare în aceeași formă farmaceutică ar facilita cu mult tratamentul plăgilor infectate. Înainte de etapa de preformulare a unui medicament nou, combinat, sunt indispensabile studiile de compatibilitate. Dintre toate metodele fizico-chimice, cromatografia lichidă de înaltă performanță (HPLC) este cea mai comodă pentru studiul compatibilității amestecurilor de substanțe medicamentoase.

Scop. Determinarea compatibilității fizico-chimice a Izohidrafuralului cu substanțele medicamentoase: Metiluracil și Fluocinolon acetonid prin metoda HPLC.

Material și metode. substanțele medicamentoase: Izohidrafural, Metiluracil și Fluocinolon acetonid; cromatograful de lichide Agilent Technologies 1220 Infinity LC, coloana cromatografică C-18 cu dimensiunile 5.0x300 mm, mărimea particulelor 2.6 μm, faza mobilă – acetonitril:apă (40:60), solvenți și reagenți în concordanță cu Farmacopeea Europeană.

Rezultate. În aceleași condiții de cromatografiere s-au obținut cromatogramele pentru fiecare substanță medicamentoasă standardă, precum și cromatogramele amestecurilor de Izohidrafural cu celelalte substanțe medicamentoase: Metiluracil și Fluocinolon acetonid. De asemenea s-a efectuat și dozarea substanțelor individuale separat și în amestec în aceleași condiții de cromatografiere. Nu s-au prezentat modificări ale timpului de retenție și nici a concentrației în amestecul substanțelor medicamentoase în comparație cu substanțele standard.

Concluzii. Studiul compatibilității fizico-chimice a Izohidrafuralului cu Metiluracil și Fluocinolon acetonid prin metoda HPLC ne va servi pentru formularea acestora în aceeași formă farmaceutică.

Cuvinte cheie. Izohidrafural, analiză HPLC, compatibilitate.

THE COMPATIBILITY STUDY OF ISOHYDRAFURAL IN COMBINATION WITH OTHER SUBSTANCES BY HPLC METHOD

Donici Elena

(Sci. adviser: Uncu Livia, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and toxicological chemistry, Prisăcari Viorel, PhD., prof., chair of Epidemiology)

Introduction. Isohydrafural is a new, antimicrobial substance, a derivative of 5-nitrofuran, which was synthesized in the Republic of Moldova. The combination of Isohydrafural with regenerative, anti-inflammatory and analgesic substances in the same pharmaceutical form would facilitate a lot the treatment of infected injuries. Before the preformulation stage of a new, combined drug, the compatibility studies are necessary. Among all the physico-chemical methods, the high performance liquid chromatography (HPLC) is the most convenient method for the compatibility study of drug mixtures.

Purpose. Determination of physico-chemical compatibility of Isohydrafural with other chemical substances: Methyluracil and Fluocinolone acetonide using HPLC method.

Material and methods. Medical substances: Isohydrafural, Methyluracil and Fluocinolone acetonide; the Liquid Chromatograph Agilent Technologies 1220 Infinity LC, the chromatographic column C-18, dimensions 5.0x300 mm, particle size 2.6 μm, the mobile phase – acetonitrile: water (40:60), solvents and reagents which comply with the European Pharmacopoeia.

Results. The chromatograms for each standard substance and for the mixtures of Isohydrafural with other medicinal substances: Methyluracil and Fluocinolone acetonide have been obtained. Also, the quantitative determination of individual substances separately and of the substances from the mixture was performed in the same chromatographic conditions. There were not any deviations from the retention time and from the concentrations of the substances from the mixture compared with the standard substances.

Conclusion. The study of the physical-chemical compatibility of Isohydrafural with other medicinal substances Methyluracil and Fluocinolone acetonide by HPLC method will be used for the formulation of them in the same pharmaceutical form.

Key words. Isohydrafural, HPLC analysis, compatibility.

PLANTE MEDICINALE ÎN HOMEOPATIE

Cornelia Fursenco

(Cond. șt. – Tatiana Calalb, dr. hab. șt. med, conf. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. Istoria homeopatiei a cunoscut perioade glorioase și declin, dar în prezent ocupă locul bine meritat terapie în baza fundamentării științifice.

Scop. Evaluarea plantelor utilizate în homeopatie conform originii, categoriei de compuși chimici și principiile de utilizare.

Material și metode. Plantele medicinale în homeopatie în baza analizei statisto-analitice a diferitor indicii: chimici, terapeutici, geografici, taxonomici.

Rezultate. Homeopatia – metodă bazată pe principiul similitudinii "*Similia similibus curentur*", ceea ce înseamnă că orice substanță chimică, care în doze mari poate produce un tablou de boală la omul sănătos, în doze infime poate vindeca, aceeași boală la o persoană suferindă. În homeopatie este esențial principiul individualizării – prescrierea medicamentului homeopatic se face în baza simptomelor pacientului, tratându-se bolnavul, nu boala. Medicamentul homeopatic este obținut prin diluarea și dinamizarea materiei prime din trei regnuri: vegetal, mineral, animal. Un loc esențial în homeopatie ocupă plantele din regiunile geografice cu condiții aride, deseori fiind toxice cu conținut de alcaloizi, compuși fenolici, uleiuri volatile și heterozide. Homeopatia a descoperit uriașa energie înmagazinată în celulele plantelor toxice, dar cu un potențial terapeutic extrem de larg, bazat pe pierderea eventualei toxicități și capacității de producere a reacțiilor adverse prin prepararea remediilor în doze infime. Prin procesul specific de diluare și dinamizare, remediile dobândesc proprietăți curative noi, prezente doar în stare latentă în substanța.

Concluzii. Plantele cu conținut de alcaloizi, compuși fenolici, uleiuri volatile și heterozide constituie componentul de bază a homeopatiei.

Cuvinte cheie. Homeopatie, plante.

MEDICINAL PLANTS IN HOMEOPATHY

Cornelia Fursenco

(Sci. adviser: Tatiana Calalb, PhD., associate prof., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical Botany)

Introduction. Through the history, homeopathy has witnessed glorious and unfavorable periods, actually it ranks the well-deserved place in phytotherapy based on scientific evidence.

Purpose. Evaluation of plants used in homeopathy according to origin, class of chemical compounds and principles of use.

Material and methods. Medicinal plants in homeopathy based on analytical-statistical analysis of various indicators: chemical, therapeutic, geographic, taxonomic.

Results. The basic principle of homeopathy is like cures like "*Similia similibus curentur*" means that medicine in minimum doses cures all such symptoms or diseases which it is capable of producing in a healthy person when taken in large doses. Another principle is individuality, in order to prescribe for a disease it must be taken into account all the symptoms, treating the patient, not the disease. Homeopathic remedies are prepared by diluting and potentiating the materials. An essential role in homeopathy is acquired by the plants, especially being toxic, determined by content of alkaloids, phenolic compounds, essential oils and heterosides. Homeopathy has discovered the huge energy stored in toxic plant cells, but with an extremely broad therapeutic potential, based on the loss of possible toxicity by preparing remedies in tiny doses. Through specific process of dilution and potentiating, medicines acquire new therapeutic properties that are found dormant in origin substances.

Conclusions. Plants containing alkaloids, phenolic compounds, essential oils and heterosides form the basic component of homeopathy.

Key words. Homeopathy, plants.

TRATAMENTUL HIPOACUZIEI NEUROSENZORIALE- ASPECTE STATISTICE ȘI ANALITICE

Gadîrcă Alina, Oxana Vislouh, Olga Suvorchina

(Cond.șt. - Livia Uncu, dr. în farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică, Sergiu Parii, dr. șt. med., medic ORL - audiolog)

Introducere. Hipoacuzia reprezintă o problemă de sănătate publică, având incidență de aproximativ 1 la 1000 nou-născuți și 3:1000 achiziționează acest viciu în timpul vârstei precoce. La evidența specialiștilor în Republica Moldova sunt peste 2000 copii și peste 10 000 adulți cu surditate neurosenzorială. Tratamentul afecțiunii impune dificultăți datorită patogeniei multifactoriale și ratei scăzute recuperare a auzului.

Scop. Identificarea grupelor de preparate utilizate în prezent în tratamentul hipoacuziei neurosenzoriale și analiza actualelor strategii de tratament, precum și evaluarea unor aspecte statistice a incidenței acestei maladii.

Material și metode. Studiu bibliografic avansat.

Rezultate. În urma analizei literaturii de specialitate am constatat că în tratamentul hipoacuziei neurosenzoriale sunt utilizate câteva grupe de preparate: vasodilatatoare, nootrope, antiinflamatoare, antioxidanți. Analiza statistică a datelor a evidențiat o ușoară predominanță a sexului masculin(51,56%) față de feminin (48,44%). După criteriul mediului de proveniență al pacienților se remarcă mediul urban cu 59,36%. Grupa de vîrstă dominantă este cea cuprinsă între 11-18 ani. De asemenea am constatat că cel mai mare procent de pacienți este reprezentat de cei cu hipoacuzie neurosenzorială profundă (37,7%).

Concluzii. Managementul terapeutic al hipoacuziei neurosenzoriale rămîne un subiect controversat, însă cert este faptul că utilizarea unui tratament combinat poate contribui la sporirea hemodinamicii în regiunea urechii interne, ameliorarea metabolismului și stimularea analizatorului auditiv. Incidența sporită a acestei afecțiuni impune necesitatea elaborării de noi medicamente în special combinate pentru tratamentul hipoacuziei neurosenzoriale.

Cuvinte cheie. Hipoacuzie neurosenzorială, incidență, tratament combinat.

SENSORINEURAL HEARING LOSS TREATMENT - STATISTICAL AND ANALYTICAL ASPECTS

Gadîrcă Alina, Oxana Vislouh, Olga Suvorchina

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry, Sergiu Parii, PhD., ENT-audiologist)

Introduction. Hearing loss is a public health problem, with an incidence of about 1 in 1000 newborns and 3:1000 purchase this defect during early age. In Moldova over 2000 children and over 10 000 adults are registered with sensorineural deafness. The treatment of this disease requires difficulties because of multifactorial pathogenesis and the low recovery of hearing.

Purpose. Identifying groups of preparations currently used in the treatment of sensorineural hearing loss, analysis of current treatment strategies, statistical evaluation of incidence of this disease.

Material and methods. Advanced bibliographic survey.

Results. After the analysis of special literature we found that in the treatment of sensorineural hearing loss are used some groups of preparates: vasodilators, nootropics, anti-inflammatory, antioxidants. Statistical analysis of data showed a slight predominance of males(51.56%) than females(48.44%). By the criterion of origin the urban area showd a higher proportion-59.36%. Dominant age group was between 11-18 years. We also found that the highest percentage of patients is represented by those with profound sensorineural hearing loss (37.7%).

Conclusions. The therapeutic management of sensorineural hearing loss remains a controversial topic, but it is certain that the use of combination therapy may help enhance hemodynamics in the inner ear, improving metabolism and stimulating the auditory analyzer. The increased incidence of this disease enforces the necessity to develop new drugs especially combined for the treatment of sensorineural hearing loss.

Key words. Sensorineural hearing loss, incidence, combination therapy.

POLUAREA ATMOSFERICĂ ȘI IMPACTUL ASUPRA PLANTELOR MEDICINALE

Daria Ivasenco

(Cond. șt. - Anna Benea, asist. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. O problemă globală, actuală pentru secolul XXI este poluarea atmosferică care influențează nefast atât mediul înconjurător cât și sănătatea umană. Efectele ei negative asupra apei, aerului și solului se manifestă prin modificări structurale și metabolice ale plantelor medicinale. Medicina populară duce și până în prezent la automedicație cu plante medicinale deseori colectate în locuri poluate.

Scop. Studiul bibliografic ce descrie schimbările chimice, structurale și genetice în plante ca consecință a poluării atmosferice.

Materiale și metode. -

Rezultate. Cercetările efectuate de prof. Győző Goji privind contaminarea cu metale grele a plantelor medicinale (păducel, mur, cătină) din jurul orașului Copșa Mică (România), ce deține o uzină metalurgică, au depistat depășiri ai limitei maxime admisibile cu 100% pentru Zn, Cd, Cu, Pb. Investigații efectuate în Bielsko Biala (Polonia) de către I. Baranowska pe un șir de plante medicinale (mentă, sunătoare, urzică) au ca rezultat concentrații mari de metale grele: Mo, Cd, Ni, Pb în speciile colectate în apropierea căilor ferate, autostrăzilor. O sursă de poluare a solului și apei din fântânile Republicii Moldova sunt pesticidele, folosite în agricultură de mai bine de patruzeci de ani.

Concluzii. Modificările genetice și metalele grele în plante duc la diverse maladii ale organismului uman așa ca: dereglări ale sistemului respirator, cardiovascular, nervos.

Cuvinte cheie. Poluare atmosferică, plante medicinale, metale grele.

ATMOSPHERIC POLLUTION AND ITS IMPACT ON MEDICINAL PLANTS

Daria Ivasenco

(Sci. adviser: Anna Benea, univ. assistant, chair. of Pharmacognosy and Pharmaceutical botany)

Introduction. An actual, global problem for the XXI century is the atmospheric pollution which has a negative influence both on the environment and on the human health. Its negative effects on water, air and soil manifest through metabolic and structural changes of the medicinal plants. The folk medicine leads until now to the automedication with medicinal plants often collected from polluted places.

Purpose. Bibliographical study that describes the structural, chemical and genetic changes in plants as a consequence of atmospheric pollution.

Material and methods. -

Results. The researches carried out by prof. Gyozo Goji on the contamination with heavy metals of the medicinal plants (hawthorn, blueberry, seabuckthorn) around the city Copșa Mică (Romania), that has a metallurgical factory, found the maxim admissible limit higher with 100% for Zn, Cd, Cu, Pb. Investigations carried out in Bielsko Biala (Poland) by I. Baranowska on a number of medicinal plants (mint, St. John's wort, nettle) show high concentrations of hard metals: Mo, Cd, Ni, Pb in the species collected near the railroad tracks, highways. A source of pollution of soil and water of the wells of the Republic of Moldova are pesticides used in agriculture for more than forty years.

Conclusions. Genetic changes and hard metals in plants lead to different maladies of the human body such as: disorders of the respiratory, cardiovascular, nervous systems.

Key words. Atmospheric pollution, medicinal plants, hard metals.

PREPARATE COMBINATE CICATRIZANTE ȘI ANTIADERENTE PE PIAȚA FARMACEUTICĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Angela Luca, Olga Staver

(Cond. șt. - Livia Uncu, dr. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică, Sergiu Parii, dr. șt. med., audiolog)

Introducere. Problema surdității la copii este una din cele mai actuale în aspect medico-social. O cauză frecventă a hipoacuziei este otita medie adezivă, care se caracterizează prin ocluzia trompei lui Eustachio și formarea poșetelor de retractorie în cavitatea timpanică. Această patologie influențează dezvoltarea ulterioară a copilului, și anume, dezvoltarea psihoemoțională, formarea vorbirii și a intelectului.

Scop. Identificarea grupelor de preparate utilizate în tratamentul otitei medii adezive, analiza metodelor de tratament contemporane, studiul substanțelor cu proprietăți antiaderente.

Material și metode. Nomenclatorul de Stat al medicamentelor Republicii Moldova (26.03.2014), Formularul Agenției Medicale Europene (02.04.2014), Formularul de medicamente și dispozitive medicale ale SUA (06.04.2014), protocoale terapeutice în otorinolaringologie (secțiunea "afecțiunile urechii").

Rezultate. Preparate specifice pentru prevenirea și tratamentul otitei medii adezive nu există pe piața farmaceutică mondială, tratamentul fiind doar intervenția chirurgicală. Farmacoterapia recomandată include remedii combinate, dintre care în RM sunt înregistrate un număr foarte mic sau deloc în raport cu alte țări: cicatrizante (0,2%), antibacteriene și antiinflamatoare (56%), antiaderente (0,6%).

Concluzii. Studiile efectuate argumentează necesitatea de a elabora un preparat combinat cu proprietăți antiadezive, antiinflamatoare și cicatrizante pentru prevenirea și tratamentul otitei medii adezive.

Cuvinte cheie. Otita medie adezivă, preparat combinat, substanțe antiadezive.

ANTI-ADHESIVE AND HEALING COMBINED PREPARATIONS ON PHARMACEUTICAL MARKET OF REPUBLIC OF MOLDOVA

Angela Luca, Olga Staver

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry, Sergiu Parii, PhD., medic ENT-audiologist)

Introduction. The problem of deafness in children is one of the most current issue in medico-social aspect. A common cause of hearing loss is adhesive otitis media, which is characterized by occlusion of the Eustachian tube and forming eardrum retraction pockets. This pathology affects the further development of the child, namely, psycho-emotional development, speech and intellectual formation.

Purpose. Identifying groups of preparations used in the treatment of adhesive otitis media, analyzing contemporary methods of treatment, studying substances with anti-adhesive properties.

Materials and methods. State Nomenclature of drugs of Republic of Moldova (26.03.2014), Formulation of European Medical Agency (02.04.2014), Formulation of Drugs and Medical Devices of USA (06.04.2014), therapeutic protocols in otorhinolaryngology (section "ear diseases").

Results. There are no specific preparations for the prevention and treatment of adhesive otitis media on the global pharmaceutical market, the treatment being only surgery. The recommended pharmacotherapy includes combined remedies, from which in RM are recorded very few or at all by comparatively to other countries: healing (0.2%), antibacterial and anti-inflammatory (56%), anti-adhesive (0.6%).

Conclusions. The effectuated studies argues the necessity to develop a combined preparation with anti-adhesive, anti-inflammatory and healing properties for prevention and treatment of adhesive otitis media.

Key words. Adhesive otitis media, combined preparation, anti-adhesive substances.

STUDIUL PROPRIETĂȚILOR FIZICO-CHIMICE A UNUI NOU PRODUS ANTINEOPLAZIC SUB FORMĂ DE LICHID IONIC

Macaeva Anastasia

(Cond. șt. - Livia Uncu, dr. șt. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. În anul 2012 au fost înregistrate în jur de 14.1 mln cazurilor noi de îmbolnăviri de cancer. Elaborarea de noi medicamente pentru tratamentul cancerului, care vor fi mai puțin toxice, vor manifesta activitatea și biodisponibilitatea mărită este unul dintre principalele obiective pentru cercetarea farmaceutică contemporană.

Scop. Studiarea proprietăților fizico-chimice a clorurii de 1-amino-5-(2-hidroxietyl)-2,8-dioxa-5-azoniabicyclo[3.3.1]-nonaniu – lichidului ionic cu activitatea anticanceroasă.

Material și metode. Aparat Boëtius (Germania) pentru determinarea punctului de topire, IR spectrometru “Perkin-Elmer Spectrum 100 FTIR”, RMN spectrometru Bruker Avance III 400, solvenți în concordanța cu Farmacopea Europeană

Rezultate. În Laboratorul de Sinteza Organică a AȘ din RM a fost elaborată o metodă simplă, rapidă, ieftină de transformare a carbonitrililor în sărurile cuaternare ale eterilor ciclici de amine primare sub formă de lichid ionic. Structurile compușilor obținuți au fost confirmate prin metode spectrometrice IR, RMN și difractometrie de radiații X. Cristalele au fost obținute prin recristalizare din apă sau acetonă. Substanța dată prezintă pulbere albă cristalină, fără miros specific. Analiza fizică și fizico-chimică a demonstrat, că compus este bine solubil în apă la temperatura camerei, nu au fost observate proprietăți higroscopice. Punctele de topire ale compușilor sunt 40-198°C, descompunerea lor începe la 200°C.

Concluzii. Cercetarea proprietăților fizico-chimice a compusului studiat va servi ca reper pentru elaborarea metodelor de analiză și standardizare pentru substanță.

Cuvinte cheie. Cancer, agenți antineoplastici, proprietăți fizico-chimice, spectrofotometria, RMN, punct de topire.

STUDY OF PHYSICO-CHEMICAL PROPERTIES OF A NEW ANTINEOPLASTIC AGENT IN FORM OF IONIC LIQUID

Macaeva Anastasia

(Sci. adviser: Uncu Livia, PhD, associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction. In 2012, it was estimated to be 14.1 mln new cases of cancer. So, the elaboration of new anticancer drugs, which will have smaller cytotoxicity parameters, better activity and bioavailability is one of the main goals for the contemporary pharmacy.

Purpose. study of physicochemical properties of 1-amino-5-(2-hydroxyethyl)-2,8-dioxa-5-azoniabicyclo[3.3.1]nonanium chloride – ionic liquid with anticancer activity

Material and methods. Boëtius melting point apparatus (Germany), IR spectrophotometer “Perkin-Elmer Spectrum 100 FTIR”, NMR spectrometer Bruker Avance III 400, solvents in accordance with the European Pharmacopoeia.

Results. In Laboratory of Organic Synthesis of Institute of chemistry of SA RM has developed simple, quick and low cost method of converting carbonitriles into primary amine cyclic ether quaternized salts, including room temperature ionic liquids. The structures of obtained compounds were confirmed by means of IR spectrophotometric methods, NMR and X-ray diffraction. Crystals were obtained by re-crystallization from water or acetone. These compounds present white crystalline powder without specific odor. The physical and physico-chemical analysis showed that the compound is well soluble in water at room temperature; the hygroscopic property was not observed. Melting points of the compounds are between 40-198°C, their decomposition starts at 200°C.

Conclusions. The research of physicochemical properties of the studied compound will serve as the support in the development of analytical methods and standardization for this product.

Key words. Cancer, antineoplastic agents, physicochemical properties, spectrophotometry, NMR, melting point

DOZAREA FLAVONOIDELOR ȘI TANINURILOR ÎN PRODUSE *GEMMAE* RECOLTATE DE LA UNELE PLANTE LEMNOASE

Macari Gheorghe

(Cond. șt. – Tatiana Calalb, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. Gemoterapia este o ramură tânără a fitoterapiei, dezvoltată în mod științific în ultimii 50 ani cu interes deosebit.

Scop. Analiza chimică a flavonozidelor și taninurilor în unele produse vegetale *gemmae*, recoltate toamna și primăvara devreme.

Material și metode. A fost efectuat studiu calitativ (cromatografic și reacții calitative) și cantitativ (spectrofotometric și titrimetric) al flavonozidelor și taninurilor în mugurii arborilor de castan porcesc, nuc, mesteacăn alb, plop alb și cireș, recoltați toamna și primăvara.

Rezultate. Mugurii sunt deosebiți în fitoterapie prin prezența biocomplexului alcătuit din enzime, vitamine, fitohormoni, aminoacizi, macro- și microelemente. Studiul efectuat a demonstrat că mugurii plantelor lemnoase mai conțin și doze importante de flavonozide și taninuri. Studiul flavonoidic spectrofotometric denotă că conținutul maxim este la mugurii de plop alb -7,208%, apoi în descreștere la nuc -6,808%, cireș -3,508%, castan porcesc - 2,912%, mesteacăn alb -2,746%, amenți de mesteacăn - 2,220%. Dozarea titrimetrică a taninurilor denotă prezența unui conținut sporit în mugurii analizați, cel mai mult fiind în mugurii de castan porcesc -20,541%, urmat de cei de nuc -15,406%. În mugurii de cireș sunt -9,928%, apoi urmează mugurii de plop alb -6,847% și mesteacăn alb -6,505% și cel mai puțin se atestă în amenții de mesteacăn alb -2,326%. Sinteza taninurilor în cantități mai mari toamna este determinată de necesitatea de protecție a țesuturilor fine meristemice pe parcursul perioadei de iarnă.

Concluzii. Mugurii plantelor lemnoase, recoltați toamna prezintă interes fitoterapeutic datorită faptului că în paralel cu biocomplexul specific acumulează cantități importante de flavonozide și taninuri determinat.

Cuvinte cheie. Taninuri, flavonozide, biocomplex, gemoterapie.

DOSAGE OF FLAVONOIDS AND TANNINS IN SOME *GEMMAE* OF WOODY PLANTS

Macari Gheorghe

(Sci. adviser: Calalb Tatiana, PhD., associate prof., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical Botany)

Introduction. Gemmotherapy is the youngest branch of phytotherapy, scientifically developed and applied during the last 50 years with special interest.

Purpose: Chemical analysis of flavonoids and tannins in woody buds harvested in autumn and spring.

Material and methods. In the buds of horse chestnut and cherry tree, walnut, white birch and poplar the qualitative analyze (specific reactions and thin layer chromatography) of flavonoids and tannins was effectuated. Dosage of flavonoids – spectrophotometric and tannins – titrimetric.

Results. Buds are distinguished by the biocomplex – enzymes, vitamins, phytohormones, amino acids, macro- and micronutrients. The buds of woody plants also contain doses of flavonoids and tannins. The spectrophotometric study shows that the maximum content of flavonoids belong to white poplar – 7.208%, then decreasing in walnut – 6.808%, cherry tree – 3.508%, horse chestnut – 2.912%, white birch – 2.746%, and in the catkins of white birch – 2.220%. The titrimetric dosage of tannins denotes: the most content in the horse chestnut (20.541%), followed by the walnut (15.406%). The cherry buds contain – 9.928%, followed by white poplar (6.847%) and white birch (6.505%), and the lowest - catkins of white birch – 2.326%. The buds synthesis more tannins in autumn as a need to protect the meristematic tissues during the winter.

Conclusions. Buds of woody plants present phytotherapeutic interest because of present of biocomplex and significant amounts of tannins and flavonoids.

Key words. Tannins, flavonoids, gemmotherapy.

ASPECTE DE VALIDARE A METODEI HPLC DE DOZARE A BENZILCINAMATULUI ÎN FORME FARMACEUTICE

Marina Muntean, Elena Bobrov, Ecaterina Mazur

(Cond. șt. - Livia Uncu, dr. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Validarea unei metode este procesul în care metoda este testată pentru a verifica precizia, acuratețea și siguranța datelor.

Scop. Determinarea liniarității pentru validarea metodei HPLC de dozare a benzilcinamatului din componența balsamului de Tolu.

Material și metode. Cromatograf de lichide; Coloana – ZorbaxEclipse XDB-C18 250mm×4.6mm 5μm; faza mobilă A – acid ortofosforic 0,1%; faza mobilă B – acetonitril; debitul fazei mobile – 1,0 ml/min; detector UV 254nm; temperatura coloanei - 40°C; volumul de injecție – 20μl.

Rezultate. S-a analizat capacitatea metodei de a da semnale direct proporționale cu concentrația – liniaritatea metodei. Pentru a defini un domeniu analitic de concentrație care să fie direct proporțional cu semnalul analitic s-a realizat diluția în serie a unei soluții standard *stoc A*. Pentru liniaritatea acidului cinamic s-a evaluat prin examinarea graficului semnalelor analitice în funcție de concentrația substanței, datele analitice au fost utilizate la calcularea regresiei prin MPM.

Concluzie. Pentru stabilirea liniarității, s-au preparate 5 concentrații (în segmentul de 1,6 -28,8 μg/ml) diferite de soluții standard de *balsam de Tolu*, astfel rezultatele obținute demonstrează că liniaritatea este corectă și se respectă în intervalul de concentrație în care s-a lucrat. Testul de liniaritate este calificat prin coeficientul de corelație r^2 ; interceptia b, panta m, și intervalele de încredere pentru interceptă, toate sunt corecte statistic și demonstrează că cuantificarea acidului cinamic este realizabilă.

Cuvinte cheie. HPLC, liniaritate, semnal analitic.

HPLC METHODS VALIDATION ASPECTS OF THE BENZYL CINNAMATE DOSING IN FARMACEUTICAL FORMS

Marina Muntean, Elena Bobrov, Ecaterina Mazur

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD, associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction. Validation of a method is process in which is tested for precision, accuracy and safety verification of dates.

Purpose. Determination of linearity HPLC method validation of benzylcinnamate from Tolu balsam composition dosing.

Material and methods. liquid chromatograph; Column – ZorbaxEclipse XDB-C18 250mm×4.6mm 5μm; mobile phase A – orthophosphoric acid 0.1%; mobile phase B – acetonitrile; mobile phase debit – 1ml/min; detector UV 254nm; column temperature – 40°C; injection volume – 20 μl.

Results. It was analyzed method capacity of giving direct proportional signals with concentration – method linearity. In order to define the analytical domain of concentration which must be direct proportional with analytic signal, was realized dilution in series of a standard solution *stock A*. For cinnamic acid linearity was evaluated through graphic examination of analytic signals according to substance concentration, analytical data was used for regression calculation through MPM.

Conclusion. To establish linearity, was prepared 5 concentrations (in segment 1.6 – 28.8 μg/ml) different from standard solutions of *Tolu balsam*, and therefore the obtained results demonstrates that linearity is right and it respects the interval of concentration in which worked. Linearity test is qualified through correlation coefficient r^2 ; interception b, slope m, and confidence intervals for intercept, all of this are statistically correct and demonstrates that cinnamic acid quantification is achievable.

Key words. HPLC, linearity, analytical signal.

INFLUENȚA ALIMENTAȚIEI ASUPRA METABOLISMULUI CODEINEI

Dan Negrescu

(Cond. șt. – Tamara Cotelea, dr.farm.,conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Codeina este unul din cei 40 de compuși ai opiului. În prezent se utilizează ca antitusiv, antidiareic și analgezic. Automedicația irațională și iresponsabilitatea specialiștilor au transformat-o în otravă. Cea mai gravă reacție adversă fiind depresia respiratorie. Efectul toxic al codeinei se datorează metaboliților în special morfinei.

Scop. Obiectivul acestei lucrări este de a determina metaboliții codeinei în dependență de mediu. Inhibitorii enzimei CYP2D6 (fluoxetina, difenhidramina) scad concentrația morfinei, însă unii inductori ai enzimei (rifampicina și dexametazona) măresc rata metabolizării codeinei în morfină. De asemenea se va cerceta influența alimentației asupra metabolismului codeinei.

Material și metode. Identificarea metaboliților se efectuează prin cromatografia pe strat subțire în sistemele de solvenți: etilacetat-metanol-amoniac conc. (85:10:5), metanol-amoniac conc.(100:1,5) ulterior aplicînd metoda HPLC.

Rezultate. Conversia codeinei în morfină are loc în ficat și este catalizată de enzima CYP2D6 ce face parte din familia citocromului P450. Enzima CYP3A4 transformă codeina în norcodeină și UGT2B7 participă la conjugarea codeinei, norcodeinei și morfinei cu formarea a 3- și 6- glucuronizilor. Din metaboliții codeinei au fost identificați 6-glucuronid codeina, norcodeina, morfina, 3-glucuronid morfina, 6-glucuronid morfina, normorfina. Administrarea inductorilor enzimatici mărește de 3 ori concentrația morfinei. Ceaiul scade absorbția codeinei, însă greșfrutul mărește concentrația morfinei.

Concluzii. Preparatele cu codeină se procură fără rețetă, astfel mărindu-se șansa apariției reacțiilor adverse la pacient. Populația trebuie informată pentru combaterea reacțiilor adverse grave.

Cuvinte cheie. Codeina, alimentație, morfina, metaboliți, reacții adverse.

THE INFLUENCE OF FOOD ON CODEINE METABOLISM

Dan Negrescu

(Sci. adviser: Tamara Cotelea, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction. Codeine is one of 40 compounds found in opium. Curently, the codeine is used as an antitussive, anti-diarrheal and analgesic. Irrational automedication and expert's irresponsibility tranformed it into a poison. The most severe adverse reaction is the respiratory depression. The toxic action of codeine is due to metabolites, especially to morphine.

Purpose. The aim of this study is to determine codeine's metabolites from different enviroments. CYP2D6 inhibitors (fluoxetine, diphenhydramine) decrease morphine's concentration, but some enzyme inducers (rifampicine and dexamethasone) increase the conversion rate of the codeine to morphine. Also, we intend to study the influence of food on codeine's metabolism.

Material and methods. Identification of metabolites is performed by thin layer chromatography using a solvent mixture: ethyl acetate-methanol-concentrated ammonia (85:10:5), methanol-concentrated ammonia (100:1,5) further applying HPLC.

Results. The conversion of codeine to morphine occurs in the liver and is catalysed by the cytochrome P450 enzyme CYP2D6. CYP3A4 converts codeine in norcodeine and UGT2B7 conjugates codeine, norcodeine and morphine to 3- and 6- glucuronides. There were identified the codeine's metabolites: codeine-6-glucuronide, norcodeine, morphine, morphine-3-glucuronide, morphine-6-glucuronide, normorphine. The administration of enzyme inducers increases the morphine's concentration by 3 times. The tea lowers the codeine's absorbtion, but grapefruit increases the morphine's concentration.

Conclusions. Codeine medicines are obtained over the counter, thus increasing the ratio of adverse reactions. In order to prevent the severe adverse reactions, population must be informed.

Key words. Codeine, food, morphine, metabolites, adverse reactions.

UNELE ASPECTE PRACTICE ALE STUDIULUI ISOCONAZOLULUI NITRAT

Ana Podgornîi, Mihaela Burlac, Olga Suvorchina, Oxana Vişlouh

(Cond. şt. – Vladimir Valica, dr.hab. în farmacie, conf. univ., prof. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică, Fliur Macaev, dr. hab. în chimie, prof. cercetător, AŞM)

Introducere. Prevalența înaltă și creșterea constantă a incidenței infecțiilor micotice ale pielii și anexelor sale determină un interes continuu în analiza și standardizarea preparatelor antimicotice.

Scop. Analiza calitativă a Isoconazolului nitrat obținut prin sinteză originală din lichidele ionice imidazolice.

Material și metode. Obiectul cercetării a fost Isoconazolul nitrat, sintetizat în cadrul Laboratorului de sinteză organică Institutului de Chimie, Academiei de Științe a Republicii Moldova. Aparataj utilizat: Spectrofotometru UV (Agilent 8453); balanța electronică (OHAUS); aparat Bœtius.

Rezultate. Punctul de topire a Isoconazolului nitrat în substanță a constituit 170,2°C. S-au realizat reacții analitice ce au confirmat identitatea Isoconazolului nitrat. A fost analizat spectrul de absorbție cu ajutorul spectrofotometrului UV, cu evidențierea maximelor de absorbție care au constituit 274nm și 282nm. De asemenea au fost analizate 5 soluții metanolice cu concentrații diferite, ceea ce a permis de a face concluzii despre corelarea absorbanței cu concentrația soluției analizate.

Concluzii. În cadrul studiului au fost cercetați unii parametri calitativi ai Isoconazolului nitrat. Rezultatele obținute pot fi incluse în specificațiile tehnice de normare a calității a Isoconazolului nitrat.

Cuvinte cheie. Derivați de imidazol, isoconazol nitrat, spectrofotometria UV.

SOME PRACTICAL ASPECTS OF THE STUDY OF ISOCONAZOLE NITRATE

Ana Podgornîi, Mihaela Burlac, Olga Suvorchina, Oxana Vişlouh

(Sci. adviser: Vladimir Valica, PhD. in Pharmacy, prof., chair of Pharmaceutical Chemistry and Toxicology, Fliur Macaev, PhD. in chemistry, prof., ASM)

Introduction. The high prevalence and the constant increase of incidence of skin fungal infections and its annexes causes a continuing interest for the analysis and standardization of antifungal agents.

Purpose. Qualitative analysis of Isoconazole nitrate obtained synthetically from original imidazole ionic liquids.

Material and methods. The object of the research was Isoconazolul nitrate, synthesized in the Laboratory of Synthetic Organic Chemistry Institute, Academy of Sciences of Moldova. Instruments: UV Visible Spectrophotometer (Agilent 8453); electric balance (OHAUS), Boethius apparatus.

Results. The melting point of the substance Isoconazolului nitrate was 170.2°C. Analytical reactions were carried out which confirmed the identity of the Isoconazolului nitrate. The absorption spectrum was analyzed with the UV spectrophotometer, and the absorption maxima were marked at 274nm and 282nm. The methanol solution was analyzed in five different concentrations, which allowed to make conclusions about the correlation of absorbance with concentration of the analyzed solution.

Conclusion. The study was investigated some quality parameters Isoconazole nitrate. The results may be included in the technical specifications of quality standardization of Isoconazole nitrate.

Key words. Imidazole derivatives, Isoconazole nitrate, UV spectroscopy.

STUDIUL TOXICITĂȚII ACUTE A ACIDULUI HIALURONIC OBȚINUTE DIN CRESTE DE COCOȘ

Popa Oleg

(Cond.șt. – Corina Scutari, dr. șt. med., conf. univ., cat. Farmacologie și Farmacie Clinică)

Introducere. Acidul hialuronic (AH) constituie substanța de bază a țesutului conjunctiv, matricea extracelulară și citoscheletul. Proprietățile unice ale AH au atras atenția medicilor și farmaciștilor, care îl utilizează în calitate de substanță farmaceutică activă.

Scop. Cercetarea preclinică a toxicității acute la AH obținut din surse naturale locale (creste de cocoș) în doza de 0,3 g Acid hialuronic în 100 g soluție.

Material și metode. S-a studiat toxicitatea acută a preparatului Acid hialuronic, obținut din creste de cocoș pe 20 șobolani (masculi) albi de laborator cu masa corporală 190-200 g, cărora li s-a administrat intragastral 4 doze de produs.

Rezultate. Pe parcursul perioadei de supraveghere (14 zile), nu au fost evidențiate devieri în starea generală a animalelor. Șobolanii erau în mișcare activă, întrebunțau activ hrană și apă. Starea mucoaselor și învelișului cutanat era în normă, fără schimbări patologice. Culoarea urinei era galbenă deschisă. În baza rezultatelor experimentale s-a calculat doza letală medie. Administrarea zilnică a preparatului per os în doze de 0,5 ml; 1 ml; 2 ml; 4 ml nu a indus decesul animalelor. În cazul lipsei decesului animalelor determinarea LD₅₀ este imposibilă. Rezultatele obținute denotă veridicitatea investigațiilor efectuate și corespund datelor literaturii de specialitate.

Concluzii. Letalitatea șobolanilor masculi în doză de 300 mg/kg a constituit 100% la și a survenit la a 2-5-a zi după administrarea substanței medicamentoase. Prin urmare, s-a constatat că acidul hialuronic se referă la grupa de substanțe puțin toxice (cu LD₅₀ – 50-500 mg/kg).

Cuvinte cheie. Acid hialuronic, toxicitate, creste de cocoș, șobolani.

ACUTE TOXICITY STUDY OF HYALURONIC ACID OBTAINED FROM COCKSCOMB

Popa Oleg

(Sci. adviser: Scutari Corina, PhD., associate prof.)

Introduction. Hyaluronic acid (HA) is the basic substance of the connective tissue, extracellular matrix and the cytoskeleton. The unique properties of HA have attracted the attention of doctors and pharmacists, who used it as active pharmaceutical substance.

Purpose. Preclinical research of AH acute toxicity obtained from local natural sources (cockscorb) in the dose of 0.3 g hyaluronic acid in 100 g solution.

Materials and methods. We studied the acute toxicity of hyaluronic acid obtained from cockscorb in 20 white male rats with body mass 190-200 g, receiving 4 doses of product.

Results. During the surveillance period (14 days), no deviations were found in the physiological state of the animals. Rats were in active movement, consuming actively food and water. The mucosal and cutaneous envelope state was normal with no pathological changes. The urine color was pale yellow. Based on experimental results we calculated the median lethal dose. Daily administration perorally of the drug in doses of 0.5 ml; 1 ml; 2 ml; 4 ml did not induce death of the animals. In the absence of animal death LD₅₀ determination is impossible. The results indicate the veracity of the investigations and correspond to literature data.

Conclusions. The lethality of male rats was 100% and occurred in the 2nd – 5th day after administration of the drug in dose of 300 mg/kg. Therefore, it was found that hyaluronic acid refers to the less toxic group of substances (LD₅₀ - with 50-500 mg/kg).

Key words. Hyaluronic acid, toxicity, cockscorb, rat.

EFECTELE IMUNOLOGICE ALE IMUPURINULUI

Alina Șabanov

(Cond șt. - I. Pogonea, dr. șt. med., conf univ., cat. Farmacologie și Farmacologie clinică)

Introducere. Produsul studiat este imupurinul, obținut din insectele Lepidoptera la stadiul de pupă.

Scop. Studiul proprietăților preparatului entomologic imupurin, definirea punctelor sale de acțiune și oportunitățile de aplicare a acestuia la pacienții cu tulburări imunologice.

Material și metode. Experimentele *in vitro* și *in vivo* s-au studiat efectul imupurinului asupra rezistenței nespecifice, fagocitozei, conținutului de B, T limfocite. Rezistența nespecifică a fost evaluată prin efectul medicamentului la o doză de 100 și 1000 mcg, fiind evaluată supraviețuirea șoarecilor după doză letală de încărcare (1DCL) cu *Staphylococcus aureus*.

Rezultate. În studiul rezistenței nespecifice s-a constatat că, după ce șoarecilor li s-a injectat doza letală de *S. aureus* în grupul de control au decedat 100% șoareci, dar după introducerea imupurinului în doza de 100 și 1000 mcg supraviețuirea a atins 80%. În experimente *in vivo*, a crescut de 3-3,5 ori numărul de celule fagocitate și a scăzut numărul de neutrofile, macrofage nefagocitate și numărul de stafilococi fagocitanți de neutrofile și macrofage. S-a marcat reducerea limfocitelor T, cu acțiune de manifestare slab imupodepresivă cu privire la conținutul de limfocite B.

Concluzii. Preparatul entomologic a demonstrat proprietăți imunotrope relevante asupra organismului, manifestate prin creșterea rezistenței nespecifice, intensificarea proceselor fagocitozei neutrofilelor și macrofagelor, creșterea numărului și indicelui fagocitar. Imupurinul posedă proprietăți imunomodulatoare, manifestate prin acțiuni benefice asupra indicilor imunității celulare și umorale.

Cuvinte cheie. Imupurin, entomologie, imunitate, Lepidoptera

IMMUNOLOGICAL EFFECT'S OF IMUPURIN

Alina Sabanov

(Sci. adviser: Pogonea Ina, PhD., associate prof., chair of Pharmacology and Clinical Pharmacology)

Introduction. The studied product is imupurin obtained from the dolls of insects Lepidoptera.

Purpose: The study of immunotropic properties of entomological drug like imupurin, the action definition point and application.

Material and Methods. *In vitro* and *in vivo* experiments the effect of imupurin nonspecific resistance, phagocytosis, the content of B - lymphocytes, T- lymphocytes and their subpopulations according to the guidelines there were studied. Nonspecific resistance was evaluated according to the study drug effect of 100 and 1000 mg per animal, on the survival mice after lethal dose of (1DCL) *Staphylococcus aureus*.

Results. In the study of nonspecific resistance was determined that when in mice was administered lethal dose of *S. aureus* in the control group, the death of 100 % of the animals they were registered, while preliminary introduction of imupurin at 100 and 1000 mcg improved the survival until 80%. In *in vivo* experiments on mice imupurin influence study on phagocytic activity of neutrophils and macrophages. Imupurin demonstrated in both doses increase in 3-3.5 times the of phagocytic number and decreases respectively the nonphagocytic number of neutrophils and macrophages, as well as a number of staphylococci phagocytosed to neutrophils and macrophages.

Conclusions. Entomological drug imupurin shows immunotropic properties that lead to the increase nonspecific resistance, the phagocytic activity of macrophages and neutrophils and phagocytic index. Imupurin has immunomodulatory effects on cellular and humoral immunity and functional activity of neutrophils.

Keywords. Imupurin, entomology, immunity, Lepidoptera.

IZOFLAVONI: ASPECTE CHIMICE, NUTRIȚIONISTE ȘI DE ANALIZĂ

Zinaida Roman, Olga Staver, Olga Suvorchina

(Cond. șt. - Livia Uncu, dr. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Izolavonoidele sunt un grup de compuși naturali, polifenolici care se găsesc în numeroase plante, fructe și băuturi. Până în prezent au fost descoperite mai mult de 9000 de flavonoide în natură, dar teoretic numărul acestora ar putea fi mult mai mare dacă se au în vedere posibilitățile de substituție (cu radicali hidroxi, metoxi, metil etc.) la schelet.

Scop. -

Materiale și metode. Studiu bibliografic avansat, suplimente alimentare cu conținut de soia, boabe de soia comerciale, cromatograf de lichide de înaltă presiune, solvenți și reagenți în conformitate cu exigențele Farmacopeei Europene.

Rezultate. Metoda HPLC reprezintă cea mai potrivită alegere pentru identificarea flavonoidelor deoarece metodele de separare sunt deja bine stabilite. A fost efectuat un studiu de evaluare a metodei de determinare a numărului total izoflavoni din soia în suplimente alimentare, ingrediente de supliment alimentar și soia. Izoflavonele au fost extrase utilizând soluție apoasă de acetonitril conținând o cantitate mică de dimetilsulfoxid (DMSO) și izoflavonii, care apar în mod natural din soia, au fost determinați prin HPLC cu detecție UV, folosind apigenina ca standard intern.

Concluzii. Produsul ce conține izoflavonoide, analizat din punct de vedere "nutraceutical", e definit ca aliment sau parte a unui aliment cu beneficii asupra sănătății, inclusiv prevenirea și tratarea diferitelor boli, și constând în orice extract nontoxic cu beneficii dovedite asupra organismului.

Cuvinte cheie. Izoflavone, HPLC, nutraceutice.

ISOFLAVONES: CHEMICAL, NUTRITIONAL AND ANALYSIS ASPECTS

Zinaida Roman, Olga Staver, Olga Suvorchina

(Sci. adviser: Livia Uncu, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction. Isoflavons are a group of natural compounds, polyphenols that are found in many plants and fruit. So far were discovered more than 9,000 flavonoids in nature, but in theory the number could be much higher if we take into account the possibilities of substitution (hydroxy radicals, methoxy, methyl, etc..) in the skeleton.

Purpose. -

Material and methods. Advanced reference study, the soy-containing dietary supplements, commercial soybean, high pressure liquid chromatography, solvents and reagents in accordance with the requirements of European Pharmacopoeia.

Results. The HPLC method is the most suitable choice for the identification of flavonoids as separation methods are already well established. An interlaboratory study was conducted to evaluate a method for determining total soy isoflavones in dietary supplements, dietary supplement ingredients and soy foods. Isoflavones were extracted using aqueous acetonitrile containing a small amount of dimethylsulfoxide (DMSO) and all 12 of the naturally occurring isoflavones in soy were determined by HPLC with UV detection using apigenin as an internal standard.

Conclusions. Product containing isoflavonoids analyzed in terms of "nutraceutical" is defined as a food or as a food with health benefits, including the prevention and treatment of various diseases, and consisting of any nontoxic extract with proven benefits on the body.

Key words. isoflavones, HPLC, nutraceutical.

CERCETĂRILE PROCESULUI DE BIOTRANSFORMARE A PESTICIDELOR ÎN ALIMENTE VEGETALE ȘI ANIMALE

Tarlev Irina

(Cond. șt. Tamara Cotelea, dr. șt. farm., conf. univ., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Pesticidele sunt produse chimice folosite pentru combaterea dăunătorilor plantelor și a produselor agricole stocate, precum și pentru combaterea vectorilor biologici ai bolilor omului și animalelor. Însă, în prezent, utilizarea pesticidelor trece de normele prescrise în Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului. De aceea, analiza minuțioasă și controlul alimentelor vegetale și animale este o problemă majoră și actuală.

Scop. Scopul lucrării date constă în analiza, observarea și cercetarea procesului de biotransformare a pesticidelor și identificarea lor în alimente (carnea, laptele, ouăle, legumele, fructele, cerealele sunt vehiculatori foarte buni ai unor pesticide).

Material și metode. Metoda cromatografică pe strat subțire (placa se eluează cu amestec de hexan: acetonă (4:1), după uscare se pulverizează apoi cu o soluție de azotat de argint 0,5%. După alte 2 minute plăcile se spreiază cu o soluție de acid citric 5 %).

Rezultate. Apar spoturi albastre sau purpuri pe fond galben ($R_f=0,58$), ce ne demonstrează prezența pesticidelor în alimente cu o concentrație marită în comparație cu norma.

Concluzii. Metodele date ne permit identificarea și apartenența de clasă a pesticidelor.

Cuvinte cheie. Pesticide, alimente, vegetale, animale, analiză, cromatografie pe strat subțire, Regulamentul (CE).

RESEARCH OF THE BIOTRANSFORMATION PROCESS OF PESTICIDES IN VEGETAL AND ANIMAL FOODSTUFF

Tarlev Irina

(Sci. adviser, Tamara Cotelea, PhD., associate prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction. The pesticides are chemical products used for the control of pests that damage plants and stored agricultural products, also for fighting against the biological vectors of human and animal diseases. But, at present, the use of pesticides passes over the rates prescribed in the (CE) Regulations No. 396/2005 of the European Parliament and of the Council from February 23, 2005 regarding the maximum applicable concentration for the pesticide waste products from or on the foodstuff and food of vegetal and animal origin for animals and of the modification of 91/414/CEE Directive of the Council.

Purpose. The goal of this research consists in the analysis, observation and research of the process of biotransformation of pesticides and their identification in foodstuff (meat, milk, eggs, vegetables, fruit, cereals are very good carriers of some pesticides)

Material and methods. The chromatographic method (the plate is sprayed with a mix of hexane:acetone (4:1), then after drying is sprayed with a solution of silver nitrate of 0,5% . After other two minutes the plates are sprayed with a solution of citric acid of 5%).

Results. There appear blue or purple spots on a yellow background ($R_f=0,58$), which demonstrates the presence of pesticides in foods with a high concentration increased in comparison with the norm.

Conclusions. The given methods allow us to identify the class appurtenance of the pesticides.

Key words. Pesticides, foodstuff, vegetal, animal, analysis, chromatography on a thin layer, (CE) Regulations.

EVALUAREA FITOPREPARATELOR CU ACȚIUNE HIPOGLICEMIANȚĂ

Mariana Tonu

(Cond. șt. - Maria Cojocaru- Toma, conf. univ., dr. în farm., cat. Farmacognozie și Botanică Farmaceutică)

Introducere. Diabetul zaharat continuă să fie o problemă globală prin incidența și prevalența în creștere și este foarte costisitoare prin evoluția cronică pe tot parcursul vieții. Având în vedere că complicațiile reduc durata vieții și calitatea acesteia, cât și incidența și prevalența diabetului zaharat în Republica Moldova, necesitatea evaluării plantelor medicinale din flora Republicii Moldova cu acțiune hipoglicemiantă este incontestabilă.

Scop. Selectarea plantelor medicinale hipoglicemiente în baza studiilor și publicațiilor științifice, identificarea speciilor din flora Republicii Moldova după determinant și Farmacopeele de referință, cât și caracterizarea principiilor active responsabile de acțiunea hipoglicemiantă și a fitopreparatelor.

Material și metode. Fitopreparatele hipoglicemiente au fost evaluate după Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor din Republica Moldova.

Rezultate. Evaluarea fitopreparatelor cu acțiune hipoglicemiantă după Nomenclator, denotă că din 6355 de medicamente 80 sunt hipoglicemiente, dintre care: produse vegetale– 27; specii medicinale– 19; fitopreparate monocomponente– 7 și multe componente– 27. După statutul de eliberare a fitopreparatelor hipoglicemiente din farmacii, constatăm că 3,7% sunt produse cu statut de eliberare din farmacie în baza prescripției medicului și 96,3 % sunt fitopreparate cu statut de eliberare din farmacie fără prescripția medicului.

Concluzii. Menționăm că succesul fitoterapiei hiperglicemiilor depinde de cunoașterea cauzelor lor, de alegerea și asocierea adecvată a principiilor active, respectiv și a produselor vegetale aferente, în raport cu modificările survenite în organism.

Cuvinte cheie. Plante medicinale, fitopreparate, acțiune hipoglicemiantă.

EVALUATION OF PHYTOPREPARATIONS WITH HYPOGLYCEMIC ACTION

Mariana Tonu

(Sci.adviser: Maria Cojocaru- Toma, associate prof., PhD., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical Botany)

Introduction. Diabetes mellitus continues to be a global problem with increasing incidence and prevalence and it is very costly by its chronic evolution throughout the entire life. Taking into account that the complications reduce the life expectancy and its quality, as well as the incidence and prevalence of diabetes mellitus in the Republic of Moldova, the need to evaluate the medicinal plants from the flora of the Republic of Moldova with hypoglycemic activity is undeniable.

Purpose. The selection of hypoglycemic medicinal plants based on studies and scientific publications, the identification of species of flora of the Republic of Moldova according to the determinant and by the reference of Pharmacopoeias, as well as the characteristic of active principles responsible for the hypoglycemic action and of the phytopreparations.

Material and methods. The hypoglycemic phytopreparations have been assessed by State Drug Nomenclature of the Republic of Moldova.

Results. The evaluation of phytopreparations with hypoglycemic action after the Nomenclature shows that from 6355 drugs 80 are hypoglycemic drugs, including: the vegetable products- 27; the medicinal species- 19; the monocomponent phytomedication- 7 and many components- 27. According to the hypoglycemic phytopreparations release status from the pharmacies, we find that 3,7% are caused with the status of release from the pharmacies based on the doctor's description and 96,3% are phytopreparations with the status of release from the pharmacy without medical prescription.

Conclusions. We mention that the success depends on the knowledge of phytotherapy of the hyperglycemia's causes, and by choosing the appropriate combination of active ingredients, respectively, and of the related plant products, in relation to the changes occurring in the body.

Key words. Medicinal plants, phytopreparations, hypoglycemic action.

ANALIZA RMN A UNUI DERIVAT TIODIAZOLIC CU ACȚIUNE ANTIMICOBACTERIANĂ

Uncu Andrei, Suvorchina Olga, Vîslouh Oxana, Podgornîi Ana

(Cond. șt. - Vladimir Valica, dr. hab. șt. med., prof., cat. Chimie Farmaceutică și Toxicologică)

Introducere. Dintre toate metodele fizice, rezonanța magnetică nucleară (RMN) este aceea care oferă cea mai bogată și completă informație structurală asupra compușilor organici. Spre deosebire de spectroscopia IR, în RMN practic toate semnalele sunt interpretabile relativ ușor, iar spre deosebire de spectroscopia electronică metoda RMN oferă mult mai multe informații.

Scop. Analiza RMN a unui compus antimicobacterian din grupa derivaților de tiodiazol.

Material. și metode. spectrophotometru RMN, solvenți și reagenți în concordanță cu Farmacopeea Europeană.

Rezultate. Pentru demonstrarea structurii substanței s-a realizat spectroscopia de RMN – prin tehnică H1 protonică și C13 carbonică. Analiza H1 protonică a pus în evidență trei semnale de rezonanță cu raportul intervalelor de integrare (6:3:1) ceea ce demonstrează prezența a 3 tipuri de atomi de hidrogen la diferite grupe funcționale în total 11 atomi de hidrogen Spectrul ¹³C carbonic prezintă 6 semnale de rezonanță de diferită intensitate. Benzile 2 și 3 din spectrul de rezonanță sunt îngroșate, ceea ce denotă suprapunerea semnalelor de rezonanță datorită existenței simetriei în moleculă. Semnalele analitice denotă prezența a 12 atomi de carbon în structura substanței.

Concluzii. Studiul RMN al compusului studiat ne va servi pentru dezvoltarea metodelor analitice de standardizare a acestuia.

Cuvinte cheie. tuberculoză, antimicobacterian, tiodiazol, analiză spectrală RMN.

NMR ANALYSIS OF A TIODIASOL DERIVATIVE WITH ANTIMYCOBACTERIAL ACTION

Uncu Andrei, Suvorchina Olga, Vîslouh Oxana, Podgornîi Ana

(Sci. adviser: Vladimir Valica, PhD., prof., chair of Pharmaceutical and Toxicological Chemistry)

Introduction: Of all physical methods, nuclear magnetic resonance (NMR) is the one that offers the richest and most complete structural information on organic compounds. Unlike IR spectroscopy, the NMR signals are interpreted virtually all relatively easy, and unlike electronic spectroscopy NMR method provides much more information.

Purpose: NMR analysis of an anti-mycobacterial compound from the group of thiodiazol derivatives.

Materials and methods: NMR spectrophotometer, solvents and reagents in accordance with the European Pharmacopoeia.

Results: To demonstrate the structure of substance was performed the NMR spectroscopy, using H1 proton and C13 carbon techniques. Protonic H1 analysis revealed three resonance signals of the integration interval ratio (6:3:1), which demonstrates the presence of three hydrogen atom types of different functional groups, in a total of 11 carbon atoms. Hydrogenic ¹³C analysis reveals six signals of different resonance intensity. Bands 2 and 3 from the resonance spectrum are thickened, which shows the overlap of the resonance signals due to the existence of symmetry in the molecule. Analytical signals indicates the presence of 12 carbon atoms in the structure of the substance.

Conclusions: NMR analysis of the studied compound will provide the support in the development of analytical methods and standardisation for this product.

Key words: tuberculosis, antimycobacterial, tiodiasol, NMR.

PROPORȚIA TULBURĂRILOR DE SOMN ÎN PRACTICA GENERALĂ ȘI ASOCIEREA ACESTORA CU DIVERSE PATOLOGII ÎN POPULAȚIA URBANĂ

Catană Livia

(Cond. șt. - Vovc Victor, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Fiziologia omului și Biofizică)

Introducere. Tulburările de somn sunt o problemă frecventă în societate, care trebuie corijată. Pentru aceasta e necesar de a estima prevalența și caracterul acestora.

Scop. De a stabili prevalența dereglărilor de somn în practica generală în populația urbană a Republicii Moldova.

Material și metode. 1967 chestionare completate de medicii de familie, analizate cu SPSS Statistics 17.0.

Rezultate. 86,43% din pacienții consultați de medicii de familie acuză tulburări de somn. Prevalența acestora crește cu vârsta, astfel printre cei ce au dereglări de somn 34,1% au vârsta peste 60 ani, 33,6% între 50 și 60 ani, 17,2% 40-50 ani, 8,1% 30-40 ani. 68,45% din pacienții ce se confruntă cu probleme de somn sunt femei, cu toate că aproape același procentaj de femei (87,1%) și bărbați (85,0%) acuză dereglări de somn. S-a constatat că 27,5% din cei interogați au dificultate în procesul de adormire, 22,7% -somn intermitent și 22,8%- asocierea ultimei cu insomnia de start și trezirea timpurie. Cele mai întâlnite patologii asociate sunt cele cardiovasculare (27,0%) și neurologice (18,4%), urmate de boli ale aparatului respirator (4,2%), sistemului endocrin (4,0%) și alte patologii (15,6%).

Concluzii. Prevalența înaltă a tulburărilor de somn în populația urbană a țării noastre și asocierea lor cu diverse boli subliniază importanța acestora drept indicatori ai stării de sănătate.

Cuvinte cheie. Tulburări de somn, medicina de familie, comorbidități.

PROPORTION OF SLEEP DISORDERS IN GENERAL PRACTICE AND MORBIDITIES ASSOCIATED WITH IT IN URBAN POPULATION

Catană Livia

(Sci. adviser: Vovc Victor, PhD., prof., chair of Human physiology and Biophysics)

Introduction. Sleep disturbances as a common health issue in our society have to be managed, therefore it has to be estimated the prevalence and character of them.

Purpose. To outline prevalence of sleep disorders in general practice within the urban population of the Republic of Moldova.

Material and methods. 1967 questioners filled in by general practice physicians.

Results. The prevalence of sleep disorders among patients that consulted a general practitioner is rated to 86,43%. The most common affected age is over 60 years- 34,1%; followed by the range of ages between 50 and 60 years - 33,6%; 40-50 years-17,2%; 30-40 years-8,1%. 68,45% of patients with sleep issues are females and 31,55% are males. Although almost the same percentage of males (85,0%) and females (87,1%) consulted is having sleep disorders. The difficulty in falling asleep is noted in 27,5% cases, intermittent sleeping – 22,7% cases and 22,8% of the patients related association of initial insomnia, intermittent sleeping and early awakening. The most common medical conditions linked with sleeping disturbances are cardiovascular diseases- 27,0% followed by neurological disorders- 18,4%, respiratory system diseases- 4,2%, endocrine disorders 4,0% and other diseases -15,6%.

Conclusion. The high prevalence of sleep disorders in our population and the association with several morbidities underscore the importance of sleep problems, as indicators of health status.

Key words. Sleep disorders, general practice, comorbidities.

BIOMARKERII LEZIUNII CARDIACE ÎN CARDIOPATIA ISCHEMICĂ

Bereghici Dumitru, Bendelic Constantin

(Cond. șt. - Borș Eleonora, dr. șt. med., conf. univ., cat. Fiziopatologie și Fiziopatologie clinică)

Introducere. Cardiopatia ischemică este una dintre patologiile cardio-vasculare cele mai răspândite în societate cu riscuri enorme în morbiditatea și mortalitatea populației. La moment există markeri biochimici care pot fi determinați la diferite etape a patologiei date CK (creatin-kinaza), LDH (lactat dehidrogenaza), Ca²⁺ATP-aza, Mioglobina, Troponinele, Malondialdehid-LDL, Metaloproteinazele, Mieloperoxidaza, Colina, Acizi grași (AG) liberi, Ligandul CD40 și Albumina ischemic modificată).

Scop. Analiza sensibilității diferitor markeri ai leziunii cardiace în cardiopatie ischemică.

Material și metode. Lucrarea reprezintă review-ul literaturii de specialitate în domeniu cu prezentarea cazurilor clinice.

Rezultate. (1). CK, LDH și Ca²⁺ATP-aza sunt markeri cu moleculă mare, specifici necrozelor celulare inclusiv a cardiomiocitelor. (2). Troponinele și mioglobina sunt markeri cu moleculă mică, ce denotă în special debutul leziunilor ischemice ale miocardului. (3): Malondialdehid-LDL, Colina, AG liberi, Metaloproteinazele, Mieloperoxidazele, Ligandul CD40 sunt markerii remodelării tisulare (în special ale endoteliului vascular) prin diferite mecanisme: oxidarea LDL, activarea radicalilor liberi, degradarea matricei extracelulare și activare plachetară. (4). Albumina ischemic modificată reprezintă un marker de nouă generație care este extrem de sensibil la ischemie și poate fi utilizat în confirmarea anginei pectorale.

Concluzii. Diagnosticul diferențial al diferitor etape a cardiopatiei ischemice necesită determinarea diversilor markeri biochimici. Albumina ischemic modificată atestă cea mai mare sensibilitate în etapele incipiente ale cardiopatiei ischemice.

Cuvinte cheie. Biomarkerii leziunii cardiace, cardiopatie ischemică, albumina ischemic modificată.

BIOMARKERS OF CARDIAC LESIONS IN ISCHEMIC HEART DISEASE

Bereghici Dumitru, Bendelic Constantin

(Sci. adviser: Bors Eleonora, PhD., associate prof., chair of Pathophysiology and Clinical Pathophysiology)

Introduction. Ischemic cardiopathy is a cardio-vascular disease widely spread in the society with enormous risks in population morbidity and mortality. Currently, there are biochemical markers that can be determined at different stages of this disease: CK (Creatine kinase), LDH (Lactate Dehydrogenase), Ca²⁺ATP-ase, Myoglobin, Troponins, Malondialdehyde - LDL, Myeloperoxidase, Choline, Free fatty acids, CD40 ligand and IMA (Ischemic modified albumin).

Purpose. Analysing the sensibility of different markers of cardiac lesion in ischemic cardiopathy.

Material and methods. The work represents a literature review in related domain and clinical cases.

Results. 1. CK, LDH and Ca²⁺ATP-ase are big molecule markers specified in cellular necrosis including the cardiomyocytes. 2. Troponins and myoglobin are small molecule markers that especially highlights the onset of ischemical lesions of myocardial tissue. 3. Malondialdehyde-LDL, Myeloperoxidase, Choline, Free fatty acids and CD40 ligand are markers of tissular remodelling (especially in vascular endothelium) by different mechanism: LDL oxidation, free radical activation, degradation of extracellular matrix and plachetar activator. 4. Ischemic modified albumin is a new generation marker that is extremely sensible to ischemia and can be used in confirmation of angina pectoris.

Conclusions. Differential diagnosys of different stages of ischemic cardiopathy requires the determination of diverse biochemical markers. Ischemic modified albumin is the most sensible in early stages of ischemic cardiopathy.

Key words. Biomarkers of cardiac lesions, cardiac ischemia, ischemia modified albumin

TRATAMENTUL PATOGENETIC AL HIPERTENSIUNII ARTERIALE REFRACTARE PRIN DENERVARE RENALĂ

Carauş Mihaela

(Cond. şt. - Borş Eleonora, conf. univ., cat. Fiziopatologie şi Fiziopatologie clinică)

Introducere. Hiperactivitatea sistemului nervos simpatic(SNS) reprezintă una din cauzele majore ale apariţiei hipertensiunii arteriale rezistente, aferentaţia şi eferentaţia acestuia fiind ţinta medicaţiei simpaticolitice şi simpatectomiei chirurgicale. În prezent, denervarea arterelor renale via-cateter constituie o alternativă în terapia hipertensiunii arteriale refractare la tratament.

Scop. Accentuarea rolului activităţii SNS în patogenia hipertensiunii arteriale rezistente şi evidenţierea potenţialului terapeutic al denervării arterelor renale.

Material şi metode. Prezentarea constituie un review de literatură cu analiza cazurilor clinice.

Rezultate. Actualmente 15 % din pacienţii hipertensivi sunt afectaţi de hipertensiune arterială rezistentă, ce este definită ca tensiunea arterială cu valori mai mari decât ţinta terapeutică, în pofida utilizării a cel puţin 3 preparate antihipertensive, unul din ele fiind un diuretic în doze optime. Cunoscând rolul sistemului nervos simpatic în apariţia şi evoluţia hipertensiunii arteriale refractare la tratament medicamentos, alternativa terapeutică actuală este denervarea arterelor renale cu excluderea nervilor simpatici din cercul vicios al acestei maladii. Studiile SYMPPLICITY 1 şi 2 demonstrează eficacitatea acestei intervenţii pe termen scurt şi lung, cu reducerea valorilor tensiunii arteriale în mediu cu ≥ 10 mmHg.

Concluzii. Denervarea arterelor renale a demonstrat rezultate promiţătoare în terapia hipertensiunii arteriale rezistente. Rămân a fi elucidate mecanismele patogenetice ale complicaţiilor pe termen lung ale acestei intervenţii, precum şi posibilitatea regenerării fibrelor simpaticice cu recidiva patologiei.

Cuvinte cheie. Denervare renală, hipertensiune arterială rezistentă.

THE PATHOGENETIC TREATMENT OF RESISTANT ARTERIAL HYPERTENSION THROUGH RENAL DENERVATION

Carauş Mihaela

(Sci. adviser: Borş Eleonora, associate prof., chair of Pathophysiology and Clinical Pathophysiology)

Introduction. The hyperactivity of Sympathetic Nervous System(SNS) is one of the greatest factors which determine the Resistant Arterial Hypertension(RAH), its afferentation and efferentation being the therapeutic target for sympatholytic medication and surgical sympathectomy. At present, renal denervation via-catheter is an alternative in the treatment of RAH.

Purpose. Highlighting the role of the SNS in the pathogenesis of the RAH and emphasizing the potential therapeutic benefit of renal denervation.

Material and methods. The presentation is a literature review combined with the analysis of clinical cases.

Results. Nowadays 15% of hypertensive patients are affected by Resistant Arterial Hypertension, which is defined as the arterial tension bigger than the therapeutic target, despite of using at least 3 drugs, one of them being a diuretic in optimal doses. Knowing the role of SNS in the emergence of resistant arterial hypertension, the alternative for medicines is the exclusion of the sympathetic nerves from the vicious circle. SYMPPLICITY 1 and 2 studies prove the efficiency of the intervention on short and long time, the arterial tension reduction being ≥ 10 mmHg.

Conclusions. Renal denervation showed promising results in the treatment of resistant arterial hypertension. Nevertheless, there is a series of pathogenetic mechanisms to elucidate about the long-term complications of this intervention, and also the possibility of regeneration of the sympathetic fibers with the recurrence of the pathology

Key words. renal denervation, Resistant Arterial Hypertension.

MECANISME AUTOIMUNE ÎN PATOGENIA INFERTILITĂȚII FEMININE

Doina Colac

(Cond.șt. - Eleonora Borș, dr.șt.med., conf. univ., cat Fiziopatologie și Fiziopatologie clinică)

Introducere. Mecanismele autoimune în patogenia infertilității feminine determină până la 20% din cazurile clinice de infertilitate.

Scop. Evidențierea mecanismelor patogenetice autoimune tisular-specifice antiovariene și anti-hormonale; a factorilor cauzali determinanți și predispozanți ai sterilității feminine.

Material și metode. Lucrarea dată reprezintă un review literar al rezultatelor recente obținute în evidențierea mecanismelor autoimune implicate în patogenia infertilității feminine, cu prezentarea cazurilor clinice bazate pe identificarea markerilor autoimunității la pacientele cu insuficiență ovariană prematură și pierderi recurente de sarcină. Este discutată influența hormonilor sexuali feminini asupra sistemului imun și rolul potențial de trigger al infertilității feminine autoimune.

Rezultate. Titrul IgA, IgM și IgG (în special anti-FSH) în ser și în foliculii preovulatori este mărit până la 50 de ori la pacientele cu pierderi de sarcină recurente, insuficiență ovariană prematură și sindrom polichistic ovarian, dar și la pacientele la care fertilizarea in vitro nu are succes. Mecanismul autoimun al infertilității este în mare parte caracteristic femeilor, cu o prevalență de 9:1 față de bărbați, ceea ce indică posibilitatea existenței unei rol important al estrogenilor în etiologia acestui tip de infertilitate. Acest rol a fost demonstrat prin stabilirea receptivității mari a limfocitelor B la estradiol, în special a ABC-urilor, limfocite B asociate cu sexul și vârsta.

Concluzii. Titrarea autoanticorpilor serici și tisulari poate avea un rol major în diagnosticarea infertilității de etiologie necunoscută și stabilirea prognosticului reușitei tratamentului de fertilizare in vitro. Tratamentul imunosupresiv poate îmbunătăți posibilitatea dezvoltării unei sarcini la pacientele anti-FSH seropozitive.

Cuvinte cheie. Infertilitate feminină, autoimunitate tisular-specifică, estrogeni, fertilizare in vitro.

AUTOIMMUNE MECHANISMS IN THE PATHOGENESIS OF FEMALE INFERTILITY

Colac Doina

(Sci. adviser: Eleonora Borș, associate prof., chair of Pathophysiology and clinical Pathophysiology)

Introduction. Autoimmune mechanisms in the pathogenesis of female infertility account for about 20% of all infertility cases.

Purpose. To highlight the tissue-specific pathogenetical mechanisms of anti-ovarian and anti-hormonal autoimmunity; to emphasize the factors that cause and increase the rate of female infertility.

Material and methods. This paper is a review on the recent research-based findings that emphasize the role of autoimmunity in the pathogenesis of female infertility; the research involved the study of clinical cases and it is based on identifying the markers for autoimmunity in women that suffer from premature ovarian failure and recurrent pregnancy loss. It also addresses the influence of female sex hormones on the immune system and their potential trigger-role in autoimmune female infertility.

Results. The levels of IgA, IgM and IgG (mostly anti-FSH) in the serum and preovulatory follicles are increased up to 50 times in patients with recurrent pregnancy loss, premature ovarian failure and in patients with unsuccessful IVF. The autoimmune mechanism of infertility appears to be a gender characteristic of women, accounting for 9 female cases comparing to 1 in men. These clinical statistics lead to the suspicion that female sex hormones(estrogens) play an important part in determining this type of infertility, and it was eventually proved by identifying a special susceptibility of B cells to estradiol , especially in the so-called ABC's, or age-related B-cells.

Conclusions. The titration of serum and tissue antibodies can play a major part in diagnosing infertility of unknown etiology and also in establishing the prognosis for an IVF treatment. Immunosuppressive drugs can improve pregnancy rates in anti-FSH seropositive patients.

Key words. female infertility, tissue-specific autoimmunity, estrogens, IVF.

FIZIOPATOLOGIA ANOREXIEI NERVOASE

Danici Marina

(Cond. șt: Eleonora Borș, conf. Univ., cat. Fiziopatologie și fiziopatologia clinică)

Introducere. Anorexia Nervosă (AN) reprezintă o tulburare psihică din categoria tulburărilor alimentare, caracterizată printr-o reducere anormală a greutateii corpului și printr-o deformare a imaginii propriului corp.

Scop. Studiarea dereglărilor hormonale induse de inanție; afectarea sistemului nervos (iritabilitate, insomnie, depresie, anxietate); sistemului cardio-vascular (bradicardie, insuficiență cardiacă, aritmii, hipotensiune arterială); sistemului reproductiv (amenoree, sterilitate). Explicarea mecanismelor fiziopatologice ale Anorexiei Nervose și complicațiilor acestea.

Material și metode. Lucrarea constituie un review de literatură cu relatarea cazurilor clinice.

Rezultate. Pacienții ce suferă de Anorexia Nervosă au frică de masa sa corporală. Senzația de frică activează axul Hipotalamo-Hipofizar-Corticosuprarenal, axul Hipotalamo-Hipofizar-Ovarian, și axul Hipotalamo-Hipofizar-Tiroidian ulterior cu consecințe grave.

Concluzie. Anorexia nervosă reprezintă o problemă actuală cu consecințe foarte grave. Dereglările metabolice ce apar din cauza inanției îndelungate influențează calitatea vieții pacienților. Restabilirea acestor pacienți este foarte complicată din cauza activării multor procese ireversibile- la nivel de diverse sisteme de organe.

Cuvinte cheie. Anorexia nervosă, serotonina, leptina, grelina.

THE PATHOPHYSIOLOGY OF ANOREXIA NERVOSA

Danici Marina

(Sci. adviser. Borș Eleonora, associate prof., chair of Pathophysiology and Clinical Pathophysiology)

Introduction. Anorexia Nervosa (AN) is a mental disorder from the category of alimentary disorders, characterised by an abnormal reduction of the body weight and a distortion of the image of the own body.

Purpose. The studying of the hormonal disorders, induced by inanition and also the affection of the Nervous System (irritability, insomnia, depression, anxiety), Cardiovascular System (bradycardia, heart failure, arrhythmia, arterial hypotension), Reproductive System (amenorrhoea, sterility). The explanation of the pathophysiological mechanisms of Anorexia Nervosa and its complications.

Material and methods. The presentation is a literature review with the reporting of clinical cases.

Results. The patients which suffer from Anorexia Nervosa are frightened by their body weight, this activates the Hypothalamic-Pituitary-Adrenal axis, Hypothalamic-Pituitary-Ovarian axis and Hypothalamic-Pituitary-Thyroidal axis this result in serious consequences.

Conclusions. Anorexia Nervosa is an actual problem with serious effects. The metabolic disorders that appear because of the long-lasting inanition influences the life quality of the patients. The recovery of these patients is very complicated because of the activation of many irreversible processes at the level of different systems of organs.

Key words. Anorexia Nervosa, serotonine, leptin, ghrelin.

MECANISME AUTOIMUNE ÎN PATOGENIA AFECȚIUNILOR DIFUZE ALE ȚESUTULUI CONJUNCTIV

Galațan Boris

(cond. șt. - Andrei Iarovoi, prof.univ., cat. Fiziopatologie și Fiziopatologie clinică)

Introducere. Proprietatea sistemului imun de a face deosebire între propriu și străin este una din caracteristicile esențiale. Pierderea organismului proprietății de recunoaștere a „self” de „non self” duce la reacții imunologice orientate spre eliminarea propriilor structuri adică auto-agresiune.

Scop. De a prezenta unele aspecte imunologice în patogenia afecțiunilor difuze ale țesutului conjunctiv, mecanismul formării anticorpilor față de țesuturile proprii cu agresiunea lor și declanșarea proceselor inflamatorii cu evoluție cronică.

Material și metode. -

Rezultat. Agresiunea autoimună se implică ca factor patogenetic în mecanismul declanșării mai multor procese morbride, fiind un factor care agravează sau contribuie la cronicizarea bolii. În unele cazuri (în boli autoimune) autoagresiunea prezintă factorul patogenetic de bază. Sunt prezentate unele aspecte imunologice în patogenia afecțiunilor difuze ale țesutului conjunctiv mai frecvent întâlnite numite „Colagenoze”. Colagenozele reprezintă un grup de maladii pentru care sunt caracteristice afecțiuni difuze ale țesutului conjunctiv, inclusiv și a fibrelor ce conțin collagen: Lupusul eritematos de sistem, artrita reumatoidă, sclerodermia dermatomiozita, poliarterita nodoasă, reumatismul.

Concluzie. În colagenoze autoagresiunea prezintă mecanismul patogenetic principal. În realizarea autoagresiunii sunt implicați toți efectorii sistemului imun atât celulari cât și moleculari. În unele cazuri agresiunea se produce de către complexe imune agresive. Autoanticorpii implicați în aceste reacții nu posedă specificitate de organ. În alte cazuri propriile structuri sunt atacate de Limfocitele T citotoxice. În ambele cazuri rezultă leziunea-factorul declanșator al reacțiilor inflamatorii.

Cuvinte cheie. Autoimunitate, țesut conjunctiv.

AUTOIMMUNE MECHANISMS IN THE PATHOGENESIS OF DIFFUSE CONNECTIVE TISSUE DISEASES

Galațan Boris

(Sci. adviser- Andrei Iarovoi, PhD., prof., chair of Physiopathology an Clinical Physiopathology)

Introduction. The property of the immune system to distinguish between „self” and „non self” is an essential characteristic. Body’s loss of the property to recognize „self” and „non self” causes immunological reactions that lead to removing of its own structures, namely self-aggression.

Purpose. To present some immunological aspects in the pathogenesis of diffuse connective tissue diseases, mechanism of antibody formation against its own tissues with their aggression and triggering of inflammatory processes with chronic evolution.

Material and methods. -

Results. Autoimmune aggression is involved as pathogenetic factor in the mechanism of triggering of many morbid processes, a factor that aggravates or contributes to a chronic disease. In some cases self-aggression is the basic pathogenetic factor. There are some immunological aspects in the pathogenesis of diffuse connective tissue diseases, which are more common, called „Collagenoses”.

Diseases of diffuse connective tissue, including those fibres that contain collagen (lupus erythematosus, rheumatoid arthritis, scleroderma, dermatomyositis, polyarteritis nodosa, rheumatism) are characteristic of such group of disorders as collagenoses.

Conclusion. Self-aggression is the main pathogenetic mechanism in Collagenoses, all effectors of the immune system (cellular and molecular) are involved in self-aggression. In some cases self-aggression is produced by aggressive immune-complexes. Antibodies involved in these reactions do not have organ specificity. In other cases their own structure is attacked by cytotoxic T lymphocytes. Lesion-the trigger of inflammatory reactions, results in both cases.

Key words. Autoimmunity, connective tissue.

EXPRESIA RECEPTORILOR PENTRU ESTROGEN ȘI PROGESTERON ÎN CARCINOMUL MAMAR DUCTAL INVAZIV

Veaceslav Fulga

(Cond. șt. – Lilian Șaptefrați, dr. hab.șt. med., cat. Histologie, Citologie și Embriologie)

Introducere. Cancerul mamar este cea mai frecventă cauză a decesului la femei. Intru definitivarea unui tratament efectiv, cancerul de sân a fost divizat în diferite subtipuri moleculare, ce au la bază expresia receptorilor hormonal ER (estrogen) și PR (progesteron). Rezultatele privind incidența acestor markeri însă sunt contradictorii.

Scop. Evaluarea cantitativă a receptorilor ER și PR în cancerul mamar ductal invaziv (CMDI).

Material și metode. Au fost studiate 264 specimene de la 74 paciente diagnosticate cu CMDI. Toate femeile au fost supuse tratamentului chirurgical, fără un tratament specific medicamentos anterior. Secțiunile au fost colorate cu hematoxilină-eozină și evaluate imunohistochimic pentru ER (clone 1D5, ready to use (RTU), DakoCytomation) și PR (clone Pgr636, RTU, DakoCytomation,) utilizând BOND Autostainer System. În secțiunile imunocolorate au fost cuantificate zece câmpuri microscopice (40x) cu cel mai înalt număr de celule pozitive. Tumora a fost considerată ER, PR pozitivă dacă cel puțin 30% din celulele tumorale prezentau colorare nucleară.

Rezultate. Valoarea numerică medie a celulelor ER+ (75,64%) a fost ușor superioară celulelor PR+ (68,12%). În 84,09% cazuri tumora a fost considerată ER+, iar în 76,14% PR+. În 72,73% tumora ER+ a fost evaluată ca PR+. În 11,36% cazuri, tumora a fost calificată doar ER+, în 3,41% doar PR+, iar în 12,5% cazuri ca ER-, PR-.

Concluzii. Statutul hormonal al CMDI trebuie apreciat cu ambii marker hormonal, ER și PR.

Cuvinte cheie. Estrogen, progesteron, cancer mamar.

EXPRESSION OF ESTROGEN AND PROGESTERON RECEPTORS IN INVASIVE DUCTAL BREAST CANCER

Veaceslav Fulga

(Sci. adviser – Lilian Șaptefrați, PhD., chair of Histology, Cytology and Embryology)

Introduction. The breast cancer is the most common reason of cancer death in women. In order to find the best treatment, breast cancer was divided into different molecular subtypes, based on the expression of hormonal receptors (ER-estrogen receptors, PR- progesterone receptors). But results about incidence of these markers are contradictory.

Purpose. ER and PR quantitative evaluation in invasive ductal breast cancer (IDBC).

Material and methods. Have been studied 264 samples collected from 74 patients with IDBC. All women underwent breast surgery, with no drug therapy preceded. Sections were stained with haematoxylin-eosin and immunohistochemically assessed for ER (clone 1D5, ready to use (RTU), DakoCytomation), PR (clone Pgr636, RTU, DakoCytomation,) on BOND Autostainer System.

Ten microscope fields (40X) of immunostained section with the greatest number of positive cells were counted. A tumor was considered ER, PR positive if at least 30% of tumor cells in a section exhibited nuclear staining.

Results. The mean values of ER+ cells (75.64%) were slightly higher, than of PR+ cells (68.12%). The incidence of ER+ cases was 84.09% and 76.14% for PR+. In 72.73% ER+ tumors was considered as PR+ too. In 11.36% of cases tumor was considered as ER+ only, in 3.41% as PR+ only, and in 12.5% as ER-, PR-.

Conclusion. The hormonal status of the IDBC must be appreciated by both, ER and PR markers.

Key words. Estrogen, progesterone, breast cancer.

INCIDENȚA SUBTIPURILOR MOLECULARE ÎN CARCINOMUL MAMAR DUCTAL INVAZIV

Veaceslav Fulga

(Cond. șt. – Lilian Șaptefrați, dr. hab.șt. med., cat. Histologie, Citologie și Embriologie)

Introducere. Intru eficientizarea tratamentului chimioterapeutic și hormonal, cancerul de sân este divizat în 4 subgrupuri moleculare de bază: Luminal A, Luminal B, Her2⁺ și triplu negativ. Datele privind incidența acestor subtipuri rămân a fi controversate.

Scop. Determinarea incidenței celor 4 subtipuri moleculare în cancerul mamar ductal invaziv (CMDI).

Material și metode. A fost studiat materialul biologic prelevat de la 74 paciente cu CMDI, supuse tratamentului chirurgical, fără un tratament specific medicamentos anterior. Secțiunile au fost colorate tradițional cu hematoxilină-eozină și imunohistochimic pentru ER (clone 1D5, ready to use (RTU), DakoCytomation) și PR (clone Pgr636, RTU, DakoCytomation,), markerul HER2/neu (HercepTest PharmDx Kit, DakoCytomation) utilizând BOND Autostainer System. În secțiunile imunocolorate au fost cuantificate zece câmpuri microscopice (40x) cu cel mai înalt număr de celule pozitive. Tumora a fost considerată ER, PR pozitivă, la colorare nucleară specifică a cel puțin 30% din celulele tumorale. Her2/neu a fost apreciat în baza recomandărilor ASCO, 2013. Cazurile cu scorul +2, +3 au fost considerate drept Her2⁺. Structura subtipurilor: Luminal A-ER⁺ și/sau PR⁺, Her2/neu⁻; Luminal B-ER⁺ și/sau PR⁺, Her2/neu⁺; Her2⁻-ER⁻, PR⁻, Her2/neu⁺; Triplu negativ- ER⁻, PR⁻, Her2/neu⁻.

Rezultate: Subtipul Luminal A a fost determinat în 77,27% cazuri, Luminal B și triplu negativ în 10,23%, Her2⁺ în 2,27%.

Concluzii. Rata majoră o constituie subtipurile luminale, ceea ce permite aplicarea eficace a tratamentului hormonal.

Cuvinte cheie. Subtipuri moleculare, cancer mamar.

THE INCIDENCE OF MOLECULAR SUBTYPES IN INVASIVE DUCTAL BREAST CANCER

Veaceslav Fulga

(Sci. adviser: Lilian Șaptefrați, PhD., chair of Histology, Cytology and Embryology)

Introduction. In order to develop a more effective chemotherapeutic and hormonal treatment, mammary cancer is divided in 4 basic molecular subgroups: Luminal A, Luminal B, Her2⁺ and triple negative. Data about the incidence of these subtypes are scattered.

Purpose. To determine the incidence of 4 molecular subtypes in invasive ductal breast cancer (IDBC).

Material and Methods. Was studied the biological material collected from 74 patients, with IDBC, which underwent a surgical treatment and without any specific drug therapy before. The sections were stained traditionally with hematoxilin-eosin and immunohistochemically with antibodies for ER (clone 1D5, ready to use (RTU), DakoCytomation), PR (clone Pgr636, RTU, DakoCytomation,), HER2/neu marker (HercepTest PharmDx Kit, DakoCytomation) by using BOND Autostainer System. Ten microscope fields (40X) of immunostained section, with the greatest number of positive cells, were counted. A tumor was considered ER, PR positive if at least 30% of tumor cells in a section exhibited nuclear staining. Her2/neu was appreciated in accordance with ASCO recommendations, 2013. Cases scored as +2 and +3 were considered positive.

The structure of subgroups: Luminal A-ER⁺ and/or PR⁺, Her2/neu⁻; Luminal B- ER⁺ and/or PR⁺, Her2/neu⁺; Her2⁻-ER⁻, PR⁻, Her2/neu⁺; Triple negative ER⁻, PR⁻, Her2/neu⁻.

Results. The Luminal A subtype was determined in 77.27% cases, Luminal B and Triple negativ in 10.23%, Her2⁺ in 2.27%.

Conclusion. The major established rates have luminal subtypes, which allow an effective application of hormonal treatment.

Key words. Molecular subtypes, breast cancer.

POSSIBILITĂȚILE ANATOMO-EMBRIOLOGICE ALE EXCIZIILOR DE PANCREAS

S. Suman¹, B. Topor¹, Ala Suman²

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

1 - Catedra Anatomie topografică și Chirurgie operatorie

2 - Catedra Chirurgie nr.1 „Nicolae Anestiadi”, Laboratorul de chirurgie hepato-bilio-pancreatic

Introducere. Actual, rezecțiile pancreatice ventrale și dorsale sunt considerate procedurile de alegere pentru tumori cu grad scăzut malignizare. Particularitățile embriologie și anatomice ale pancreasului sunt de o mare importanță în această privință, date care sunt actualizate continuu.

Scop. Argumentarea anatomo-embriologică a tehnicii chirurgicale în excizia parțială a pancreasului, prin studierea particularităților embriogenetice ale organocomplexului biliopancreaticoduodenal și diferențierea structurală postnatală a pancreasului cefalic.

Material și metode. Anatomia capului pancreasului a fost studiată pe 10 organocomplexe proaspete și 10 fixate în soluție de formol, colectate de la cadavre umane, cu vârsta cuprinsă între 18-85 ani, fără leziuni macroscopice ale pancreasului. Metoda de studiere – disecția anatomică.

Rezultate. Procesul uncinat a fost considerat ca punct de orientare pentru separare și de penetrare în fisura interpancreatică. Prezența unui strat de bine definit de țesut celular lax între părțile ventrale și dorsale ale capului pancreatic facilitează separarea sa. Porțiunea ventrală aderă la porțiunea dorsală numai prin vase perforante. Fuziunea porțiunilor dorsale și ventrale este laxă. O fuziune completă între pancreasul ventral și dorsal se determină numai în treimea superioară a capului de pancreas.

Concluzii. Porțiunea ventrală poate fi îndepărtată fără pericol pentru circulația sangvină duodenală. Înlăturarea porțiunilor ventrale și/sau dorsale în cazul rezecției pancreatice sunt argumentate anatomic și embriologic.

Cuvinte cheie. Pancreas, embriogeneză, structură, rezecții de organe.

THE ANATOMO-EMBRYOLOGICAL POSSIBILITIES FOR PANCREATIC RESECTIONS

S. Suman¹, B. Topor¹, Ala Suman²

State Medical and Pharmaceutical University „Nicolae Testemițanu”

1 – Chair of Topographic anatomy and operative surgery

2 – Chair of Surgery nr.1 „Nicolae Anestiadi”, Laboratory of Hepato-bilio-pancreatic surgery

Introduction. Recently, ventral and dorsal pancreatic resections are considered the procedures of choice for low-grade malignant neoplasms. Particularities of embryology and anatomy of the pancreas are of a great importance in this matter, data which are updating continuously.

Purpose. Argumentation embryological and anatomical surgical technique partial excision of the pancreas.

Material and methods. The anatomy of the head of the pancreas was studied on 10 fresh and 10 fixed in formaline specimens, collected from cadavers with age between 18 - 85 years, without pancreatic injuries. Methods – anatomical preparation.

Results. The uncinat process was considered as orientation for separation and penetration into the interpancreatic fissure. Presence of a well defined layer of lax tissue between the ventral and dorsal parts of the pancreatic head facilitates their separation. The ventral portion is adhered to the dorsal portion by means of perforating vessels only. The ventral portion is connected to the dorsal portion by loose tissue. A complete fusion between the ventral and dorsal pancreas is determined only in the 1/3 superior part of the head of the pancreas.

Conclusions. The ventral portion can be removed without affection for the duodenal blood circulation. The ventral and dorsal pancreatic resections are argued anatomically and embryologically.

Key words. Pancreas, embryology, structure, organ resections

VOLUMUL DUODENULUI LA OM

S. Suman¹, B. Topor¹, Ala Suman²

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

1 - Catedra Anatomie topografică și Chirurgie operatorie

2 - Catedra Chirurgie nr.1 „Nicolae Anestiadi”, Laboratorul de chirurgie hepato-bilio-pancreatic

Introducere. Această lucrare descrie o metodă dezvoltată de autor, pentru a determina volumul lumenului duoden.

Scop. Așadar, obiectivul actualei relatări constă în reliefaarea particularităților de volum ale duodenului uman, redate prin valori metrice.

Material și metode. Metoda implică utilizarea de amestec cu întărire rapidă, de consistență semi-lichidă, care a fost introdusă cu o seringă de 0,5 litri în lumenul duodenului retrograd, cu ligatura la partea piloric a stomacului. Au fost studiate 105 organocomplexe de la persoane de ambele sexe – 61 bărbați și 44 femei, cu vârste cuprinse între 13-93 ani, vârsta medie a fost de 53,4 ani.

Rezultate. Rezultatele au arătat că volumul de duoden a variat de la 75 ml la 496 de ml, cu un volum mediu de 275,7 ml. În 47,6% din cazuri, este sub medie, care este, 275,7 ml, iar 52,4% din cazuri rămase depășește 275,7 ml.

Concluzii. Modelele gipsate ale duodenului facilitează mult stabilirea volumului duodenal prin măsurări directe. Tehnica explorării este accesibilă în orice laborator, iar rezultatele obținute au o exactitate suficientă pentru a evalua starea morfologică a organului și particularitățile lui structurale.

Cuvinte cheie. Duoden, volumul lumenului, metoda de stabilire.

THE VOLUME OF THE LUMEN OF THE DUODENUM OF MAN

S. Suman¹, B. Topor¹, Ala Suman²

State Medical and Pharmaceutical University „Nicolae Testemitanu”

1 – Chair of Topographic anatomy and operative surgery

2 – Chair of Surgery nr.1 „Nicolae Anestiadi”, Laboratory of Hepato-bilio-pancreatic surgery

Introduction. This paper describes a method developed by the author, to determine the volume of the lumen of the duodenum.

Purpose: Current objective is to highlight the the particularities of the volume of human duodenum, rendered by the metric values.

Material and methods. The method involves the use of rapidly hardening mixture of semi-dry consistency, which introduced with 0.5-liter syringe into the lumen of the duodenum retrograde, with ligation at the pyloric part of the stomach. There were studied 105 organokompleks from persons of both sexes – 61 men and 44 women, aged from 13 to 93 years, mean age was 53,4 years.

Results. The results showed that the volume of the duodenum ranged from 75 ml to 496 ml, with an average volume of 275,7 ml. In 47,6% of cases it is below average, that is, 275,7 ml, and the remaining 52,4% of cases it exceeds 275,7 ml.

Conclusions. Casts models of the duodenum facilitates much determining the volume of direct measurements. Exploration technique is available in any laboratory, and the results have sufficient accuracy to assess the condition of the organ and morphological particularities of structural.

Key words. the duodenum, the volume of the lumen, the method of establishment.

CELULELE STEM ÎN RESTABILIREA NERVULUI OPTIC ATROFIAT

Ignatova Olga

(Cond șt. - Nacu Viorel, dr. hab. șt. med., laboratorul Inginerie tisulară și culturi celulare)

Introducere. Prevalența maldiilor nervului optic este de aproximativ 1,5%, din care 19-26% se finalizează cu atrofia optică completă și orbirea ireversibilă. În Republica Moldova numărul total al persoanelor cu dizabilități de vedere constituie aproximativ 11000.

Scop. studiului este elucidarea posibilității utilizării celulelor stem în restabilirea nervului optic atrofiat.

Material și metode. Cercetate 44 de surse bibliografice. Modelul atrofiei nervului optic a fost creat pe iepuri (n=3), prin administrarea metanolului retrobulbar, până la apariția simptomului de «paralizie a pupilei». S-au obținut culturi celulare din măduvă osoasă, care au fost examinate prin colorație Schiff în zilele 3, 7, 14, 17 după injectare. Administrarea grefelor celulare s-a efectuat parabolbar. Animalele au fost extrase din experiment la ziua 21, piesele anatomice colectate au fost studiate macro și microscopic.

Rezultate. Celulele la a 7-a zi de cultivare capătă o formă alungită asemănătoare fibroblastelor, către ziua a 17 colorarea după Schiff este mai pronunțată, ceea ce denotă acumulare mai mare de glicogen în citoplasma celulară. Peste 21 de zile, morfologic s-a observat proliferarea epiteliului pigmentar în limitele straturilor interne ale retinei, reconstrucția parțială a zonelor deteriorate ale nervului optic în lotul experimental (doi epuri), în lotul martor schimbările atrofice în nervul optic se mențin.

Concluzii

1. Celulele nucleate din măduvă osoasă dispun de o capacitate de proliferare suficientă pentru a reprezenta o sursă eficace de celule stem pentru medicina regenerativă.
2. Rezultatele preliminare arată că celulele derivate din măduva osoasă sunt capabile să restabilească nervul optic atrofiat pe model experimental.

Cuvinte cheie. Atrofie nerv optic, terapie celulară.

STEM CELLS IN ATROPHIED OPTIC NERVE TREATMENT

Ignatova Olga

(Sci. adviser Nacu Viorel, PhD., prof., Laboratory of Tissue Engineering and Cells Culture)

Introduction. the prevalence of the optic nerve disease is about 1.5 %, out of which 19-26% ended with complete optic nerve atrophy and incurable blindness. In the Republic of Moldova, the total number of persons with visual disabilities is approximately 11.000.

Purpose. To elucidate the possibility of using stem cells in treating the optic nerve atrophy.

Material and methods. 44 bibliographic sources were used. The optic nerve atrophy was created in rabbits (n=3), by administration of methanol retrobulbary, until the appearance of the syndrome of "paralysis of the pupil". There were obtained the cell cultures from bone marrow, which were examined by Schiff reaction on the 3rd, 7th, 14th, 17th days. The cell grafts administration was carried parabolbary. The animals were extracted from experiment on 21th day, the anatomical parts extracted were studied macro-and microscopically.

Results. The cells from the culture from 7th day after the cultivation takes an elongated form fibroblast-like, by the 17th day the Schiff reaction is more pronounced , which shows higher accumulation of glycogen in the cell cytoplasm. Within 21 days, it was morphologically observed, the pigmented epithelial proliferation within the internal layers of the retina, the partial reconstruction of the damaged areas of the optic nerve in experimental group (two rabbits), within the control group the atrophic changes in the optic nerve have maintained.

Conclusions.

1. The nucleated cells from the bone marrow have a capacity of sufficient proliferation to present an effective source of stem cells for regenerative medicine.
2. The preliminary results show that the cells derived from bone marrow are able to restore the optic nerve atrophy via the experimental model.

Key words. Optic nerve atrophy, cell therapy.

MODIFICĂRILE MORFOLOGICE ÎN HEPATITĂ TOXICĂ INDUSĂ LA ȘOBOLANI
Oleg Slivca, Mocan Elena, Macagonova Olga, Cociug Adrian, Jian Mariana, Sarmaniuc Viorica
(Cond. șt. - Nacu Viorel, dr.hab.șt.med., prof. univ., șef Laboratorul Inginerie Tisulară și Culturi
Celulare IP USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Bolile hepatice cronice reprezintă o adevărată problemă în domeniul sănătății publice. Statisticile OMS din 2012 raportează că numărul deceselor cauzate de ciroză este estimat la aproximativ 800.000/an. Republica Moldova deține primul loc în comunitatea Europeană după nivelul mortalității de ciroză hepatică.

Scop. Aprecierea eficacității terapiei celulare în procesul de restabilire a leziunilor ficatului reproduse pe șobolanii albi.

Material și metode. Mostrele histologice hepatice colorate cu hematoxilină-eozină și Van Gieson au fost obținute din ficatul extras de la 41 de șobolani repartizați în 5 loturi, la care a fost modelată ciroza hepatică prin administrarea toxinei CCL₄. Ulterior, lotul I a fost tratat prin abordul intrasplenic cu hepatocite fetale (n=9; 8,6x10⁶mln/ml), lotul II- cu celule stem din măduvă osoasă (n=8; 10,3x10⁶mln/ml), lotul III- cu celule din sângele ombilico-placentar (n=8; 10,2x10⁶mln/ml), lotul IV și V -ser fiziologic cu și fără CCL₄ câte 8 în fiecare.

Rezultate. S-a efectuat studiul morfologic al mostrelor organelor (ficat, splina și rinichi) prelevate după eutanazia șobolanilor extrași din experiment la a 10, 20 și 40-a zi: în I lot din 9 șobolani tratați în 5 cazuri (55,6±16.6%) P>0.05 sunt semne de regenerare hepatică. În lotul al II-lea, în 3 (37,5±17.1%) P>0.05 cazuri au fost rezultate pozitive. În grupa a III-a, în 5 cazuri (62,5±17.1%) P>0.05 s-au evidențiat schimbări de regenerare.

Concluzie. 1. Studiul morfologic indică că după inocularea celulelor stem în loturile experimentale I, II și III se evidențiază focare de regenerare în ficat comparativ cu loturile martor IV și V; 2. Pornind de la datele obținute nu a fost determinată o diferență semnificativă între loturile I, II și III;

Cuvinte cheie. Cirroza hepatică, celule stem, regenerare

THE MORPHOLOGICAL CHANGES IN TOXIC HEPATITIS INDUCED IN RATS
Oleg Slivca, Mocan Elena, Macagonova Olga, Cociug Adrian, Jian Mariana, Sarmaniuc Viorica
(Sci. adviser: Nacu Viorel, PhD., univ. prof., Head of Laboratory of Tissue Engineering and Cells
Cultures, Nicolae Testemițanu State Medical and Pharmaceutical University

Introduction. The chronic liver diseases represent a real public health problem. WHO Statistics from 2012 reports that the number of deaths from liver cirrhosis is estimated to 800.000/year. Moldova holds the first place in the European community in terms of mortality from liver cirrhosis.

Purpose. The appreciation of cell therapy efficacy in restoration of the liver damage reproduced in white rats.

Material and methods. The histological liver samples stained with hematoxylin-eosin, and Van Gieson have been obtained from liver extract of 41 rats divided in 5 groups to which the liver cirrhosis was modeled by administration of the toxin CCl₄. Subsequently, the I group was treated by the intrasplenic approach with fetal hepatocytes (n = 9; 8.6 x10⁶ mln/ml), the II group – with bone marrow stem cells (n = 8; 10.3 x10⁶ mln/ml), group III-umbilical cord blood cells (n = 8; 10.2 x10⁶ mln/ml), IV and V groups- saline solution with and without CCl₄, 8 per each group.

Results. We performed the morphological study of the organ samples (liver, spleen and kidney) taken after euthanasia of rats extracted from the experiment at the 10th, 20th and 40th day: in the first group from 9 cases treated in 5 cases (55.6 ± 16.6%) P> 0.05 are hepatic regeneration changes. In the second group in 3 cases (37.5 ± 17.1%) P> 0.05 the results were positive. In the third group, in 5 cases (62.5 ± 17.1%) P> 0.05 hepatic regeneration changes were found.

Conclusion. 1. The morphological study indicates that after inoculation of stem cells there were observed the hotbeds of regeneration in I, II and III groups compared with control groups IV and V; 2. Based on the data obtained, a significant difference was not found between I, II and III groups.

Key words. liver cirrhosis, stem cells, regeneration

BOALA FANCONI ȘI TRANSPLANTUL DE CELULE STEM

Olga Zadic, Cerbulean Diana

(Cond. șt. - Anatol Vișnevschi, dr.hab.șt.med., prof. univ., cat.. Medicina de Laborator)

Introducere. Anemia Fanconi constituie cea mai frecventă formă de insuficiență medulară ereditară, caracterizată prin anomalii congenitale, hematopoieză defectă, risc sporit de dezvoltare a leucemiei mieloide acute, a unor tumori solide și sensibilitate celulară crescută la agenții toxici pentru ADN. Incidența bolii este de aproximativ 1 caz la 360.000 nou-născuți, fiind mai crescută la evreii Ashkenazi (2-15 ani).

Scop. Studiarea metodelor contemporane de diagnostic și tratament în cadrul patologiei respective.

Material și metode. Manuale de specialitate, articole din bazele electronice, privind tematica abordată.

Rezultate. Printre metodele de diagnostic se evedențiază: examen citogenetic - rupturi cromozomiale, fragilitate cromozomială, identificate prin testul cu mitomicină și diepoxibutan; metode de genetică moleculară; hemoleucogramă- pancitopenie; biopsia medulară - măduvă hipocelulară pe fond de încărcare grasă. Posibilități terapeutice: 1)Terapia cu androgeni - de ex.oxymethalonul, care crește producția și excreția urinară a eritropoietinei și sporește celularitatea măduvei osoase; 2)Factori de creștere hematopoietici au fost utilizați pentru creșterea numărului de neutrofile, ameliorând neutropenia; 3) Terapia viitorului: terapia genică; 4)Transplantul de celule stem - constituie în prezent cel mai bun tratament disponibil pentru vindecarea pacientului cu AF de aplazie medulară, pentru a preveni mielodisplazia, leucemia sau tratarea acestora dacă au apărut deja.

Concluzie. Anemia Fanconi constituie o patologie severă, care necesită abordări terapeutice inovatoare, ce pot preveni atât anemie, cât și cancerul.

Cuvinte cheie. Anemia Fanconi, fragilitate cromozomială,transplant de celule stem.

FANCONI DISEASE AND THE STEM CELL TRANSPLANTATION TREATMENT

Olga Zadic, Cerbulean Diana

(Sci. adviser: Anatol Vișnevschi, PhD., associate prof., chair of Laboratory Medicine)

Introduction. Fanconi Anemia is the most common form of hereditary bone marrow failure, characterized by congenital abnormalities, defective hematopoiesis, increased risk of developing acute myeloid leukemia, solid tumors and increased cellular sensitivity at toxic agents for DNA.The incidence is approximately 1 case in 360,000 new-borns and is higher in Ashkenazi Jews (2-15 years).

Purpose. Studying contemporary methods of diagnosis and treatment of the respective pathology.

Material and methods. Specialized literature, articles from electronic databases, on the given theme.

Results. The methods of diagnosis are the following: cytogenetic examination - chromosome breakages, chromosome fragility, identified by mitomycin and diepoxybutane test; methods of molecular genetics; CBC-pancytopenia; bone marrow biopsy – hipocelular marrow infiltrated with adipocytes. Therapeutic possibilities: 1) therapy with androgen-for example: the oxymethalon, that increases production and urinary excretion of erythropoietin and increases bone marrow cellularity; 2) hematopoietic growth factors: were used to increase the number of neutrophils, neutropenia improvement. 3) future therapy: gene therapy 4) stem cell transplantation - currently is the best treatment available to cure the patient with Fanconi Anemia by marrow aplasia, to prevent myelodysplasia, leukemia or their treatment if they have already occurred.

Conclusion. Fanconi Anemia is a severe disease, that requires innovative therapeutic approaches, that can prevent both anemia, as well as cancer.

Key words. Fanconi anemia, chromosome fragility, stem cell transplant.

REZISTENȚA LA ANTIBIOTICE A TULPINILOR DE *PSEUDOMONAS AERUGINOSA*

Ana Argint

(Cond. șt. - Greta Balan, dr.șt. med., conf. univ., cat. Microbiologie Virusologie, Imunologie)

Introducere. Bacteriile aparținând genului *Pseudomonas* sunt recunoscute pentru rezistența intrinsecă la anumite clase de antibiotice, precum și pentru capacitatea lor de a achiziționa rapid gene ce codifică rezistența la antibiotice.

Scop. Scopul acestei lucrări a fost determinarea sensibilității tulpinilor de *Pseudomonas aeruginosa* la chimioterapicele antiinfecțioase.

Material și metode. În perioada ianuarie 2013- decembrie 2013 s-a realizat izolarea și testarea sensibilității la antibiotice a 109 de tulpini de *P.aeruginosa* izolate din diverse produse patologice: hemoculturi, secreții traheo-bronșice, aspirate bronșice, secreții din plagă, uroculturi, alte secreții. Izolarea și identificarea tulpinilor s-a făcut prin metode convenționale. Testarea la antibiotice s-a realizat prin metoda difuzimetrică.

Rezultate. Din cele 109 de tulpini de *P.aeruginosa* izolate, 12 au fost multiplu rezistente la antibiotice. Testarea tulpinilor la chinolone a demonstrat că, dintre tulpinile de *P.aeruginosa* 74,2,1% au fost rezistente față de acidul nalidixic, 27,8% față de ofloxacină. Studiul rezistenței față de aminoglicozide a demonstrat că, 30,6% din totalul tulpinilor au fost rezistente la tobramicină și 26,6% la amikacină. Procente de rezistență moderat crescute s-au constatat la testarea tulpinilor față de ciprofloxacina (20,1%) și gentamicină (21,7%). Testarea față de cefepim a dovedit un nivel ridicat de rezistență (63,1%). Niveluri scăzute de rezistență s-au observat la testarea tulpinilor la imipenem (13,5%) și meropenem (15,7%).

Concluzii. Tulpinile de *P.aeruginosa* izolate au prezentat rezistență multiplă la antibiotice. Se remarcă apariția tulpinilor panrezistente, care creează serioase dificultăți de tratament. Pentru a preveni emergența și răspândirea tulpinilor de *P.aeruginosa* în mediul spitalicesc, se impune aplicarea pe scară largă a măsurilor de prevenire și control ale infecției, precum și aplicarea rațională a antibioticelor implicate în selectarea rezistenței, aplicarea dozelor adecvate și rotarea periodică a antibioticelor.

Cuvinte cheie. *Pseudomonas aeruginosa*, rezistența la antibiotice.

ANTIBIOTIC RESISTANCE OF *PSEUDOMONAS AERUGINOSA* STRAINS

Ana Argint

(Sci. adviser: Greta Balan, PhD., associate prof., chair of Microbiology, Virology, Immunology)

Introduction. *Pseudomonas* spp. are noted for their intrinsic resistance to many antibiotics and ability to acquire gene encoding resistance determinants.

Purpose. of this study was to determine the antimicrobial susceptibility of *Pseudomonas aeruginosa* strains.

Material and methods. Between January 2013 and December 2013 isolation and antibiotic susceptibility testing of 109 strains of *P.aeruginosa* obtained from various pathological products: blood cultures, tracheo-bronchial secretions, bronchial aspirations, secretions of surgical wounds, urocultures, other substrata was carried out. Isolation and identification of the strains was made by conventional methods. The sensitivity to antibiotics has been tested according to the Antimicrobial Disk Susceptibility Method.

Results. From 109 *P.aeruginosa* strains isolated, 12 had multiple resistance to antibiotics. Strains testing to chinolones showed that of the *P.aeruginosa* tested strains 74.2% were resistant to nalidixic acid, 27.8% to oxacillin. The resistance study to aminoglycosides showed that 30.6% of all strains were resistant to tobramycin and 26.6% to amykacin. Moderately-increased percentages of resistance were found in testing the strains to ciprofloxacin (20.1%) and gentamicin (21.7%). Resistance to cefepime was 63.1%. Low levels of resistance were observed in testing the strains with imipenem (13.5%) and meropenem (15.7%).

Conclusions. The *P.aeruginosa* strains isolated presented multiple resistance to antibiotics. The development of panresistant strains create serious treatment difficulties. To prevent the emergence and the spreading of the multiple resistant *P.aeruginosa* strains in hospital environment infection-control measures must be taken: rational administration of antibiotics involved in resistance selection, adequate dosage, periodic rotation of antibiotics.

Key words. *Pseudomonas aeruginosa*, antibiotics resistance.

ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ A STUDENȚILOR DIN CADRUL CERCULUI DE MICROBIOLOGIE

(Viorica Nedelciuc, dr., cadru didactic, Colegiul de Medicină Bălți)

Introducere. Concepția modernă de instruire a specialiștilor medicali cu studii medii de specialitate în Republica Moldova prevede și promovarea activităților de cercetare științifică, implicarea studenților în învățarea prin descoperire, explorare fiind foarte importantă. Astfel, în cadrul cercului de microbiologie, multe din subiectele propuse pentru dezbateri derivă din tema generală “Studiul microflorei normale a organismului uman și evaluarea rolului florei normale ca factor important de apărare antiinfecțioasă naturală”.

Scop. Studiarea microflorei cavității bucale.

Material și metode. A fost studiată flora normală la subiecți sănătoși și la studenții cu carie dentară (n=20). Pentru studiu, s-au aplicat: a) metoda microscopică și b) metoda bacteriologică.

Rezultate. Pricipalele bacterii izolate din cavitatea bucală au fost: streptococii orali nehemolitici/hemolitici, actinomicetele (dinți, limbă, salivă, gingii); stafilococii coagulazo-negativi (salivă); cocii gram-pozitivi anaerobi, nehemolitici (Peptostreptococcus – pe suprafața dinților); lactobacili și neisserii nepatogene (limbă, salivă). În număr mic au fost izolate: levuri genul Candida, Spirocheta macrodentum, bacili gram-pozitivi și gram-negativi, Entamoeba gingivalis. La studenții cu carie dentară a fost depistat un nivel crescut de streptococi cariogeni (Streptococcus mutans), peptostreptococi.

Concluzii. 1. Flora bucală include un număr mare și variat de tulpini bacteriene, multe din ele anaerobe; 2. Cantitatea și distribuția, în diferite regiuni, a florei microbiene normale variază în dependență de numeroși factori, printre care și caria dentară; 3. Microbiota orală are un rol major în patologia cavității bucale.

Cuvinte cheie. Microflora bucală, bacterii, metoda microscopică/bacteriologică.

THE SCIENTIFIC RESEARCH ACTIVITY OF STUDENTS WITHIN THE MICROBIOLOGY SCIENCE CIRCLE

(Viorica Nedelciuc, MD, lecturer, Balti Medical College)

Introduction. The modern conception of training health professionals with secondary education diploma in Republic of Moldova provides also the promoting of scientific research, involving students in learning by discovery, exploration being important. Many of the proposed discussion topics within the microbiology science circle derive from the overall theme “Study of the human body’s normal microflora and assessing the normal flora’s role as an important anti-infective defense factor”.

Purpose. Study of oral microflora.

Material and methods. Normal flora was studied in healthy volunteers and students with dental caries (n=20). During the study, 2 methods were applied: a) microscopic and b) bacteriological.

Results. The major bacteria isolated from the oral cavity were: non-hemolytic/hemolytic oral streptococcus, actinomycetes (teeth, tongue, saliva, gums); coagulase-negative staphylococci (saliva); anaerobic gram-positive cocci, non-hemolytic (Peptostreptococcus – on the surface of the teeth); lactobacilli and pathogenic Neisseria (tongue, saliva). A small number were isolated: Candida genus of yeast, macrodentum spirochetes, gram-positive and gram-negative bacilli, Entamoeba gingivalis. In students with dental caries an increased level of cariogenic streptococci (Streptococcus mutans) and peptostreptococci, was found.

Conclusions. 1. Oral flora includes a large and varied number of bacterial strains, many of which anaerobic; 2. Quantity and distribution of the normal microbial flora varies in different regions depending on many factors, including dental caries; 3. Oral microbiota plays a major role in the pathology of oral cavity.

Key words: Oral microflora, bacteria, microscopic/bacteriological method.

MORBIDITATEA ȘI DIAGNOSTICUL DE LABORATOR AL INFECȚIEI ROTAVIRALE LA COPII ÎN REPUBLICA MOLDOVA ANII 2008-2013

Ursu Tatiana

(Cond. șt. - Greta Balan, dr. șt. med., conf. univ., cat. Microbiologie, Virusologie, Imunologie)

Introducere. Infecția rotavirală este una din cauzele principale ale gastroenteritelor nebacteriene la copiii cu vârsta de sub 2 ani, internați cu boală diareică acută, iar clinica variază de la boală asimptomatică sau cu simptome minime, până la forme severe însoțite de deshidratare gravă.

Scop. A fost evaluarea morbidității și metodele microbiologice de diagnostic rapid a infecției rotavirale în structura BDA la copiii de vârsta 0 -5 ani în Republica Moldova în anii 2008-2013.

Material și metode. În perioada 2008 - 2013 s-a efectuat izolarea și testarea Ag prin *reacția imunoenzimatică (ELISA)*, și genotipurilor prin *reacția de polimerizare în lanț (PCR)*, ce oferă un rezultat cu precizie sporită și permite evitarea administrării inutile a antibioticelor.

Rezultate. Din numărul total de cazuri testate 6876, pozitive au fost 2485. Rezultatele pozitive la infecția rotavirală a demonstrat o creștere în anul 2011 (22%) față de anul 2013 (10%). Conform distribuirii în funcție de vârstă în ultimii 6 ani predomină vârsta 12-24 luni (38%) și un nivel mai scăzut 24-60 luni (35%), genul masculin cu 54%, sezonalitatea în perioada rece a anului octombrie-martie.

Concluzii. Pentru evaluarea în dinamică a infecției rotavirale, *reacția imunoenzimatică (ELISA)* se recomandă pentru depistarea rapidă a titrului de antigeni, în cadrul laboratoarelor virusologice, bacteriologice și imunologice din rețeaua medicală de pe întreg teritoriului RM.

Cuvinte cheie. Infecție rotavirală, *reacția imunoenzimatică (ELISA)*, *reacția de polimerizare în lanț (PCR)*.

MORBIDITY AND LABORATORY DIAGNOSIS OF ROTAVIRUS INFECTION IN CHILDREN the REPUBLIC of MOLDOVA (years 2008-2013)

Ursu Tatiana

(Sci. adviser: Greta Balan, PhD, associate prof., chair of Microbiology, Virology, Immunology)

Introduction. Rotavirus infection is a major cause of non-bacterial gastroenteritis in children aged under 2 years, who were hospitalized with acute diarrhea and clinical manifestation range from asymptomatic or minimal symptoms to severe forms followed by severe dehydration.

Purpose. To assess the morbidity and microbiological methods for rapid diagnosis of rotavirus infection in children with severe diarrhea aged from 0-5 years from Moldova during 2008-2013.

Material and methods. During the period of 2008-2013, there were performed isolation and testing of antigen by an immunoassay reaction, and genotypes by *polymerase chain reaction (PCR)*, which provides results with greater accuracy and avoids the unnecessary administration of antibiotics.

Results. In 6876 of tested cases, 2485 were found positive. The positive results to rotavirus infection showed an increase in 2011 (22%) rather than in 2013 (10%). According to age distribution in the last 6 years, the age ranging from 12 to 24 months predominates (in 38% of cases), and at a lower level with the age of 24-60 months (in 35% of cases), in male gender cases with 54%, also during the cold seasons of the year from October to March.

Conclusions. For a dynamic assessment of rotavirus infection, it is recommended to perform the *immunoassay reaction (ELISA)*, in order to rapidly detect the antigen titer within the in virological laboratories, bacteriological and immunological medical network throughout the country RM.

Key words. Rotavirus infection, *immunoassay (ELISA) reaction*, *polymerase chain reaction (PCR)*.

DETERMINAREA SENSIBILITĂȚII LA ANTIBIOTICE A UREAPLASMA UREALYTICUM ȘI MYCOPLASMA HOMINIS

Verejan Svetlana

(Cond. șt. - Valentina Vorobjit, dr. șt. med., cat. Microbiologie, Virusologie și Imunologie)

Introducere. Micoplazmele și ureaplasmele urogenitale dețin un rol important în sănătatea reproductivă. Întrucât sunt niște microorganisme dificil cultivabile, tot mai des în practica de laborator este utilizat sistemul Mycoplasma IST 2. Acesta permite identificarea *Ureaplasma urealyticum* și *Mycoplasma hominis*, aprecierea cantitativă și testarea susceptibilității către Doxiciclină (DOT), Josamicină (JOS), Ofloxacină (OFL), Eritromicină (ERY), Tetraciclină (TET), Ciprofloxacina (CIP), Azitromicină (AZI), Claritromicină (CLA), Pristinamicină (PRI).

Scop. Evaluarea comparativă a sensibilității la antibiotice a *U.urealyticum* și *M.hominis*.

Material și metode. În 2012-2013 în cadrul Laboratorului de Diagnostic „Micromed” au fost testate 2572 prelevate urogenitale prin intermediul metodei Mycoplasma IST 2.

Rezultate. Din cele 2572 specimene au fost pozitive 1149, dintre care *U.urealyticum* a fost izolată din 780 prelevate (67,9%), *M.hominis* din 17 prelevate (1,5%) și asociația *U.urealyticum/ M.hominis* din 352 prelevate (30,6%). *U.urealyticum* a fost sensibilă la PRI-99,9%, DOT-99,5%, TET-98,5%, JOS-95,8%, CLA-57,1%, ERY-40,4%, AZI-37,1%, OFL-8,7%, CIP-2,1%.

M.hominis a fost sensibilă la PRI-99,9%, DOT-99,5%, TET-99,5%, JOS-99,4%, CIP-76,5%, OFL-70,6%, CLA-4%, ERY-2%, AZI-2%. *U.urealyticum* în asociație cu *M.hominis* a fost sensibilă la PRI-99,5%, DOT-98,9%, TET-91,8%, JOS-73%, CLA-5,1%, OFL-1,4%, AZI-1,1%, ERY-0,6%, CIP-0,4%.

Concluzii. În baza evaluării rezultatelor se observă că ambele microorganisme posedă un grad de sensibilitate înalt la PRI, DOT, TET, JOS. *U.urealyticum* s-a dovedit a fi rezistentă la CIP și OFL, iar *M.hominis* la CLA, ERY, AZI. Astfel, în tratamentul infecției mixte cu *U.urealyticum* și *M.hominis* ar fi bine de evitat CIP, OFL, CLA, ERY și AZI.

Cuvinte cheie. Sensibilitate, *U.urealyticum*, *M.hominis*.

EVALUATION OF ANTIBIOTIC SUSCEPTIBILITY OF UREAPLASMA UREALYTICUM AND MYCOPLASMA HOMINIS

Verejan Svetlana

(Sci. adviser: Valentina Vorobjit, PhD., chair of Microbiology, Virology, Immunology)

Introduction. Urogenital ureaplasma and mycoplasma play an important role in reproductive health. It is difficult to cultivate this type of microorganisms, which increase the laboratory practice of Mycoplasma IST 2 system. It enables the identification of *Ureaplasma urealyticum* and *Mycoplasma hominis*, the quantitative assessment and the testing of susceptibility to Doxycycline (DOT), Josamycin (JOS), Ofloxacin (OFL), Erythromycin (ERY), Tetracycline (TET), Ciprofloxacin (CIP), Azithromycin (AZI), Clarithromycin (CLA), Pristinamycin (PRI).

Purpose. Comparative evaluation of antibiotic susceptibility of *U.urealyticum* and *M.hominis*.

Material and methods. During 2012-2013 in the Micromed Ltd, Diagnostic Laboratory were tested 2572 samples by the Mycoplasma IST 2 method.

Results. From 2572 specimens were positive 1149 samples. *U.urealyticum* was isolated from 780 samples (67,9%), *M.hominis* was isolated from 17 samples (1,5%) and *U.urealyticum* in association with *M.hominis* were isolated from 352 samples (30,6%). *U.urealyticum* was sensitive to PRI-99,9%, DOT-99,5%, TET-98,5%, JOS-95,8%, CLA-57,1%, ERY-40,4%, AZI-37,1%, OFL-8,7%, CIP-2,1%.

M.hominis was sensitive to PRI-99,9%, DOT-99,5%, TET-99,5%, JOS-99,4%, CIP-76,5% OFL-70,6%, CLA-4%, ERY-2%, AZI-2%. *U.urealyticum* in association with *M.hominis* were sensitive to PRI-99,5%, DOT-98,9%, TET-91,8%, JOS-73%, CLA-5,1%, OFL-1,4%, AZI-1,1%, ERY-0,6%, CIP-0,4%.

Conclusions. We observed that both organisms possess a high degree of sensitivity to PRI, DOT, TET, JOS. *U.urealyticum* was found to be resistant to CIP, OFL and *M.hominis* to CLA, ERY, AZI. Thus, in the treatment of mixed infections with *U.urealyticum* and *M.hominis* would be better to avoid the using of CIP, OFL, CLA, ERY, and AZI.

Key words. Susceptibility, *U.urealyticum*, *M.hominis*.

SECȚIUNEA CHIRURGIE

MANOMETRIA ANORECTALĂ ÎN DIAGNOSTICUL MALADIEI HIRSCHSPRUNG LA NOU-NĂSCUȚI

Boian Veaceslav

(Cond. șt. - Eva Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., acad. al AȘM, cat Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie pediatrică)

Introducere. Pozițiile medicilor în vizarea rolului manometriei anorectale în diagnosticul maladiei Hirschsprung, ca explorare veridică în perioada neonatală rămân controversate.

Scop. Scopul studiului respectiv a fost estimarea informativității diagnostice a manometriei anorectale și locului ei în algoritmul explorativ al MH la nou-născuți.

Material și metode. Monitoring clinic-paraclinic complex la 58 nou-născuți internați în instituție pe perioada anilor 2006-2013 pentru suspjecție la MH. Intervalul de vârstă pendula între 72 ore și 28 zile. Repartiția după sex a relevat 26 (45%) fete și 32 (55%) băieți. Testarea manometrică s-a efectuat la aparatul de monitoring funcțional a tractului digestiv Dyno Compact Smart, cu cateter micromanometric anorectal.

Rezultate. La 68% din cei examinați, RRAI a fost negativ iar la 32% - pozitiv. Printre cei 19 (32%) copii cu RRAI pozitiv, ulterior la testarea histomorfologică nu s-a confirmat nici un caz de MH, pe când la cei 39 (68%) copii cu RRAI negativ MH a fost confirmată la 35 (90%) copii. Ceilalți 4 (10%) nou-născuți la care testarea manometrică rectoanală a depistat RRAI negativ examenul histomorfologic a exclus MH. Evaluarea ulterioară al acestora a depistat afectarea malformativă osteoneurogenă a segmentului sacrococcigian, care a determinat rezultatul fals-negativ a RRAI.

Concluzie. Considerăm că manometria anorectală prezintă o probă funcțională non-invazivă, care poate fi succesiv aplicată în diagnosticul MH la nou-născuți. Verificarea RRAI în asociere cu testarea AChE în bioptatul rectal asigură un diagnostic cert a MH în perioada neonatală.

Cuvinte cheie. Manometrie anorectală, boala Hirschsprung

ANORECTAL MANOMETRY IN THE DIAGNOSIS OF HIRSCHSPRUNG'S DISEASE IN NEONATES

Veaceslav Boian

(Sci. adviser: Eva Gudumac, PhD., univ. prof., academician of ASM, chair of Surgery, Orthopedy and Pediatric Anesthesiology)

Introduction. The opinions of physicians concerning the role of anorectal manometry in diagnostic of Hirschsprung disease, as truthful exploration in the neonatal period is controversial.

Purpose. To estimate the diagnostic informative character of anorectal manometry and its place in the explorative algorithm of HD in newborns.

Material and methods. The study comprised the results of complex clinical and laboratory monitoring of 58 newborns suspected with HD, admitted to our institution between 2006 and 2013. The age range on admission oscillated between 72 hours and 28 days. The distribution by sex revealed 26 (45%) girls and 32 (55%) boys. The manometric testing was conducted on Dyno Compact Smart apparatus of functional monitoring of the digestive tract, with a micromanometric anorectal catheter.

Results. The results showed that 68% of those examined had negative RRAI and 32% had positive RRAI. Among 19 (32%) children with positive RRAI, no cases of HD were confirmed subsequently at histomorphologic testing, while among 39 (68%) children with negative RRAI HD was confirmed in 35 (90%) children. Anorectal manometry performed to 4 (10%) neonates detected negative RRAI and histomorphologic examination excluded HD. Their subsequent evaluation revealed malformative osteoneurogenic impairment of the sacrococcygeal segment, which resulted in the false-negative result of RRAI.

Conclusion. We consider that anorectal manometry is a non-invasive functional test that can be successively applied in the diagnosis of HD in neonates. Check RRAI in combination with AChE test in the bioptic rectal sample provides a definite diagnosis of HD in the neonatal period.

Key words. Anorectal manometry, Hirschsprung disease.

FACTORII DE RISC PENTRU DELIR ÎN TRAUMATOLOGIE

Maxim Chictev

(Cond. șt. - Tatiana Tăzlăvan, dr. șt. med., conf. univ., cat Anesteziologie și Reanimatologie „Valeriu Ghereg”)

Introducere. Delirul reprezintă o dereglare acută sau fluctuantă a statusului mental, neatenție și gândire dezorganizată sau modificarea nivelului de cunoștință și este asociat cu creșterea spitalizării, costurilor îngrijirilor medicale și a mortalității.

Scop. Stabilirea factorilor de risc pentru delir la pacienții de profil traumatologic.

Material și metode. În studiu au fost incluși pacienții aflați la tratament în secțiile traumatologie a CNȘPMU în perioada 15.08.13–15.02.14.

Rezultate. În perioada menționată în secțiile traumatologie s-au aflat la tratament 1819 pacienți, iar diagnosticul de delir a fost stabilit la 35 pacienți. În lotul pacienților cu delir repartizarea după sex a fost uniformă; a prevalat patologia sistemului respirator (54%) și cardiovascular (66%). Maladii ale SNC au fost depistate la 2% pacienți, IRC – la 14% pacienți. Au făcut abuz de alcool 57% pacienți, iar fumători au fost 37% pacienți. Anemia a fost depistată la 40% pacienți, leucocitoză – la 26%, hiperbilirubinemie – la 14%, hipertransaminazemie – la 51% pacienți. Au suferit de insomnie 57% pacienți, iar 80% pacienți au fost imobilizați. Pacienții fără delir se caracterizează prin prevalența sexului masculin (54%), prezența afecțiunilor sistemului respirator în 6%, a sistemului cardiovascular – în 29% cazuri. Au făcut abuz de alcool 8% pacienți, iar fumători au fost 25% pacienți. Anemia a fost depistată numai la un pacient, leucocitoză – la 17% pacienți, iar hiperbilirubinemie și hipertransaminazemie - la 4% pacienți. Au suferit de insomnie 33% pacienți, iar imobilizați au fost 48% pacienți.

Concluzii. Factorii de risc pentru delir sunt: sexul masculin, abuzul de alcool, afecțiunile respiratorii și cardiace, IRC, anemia, hipertransaminazemia, imobilizarea și insomnia.

Cuvinte cheie. Delir, factori de risc.

RISK FACTORS FOR DELIRIUM IN TRAUMA PATIENTS

Maxim Chictev

(Sci. adviser: Tatiana Tazlavan, PhD., associate prof., Anesthesiology and Intensive Care “Valeriu Ghereg”)

Introduction. Delirium represents an acute change or fluctuation in mental status, inattention, and disorganized thinking or an altered level of consciousness and is associated with prolonged hospital stay, higher cost of care and increased mortality.

Purpose. Delirium risk factors establishment in patients with trauma.

Material and methods. Patients treated in trauma departments of National Practical-Science Center of Ambulance during 15.08.13–15.02.14 have been included in the study.

Results. A total of 1819 patients have been treated in trauma departments, 35 of them developed delirium. Among patients with delirium 51% were male, 49% female; 54% had respiratory and 66% had heart diseases. 2% of patients suffered from CNS diseases, and 14% suffered from chronic kidney disease. Alcohol abuse has been detected in 57% patients, while tobacco smokers were 37% patients. Anemia has been detected in 40% of patients, leukocytosis – in 26%, hyperbilirubinemia – in 14%, hypertransaminasemia – in 51% of patients. 57% of patients suffered from insomnia, while 80% of patients were immobilized. In the group of patients without delirium 54% were male; only 6% suffered from chronic respiratory diseases and 29% from heart diseases. No cases of kidney disease or CNS pathologies have been detected. Excess of alcohol consumption has been detected in 8% of patients, and tobacco smokers were 25% patients. Anemia has been revealed only in one patient, leukocytosis – in 17%, hyperbilirubinemia and hypertransaminasemia - in 4% of patients. 33% of patients suffered from insomnia, while 48% of patients were immobilized.

Conclusions. Risk factors for delirium in trauma patients are: *male sex*, alcohol abuse, respiratory and heart diseases, chronic kidney disease, anemia, hypertransaminasemia, immobilization and insomnia.

Key words. Delirium, risk factors.

ERORI DE MEDICAȚIE ÎN ANESTEZIOLOGIE ȘI TERAPIE INTENSIVĂ.

Dubinceac Dmitrii.

(Cond. șt. – Ruslan Baltaga, conf. univ., dr. șt. med., cat. Anesteziologie și Reanimatologie ”Valeriu Ghereg”)

Introducere. Problema actuală în Anesteziologie și Terapie Intensivă este profilaxia dezvoltării complicațiilor tromboembolice postoperatorii. Aceasta presupune măsuri mecanice și farmacologice (heparina fracționată, HF). “Conflictul” combinării anesteziei neuroaxiale cu HF rezidă în faptul că ar putea surveni complicații hemoragice cu consecințe extrem de grave.

Scop. Identificarea potențialelor erori în momentul și consecutivitatea administrării HF și efectuarea anesteziei regionale.

Material și metode. Studiul a fost efectuat în CNȘPMU și a inclus 66 fișe medicale a pacienților în vârstă de la 21 până la 86 de ani, beneficiari de endoproteză de șold cu anestezie neuroaxială și profilaxie medicamentoasă cu HF (fraxipariă).

Rezultate. Optzeci procente dintre pacienți au avut factori predispozanți la tromboembolismul postoperator, însă aceștia nu au fost înregistrate în evaluarea riscului anestezic. În perioada preoperatorie în 3% din cazuri fraxiparina a fost administrată prea târziu (adică - mai puțin de 12 ore înainte de operație). Doza fraxiparinei nu a fost calculată în funcție de masa corporală în 100% de cazuri. În majoritatea cazurilor, administrarea fraxiparinei postoperatorii nu a depășit 10 zile, cu toate că durata minimal recomandată este de 28 de zile.

Concluzii. 1. Se constată lipsa procedurilor operaționale standardizate referitoare la identificarea și gestiunea riscului tromboembolic.

2. Lipsa administrării la timp și în dată adaptată a HF pentru profilaxia complicațiilor tromboembolice reprezintă o eroare de sistem.

Cuvinte cheie. Erori, heparina fracționată, anestezia neuroaxială.

MEDICATION ERRORS IN ANESTHESIA AND INTENSIVE CARE

Dubinceac Dmitrii

(Sci. adviser: Ruslan Baltaga, PhD., chair of Anesthesiology and Intensive Care ”Valeriu Ghereg”)

Introduction. Nowadays the current problem of anesthesiology and intensive therapy is the prophylaxis of development of post interventional thromboembolic complications. This assumes mechanical and pharmacological arrangements (low molecular weight heparin, LMWH). The conflict of combination of neuroaxial anesthesia with LMWH stays in fact, that it leads to hemorrhage complications after the epidural puncture, which is extremely severe.

Purpose. Identification of the errors in “timing” and sequence of administration of LMWH with regional anesthesia.

Material and methods. The study was carried out in CNSPMU and included 66 case histories of the patients between 21 and 86 years, with orthopedic surgical interventions for endoprosthesis of the hip, using the neuroaxial anesthesia and medicamental prophylaxis with LMWH (fraxiparin).

Results. Eighty percent of the patients with factors predisposing to post interventional thromboembolism were not introduced as having anesthesiologic risk. Fraxiparin in before interventional period was administered too late (otherwise, less than 12 hours before intervention) in 3% of patients. The necessary dose of fraxiparin was never (100%) calculated in accordance with body weight. In majority of cases the administration of fraxiparin lasted less than 10 days, when the minimal recommended duration is 28 days.

Conclusion. 1. There is an absence of standardized interventional procedures, referring to identification and management of the thromboembolic risk.

2. The absence of administration of LMWH on time for the prophylaxis of thromboembolic complications is the systematic error

Key words. Errors, low molecular weight heparin, neuroaxial anesthesia.

PARTICULARITĂȚILE SISTEMULUI CARDIOVASCULAR LA VÂRSTNICI ÎN CADRUL ANESTEZIEI

Pelipetchii Serghei

(Cond. șt. – Șandru Serghei, dr. șt. med., conf. univ., cat. Anesteziologie și Reanimatologie “Valeriu Ghereg”)

Introducere. Particularitățile fiziologice ale organismului în curs de îmbătrânire care provoacă o scădere în abilitățile sale compensatorii, prezența bolilor cronice, necesită o îmbunătățire constantă a metodelor de protecție anestezică. Este actuală și problema siguranței anesteziei la persoanele vârstnice.

Scop. De a determina modificările anatomice și funcționale ale sistemului cardiovascular la persoanele vârstnice și de a înregistra rata de complicații postoperatorii.

Material și metode. În calitate de material de cercetare am utilizat datele radiografiei toracice pentru determinarea indexului cardiotoracic (ICT) și configurației inimii la 70 de pacienți, care au fost spitalizați în CNȘPMU în perioada anului 2013. Pacienții au fost împărțiți în două loturi egale a câte 35 de pacienți: lotul test – pacienți cu vârsta mai mare de 75 de ani și lotul martor – pacienți cu vârsta până la 40 de ani.

Rezultate. ICT cu modificări vădite a fost înregistrat în 54,2% din cazuri în lotul test și în 8,5% - în lotul martor. Configurația patologică a inimii în lotul test a fost depistată în 37,1%, iar în lotul martor – nu au fost stabilite schimbări patologice. Frecvența complicațiilor intraoperatorii în lotul test este egală cu 26% (în lotul martor – 3%), din care 23% - complicații hemodinamice. Frecvența complicațiilor postoperatorii în lotul test – 43% (în lotul martor – 34,3%), din care 33,3% - asociate de anestezie, în timp ce în lotul martor nu au fost depistate complicații postoperatorii, asociate de anestezie.

Concluzii. Odată cu înaintarea în vârstă, sistemul cardiovascular suferă modificări anatomice și funcționale semnificative.

Cuvinte cheie. Vârstnici, anestezie, complicații.

PARTICULARITIES OF THE CARDIOVASCULAR SYSTEM OF THE ELDERLY PEOPLE IN ANESTHESIA

Pelipetchii Serghei

(Sci. adviser: Șandru Serghei, PhD., chair of Anesthesiology and Intensive Care “Valeriu Ghereg”)

Introduction. Physiological particularities of the senescent organism, which determine the decrease of its compensatory potential, the presence of chronic infections, make the scientists constantly develop methods of anesthesiologic defense. Due to this fact it becomes actual the question of safety of the anesthesiologic procedures to this segment of population.

Purpose. Determination of the most anatomic and physiologic particularities of the cardiovascular system in elderly people and record of the rate of post interventional complications.

Material and methods. The study included 70 patients from CNȘPMU who were divided into two groups – 35 patients each. The first, analyzed group, consisted of patients older than 75 years, the second, control group, included patients with age less then 40. Data from radiological investigations, cardiothoracic index and configuration of the heart was used for the study.

Results. Enlarged cardiothoracic index is met in 54,2% in the analyzed group and in 8,5% in the control one. Pathological configuration of the heart is met in 37,1% in the analyzed group and is absent in the control group. The frequency of interventional complications is 26% in analyzed group, 23% of which refer to the hemodynamic ones, comparing with control group, where such complications are met only in 3%. The frequency of post interventional complications in analyzed group is 43%, 33,3% of which are due to anesthesia, in control group this index is 34,3%, and none of them are caused by the anesthesia.

Conclusions. With age, the cardiovascular system suffers significant functional and anatomical changes.

Key words. Elderly, anesthesia, complications.

OPERAȚII ÎN CAZUL DEFORMĂRILOR COLOANEI VERTEBRALE LA COPII

Ion Sîrbu

(Cond. șt. – Nicolae Șavga (jr.) dr. hab.șt. med., conf. cercetător., lab. „Infecții chirurgicale la copii”, cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie pediatrică)

Introducere. Diformitățile coloanei vertebrale la copii și adolescenți, indiferent de etiologia lor, sunt o cauză ce influențează principalele particularități ale coloanei. Alegerea abordării terapeutice chirurgicale rămâne o problemă insuficient elucidată.

Scop. Optimizarea tacticii de tratament la copii cu diformități ale coloanei vertebrale.

Material și metode. Au fost examinați clinico-anamnestic, paraclinic și imagistic (109 pacienți pre- și postoperator, cu diformități grave ale coloanei vertebrale cu etiologie diversă, supravegheați timp de 1-5 ani. Vârsta copiilor – 3-17 ani; preponderent băieți – 61(56 %). Etiologia diformităților coloanei vertebrale: leziuni traumatice acute – 29 (26,6 %) pacienți, deformații cifotice posttraumatice – 5 (4,6%) bolnavi, diformități scoliotice – 58 (53,2%) cazuri, spondilolisteză – 17 (15,6%) pacienți.

Procedeele chirurgicale au fost diferențiate, având ca scop: înlăturarea factorului compresiv, a diformităților și dezechilibrului; crearea stabilității durabile a coloanei vertebrale.

Rezultate. Rezultatele la distanță ale tratamentului chirurgical: bune – 85, 1%, satisfăcătoare – 11,2 %, nesatisfăcătoare – 3,7% cazuri.

Concluzii.

1. Tactica de tratament chirurgical al deformărilor coloanei vertebrale, precum și pronosticul ulterior sunt determinate de tipul dereglărilor neurologice și de caracterul deteriorărilor osoase.

2. Abordarea diferențială a alegerii metodei de tratare a diformităților grave ale coloanei vertebrale, în funcție de vârsta pacienților, de gravitatea deformației, mobilitatea coloanei, dereglările neurologice, și utilizarea tehnologiilor avansate conduc la obținerea unor rezultate bune de tratament.

Cuvinte cheie. Coloana vertebrală, diformitate, copii, adolescenți.

OPERATIONS IN CHILDREN WITH SPINE DEFORMATIONS

Ion Sîrbu

(Sci. adviser: Nicolae Șavga (jr.) PhD., associate researcher, “Surgical infections in children” Research Laboratory, chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Irrespective of etiology, spine deformations in adolescents represent the cause that influences the main peculiarities of the spinal column. The choice of surgical and therapeutic options in the management of spine deformations in children is still controversial.

Purpose. Improvement of a life quality of children with spine deformations, by working out of surgical treatment algorithm.

Material and methods. 109 patients with spine deformations have been pre- and postoperatively examined. Children were aged between 3 and 17 years; they were predominantly boys – 61(56 %). Etiology of spine deformations was: traumatic injuries in the acute stage – 29 (26,6 %) patients, posttraumatic cyphosis deformations – 5 (4,6%) patients, scoliosis – 58 (53,2%) children, spondylolisthesis – 17 (15,6%) patients.

The main goals of surgical interventions were: elimination of the compression factor, deformation and disbalance correction and spine stabilization.

Results. The distant results of surgical treatment were good– 85, 1%, satisfactory– 11,2 % and unsatisfactory – 3,7%.

Conclusion.

1. The tactics of surgical treatment of spine deformations and further forecast depend on the type of neurologic infringements and the character of bones' damages.

2. The differential election of treatment option in spine deformation management depends on the age of patient, extent of deformation, spine mobility and neurologic impairment; application of high technologies allows achieving good results in these patients.

Key words. Spine, deformation, children.

SCROTUL ACUT LA COPIL

Țicu Ion

(Cond. șt. – Boris Curajos, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Problema afecțiunilor acute ale scrotului constituie 20% din urgențele chirurgicale ale copilului.

Scop. De a studia particularitățile clinice ale sindromului "scrotului acut" la copii, cauzelor dezvoltării lui și modalitățile de tratament.

Material și metode. Am efectuat un studiu clinic descriptiv, incluzând 121 băieți internați în secțiile de chirurgie urgentă și urologie al Centrului Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, în perioada anilor 2010-2012 cu diagnosticul la internare sindromul „scrotului acut”.

Rezultate. Sindromul „scrotului acut” prezintă o formă destul de frecventă întâlnită în patologia pediatrică. Cel mai frecvent semn întâlnit a fost durerea, în 78,5% din cazuri. La 52,1% a fost prezent edemul scrotului, iar hiperemia – la 21,5% pacienți. S-a demonstrat, că dezvoltarea sindromului „scrotal acut” - torsiunea hidatidei Morgagni - a avut loc în 57,0% din cazuri, torsiunea testiculului 23,1%, orhiepididimita acută – 11,6%, traumele scrotului – 4,1% și alte cauze 4,2%. Tratamentul în 95% din cazuri a fost chirurgical, pacienții fiind operați în mediu la $2,3 \pm 0,2$ ore după internare.

Concluzie. Triada clinică durere, edem și hiperemie scrotală nu înseamnă neapărat o patologie chirurgicală a scrotului. Torsiunea de testicul reprezintă o urgență chirurgicală, care necesită diferențiere exactă de urgențele nechirurgicale.

Cuvinte cheie. Scrot acut, testicul, torsiune.

ACUTE SCROTUM IN CHILDREN

Țicu Ion

(Sci. adviser: Boris Curajos, Ph.D., univ. prof., chair. of Surgery, Orthopaedics and Paediatric Anaesthesiology)

Introduction. The problem of acute diseases of the scrotum represents 20% of surgical emergencies in children.

Purpose. To study clinical peculiarities of "acute scrotum" syndrome in children, its development causes and methods of curing.

Material and methods. We conducted a clinical descriptive study, involving 121 boys, hospitalized in emergency surgery and urology units of the National Scientific and Practical Center of Pediatric Surgery "Natalia Gheorghiu", in 2010-2012, diagnosed on the day of admission with the "acute scrotum" syndrome.

Results. The "acute scrotum" syndrome represents a rather frequently met form of pediatric pathology. The most frequently met sign has been pain in 78,5% of cases. On 52,1% of cases the scrotal swelling has been present, while hyperthermia – on 21,5% of patients. It had been proven that the development of "acute scrotum" syndrome, the torsion of the hydatid of Morgagni has been detected in 57,0% of cases, the testicular torsion in 23,1%, acute orchiepididymitis-11,6%, scrotal trauma-4,1% and other causes-4,2%. The treatment in 95% cases had been surgical, patients being operated in average in $2,3 \pm 0,2$ hours after admission.

Conclusion. Clinical triad of pain, scrotal edema and hyperemia does not necessarily mean surgical pathology. Torsion of the testis is a surgical emergency that requires accurate differentiation of surgical emergencies.

Key words. Acute scrotum, testis, torsion.

COLEDOCOLITIAZA - CAUZA A SINDROMULUI POSTCOLECISTECTOMIC COMPLICAT CU ICTER MECANIC, ASPECTE DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT CONTEMPORAN

Zavalii Aliona, Mura Alina

(Cond.șt. - Ferdohleb Alexandru, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chirurgie Nr 2)

Introducere. În ultimii ani sa observat o creștere marcată a numărului de pacienți cu boli în zona hepatopancreatoduodenală ceea ce duce la schimbări, anomalii funcționale și morfologice ale organelor.

Scop. Repartizarea pacienților pe sexe și vârsta a SPCE.

Material și metode. Au fost studiate 77 fișe medicale de ambulator ale pacienților cu diagnosticul de SPCE complicat cu icter mecanic, de diversa etiologie, care au fost tratați în secția de chirurgie hepato-bilio-pancreatică în cadrul SCR în perioada anului 2013.

Rezultate. Repartizarea cazurilor de SPCE conform grupelor de vârstă: 20-29 ani – 14% , 40-69 ani – 74% , 70-77 ani – 12%. Au fost originari din localități rurale 65% și urbane 35%. Tratamentul miniinvaziv aplicat la 55 (72%) pacienți, iar 22 (28%) pacienți după decompresia miniinvazivă s-a realizat coledocolitotomie.

Concluzii.

1. SPCE predomina la femeile de 40-69 ani.
2. Tratamentul electiv este cel chirurgical miniinvaziv.

Cuvinte cheie. sindrom postcolecistectomic, icter mecanic.

CHOLEDOCHOLITHIASIS-THE CAUSE OF POSTCOLECISTECTOMIC SYNDROME, COMPLICATED BY JAUNDICE. CONTEMPORAN ASPECTS OF DIAGNOSIS AND TREATMENT

Zavalii Aliona, Mura Alina

(Sci. adviser: Ferdohleb Alexandru, PhD., associate prof., chair of Surgery Nr 2)

Introduction. In recent years there has been seen a marked increase in the number of patients with disease in the hepato-biliary-pancreatic system leading to changes, functional and morphological abnormalities of the organs in this area.

Purpose. Distribution of patients with SPCE by sex and age.

Material and methods. We studied 77 ambulatory medical records of patients diagnosed with SPCE complicated with jaundice of diverse etiology, who were treated in the Hepato-biliary-pancreatic Department of Republican Clinical Hospital during 2013 year.

Results. According to the age groups 20 to 29 y.o. - 14%, 40-69 y.o. - 74%, 70-77 y.o. - 12%. Rural origin had 65%, and urban - 35%. Minimally invasive treatment has been applied in 55 (72%) patients, and in 22 (28%) of cases, after mini-invasive decompression, choledoco lithotomy was performed.

Conclusions.

1. SPCE is prevalent in women of 40-69 y.o.
2. Elective treatment is minimally invasive surgery.

Key words. post cholecystectomic syndrome, mechanical jaundice.

TRAUMATISMELE RENALE LA COPII

Gangureanu Victoria

(Cond. șt. - Bernic Jana, dr. hab.șt. med., pof. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anatomie Pediatrică)

Introducere. Copiii, comparativ cu persoanele adulte, sunt mai des supuși traumatismului renal datorită subdezvoltării factorilor protectivi: deficit de țesut adipos perirenal, musculatură slabă a peretelui abdominal, schelet toracal costal insuficient osificat, capsula renală și fascia Gerota mai puțin dezvoltate, mobilitate relativă.

Scop. De a studia rata traumatismelor renale la copii.

Material și metode. Studiul reprezintă analiza retrospectivă a 30 de fișe de observație a pacienților cu traumatism renal aflați în Clinica Urologică, Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică "Natalia Gheorghiu" IMSP Institutul Mamei și Copilului, în perioada 2003-2013.

Rezultate. Din analiza datelor am obținut următoarele rezultate: rata traumatismului renal la copii aflați internați în Clinica Urologică, Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică "Natalia Gheorghiu" IMSP Institutul Mamei și Copilului a constituit 0,4%. Vârsta pacienților afectați de traumatism renal, în predominantă băieți, constituia 9-12 ani. Rinichiul stâng este supus mai des traumatismului. Incidența cea mai mare a traumatismului o constituie afectarea de gradul I. În 77% din totalul de cazuri a fost utilizat tratamentul chirurgical, față de 23% din cazuri în care a fost utilizat tratamentul conservativ.

Concluzie. Rata traumatismelor renale la pacienții cu vârstă pediatrică atinge valori minore din totalul patologiilor urologice, dar cu toate acestea patologia în ansamblu rămâne a fi o urgență chirurgicală urologică cu rezultate necunoscute și posibile complicații ulterioare.

Cuvinte cheie. Rinichi, traumatism renal, metode de diagnostic și tratament.

RENAL TRAUMA IN CHILDREN

Gangureanu Victoria

(Sci. adviser: Bernic Jana, PhD., chair of Pediatric Surgery, Orthopedic and Anesthesiology)

Introduction. Children, compared to adults, are often subjects of renal injury due to underdevelopment protective factors: perirenal adipose tissue deficiency, weak musculature of the abdominal wall, poorly ossified thoracic skeleton, renal capsule and Gerota fascia less developed, relative mobility.

Purpose. To study the rate of renal trauma in pediatric patients.

Material and methods. The study represents the analysis of the results of retrospective assessment of 30 observation charts of patients who have undergone renal trauma, from Urological Clinic, National Scientific-Practical Center of Pediatric Surgery "Natalia Gheorghiu" during 2003-2013 years.

Results. By analysis of the obtained data the results show: the rate of renal injury in children was 0.4% in patients who had undergone renal trauma. Age of patients affected by renal injury, predominantly boys, was of 9-12 years. Left kidney was more often subject to injury. The higher incidence of renal injury represents grade 1 trauma. In 77% from total cases, surgical treatment was used, compared to 23%, when used conservative treatment.

Conclusion. The rate of renal trauma in pediatric patients reaches minor values from all urological pathologies, however overall pathology remains an urological surgical emergency with unknown results and potential complications.

Key words. Kidney, renal trauma, methods of diagnosis and treatment.

TUMORILE MEDIASTINALE, SINDROAMELE MEDIASTINALE ȘI ETIOLOGIA LOR

Arvinti Victoria

(Cond. șt. – Eva Gudumac, dr. hab. șt.med., prof. univ., acad. AȘM, Om Emerit, cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Tumorile mediastinale reprezintă o problemă cu impact major asupra prognosticului vital al copilului.

Scop. De a actualiza informații privind tumorile mediastinale la copii și de a analiza posibilitățile diagnostice și terapeutice.

Material și metode. Am analizat prin metoda studiului retrospectiv 37 fișe de observație din cele 2631 fișe medicale a copiilor internați în secția chirurgie generală și chirurgie septică urgentă a Centrului Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu” în perioada anului 2013.

Rezultate. S-a înregistrat o frecvență a tumorilor mediastinale noninflamatorii - 0,6 % (16/2631 fișe), iar a celor inflamatorii – 0,8% (21/2631 fișe). Vârsta medie a copiilor a fost - 8,5 ani. Intervenții chirurgicale au fost efectuate la 22/37 pacienți internați cu patologii mediastinale (59,5%), iar la 15/37 pacienți internați cu patologii mediastinale (40,5%) tratamentul s-a redus la cel conservativ.

Concluzie. Frecvența tumorilor mediastinale noninflamatorii - 0,6 %, iar a celor inflamatorii – 0,8%. Vârsta medie a copiilor a fost - 8,5 ani. Intervenții chirurgicale au fost efectuate la 22 pacienți (59,5%), iar la 15 pacienți (40,5%) tratamentul s-a redus la cel conservativ.

Cuvinte cheie. Tumori mediastinale, diagnostic, tratament.

THE MEDIASTINAL TUMORS, MEDIASTINAL SYNDROMS AND THEIR ETIOLOGY

Arvinti Victoria

(Sci. adviser: Eva Gudumac, PhD., academician, prof., chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. The mediastinal tumors describe a problem of major impact on the child's vital forecast.

Purpose. To bring up-to-date information about mediastinal tumors in children and to analyze the diagnostic and therapeutic possibilities.

Material and methods. There were analysed by retrospective study 37 observation chart of the 2631 hospitalized children in the Department of General Surgery and in the Emergency Septic Surgery of the National Scientific and Practical Centre of the Pediatric Surgery "Natalia Gheorghiu" during the 2013 year.

Results. Registered frequency of noninflammatory mediastinal tumors was 0,6% (16/2631 observation chart); and inflammatory - 0,8% (21/2631 observation chart). The children's average age was 8,5 years old. Surgeries were performed in 22/37 patients with mediastinal pathology (59,5%); in 15/37 patients with mediastinal pathology (40,5%) the conservative treatment was applied.

Conclusion. Frequency of noninflammatory mediastinal tumors was 0,6%; and inflammatory - 0,8%. The children's average age was 8,5 years old. Surgeries were performed in 22 patients (59,5%); in 15 patients (40,5%) the conservative treatment was applied.

Key words. Mediastinal tumors, diagnostic, treatment.

MANAGEMENTUL ÎN HERNIA DIAFRAGMATICĂ LA COPII

Asad Sabih

(Cond. șt. – Alexandru Jalbă, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Hernia diafragmatică este o entitate clinică răspândită, care ridică probleme legate de reanimarea de urgență, alegerea momentului operator, a conduitei postoperatorii și prognosticului.

Scop. Studiarea caracteristicilor herniei diafragmatice la copil și abordarea ei chirurgicală.

Material și metode. Au fost analizați și tratați în Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘIC 5 nou-născuți.

Rezultate. Simptomatologia la internare a fost dominată de starea generală alterată a copilului, detresă respiratorie de intensitate variabilă, tabloul clinic asociind cianoză, dispnee marcată, vărsături alimentare, lipsa tranzitului intestinal. Explorările paraclinice s-au axat pe suferința clinică și rezultatele examenului obiectiv și cel radiologic. Radiografia toraco-abdominală a pus în evidență o opacitate ce se suprapunea pe cea cardiacă (splină, rinichi), aerare redusă a cavității abdominale, discontinuități de diafragm, pulmonul afectat colabat, mediastinul deplasat. Ecografia cavității abdominale și a toracelui pe partea patologiei – date de imagini hidroaerice în cavitatea toracică. Tratamentului chirurgical au fost supuși toți copiii. Intervenția chirurgicală s-a efectuat pe cale abdominală, s-au redus viscerele în cavitatea abdominală. Inchiderea breșei diafragmatice s-a practicat prin suturarea cu fire nerezorbabile trecute în U prin marginile tranșeilor cu dreanarea cavității toracice. Complicația postoperatorie a fost bronhopneumonia bilaterală (la 2 pacienți).

Concluzii. Hernia diafragmatică trebuie diagnosticată, diferențiată de alte cauze de detresă respiratorie de natură chirurgicală (pneumotoraxul spontan, emfizemul lombar congenital) sau medical (boala membranelor hialine, hemoragie meningo-cerebrală) și realizată chirurgical.

Cuvinte cheie. Copil, hernie diafragmatică, examen ecografic, radiologic, tratament chirurgical.

TREATMENT OF DIAFRAGMATIC HERNIA IN CHILDREN

Asad Sabih

(Sci. adviser: Alexandru Jalbă, PhD., associate prof., chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Diaphragmatic hernia is a common clinical entity, which raises issues of emergency resuscitation, timing of surgery, postoperative behaviour and prognosis.

Purpose. Study of characteristics of diaphragmatic hernia in children and its surgical approach.

Material and methods. 5 newborns have been examined and treated at National Scientific Practical Center of Pediatric Surgery „Natalia Gheorghiu”, Institute of Mother and Child’s Care.

Results. Symptoms at hospitalization were dominated by general malaise of a child, respiratory distress of variable intensity, clinical picture associating cyanosis, pronounced dyspnea, food vomiting, lack of bowel movements. Paraclinical explorations were focused on clinical pain and on the results of physical and radiological examination. Thoraco-abdominal radiography revealed an opacity that overlapped that of the heart (spleen, kidneys), low aeration of the abdominal cavity, diaphragmatic discontinuities, affected-collapsed lung, shifted mediastinum. Ultrasound of the abdominal cavity and of the thorax on the side of pathology – air-liquid image data in the thoracic cavity. All the children were subjected to surgical treatment. Surgery was performed through the abdominal cavity, viscera in the abdominal cavity were reduced. Closing of the diaphragmatic gap was performed by suturing with nonabsorbable thread in U through the edges of trenches with the drainage of the thoracic cavity. Bilateral bronchopneumonia was the postoperative complication (2).

Conclusion. Diaphragmatic hernia has to be diagnosed, differentiated from other causes of respiratory distress such as surgical (spontaneous pneumothorax, lumbar congenital emphysema) or medical hyaline membrane disease, meningo-cerebral hemorrhage) and performed surgically.

Key words. Child, diaphragmatic hernia, ultrasound, X-ray examination, surgical treatment.

ENTEROCOLITA ULCERONECROTICĂ LA COPII

Brasnbrada Elena

(Cond. șt. – Eva Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., acad. AȘM, cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Enterocolita ulceronecrotică (ECUN) și perforațiile tractului gastrointestinal, reprezintă cele mai frecvente afecțiuni ale nou-născuților, cu o rată crescută a mortalității de 40-80 %, în asocieră cu malformații congenitale poate constitui 100 %.

Scop. De a studia factorii de risc declanșatori ai ECUN și tehnicile de diagnostic și tratament.

Material și metode. A fost efectuat un studiu de cohortă ce cuprinde 92 fișe de observație a pacienților, care au fost internați în Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IM și C în perioada anilor 2004 – 2013 cu diagnoza de ECUN, fiind luate în considerație datele personale, variabilele legate de diagnostic, complicațiile, datele histopatologice, managementul medico-chirurgical.

Rezultate. În decursul a 10 ani ponderea pacienților cu ECUN a crescut de la 3 % (a. 2006), până la 17% (a. 2010) cu o scădere la 7% (a. 2012). Au predominat băieții (64 %) și copiii prematuri, în special prematurii cu gradul III-IV. Factorii de risc în ECUN au fost germenii patogeni (44%), infecțiile intrauterine (18%), anomalii de dezvoltare a sistemului cardiovascular (18%). În 54% din cazuri a fost afectat ileonul. Datele diagnostice și clinice nu au fost suficient de relevante. În aceste condiții, ponderea precizării diagnosticului a revenit explorărilor imagistice (ecografia, tomografia computerizată, teste biologice). Alegerea tehnicii chirurgicale a depins de faza clinico – evolutivă și de frecvența pneumoperitoneului – cea mai clară indicație pentru operație. Rata supraviețuirii a fost de 9% în sechelele tardive de ECUN – sindromul de intestin scurt, de malabsorbție, în rezecțiile extinse.

Concluzii. Enterocolita ulceronecrotică este o maladie polietologică, în apariția cărei participă factorii antenatali și postnatali. Cea mai frecventă localizare a ECUN este ileonul. Tratamentul chirurgical este cel mai eficient.

Cuvinte cheie. Enterocolita ulcero-necrotică, perforația tractului gastrointestinal, factorii de risc, mecanisme patogenetice.

ULCERONECROTIC ENTEROCOLITIS IN CHILDREN

Brasnbrada Elena

(Sci. adviser: Eva Gudumac, prof., acad. SMA, chair of Surgery, Orthopedics and Pediatric Anesthesiology)

Introduction. Necrotic ulcerative enterocolitis and perforation of the gastrointestinal tract is the most common disease of newborns with a high mortality rate of 40-80%, are also associated with congenital malformations which may constitute 100%.

Purpose. To study the risk factors and triggers of necrotic ulcerative enterocolitis diagnostic techniques and treatment.

Material and methods. A cohort study was conducted comprising 92 medical records of patients who were admitted to the National Scientific Practical Center of Pediatric Surgery "Natalia Gheorghiu" between 2004-2013 with the diagnosis of ulcerative necrotic enterocolitis, taken into account the personal data, variables related to diagnosis, complications, histopathological data, medical and surgical management.

Results. During 10 years the percentage of patients with enterocolitis, ulcerative necrotic increased from 3% (in 2006) to 17% (in 2010) with a 9% loss (in 2012). Boys (64%) and premature infants predominated, especially premature infants with III-IV grade. The risk factors in ulcerative necrotic enterocolitis differed: pathogenic factors (44%), intrauterine infections (18%) and abnormal development of cardiovascular system (18%). In 54% of cases ileum was affected. Diagnostic and clinical data were not sufficiently relevant. In these circumstances, the important role is referred to radiological methods of investigation (ultrasound, computed tomography, bioassays). The surgical technique selection depended on the course of clinical stage and pneumoperitoneum incidence - the clearest indication for surgery. The survival rate was 9% in late sequelae of ulcerative necrotic enterocolitis namely, short bowel syndrome, malabsorption, in extended resections.

Conclusion. The ulceronecrotic enterocolitis is a polyetiologic disease, in its onset development participate antenatal and postnatal factors. Ileum is the most common location of necrotic ulcerative enterocolitis. Surgical treatment is the most effective.

Key words. Necrotizing enterocolitis, colitis, gastrointestinal perforation, risk factors, pathogenetic mechanisms.

MALFORMAȚII VASCULARE LA COPII

Buiuclî Maria

(Cond. șt. – Eva Gudumac, dr. hab.șt.med., prof. univ., acad. AȘM, Om Emerit, cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Hemangioamele fac parte din cele mai răspândite malformații a țesuturilor moi la vârsta copilăriei cu o frecvență anuală de 2,6 %, cu un raport fete / băieți 3:1.

Scop. De a studia particularitățile clinice a hemangioamelor și corelarea lor cu stadiile clinico-evolutive și tehnicile de tratament la copii.

Material și metode. Cercetările au fost efectuate prin analiza retrospectivă a fișelor de observație a copiilor cu vârsta cuprinsă de la 1 zi de naștere până la 24 de luni, tratați prin diferite metode în Centrul Național Științifico - Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘIC.

Rezultate. În structura morbidității a predominat sexul feminin (70%). Patologia primară a fost diagnosticată la vârsta de 0-6 luni a copilului (45%) și fazele de creștere activă (80%). Localizarea topografică predominantă a fost regiunea capului și gâtului (55%). Metodele de diagnostic au fost cele clinice, paraclinice și morfologice. Tratamentul aplicat a depins de stadiul clinico-evolutiv, de localizarea și volumul țesutului hiperplaziat, probabilitatea dezvoltării complicațiilor (compresia structurilor adiacente, riscul de complicații septic).

Concluzii. Algoritmul de tratament propus permite un diagnostic pozitiv și diferențial adecvat. Metodele de inhibare farmacologică sistemică angiogenezei (β -blocatorii, α -interferon, glucocorticoizii) sunt utilizate în caz de hemangiom masiv în faza de creștere. Metodele chirurgicale, lazereoterapia și sclerozarea sunt utilizate în fazele de involuție, rezistență la tratamentul medicamentos.

Cuvinte cheie. Hemangioame, malformație vasculară, hiperplazia țesutului vascular, angiogeneză.

VASCULAR ANOMALIES OF CHILDHOOD

Buiuclî Maria

(Sci. adviser: Eva Gudumac, prof., academician of Academy of Sciences of Moldova, chief of Department of pediatric surgery, traumatology, orthopedics, anesthesiology and reanimatology)

Introduction. Hemangioma represents one of the most widespread malformations of human soft tissues. Annual incidence is nearly 2.6%. Boys-girls ratio is 1:3.

Puroose. Features analysis of children with hemangiomas, correlation with stages of the pathological process, optimization of diagnostic and treatment methods.

Material and methods. The study was conducted on the basis of a retrospective analysis of case histories in the hospital archive of the National Scientific Practical Center *N. Gheorghiu* of patients with Vascular anomalies (hemangiomas) aged 1 day to 24 months and treated by various methods.

Results. In the morbidity structure females prevail (70%). The pathologic process firstly revealed in the age 0-6 months (45%), stages of initial manifestations and stage of active growth (80%), localization predominately in head and neck area (55%) have been established. The diagnostic methods used: clinical, instrumental and morphopathological. Treatment tactics depends on the process stage, localization, volume of hyperplasiated tissue and probability chance of complications (adjacent tissues compression, septic complications).

Conclusion. The introduced algorithm of treatment permits to diagnose correctly and perform adequate differential diagnosis. Methods of pharmacological inhibition of systemic angiogenesis (beta-blockators, alpha-interferons, corticosteroids) are used in cases of massive hemangiomas at the stage of growth. Surgical treatment, laser therapy and sclerozation therapy are used at stages of involution and in case of resistance to conservative treatment.

Key words. Hemangioma, vascular malformation, hyperplasia of vascular tissue, angiogenesis.

MALFORMAȚIILE CONGENITALE ȘI AFECȚIUNILE DOBÂNDITE LIENALE LA COPIL

Ceban Lilia

(Cond. șt. - Radilov Vladimir, dr. șt. med., conf. univ., cat. Anesteziologie, Ortopedie și Chirurgie Pediatrică)

Introducere. În prezent, cele mai frecvente motive pentru splenectomie la copii sunt splenopatiile hematologice ca: purpura trombocitopenică idiopatică, sferocitoza ereditară, anemiile hemolitice care nu răspund la tratamentul cu medicamente.

Scop. De a studia frecvența afecțiunilor hematologice care au condus la splenectomie.

Material și metode. Studiul reprezintă analiza descriptivă a 50 de fișe de observație a pacienților cu afecțiuni hematologice tratați în Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IM și C, în perioada anilor 2009-2012.

Rezultate. Cele mai frecvent întâlnite afecțiuni hematologice au fost: anemia hemolitică - 30 %, purpura trombocitopenică idiopatică - 28%, anemia microsfericitară - 22%, boala Gaucher și Talasemia - câte 2%. Afecțiunile s-au înregistrat cu predilecție la vârsta de 7-9 ani și 13-15 ani, mai rar – până la 3 ani și 16-18 ani. Băieții au constituit 58%.

Concluzii. Cauza principală de splenectomie la copii au fost de origine hematologică. Intervenția a fost efectuată în majoritatea cazurilor la copii de sub 14 ani.

Cuvinte cheie: Splină, afecțiuni hematologice, splenectomie.

LIENAL CONGENITAL MALFORMATIONS AND ACQUIRED DISORDERS IN CHILDREN

Ceban Lilia

(Sci. adviser: Radilov Vladimir, PhD, univ.lecturer, chair of Paediatric Surgery, Orthopaedics and Anaesthesiology)

Introduction. Nowadays, the most common causes for splenectomy in children are hematologic and splenic disorders such as: idiopathic thrombocytopenic purpura, hereditary spherocytosis, hemolytic anemia which do not respond to medication.

Purpose. To study the frequency of hematologic diseases that have led to splenectomy.

Material and methods. The study is a descriptive analysis of 50 observational records of patients with hematologic disorders treated in National Scientific and Practical Center of Pediatric Surgery, Natalia Gheorghiu ", during 2009-2012 .

Results. Were the most common hematologic disorders 30% hemolytic anemia, 28% idiopathic thrombocytopenic purpura, 22% anemia microsfericitară, 2% Gaucher disease and thalassemia. Diseases were registered mainly age 7-9 years, 13-15 years, more rarely, up to three years and 16 to 18 years. Out of whose 58% were boys.

Conclusion. The main cause of splenectomy in children was the haematological reponse. The intervention was carried out mainly in children under 14 years.

Key words. spleen, hematologic disorders, splenectomy .

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL URETEROCELULUI LA COPIL

Hamoudi Widad

(Cond. șt. – Jana Bernic, dr. hab.șt.med., prof. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anestezilogie Pediatrică)

Introducere. Ureterocelul reprezintă o problemă cu impact major asupra prognosticului în patologia reno-urinară. Ureterocelul ectopic stenotic apare în cca. 40% din cazuri, iar cel ectopic sfincterian - în 40% din cazuri la nivelul sfincterului neted. Ureterocelul ectopic sfinctero-stenotic și cecoureterocelul constituie câte 5% din cazuri.

Scop. Stabilirea unei conduite terapeutice pentru pacienți cu ureterocel.

Material și metode. Studiul retrospectiv pe un lot format din 5 pacienți tratați în serviciul de urologie, CNȘP de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘIC în perioada a.a. 2009-2013 cu anomalie de implantare a ureterului distal - ureterocel (1 – pe ureter simplex (ureterocel ortotopic) și 4 pe duplicație (ureterocel ectopic)). Datele au fost colectate din foile de observație, explorări imagistice (ecografie, urografie intravenoasă, ureterocistografie micțională), biletele de ieșire.

Rezultate. Copiii luați în studiu (1copil – în vârstă de 6 luni, 1 copil - de 8 luni și 3 copii – în vârstă de 2 ani) au prezentat infecții recidivante de tract urinar fiind repetat tratați ambulator. Examenul clinicoparaclinic efectuat a indicat corecție chirurgicală la toți pacienții. Heminefrureterectomia și excizia ureterocelului ectopic - la 2 copii. Excizia ureterocelului cu ureterocistoneonastomoză și protecție antireflux - la 2 pacienți, iar excizia ureterocelului pe ureter simplex – la 1 copil.

Concluzii. Rezolvarea chirurgicală în ureterocel se adaptează formei clinico- anatomice, complicațiilor asociate. Diagnosticul și tratamentul precoce în ureterocel poate preveni deteriorarea unităților renale adiacente. Tratamentul chirurgical efectuat de un chirurg urolog cu experiență poate asigura o evoluție favorabilă a acestor pacienți.

Cuvinte cheie. Ureterocel ectopic, ortotopic, ureteroclectomie.

DIAGNOSIS AND TREATMENT OF URETEROCELE IN CHILDREN

Hamoudi Widad

(Sci. adviser: Jana Bernic, M.D., associate prof., chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Ureterocele represents a problem with major impact on the prognosis in urinary pathology. Stenotic ectopic ureterocele occurs in approx. 40% of the cases, and the sphincter ectopic - in 40% of cases at the level of the smooth sphincter. Ectopic and sphinctero-stenotic ureterocele and cecoureterocele constitutes approximately 5% of cases each.

Purpose. Definition of treatment plan for patients with ureterocele.

Material and methods. Retrospective study was made on a group of 5 patients treated in the Urology Unit of National Scientific Practical Center of Pediatric Surgery „Natalia Gheorghiu”, Institute of Mother and Child’s Care in the period 2009-2013 with abnormal distal ureter implantation - ureterocele (1 – on simplex ureter (orthotopic ureterocele) and 4 duplicate (ectopic ureterocele)). Data were collected from observation charts, imaging investigations (ultrasonography, intravenous urography, voiding ureterocistography), hospital discharge.

Results. Children in the study (one child - 6 months old, 1 child - 8 months and 3 children - aged 2 years) had recurrent urinary tract infections being repeatedly outpatients treated. Clinical and paraclinical examination indicated surgical correction to all patients. Heminephroureterectomy and excision of ectopic ureterocele - to 2 children. Excision of ureterocele with uretero cisto anastomosis and antireflux protection - to 2 patients, and excision of ureterocele on simplex ureter – to one child.

Conclusions. Surgical correction in ureterocele adjusts to clinical and anatomical form and associated complications. Early diagnosis and treatment in ureterocele can prevent the damage of adjacent renal units. Surgery performed by an experienced urologic surgeon can provide a favorable outcome of these patients.

Key words. Ectopic, ortotopic ureterocele, ureteroclectomy.

RUPTURILE ȘI PERFORAȚIILE ESOFAGULUI

Jocot Victoria

(Cond. șt. - Eva Gudumac, dr.hab.șt.med., prof. univ., acad. AȘM, cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Chirurgia de urgență a esofagului suscită și în continuare dispute în privința conduitei de diagnostic și operatorii.

Scop. De a prezenta particularitățile clinico-evolutive, de diagnostic și tratament a rupturilor și perforațiilor esofagului, bazate pe literatura de specialitate.

Material și metode. Au fost evaluați retrospectiv 8 pacienți cu traumatisme ale esofagului, internați în Centrul Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘIC în perioada 2006-2014. Pacienții au avut vârsta de 10 luni – 17 ani. Datele au fost selectate din foile de observație, rapoartele diagnostice și rezumatele tratamentelor.

Rezultate. Diagnosticul clinic la pacienții luați în studiu s-a pus în baza triadei clasice a lui Mackler: vărsături, durere violentă brutală retrosternală, emfizem mediastinal. Originea iatrogenă a constituit 60% dintre cazurile studiate. Diagnosticul pozitiv a fost confirmat prin tehnici imagistice. Atitudinea terapeutică a fost diferențiată, preponderent conservatoare (repaos alimentar, sonda naso-gastrală, drenaj mediastinal, la necesitate și drenaj toracic).

Concluzii.

1. Rupturile și perforațiile esofagiene au avut preponderent origine iatrogenă.
2. Tratamentul de prima linie a rupturilor și perforațiilor esofagiene a fost abordarea conservativă

Cuvinte cheie. Traumatismul esofagului, perforarea esofagului, copii.

RUPTURES AND PERFORATIONS ESOPHAGUS

Jocot Victoria

(Sci. adviser: Eva Gudumac, prof., academician ASM, chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Emergency surgery of the esophagus continues to raise disputes regarding the diagnostic and operative conduct.

Purpose. To present clinical, evolutionary, diagnostic and therapeutic particularities at ruptures and perforations at the esophagus, based on literature review.

Material and methods. A total of 8 patients with *esophageal trauma* were evaluated in a retrospective manner in The National Scientific and Practical Center of Pediatric Surgery "Natalia Gheorghiu" Institute of Mother and Child between 2006-2014 years. Patients aged 10 months - 17 years. The data were selected from observation charts, diagnostic and treatment reports.

Results. Clinical diagnosis of these patients was placed under Mackler's classic triad of vomiting, brutal retrosternal chest pain, mediastinal emphysema. Iatrogenic origin constituted 60% of the cases studied. Positive diagnosis was confirmed by imaging techniques. Differentiated therapeutic approach was mainly conservative (fasting, naso-gastric tube, mediastinal drainage, and chest drainage, if necessary).

Conclusion.

1. Esophageal ruptures and perforations has mainly iatrogenic origin.
2. First-line treatment of esophageal ruptures and perforations was conservative approach.

Key words. Esophageal trauma, esophageal perforation, children.

LIMFOMUL NON-HODGKIN – AFECTAREA ABDOMINALĂ LA COPII.

Irina Livșiț

(Cond. șt. – Eva Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., academ. ASM., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Limfomul non-Hodgkin este o grupă heterogenă a tumorilor limfoproliferative, care deferă după criteriile biologice, morfologice, manifestări clinice, răspunsul la tratament și prognostic.

Scop. Studiarea caracteristicilor limfomului non- Hodgkin și a stabili managementul medico-chirurgical.

Material și metode. Au fost analizate prospectiv 11 pacienți cu limfomul non- Hodgkin, internați și operați în CNȘP „Academician Natalia Gheorghiu”, IMȘIC în decursul a 10 ani (2004-2014).

Rezultate. Datele demografice ne furnizează elemente deosebite – 10 băieți și o fată. Au remarcat limite de vîrstă 4-13 ani. Datele anamnestice și clinice nu au fost suficient delerevante. Ponderea precizării diagnosticului au fost explorări histologice. Ecografia abdominală a constituit explorarea de rutină în toate cazuri. La momentul diagnosticării la 10 copii a fost constatată prezența ascitei maligne, la 7 – pleurezie transdiafragmală. Tratamentul chirurgical a fost completat cu cele specifice.

Conclizii.

1. Limfomul non-Hodgkin la copii se caracterizează prin caracter malign cu tendința spre deseminarea tumorei
2. La momentul diagnosticării limfomului non-Hodgkin majoritatea copiilor prezente metastaze, ascită malignă.

Cuvinte cheie. Limfomul non-Hodgkin, copii, tumor abdominal.

NON-HODGKIN'S LYMPHOMA – ABDOMINAL AFFECTATION IN CHILDREN.

Irina Livsit

(Sci. adviser: Eva Gudumac, PhD., univ. prof., Academician of AS of RM.)

Introduction. Non-Hodgkin's lymphoma is a heterogeneous group of limfoproliferative tumors, which differs by biological and morphological criteria, clinical presentations, answer to therapy and prognostic.

Purpose. To study the characteristics of Non-Hodgkin's lymphoma and to determine medico-surgical management.

Material and methods. 11 patients with Non-Hodgkin's lymphoma, hospitalized and operated in the NCSP of pediatric-surgery of Academician Natalia Gheorghiu, MCI for 10 years (2004-2014) were prospectively analyzed.

Results. Demographics data show us some special elements – 10 boys and one girl. Noted age limits between 4 and 13 years. Demographical and clinical data were not sufficiently informative. The most important method in determining the final diagnosis was histological examination. Ultrasound study was a routine method of investigation in all cases. At the time of diagnosis in 10 children malignant ascites was present, in 7 children – transdiaphragmatic pleurisy. Surgical treatment has been completed by the specific treatment in all cases.

Conclusion.

1. Non-Hodgkin's lymphoma in children is characterized by malignant course with a tendency to generalization
2. At the time of Non-Hodgkin's lymphoma diagnosis most of children had the metastasis, malignant ascites.

Key words. Non-Hodgkin's lymphoma, children, abdominal tumor

RINICHIUL DUBLU LA COPIL. EXPERIENȚA CLINICĂ ÎN 9 CAZURI

Masri Israa

(Cond. șt. – Jana Bernic, dr. hab.șt.med., prof. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Din totalul malformațiilor congenitale, malformațiile urogenitale reprezintă 40 %, iar rinichiul dublu constituie 6,3 %, asociind infecție în 45 %.

Scop. De a stabili locul și rolul metodelor de diagnostic și tratament în rinichiul dublu la copii.

Material și metode. Studiul a fost efectuat pe un lot de 9 pacienți (3 băieți și 6 fete) cu diagnosticul de rinichi dublu internați în a.a. 2013-2014 în secția de urologie, CNȘP Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘC. Copiii au fost evaluați clinic și paraclinic.

Rezultate. S-a constatat preponderența pacienților din mediul rural. Cele mai frecvente simptome întâlnite au fost grețurile, vărsăturile, inapetența la 3 copii, leucocituria - la 5, febra - la 7, polachiuria - la 4. Urocultura: au prevalat germenii E.Coli 10^6 – la 3 pacienți, la 1 - St. Aureus 10^4 și la alt pacient – Pseudomonas Aeruginosa 10^4 . Examenul paraclinic a confirmat diagnosticul la 6 pacienți. Heminefrectomia a pielonului renal superior a fost efectuată la 3 copii cu megaureterohidronefroză. La 1 copil - reflux vezico-ureteral gradul V în pielonul renal inferior. Pacienții au necesitat heminefrectomie și ureterectomie supravezicală prin abord hipogastric. La 2 copii a fost prezent reflux vezico-ureteral unilateral, gradul III în pielonul renal superior, fiind corectat prin operația antireflux procedeu Gregoir. Ceilalți 3 copii nu au necesitat corecție chirurgicală.

Concluzii. Având o frecvență de 17,2 % între malformațiile renourinare rinichiul dublu se complică frecvent cu pielonefrita secundară. Valoarea măsurilor de terapie medicală, reiese din complicațiile supraadăugate, leziunile asociate.

Cuvinte cheie. Copil, rinichi dublu, heminefrectomie.

DUPLEX KIDNEY IN CHILDREN. CLINICAL EXPERIENCE IN 9 CASES

Masri Israa

(Sci.adviser: Jana Bernic, M.D., associate prof., chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Urogenital malformations and duplex kidney constitute respectively 40 % and 6,3 % of all congenital malformations, involving infections in 45 % of cases.

Purpose. To determine the place and role of diagnostic methods and treatment in duplex kidney in children.

Material and methods. The study has made in a group of 9 patients (3 girls and 6 boys) diagnosed with duplex kidney, who were hospitalized in 2013 – 2014 in the Urology Unit of National Scientific Practical Center of Pediatric Surgery “Natalia Gheorghiu”, Institute of Mother and Child’s Care. Children were examined clinically and paraclinically.

Results. The study found the predominance of rural patients. The most common symptoms encountered were nausea, vomiting, loss of appetite in 3 children, leucocyturia – in 5, fever – in 7 and pollakiuria in 4 children. Urine culture: E. Coli 10^6 prevailed in 3 patients, St. Aureus 10^4 in 1 patient and Pseudomonas Aeruginosa 10^4 in another patient. Paraclinical examination confirmed the diagnosis in 6 patients. Heminephroureterectomy of a higher renal pyelon was performed in 3 children with megaureterohidronephrosis. Vezicoureteral reflux of V grade of inferior renal pyelon was diagnosed in 1 child. The patients needed over-bladder heminephrectomy and ureterectomy by hypogastric approach. Unilateral vesicoureteral III-grade reflux in higher renal pyelon was found in 2 children, being corrected by antireflux surgery Gregoire process. The other 3 children didn’t need any surgery.

Conclusion. With a frequency of 17,2 % between reno-urinary malformations, duplex kidney is frequently complicated by secondary pyelonephritis. Value of measures of medical therapy appears from superimposed complications, associated lesions.

Key words. Children, duplex kidney, heminephrectomy.

INFANTILE HYPERTROPHIC PYLORIC STENOSIS

Said Said

(*sci. adviser*: Eva Gudumac, PhD, university professor, Chair of Pediatric Surgery, Orthopedia)

Introduction: The pyloric muscle is a sphincter defining the transition between the stomach and duodenum, and prevent backflow of intestinal content to the stomach. Infantile hypertrophic pyloric stenosis is hypertrophy and hyperplasia of the antro pyloric portion of the stomach, which becomes abnormally thickened.

Purpose: Highlighting the etiology, clinical manifestation, diagnosis and surgical treatment in hypertrophic pyloric stenosis behalf of the literature and case report, comparing open versus laparoscopic procedure.

Materials and methods: The project is based on 20 articles and 5 published case reports regarding hypertrophic pyloric stenosis, and one patient case study.

Results: The etiological factor for infantile hypertrophic pyloric stenosis remains idiopathic, with new risk factor erythromycin that will bind to motilin receptors directly on smooth muscle and cause contraction of pyloric bulb. Infants with IHPS are clinically normal at birth, but they develop a nonbilious forceful vomiting during the first weeks of postnatal life, which is described as "projectile", if the child remains without treatment it will cause dehydration symptoms. The clinical diagnosis hinges on palpation of the thickened pylorus "straightforward after palpation of the olive sign in lateral rectus abdomens muscle after feeding the child". The treatment is surgical with two main methods open pyloromyotomy Ramstedt procedure or laparoscopic pyloromyotomy procedure.

Conclusion: The laparoscopic pyloromyotomy is more effective with less complication and faster time recovery, the progressive is excellent normally without complication.

Key words: Hypertrophic pyloric stenosis, laparoscopic pyloromyotomy, Ramstedt procedure, erythromycin.

PICIOR STRÂMB ECHINO-VARUS CONGENITAL

Tabacar Doinița

(Cond. șt. - Argentina Sandrosean, dr. șt. med., conf. univ., cat. Anesteziologie, Ortopedie și Chirurgie Pediatrică)

Introducere. Piciorul strâmb congenital echino-varus, este cea mai frecventă deformitate a piciorului, ocupă locul doi în patologia locomotorului la copil.

Scop. De a studia tabloul imagistic și eficiența tratamentului conservator și chirurgical.

Material și metode. Studiul descriptiv al pacienților cu picior echino-varus, internați timp de 3 ani. Datele au fost colectate din fișele de observație a copiilor internați în perioada 2010 - 2012 aflați în Clinica de Ortopedie pediatrică.

Rezultate. A predominat sexul masculin în 118 cazuri (72%) față de cel feminin – 46 cazuri (28%); deformarea fiind bilaterală în 124 cazuri (75,6%), unilaterală – 40 cazuri (24,4%). Majoritatea copiilor cu picior strâmb au fost internați în clina de ortopedie pediatrică din mediul urban (61,6%), mediul rural (38,4%), în ambele cazuri cu durata de spitalizare cuprinsă între 9 – 12 zile. Toți copiii au necesitat tratament chirurgical: în majoritatea cazurilor a fost aplicat tratamentul clasic la țesuturile moi după metode P. Moroz – 136 cazuri (82,9%) și în 28 cazuri – intervenție chirurgicală la os (17,1%).

Concluzii. Piciorul strâmb echino-varus congenital predomină la sexul masculin, cel mai frecvent e bilateral, iar tratamentul electiv este chirurgical.

Cuvinte cheie. picior strâmb congenital, tratament chirurgical.

EQUINOVARUS CONGENITAL CLUBFOOT

Tabacar Doinița

(Sci. adviser: Argentina Sandrosean, PhD., univ. lecturer, chair of Paediatric Surgery, Orthopaedics and Anaesthesiology)

Introduction. Equinovarus congenital clubfoot is the most common deformity of the foot and is on the second in the locomotor pathology of children.

Purpose: To study the imaging array and efficiency of the conservative and surgical treatment.

Material and methods. Descriptive study of the patients with clubfoot, hospitalized for 3 years. Data were collected from the records of observation of children hospitalized in the years 2010 – 2012 in the Pediatric Orthopedic Hospital.

Results. There was predominant to the male sex in 118 case (72%) than the female – 46 cases (28%); the deformation being bilateral in 124 cases (75,6%), unilateral in 40 cases (24,4%). Most of the children with clubfoot were hospitalized in pediatric orthopedic hospital from the urban sectors (61,6%), rural sector (38,4%), in both cases the period of stay in a hospital between 9 -12 days. All children required the surgical treatment: in the most of cases it has been applied the classical treatment of soft tissues following the standard treatment methods of P. Moroz – 136 cases (82,9%) and in 28 cases – bones surgical operation (17,1%).

Conclusions. Congenital equinovarus clubfoot is predominant to the males, the most common is bilateral and the elective treatment is surgical.

Key words. Congenital clubfoot, surgical treatment.

CRIPORHIDIA LA COPII, FORMELE ȘI METODELE DE TRATAMENT

Timoftica Alexandr

(Cond. șt. - Dzero Vera, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Anomaliile aparatului genital la băieți ocupă un rol important în patologia pediatrică prin frecvența crescută, particularitățile evolutive și consecințele sale asupra dezvoltării organismului. Ele antrenează complicații cu evoluții grave, deoarece fiind nediagnosticsate la timp, sau recunoscute dar tratate necorespunzător, conduc la distrugerea morfologică și funcțională a aparatului reproductiv.

Scop. Studiarea principalelor metode de diagnostic și tratament la copii cu criptorhidie, aplicate în Clinica Urologică a Centrului Național Științifico-Practic de Chirurgie Pediatrică „Natalia Gheorghiu”, IMȘC, în perioada anului 2013.

Material și metode. Studiul reprezintă analiza retrospectivă a 161 de fișe de observație a pacienților cu criptorhidie, spitalizati în instituția menționată.

Rezultate. Din analiza datelor obținute rezultă că diagnosticul criptorhidiei în cazurile noastre a fost determinat încă de la naștere, bazându-se pe examenul clinic obiectiv, care a indicat absența unui testicol în 92% din cazuri sau a ambelor testicule din scrot în 8% din cazuri. Palpator s-au determinat în 79,5% de cazuri testicolul în regiunea inghinală și în 20,5% din cazuri în regiunea abdominală. Tratamentul chirurgical se indică în perioada cuprinsă între 6 luni-2 ani, respectându-se în 21,7% din cazuri, restul 78,3% din cazuri le revin vîrstelor cuprinse între 2-17 ani. Orhiopexie s-a efectuat în 93,8% din cazuri, iar orhidectomie în 6,2% din cazuri.

Concluzii. 1) Diagnosticul criptorhidiei se bazează pe metoda examenului clinic. 2) Tratamentul chirurgical este singura metodă de tratament.

Cuvinte cheie. Criptorhidie, testicol, orhiopexie, orhidectomie.

CHILDREN'S CRYPTORCHIDISM, WAYS AND METHODS OF TREATMENT

Timoftica Alexandr

(Sci. adviser: Vera Dzero, assistant lecturer, chair of Surgery, Orthopaedy and Pediatric Anesthesiology)

Introduction. Abnormalities of genital apparatus at male children has an important role in pediatric pathology through its high frequency, evolutionary particularities and consequences on body/s development. The abnormalities bring to serious complications, if they are not detected or treated at right time, leading to morphological and functional destruction of reproductive system.

Purpose. To study the main methods of diagnosis and treatment in children with cryptorchidism, Urology Clinic applied National Scientific and Practical Center of Pediatric Surgery, “Natalia Gheorghiu” in the year 2013.

Material and methods. The study is a retrospective analysis of 161 records of patients with cryptorchidism observation hospitalized in the institution mentioned above.

Results. From the data analysis results that the cryptorchidism diagnosis in our cases was determined at birth, based on the objective clinical examination, which indicates the absence of a testicle in 92% of cases, or both testes in the scrotum in 8% of cases. Palpable were determined in 79.5% of cases groin region and testicle in 20.5% of cases in the abdominal region. Surgical treatment is indicated in the period between 6 months to 2 years, observing in 21.7% of cases, the remaining 78.3% of cases, their respective ages between 2-17 years. Orhiopexia was performed in 93.8% of cases and in 6.2% of cases orchidectomy was effectuated.

Conclusions. 1) Cryptorchidism diagnosis is based on clinical examination method 2) Surgery is the only treatment method.

Key words. Cryptorchidism, testis, orhiopexia, orchidectomy.

PARTICULARITĂȚI DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT LA BOLNAVII VÎRSTNICI CU PICIOR DIABETIC

Bodrug Nicoleta

(Cond. șt. - Cereș Vladimir, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chirurgie nr. 2)

Introducere. Problema piciorului diabetic este actuală, deoarece, riscul unui pacient cu diabet zaharat de a face o ulcerăție sau a necesita o amputație a devenit mai mare decât acela de a-și pierde vederea sau a ajunge în stadiul de insuficiență renală cronică.

Scop. Evaluarea metodelor de diagnostic și tratament a bolnavilor vîrstnici cu picior diabetic, stabilirea strategiei de tratament cu minimalizarea numărului de operații radicale și a letalității.

Material și metode. Au fost studiați 75 de bolnavi vîrstnici cu picior diabetic, 34 bărbați și 41 femei, dintre care 36 % au fost internați repetat. Toți pacienții au avut diabet zaharat de tipul 2. Majoritatea din ei au prezentat flegmoane și gangrene ale membrelor inferioare. În 25% din cazuri au fost rezultate pozitive în urma tratamentului conservator, iar în 75% s-a aplicat tratament chirurgical. Cazuri letale nu s-au înregistrat.

Rezultate. Din 75 de bolnavi, 37,3% au fost diagnosticați cu forma neuropată a leziunii iar 62,7% cu forma neuro-ischemică. Au predominat bolnavii cu leziuni de gradul III (37,3%) și IV (46,6%) conform clasificării Wagner.

Concluzii. Bolnavii care au beneficiat de operații miniinvazive (necrectomie, drenarea și sanarea flegmonului, exarticulație de deget) au obținut rezultate pozitive și nu au necesitat amputații majore în comparație cu cei cărora li s-a aplicat tratament conservator (dezagregante, anticoagulante, preparate reologice).

Cuvinte cheie. Diagnostic, tratament, picior diabetic.

PARTICULARITIES OF DIAGNOSTICS AND TREATMENT OF ELDERLY PATIENTS WITH DIABETIC FOOT

Bodrug Nicoleta

(Sci. adviser: Cereș Vladimir, PhD., associate prof., chair of Surgery nr. 2)

Introduction. Diabetic foot problem is current because the risk of a diabetic patient to make an ulceration or require amputation became greater than that of losing vision or reach the stage of chronic renal failure.

Purpose. Assessment of diagnostic and treatment methods of elderly patients with diabetic foot, setting the correct treatment strategy minimizing the number of radical operations and lethality.

Material and methods. Were studied 75 elderly patients with diabetic foot, including 34 men and 41 women, 36% of them were repeatedly hospitalized. All patients had diabetes mellitus type 2. Lower limb injuries in most patients were phlegmons and gangrene. In 86 % of cases, patients had positive results after conservative treatment, 14% of them needed amputations. Fatal cases haven't been registered.

Results. Out of 75 patients, 37.3% were diagnosed as neuropathic lesion shape and 62.7% neuro-ischemic. The majority of patients had lesions predominantly 3rd and 4th grade according to Wagner classification.

Conclusions. Patients who received minimally invasive surgery (necrectomy, drainage and readjustment phlegmon, finger amputation) had positive results and did not require major amputation, in comparison with those who received conservative treatment (disaggregating, anticoagulants and rheological medicine).

Key words. Treatment, diagnosis, diabetic foot.

METODE CONTEMPORANE IN DIAGNOSTICUL SI TRATAMENTUL STENOZEI MITRALE

Bronicean Dina

(Cond.șt. - Iliadi Alexandru, dr. șt. med., prof.univ., cat. Chirurgie Nr.2)

Introducere. Stenoza mitrală reprezintă leziunea valvei mitrale ce produce un obstacol la trecerea fluxului sanguin din atriul stâng în ventricolul stâng. Prevalența acestui viciu este de 50 – 80 cazuri la 100000 populație și cel mai frecvent se întâlnește la sexul feminin (80%).

Scop: Evaluarea particularităților de diagnostic și tratament a bolnavilor cu stenoză mitrală.

Material și metode. Lucrarea științifică a fost efectuată în cadrul Catedrei Chirurgie Nr.2 a USMF „N. Testemițanu”, au fost analizate retrospectiv 150 fișe de observație clinică a pacienților internați în secția de MCD a Spitalul Clinic Republican cu diagnosticul de SM în perioada anilor 2011-2013.

Rezultate. În studiul dat s-a constatat că vârsta medie a pacienților cu SM internați în secția de MCD este de $50,5 \pm 12,0$ ani și prevalează la genul feminin (64%). Cauza principală care a determinat stenoza mitrală a fost de origine reumatică 96%, cel mai frecvent fiind asociată cu insuficiența valvei tricuspide și insuficiența valvei mitrale (în 41% și, respectiv 39%).

La examenul ecocardiografic s-a stabilit că predomină pacienții cu SM severă 48% fiind urmați de pacienții cu SM moderată 30% și cu SM foarte severă 22%.

Toți pacienții din studiu au beneficiat de protezarea valvei mitrale cu proteza de valvă mecanică 93% și valvă biologică 7%. Cele mai frecvent au fost proteze mecanice tip St.Jude (52% de cazuri) și tip ATS 30%.

Concluzii. Ecocardiografia, reprezintă metoda de diagnostic de bază în confirmarea SM și alegerea tacticii chirurgicale, metoda optimă de tratament fiind protezarea de valvă.

Cuvinte cheie. Stenoza mitrală, protezare, diagnostic.

CONTEMPORARY METHODS IN DIAGNOSIS AND TREATMENT OF MITRAL STENOSIS

Bronicean Dina

(Sci. adviser: Alexandru Iliadi, PhD., prof., chair of Surgery No.2)

Introduction. Mitral stenosis (MS) is a lesion of the mitral valve which produces barrier to the passage of blood flow from the left atrium into the left ventricle. The prevalence of this defect is 50-80 cases per 100,000 population and most commonly occurs in women (80%) .

Purpose. Peculiarities of diagnosis and treatment of patients with mitral stenosis.

Material and methods. The scientific work was conducted in the Chair of Surgery No.2 of SUMPh “N. Testemițanu”. One hundred and fifty medical records of hospitalized patients with mitral stenosis were analyzed in the Department of Acquired Cardiac Malformation wards of Republican Clinical Hospital between 2011-2013.

Results. The study confirmed that the average age of MS hospitalized patients in the Department of Acquired Cardiac Malformation was 50.5 ± 12.0 years and prevails in women (64%). The main cause which determines rheumatic mitral stenosis was a 96% of cases, and most commonly was associated with tricuspid valve insufficiency and mitral insufficiency by 41% and 39% of cases.

Echocardiographic examination established that prevails severe MS patients 48% followed by 30% in patients with moderate MS and MS very severe 22% of cases.

All patients in this study underwent surgery by prosthetic mitral valve prosthesis 93% mechanical and biological valve 7%. Fifty-two percent St. Jude mechanical prosthetic valves and 30% - ATS, were the commonest.

Conclusions. Echocardiography represents the method of choice in confirming SM.

The optimum method of treatment is mitral valve prosthesis.

Key words. Mitral stenosis, prosthesis, diagnostic.

MANAGEMENTUL DIAGNOSTIC ȘI DE TRATAMENT AL TUMORILOR BENIGNE ALE FICATULUI

Cojocaru Marcela

(Cond. șt. - Anatol Cazac, dr.șt. med., conf. cercetător, cat. Chirurgie Nr.2)

Introducere. Tumorile benigne hepatice evoluează asimptomatic în 80% cazuri, iar diagnosticul acestora este tardiv.

Scop: Descrierea simptomatologiei în tumorile benigne ale ficatului.

Material și metode. Studiul a inclus 39 pacienți cu tumori hepatice benigne internați în IMSP SCR, secția chirurgie hepato-bilio-pancreatică în perioada 01.01.2011-15.03.2014.

Rezultate. Tumorile hepatice benigne au afectat cel mai frecvent femeile în raport 3:1 față de bărbați, cea mai implicată vîrstă fiind 41-50 ani. Au fost diagnosticate 30 hemangioame, 6 adenoame și 3 hiperplazii nodulare focale. Acuzele au fost grupate în 3 sindroame: dolor 23 (61%), dispeptic 11 (26%) și astenic 5 (13%). Toți pacienții au beneficiat de investigații USG, CT sau IRM. Localizarea mai frecventă a fost segmentele hepatice V-VII. Au predominat tumorile mari (>10 cm). Markerii tumorali (CA 19-9, CEA, AFP) au avut valori crescute doar la 5 (13%) pacienți. Tratamentul chirurgical: 28 enucleeri ale hemangioamelor, 8 rezecții hepatice atipice și 3 rezecții anatomice. Complicații intra- și postoperatorii au avut 14 pacienți (35%), mortalitate zero.

Concluzii. Evoluția tumorilor benigne ale ficatului este asimptomatică și nespecifică, de aceea în momentul diagnosticului acestea au dimensiuni mari.

Cuvinte cheie. Tumori hepatice benigne, tratament chirurgical, rezecții hepatice.

DIAGNOSIS AND TREATMENT MANAGEMENT OF BENIGN LIVER TUMORS

Cojocaru Marcela

(Sci. adviser: Cazac Anatol, PhD., associate researcher, chair of Surgery No.2)

Introduction. Benign liver tumors evolve asymptomatic in 80% cases and their diagnosis is delayed.

Purpose: Description of the symptoms in benign tumors of the liver.

Material and methods. The study included 39 patients with benign liver tumors who were hospitalized in Republican Clinical Hospital, Unit of Hepato-biliary-pancreatic Surgery in the period 01.01.2011-15.03.2014.

Results. Benign liver tumors most commonly affected women to men (ratio of 3:1), most lesions being detected between 41-50 years old. There were diagnosed 30 hemangiomas, 6 adenomas and focal nodular hyperplasia - 3. The complaints were grouped in 3 syndromes: dolor 23 (61%), dyspeptic 11 (26%) and asthenic 5 (13%). All patients were investigated at US, CT or MRI. The most common location was in V-VII segments. Large tumors (>10 cm) predominated. Changes in peripheral blood like anemia, thrombocytopenia, accelerated ESR were minimal. Tumor markers (CA 19-9, CEA, AFP) were elevated in only 5 (13%) of 39 patients. Surgical treatment: 28 enucleations, 8 atypical hepatic resections, 3 anatomical resections. Intra- and postoperative complications were in 14 patients (35%) with zero mortality.

Conclusion. The evolution of benign tumors of the liver is asymptomatic and non-specific, and that is why at the time of diagnosis they are large-sized.

Key words. benign liver tumor, surgical treatment, hepatic resection.

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL CONTEMPORAN AL COMPLICAȚIILOR PANCREATITEI CRONICE

Crudu Natalia

(Cond. șt. - Cazac Anatol, conf. cercetător, cat. Chirurgie 2)

Introducere. Complicațiile pancreatitei cronice constituie o problemă importantă a medicinei contemporane, incidența globală fiind în continuă creștere.

Scop. Descrierea clinică și prezentarea spectrului de examinare și a metodelor de tratament realizate la pacienții cu complicații ale pancreatitei cronice.

Material și metodă. Studiul a cuprins un lot de 52 de pacienți cu complicații ale pancreatitei cronice, internați și tratați în Clinica Chirurgie 2, în perioada anilor 2009-2013.

Rezultate. Semnele clinice prezente: durere abdominală 52(100%) cazuri, semne dispeptice 35 (67%) cazuri, pierderea ponderală 9(17%) cazuri, icterul 10(19%), febra 7(14%) cazuri. Investigațiile de laborator: leucocitoză 11(21%) cazuri, VSH majorat 25(48%) cazuri, hiperamilazemie 5(10%) cazuri, hiperamilazurie 12 (23%) cazuri și bilirubinemie 15 (30%) cazuri. Metodele imagistice utilizate: USG la 52(100%) cazuri, ERCP 16(31%) cazuri, fistulografia 5(10%) cazuri, CT 30(58%) cazuri, RMN 25(48%) cazuri. Intervențiile chirurgicale de elecție au inclus: CPJA pe ansa Roux la 20(38%) cazuri, drenarea externă a pseudochistului pancreatic 8(15%) cazuri, drenarea externă ecoghidată a pseudochistului pancreatic 4(8%) cazuri, coledoco-jejunoanastomoza pe ansa Roux 6(12%), PJA cu colecisto-jejunoanastomoza pe ansa spiculată Roux 4(8%) cazuri, înlăturarea fistulei, PJA 3(6%) cazuri, rezecție caudală cu derivație pancreato-jejunală 2(4%) cazuri, gastrojejunoanastomoza 5(10%) cazuri.

Concluzii. Semnele clinice sînt diverse cu specificitate joasă, spectrul de examinare a fost unul complex, tratamentul electiv a fost cel chirurgical.

Cuvinte cheie. Pancreatită cronică, complicații, diagnostic, tratament.

CONTEMPORARY DIAGNOSTIC AND TREATMENT OF THE CHRONIC PANCREATITIS COMPLICATIONS

Crudu Natalia

(sci. adviser: Cazac Anatol, associate prof., chair of Surgery nr.2)

Introduction. The complications of chronic pancreatitis represent the important problems of contemporary medicine, the global incidence is being in continuous grow.

Purpose: The clinical description and presentation of the examination spectrum and treatment methods performed in patients with the chronic pancreatitis complications.

Material and methods. The study includes a group of 52 patients with chronic pancreatitis complications who were admitted and treated in the Surgical Clinic nr.2 during the years 2009-2013.

Results. Present clinical signs: abdominal pain in 52(100%) cases, dyspeptic signs in 35 (67%) cases, weight loss in 9(17%) cases, jaundice in 10(19%) cases. Laboratory investigations: leukocytosis in 11(21%)cases, increased ESR in 25(48%) cases, hyperamylasaemia 5(10%) cases and amylase in urine in 12 (23%) cases, increased bilirubine in 15(30%) cases. Imaging methods used: USG in 52(100%) cases, ERCP in 16(31%) cases, fistulography in 5(10%), CT in 30(58%) cases, MRI in 25(48%) cases.

Surgical selection include the following: cystpancreato-jejunoanasthosis on the loop by Roux in 20(38%) cases, external drainage of pancreatic pseudocyst in 8(15%) cases, ultrasound guided puncture of pancreatic pseudocyst in 4 (8%) cases, coledoco-jejunoanasthosis on the loop by Roux in 6(12%) cases, PJA with cholecysto-jejunoanasthosis on the splitted loop by Roux in 4(8%) cases, removing fistula, PJA in 3(6%) cases, caudal resection with pancreato-jejunal bypass 2(4%), gastrojejunoanasthosis in 5(10%) cases.

Conclusions. Clinical signs are various with low specificity, the examination spectrum was complex, selection treatment was the surgical one.

Key words. Chronic pancreatitis, complications, diagnostic, treatment.

CANCER COLORECTAL COMPLICAT CU HEMORAGIE. ASPECTE DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT

Simion Domentii

(Cond șt. - Valentin Bendelic, dr. șt. med., cat. Chirurgie nr. 2)

Introducere. În Republica Moldova cancerul se plasează pe locul 12 în structura maladiilor, însă mortalitatea în urma cancerului se află pe locul II, iar invaliditatea prin cancer - pe locul III.

Scop. Analiza rezultatelor tratamentului chirurgical la pacienții cu cancer colorectal.

Material și metode. Lucrarea științifică a fost îndeplinită în Spitalul Clinic Republican, Catedra Chirurgie Nr.2, USMF „Nicolae Testemițanu”. Pentru a atinge obiectivele studiului au fost examinați în mod retrospectiv fișele medicale ale pacienților cu cancer colorectal care au fost internați în secția chirurgie colorectală a Spitalului Clinic Republican în perioada anului 2013 (84 pacienți).

Rezultate. S-a determinat o răspândire teritorială neuniformă a cazurilor de cancer colorectal, astfel în mediul rural 57%, iar în mediul urban 43%. Conform repartiției pe vârstă a pacienților cu cancer colorectal s-a determinat, pacienți cu vârstă <50 ani - 11%, vârstă între 51-60 ani - 24%, vârstă între 61-70 ani au constituit majoritatea 37%, pacienți cu vârstă <50 ani - 11%. Din studiul nostru am constatat că pacienții preponderant se adresează în stadiile avansate St.III-IV 97%, ce în mod direct a influențat rezultatul gestului chirurgical. Complicațiile postoperatorii au constituit 21%, intervenții paliative fiind realizate în 7% dintre cazuri.

Concluzii. Complicația postoperatorie cel mai des întâlnită cu părere de rău a fost cea septică.

Cuvinte cheie. Cancer colorectal.

COLORECTAL CANCER COMPLICATED WITH HAEMORRHAGE. ASPECTS OF DIAGNOSIS AND TREATMENT

Simion Domentii

(Sci. adviser: Valentin Bendelic, PhD., associate prof., chair of Surgery nr. 2)

Introduction. In the Republic of Moldova cancer take the 12 place in the structure of disease, but mortality from cancer take the second one and disability from cancer - the third place.

Purpose. Results of the analysis of surgical treatment in patients with colorectal cancer.

Material and methods. Scientific work was performed in the Republican Clinical Hospital, Department of Surgery No.2, SUMPh "Nicolae Testemitanu." There were retrospectively examined the medical records of patients with colorectal cancer who were hospitalized in the Department of Colorectal Surgery, Republican Clinical Hospital in the year 2013 (84 patients), to achieve the objectives of the study.

Results. There were determined a different territorial spreading of colorectal cancer cases, 57% rural and 43% urban medium. According to the age distribution of patients with colorectal cancer was determined, patients aged <50 years - 11%, between 51-60 years - 24%, between 61-70 years were represent the majority of 37%, patients <50 years - 11%. From our study we determined that patients predominantly address in the advanced III-rd - IV-th stages (97%), which directly influenced the surgical outcome. Postoperative complications there were registered in 21%, palliative interventions performed in 7% of cases.

Conclusions. The most frequent postoperative complication was the septic one.

Key words. Colorectal cancer.

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL CHIRURGICAL A ECHINOCOZOEI FICATULUI

Olga Ianicova

(Cond. șt. – Gheorghe Musteață, dr. șt. med., conf. univ, cat. Chirurgie nr. 2)

Introducere. Diagnosticul hidatiozei hepatice astăzi este o sarcină dificilă, datorită dezvoltării asimptomatice la începutul maladiei. În prezent, principalul tratament este înlăturarea chistului hepatic prin metode chirurgicale. Dar în același timp complicațiile postoperatorii și multe cazuri de recidivă necesită monitorizarea acestor categorii de bolnavi și unele măsuri de profilaxie a recidivei.

Scop. Studiul metodelor de diagnostic și tratament chirurgical al echinococozii hepatice, practicate în SCR.

Material și metode. Studiul actual a fost efectuat pe baza arhivei SCR or. Chisinau și a inclus rezultatele tratamentului chirurgical a echinococozii ficatului a 100 bolnavi în limitele de vârstă între 18 și 74 ani care s-au aflat în secția de chirurgie Hepatobiliopancreatică între anii 2011-2013.

Rezultate. 79% bolnavi au fost în vârstă între 21 și 60 ani. Femei – 66% cazuri, origine rurală – 86% dintre pacienți. Pentru diagnostic au fost efectuate ultrasonografie – 86%, tomografie computerizată – 14%. Cele mai răspândite metode de tratament chirurgical au fost – echinococectomie închisă (48%), echinococectomie combinată (30%) și echinococectomie deschisă (18%), pericistectomie (3%), rezecția ficatului (1%).

Concluzii. Metodele de elecție utilizate în diagnosticul chistului hidatic hepatic în SCR sunt ultrasonografie și tomografia computerizată, iar tratamentul în toate cazurile a fost chirurgical.

Cuvinte cheie. Echinococoză, ultrasonografie.

DIAGNOSIS AND SURGICAL TREATMENT OF HEPATIC ECHINOCOCCOSIS

Olga Ianicova

(Sci. adviser: Gheorghe Musteață, PhD., univ. lecturer, chair of Surgery nr. 2)

Introduction. Nowadays the diagnosis of liver hydatidosis is a difficult task due to its asymptomatic development in the early stages of the disease. Currently, the main treatment consists in removing the hepatic cyst by surgical methods. But, in the same time, postoperative complications and many cases of recurrence often require the monitoring of these categories of patients and several measures for recurrence prevention.

Purpose. To study the methods of diagnosis and surgical treatment of hepatic echinococcosis performed in Republican Clinical Hospital.

Material and methods. The current study was carried out based on the archive of the Republican Clinical Hospital of Chisinau and included the results of the surgical treatment in the case of hepatic echinococcosis in 100 patients aged between 18 and 74 years, who were hospitalized in the department of Hepatic - Biliary – Pancreatic Surgery between 2011-2013.

Results. 79% of patients were aged between 21 and 60 years. From the entire group of the patients, the predominant gender was female – 66% cases, while the residents of rural areas prevailed in 86 % cases. For diagnostics, ultrasound - 86% - and computer tomography - 14% -were performed. The most common methods of surgical treatment were closed echinococectomy (48%), combined echinococectomy (30%), open echinococectomy (18%), pericystectomy (3%) and liver resection (1%).

Conclusions. The methods of choice in the diagnosis of hepatic hydatid cyst in the Republican Clinical Hospital are ultrasound and computer tomography, but the treatment was always surgical.

Key words. Echinococcosis, ultrasound.

EVALUAREA LA DISTANȚĂ A SCANĂRIILOR TOMOGRAFICE ALE LEZIUNILOR ÎNCHISE A SPLINEI ȘI FICATULUI REZOLVATE NONOPERATOR

Radu Gurghiș, Eduard Aneste, Alexei Muravca, Diana Zagadailov, Elena Cotorobai

(Cond. șt. – Gheorghe Rojnovanu, dr. hab.șt.med., prof. univ., cat. Chirurgie nr. 1 „Nicolae Anestiadi”)

Scop. Studiarea rezultatelor la distanță ale tratamentului nonoperator al leziunilor lienale (LL) și hepatice (LH).

Material și metode. Studiu prospectiv(2007-2012) 92 pacienți, cu LL – 56(60,9%) și LH – 36(39,1%), 16(17,4%) – traumatism izolat, în 76(82,6%) – asociat (toracic–56,6%, cerebral–69,7%, locomotor–39,5%). Politraumatizați(ISS>19) au fost 69(75%), cu ISS>25 – 55,4%, hemodinamic instabili – 24,4%, cu GCS≤13p și alcoolemie>0,7‰ – 31,6%. Examinare imagistică (USG, TC) – 100%, cu angiografie în 19,2%. Monitorizarea USG(100%) la 1 și 3 luni, tomografică doar în gr.III-IV(AAST).

Rezultate. În 63(68,5%) TC s-a efectuat în primele 24h; 24(26,1%) – 24h-72h, 5(5,4%) peste 96h. TC constată: LL severe(III-IV) în 53,6% (gr.III-26, gr.IV-2 și două gr.4a-pseudoanevrism lienal); LH severe – 47,2% (gr.III-15, gr.IV-2). Sensibilitatea TC în primele 6h – 96%, peste 12h sensibilitatea TC – 100% la scanarea repetată(2). În 2(2,1%) cazuri TC n-a diagnosticat leziunea de intestin, fiind necesară laparoscopia. În 14(15,2%) cazuri(LL-7,LH-7) TC s-a efectuat la externare, cauza persistența hemoperitoneului la 12zile. Rezolvarea hemoperitoneului pentru LL s-a constatat la 6-14zile, pentru LH – 6-12zile. La o LH gr.III(2,7%), la ziua 21, TC constată hematom suspect de abcedare, unica complicație specifică, rezolvată prin puncție-ecoghidată (hematom supurat). 14(15,2%) traumatizați(LL-10,LH-4) prezentau laceratii sau hematom organizat după o lună, la 6(LL-2,LH-4) persistau la 6 luni, la două LH hematomul/bilomul persista la un an, cu statut fiziologic normal.

Concluzii. TC este necesară în monitorizarea LL și LH severe tratate nonoperator la prezența manifestărilor clinice. Sensibilitatea TC este dependentă de durata traumă-scanare și asocierea cu angiografie și reconstrucție 3D, ultimele oferind posibilitatea prezicerii eșecului TNO.

Cuvinte cheie. tratament nonoperator, rezultate imagistice, leziuni lienale și hepatice.

EVALUATION OF REMOTE TOMOGRAPHY SCANS OF THE SPLEEN AND LIVER HEALED INJURIES SOLVED NONOPERATIVE

Radu Gurghis, Eduard Aneste, Alexei Muravca, Diana Zagadailov, Elena Cotorobai

(Sci.adviser: Gheorghe Rojnovanu, PhD., univ. prof., chair of Surgery nr. 1 “Nicolae Anestiadi”)

Purpose. Study of remote results of nonoperative treatment of spleen(ST) and hepatic traumas (HT).

Material and methods. A prospective study(2007-2012) of 92 patients with ST – 56(60,9%) and HT – 36(39,1%), 16(17,4%) cases with isolated trauma and 76(82,6%) cases with associated trauma (thoracic–56,5%, brain–69,7%, musculoskeletal–39,5%). The study included 69(75%) patients with polytrauma (ISS>19), with ISS>25 – 55,4%, 24,4% - haemodynamically unstable patients, with GCS≤13p and alcoholaeamia>0,7‰ – 31,6%. Review imaging (ultrasound, CT) – 100%, with angiography in 19,2%. USG monitoring (100%) was performed at 1 and 3 months, tomographic monitoring – only in the case of the IIIrd-IVth degree(AAST).

Results. In 63(68,5%) cases CT was performed during the first 24h; 24(26,1%) – during the first 24-72h, 5(5,4%) in over 96h. CT findings were: severe ST(III-IV) in 53,6% cases (of the III-rd degree-26, of the IV-th degree-2 and 2 cases of the IV-th A degree-splenic pseudoaneurysm); severe HT – 47,2% (of the III-rd degree-15, of the IV-th degree-2). CT sensitivity during the first 6h was 96%, 12h later CT sensitivity was of 100% on repeated scanning(2). In 2(2,1%) cases CT didn't diagnose the intestinal lesion, laparoscopy being necessary. In 14(15,2%) cases (ST-7, HT-7) CT was performed at discharge, the cause being haemoperitoneum persistence on the 12-th day. Haemoperitoneum resolution for ST was established on the 6-th – 14-th day, for HT – on the 6-th – 12-th day. In the case of a HT of the III-rd degree (2,7%), on the 21-st day CT established a haematoma with suspicion for suppuration, the only specific complication resolved by ultrasonographically guided puncture (suppurated haematoma). 14(15,2%) of the traumatized patients (ST-10, HT-4) presented lacerations organized haematoma after 1 month, in 6(ST-2, HT-4) cases they persisted after 6 month, in 2 cases of HT, the haematoma/biloma persisted after 1 year, with a normal physiological state.

Conclusions. CT is necessary for the monitoring of severe ST and HT treated non-surgically in the presence of clinical manifestations. CT sensitivity is depended on the association with angiography and 3D reconstruction, the last ones offering the possibility to prognose the failure of the NOT (non-operative treatment).

Key words. nonoperative treatment, imaging results, splenic and hepatic injuries.

COARCTAȚIA DE AORTĂ, METODE DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT CONTEMPORAN

Sorbală Tatiana

(Cond. șt. - Alexandru Iliadi, dr. hab.șt.med., prof. univ., cat. Chirurgie Nr. 2)

Introducere. Coarctăția de aortă (CoAo) este o îngustare congenitală a aortei la nivelul istmului sau în alte segmente ale aortei. CoAo este diagnosticată în 4-8% dintre toate malformațiile cardiace congenitale.

Scop. Evaluarea particularităților de diagnostic și tratament ale bolnavilor cu coarctăție de aortă.

Material și metode. Lucrarea științifică a fost îndeplinită în cadrul Catedrei Chirurgie Nr. 2 a USMF "Nicolae Testemițanu". Au fost analizate retrospectiv 59 de fișe de observație ale pacienților internați în secția de Malformații Cardiace Congenitale a Spitalul Clinic Republican cu diagnosticul de CoAo în perioada anilor 2011-2013.

Rezultate. În studiul dat a fost evidențiată prevalența CoAo la bărbați 64%. Coarctăția de aortă izolată a fost diagnosticată în 24% și asociată cu alte malformații în 76%, cel mai des în asociere cu canalul arterial persistent (56%) și valvulopatie aortică bicuspidă (34%). Toți pacienții din acest studiu au beneficiat de corecție chirurgicală prin: rezecție CoAo cu anastomoză termino-terminală în 71%, istmoplastie indirectă în 26%, protezarea aortei descendente în 3%. În 48% cazuri rezecția CoAo a fost combinată cu ligatura canalului arterial persistent și în 10% - cu banding de arteră pulmonară.

Concluzii.

1. Cel mai des CoAo a fost asociată cu valvulopatie aortică bicuspidă și canal arterial persistent.
2. Rezecția CoAo cu anastomoză termino-terminală reprezintă tratamentul chirurgical electiv.

Cuvinte cheie. Aortă, coarctăție, malformație.

COARCTATION OF THE AORTA, METHODS OF CONTEMPORARY DIAGNOSIS AND TREATMENT

Tatiana Sorbală

(Sci. adviser: Alexandru Iliadi, PhD., prof., chair of Surgery No. 2)

Introduction. Coarctation of the aorta (CoAo) is a congenital narrowing of the aorta at the isthmus or in other segments of the aorta. CoAo is diagnosed in 4-8% of all congenital heart malformations.

Purpose. Diagnosis and treatment of patients with coarctation of the aorta.

Material and methods. Scientific work was performed at the Chair of Surgery No. 2 of SUMPh "Nicolae Testemițanu". There were retrospectively analyzed 59 observation forms of the patients hospitalized in Congenital Heart Malformations section of Republican Clinical Hospital with CoAo diagnosis during 2011-2013.

Results. The study was emphasized the frequency of CoAo in 64% of men. Isolated aortic coarctation was diagnosed in 24% of cases and 76% were associated with other disorders, often associated with persistent arterial duct in 56%, bicuspid aortic valvulopathy in 34% of cases. All patients in this study underwent surgical correction by: aortic coarctation resection with termino-terminal anastomosis in 71%, indirect isthmoplasty in 26%, prosthesis of the descending aorta in 3% of cases. In 48% of cases aortic coarctation resection was combined with persistent arterial duct ligation and pulmonary artery banding in 10% of cases.

Conclusions.

1. Most commonly coarctation of the aorta was associated with persistent arterial duct and bicuspid aortic valvulopathy.
2. Resection of the CoAo with termino-terminal anastomosis represents the elective surgical treatment.

Key words. Aorta, coarctation, malformation.

TRATAMENTUL CHIRURGICAL A BOLII CROHN CU LOCALIZARE ABDOMINALĂ ȘI PERIANALĂ

Vadim Țurcan

(Cond. șt. - Vladimir Hotineanu, dr. hab. șt. med., prof. univ., Toader Timiș, conf. univ., cat. Chirurgie nr.2)

Introducere. Boala Crohn (BC) este o afecțiune cu etiologie incomplet elucidată, cu un management terapeutic și chirurgical nedefinit. Deși implicarea chirurgicală este necesară doar la apariția complicațiilor bolii, chirurgia este totuși o componentă importantă în managementul BC. Studiile arată că 70% - 90% pacienți, necesită intervenție chirurgicală la un moment dat, majoritatea necesitând chiar câteva intervenții pe parcursul vieții.

Scop. Elaborarea standartului de conduită chirurgicală în BC.

Material și metode. În perioada 1995-2013 au fost internați 83 bolnavi cu BC. Tratament chirurgical au necesitat 38 (45,7%), dintre care cu localizarea ileo-colică 20 (52,8%) și perianală 18 (47,2%). La pacienții cu localizarea ileo-colică au fost realizate 10 (26,3%) rezecții segmentare cu anastomoză, 3(7,9%) stricturoplastii, 7 (18,4%) colectomii; în localizarea perianală 3 (7,9%) rezecții ale rectului cu anastomoză, drenarea abscesului în 3 (7,9%) cazuri, drenarea fistulei cu fire seton la 5 (13,2%) pacienți, 3 (7,9%) stricturotomii cu stricturoplastie, plastia fistulei cu lambou vaginal 2 (5,3%), ileostomie 2 (5,3%) cazuri.

Rezultate. În localizarea ileo-colică au recivat 3 (15%), intervenții repetate 2 (10%), complicații postoperatorii 4 (20%), letalitatea postoperatorie 1 (5%) cazuri; respectiv în afectarea perianală: au recidivat 6 (33,3%), intervenții repetate 4 (22,2%), complicații postoperatorii 5 (27,7%) letalitatea postoperatorie 1 (5,6%) cazuri.

Concluzii. Tratamentul chirurgical are o rată mare de recidive și complicații, ceea ce a promovat ca intervenția chirurgicală să fie o rezervă pentru pacienții care prezintă complicații grave ale bolii. Este necesară utilizarea chirurgiei într-o etapă precoce, înainte de dezvoltarea complicațiilor grave. Tactica chirurgicală în BC trebuie să fie miniinvasivă și organomenajantă.

Cuvinte cheie. Boala Crohn.

THE SURGICAL TREATMENT OF CROHN'S DISEASE WITH ABDOMINAL AND PERIANAL LOCALIZATION

Vadim Turcan

(Sci. adviser: Vladimir Hotineanu, PhD., univ. prof., Tudor Timis, PhD., associate. prof., chair of Surgery nr. 2)

Introduction. Crohn's disease is an disorder with an incompletely elucidated ethiology and with an uncertain therapeutic and surgical management. Although surgical involvement is indicated only after the appearance of severe complications, surgical treatment is still a very important component of Crohn's disease management. Studies proved that 70 % to 90 % of patients require a surgical intervention and the majority of them need several operations during lifetime.

Purpose. Development of standards for surgical management in CD.

Material and methods. During the period 1995-2013, 83 patients with CD were found, 38 from them required surgery. In ileocolonic forms were performed: sectional resection with anastomosis 10 (26.3%), stricturoplasty 3 (7.9%), colectomy 7 (18.4%); in perianal form : 3(7.9%) resection of rectum with anastomosis, abscesses drainage 3 (7.9%), fistula draining with seton 5 (13.2%), stricturotomiy with stricturoplasty 3 (7.9%), plasty with a flap of vaginal fistulas 2 (5.3%), ileostomy 2 (5.3%) cases.

Results. obtained in ileocolonic CD : disease's relapse - 3 (5%), repeated intervention 2 (10%), postoperative complications 4 (20%), postoperative lethality 1 (5%) cases. Perineal CD: the relapse of the disease 6 (33.3%), repeated surgery 4 (22.2%), postoperative complications 5 (27.7%), postoperative lethality 1 (5.6%) cases.

Conclusions. Surgical treatment has a relatively high rate of recurrence, that is why it is promoted in last instance and only in patients who have serious complications. Surgery is necessary to be promoted at an early stage of the disease. Surgical tactics in CD has to be minimally invasive and safe for organs.

Key words. Crohn's disease

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL ULCERULUI GASTRO-DUODENAL HEMORAGIC

Varvariuc Viorica

(Cond. șt. - Andon Liviu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Chirurgie nr 2)

Introducere. Hemoragia este cea de-a doua complicație gravă a ulcerului gastro-duodenal. În Republica Moldova, prevalența ulcerului gastro-duodenal hemoragic (UGDH) se menține la valori înalte, constituind 41,9-46,8 cazuri la 100000 locuitori, fiind în ascensiune comparativ cu anii precedenți.

Scop. Studiarea particularităților de diagnostic și de tratament al UGDH

Material și metode. Studiu retrospectiv tip case-control, bazat pe 50 de pacienți cu UGDH internați în perioada anilor 2012-2013 în SCM „Sfinta Treime”.

Rezultate. Hemoragia ulceroasă a evoluat cu o frecvență mai mare la bărbați (68%), partea majoritară a pacienților au fost persoane apte de muncă în vîrstă cuprinsă între 23 și 60 de ani (52%). Cel mai frecvent, hemoragia ulceroasă (HU) a fost localizată în regiunea bulbului duodenal (82%). O rata crescută au avut-o hemoragiile de gravitate ușoară (32%) și medie (34%), iar endoscopic s-a determinat o pondere crescută a hemoragiei tip Forrest IIB (40%) și IIC (26%). Standardul de aur în stabilirea diagnosticului de UGDH a fost fibroesofagogastroduodenoscopia (FEGDS). Tratamentul farmacologic precum și utilizarea hemostazei endoscopice au permis stoparea definitivă a HU prin metode non-chirurgicale în 94% dintre cazuri. Intervenția chirurgicală s-a efectuat la 6% dintre pacienți. Procedeu operator utilizat a fost duodenopilorotomie cu suturarea ulcerului hemoragic, piloroplastie, procedeu Heineke-Mikulitz.

Concluzii. Actualmente HU poate fi controlată cu succes datorită tratamentului farmacologic și a procedeelor de hemostază endoscopică, intervenția chirurgicală fiind ca o ultimă opțiune.

Cuvinte cheie. Ulcer gastric, ulcer duodenal, sângerare.

DIAGNOSIS AND TREATMENT OF GASTRO-DUODENAL ULCER BLEEDING

Varvariuc Viorica

(Sci. adviser: Andon Liviu, PhD., associate prof., chair of Surgery 2 State Medical)

Introduction. Bleeding is the second serious complication of peptic ulcer. In Republic of Moldova, the prevalence of gastro-duodenal ulcer bleeding (GDUB) is kept at high values, constituting 41.9 to 46.8 cases per 100,000 inhabitants, being on the rise compared to previous years.

Purpose. To study diagnostic and treatment methods of GDUB.

Material and methods. Retrospective case-control study which analyzes a number of 50 patients with GDUB hospitalized in the Municipal Hospital „Sfinta Treime” during the years 2012-2013.

Results. Bleeding ulcer (BU) evolved more frequently in men (68%), the majority of patients were of working age, people aged between 23 and 60 years (52%). Most commonly, BU has been located in the duodenal bulb region (82%). Serious (32%) and mild (34%) hemorrhages had an increased incidence and an increased rate of bleeding type Forrest IIB (40%) and IIC (26%) was endoscopically determined. The gold standard in the diagnosis of GDUB was fibro-esofago-gastro-duodenoscopy (FEGDS). Pharmacological treatment and the use of endoscopic hemostasis allowed final stop of the ulcer bleeding through non-surgical methods in 94% of cases. Surgery was performed in 6% of patients. The method used was duodenopylorotomy with bleeding ulcer suture and pyloroplasty Heineke-Mikulitz.

Conclusions. Currently BU can be successfully managed due to pharmacologic therapy and endoscopic hemostasis, surgery being a last solution.

Key word. Gastric and duodenal ulcer bleeding.

INFECȚIILE TRACTULUI URINAR ÎN SARCINĂ

Viorica Ciobanu

(Cond. șt. – Luminița Mihalcean, dr. șt. med., asist. univ., cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. În pofida numeroaselor studii ce se referă la afecțiunile inflamatorii ale tractului urinar în sarcină (ITU), incidența acestora rămâne la un nivel constant crescut, variind între 10 – 12% din numărul total de sarcini.

Scop. Evaluarea metodelor de diagnostic și tratament al ITU în sarcină care drept rezultat să îmbunătățească pronosticul pentru mamă și produsul de concepție.

Material și metode. În studiu au fost incluse 165 de gravide cu ITU spitalizate în secția terapie N3 a SCM nr1 pe parcursul anului 2013.

Rezultate. Distribuția cazurilor cu ITU în dependență de vârstă a evidențiat o frecvență mai mare a gravidelor cu vârsta mai mică de 25 de ani (75% cazuri). La pacientele incluse în studiu a predominat cu 73% cazuri pielonefrita acută gestațională. Din toate cazurile studiate în 52% erau primipare. Repartizarea cazurilor în funcție de vârsta sarcinii a evidențiat o frecvență sporită pentru termenul de gestație mai mic 30 de săptămâni. Pe baza rezultatelor corelației multiple s-a stabilit profilul gravidei cu risc sporit pentru ITU: durerea lombară unilaterală ($p > 0,01$), febra ($p < 0,01$), micțiuni dureroase și imperioase ($p > 0,01$), acestea fiind factori importanți pentru ITU. Cea mai frecventă complicație a fost iminența de avort/naștere prematură, întâlnită în 16% din cazuri, fiind urmată de insuficiența renală acută (8% cazuri). Toate cazurile de pielonefrită acută au fost tratate cu antibiotice din grupa B.

Concluzii. Managementul corect al ITU în sarcină va avea drept rezultat ameliorarea indicilor morbidității materne și perinatale.

Cuvinte cheie. Infecția tractului urinar în sarcină, pielonefrită.

URINARY TRACT INFECTIONS DURING PREGNANCY

Viorica Ciobanu

(Sci. adviser: Luminita Mihalcean, assist. prof., PhD., chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. Despite the numerous studies relating to inflammatory diseases of the urinary tract (UTI) in pregnancy, their constant increased incidence level remains, ranging between 10 to 12% of all pregnancies.

Purpose. Evaluation of diagnostic methods and treatment of UTI in pregnancy which consequently improve the prognosis for the mother and the conception product.

Material and methods. The study included 165 pregnant women hospitalized in the therapy department No.3 of City Hospital No. 1 during 2013 with ITU.

Results. The distribution of cases with UTI depending on age showed a higher frequency of pregnant women under the age of 25 years (75% cases). In the patients included in the study acute gestational pyelonephritis was prevalent with 73% of cases. For all investigated cases in 52% were primiparous. The distribution of pregnant women with ITU according to the term of pregnancy showed their increased frequency in gestation less than 30 weeks. Based on the results of multiple correlation an increased risk for pregnant women with UTI has been established: Unilateral back pain ($p > 0.01$), fever ($p < 0.01$), painful and compelling urinations ($p > 0.01$), these being important prognostic factors for ITU. In the study group the most common complication was imminent abortion/premature birth, encountered in 16% of cases, followed by acute renal failure (8% of cases). All the cases of acute pyelonephritis were treated with group B antibiotics.

Conclusions. The correct management of this condition in pregnancy results in the improvement of maternal and perinatal morbidity indices.

Key words. Urinary tract infection in pregnancy, pyelonephritis.

FACTORII DE RISC ÎN DEZVOLTAREA HEMORAGIILOR OBSTETRICALE MASIVE

Enachi Nicu, Rodica Catrinici

(Cond. șt - Valentin Friptu, dr. hab. șt. med., prof. univ., șef cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. Problema hemoragiilor obstetricale rămâne a fi foarte importantă și deosebit de actuală, deoarece prezintă o incidență de 13-30%. Anual se înregistrează circa 14 milioane de cazuri, iar la fiecare 4 minute s-a constatat că în lume decedează o femeie din cauza unei hemoragii obstetricale. În structura acestora, hemoragiile obstetricale masive au o pondere de 30%.

Scop. determinarea factorilor de risc a hemoragiilor obstetricale masive.

Material și metode. Lucrarea dată reprezintă un studiu retrospectiv, de tip caz-control, efectuat în incinta IMSP SCM nr. 1. Eșantionul de cercetare a cuprins 151 cazuri clinice.

Rezultate. Factorii de risc cei mai frecvenți care au avut impact în dezvoltarea hemoragiei obstetricale masive au fost: patologiile hematologice în $11,76 \pm 0,04\%$, patologiile infecțioase și endocrine - în $7,84 \pm 0,03\%$, miomul uterin - în $15,68 \pm 0,05\%$ cazuri, (OR = 9,11; II 95% (1,85-4,72)), uterul cicatricial - în $11,76 \pm 0,04\%$, (OR=4,31). RPPA, placenta praevia, placenta cesara, DPPNI, fătul macrosom, iminență de naștere prematură, prezentația non-cefalică, boala varicoasă a uterului au demonstrat indici OR ≥ 2 . Operația cezariană de urgență, s-a determinat în $58,82 \pm 0,06\%$ cazuri, (OR=12,85), iar hipotonia uterină - în $27,45 \pm 0,08\%$ cazuri, OR = 18,54.

Concluzii. Studiul a scos în evidență 13 factori de risc de dezvoltare a hemoragiilor obstetricale masive, care fiind apreciați oportun și profesionist, pot reduce semnificativ morbiditatea și mortalitatea maternă.

Cuvinte cheie: Hemoragie obstetricală, factori de risc.

RISK FACTORS IN THE DEVELOPMENT OF MASSIVE OBSTETRIC HEMORRHAGE

Enachi Nicu, Rodica Catrinici

(Sci. adviser: Valentin Friptu, PhD., prof., chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. The problem of obstetric hemorrhage remains very important and current because it has an incidence of 13-30%. Every year, there are recorded around 14 million cases; every four minutes a woman dies because of obstetric hemorrhage. In its structure, the massive obstetric hemorrhage accounts to 30%.

Purpose. To determine the risk factors of massive obstetric hemorrhage.

Material and methods. This work is a retrospective, case-control study, performed in the premises of IMSP SCM nr.1. The research sample comprised 151 clinical cases.

Results. The most frequent risk factors that impacted the development of massive obstetric hemorrhage were hematological pathologies in $11,76 \pm 0,04\%$, infectious and endocrine pathologies - in $7,84 \pm 0,03\%$, uterine myoma - in $15,68 \pm 0,05\%$ cases, (OR = 9,11; CI 95% (1,85-4,72)), scarred uterus - in $11,76 \pm 0,04\%$, (OR=4,31). PROM (premature rupture of membranes), *placenta praevia*, *placenta cesara*, placental abruption, fetal *macrosomia*, imminent preterm delivery, non-cephalic presentation, varicose veins of the uterus have proved OR indices ≥ 2 . Emergency Caesarean section was seen in $58,82 \pm 0,06\%$ cases, (OR=12,85), and uterine hypotony - in $27,45 \pm 0,08\%$ cases, OR = 18,54.

Conclusions. The study revealed 13 risk factors for the development of massive obstetric hemorrhage, the timely and professional appreciation of which could significantly reduce maternal morbidity and mortality.

Key words. Obstetric hemorrhage, risk factors.

SITUAȚIA ACTUALĂ ÎN TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL MIOMULUI UTERIN. CĂILE DE OPTIMIZARE

Ipati Vladimir

(Cond. șt. - Nadejda Codreanu, dr. șt. med. , conf. univ., cat. Obstetrica și Ginecologie)

Introducere. Metodele operatorii ale tratamentului miomului uterin sunt multiple și controversate.

Scop. Analiza situației reale în tratamentul miomului uterin și posibilitățile de adaptare la practica mondială.

Material și metode. S-a efectuat analiza a 1268 de operații pentru miom uterin, în ginecologia SCM nr.2, pe anii 2010-12.

Rezultate. Spectrul operațiilor a fost următorul: miomectomii 4,4 %, abordul laparoscopic la ½ din ele. Pe când histerectomii 93,6 %, raportul dintre subtotale și totale fiind 4/1. Abordul chirurgical la cele totale era preponderent vaginal. Înserția DIU hormonal a reprezentat 2.0 %, fiind limitat din cauza pretului.

Concluzii. Așa dar, raportul procedurilor conservatoare față de cele radicale în studiu a fost 1:21 (1:6 în SUA), reprezentând 6,4 % la majoritatea pacientelor fiind lezată calitatea vieții în urma histerectomiei. Situația este condiționată atât de posibilitățile tehnice joase a medicinei orașanești cât și de lipsa implementării tehnologiilor contemporane în controlarea hemoragiilor în miomectomii, ultimele fiind ușor depășite.

Cuvintele cheie. Miomul uterin, histerectomia, miomectomia, dispozitiv intrauterin (DIU).

THE CURRENT SITUATION IN THE SURGICAL TREATMENT OF UTERINE MYOMA. THE WAYS OF OPTIMIZATION

Ipati Vladimir

(Sci. adviser: Nadejda Codreanu, PhD. , associate prof., chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. Operative treatments of uterine myoma are numerous and controversial.

Purpose. Analysis of the real situation in the treatment of uterine myoma and the possibilities to adapt to world practice.

Material and methods. An uterine myoma study on 1,268 surgeries were performed in MCH nr. 2, Gynecology department, during the years 2010-12.

Results. The operational spectrum was: myomectomy 4,4 %, laparoscopic approach ½ from these, hysterectomy 6 %, the ratio between total and subtotal surgical hysterectomies was 4/1. All the total hysterectomies were vaginally performed. Hormonal IUD insertion was performed in 2.0 % of cases, being limited because of the price.

Conclusions. So, the report in this study represents that the radical surgery in comparison to conservative procedures is performed in 1:21 cases (1:6 USA), being 6.4 %, to the majority of patients harming the quality of life after radical surgery. This situation is conditioned both by the low technical possibilities of urban medicine, and the lack of implementation of modern technologies in controlling hemorrhage in myomectomy, the latter being easily overcome.

Key words. Uterine myoma, myomectomy, hysterectomy, intrauterine device (IUD).

OLIGODENDROGLIOME CEREBRALE SUPRATENTORIALE LOCALIZATE ÎN ZONELE ELOCVENTE

Viorel Maxian

(Cond. șt. - Grigore Zapuhlâh, dr. hab.șt. med., prof. univ., cat. Neurochirurgie)

Introducere. Tumorile cerebrale reprezintă una dintre problemele majore în patologia neurochirurgicală care se manifestă printr-o frecvență sporită în rândul populației.

Scop. acestui studiu constă în analiza tabloului clinic și a deficitului pre și postoperator obținut la pacienții operați cu tumori supratentoriale oligodendrogliale.

Material și metode. Lucrare a fost efectuată la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie din Chișinău în perioada octombrie – aprilie 2008-2009, unde au fost operați 91 de pacienți cu tumori cerebrale supratentoriale, 8 dintre care cu tumori cerebrale oligodendrogliale în zonele elocvente.

Rezultate. S-a determinat că la internare și externare pacienții incluși în studiu au avut grad diferit de deficit motor, facial și de vorbire, în special la femei. Studiul confirmă datele literaturii de specialitate referitor la repartizarea patologiei după vârstă, care se observă mai mult la 35-40 ani. S-a constatat, că oligodendrogliomele cel mai frecvent sunt localizate în regiunea frontală și fronto-temporală 37,5%. Toți pacienții au fost supuși tratamentului neurochirurgical; rezecție clasică 62,5%, rezecția cu utilizarea USG intraoperator 25% și microchirurgicală 12,5%. La externare postoperator nu s-au înregistrat complicații, iar mortalitatea în cadrul lotului studiat a fost zero. Conform studiului am constatat că oligodendrogliomele cerebrale supratentoriale, localizate în ariile elocvente au provocat deficit motor postoperator – 14,5%; tulburări de vorbire – 2,2%; deficit facial – 15,4%.

Concluzii. Tratamentul chirurgical reprezintă tratamentul electiv al oligodendrogliomelor. Volumul tratamentului chirurgical trebuie efectuat astfel, încât nu să nu fie afectată calitatea vieții pacientului. Una dintre metodele de profilaxie a deficitului neurologic în perioada postoperatorie este monitorizarea neurofiziologică intraoperatorie.

Cuvinte cheie. Oligodendrogliome cerebrale, deficit neurologic, zone elocvente.

THE SUPRATENTORIAL CEREBRAL OLIGODENDROGLIOMAS THAT ARE LOCALIZED IN THE ELOQUENT REGIONS

Viorel Maxian

(Sci. adviser: Grigore Zapuhlâh, PhD., univ. prof., chair of Neurosurgery)

Introduction. Cerebral tumors represent one of the major problem in the neurosurgical pathology that are manifested by increase frequency in population.

Purpose. Purpose of this study consists of the clinical picture analysis and obtained pre and post operatory deficit in operated patients with oligodendroglial supratentorial tumors.

Material and methods. The study was carried out at the Neurology and Neurosurgical Institute from Chisinau during October – April 2008-2009 years where there were operated 91 patients with supratentorial oligodendroglial cerebral tumors, 8 from them - in the eloquent regions.

Results. In the patients from the study, a different motor, facial and speech level, especially in women there were determined on admission and discharging. The study confirms the specialty literature data regarding to the pathology distribution according to age (35-40 years). Oligodendrogliomas more frequently were localized in the frontal and fronto-temporal 37,5% regions. All patients neurologically were treated: classical resection 62, 5% , intraoperative USG using – 25% and microsurgical one – 12, 5%. On discharging from the hospital there were not observed post-operatory complications and mortality was not registered. Accordind to study we determined that supratentorial cerebral oligodendrogliomas that were localized in the eloquent region challenge post-operatory motor deficit – 14, 5%, speech disturbances – 22%, facial deficit – 15, 4%.

Conclusion. Surgical treatment represents the selection one in oligodendrogliomas. Surgical volume treatment must be performed so that postoperatory quality life of the patient do not be affected. One of the prophylaxis methods of the neurological deficit during the postoperatory period represents the neurophysiological intraoperator monitoring.

Key words. Cerebral oligodendrogliomas, neurological deficit, eloquent regions.

EVALUAREA LUNGIMII COLULUI UTERIN CA FACTOR DE PREDICȚIE PENTRU NAȘTEREA PREMATURĂ (REVISTA LITERATURII)

Arama Olga, Cebotari Tatiana

(Cond. șt. - Pavlenco Angela, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și ginecologie)

Introducere. Nașterea prematură, până la 37 săptămâni de gestație, survine în aproximativ 5-13% din sarcini. Ea reprezintă principala cauză a morbidității și mortalității perinatale. În pofida creșterii progresului în îngrijirea perinatală, incidența nașterii premature continuă să crească.

Scop. Analiza publicațiilor din anii 2007 - 2012 ce vizează metoda ultrasonografică transvaginală de măsurare a lungimii colului uterin, ca o metodă indispensabilă în prezicerea nașterii premature la femeile asimptomatice din grupul de risc înalt.

Material și metode. S-au cercetat bazele de date MEDLINE, PubMed și Cochrane-Library utilizând cuvintele cheie: ultrasonografie transvaginală, naștere prematură și lungimea colului uterin.

Rezultate. Din numărul total de studii analizate, au fost selectate 14 studii (incluzând 1124 paciente) care au întrunit criteriile precăutate (gravide din grupul de risc, sarcina monofetală și membrane amniotice intacte). Măsurarea ultrasonografică transvaginală a lungimii colului uterin anticipează nașterea prematură. Cu cât este mai scurtă lungimea colului cu atât este mai mare riscul unei nașteri pretermen. Lungimea cea mai comună a constituit mai puțin de 25 mm (10 studii, 980 paciente).

Concluzii. Măsurarea ultrasonografică a lungimii colului uterin este în stare să prezică o eventuală naștere prematură la termenul mai mic de 35 săptămâni. Sinteza studiilor demonstrează că ecografia transvaginală ar putea contribui în selectarea femeilor asimptomatice dar din grupul de risc înalt. Cu toate acestea sunt necesare cercetări suplimentare în vederea stabilirii unui management specific și bine prestabilit.

Cuvinte cheie: Naștere prematură, predicție

ASSESSMENT OF CERVICAL LENGTH AS PREDICTION FACTOR FOR PRETERM BIRTH (A SYSTEMATIC REVIEW)

Arama Olga, Cebotari Tatiana

(Sci. adviser: Pavlenco Angela, PhD., associate. prof., chair of Gynecology and Obstetrics)

Introduction. Preterm delivery occurs in 5–13% of pregnancies before 37 weeks' gestation. Preterm birth is the leading cause of perinatal morbidity and mortality. Despite advances in perinatal care, the incidence of preterm birth continues to rise.

Purpose. Analysis of publications between the 2007 and 2012 years, aiming the method transvaginal ultrasound cervical length measurement as an essential method in predicting preterm delivery in asymptomatic high-risk women.

Material and methods. Were searched MEDLINE, PubMed and Cochrane-Library databases using keywords: transvaginal ultrasound, premature birth and cervical length.

Results. From the total number of studies reviewed were selected 14 studies (involving 1124 women) which met the criteria for systematic review (pregnant women from the high-risk group, with intact membranes and singleton gestations). Cervical length measured by transvaginal ultrasonography predicted spontaneous preterm birth. The shorter is the length of the cervix the higher is the risk of preterm birth. The most common cervical length was less than 25 mm (10 trials, 980 women).

Conclusion. Cervical length measured by ultrasonography in asymptomatic women predicts spontaneous preterm birth at less than 35 weeks. Summary of studies shows that transvaginal ultrasound might help in the selection of the asymptomatic but with high-risk women. However, further research is needed to establish a specific and well-default management.

Cuvinte cheie. Preterm birth, prediction.

PARTICULARITĂȚILE EVOLUȚIEI SARCINII ȘI NAȘTERII LA FEMEILE CU SARCINA GEMELARĂ

Natalia Brega

(Cond. șt. – Olga Popușoi, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. Sarcina gemelară este un subiect de mare actualitate datorită complicațiilor frecvente materne și fetale, fiind atribuită sarcinilor cu risc major și incidenței sale în continuă creștere.

Scop. prezentei lucrări constă în determinarea particularităților de evoluție a sarcinii și nașterii în sarcina gemelară.

Material și metode. Analiza retrospectivă a 110 fișe medicale a gravidelor diagnosticate cu sarcină gemelară, cu scopul determinării particularităților de evoluție a acesteia, internate la IMSP SCM Nr1 pe parcursul anului 2011.

Rezultate. Din numărul total de gravide analizate au fost FIV - 42,7% femei între vîrsta de 31 – 40 ani ceea ce a explicat incidența crescută la această vîrstă. Complicațiile apărute pe parcursul sarcinii: hipertensiune arterială indusă de sarcină - 9,09%, polihidramnios - 7,27%, DPPNI - 4,54%, preeclampsie severă - 1,8%. În 47,2% cazuri au fost prezentație craniană la ambii feți, sarcina finisîndu-se per vias naturalis în 48,0%, dar în 52,8% au fost în altele prezentații fiind indicație pentru operație cezariană – 52,0%. Indicație pentru operație cezariană a servit FIV în caz de sterilitate – 32% cazuri, prezentația fătului alta decât craniană – 12% cazuri, uterul cicatricial – 10% cazuri, insuficiența forțelor de contracție – 9% cazuri. Starea copiilor la naștere a fost apreciată conform scorului Apgar cu 7 - 10 puncte în 79,0% cazuri.

Concluzii. Conduita sarcinii gemelare posedă anumite particularități în ceea ce privește clinica, evoluția sarcinii, mai ales la cele rezultate în urma reproducerii asistate, alegerea maternității unde va fi primită nașterea, întrucât terapie intensivă pot necesita atât mama cât și gemenii nou-născuți.

Cuvinte cheie. Gemeni dizigoți, duplex.

THE PECULIARITIES OF EVOLUTION FOR TWINS PREGNANCY AND DELIVERY

Natalia Brega

(Sci.adviser: Olga Popușoi, associate prof.,PhD.,chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. Twins pregnancy is a subject of great interest because of frequent maternal and fetal complications, being attributed to major risk pregnancies and its constantly increasing incidence.

Purpose. of this work is to determine the evolution peculiarities of pregnancy and birth in twins pregnancy.

Material and methods. 110 cases of twins pregnancies admitted to City Clinical Hospital No.1 in the year 2011 have been retrospectively analyzed.

Results. From the total number of analyzed pregnant IVF, was performed in 42.7% of women aged from 31 to 40 years, which explains the high incidence in this age. Complications during pregnancy: pregnancy-induced hypertension - 9.09%, polyhydramnios - 7.27%, abruptio placentae - 4.54%, severe preeclampsia - 1.8%. 47.2% of cases had cranial presentation of both fetuses, pregnancy per vias naturalis being finished in 48.0%, but in 52.8% other presentations this, being an indication for caesarean section - 52.0%. As an indication for caesarean section served the IVF in case of sterility- 32% of cases, other than the cefalic presentation of the fetus - 12% cases, the cicatricial uterus - 10% of cases, insufficient contraction forces - 9% cases. Child status at birth was estimated according to Apgar score to 7-10 points in 79.0 % cases.

Conclusions. Management of twin pregnancy has some particularities regarding clinical presentation, pregnancy outcomes, particularly those resulting from assisted reproduction, choosing the motherhood where the birth will be, because intensive care may require in both mother and newborn twins.

Key words. Dizygotic twins, duplex.

METODE MECANICE DE PREGĂTIRE A COLULUI UTERIN ȘI DE INDUCȚIE A TRAVALIULUI (REVISTA LITERATURII)

Ina Jacotă, Ludmila Sandu

(Cond. șt. - Ion Bologan, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și ginecologie)

Introducere. Metodele mecanice (cateterul Foley, amniotomia, strippingul membranelor) sunt primele care au fost folosite pentru maturizarea colului uterin și inducția travaliului. Astăzi ele sunt pe larg substituite sau combinate cu diverse metode farmacologice cu ajutorul cărora se obține același rezultat mai rapid, dar cu efecte adverse semnificativ crescute.

Scop. Analiza publicațiilor din ultimii 5 ani ce țin de metodele mecanice de pregătire a cervixului și de inducție a travaliului cu evaluarea acțiunii lor față de metodele farmacologice.

Material și metode. Acest studiu reprezintă o sinteză bibliografică a publicațiilor din bazele de date Cochrane-Library, Hinari (WHO), Medscape și Medline la cuvintele cheie: inducția mecanică a travaliului, maturizarea mecanică a colului uterin, cateter Foley, infecție intrauterină și amniotomie. Au fost analizate 12 studii originale din bazele de date sus-numite.

Rezultate. Maturizarea colului cu ajutorul cateterului Foley și inducția prin amniotomie diminuează riscul hiperstimulării uterine și a dereglărilor de ritm cardiac la făt în comparație cu folosirea PGE1 (9 studii; 1615 paciente, RR 0.37;). Eșecul inducției travaliului este similar la aplicarea metodelor mecanice cât și a celor farmacologice la primipare.

Concluzii. Metodele mecanice de maturizare a colului și inducție a travaliului au mai puține reacții adverse decât metodele farmacologice atât asupra mamei cât și asupra fătului. Sinteza studiilor demonstrează că aceste manevre continuă să fie actuale și ne sugerează că pot fi implementate în practica cotidiană la primipare.

Cuvinte cheie. Pregătire col uterin, metode mecanice.

MECHANICAL METHODS OF CERVICAL RIPENING AND INDUCTION OF LABOUR (LITERATURE REVIEW)

Ina Jacotă, Ludmila Sandu

(Sci. adviser: Ion Bologan, PhD, associate prof., chair of Gynecology and Obstetrics)

Introduction. Mechanical methods (Foley catheter, amniotomy, the stripping of membranes) are the first to have been used for the maturation of the cervix and induction of labor. Today they are widely substituted or combined with various pharmacological methods to achieve the same result more quickly, but with significantly increased adverse effects.

Purpose. Analysis of publications in the last five years related to mechanical methods of cervical ripening, labor induction and evaluation of their action versus pharmacological methods.

Material and methods. This study is a summary of the publications in bibliographic databases Cochrane Library, HINARI (WHO), Medscape and Medline using the keywords: mechanical induction of labor, mechanical ripening of the cervix, Foley catheter, intrauterine infection and amniotomy. There were analyzed 12 original studies from the databases mentioned above.

Results. Foley catheter cervical ripening and induction of labor by amniotomy reduces the risk of uterine hyperstimulation and fetal heart rhythm disorders compared with the use of PGE1 (9 trials, 1615 patients, RR 0.37). The failure of labor induction is similar when mechanical or pharmacological methods are used in primiparous.

Conclusion. Mechanical methods of cervical ripening and labor induction have fewer side effects than pharmacological methods for both mother and fetus. Synthesis trials show that these maneuvers continue to be effective and could be implemented in daily practice in primipara.

Key words. Cervical ripening, labour induction.

IMPACTUL VAGINOZEI BACTERIENE ÎN NAȘTEREA PREMATURĂ

Elena Moldovan

(Cond. șt. – Nadejda Codreanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. Vaginoza bacteriană (VB), conform datelor Cochrane Library, este responsabilă de întreruperea cursului sarcinii în 31,8% din cazuri.

Scop. Evaluarea impactului VB în întreruperea cursului sarcinii și efectul tratamentului VB asupra rezultatelor perinatale.

Material și metode. Studiul a fost realizat în două etape: retrospectiv - 445 gravide cu iminență de întrerupere a sarcinii, termenul 13–28 săptămâni (scurtarea colului <2 cm USG), examinate la VB, și prospectiv – 83 de gravide din grupul de risc cu VB, tratate conform protocolului clinic MM №2. S-a urmărit evoluția sarcinii și rezultatele perinatale.

Rezultate. Dintre 445 cazuri de iminență de avort, ponderea VB a fost în 116 cazuri - $26,1 \pm 2,08\%$ (IC 95%: 22,02 – 30,18). Pierderile reproductive au constituit $32,8 \pm 4,36\%$ (IC: 95%: 28,44 – 37,16), indicele de complicații septice - 13,2% (IC 95%: 7,71 – 18,69). Gravidele cu VB tratate pînă la 12 săptămâni au realizat un efect pozitiv în $96,39 \pm 2,05\%$ (IC 95%: 94,34 – 98,44), ce confirmă eficacitatea înaltă a tratamentului ca factor de protecție contra VB. În lotul tratat nu au fost constatate complicații septico-purulente. Nașteri premature au avut loc în 2,4% de cazuri.

Concluzii.

- 1). VB reprezintă un factor de risc semnificativ pentru nașterea prematură.
- 2). Tratament VB a condus la scăderea semnificativă a complicațiilor septice.

Cuvinte cheie. Vaginoza bacteriană, pierderi reproductive, complicații septice.

THE INFLUENCE OF BACTERIAL VAGINOSIS ON PREMATURE BIRTH

Elena Moldovan

(Sci. Adviser: Nadejda Codreanu, PhD., chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. Bacterial vaginosis (BV), according to Cochrane Library, is the reason of abortion at 31.8%.

Purpose. Evaluation of the influence of BV on abortion and of the effect BV treatment on perinatal results.

Material and methods. The research was carried out in 2 stages: retrospectively – 445 pregnant women with the abortion at 13-28 weeks of pregnancy (cervix <2 cm USG), examined on BV, and prospectively – 83 pregnant women with BV, treated according to clinical protocol MM №2.

Results. The BV part out of 445 cases of miscarriage threat is $26.1 \pm 2.08\%$ (CI95%: 22.02-30.18). Reproductive losses made up $32.8 \pm 4.36\%$ (CI95%: 28.44 – 37.16), the index of septic complications - 13.2% (CI95%: 7.71 – 18.69). Pregnant women underwent the treatment before the 12 week of pregnancy and were cured - $96.39 \pm 2.05\%$ (CI 95%: 94.34-98.44). This is the proof that underwent treatment occurred a strong safety factor from BV. There wasn't septic complications in this research group, reproductive losses – 2.4%.

Conclusions.

1. BV has a great influence on premature birth.
2. The BV treatment became the prevention techniques from septic complications.

Key words. Bacterial vaginosis, reproductive losses, septic complications.

DROSPERINONA CA ȘI COMPONENT AL TERAPIEI HORMONALE DE SUBSTITUȚIE IN PREVENIREA MALADIILOR CARDIOVASCULARE IN MENOPAUAZA

Aurica Morari

(Cond. șt. – Nadejda Codreanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. Bolile cardiovasculare sunt cauza cea mai principă a mortalității feminine în vârstă de peste 60 ani. Estrogenii au efect cardioprotector și anume prin faptul că ei sporesc vasodilatarea și inhibă răspunsul vaselor sanguine la leziuni și dezvoltarea de ateroscleroză. Terapia hormonală de substituție (THS) este metoda medicală primară de management al menopauzei.

Scop. Drosperinona ca component al terapiei hormonale de substituție în prevenirea maladiilor cardiovasculare în menopauză.

Material și metode. Studiul actual este un studiu care urmărește eficacitatea, toleranța, efectele secundare imediate și cele care apar după utilizarea pe termen lung a THS la 14 paciente care sunt la menopauză de minim 1 an și care au simptome climacterice. Ca THS pentru grupul de 14 paciente am utilizat Drosperinona și am urmărit răspunsul la terapie pe o durată de 6 luni cu completarea scării de evaluare a simptomelor menopauzei (MRS) inițial și după 6 luni de administrare a THS.

Rezultate. În lotul de 14 paciente în urma chestionării inițiale am obținut un scor total MRS de $14,85 \pm 3,2$, dintre care, la prima etapă 12 (85,7%) paciente prezentau simptome moderate și 2 (14,3%) simptome severe. După 6 luni de THS s-a constatat o ameliorare vădită în întreg lotul, semnificativ statistică, astfel încât scorul MRS total după tratament s-a micșorat la $8,78 \pm 2,93$. Distribuția pacientelor după gradele de severitate s-a modificat esențial, astfel încât în final nici o pacientă nu mai prezenta simptome severe, 8 (57,1%) paciente prezentau simptome moderate, 5 (35,7%) aveau simptome ușoare, iar 1 (7,1%) nu prezenta nici o acuză la momentul chestionării repetate. Astfel am înregistrat o ameliorare de $41,98 \pm 11,32\%$ în întregul lot cercetat după administrarea THS.

Concluzii. THS are un impact pozitiv asupra calității vieții femeilor aflate în primul an de menopauză, ameliorând atât simptomele psihologice, cele somato-vegetative, cât și cele urogenitale.

Cuvinte cheie. Menopauza, Drosperinona, terapie hormonală de substituție (THS).

DROSPERINONE COMPONENT OF HORMONE REPLACEMENT THERAPY IN MENOPAUSAL IN CARDIOVASCULAR DISEASE PREVENTION

Aurica Morari

(Sci. adviser: Nadejda Codreanu, PhD., associate prof., chair of Obstetrics and Gynecology)

Introduction. Cardiovascular diseases are the main cause of death of women aged over 60 years. Estrogens have cardioprotective effect, namely the fact that they increase vasodilatation and inhibits the response of blood vessels to injury and the development of atherosclerosis. Hormone replacement therapy (HRT) is the primary medical management of menopause.

Purpose. drosperinone as a component of hormone replacement therapy in the prevention of cardiovascular disease in postmenopausal. Materials and Methods: The present study is a comprehensive survey of efficacy, tolerance, and side effects which occur immediately after long-term HRT use of the 14 patients who are postmenopausal for at least 1 year and climacteric symptoms. As HRT group 14 patients have used drosperinone and watched the response to therapy for a period of six months with the completion scali assessment of symptoms of menopause (MRS) baseline and 6 months after administration of HRT.

Results. In the group of 14 patients after the initial survey we obtained a total score of 14.85 ± 3.2 MRS, of which the first step 12 (85.7%) patients had moderate symptoms and 2 (14.3%) severe symptoms. After six months of HRT was a marked improvement in the whole group, statistically significant, MRS total score This sort that after treatment decreased to 8.78 ± 2.93 . Distribution of patients by severity grades changed essentially, so ultimately no patient has severe symptoms, 8 (57.1%) patients had moderate symptoms, 5 (35.7%) had mild symptoms, and one (7.1%) did not present any complaint at the time of repeated questioning. So I registered an improvement of $41.98 \pm 11.32\%$ in the whole lot looked after taking HRT.

Conclusions. HRT has a positive impact on quality of life of women in the first year of menopause, relieving both psychological symptoms, the somatic-vegetative, and the urogenital.

Key words. Menopause, drosperinone, hormone replacement therapy (HRT).

EVOLUȚIA SARCINII ȘI NAȘTERII LA GRAVIDELE CU UTER BICATRICAL

Vasilcan Tatiana

(Cond.șt. - Burnusus Constantin, dr. șt. med., conf. univ., cat. Obstetrică și Ginecologie)

Introducere. Odată cu extinderea indicațiilor pentru operația cezariană, s-a relevat o nouă problemă – conduita sarcinii și nașterea la gravidele cu uter cicatricial. Nașterile premature, inserția patologică a placentei, procesul aderențial postoperator și insuficiența cicatriciului pe uter sunt consecințe ce duc la complicații în timpul sarcinii și nașterii.

Scop. Studiarea evoluției sarcinii și nașterii la gravidele cu uter bicatricial.

Material și metode. Studiul a inclus 76 paciente cu uter bicatricial și 76 paciente cu un cicatriciu pe uter, efectuat în baza Clinicii de Obstetrică și Ginecologie USMF „Nicolae Testemițanu”, secțiile Obstetrică 1, 2 și 3 a IMSP SCM nr.1, perioada 2011-2013.

Rezultate. Uterul bicatricial comparativ cu cel cu un cicatriciu s-a întâlnit mai frecvent la paciențele de 36-45 ani (12,5% vs 9,5%). Sarcina a evoluat preponderent pe fondul unei iminențe de naștere prematură (7,9±3,0%), insuficiența cicatriciului pe uter (5,3±2,5%) și HTA (3,9±2,2%). Nașterile premature au predominat la paciențele cu uter bicatricial față de cele cu un singur cicatriciu (26,3% vs 22,4%). La paciențele cu uter bicatricial s-a determinat mai frecvent intraoperator un proces aderențial pronunțat, incidența înaltă a placentei praevia la 6,6±2,5% și durata de spitalizare fiind în mediu 3,8±2,1 zile.

Concluzii. Am constatat că sarcina la gravidele cu uter bicatricial prezintă un risc crescut de complicații atât pe parcursul sarcinii cât și în operațiile cezariene în raport cu femeile care au un cicatriciu pe uter.

Cuvinte cheie. Uter bicatricial, sarcină, insuficiența.

THE EVOLUTION OF PREGNANCY AND BIRTH FOR WOMEN WITH BISCARRERED UTERUS

Vasilcan Tatiana

(Sci. adviser: Burnusus Constantin, PhD., associate prof., chair of Gynecology and Obstetrics)

Introduction. Talking about the development of indications for cesarean section was revealed a new problem - the pregnancy behavior and birth for women with scarred uterus. Premature births, pathological placental insertion, the postoperative adherence process and insufficient postoperative scar on the uterus are consequences that lead to complications in pregnancy and during birth.

Purpose. Studying the evolution of pregnancy and the birth for women with scarred uterus or biscalred.

Material and methods. The study included 76 women with biscalred uterus and 76 women with one uterus scar, that took place in gynecological and obstetrical clinic USMF „Nicolae Testemițanu”, sections Obstetrics 1, 2 și 3 a IMSP SCM nr.1, during 2011-2013.

Results. Biscalred uterus compared to one scarred uterus is more frequent for patients 36-45 years (12.5% vs 9.5%). The pregnancy evolved in an imminent premature birth (7.9 ± 3.0%), insufficient scar on the uterus (5.3 ± 2.5%) and hypertension (3.9 ± 2.2%). Premature births -predominated for patients with biscalred uterus versus those with a single scar (26.3% vs 22.4%). For patients with biscalred uterus frequently was found intraoperatively a strong adherent process, high incidence of placenta previa to 6.6 ± 2.5% and the average length of staying in the hospital was 3.8 ± 2.1 days.

Conclusions. We found that pregnancy in women with biscalred uterus has an increased risk of complications both during pregnancy and in caesarean sections compared to women who have one scarred uterus.

Key words. Biscalred uterus, pregnancy, insufficiency.

ULCER CORNEAN

Valentin Bancov

(Cond. șt. - Vladimir Boișteanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Oftalmologie)

Introducere. Ulcerul corneean reprezintă un proces distructiv în corneea însoțit de formarea defectului crateriform. Cicatriciul corneean reprezintă o cauză semnificativă de dereglarea a vederii și orbirii în lume.

Scop. Prezentarea datelor statistice referitoare la ulcerul corneean din baza de date a cazuisticii Spitalului Clinic Republican.

Material și metode. Acest studiu retrospectiv implică o analiză de 50 de cazuri de ulcer corneean: 50 de ochi, bărbați-28 (56%), femei-22 (44%), ulcer corneean perforant - 19 cazuri (38%), neperforant - 31 (62%). Vârsta pacienților este cuprinsă între 19 și 84 de ani. Acuitatea vizuala la internare: >0,3-1 (2%); 0,1-0,3 - 10 (20%); <0,1-25 (50%); lipsa acuității vizuale - 13 pacienți (26%). Informația despre pacienți a fost obținută din arhivă: au fost notate sexul, vârsta, factorii etiologici, primele manifestări clinice, investigațiile și modalitățile de tratament.

Rezultate. 46% de ulcer corneean a fost cauzat de keratita virală; 10% - keratita bacteriană; 16% - posttraumatic; 14% - postoperator; 2% - după lentile de contact; 2% - ulcer corneean Mouren; altele - 10%. Persoanele peste 60 de ani constituie 62%. Tratamentul conservator a fost aplicat în 32 de cazuri (64%). Din cauza ineficienței tratamentului conservator în 3 cazuri (6%) a fost efectuată enucleare, în 7 cazuri (14%) - eviscerare. În 8 cazuri (16%) - cheratoplastia după Kunt. Acuitate vizuala finală >0,3- la 3 pacienți (6%); 0,1-0,3- 11 pacienți (22%); <0,1- 23 (46%); lipsa acuității vizuale- 13 (26%).

Concluzii. Aceasta patologie se întâlnește mai des la bărbați. Cu vârsta crește susceptibilitatea. Factorul etiologic cel mai frecvent este keratita virală (46%). Ulcerul corneean are impactul negativ asupra funcției vizuale.

Cuvinte cheie: Ulcer corneean; epidemiologie; bacterial.

CORNEAL ULCER

Valentin Bancov

(Sci.adviser: Vladimir Boișteanu, Ph.D., associate prof., chair of Ophtalmology)

Introduction. Corneal ulcer is a destructive process in the cornea, accompanied by the formation of the crateriform ulcer defect. Corneal scar is a significant cause of visual impairment and blindness in the world.

Purpose. Presentation of statistical data on corneal ulcer database of Republican Clinical Hospital casuistry.

Material and methods. This is a retrospective study that involves review of 50 cases of corneal ulcer: a total of 50 eyes from males- 28(56%) and females- 22(44%), perforating corneal ulcer- 19 cases (38%), non-perforating-31(62%). The patient's age was between 19 and 84 years old. Patients' information was obtained from the archive: sex, age, aetiological factors, initial clinical presentation, investigations and treatment modalities were noted.

Results. 46% of corneal ulcer were caused by the viral keratitis, 10%- bacterial keratitis; 16%- posttraumatic; 14%- postoperative; 2%- after the contact lenses; Mouren's ulcer- 2%; others-10%. Patients above the age of 60 years constitute 62%. Conservative treatment has been applied in 32 of cases(64%). Because of conservative treatment failure in 3 cases(6%) was effectuated enucleation, in 7 cases (14%) - evisceration. In 8 cases(16%) - Kunt keratoplastics. The final VA>0,3- at 3 patients (6%); 0,1-0,3 -11 patients(22%);< 0,1- 23(46%); absence of visual acuity-at 13 patients(26%).

Conclusions. This pathology predominates in males. Susceptibility grows with the age. The most frequent aetiological factor is the viral keratitis(46 %). Corneal ulcer has a bad influence over visual function.

Key words. Corneal ulcer; epidemiology; bacterial

EFICACITATEA PREPARATULUI BEVACIZUMAB ÎN PREVENIREA HEMORAGIILOR ÎN TRATAMENTUL CHIRURGICAL A GLAUCOMULUI NEOVASCULAR

Diana Borodac

(Cond. șt. – Aurel Rusu, asist. univ., cat. Oftalmologie)

Introducere. Glaucomul neovascular (GN) este una dintre cele mai grave patologii oculare vasculare, cauzată de neovascularizarea irisului și proliferarea fibrovasculară în unghiul camerular, cu blocarea acestuia. Din cauza obstacolului format este diminuată drenarea umorii apoase cu creșterea presiunii intraoculare și atrofia nervului optic care duce la orbirea totală.

După părerea multor cercetători suprimarea sau chiar stoparea proliferării fibrovasculare ar fi unul din elementele cheie în tratamentul GN, micșorând riscul complicațiilor intra- și postoperatorii și reducând semnificativ riscul orbirii sau pierderii globului ocular.

Scop. Examinarea eficacității preparatului Bevacizumab (Avastin) în reducerea neovaselor la administrare intracamerulară pentru prevenirea hemoragiilor intra- și postoperatorii.

Material și metode. A fost analizat un caz clinic care a inclus un pacient de 59 ani cu diagnosticul de GN acut la ochiul drept (OD), secundar retinopatiei diabetice proliferative. La internare s-a determinat acuitatea vizuală (AV) a OD 0,06 și presiunea intraoculară (PiO) la OD 31mmHg. S-a administrat soluție Avastin 0,1 ml în camera anterioară a ochiului drept. Peste 2 zile, după dispariția neovaselor din unghiul camerular și iris, s-a efectuat sinustrabeculoectomie subsclerală cu iridectomie bazală.

Rezultate. În timpul intervenției chirurgicale și în perioada postoperatorie hemoragii nu s-au semnalat. La externare AV la OD 0,25 și PiO la OD 16 mmHg.

Concluzii. Reieșind din datele obiective: AV și PiO, evoluției în timpul și după intervenția chirurgicală putem confirma că preparatul Avastin este eficient în tratamentul GN prin reducerea neovaselor din unghiul camerular astfel prevenind hemoragiile intra- și postoperatorii.

Cuvinte cheie. Glaucomul neovascular, acuitate vizuală, bevacizumab.

EFFICACY OF BEVACIZUMAB IN PREVENTING BLEEDING IN SURGICAL TREATMENT OF NEOVASCULAR GLAUCOMA

Diana Borodac

(Sci. adviser: Aurel Rusu, assist. prof., chair of Ophthalmology)

Introduction. Neovascular glaucoma (NG) is one of the most serious vascular eye diseases caused by iris neovascularization and fibrovascular proliferation in the chamber angle with blocks. Due to obstruction, the drainage of aqueous humor is diminished with an increased intraocular pressure (IOP) and optic nerve atrophy that leads to total blindness. According to many researchers, suppressing the neovascularization would be one of the key elements in the treatment of NG, minimizing the risk of intra- and postoperative complications and reducing the risk of blindness.

Purpose. Examine the effectiveness of Bevacizumab (Avastin) administered intracamerally, in reducing neovascularization, to prevent intra- and postoperative bleeding.

Material and methods. It was considered a clinical case that included a patient of 59 years with a diagnosis of acute NG in the right eye (RE), secondary proliferative diabetic retinopathy. On admission: visual acuity (VA) of RE 0.06 and IOP in RE 31mmHg. Avastin was administered 0.1 ml solution in the anterior chamber of the RE. In two days, after the disappearance of the neovascularization of the chamber angle and of the iris, a scleral sinus trabeculectomy with basal iridectomy was performed.

Results. During surgery and postoperative period, bleeding has not been reported. At discharge, VA at the RE 0.25 and IOP 16 mmHg.

Conclusions. Based on objective data: VA and IOP, evolution during and after surgery, we can confirm that Avastin is effective in the treatment of NG by reducing the neovascularization of the chamber angle, thus preventing intra- and postoperative bleeding.

Key words. Neovascular glaucoma, visual acuity, bevacizumab.

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL PACIENȚILOR CU GLAUCOM CONGENITAL

Gherța Dmitrii

(Cond. șt. - Gheorghe Ivanov, dr. șt. med., conf. univ., cat. Oftalmologie)

Introducere. Glaucomul congenital ocupă primul loc în lista bolilor de invaliditate a organelor de vedere la copii. Interesul sporit se explică prin importanța sa medicală și socială, deoarece sunt afectați copiii.

Scop. Determinarea specificului indicilor funcționale ale organului de vedere înainte și după operație și analizarea a eficienței operațiilor antiglaucomatoase.

Material și metode. Investigarea clinică a fost desfășurată la Centrul Medical „Ovisus”. Au fost examinate fișele medicale ale unui lot de 14 pacienți (24 de ochi) cu diagnoza de glaucom congenital, care au fost examinați și operați în perioada 2001-2013. Investigarea oftalmologică a inclus biomicroscopie, oftalmoscopie, gonioscopie, oftalmotonometrie, keratometrie, ecobiometrie.

Rezultate. Glaucomul congenital în 91,6% din cazuri a fost însoțit cu mărirea diametrului corneei, în 25% din cazuri a fost edimatierea corneei. La majoritatea ochilor era glaucomul de fază a II-a. La 64,2% din pacienți boala a fost diagnosticată la vârsta de 3 ani cu compararea datelor examinării oftalmologice cu rezultatele investigării biometrice. Operația antiglaucomatoasă primară în 85,7% din cazuri s-a efectuat în primele trei luni după diagnostic, mai des erau operațiile de fistulare – sinustrabeculectomie. Inconsistența operației se manifestă mai mult în perioada după 1 an de la operație primară.

Concluzii. Rezultatele au arătat că glaucomul congenital duce la schimbări severe a globului ocular și necesită diagnosticare și tratament chirurgical precoce.

Cuvinte cheie. Glaucom congenital, diagnostic, tratamentul chirurgical.

DIAGNOSIS AND TREATMENT OF PATIENTS WITH CONGENITAL GLAUCOMA

Gherța Dmitrii

(Sci. adviser: Gheorghe Ivanov, PhD., associate prof., chair of Ophthalmology)

Introduction. Congenital glaucoma ranks first in the list of incapacitating diseases of organs of vision in children. Undiminishing interest to congenital glaucoma is explained by its medical and social significance, because children are affected by it.

Purpose. Detection of the specifics of functional indices of the organ of vision before and after surgical treatment, and analysis of the efficiency of antiglaucomatosis operations.

Material and methods. Clinical research was carried out at “Ovisus” Medical Center. There were examined medical records of a group of 14 patients (24 eyes) with congenital glaucoma, who were operated from 2001 to 2013. Ophthalmological research included biomicroscopy, ophthalmoscopy, gonioscopy, ophthalmotonometry, keratometry, echobiometry.

Results. Congenital glaucoma in 91.67% of cases was accompanied by an increase of cornea diameter, in 25% of cases was corneal opacity. In the majority of eyes there is congenital glaucoma of II stage. Disease in 64.2% of patients was diagnosed at the age under 3 years old comparing the data of ophthalmological examination with the results of biometric research. Primary antiglaucomatosis operation in 85.7% of cases was conducted in the first three months after diagnosis, more frequently were filtering operations – sinus-trabeculectomy. Inconsistence of operation manifests mostly in the period over 1 year after surgical intervention.

Conclusions. The results showed that congenital glaucoma leads to severe changes of eyeball and requires much earlier diagnosis and surgical treatment.

Key words. Congenital glaucoma, diagnosis, surgical treatment.

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL DACRIOCISTITEI PURULENTE

Onorina Jalba

(Cond. șt. – Vladimir Boișteanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Oftalmologie)

Introducere. După datele mai multor autori (Boișteanu V., Pahomova A., 1974; Malinovschii G., Motornii V., 2000), bolnavi cu afecțiuni ai căilor lacrimale constituie de la 6-25%.

Scop. Studiarea și aprecierea eficacității metodei de tratament chirurgical la pacienții cu dacriocistită cronică purulentă.

Material și metode. A fost studiată și apreciată eficacitatea operației dacriocistorinostomie pe un lot de 60 de pacienți.

Tehnica DCR simplificată cuprinde următoarele etape:

- Aseptizarea câmpului operator, anestezie locală perisaculară cu sol. Lidocaină 2%.
- Incizia tegumentului și a țesutului subcutanat la 12 – 13 mm de la unghiul intern palpebral.
- Cu ajutorul pensei Citelli se formează o fereastră ovală de 12 – 18 mm în osul lacrimal.
- Incizia verticală a mucoasei nazale și a peretelui medial al sacului lacrimal.
- Se suturează numai buzele anterioare ale sacului lacrimal și mucoasei nazale.
- În cavitatea nazală se introduce o meșă îmbibată cu unguent care se înlătură peste 24 ore.
- Sutura tegumentelor.

Rezultate. Rezultatele tratamentului au fost urmărite pe un lot de 60 pacienți cu dacriocistită. Vârsta pacienților 18-75 ani. Pacienții au fost urmăriți timp de 2 ani. Recidiva dacriocistitei a fost constatată la 2 pacienți.

Concluzii. Eficacitatea dacriocistorinostomiei a condus la restabilirea drenajului lacrimal în 96,7% de cazuri.

Cuvinte cheie. Dacriocistita, staza lichidului lacrimal, dacriocistorinostomie.

SURGICAL TREATMENT OF PURULENT DACRYOCYSTITIS

Onorina Jalba

(Sci. adviser: Vladimir Boișteanu, associate prof., chair of Ophthalmology)

Introduction. According to data from different authors (Boișteanu V., Pahomova A., 1974; Malinovschii G., Motornii V., 2000), the number of patients with lacrimal ducts diseases varies between 6 and 25%.

Purpose. To study and to assess the efficacy of surgical treatment of patients with purulent chronic dacryocystitis.

Material and methods. The efficacy of dacryocystorhinostomy (DCR) surgical technique has been studied and assessed on a group of 60 patients.

The simplified DCR technique includes the following steps:

- Ensuring the operative field asepsis, the perisacular local anaesthesia using 2% Lidocaine solution.
- Integument and subcutaneous tissue incision, 12-13 mm from internal palpebral angle.
- Formation, by means of a Citelli forceps, of an oval window in the lacrimal bone.
- Vertical incision of the nasal mucosa and medial wall of the lacrimal sac.
- Suturing of only the anterior part of the lacrimal sac and nasal mucosa.
- Introduction into the nasal cavity of a tent soaked in ointment and removed after 24 hours.
- Suturing the integuments.

Results. The treatment results have been observed in a group of 60 patients with dacryocystitis. The patients age was 18-75 years. Their follow-up lasted for 2 years. Relapse of dacryocystitis was established in 2 patients.

Conclusions. Efficacy of dacryocystorhinostomy resulted in restoration of lacrimal drainage in 96,7% of cases.

Key words. Dacryocystitis, lacrimal fluid stasis, dacryocystorhinostomy.

TRAUMA OCULARĂ - O POVESTE FĂRĂ SFÂRȘIT. STATISTICA DESCRIPTIVĂ A TRAUMATISMELOR OCULARE, ÎNREGISTRATE ÎN SPITALUL CLINIC REPUBLICAN ÎN ANUL 2013

Natalia Sablina

(Cond. șt. - Eugeniu Bendelic, dr. hab. șt. mrd., prof. univ., cat. Oftalmologie)

Introducere. Trauma oculară, în special forma deschisă, prezintă cea mai frecventă cauză a scăderii acuității vizuale și ale orbirii monoculare pe tot globul pământesc cu impactul socio-economic evident.

Scop. Aceasta cercetare este îndreptată spre prezentarea datelor statistice acestei probleme pentru a elabora strategii complexe de îngrijire și prevenie traumatismelor oculare în Moldova.

Material și metode. Acest studiu retrospectiv include toate cazurile traumatismului ocular înregistrate în perioada ianuarie- decembrie 2013 din secția oftalmologică a SCR. Am obținut de la pacienți: datele demografice, timpul, locul producerii traumei, tipul, cauza traumatismului, durata intervalului între ora producerii traumei și ora adresării la medic, investigații făcute, tratamentul aplicat. Acuitatea vizuală după tratament a fost clasificată după recomandările propuse de OMS, folosind și clasificarea leziunilor oculare BETT.

Rezultate. Acest studiu include 65 pacienți înregistrați în perioada de 1 an: 30.7% din leziuni au fost cauzate de obiecte ascuțite și 41.0% de obiecte contondente; restul 23,1%- mixtel; 5,1%- arsuri chimice; 25 sunt traumatisme deschise și 40 închise, 2 traumatisme cu leziuni concomitente ale anexelor oculare. Vârsta medie este de 40,6 de ani. Cele mai frecvente tipuri de leziuni au fost habituale și de producere. 37,8% din pacienși s-au prezentat în spital între 0 și 6 ore după trauma, restul pacienților au venit între 7-24 ore-37,8%, mai târziu- 29,8%. AV finală precum și gradația de leziuni după Ocular Trauma Score a fost direct corelată cu AV inițială.

Concluzii. Acest studiu reflectă că traumatismele oculare rămân să fie o problemă medico-socială cu impact asupra funcțiilor vizuale, caracteristica de regulă persoanelor de gen masculin cu vîrștra aptă de muncă.

Cuvinte cheie. Trauma oculară, statistica, SCR

OCULAR TRAUMA - THE NEVER ENDING STORY. MEDICAL STATISTICS OF HOSPITALIZED IN 2013 YEAR OCULAR INJURIES AT REPUBLICAN HOSPITAL

Natalia Sablina

(Sci.adviser: Eugeniu Bendelic , PhD., univ. prof., chair of Opthalmology)

Introduction. Ocular trauma, especially open-globe forms, is the most common cause of monocular visual impairment and one-eye blindness worldwide, with significant socio-economic impact.

Purpose. This study aims at providing statistic data on this problem in order to facilitate the provision of eye care and safety strategies for the prevention of such injuries in Moldova.

Material and methods. This is a retrospective study involving a review of all cases of severe ocular injuries admitted between January and December 2013 to the Republican Hospital eye unit. Patient's information from archive: demography, details regarding time, place, type, cause of injury, length of time between injury and reporting at the clinic, initial clinical presentation, investigations and treatment modalities were noted. The post-treatment visual acuities were categorized using the WHO's recommendations, ocular injuries- using the BETT.

Results. The study included 65 patients over the 1-year period: 30.7% of injuries were caused by sharp, 41.0% by blunt objects; the remaining 23,1%- mixed; 5,1% produced by chemical substances; 25 open-globe, 40 closed-globe injuries, 2- involving the adnexae. The mean age- 40,6 years. The most frequent types: work-related and home-related injuries. 37,8% of the patients presented between 0 and 6 hours after injury; the rest came within 7-24 hours- 37,8%; one day or thereafter- 29,8%. Either the final VA or the Ocular Trauma Score correlated with the initial VA.

Conclusions. This study shows that ocular trauma remain to be a social problem with the influence on visual function; is more characteristic for males of working age.

Key words. Ocular trauma, open globe injuries, closed globe injuries.

PARTICULARITĂȚILE ANATOMICE ALE COMPLEXULUI OSTEOMEATAL ÎN CHIRURGIA ENDOSCOPICĂ ENDONAZALĂ LA COPII

Polina Ababii,

(Cond. șt. - Mihail Maniuc, prof. univ.; Lucian Danilov, conf. univ., cat. ORL)

Introducere. Actualmente chirurgia endoscopică endonazală a devenit partea integrantă a algoritmului de tratament al patologiei rinosinuzale la copii. Cunoașterea particularităților anatomice ale peretelui lateral nazal este important pentru realizarea unei chirurgii reușite și prevenirea complicațiilor. O importanță majoră prezintă aprecierea relației variantelor anatomice ale complexului ostiomeatal și a structurilor endonazale cu semnificație patogenică pentru rinosinuzitele recidivante și cronice la copii.

Scop. Evaluarea particularităților anatomice ale complexului osteomeatal în asociere cu rinosinuzitele recidivante și cronice la copii.

Material și metode. Studiul a cuprins 120 pacienți, vârsta între 8-17 ani cu patologie inflamatorie recidivantă și cronică rinosinuzală. Analiza repartiției după sexe: 59 (49,2%) pacienți au fost de gen masculin, iar 61 (50,8%) de gen feminin ($X^2=1,73$, $P>0,05$). Diagnosticul clinic a fost realizat în baza prezenței simptomelor rinosinuzale minore și majore de lungă durată (> 3 luni) și examenul ORL în complex.

Rezultate. Concha bullosa a fost cea mai frecventă variație anatomică (55,8%), urmată de proces uncinat pneumatizat sau hipertrofiat, pneumatizarea bulei etmoidale (70%), hipertrofia agger nasi (19,2%). Cornet mijlociu paradoxal (19,2%) a fost frecvent depistat. Rinosinuzite maxilare au fost cea mai comună infecție a sinusurilor, urmată de etmoidita, sfenoidită și frontită.

Concluzii. Patologia rinosinuzală și variațiile anatomice au fost întâlnite în 69% cazuri. Rinosinuzita maxilară și etmoidală a fost mai frecventă infecție a sinusurilor la copii. Relația dintre sinuzita și variație anatomică a fost mai evidentă între sinuzitele maxilare și etmoidale în asociere cu concha bullosa, pneumatizarea bulei etmoidale etc. Prin urmare, variațiile anatomice contribuie în mod substanțial la apariția infecției la nivelul sinusurilor paranazale.

Cuvinte cheie. Rinosinuzite pediatrice, variante anatomice, sinusuri paranazale.

PARTICULARITIES OF THE OSTIOMEATAL COMPLEX IN ENDOSCOPIC ENDONASAL SURGERY IN CHILDREN.

Polina Ababii,

(Sci. adviser: Mihail Maniuc, PhD., associate prof.; Lucian Danilov, PhD, associate prof., chair of ENT)

Introduction. Endoscopic endonasal surgery has been performed in children. Therefore, we need to know the precise anatomy and anatomic variations of the lateral nasal wall. This is important in order to achieve better surgical results and avoid complications. We also need to know the relationship between the anatomic variations and sinonasal disease.

Purpose. To assess the anatomic variations of the lateral nasal wall and the association of these variations with chronic sinusitis in children.

Material and methods. 120 children diagnosed with chronic sinus disease were included in the study. There were 61(50,8%) female and 59 (49,2%) male patients with aged between 8 and 17 years. The clinical diagnosis of chronic sinus disease was made on the basis of the presence of long-standing (>3 months) sinonasal symptoms and ENT examination.

Results. Concha bullosa was the most common anatomic variation (55,8%), and was followed by hypertrophy and pneumatization of uncinat process, pneumatization of the ethmoidal bulla (70%), hypertrophy agger nasi cell (19,2%). Paradoxical middle turbinate (19,2%) was relatively frequent. Maxillary sinusitis was the most common sinus infection, followed by ethmoid, sphenoid and frontal sinusitis in that order.

Conclusions. Sinus disease and anatomic variations were bilateral in almost 69% of our patients. Maxillary and ethmoidal sinusitis was the most common sinus infection in the children. The only relationship between sinusitis and anatomic variation was that between maxillary and ethmoidal sinusitis and concha bullosa, large ethmoidal bulla. Therefore, anatomic variations contribute substantially to sinus infection.

Key words. Pediatric sinusitis, paranasal sinuses, anatomic variations.

CEFALEEA ȘI RINOZINUSITELE

Andrei Bajureanu, Eduard Cernolev, Lucia Șciurov

(Cond. șt. - Alexandru Sandul ,dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Otorinolaringologii frecvent întâlnesc pacienți cu așa simptom ca cefaleea. În așa mod am prezentat interes pentru a studia acest simptom non-specific rinosinuzitelor.

Scop. Studiarea bibliografiei de specialitate pentru a aprecia etiologia, patogenia și particularitățile specifice de evoluție a cefaleei în rinosinuzite.

Material și metode. Suport informațional: studiu al bibliografiei selective din reviste internaționale actuale găsite prin intermediul rețelelor informaționale "HINARI" , "Pubmed" și manuale de specialitate.

Rezultate. Durerea are o bază biochimică care nu este complet elucidată. Există factori care determină eliberarea de substanță P provocând un impuls ortodromic până la cortexul cerebral care produce senzația de durere. Cefaleea frontală ar putea fi o problemă a sinusurilor frontale sau etmoidale. Durerea în sinusul maxilar poate fi amplasată deasupra sinusului maxilar sau poate iradia spre canini și regiunea temporală. Sinuzita etmoidală poate produce durere, cel mai des, în regiunea cantului medial. Durerea se poate extinde în regiunea parietală, temporală și cervicală superioară. Sinuzita sfenoidală va produce o cefalee situată retroorbital, se poate extinde la zona temporală, occipitală, vertex, umeri și canini. Implicarea multiplă a sinusurilor provoacă dureri în diferite locații.

Concluzii. Cefaleea este un simptom nespecific al rinosinuzitei și de multe ori poate fi confuz pentru otorinolaringologi, dar în cazul în care vom încerca să determinăm veriga etiopatogenetică am putea stabili dacă cefaleea are origine rinologică sau nu.

Cuvinte cheie: Rinosinuzite, cefalee, substanța P.

HEADACHE AND RHINOSINUSITIS

Andrei Bajureanu, Eduard Cernolev, Lucia Șciurov

(Sci. adviser: Alexandru Sandul, PhD, univ. prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Otorhinolaryngologists frequently see patients with the symptom of headache. This is why we presented interest to study this non-specific symptom of rhinosinusitis.

Purpose. To study specialized bibliography to conclude the etiology, pathogeny and specific features of headache in rhinosinusitis.

Material and methods. Informational support: study of the selective bibliography from current international journals found through information networks "HINARI", "Pubmed" and specialized books .

Results. Pain has a biochemical basis that is not totally understood. There are factors that cause the release of substance P leading to an orthodromic impulse to cerebral cortex producing the sensation of primary and referred pain. Forehead pain may be frontal or ethmoid sinus problem. Pain in the maxillary sinus may be located over the maxillary sinus or radiate to the canine teeth and into the temporal region. Ethmoid sinusitis can produce pain, most often in the medial canthal area. The pain can extend into the parietal, temporal and upper cervical area. Sphenoid sinusitis will produce a retroorbital headache, it can extend to temporal area, vertex, occiput, shoulder and canine teeth. Multiple sinus involvement causes pain in several locations.

Conclusions. Headache is a non-specific symptom of rhinosinusitis and many times it can be confusing for doctors, but if we try to form the pathogenic cycle we can determine if the headache has a rhinogenic or a non-rhinogenic origin.

Key words. Rhinosinusitis, headache, substance P.

RINOSINUZITA FUNGICĂ. EXPERIENȚA CLINICII ORL SCR ÎN TRATAMENTUL SINUSMICETOMULUI PRIN CHIRURGIE ENDOSCOPICĂ RINOSINUZALĂ

Andrei Bajureanu, Eduard Cernolev, Lucia Șciurov

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Infecțiile fungice ale sinusurilor paranazale sunt acuzate de provocarea celor mai multe cazuri de rinosinuzite cronice. Majoritatea acestora sunt benigne sau neinvazive, cu excepția cazurilor pacienților imunocompromiși. Rezolvarea acestei forme localizate, cum este sinusmicetomul, este posibilă datorită chirurgiei endoscopice rinosinuzale. În așa mod este necesară studierea statisticii secției ORL SCR pentru concretizarea anumitor particularități.

Scop. Studiarea informației obținute din fișele de observație clinică a pacienților diagnosticați cu sinusmicetom din secția ORL SCR, oferite de arhiva Spitalului Clinic Republican, pe parcursul anilor 2012-2013.

Material și metode. Studiu retrospectiv-56 fișe de observație clinică cu diagnosticul clinic stabilit de sinusmicetom a sinusurilor paranazale (maxilar, sfenoidal, frontal) pe parcursul anilor 2012-2013.

Rezultate. Studiul respectiv a oferit următoarele date: 3,57% - micetom a sinusului frontal, 30,3% - micetom a sinusului sfenoidal, 66,07% - micetom a sinusului maxilar. Implicarea bilaterală a sinusurilor a fost observată în 37,5%. Metoda chirurgicală de tratament utilizată în totalitatea cazurilor a fost chirurgia endoscopică rinosinusală. Complicații intraoperatorii nu au fost depistate. Recidive postoperatorii absente.

Concluzii. Chirurgia endoscopică rinosinusală este o metodă de elecție în tratamentul sinusmicetomului, net superioară metodelor tradiționale datorită păstrării macrostructurii osoase, extragerii complete al conținutului patologic fără lezarea mucoasei sănătoase, excluderii necesității operațiilor plastice la sinusurile maxilare și frontale.

Cuvinte cheie: Sinusmicetom, sinus maxilar, frontal, sfenoidal, chirurgie endoscopică rinosinusală, SCR.

FUNGAL RHINOSINUSITIS. EXPERIENCE OF THE RCH ENT CLINIC IN THE TREATMENT OF FUNGUS BALL BY FESS

Andrei Bajureanu, Eduard Cernolev, Lucia Șciurov

(Sci. adviser: Alexandru Sandul, PhD., prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Fungal infections of the paranasal sinuses are accused of causing most cases of chronic rhinosinusitis. Most are benign or non-invasive, except in immunocompromised patients. Solving this localized form, as fungus ball, is possible due to endoscopic sinus surgery. Thus, it is necessary to study statistics of the ENT department of Republican Clinical Hospital for establishing certain features.

Purpose. To study the information obtained from archive of the RCH of patients` clinical records diagnosed with fungus ball during the years 2012-2013.

Material and methods. Retrospective study of 56 clinical medical records with the established clinical diagnosis: fungus ball of the paranasal sinuses (maxillary, sphenoid, frontal) during 2012-2013.

Results. This study has provided the following data: frontal sinus mycetoma in 3.57%, sphenoid sinus mycetoma in 30.3%, mycetoma of the maxillary sinus in 66.07%. Sinus bilateral involvement was observed in 37.5%. FESS was the surgical treatment used in all patients. Intraoperative complications were not detected. Postoperative relapses were absent.

Conclusions. Rhinosinusal endoscopic surgery is a method of choice in the treatment of fungus ball, superior to traditional methods, because it preserves bone microstructure, complete extraction of pathological content without harming healthy mucosa, excluding the need for plastic surgery in the maxillary and frontal sinuses.

Key words. Fungus ball, maxillary sinus, frontal, sphenoid, FESS, RCH.

IMPORTANȚA STIMULĂRII IMUNITĂȚII LOCALE ÎN TRATAMENTUL COMPLEX A AMIGDALITEI CRONICE LA COPII

Uțica Inga, Bîțca Oxana, Gheorghiev Marina, Glijin Victoria, Fortuna Valeriu
(Cond. șt. - Danilov Lucian, dr. șt. med., conf. univ. cat. Otorinolaringologie)

Introducere. În prezent, au devenit necesare elaborările unor noi metode imunocorectoare locale în tratamentul amigdalitei cronice la copii.

Scop. Investigații comparative clinico-imunologice privind eficiența diferitor metode de tratament conservator a amigdalitei cronice la copii.

Material și metode. În studiu au fost incluși 26 copii cu amigdalită cronică compensată (grupa 1), care au fost supuși tratamentului conservator tradițional împreună cu tratamentul imunomodulator local – aplicarea în spațiul periamigdalian a autocelulelor mononucleate activate din sângele periferic și 26 pacienți, care s-au tratat fără stimularea imunității locale.

Rezultate. Cantitatea CIC a scăzut numai la pacienții din grupa 1. La pacienții din grupa 2, invers, s-a remarcat o tendință de creștere a acestui indice. Conținutul IgE la pacienții din ambele grupe până la începutul tratamentului nu se diferențiază semnificativ, iar după tratament s-a remarcat o descreștere semnificativă a lui la pacienții din grupul 1. Indicele CD-4/CD-8 la pacienții grupurilor investigate aveau schimbări cu caracter diferit. Dacă la pacienții din grupul 1 indexul CD-4/CD-8 a scăzut semnificativ, atunci la pacienții din grupul 2 acest index a rămas la același nivel. Sensibilitatea limfocitelor T la antigenii streptococici până la tratament era la același nivel, iar după tratament s-a remarcat o descreștere a sensibilității, fiind semnificativă doar în grupul 1. Rezultate clinice pozitive în catmneză în grupa 1 s-au obținut în 93% cazuri, în grupa 2 – în 82% cazuri.

Concluzii. Cercetările clinico-imune au demonstrat, că imunostimularea locală în tratamentul complex a amigdalitei cronice la copii este destul de efectivă.

Cuvinte cheie. Amigdalită cronică, copii, tratamentul imunomodulator.

THE IMPORTANCE OF THE LOCAL IMMUNITY STIMULATION IN THE COMPLEX TREATMENT OF CHRONIC TONSILLITIS IN CHILDREN

Uțica Inga, Bitca Oxana, Gheorghiev Marina, Glijin Victoria, Fortuna Valeriu
(Sci. adviser: Danilov Lucian, Phd, assist. prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Currently became necessary to develop new local immunocorrecting methods in the treatment chronic tonsillitis in children.

Purpose. Comparative clinical and immunological investigations regarding to the effectiveness of different methods of conservative treatment of chronic tonsillitis in children.

Material and methods. The study there were included 26 children with compensated chronic tonsillitis (1st group) who underwent traditional conservative treatment with local immunomodulatory treatment - application in the peritonsillar space of the activated mononuclear autocytes, from the peripheral blood and 26 patients who were treated without stimulation local immunity.

Results. The quantity of CIC decreased only in patients of 1st group. Patients from 2nd group, conversely, there was registered an increase of this index. Content of IgE in patients from both groups until the beginning of treatment is not significant registered difference, and after treatment was observed a significant decrease of the patients from the 1st group. CD-4/CD- indexes 8 in investigated patients groups had changes with different character. If in the patients from the 1st group CD-4/CD-8 index decreased significantly then in patients in from the 2nd group this index remained at the same level. The sensitivity of T lymphocytes to streptococcal antigens before the treatment was at the same level, after the treatment was observed a decrease sensitivity, being significant only in the 1st group. Previous clinical positive results in the 1st group 1 were obtained in 93% of patients in group 2 - in 82% cases.

Conclusions. The research demonstrates that local stimulation of the immune complex treatment of chronic tonsillitis in children is quite effective.

Key words. Chronic tonsillitis, children, immunomodulatory treatment.

SUPURAȚIILE CERVICALE DE ORIGINE AMIGDALOGENĂ ȘI ODONTOGENĂ

Iulia Cotelea, Catan Natalia

(Cond. șt. - Eusebiu Sencu, dr. șt. med., conf. univ., cat. ORL)

Introducere. Timp de secole, diagnosticul și tratamentul inflamațiilor lojelor profunde ale gâtului au pus în dificultate medicii și chirurgii deopotrivă. Complexitatea și localizarea profundă a acestor regiuni fac ca diagnosticarea și tratarea acestor procese inflamatorii să fie dificilă.

Scop. Descrierea elementelor anatomice cu rol în evoluția supurațiilor cervicale.

Material și metode. În lotul de studiu au fost incluși în mod retrospectiv pacienții internați în Clinica ORL, IMSP SCR pe perioada 2011-2013 cu diagnosticul clinic de flegmon cervical. Eșantionul studiat este reprezentat de acei pacienți care au prezentat afecțiuni de natură inflamatorie localizate la nivelul regiunii cervicale, indiferent de vârstă, sexul sau mediul de proveniență ale acestora.

Rezultate. Lotul de studiu include [n=35] bolnavi. Pacienții incluși în cercetare sunt din toate cele trei categorii principale de vârstă, cu un minim de 28 ani și un maxim de 65 de ani. Durata medie de spitalizare a fost 11,9 zile. După modul de internare, toți pacienții au fost internați de urgență; 85,7% [n=30] pacienți au fost internați după 24 ore de la debutul bolii, și doar 14,3% [n=5] pacienți în intervalul 7-24 ore de la debut. Evoluția postoperatorie fără complicații în 100% (35) cazuri, caracterizată prin recuperare completă.

Concluzii. Sindromul algic a fost depistat în 100% cazuri, cu accentuare la palpate, fiind și cauza determinantă de adresare pentru asistență medicală. Flegmonul cervical constituie o urgență chirurgicală vitală, fapt ce impune a fi vigilent la simptomele de alarmă: algie, dispnee, durere în planșeul bucal, etc.

Cuvinte cheie. Tonsilar, odontogen, abces cervical.

CERVICAL ABSCESES CAUSED BY TONSILLAR AND ODONTOGENICAL ORIGIN

Iulia Cotelea, Catan Natalia

(Sci. adviser: Eusebiu Sencu, chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. For centuries, the diagnosis and treatment of deep throat inflammations lodges put in difficulty physicians and surgeons. The complexity and depth location of these regions of such inflammatory processes as diagnosis and treating are difficult.

Purpose. The description of the anatomical elements involved in the development of cervical abscesses.

Material and methods. In the study group were retrospectively included patients admitted to our clinic, the Republican Clinical Hospital from 2011-2013 with the clinical diagnosis of cervical phlegmon. The sample studied is represented by those patients who experienced disease of inflammatory located in the cervical region, regardless of age, gender or their environment of origin.

Results. The study includes [n = 35] patients. The patients included in the study are all three main categories of age, with a minimum of 28 years and a maximum of 65. The mean duration of hospitalization was 11.9 days. By way of admission, all patients were admitted to the emergency; 85.7% [n = 30] were hospitalized patients after 24 hours of the onset of the disease, and only 14.3% [n = 5] patients within 7-24 hours after the onset. Uncomplicated postoperative course in 100% (35) cases was characterized by complete recovery.

Conclusions. Severe pain was found in 100% of cases, with emphasis on palpation, being and addressing the underlying cause for medical assistance. Cervical phlegmon is a vital surgical emergency, which requires to be alert to symptoms of alarm: algae, shortness of breath, pain in the floor of mouth, etc..

Key words. Tonsillar, odontogenical, cervical abscesses.

ANTROSTOMIA ÎN TRATAMENTUL SINUSITELOR MAXILARE CRONICE

Eduard Cernolev, Lia Cotovan

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Sinusita maxilară cronică (SMC) este o patologie cronică frecventă, afectând persoane de toate vârstele. Este un proces inflamator ce persistă 12 săptămâni sau mai mult. Antrostomia este o intervenție chirurgicală minim invazivă care permite deschiderea sinusurilor sub control vizual direct.

Scop. Scopul studiului bibliografic a fost de a aprecia eficacitatea antrostomiei ca metoda de tratament a SMC refractare la terapia medicamentoasă.

Material si metode. Au fost consultate diferite studii din bazele de date Cochrane Central register (octombrie 2009), Medline (1990-iulie 2013), Medscape introducând cuvintele cheie. De asemenea s-au accesat referințele articolelor relevante și protocoalele diferitor conferințe.

Rezultate. Au fost selectate studii randomizate pentru a compara antrostomia cu alte tehnici chirurgicale utilizate în caz de SMC. Cu acest scop au fost analizați următorii parametri: zile de spitalizare, cooperarea pacienților, dispariția simptomelor, îmbunătățirea tabloului endoscopic nazal, complicațiile și necesitatea intervențiilor repetate. Într-un studiu efectuat pe 80 pacienți s-a arătat că antrostomia este superioară intervenției Caldwell-Luc în privința cooperării și confortului pacientului, timpului spitalizării, ameliorării simptomelor și tabloului endoscopic. În noiembrie 2008 Khalil H. comparând antrostomia cu uncinectomia a demonstrat superioritatea primeia din punct de vedere a necesității reintervenției. În 2013 Byun JY a concluzionat că abordul prin punctia fosei canine este de preferință în cazul SMC cu afectare severă a mucoasei, iar în cazul SMC cu polipi îmbunătățesc rezultatele obiective și subiective.

Concluzii. În literatură de specialitate antrostomia este recomandată ca standard în tratamentul chirurgical al SMC.

Cuvinte cheie. Antrostomie, sinusită maxilară cronică, tratament chirurgical.

ANTROSTOMY IN THE TREATMENT FOR CHRONIC MAXILLARY SINUSITIS

Eduard Cernolev, Lia Cotovan

(Sci.adviser: Alexandru Sandul, PhD., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Chronic maxillary sinusitis (CMS) is a frequent chronic illness, affecting persons of all ages. It is an inflammatory process that persists for 12 weeks or longer. Antrostomy is a minimally invasive surgical procedure which allows direct visual examination and opening of the sinuses.

Purpose. The aim of this review was to appreciate the effectiveness of antrostomy as a treatment for patients with CMS who have not responded to medical therapy.

Material and methods. We searched the Cochrane Central Register of Controlled Trials (The Cochrane Library October, 2009), MEDLINE (1990 to July 2013), MEDSCAPE by key words. We also searched the reference lists of relevant articles and conference proceedings.

Results. We sought randomized controlled trials conducted to compare antrostomy with other surgical techniques for CMS. The following variables were analyzed to compare the effectiveness of different surgical procedures: days of hospitalisation, cooperation of the patients, comfort of the patient, symptomatic relief, improvement in the nasal endoscopy findings, complications and need for revision surgery. In a study on 80 patients it was shown that antrostomy is superior to Caldwell-Luc's procedure in patient's comfort, co-operation, days of hospitalisation, alleviation of symptoms and disease resolution by endoscopy. In November 2008 Khalil H. compared antrostomy with uncinectomy. Antrostomy is superior to uncinectomy only in terms of the need for revision operations. Byun JY concluded in July 2013 that canine fossa puncture is a useful method for the removal of severe maxillary mucosal disease that cannot be reached through antrostomy, and is superior for improving subjective and objective outcomes in patients with unilateral CMS accompanying nasal polyps.

Conclusions. Antrostomy is recommended as standard in the surgical treatment of CMS.

Key words. Antrostomy, chronic maxillary sinusitis, surgical treatment.

ASPECTE CLINICO-GENETICE ALE SURDITĂȚII SENSORONEURALE LA COPII

Chiaburu Doina

(Cond. șt. - Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., Anghelina Chiaburu dr. șt. med., conf. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Diagnosticul precoce și etiopatogenetic al surdității la copii rămâne una din problemele mereu actuale ale medicinei. Progresul din domeniul geneticii oferă noi posibilități de diagnostic etiologic al surdității. Pierderea auzului este heterogenă, 2/3 dintre cazurile surdității cu debut în copilărie sunt de origine genetică.

Scop. Optimizarea diagnosticului precoce și diferențial al surdității la copii, prin abordarea metodelor de explorare genetică.

Material și metode. În incinta Centrului de Audiologie și Protezare auditivă a fost efectuat studiul retrograd ce a cuprins 110 pacienți cu surditate sensoroneurală.

Rezultate. Pacienții au fost divizați în 2 loturi: I lot - 48 copii (43.6%) cu surditate sensoroneurală ereditară și cel de-al II - lea lot - 62 (56.4%) grupul de control - surditate sensoroneurală fără anamneză familială sugestivă. Vârsta medie a pacienților incluși în studiu a variat între 14 luni și 16 ani. Diagnosticul surdității a fost stabilit în baza examenului audiologic complex conform algoritmului de diagnostic elaborat. Vârsta medie de diagnostic a surdității a constituit 2,6 ani.

În I lot surditatea sensoroneurală cu debut prelingual în 43 cazuri (39%), în lotul II - 38 (34.5%) Analiza arborelor genealogice constituite în baza relațiilor pacienților incluși în lotul de studiu a stabilit caracterul moștenirii Autosomal-Recesiv - 41 (37,27%) cazuri de surditate ereditară și caracter Autosomal – Dominant - 7 cazuri (6.3%).

Concluzii. Cauza ereditară a surdității poate fi suspectată clinic, în baza anamnezei și asocierii sindromice, se confirmarea diagnosticul prin teste molecular genetice. Recunoașterea heterogenității genetice este importantă în diagnosticul clinic, pronostic și consilierea genetică referitor la riscul recurenței.

Cuvinte cheie. Pierderea auzului, factori genetici.

CLINICAL AND GENETIC ASPECTS OF SENSORO-NEURAL HEARING LOSS IN CHILDREN

Chiaburu Doina

(Sci. adviser – Anghelina Chiaburu, PhD., associate prof., Alexandru Sandul, PhD., univ. prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. The early and ethio-pathogenetic diagnosis of the hearing loss in children continues to be one of the stringent issues in medicine. The progress of the last years in the area of genetics offers new possibilities of etiologic diagnosis of hearing loss. The loss of hearing capacity is heterogenic, at least 2/3 of hearing loss cases with the debut in childhood are of genetic origin.

Purpose. Optimization of the early and differential diagnosis of the hearing loss in children, based on methods of genetic exploration

Material and methods. The retrograde study that comprised 110 patients with sensoro-neural hearing loss was implemented at the Center for Audiology and Acoustic Prosthesis.

Results. The first lot – 48 children with inherited sensoro-neural hearing loss, the second lot – 62 children that belong to the control group with sensoro-neural hearing loss without family suggestive anamnesis. The average diagnosis age of hearing loss was 2,6 years old. In the first lot sensoro-neural hearing loss was with a pre-lingual debut in 43 cases, the second lot – in 38 cases. The analysis of the genealogical trees based on the relations of patients included in the study lot establishes that in 41 cases the hearing loss was Autosomal-Recessive, and in 7 cases - Autosomal-Dominant.

Conclusions. The inherited cause of hearing loss can be clinically suspected, based on the anamnesis and syndrome association, the confirmation needs to be done by means of genetic molecular tests. The recognition of the genetic heterogeneity is important in the diagnosis, prognosis and genetic counseling as regard to the recurrence risk.

Key words. Hearing loss, genetics.

**ROLUL RINOMETRIEI ACUSTICE ÎN EVALUAREA PERMEABILITĂȚII NAZALE
LA COPII CU RINOSINUZITE CRONICE ȘI RECIDIVANTE**
Oxana Bîtca, Diana Chirtoca; Inga Uțica, Marina Gheorghiev, Victoria Glijin, Valeriu Fortuna
(Cond.șt. - Mihail Maniuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Rinossinuzitele cronice și recidivante reprezintă o problemă actuală în otorinolaringologia pediatrică, întâlnindu-se cu o frecvență de 18 - 30%. Rinometria acustică permite evaluarea non-invazivă a permeabilității nazale.

Scop. Elucidarea valorilor de referință a rinometriei acustice și importanța acesteia în rinossinuzitele cronice și recidivante.

Material și metode. În studiu au fost evaluați 205 copii cu rinossinuzite cronice și recidivante tratați prin tehnica chirurgicală miniinvazivă. Am analizat dinamica permeabilității nazale peste o lună și 24 luni postoperatoriu comparativ cu lotul martor inclus în studiu. Permeabilitatea nazală s-a evaluat prin rinometria acustică cu rinometrul RHIN2000.

Rezultate. Lotul de studiu în comparație cu lotul martor la prima examinare a rinometriei acustice a înregistrat: lot martor – $AST_{min} = 0,790 \text{ cm}^2$, $V = 5,6 \text{ cm}^3$; lot de studiu – $AST_{min} = 0,403 \text{ cm}^2$, $V = 3,15 \text{ cm}^3$. La pacienții din lotul cercetat s-au remarcat valori diminuate ale permeabilității nazale. Postoperator indicii rinometrici în lotul de referință au înregistrat o evoluție pozitivă. La o lună postoperator rezultatele pentru lotul de studiu au fost: $AST_{min} = 0,745 \text{ cm}^2$, $V = 5,62 \text{ cm}^3$. Rezultatele rinometrice peste 24 luni indica: $AST_{min} = 0,788 \text{ cm}^2$, $V = 5,62 \text{ cm}^3$. Analiza datelor colectate precizează că metoda miniinvazivă utilizată a avut un efect benefic în cazul recuperării indicilor permeabilității nazale.

Concluzii. Rinometria acustică este o metodă simplă, non-invazivă, informativă ce oferă posibilități în evaluarea permeabilității nazale pre- și postoperatorii.

Cuvinte cheie. Rinossinuzita cronică și recidivantă; rinometria acustică; permeabilitate nazală.

**ACOUSTIC RHINOMETRY TO EVALUATE NASAL PERMEABILITY OF CHRONIC
AND RECURRENT RHINOSINUSITIS IN CHILDREN**

Oxana Bîtca, Diana Chirtoca Inga Uțica, Marina Gheorghiev, Victoria Glijin, Valeriu Fortuna
(Sci. adviser: Mihail Maniuc, PhD., univ. prof., chair of Otholaringology)

Introduction. Chronic and recurrent rhinosinusitis represents a major problem in otorhinolaryngology, with a frequency of 18-30 %. Acoustic rhinometry allows non - invasive evaluation of nasal permeability.

Purpose. To elucidate the reference values in acoustic rhinometry and its importance in chronic rhinosinusitis.

Material and methods. The study was evaluated on 205 children with chronic sinusitis treated by minimally invasive surgical technique. We monitorized the dynamics of nasal permeability after the month and 24 months postoperative, which was compared with the control lot included in the study. Nasal permeability was measured with the RHIN2000 rhinometer.

Results. Children of studying group was compared to control group at first acoustic rhinometry examination and were obtained: the following control group – AST_{min} (minimal cross-sectional area) = $0,790 \text{ cm}^2$, V (volume) = $5,6 \text{ cm}^3$; study group - $AST_{min} = 0,403 \text{ cm}^2$, $V = 3,15 \text{ cm}^3$. It was determind that the studied group of patients were registred with diminished value of nasal permeability.

Postoperatively after one month the results of investigated patients in the study group were: $AST_{min} = 0,745 \text{ cm}^2$, $V = 5,62 \text{ cm}^3$. Rhinometry results over 24 months showed: $AST_{min} = 0,788 \text{ cm}^2$, $V = 5,62 \text{ cm}^3$. Analysis of collected data indicate that minimally invasive method used had a efficient effect on the recovery process of nasal permeability.

Conclusions. Acoustic rhinometry is a simple, informative method which offers possibilities in nasal evaluation of permeability in pre-and postoperative period.

Key words. Chronic rhinosinusitis; acoustic rhinometry; nasal permeability.

RINOSINUZITA CRONICĂ – MODEL EXPERIMENTAL LA IEPURI

Viorica Chistruga-Blajin

(Cond. șt. – Sandul Alexandru, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Rinossinuzita cronică este una din cele mai frecvente probleme de sănătate care afectează populația. Este clar indicat un studiu sistematic a patogenezei și tratamentului patologiei date. Pentru aceasta este nevoie de un model experimental pe animale.

Scop. A reproduce, conform datelor de literatură, un model experimental, reproductibil și coerent pentru sinuzita cronică la iepuri fără agenți infecțioși.

Material și metode. Studiul experimental s-a efectuat pe un lot din 14 iepuri rasă Șeșșila, vârsta 8-12 luni, greutatea 2,5-3,0 kg, întreținuți în condiții de vivariu. Toate procedurile care au fost efectuate, condițiile de viață a iepurilor au fost aprobate de către Comisia de Etică USMF "N. Testemițanu". Iepurii au fost aneșteziați cu sol. Ketamină 50 mg/ml (10mg/kg i.m.). Inițial, în fosa nazală, care urma să fie manipulată, s-a pulverizat 0,8 ml xylocaine, epinephrine 2%. După care s-a înșerat un burete cu dimensiunile 4 cm x 0.5 cm x 1 cm. Procedura a fost încheiată după verificarea ocluziei totale a fosei nazale.

Rezultate. După 12 săptămâni iepurii prezentau: apatie, inapetență, blana răvășită, strănut periodic, respirație nazală obstaculată, rinoreie, hiperemia și edemul pituitarei.

Concluzii. Conform datelor de literatură și rezultatul experimentelor proprii, modelul experimental pentru provocarea sinuzitei cronice la iepuri cu utilizarea buretelui, este de elecție, deoarece provoacă proces inflamator fără utilizarea agenților patogeni. Acest model este capabil de a induce inflamație persistentă care durează mai mult de 12 săptămâni (rinossinuzită cronică).

Cuvinte cheie. Iepure, model, experiment, rinossinuzita.

RHINOSINUSITIS – EXPERIMENTAL MODEL IN RABBITS

Viorica Chistruga-Blajin

(Sci. adviser: Sandul Alexandru, PhD., prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Chronic rhinosinusitis is one of the most common health problems that affects the population. It is clearly required a systematic study of the pathogenesis and the treatment of CRS. An experimental model of animal is required for this purpose.

Purpose. To perform, according to data from the literature, an experimental model, reproducible and consistent for the CRS in rabbits without infectious agents.

Material and methods. The experimental study was performed on a lot of chinchilla's race of 14 rabbits, aged 8-12 months, weighing 2.5-3.0 kg, kept in vivarium. All the procedures and rabbit's life conditions have been approved by the Ethics Commission of SMPHU "N. Testemițanu". The rabbits were anaesthetized with the Ketamine solution 50 mg/ml (10 mg/kg i.m.). Initially, 0.8 ml xylocaine, epinephrin 2% was sprayed in the nasal fossa. Previously a sponge with dimensions of 4 cm x 0.5 cm x 1 cm was prepared and inserted into a nasal fossa. The procedure has been finished after verifying the total occlusion of the nasal fossa.

Results. In 12 weeks the rabbits showed: apathy, loss of appetite, ruffled fur, sneezing, difficult nasal breathing, rhinorrhea, hyperemia and edema of the mucosa.

Conclusions. According to literature data and the experimental results, the experimental model for producing chronic sinusitis in rabbits using the sponge is a real choice, because it causes an inflammatory process without using any pathogens. This model is able to induce persistent inflammation that lasts longer than 12 weeks (chronic rhinosinusitis).

Key words. Rabbit, model, chronic, rhinosinusitis, experiment.

APA MINERALĂ CAHUL OZONIZATĂ ÎN TRATAMENTUL RINOSINUZITEI CRONICE INDUSĂ EXPERIMENTAL

Viorica Chistruga-Blajin

(Cond. șt. – Sandul Alexandru, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Sinuzita maxilară cronică este o patologie frecventă, rezistentă la tratament, ce provoacă pierderi economice considerabile. Este necesar elaborarea noilor metode de tratament.

Scop. A studia eficacitatea terapeutică a apei minerale "Cahul" ozonizată în tratamentul rinosinuzitei cronice indusă experimental și acțiunea ei asupra mucoasei sinusului.

Material și metode. Studiul experimental s-a efectuat pe un lot din 14 iepuri rasă Șeșșila, vârsta 8-12 luni, greutatea 2,5-3,0 kg, întreținuți în condiții de vivariu. Toate procedurile care au fost efectuate, condițiile de viață a iepurilor au fost aprobate de către Comisia de Etică USMF "N. Testemițanu". La prima etapă a studiului am indus rinosinuzita cronică. După 3 luni la toate animalele, sub anestezie generală s-a efectuat antrostomia maxilară la nivelul peretelui medial. 1. Grupa de studiu: lavajul sinusului maxilar cu apa minerală "Cahul" ozonizată. 2. Grupa de control: lavajul sinusului afectat cu sol. NaCl 0,9%. Eficacitatea tratamentului se aprecia după caracterul clinic a patologiei, la a 2, 5 și a 9 zi a experimentului, se efectuau examinările endoscopice, histologice.

Rezultate. La a noua zi de tratament, comparativ cu grupa de studiu, la iepurii din grupa de control se observă semene de inflamație. În prima grupă, structura mucoasei este aproape de normă, în grupa de control: hiperplazie epitelială, hiperplazia celulelor cilindrice, îngroșarea membranei bazale, infiltrații limfocitare.

Concluzii. Lavajul sinusului maxilar cu apa minerală "Cahul" ozonizată îmbunătățește clearance-ul mucociliar; stimulează regenerarea celulelor afectate.

Cuvinte cheie. Iepure, experiment, rinosinuzita, apa, minerală, ozon

OZONIDE MINERAL WATER "CAHUL" IN THE TREATMENT OF EXPERIMENTALLY INDUCED CHRONIC RHINOSINUSITIS

Viorica Chistruga-Blajin

(Sci. adviser: Sandul Alexandru, PhD., prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Chronic maxillary sinusitis is a common pathology, resistant to treatment, which causes economic losses. It is necessary to elaborate new methods of treatment.

Purpose. To study the effectiveness of ozonide mineral water "Cahul" in the treatment of experimentally induced chronic rhinosinusitis induced and its action on the sinus mucous membrane.

Material and methods. The experimental study was performed on a lot of chinchilla's race of 14 rabbits, aged 8-12 months, weighing 2,5-3,0 kg, kept in vivarium. All the procedures and rabbit's life conditions have been approved by the Ethics Commission of SMPHU "N. Testemițanu". At the first stage of the study we have induced chronic rhinosinusitis. After 3 months, under general anesthesia, maxillary antrostomy was performed in all animals. Study group was subjected to maxillary sinus lavage with ozonide mineral water "Cahul". Control group was subjected to maxillary sinus lavage with NaCl 0,9% solution. Efficacy of treatment was assessed according to the character of clinical pathology. Endoscopic and histological examinations were performed on 2nd, 5th and 9th day of the experiment.

Results. On the ninth day of treatment, compared to the study group, there was evidence of inflammation in the control group. In the first group, the structure of mucosa was almost normal, in the control group there were revealed: epithelial hyperplasia, cylindrical cells hyperplasia, basal membrane thickening lymphocyte infiltrations.

Conclusions. Maxillary sinus lavage with ozonide mineral water "Cahul" enhances mucociliary clearance and stimulates regeneration of affected cells.

Key words. Rabbit, rhinosinusitis, experiment, water, mineral, ozon.

AMIGDALITA CRONICĂ ȘI ARTRITA REUMATOIDĂ. CORELAȚII CLINICE ȘI PARACLINICE

Iulia Cotelea, Ana Popescu

(Cond. șt. - Eusebiu Sencu, dr. șt. med., conf.univ., cat. ORL)

Introducere. Infecțiile țesutului limfoid faringian (și în special cel amigdalian) nu rămân întotdeauna izolate la nivelul faringelui, ci pot să dea o serie de complicații în întregul organism. Infecția amigdaliană poate fi rezultatul infecțiilor de la nivelul amigdalelor sau dinților.

Scop. Aprofundarea cunoașterii amigdalitei cronice din punct de vedere al caracterelor clinice, bacteriologice și anatomo-patologice.

Material și metode. A fost studiată problematica complexă a patologiei infecțioase amigdalene corelată cu artrita reumatoidă pe un lot de studiu de 114 de pacienți diagnosticați cu amigdalită cronică decompensată, internați în clinica O.R.L a IMSP Spitalului Clinic Republican în perioada 2011-2013.

Discuții. Structura lotului a cuprins 103 pacienți de sex feminin (90,35%) și 11 pacienți de sex masculin (9,65%), astfel s-a stabilit că sexul feminin este mult mai frecvent afectat de artrita reumatoidă. Din punct de vedere al repartiției pe grupe de vârstă, 16 cazuri au fost pacienți cu vârste cuprinse între 35-44 ani, 87 pacienți între 45-54 ani, 11 pacienți între 55-64 ani. În ceea ce privește mediul de proveniență observăm adresabilitatea sensibil mai mare a pacienților din mediul rural (52,63 %) față de cei din mediul urban (47,37%).

Concluzii. Focarul amigdalian reprezintă unul din cele mai frecvente infecții de focar din organism. Consecințele acestuia și anume reumatismele, ocupă un loc important în patologia generală. Elementul determinant în transformarea unei infecții oarecare într-o infecție de focar este dată de posibilitatea de închistare și lipsa posibilității de drenaj. Problema tratamentului amigdalitei cronice prin amigdalectomie poate fi efectuată după indicații bine determinate.

Cuvinte cheie. Amigdalită, artrită reumatoidă.

CHRONIC TONSILLITIS AND RHEUMATOID ARTHRITIS. CLINICAL AND LABORATORY CORRELATIONS

Iulia Cotelea, Ana Popescu

(Sci. adviser: Eusebiu Sencu, PhD., associate prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Pharyngeal lymphoid tissue infections (especially the amygdala) does not always remain isolated in the throat, but can give series of complications throughout the body. Focal throat infection may result from the tonsils or teeth.

Purpose. Deepening knowledge of chronic tonsillitis in terms of clinical, bacteriological and pathological characteristics.

Material and methods. It was studied the complex issue of the infectious tonsil pathology correlated with rheumatoid arthritis in a study group of 114 patients diagnosed with uncompensated chronic tonsillitis hospitalized in ORL clinic of the IMSP Clinical Republican Hospital in 2011-2013.

Discussion. Structure group included 103 female patients (90.35%) and 11 male patients (9.65%), so it was determined that the female sex is more commonly affected by rheumatoid arthritis. In terms of distribution by age group, 16 cases were patients aged 35-44 years, 87 patients between 45-54 years, 11 patients between 55-64 years. Regarding the origin observe significantly higher addressability of rural patients (52.63%) than those in urban areas (47.37%).

Conclusions. The tonsillar focus is one of the most common infections in the body outbreak. The consequences (especially rheumatism), occupies an important place in the overall pathology. The decisive factor in transforming infection in any focal infection is the possibility of seclusion and no possibility of drainage. The problem of chronic tonsillitis treatment by tonsillectomy can be performed by well-defined indications.

Key words. Tonsillitis, rheumatoid arthritis.

RINOSINUZITELE CRONICE. METODE DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT CONTEMPORAN

Cristina Cumanici, Lucia Șciurov

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Rinosinuzita cronică reprezintă o problemă fundamentală de sănătate publică care duce la consecințe financiare accentuate greu de suportat pentru orice societate.

Scop. Obiectivul acestei lucrări este de a trece în revistă metodele contemporane de diagnostic și tratament a rinosinuzitelor cronice.

Material și metode. Suport informațional pentru elaborarea acestei publicații a servit o totalitate de reviste internaționale actuale științifico-practice găsite prin intermediul rețelelor informaționale „HINARI” „PubMed” „Google” cu ajutorul cuvintelor cheie: rinosinuzita cronică, endoscopia nazală, imunohistochimie, citologie. După introducerea filtrelor: diagnosticul și tratamentul rinosinuzitelor cronice au fost selectate 30 de surse.

Rezultate. Metode de diagnostic constatate sunt: endoscopia nazală, rinomanometria anterioară, rinometria acustică, aprecierea cantitativă a oxidului nitric în cavitatea nazală, metoda imunohistochimică (interleukine și diferite grupe de imunoglobuline) și citologică de diagnostic, aprecierea vitezei transportului mucociliar și a frecvenței băților ciliare prin microscopie optică. Metodele de tratament moderne precăutate sunt chirurgia rinosinuzală endoscopică (FESS), chirurgia funcțională cu ajutorul laserului, ultrasunetul (tehnologie Haifu) și radiofrecvenței.

Concluzii. Am identificat metode subiective, obiective, imagistice și de laborator de diagnostic, care le-am grupat în 4 clase de tratament.

Cuvinte cheie. Rinosinuzitele cronice, metode endoscopice, metode de tratament cu laser, ultrasunet, radiofrecvență.

CHRONIC RHINOSINUSITIS. CONTEMPORARY METHODS OF DIAGNOSIS AND TREATMENT

Cristina Cumanici, Lucia Sciurov

(Sci.adviser: Alexandru Sandul, PhD., prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Chronic rhinosinusitis is a fundamental public health problem leading to sharp financial consequences for any society.

Purpose. The objective of this study is to review methods of diagnosis and treatment of chronic rhinosinusitis.

Material and methods. Information support for the development of this publication has served a full amount of current international scientific-practical journals found through the "HINARI" „PubMed” "Google" with keywords: chronic rhinosinusitis, nasal endoscopy, immunohistochemistry, cytology. After entering the filters: diagnosis and treatment of chronic rhinosinusitis were selected 30 source.

Results. Diagnostic methods found are: nasal endoscopy, anterior rhinomanometry, acoustic rhinometry, determination of the nitric oxide concentration in the nasal cavity, immunohistochemical (interleukines and different groups of immunoglobulins) and cytological diagnosis, assessment of mucociliary transport speed and ciliary beat frequency by optical microscopy. Methods of modern treatment analyzed are: functional endoscopic sinus surgery (FESS), functional surgery with laser, ultrasound (Haifu technology) and radiofrequency.

Conclusions. We have identified subjective, objective, imaging and laboratory, methods of diagnosis which are grouped in four classes of treatment.

Key words. Chronic rhinosinusitis, endoscopic methods, methods of treatment with laser, ultrasound, radiofrequency.

PARTICULARITĂȚILE TRATAMENTULUI CHIRURGICAL LA COPII CU DEVIATIE DE SEPT NAZAL

Alina Danilova

(Cond. șt. - Mihail Maniuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat Otorinolaringologie)

Introducere. În structura morbidității otorinolaringologiei pediatrice, ponderea deviației de sept nazal este majoră. Devierea septului nazal conduce la dereglarea funcției fiziologice ale nasului, mai întâi respirației nazale. Obstrucția nazală se reflectă negativ asupra dezvoltării copilului și asupra funcțiilor organelor interne. De asemenea copilul cu devierea septului nazal se îmbolnăvește mai frecvent de sinusite, otite, infecții de căi respiratorii inferioare.

Scop. Studiarea particularităților clinice și funcționale la copii cu deviația septului nazal pentru alegerea metodei optimale de tratament chirurgical.

Material și metode. Lucrarea a fost efectuată în secția ORL a Spitalului Clinic Republican de Copii „Em. Coțaga” pe parcursul anilor 2012-2013. Ea s-a fundamentat pe materialele de investigare clinică și monitorizare a rezultatelor obținute la 221 de copii, cu vârste cuprinse între 8 și 19 ani, cărora li s-a efectuat tratamentul chirurgical al deviației de sept nazal.

Rezultate. Deviația de sept nazal mai des a fost stabilită la băieți. În aspect de vârstă mai des s-a constatat la copii în vîrsta 14-16 ani (55,65%). Respirația nazală îngreuiată a fost stabilită la 193 copii (83,33%). La toți copii a fost efectuată septoplastica. După operație respirația nazală s-a restabilit la toți pacienți.

Concluzii.

1. Deviația septului nazal constituie o formă frecventă a patologiei rinologice la copii;
2. Metoda chirurgicală de elecție la copiii cu patologia vizată este septoplastica.

Cuvinte cheie. Deviație de sept nazal.

SURGICAL TREATMENT PARTICULARITIES OF SEPTUM DEVIATION IN CHILDREN

Alina Danilova

(Sci. adviser: Mihail Maniuc, MD., PhD., univ. prof., chair of Otorinolaringologie)

Introduction. In pediatric otolaryngology morbidity structure, the nasal septum deviation role is major. Nasal septum deviation leads to the physiological function deregulation of the nose, firstly to nasal respiration. Nasal obstruction influences on child development and the internal organs functions. The nasal septum deviation in children frequently leads to sinusitis, otitis, and lower respiratory tract infections.

Purpose. The study of the clinical and functional particularities of the nasal septum deviation in children for choosing the optimal surgical treatment method.

Material and methods. The study was performed in Pediatric Clinic, Department otolaryngology, in Children's Republican Clinical Hospital "Em. Cotaga" during the years 2012-2013. It was based on materials of clinical investigations and monitoring results from 221 child, aged between 8 and 18 years, who had surgical treatment of nasal septal deviation.

Results. Nasal septum deviation was established in male children. According to often observed in children aged from 14-16 years (55.65%). Difficult nasal breathing was determined in 193 children (83.33%). In all children was performed breath-septoplasty. After the intervention the respiration was established in all patients.

Conclusions.

1. Deviation of the nasal septum represent a common form of rhinological pathology in children;
2. Septoplasty represents elective surgical method of treatment.

Key words. Nasal septum deviation.

ASPECTE DIAGNOSTICE ALE PACIENȚILOR CU SINDROM OBSTRUCTIV DE APNEE ÎN SOMN

Enachi Victor

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., Alexei Gagauz, conf. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Sindromul de apnee în somn (SAS) reprezintă („apnee” gr. = fără respirație) oprirea respirației în timpul somnului, cu durată de cel puțin 10 secunde. Există trei categorii de SAS - obstructiv, central și mixt, în funcție de tipul mecanismului fiziopatologic. În SAS obstructiv, deși mișcările respiratorii sunt prezente, ele devin ineficiente, oprirea respirației survenind secundar obstacolului oro- sau rinofaringian. În SAS central oprirea respirației este consecutivă absenței mișcărilor respiratorii, ca urmare a dezechilibrului ce apare între centrii respirației voluntare și cei ai respirației automate.

Scop. Evaluarea aspectelor diagnostice ale pacienților cu sindrom obstructiv de apnee în somn (SOAS).

Material și metode. Au fost utilizate următoarele metode de diagnostic: istoricul pacientului (sforăit, accese de apnee, somnolență), examinare clinică (examen ORL, obezitate, hipertensiune), screening (pulsometrie în timpul nopții). Au fost evaluați prospectiv 50 pacienți cu chestionar tip suspiciune la SOAS. A fost determinat Indicele de Desaturare (ODI) prin analiza indicilor înregistrării pulsometrice nocturne. Datorită indecelui ODI s-a determinat existența și severitatea SOAS.

Rezultate. 42 pacienți (84%) au fost diagnosticați cu SOAS. Dintre aceștia, 14,3% cu formă ușoară, 19% - moderată și 66,7% cu SOAS severă. 14 pacienți erau nefumători (33,3%) pe când (66,7%) fumători activi. Indicele ODI mediu a fost : 45.2 ± 28.6 /oră. Indicele SpO₂ mediu a fost $87.5 \pm 7.3\%$ și indicele SpO₂ mediu cel mai jos: $67.2 \pm 13.9\%$.

Concluzii. Pulsometria nocturnă este o metodă de screening pentru determinarea existenței și severității sindromului de apnee în somn. Chestionarele clinice și indicele de desaturare sunt utile în diagnosticarea pacienților cu SOAS.

Cuvinte cheie. Sindrom obstructiv de apnee în somn, chestionar clinic, indicele de desaturare, pulsometrie

ASPECTS OF DIAGNOSIS OF PATIENTS WITH OBSTRUCTIVE SLEEP APNEA

Victor Enachi

(Sci. adviser: Alexandru Sandul, PhD., prof., Alexei Gagauz, PhD., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Obstructive sleep apnea syndrome (OSA) is defined as no breathing during sleep for at least 10 seconds. There are 3 types of physiopathological mechanisms: central, obstructive and mixed. In obstructive sleep apnea syndrome, the respiratory movements are present, but unproductive, due to the nasal- or oral-pharyngeal barrier. In central sleep apnea syndrome, breathing pause appears due to the absence of the respiratory movement and occurs as a result of the disequilibrium between the automatically and the voluntary respiratory centers.

Purpose. To evaluate the diagnostic aspects for with obstructive sleep apnea syndrome.

Material and methods. The diagnostic approach includes: patient history (snoring, witnessed apneas, somnolence), clinical examination (large neck size, obesity, hypertension), screening (pulse-oximetry during the night time). We prospectively evaluated 50 patients with clinical questionnaire suspicion of OSAS. We established Desaturation Index (DI) by automatic analysis of the recording of pulse-oximetry signal. Through Desaturation Index we have determined the existence and severity of OSAS.

Results. 42 patients (84%) were diagnosed with OSAS. Out of these, 14,3% had mild, 19% had moderate and 66,7% had severe OSAS. 14 patients were nonsmokers (33,3%) while 28 were active smokers (66,7%). The mean Desaturation Index was: 45.2 ± 28.6 /hour. Mean average SaO₂ was $87.5 \pm 7.3\%$ and mean lowest SaO₂: $67.2 \pm 13.9\%$.

Conclusions. The pulse oximetry during the night time is a screening method in the diagnosis of obstructive sleep apnea syndrome. The clinical questionnaire and the Desaturation Index is useful in the diagnosis of obstructive sleep apnea syndrome.

Key words. Obstructive sleep apnea syndrome Desaturation Index, clinical questionnaire, pulse oximetry

REZULTATELE TOMOGRAFIEI COMPUTERIZATE ÎN OTITA MEDIE RECIDIVANTĂ LA COPII

Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Uțica Inga, Bîtca Oxana, Fortuna Valeriu
(Cond. șt. - Svetlana Diacova, conf. univ., cat. Otorinolarinologie)

Introducere. Otita medie recidivantă (OMR) la copiii mici, se caracterizează prin procese recidivante patologice în cavitatea timpanică, dar nu se exclud și procese patologice în celulele mastoidiene. Tomografia computerizată (TC), permite obiectivizarea stării tuturor compartimentelor urechii medii ce este important pentru volumul chirurgical planificat și pronosticul evoluției OM.

Scop. Studiarea rezultatelor tomografiei computerizate în OMR la copii.

Materiale și metode: Studiul s-a efectuat în Clinica ORL Pediatrică Catedra Otorinolarinologie au fost supravegheați 10 copii de vârstă preșcolară cu OMAR pe perioada anului 2014. Toți copii au avut forma aperforativă a OMAR pe parcursul minim de 1 an. Cercetări complexe a stării urechii medii au inclus examenul complex audiologic, otomicroscopic și TC.

Rezultate. Practic la toți copiii s-au depistat semne de mastoidită cronică bilaterală. S-a efectuat intervenția chirurgicală de timpanostomie modificată. Pe parcursul intervenției s-a confirmat prezența schimbărilor pronunțate în urechea medie. Rezultatele precoce ale tratamentului chirurgical au demonstrat o dinamică pozitivă a auzului, calității vieții și stării generale a copiilor.

Concluzii. Copiii de vârstă mică cu senzație neplăcută în ureche, trebuie să fie investigați de medicul otorinolarinolog, audiolog, iar în unele cazuri se recomandă efectuarea TC pentru aprecierea schimbărilor din partea procesului mastoidian.

Cuvinte cheie. OMC, TC, copil.

COMPUTERIZED TOMOGRAPHY RESULTS IN RECURRENT OTITIS MEDIA IN CHILDREN

Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Uțica Inga, Bitca Oxana, Fortuna Valeriu
(Sci. adviser: Svetlana Diacova, PhD., associate prof., chair of Otholaringology)

Introduction. Recurrent otitis media (OMR) in young children, is characterized by recurrent pathological processes in the tympanic cavity, but are not exclusive and pathological processes in the mastoid cells. Computer tomography (CT) allows objectification of all compartments of de middle ear ther it is considered the important status for surgical planning volume and OM evolution prognosis .

Purpose. Study of the CT results in OMR in children.

Material and methods. The study was carried out in the Department of Pediatric Otholaringology ENT were supervised 10 preschool children with OMAR during of 2014. All children had the aperforative form of OMAR during 1 year. Complex researches of middle ear condition included the complex audiological, otomicroscopic and TC examination.

Results. Practically all children have signs of bilateral chronic mastoiditis. Surgery was performed by changed tympanostomy. During the intervention was confirmed the presence of pronounced changes in the middle ear. Early results of surgical treatment have demonstrated a positive dynamics hearing, quality of life and general condition of the children.

Conclusions. Children with discomfort in the ear should be investigated by your otolaryngologist, audiologist, and in some cases TC it is recommended to assess the changes in the mastoid process.

Key words. OMC, CT, children.

ASPECTE DIAGNOSTICE ȘI TERAPEUTICE A CORPILOR STRĂINI TRAHEOBRONȘICI LA COPIL

Vasile Gavriluța, Mariana Procopciuc, Victor Manic, Calistrat Cujba
(Cond. șt. - Mihail Maniuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Corpri străini traheobronșici reprezintă una din urgențele majore la copil care, prin evoluția imprevizibilă în urma mobilizării, pot determina asfîxia.

Scop. Studiarea aspectelor diagnostice și terapeutice în suspecția de corp străin traheobronșic la copil.

Material și metode. Am efectuat un studiu retrospectiv pe un lot de 105 cazuri cu suspecție de corp străin traheobronșic (CSTB) pentru perioada anilor 2011-2014. Au fost investigate vârsta, sexul, aspecte clinice și paraclinice (radiologice), natura corpului străin, localizarea, tratamentul și evoluția cazurilor.

Rezultate. Din cele 105 cazuri s-au înregistrat 4 cazuri sub vârsta de 1 an (3.8%), 86 cazuri între 1-3 ani (81.9%), 4 cazuri între 4-6 ani (3.8%) și 11 cazuri între 7-14 ani (10.47%). Repartiția pe sexe - raport procentual băieți/fete: (62.85/37.14). Cel mai frecvent simptom întâlnit – tusea - 95.04%, urmat de dispnee - 80.56% și cianoză - 54.8% cazuri. La examenul pulmonar s-a constatat: murmur vezicular diminuat 64 cazuri (61.3%), murmur vezicular absent - 12 cazuri (11.42%), raluri ronflante - 23 cazuri (21.9%), raluri sibilante - 16 cazuri. Radiografia cutiei toracice a stabilit – emfizem (30%), atelectazie (20%), micro-opacități (6.5%), corp străin vizibil (10.4%). Predomină corpi străini organici vegetali (75.24%). Localizarea cea mai frecventă a CSTB a fost bronhul drept (60%), bronhul stîng (32.38%), ambele bronhii (4.7%), traheea (2.85%), laringe (0.95%), hipofaringe (0.95%).

Concluzii. Orice suspiciune de CSTB necesită internare și explorare traheobronhosopică. Evoluția și prognosticul aspirării de CSTB depind de precocitatea diagnosticului și a intervenției terapeutice.

Cuvinte cheie. Corpri străini traheobronșici, copii.

DIAGNOSTIC AND THERAPEUTIC ASPECTS OF TRACHEOBRONCHIAL FOREIGN BODIES IN CHILDREN

Vasile Gavriluța, Mariana Procopciuc, Victor Manic, Calistrat Cujba
(Sci.adviser: Mihail Maniuc, PhD., univ.prof., chair of Otholaringology)

Introduction. Tracheobronchial foreign bodies represent one of the major emergencies in children, which may present unpredictable evolution as a result of mobilization and lead to asphyxia.

Purpose. The aim of this study is diagnostics and therapeutic aspects of tracheobronchial foreign body (TBF) suspicion in children.

Material and methods. There have been performed a retrospective study of 105 cases with TBF suspicion for a period of 2011- 2014. There have been investigated the age, sex, clinical and paraclinical aspects, the nature of the foreign body (FB), its localization, the treatment and evolution.

Results. There were recorded 4 cases aged under 1 year old (3.8%), 86 cases aged 1-3 years old (81.9%), 4 cases aged 4-6 years old (3.8%) and 11 cases aged 7-14 years old (10.47%) out of 105 cases. Sex distribution: percentage ratio boys/girls: (62.85/37.14).

The most frequently met symptom is coughing in 95.04% cases, followed by dyspnea in 80.56% and cyanosis in 58% of cases. The pulmonary examination revealed: diminished vesicular murmur (61.3%), absent vesicular murmur (11.42%), sonorous rhonchi (21.9%), sibilant rhonchi (18%). The thoracic X-Ray showed emphysema (30%), atelectasis (18%), micro-nodular opacities (6.5%), visible foreign body (10.4%). Vegetal organic foreign bodies were predominant in 75.24%. The most frequent localization occurred in right bronchial tree (60%), left bronchi (32.38%), both bronchi (4.7%), trachea (2.85%), larynx (0.95%), hypopharynx (0.95%).

Conclusions. Any suspicion of TBF requires hospitalization and tracheobronchosopic Methods exploration. The evolution and prognosis of the TBF aspiration depend on the precocity of the diagnostic and therapeutic intervention.

Key words. Tracheobronchial foreign body, children.

MIRINGOTOMIA ȘI TIMPANOSTOMIA LA COPII CU OTITĂ MEDIE
Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Uțica Inga, Bîtca Oxana, Fortuna Valeriu
(Cond. șt. - Svetlana Diacova, conf. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Otita medie (OM), este maladia cea mai răspândită la copii în primii ani de viață. Tratamentul chirurgical, anume miringotomia cu, sau fără introducerea tubelor timpanostomice se utilizează pe larg pentru îmbunătățirea auzului și prevenirea cronicizării OM.

Scop. Studiarea eficacității comparative ale miringotomiei și timpanostomiei efectuate în OM la copii.

Material și metode. Studiul s-a efectuat în Clinica ORL pediatrică, Catedra Otorinolaringologie pe un eșantion de 76 copii, cu vârsta până la 7 ani, pe perioada anilor 2013-2014. Tratamentul chirurgical a fost efectuat la copii cu otită medie acută recidivantă (OMAR) și /sau otită medie exudativă cronică (OMEC). Indicații pentru operație au fost stabilite în baza monitorizării stării urechii medii pe o perioadă minimă de 6 luni prin metode screening- otoscopie, impedanțmetrie și examenul complex audiologic. Tratamentul chirurgical- miringotomia și timpanostomia a fost efectuat după metode propuse. După intervenție, pe parcursul a 6 luni la acești copii s-a monitorizat analiza dinamicii stării generale, datelor otoscopice și audiologice.

Rezultate. După datele monitorizării stării generale și locale s-a dovedit că, miringotomia are efect pozitiv în primele 2 luni după intervenția chirurgicală. Acest efect se nivelează din cauza recidivelor OM în majoritatea cazurilor. Eficacitatea timpanostomiei este mai înaltă.

Concluzii. Timpanostomia este intervenție chirurgicală mai efektivă, în comparație cu miringotomia.

Cuvinte cheie. OM, miringotomie, timpanostomie.

MYRINGOTOMY AND TYMPANOSTOMY WITH OTITIS MEDIA IN CHILDREN

Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Utica Inga, Bitca Oxana, Fortuna Valeriu
(Sci. adviser: Svetlana Diacova, PhD., associate prof., chair of Otholaringology)

Introduction. OM (otitis media) is the most common disease in children in the first years of life. Surgical treatment especially myringotomy with or without tympanostomy tube introduction are widely for the improvement and OM chronicity prevention.

Purpose. Study of comparative effectiveness of myringotomy and tympanostomy the was performed in OM cases of children.

Material and methods. The study was carried out in pediatric ENT Clinic, Department of Otholaringology on a lot of 76 children aged up to seven years, during the years 2013-2014. Surgery was performed in children with recurrent acute otitis media (OMAR) and / or chronic exudative otitis media (OMER). Indications for surgery were established on the basis of middle ear condition monitoring for a minimum period of six months by screening methods- otoscopy, audiologic impedance audiometry and complex examination. The surgical treatment - myringotomy and tympanostomy was performed used after the method proposed. After the intervention, during of 6 months was monitorized the dynamics of otoscope, general status and audiological data of these children.

Results. After the monitoring of general and local state there were demonstrated that myringotomy has a positive effect in the first two months after surgery. This effect can be leveled because of relapses OM in the most cases. Tympanostomy effectiveness is higher.

Conclusions. Tympanostomy surgery is more effective compared to myringotomy .

Key words. OM, myringotomy, tympanostomy .

SCREENING-UL RONCOPATIEI POPULATIEI REGIUNILOR CENTRALE A REPUBLICII MOLDOVA

Gherasim Olga

(Cond. șt. - Gagauz Alexei, dr. șt. med., conf. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Calitatea visului este influențată de un număr de motive importante, dintre care și Roncopatia. Problema acestui fenomen și asocierea de apnee nocturnă rămâne actuală, are consecințe pentru calitatea vieții zilnice, și necesită implicarea tuturor specialiștilor. Un număr de screening-uri privind Roncopatia s-au efectuat în UE, SUA și s-au fondat asociații speciale, care nu există în RM, doar tendința de a accentua seriozitatea problemei printr-un screening efectuat de Olaru A. și conf.universitar Gagauz A. Din acest motiv am abordat mai profund patologia, pentru a observa cât de bine membrii societății se cunosc pe sine.

Scop. Evidențierea incidenței roncopațiilor.

Material și metode. 2010 persoane interogate, vârsta cuprinsă: 17-78 ani. Chestionar: 34 întrebări.

Rezultate. Numărul celor ce sforăie e în continuă descreștere cu vârsta. Cea mai mare incidență a roncopatiei: 46-65 ani. Cea mai mare incidență de apnee nocturnă: 61-65 ani. Cea mai mare incidență este printre șoferi. Dintre toți oamenii care sforăie 68,97% au IMC crescut. 39,8% din persoanele afectate sunt fumători. 42,71% din cei ce sforăie mănâncă copios înainte de culcare, printre care femei 31,81%. 83,8% din pacienții cu apnee nocturnă sunt bărbați. Incidența hipertensiunii arteriale este de 35,92% .

Concluzii. Apnea nocturnă este o complicație a roncopatiei ce poate provoca decesul în timpul somnului, și implică o mulțime de persoane afectate, de aceea avem nevoie de asociații speciale pentru a le informa despre gravitatea patologiei.

Cuvinte cheie. Incidență, roncopatie, apnee nocturnă.

SCREENING FOR RONCOPATHY OF POPULATION FROM CENTRAL REGIONS OF REPUBLIC OF MOLDOVA

Gherasim Olga

(Sci. adviser: Gagauz Alexei, PhD., associate prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. The dream's quality is influenced by a number of reasons, of which Roncopathy is a very important one. The problem of this phenomenon and the association of sleep apnea remains an actual problem, that has consequences for everyday life quality, and needs the involvement of all specialists. A number of screenings concerning roncopathy have been done in EU, USA and special associations were founded, that doesn't exist in the RM, only tendency to highlight the seriousness of this problem threw the screening made by Olaru A. and associate professor Gagauz A. That's why we decided to tackle deeper this pathology, to observe how well the members of society know themselves.

Purpose. To highlight the incidence of Roncopathy.

Material and methods. 2010 questioned persons, between 17-78 years old. Questionnaire with 34 questions.

Results. The number of those who snores is continuously decreasing with age. The highest incidence of roncopathy is between 46-65. The highest incidence of sleep apnea is between 61-65 years old. The highest incidence is among drivers. From all who snore 68,97% have increased BMI. 39,8% from affected people are smoking. 42,71% from those who snore eat plentiful before going to bed. 83,8% from patients with sleep apnea are men. The incidence of high blood pressure is 35,92%.

Conclusions. The sleep apnea is a complication of roncopathy that may cause death during sleep, and involve a lot affected people, that's why we need special associations to inform them about the gravity of this pathology.

Key words. Incidence, roncopathy, sleep apnea.

IMPORTANȚA FACTORILOR PREIMUNI ÎN SINUSITELE CRONICE LA COPII

Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Uțica Inga, Bîtca Oxana, Fortuna Valeriu

(Cond. șt. - Mihail Maniuc, dr. hab. șt. med., prof.univ.,cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Patologia sinusurilor paranazale la copii, este o problemă majoră a otorinolaringologiei și ocupă locul trei printre patologiile ORL, iar 50% din acești copii devenind adulți continuă să sufere de această patologie. Factorii preimuni joacă un rol central în etiopatogenia sinusitelor cronice la copii, stând la baza formării răspunsului imun adecvat.

Scop. Studiarea literaturii de specialitate pentru stabilirea factorilor preimuni și importanța acestora în etiopatogenia sinusitelor cronice la copii.

Material și metode. Studiul a fost efectuat în baza literaturii de specialitate, tratatelor publicate referitor la această patologie cât și a materialelor oferite de serviciu Internet-MedLine.

Rezultate. S-a constatat, că fagocitoza este factorul preimun prim, fiind un mecanism important în îndepărtarea microorganismelor străine prin următoarele etape: chemotaxia, recunoașterea și atașarea fagocitelor de particole, înglobarea, distrugerea celulelor fagocitate și degradarea lor. Interferonii-glicoproteide importante care împiedică pătrunderea factorului viral în celulă. Defenzinele- peptide naturale antimicrobiene care în afară de funcția antimicrobiană joacă un rol multifuncțional ca mediator a inflamației. Celulele NK (natural killers) asigură rezistență la agenții intracelulari în faza precoce a răspunsului indus. Proteinele fazei acute (fibrinogenul și proteina C reactivă), sintetizate de ficat la 8-12 ore de la evenimentul infecțios sunt de asemenea factori preimuni importanți pentru organism.

Concluzii. Factorii preimuni constituie o etapă importantă în realizarea răspunsului imun.

Cuvinte cheie. Sinusită, copil, factori preimuni.

IMPORTANCE OF PREIMMUNE FACTORS IN CHRONIC SINUSITES IN CHILDREN

Glijin Victoria, Gheorghiev Marina, Uțica Inga, Bîtca Oxana, Fortuna Valeriu

(Sci. adviser: Mihail Maniuc, PhD., univ. prof, chair of Otholaringology)

Introduction. Pathology of paranasal sinusites in children, represents a major problem in ENT which is places on the third place among ENT pathologies, and 50% of these children becoming adults continue to suffer from chronic this sinusitis pathology. Preimmune factors play a central role in the etiopathogenesis of chronic sinusites in children, situated in front of adequate immune response.

Purpose. Review of literature for determining the preimmune factors and their importance in the etiopathogenesis of chronic sinusites in children.

Material and methods. The study was based on published literatures about this pathology, and materials offered by Internet service MedLine.

Results. It was established that phagocytosis represents the first preimmune factor, being an important mechanism in the removal of foreign microorganisms through the following steps: chemotaxis, phagocyte recognition and attachment of particles, embedding, phagocytic cell destruction and degradation. Interferons-an important glycoproteins which prevent penetration of viral factor into the cell. Defensines- natural antimicrobial peptides in addition to anti-microbial function plays a multifunctional role as a mediator of inflammation. NK cells (natural killers) provides resistance to intracellular agents in the early phase of the induced response. Acute phase proteins (fibrinogen and C-reactive protein), synthesized by the liver in 8-12 hours from infectie event are also considered a important infectious preimmune factors for the organism.

Conclusions. Preimmune factors is an important step in achieving immune response.

Key words. Sinusite, child, preimmune factors.

PRIMELE CAZURI DE IMPLANTARE COHLEARĂ ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Moscalu Xenia, Fortuna Valeriu

(Cond.șt. – Andrei Antohi, conf. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Lucrarea de față abordează primele implanturi cohleare realizate în Republica Moldova. Sunt luate în discuție cazurile a 3 copii, cu diagnosticul de surditate neurosensorială sever-profundă bilateral congenitală, carora li s-au efectuat implantarea cohleară.

Scop. Lucrarea a avut ca scop prezentarea primelor cazuri de implantare cohleară în RM.

Material și metode. Studiul a fost efectuat pe 3 pacienți cu surditate neurosensorială lăbilaterală congenitală, carora li s-a efectuat implantarea cohleară.

Rezultate. Conform datelor statistice, în țările europene, 1,3-3,1/1000 dintre copii noi-născuți vii suferă de hipoacuzie severă. În premieră, pe 11.04.2014 s-au efectuat 3 intervenții chirurgicale de implantare cohleară copiilor cu vârsta de 3 ani (două fete și un băiețel). Procedura de implant cohlear este o intervenție chirurgicală complexă, realizată cu ajutorul unei echipe pluridisciplinare formată din cofochirurgi, audiologi și logopezi. Tehnica intervenției chirurgicale: Sub controlul anesteziei generale și efectuarea inciziei retroauriculare, cu decolarea lamboului timpano-meatal, etapa de tratament a constat în chirurgia de implant cohlear pentru urechea stangă prin tehnica "soft surgery". Astfel, "soft surgery" înseamnă abordul cohleei prin orificiul natural către scala tympani, adică prin fereastra rotundă, evitând astfel frezarea unui nou orificiu și implicit distrucția structuralor intracohleare. Ulterior s-a rezecat cortexul mastoidei cu formarea lojei pentru plasarea receptorului subcutan.

Concluzii. Realizarea primelor implanturi cohleare în RM încurajează succesul practicării acestora și în continuare.

Cuvinte cheie. Implant cohlear.

THE FIRST CASES OF COCHLEAR IMPLANTATION REPUBLIC OF MOLDOVA

Moscalu Xenia, Fortuna Valeriu

(Sci. adviser: Andrei Antohi, PhD., associate prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. This paper refers to the first cochlear implants made in Republic of Moldova. There are discussed the cases of 3 children diagnosed with severe-profound bilateral congenital neurosensory deafness to whom were performed cochlear implantation.

Purpose. This paper aimed to present the first cases of cochlear implantation in RM.

Material and methods. The study was performed on 3 patients with bilateral congenital neurosensory deafness, who have undergone cochlear implantation.

Results. According to statistics in European countries, from 1.3 to 3.1/1000 of babies born alive are suffering from severe deafness. For the first time on 04.11.2014 were performed three cochlear implant surgical interventions on children aged 3 years (two girls and a boy). Cochlear implant procedure is a complex surgery, performed by a multidisciplinary team composed of surgeons, audiologists and speech therapists. Surgical technique: Under general anesthesia control and retroauricular incision with tympanic-meatal flap takeoff, the stage of treatment consisted of cochlear implant surgery for the left ear by the "soft surgery" technique. The "soft surgery" means approach of cochlea through the natural orifice to the scale tympani, ie via the round window, thereby avoiding a new hole milling and default destruction of intracochlear structures. Mastoid cortex was subsequently resected with the formation of the lodge for placing the subcutaneous handset.

Conclusions. Performing the first cochlear implants in RM encourages the success of their practice and further.

Key words. Cochlear implant.

DACRIOCISTORINOSTOMIA ENDOSCOPICĂ

Pavlic Daria

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolarigologie)

Introducere. Dacriocistorinostomia este o metodă de bază în tratamentul pacienților cu epiforă cronică, obstrucție căilor lacrimale și dacriocistită cronică. Scopul operației constă în crearea condițiilor pentru fluxul de lacrimi din sacul lacrimal în cavitatea nazală prin crearea unei ferestre în os (dacriostomă). În tehnica dată preponderent se utilizează accesele: extern, endonazal, transcanicular. În ultimii ani, odată cu dezvoltarea chirurgiei endoscopice devine tot mai preferată dacriocistorinostomia endonazală endoscopică. Tehnica dată are o serie de avantaje fiind la fel de eficace ca dacriocistorinostomia clasică externă. Eficiența, avantajele și posibilele complicații ale acestei metode sunt discutate și comparate.

Scop. Pregătirea bazei teoretice pentru implementarea practică a dacriocistorinostomiei endoscopice endonazale.

Material și metode. A fost studiată literatura de specialitate pentru a determina cele mai eficiente metode de diagnostic preoperator, indicații și contraindicații, tehnica chirurgicală și corecția în același timp a patologiilor concomitente ORL, particularitățile managementului perioadei postoperatorii. La Departamentul de Anatomie Topografică s-a efectuat disecția pe cadavru a 4 complexe nazolacrimale.

Rezultate. S-a adus un aport întru crearea bazei teoretice pentru implementarea practică a dacriocistorinostomiei endonazale endoscopice. În cadrul disecției sacului lacrimal, sa confirmat locațiile la nivelul capătului anterior al cornetului nazal mediu pentru 3 cazuri (75%), într-un caz (25 %) – inferior de capătul anterior al cornetului nazal mediu.

Concluzii. Dacriocistorinostomia endonazală endoscopică este operație minim invazivă de înaltă performanță, care permite corecție într-o etapă a patologiilor concomitente ORL și poate fi implementată în practica clinică a departamentului ORL.

Cuvinte cheie. Dacriocistorinostomie, obstrucție de canal nazolacrimal, epiforă, chirurgie endoscopică endonazală.

ENDOSCOPIC DACRYOCYSTORHINOSTOMY

Pavlic Daria

(Sci. adviser: Alexandru Sandul, PhD., prof., chair of of Otolaryngology)

Introduction. Dacryocystorhinostomy is a basic method of treatment in chronic epiphora, lacrimal duct obstruction and chronic dacryocystitis patients. The aim of the operation consists of the tears outflows from the lacrimal sac into the nasal cavity through a bone window (dakryostomy). The following accesses are used in this technique: external, endonasal, transcanicular. In recent years with development of endoscopic surgery endonasal dacryocystorhinostomy becomes the preferred method. This technique has a number of advantages being as effective as external classical dacriocistorinostomia. Efficiency, advantages and possible complications of this method are discussed and compared.

Purpose. Preparing the theoretical basis for the practical implementation of endoscopic endonasal dacryocystorhinostomy.

Material and methods. The special literature was studied to determine the most effective methods of preoperative diagnosis, indications and contraindications, surgical technique and parallel correction of concomitant ENT-pathologies, features of the management in postoperative period. In the Department of Topographic Anatomy 4 nasolacrimal complex by cadaver dissection were performed.

Results. It was performed a contribution in the creation of the theoretical base for implementation of dacryocystorhinostomy in practice. In the process of the lacrimal sac dissection were confirmed the locations on the level of the anterior area of the medium nasal concha in 3 cases (75 %) and in one case (25 %) – below of the anterior area of the medium nasal concha.

Conclusions. Endoscopic endonasal dacryocystorhinostomy is a minimal invasive, high-performant operation, allowing parallel correction of ENT-pathology, which could be implemented in the clinical practice of ENT department.

Key words. Dacryocystorhinostomy, nasolacrimal duct obstruction, epiphora, endonasal endoscopic surgery.

CORPII STRĂINI ESOFAGIENI. CONSIDERAȚII ETIOPATOGENETICE, CLINICE ȘI TERAPEUTICE

Iulia Cotelea, Ana Popescu

(Cond. șt. - Eusebiu Sencu, dr. șt. med., conf. univ., cat. ORL)

Introducere. Ingestia accidentală a corpurilor străine sau a bolusurilor alimentare mari apare în principal la copii sau la bătrâni cu deficiențe neurologice. La adulți cauza cea mai frecventă de impactare a bolusului alimentar este la nivelul unei stricturi preexistente sau a unui inel esofagian, la copii – ingestia de monede.

Scop. Analiza incidenței, metodelor de diagnostic și tratament a pacienților cu corpi străini esofagieni.

Material și metode. În lotul de studiu au fost incluși în mod retrospectiv pacienții internați în Spitalul Clinic Republican pe perioada 2011– 2013 cu diagnosticul clinic de corp străin esofagian.

Rezultate. Lotul de studiu include [n=33] bolnavi. Pacienții incluși în cercetare sunt din toate cele trei categorii principale de vârstă, cu un minim de 42 ani și un maxim de 75 de ani. Durata medie de spitalizare a fost 5,9 zile. După modul de internare, toți pacienții au fost internați de urgență; 84% [n=28] pacienți au fost internați după 24 ore de la debutul bolii, și doar 15% [n=5] pacienți în intervalul 7-24 ore de la debut. Evoluția postoperatorie fără complicații în 100% (33) cazuri, caracterizată prin recuperare completă, pacienții fiind externați după înlăturarea corpului străin de esofag în ziua a 5-7-a zi postoperator.

Concluzii. Sindromul algic a fost depistat în 100% cazuri, fiind și cauza determinantă de adresare pentru asistență medicală. Corpul străin de esofag constituie o urgență chirurgicală vitală, fapt ce impune a fi vigilent la simptomele de alarmă: algie retrosternală, sialoree, disfagie, odinofagie, etc. Esofagosopia este obligatorie în înlăturarea corpurilor străine de esofag.

Cuvinte cheie. Esofag, corp străin.

ESOPHAGEAL FOREIGN BODIES. ETIOPATHOGENICAL, CLINICAL AND THERAPEUTICAL CONSIDERATIONS

Iulia Cotelea, Ana Popescu

(Sci. adviser: Eusebiu Sencu, PhD., associate prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Accidental ingestion of foreign bodies or large food boluses occurs mainly in children or the elderly with neurological deficits. In adults the most common cause of food bolus impaction is at the level of pre-existing strictures or esophageal ring, in children - ingestion of coins.

Purpose. The analysis of incidence, methods of diagnosis and treatment of patients with esophageal foreign bodies.

Material and methods. In the study group were retrospectively included patients hospitalized in the Clinical Republican Hospital during the period 2011 - 2013 with the clinical diagnosis of esophageal foreign body.

Results. The study includes [n = 33] patients. The patients included in the study are all three main categories of age, with a minimum of 42 years and a maximum of 75. The mean duration of hospitalization was 5.9 days. By way of admission, all patients were admitted to the emergency; 84% [n = 28] were hospitalized patients after 24 hours of the onset of the disease, and 15% [n = 5] patients in the range of 7-24 hours without postoperative complications debut. The evoluion 100% (33) cases characterized by complete recovery, patients were discharged after removal of esophageal foreign body on day 5-7 postoperative day.

Conclusions. The pain syndrome was found in 100% of cases, being the underlying cause for medical assistance. Esophageal foreign body is a vital surgical emergency, which requires to be vigilant to the alarm symptoms: retrosternal pain, salivation, dysphagia, odynophagia, etc.. Esophagoscopy is required to remove foreign bodies from the esophagus.

Key words. Esophage, foreign body.

ASPECTE DIAGNOSTICE COMPARATIVE ALE STĂRII FUNCȚIONALE NAZALE ȘI ACTIVITĂȚII EPITELIULUI CILIAR ÎN RINITELE ALERGICE ȘI NON-ALERGICE

Lucia Șciurov

(Cond. șt. – Alexandru Sandul, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Sistemul mucociliar este un component important în sistemul înnăscut de protecție a tractului respirator față de poluanți, alergeni și agenți patogeni. Clearance-ul mucociliar – proces natural de curățare a tractului respirator. Defectul acestui mecanism prezintă importanță majoră în patogeneza afecțiunilor rinosinusale.

Scop. Studiu prospectiv comparativ a statutului funcțional nazal și studierea in vitro a epiteliului ciliat.

Material și metode. Grupul de control: 25 indivizi sănătoși. Grupurile de studiu: I – 15 pacienți cu rinită alergică, II – 15 pacienți alergici cu rinosinuzită cronică polipoasă, III – 15 pacienți non-alergici cu rinosinuzită cronică polipoasă. Metode: anamneza, examen ORL, rinomanometrie, endoscopie nazală, imagistică, determinarea transportului mucociliar (testul cu zaharină) și studierea in vitro a epiteliului nazal pentru determinarea frecvenței bățăilor ciliare cu ajutorul unui sistem video-microscopic.

Rezultate. Studiul video-microscopic a epiteliului ciliar a relevat că frecvența bățăilor ciliare la indivizi sănătoși și gupele de studiu este: $11 \pm 0,92\text{Hz}$ și respectiv, $6 \pm 05\text{Hz}$, $30 \pm 3\text{Hz}$, $4 \pm 0,7\text{Hz}$. Transportul mucociliar la grupul control $6,7 \pm 0,5\text{mm/min}$ și grupele de studiu I: $2,7 \pm 0,2\text{ mm/min}$, II: $1,9 \pm 0,1\text{ mm/min}$, III: $2,5 \pm 2\text{ mm/min}$. Datele obținute au corelat cu testul SNOT+22, rezultatele endoscopice, rinomanometrice și imagistice.

Concluzii. Efectuarea unui studiu comparativ între parametrii clinici și paraclinici asigură comprehensiunea mecanismelor etiopatogenetice și prevenirea cronicizării sau evoluției prolongate a patologiilor respective.

Cuvinte cheie. Epiteliul ciliar, rinită alergică, rinosinuzită cronică polipoasă, test cu zaharină, sistem video-microscopic.

COMPARATIVE DIAGNOSTIC ASPECTS FUNCTIONAL STATUS AND NASAL CILIARY EPITHELIUM ACTIVITY IN ALLERGIC AND NON-ALLERGIC RHINITIS

Lucia Șciurov

(Sci. adviser: Alexandru Sandul, PhD., prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. Mucociliary system is an important component of the innate defense system of the respiratory tract to pollutants, allergens and pathogens. Mucociliary clearance - natural process of cleansing the respiratory tract. The defect of this mechanism is important in the pathogenesis of rhinosinusoidal diseases.

Purpose. A prospective comparative study of functional status and in vitro study of the ciliated epithelium.

Material and methods. Control group: 25 healthy individuals. Study groups: I - 15 patients with allergic rhinitis, II - 15 allergic patients with chronic rhinosinusitis with nasal polyps, III - 15 non-allergic patients with chronic rhinosinusitis with nasal polyps. Methods: anamnesis, ENT examination, rhinomanometry, nasal endoscopy, imaging, mucociliary transport (saccharin test), in vitro study of nasal epithelium and determination of the ciliary beat frequency using a video-microscope system.

Results. The video-microscope study revealed that the ciliary beat frequency in healthy individuals and study groups is: $11 \pm 0,92\text{Hz}$ and $6 \pm 05\text{Hz}$, $30 \pm 3\text{Hz}$, $4 \pm 0,7\text{Hz}$, respective. The mucociliary transport in the control group: $6,7 \pm 0,5\text{mm/min}$ and in study groups I: $2,7 \pm 0,2\text{ mm/min}$, II: $1,9 \pm 0,1\text{ mm/min}$, III: $2,5 \pm 2\text{ mm/min}$. Obtained data was consistent with SNOT-22 test, endoscopy, rhinomanometry, imaging.

Conclusions. A comparative study between clinical and paraclinical parameters ensures a better comprehension of the etiopathogenic mechanisms and prevention of chronicity or prolonged development of these pathologies.

Key words. Ciliary epithelium, allergic rhinitis, chronic rhinosinusitis with nasal polyps, saccharin test, video-microscope system.

REACTIVITATEA IMUNOLOGICĂ LA COPIII CU DIFERITE FORME DE AMIGDALITĂ CRONICĂ

Uțica Inga, Bîțca Oxana, Gheorghiev Marina, Glijin Victoria, Fortuna Valeriu
(Cond. șt. - Danilov Lucian, dr. șt. med., conf. univ. cat. Otorinolaringologie)

Introducere. Dintre focarele de infecție cronică, cu impact grav asupra organismului, pe primul loc se situează focarele de infecție în amigdalele palatine.

Scop. Cercetarea dereglărilor imunologice, care sunt caracteristice pentru diferite forme de amigdalită cronică la copii.

Material și metode. În cadrul studiului au fost incluși 58 de bolnavi cu amigdalită cronică decompensată (grupa 1) și 230 cu cea compensată (grupa 2). Grupă 2 de bolnavi a fost devizată în 2 subgrupe: a 2-a subgrupă A (150 de bolnavi) – cu probe negative și a 2-a grupă B (80 de bolnavi) – cu probe pozitive la ASL-O. S-a examinat: proteina C-reactivă (PCR), factorul reumatoid (Fr), complexe imune circulante (CIC).

Rezultate. CIC cele mai mari au fost în grupa 1 comparativ cu grupa 2, subgrupă 2A și cu bolnavii din subgrupă 2B. Cel mai înalt conținut de anticorpi către ASL-O s-a depistat în grupa 1, veridic mai mic - la bolnavii din subgrupa 2B și mai mic - la bolnavii din grupa 2. Cel mai mare conținut al PCR s-a marcat la bolnavii din grupa 1, veridic mai redus - la bolnavii din grupa 2. Cel mai impunător conținut de FR s-a determinat la bolnavii din grupa 1, comparative cu grupa 2. Veridică a fost și diferența în nivelele CIC, ASL-O, PCR și FR între subgrupele 2A și 2B.

Concluzii. Examenul imunologic pune în evidență deosebirile caracteristice pentru o formă sau alta în amigdalita cronică

Cuvinte cheie. Amigdalita cronică, copii, ASL-O.

IMMUNOLOGICAL REACTIVITY WITH VARIOUS FORMS OF CHRONIC TONSILLITIS IN CHILDREN

Utica Inga, Bitca Oxana, Gheorghiev Marina, Glijin Victoria, Fortuna Valeriu
(Sci. adviser: Danilov Lucian, Phd., assist. prof., chair of Otorhinolaryngology)

Introduction. From the outbreaks of chronic infection, impacting on the body, the first represents outbreak that is localized in palatine tonsils.

Purpose. The research of immunological disorders, which are characteristic of different forms of chronic tonsillitis in children.

Material and methods. In the study were included 58 patients with decompensated chronic tonsillitis (1st group) and 230 with the compensated (2nd group). 2nd group of patients has been divided into two subgroups: the 2nd A group (150 patients) - negative tests and 2nd group B (80 patients) - with positive tests from ASL-O. Examined: C-reactive protein (CRP), rheumatoid factor (RF), circulating immune complexes (CIC).

Results. CIC was highest in 1 st group compared with 2nd group, subgroup 2nd A of patients and 2ndB. The highest content of the ASL-O antibody was registered in 1st group, significantly increase- in patients of 2nd subgroup B and small - in patients in 2nd group. The highest content of CRP was marked in patients of the 1st group, significantly increase-in patients in 2nd group. The large amount of RF content was determined in patients of the 1st group compared with 2nd group. The difference CIC, ASL-O, CRP and RF level among the 2nd A and B subgroups.

Conclusion. The immunological examination reveals characteristic differences for one for or another form chronic tonsillitis.

Key words. Chronic tonsillitis, children, ASL-O.

ACCESUL VASCULAR ÎN STĂRILE CRITICE LA COPII

Cristina Oglinda

(Cond. șt. – Larisa Rezneac, dr. șt. med., conf. univ., cat. Urgențe Medicale)

Introducere. Cateterizarea venelor periferice este o manoperă de rutină a practicii medicinei de urgență. Totodată accesul vascular la copii în stare critică rămîne o problemă importantă.

Scop. Evaluarea aplicării accesului vascular la copii în stări critice.

Material și metode. Materialul studiului a constituit 274 de fișe medicale ale copiilor cu diverse stări critice, care s-au internat în departamentul de urgență a IMȘIC pe perioada 2 ianuarie - 29 aprilie 2014.

Rezultate. După categoriile de urgențe copiii au fost clasați: urgențe gr. I - 15; gr. II - 127; gr. III - 115; gr. IV - 13; gr. V - 4 copii. Clasificarea copiilor după vîrsta: pînă la 1 an - 102 copii; 1 - 3 ani - 75 copii; 3 - 12 ani - 97 copii. Transportarea copiilor a fost asigurată de asistența medicală urgentă în proporție de 98,2 la sută. Analizînd după fișele medicale calea de acces vascular am constatat următoarele: în 207 cazuri s-au efectuat puncții, cateterizări venoase. Cele mai frecvent vene practicate de către personal au fost cele din regiunea dorsală a mîinii - 138, antebrațului vena anticubitală - 43, vena safenă - 23, și foarte rar în regiunea scalpului - 3 cazuri.

Concluzii. Accesul vascular, la copii în stări critice, în deosebi la copilul sugar la etapa de prespital rămîne modest estimat la 75,5% din totalul de copii supuși studiului. În departamentul de urgență copii puncția și cateterizarea venelor magistrale este o manoperă de rutină pentru toate categoriile de vîrstă.

Cuvînte cheie. copii, acces vascular, urgență.

VASCULAR ACCES IN CRITICAL CONDITIONS OF CHILDREN

Cristina Oglinda

(Sci.adviser: Larisa Rezneac, PhD., associate prof., chair of Medical Emergencies)

Introduction. Peripheral venous catheterization represents a routine procedure of emergency medicine. Also vascular access in critically ill children remains an important issue.

Purpose. Application of evaluation of vascular access in severe ill children.

Material and methods. The study material consists of 274 medical records of children with various critical condition who were admitted in the emergency department of the Institute of Mother and Child during the 2 January to 29 April 2014.

Results. According to emergency categories the children were classed into: emergencies of the I st.gr. - 15; II nd.gr. - 127; III rd.gr. - 115; IV th.gr. - 13; V th.gr. - 4 children. The classification of children by age: younger than 1 - 102 children; 1 - 3 years - 75 children; 3 - 12 years - 97 children. The transportation of children was provided by emergency health care in 98.2 %. Studing the medical records we determined the following: in 207 cases punctures and venous catheterization was performed. The most frequent used by the staff were registered in the dorsal region of the han-138, forearm antecubital vein-43, saphenous veins - 23, and very rare in the region of scalp-3 case.

Conclusions. Vascular access in critically ill children, especially in pre-hospital infant child is estimated at 75.5 % of all children included in the study. In the children emergency department, main vein puncture and catheterization represents a routine procedure for all age categories.

Key words. Children, vascular access, emergency.

RATA SCHIMBĂRILOR METABOLICE LA PACIENȚII CU NEFROLITIAZĂ RECIDIVANTĂ

Pavel Banov

(Cond. șt. – Emil Ceban, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat. Urologie și nefrologie chirurgicală)

Introducere. Litiiza renală este o maladie polietologică, o problemă socială și financiară pe motiv de recidivarea ei multiplă. Impactul maladiei poate fi diminuat prin evaluarea metabolică a pacienților cu nefrolitiază recidivantă cu scopul de a identifica factorii de risc. Actualmente, ponderea screening-ului biochimic la acești pacienți este discutabilă și necesitatea acestuia nu este pe deplin confirmată.

Scop. Aprecierea ratei dereglărilor metabolice la pacienți cu nefrolitiază recidivantă.

Material și metode. La pacienți cu nefrolitiază recidivantă, timp de 15 luni a fost efectuată analiza sîngelui și s-a colectat urina diurnă, pentru a determina schimbări metabolice. S-au cercetat în serul sanguin: calciu, acid uric, ureea, fosfatul și creatinina. În urina colectată s-au determinat: volumul urinar diurn, pH-ul, ureea, creatinina, calciu, magneziu, oxalat, citrat, prezența sau absența cristalurilor și rezultatele uroculturii.

Rezultate. Din 87 de pacienți incluși în studiu, 72 (82,76%) au avut unele dereglări metabolice determinate în analiza urinei sau a sîngelui. Cele determinate în urină au fost: volumul urinar redus la 35 (40,23%) pacienți, hipercalcemie - 34 (39,08%), hyperoxaluria - 20 (22,99%), hyperuraturia - 21 (24,14%) și la 18 (20,69%) pacienți s-a determinat urocultura pozitivă. În sînge cea mai înfîlțită deviere a fost înregistrat nivelul crescut a creatininei serice la 9 (10,34%) pacienți.

Concluzii. Frecvență crescută a tulburărilor metabolice la pacienții cu nefrolitiază recidivantă accentuează importanța evaluării proceselor metabolice la categoria de pacienți studiați. Aceste metode de diagnostic au o valoare importantă în elaborarea unei scheme individuale de metafilaxie eficientă pentru pacienți cu nefrolitiază recidivantă.

Cuvinte cheie. Nefrolitiază recidivantă, evaluarea metabolică, metafilaxia

RATE OF METABOLIC DISORDERS IN PATIENTS WITH RECURRENT NEPHROLITHIASIS

Pavel Banov

(Sci. adviser – Emil Ceban, hab. dr. in med. sc., assoc. prof., chair of Urology and Surgical Nephrology)

Introduction. Nephrolithiasis has a significant social and financial burden. However, the impact of this disease can be diminished by the appropriate metabolic evaluation of recurrent stone formers, in order to identify risk factors for recurrent stone events. The significance of biochemical screening in recurrent kidney stone formers has been a debated topic. This study was conducted to investigate the rate of metabolic abnormalities in our recurrent kidney stone formers so that this information would help in assessing the value of biochemical screening in our practice.

Purpose. The aim of the study was to investigate the rate of metabolic abnormalities in patients with recurrent nephrolithiasis.

Material and methods. Over a fifteen month period, recurrent kidney stone disease patients had one random blood specimen and one random 24-hour urine collections, analysed for biochemical abnormalities. Serum was checked for calcium, uric acid, urea, phosphate and creatinine. The urines were measured for volumes, pH, urea, creatinine, calcium, magnesium, oxalate, citrate, crystals and urine cultures.

Results. Out of total of 87 patients, 72 (82,76%) had some urinary or blood abnormality. Highest number of abnormalities were in urine. Low volume 35 (40,23%), hypercalciuria 34 (39,08%), hyperoxaluria 20 (22,99%), hyperuraturia 21 (24,14%) and positive urine culture 18 (20,69%) were the main urinary abnormalities.

Conclusions. A high frequency of urinary metabolic disorders in recurrent nephrolithiasis highlights the significance of metabolic evaluation in this category of patients. Once metabolic evaluation is complete, attention may be focused on the medical treatment of these disorders. We consider, such diagnostic evaluation would help in providing precise treatment and efficient metafilaxis.

Key words. Recurrent urolithiasis, metabolic evaluation, metafilaxis

CLASIFICAREA CLAVIEN ÎN ANALIZA COMPLICAȚIILOR ÎN TRATAMENTUL LITIAZEI RENALE

Botnari Vasile

(Cond. șt. – Emil Ceban, dr. hab. șt. med., conf. univ, cat. Urologie și Nefrologie Chirurgică)

Introducere. Clasificarea Clavien este utilizată pe larg în stratificarea complicațiilor postoperatorii, dar nu a fost aplicată în evaluarea rezultatelor tratamentului chirurgical deschis, endoscopic și neinvaziv a calculilor bazinețali.

Scop. Adapatarea clasificăției Clavien pentru evaluarea complicațiilor postoperatorii în tratamentul calculilor bazinețali prin pielolitomie, NLP și ESWL.

Material și metode. În studiu, retrospectiv au fost incluși 346 de pacienți cu litiază bazinețală tratați în perioada 2007 – 2013 în secția de urologie și nefrologie chirurgicală, SCR. Din lotul total 217 pacienți au fost tratați prin pielolitomie, 79 prin NLP, iar 50 prin ESWL.

Rezultate. S-au înregistrat un număr total de 175 de complicații la un număr total de 346 de intervenții. Rezultatele obținute atestă următoarele tipuri de complicații conform clasificării Clavien : grupul pielolitomie: scor I – 0, scor II – 205 (94,5%), scor III – 12(5,5%), scor IV și V – 0; grupul NLP: scor I - 63(79,7%), scor II – 14 (17,7%), scor III – 1 (1,3%), scor IV și V – 0; grupul ESWL scor I – 53(96,4%), scorII – 0, scor III – 2 (3,6%), scor IV și V – 0.

Valoarea media a scorului Clavien la pacienții tratați prin pielolitomie: $2,06 \pm 0,02$; NLP: $1,28 \pm 0,08$; și ESWL: $1,07 \pm 0,05$.

Concluzii. În evaluarea complicațiilor urologice postoperatorii nu există un sistem ideal de clasificare. Clasificarea Clavien modificată permite o standartizare a complicațiilor, o apreciere a gradului de de severitate a complicațiilor și elaborarea unei tactici de tratament cât mai corecte și cât mai prompte.

Cuvinte cheie. NLP, Clavien, ESWL, Pielolitomie, Complicații.

CLAVIEN CLASIFICATION IN THE EVALUATION OF COMPLICATION IN TREATMENT OF KIDNEY STONES

Botnari Vasile

(Sci. adviser: Emil Ceban, PhD., associate prof., chair of Urology and Surgical Nephrology)

Introduction. Clavien classification is widely used in the stratification of postoperative complications, but it wasn't applied in the evaluation of results in open surgery, endoscopic and noninvasive treatment of kidney stones.

Purpose. Adaptation of Clavien clasification for evaluation of postoperative complications following treatment of kidney stones by open surgery, PCNL and ESWL.

Material and methods. retrospective study included 346 patients with kidney stones ,treated during 2007-2013 in the Department of Urology and Nephrology surgery, SCR. Of the total group 217 patients were treated by open surgery, 79 by PCNL and 50 by ESWL.

Results. We observed 175 complications in a total of 346 interventions. The results show the following types of complications according to Clavien classification: open surgery group: score I- 0, Score II - 205 (94.5%), score III - 12 (5.5%), score IV and V - 0; PCNL group: Score I - 63 (79.7%), score II - 14 (17.7%), score III - 1 (1.3%), score IV and V - 0; ESWL group I - 53 (96.4%), score II – 0, score III - 2 (3.6%) ,score IV and V – 0.

Conclusions. There is no ideal system of classification for assessing postoperative urological complications. Modified Clavien classification of complications enables an assessment for standardization the degree of severity of complications and the development of treatment tactics.

Key words. PCNL, Clavien, ESWL, Open surgery, Complications.

PARTICULARITĂȚI ETIOLOGICE DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT A STRICTURII URETRALE

Jowana Barbara, Yara Barbara

(Cond. șt. - Vitalii Ghicavii, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Urologie)

Introducere. Strictura uretrală este o îngustare cauzată de o accidentare la urothelium sau corpul spongios, provocând cicatrici în sau în jurul uretrei, reducând sau blocând fluxul de urină.

Scop. Aprecierea factorilor etiologici și influența lor asupra diagnosticului și tratamentului stricturii uretrei.

Material și metode. Strictura congenitală este rezultatul unei fuziuni inadecvate a uretrei anterioare și posterioare, dar de cele mai multe ori strictura uretrală este dobândită. Cauzele stricturii uretrale dobândite pot fi infecțiile transmise pe cale sexuală, hiperplaziile prostatice benigne, uretrite repetate, examinare cistoscopică, cateterizare sau intervențiile chirurgicale transuretrale, la fel am mai putea adauga si alte cauze cum ar fi: leziuni în zona pelviană, procesele inflamatorii cum ar fi scleroza lichen. Odată ce lumenul uretral se îngustează treptat, simptomele obstructive de urinare se agravează, incluzând deasemenea și fluxul urinar slab și lent(dezvoltându-se brusc sau treptat), urina strecurată, picurarea post – urinară, urina cu sînge sau de culoare închisă, dificultate la urinare, incontinență urinară, disurie, dureri pelviene.

Rezultate. Strictura uretrală este diagnosticată cu ajutorul examinării cistoscopice, uretrografie retrogradă, analiza de urină, uroflowmetrie, urinocultura, cistouretrografia cu contrast.

Opțiuni de tratament sunt: dilatarea uretrală, uretrotomia internă, extirparea și anastomoza primară, grefare, lambou cutanat din penis.

Concluzii. 1. Inflamația uretrală este cea mai frecventă cauză a stricturii uretrale.

2. Diagnosticul final este stabilit de uretoscopie.

3. Tratamentul optim și cel mai puțin dăunător este uretrotomia optică.

Cuvinte cheie. Stricturi uretrale, uretrotomie, cistouretrografia.

ETHIOLOGICAL PARTICULARITIES OF DIAGNOSIS AND TREATMENT OF URETHRAL STRICTURE

Jowana Barbara, Yara Barbara

(Sci.adviser: Vitalii Ghicavii, PhD., associate prof., chair of Urology)

Introduction. A urethral stricture is a narrowing due to an injury to the urothelium or corpus spongiosum causing scarring in or around the urethra, reducing or block the urine flow.

Purpose. Appreciation of ethiological factors and their influence on diagnosis and treatment of urethral strictures.

Material and methods. A congenital stricture results from inadequate fusion of the anterior and posterior urethra, but most urethral strictures are acquired. Causes of acquired Urethral stricture include sexually trasmitted infections, benign prostatic hyperplasia, repeated urethritis, undergoing a cystoscopy, cathetarization, transurethral surgery. Other causes are injuries to the pelvic area, and inflammatory processes such as lichen sclerosis.

As the urethral lumen gradually narrows, obstructive voiding symptoms worsen, including weak and slow urinary stream(developing suddenly or gradually), urinary straining, spread-out stream, hesitancy, incomplete emptying, urinary retention, post-urination dribbling, bloody or dark urine, difficulty urinating, urgency,v incontinence, dysuria, pelvic pain.

Results. Urethral stricture is diagnosed with cystoscopy, post-void residual volume, retrograde urethrogram, urinalysis, urinary flow rate, urine culture and contrast cystourethrography.

Treatment options are urethral dilatation, internal urethrotomy, excision and primary anastomosis, free graft, island skin flap of penis or combined tissue transfer.

Conclusions. 1.Chronic urethral inflammation is the most common cause of Urethral Strictures.

2. Final diagnosis is established by urethroscopy.

3. Optical urethrotomy is the best treatment as is it the least harmful.

Key words. Urethral strictures, urethrotomy, cystourethrography

Operații Endoscopice în Tratatamentul Stricturilor Prelungite și Obliterațiilor de Uretră.

Nederița Ion, Pleșacov Alexei

(Cond. șt. - Ghicavii Vitalie, dr. șt. med., conf. univ., cat. Urologie și Nefrologie Chirurgicală)

Introducere. În tratamentul stricturilor de uretră complicate apar noi tehnologii minim invazive endoscopice iar operațiile clasice deschise Solovov, Holțov și plastia cu mucoasă bucală rămân a fi utilizate mult mai rar..

Scop. Studiul eficacității metodelor minim invazive în tratamentul stricturilor prelungite și obliterațiilor de uretră.

Material și metode. În perioada anilor 2011 - 2013 s-au efectuat 438 operații endoscopice dedicate stricturilor de uretră și obliterațiilor uretrale la pacienți cu vîrsta cuprinsă între 18 și 65 ani. Cauzele stricturilor: la 123 (28%) - traumatismul uretrei, 189 (43,1%) - infecțiile uretrale, 59 (13,4%) postoperatorii și 67 (15,2%) neidentificate. Lungimea medie a stricturilor a fost de 1,6 cm (de la 0,5 pînă la 6 cm). La 61 (13,9 %) s-a diagnosticat obliterația uretrei, dintre care la 7 > 5 cm.

Rezultate. La 42 pacienți (9,5%) cu obliterație uretrală nu s-a reușit restabilirea permeabilității uretrei fiind efectuată plastia clasică. La 16 (3,6%) cu stricturi lungi (> 5 cm) s-a reușit recanalizarea uretrei din prima ședință iar la 4 (0,9%) din 2 ședințe. Rezultate bune au fost obținute la 386 pacienți (88,1%) iar la 52 (11,8%) urinarea nu s-a restabilit. Complicații au apărut la 69 (15,7%) pacienți: uretroragie 28 (6,3%), stări febrile 19 (4,33%), orhoepididimită 6 (1,37%), uretrită 14 (3,19%), incontinență de urină temporară 2 (0,4%).

Concluzii. Intervențiile endoscopice în tratamentul stricturilor lungi și obliterate reprezintă o alternativă prioritară intervențiilor clasice deschise.

Cuvinte cheie. Strictură de uretră, obliterație de uretră.

ENDOSCOPICAL OPERATIONS IN THE TREATMENT OF PROLONGED URETHRAL STRICTURES AND OBLITERATIONS

Nederița Ion, Pleșacov Alexei

(Sci. adviser: Ghicavii Vitalie, PhD., associate prof., chair of Urology and Surgical Nephrology)

Introduction. In the treatment of complicated urethral strictures appear new minimally invasive endoscopic technologies and classical open surgeries Solovov, Holțov, buccal mucosa urethroplasty remain to be used rarely.

Purpose. The study of the effectiveness of minimally invasive methods in the treatment of prolonged urethral strictures and obliterations.

Material and methods. During the period of 2011 - 2013 were performed 438 endoscopic operations dedicated to strictures of the urethra and urethral obliterations on patients aged between 18 and 65 years. Causes of the strictures: 123 (28%) - urethral trauma, 189 (43.1%) - urethral infections, 59 (13.4%) postoperative and 67 (15.2%) unidentified. The average length of the strictures has been 1,6 cm (0,5 to 6 cm). In 61 (13.9%) was diagnosed the obliteration of the urethra from which in 7 > 5 cm.

Results. In 42 patients (9.5%) with urethral obliteration did not succeed to restore the urethral permeability, being performed classical urethroplasty. In 16 (3.6%) with prolonged strictures (> 5 cm) succeeded the recanalization of the urethra after the first intervention and in 4 (0.9%) after the 2 session. Good results were obtained in 386 patients (88.1%) and in 52 (11.8%) an adequate urination was not reseat. Complications occurred in 69 (15.7%) : 28 (6.3%) urethroragy, 19 (4.33%) febrile state, 6 (1.37%) orchiepididymitis, 14 (3.19%) urethritis, 2 (0.4%) temporary urinary incontinence.

Conclusions. Endoscopic treatment of the prolonged and obliterative strictures represents a priority to the traditional open interventions.

Key words. Urethral stricture, Urethral obliteration.

TRANSPLANTUL RENAL CU RINICHI DE LA DONATOR ÎN VIAȚĂ

Negru-Edisherashvili Tamara

(Cond. șt. - Tănase Adrian, dr. hab. șt. med., pof. univ., USMF "Nicolae Testemițanu")

Introducere. Transplantul renal reprezintă tratamentul optim al insuficienței renale cronice terminale, care asigură o calitate a vieții net superioară metodelor artificiale de suplینire a funcției renale, precum și o adaptare socială perfectă.

Scop. Evaluarea rezultatelor transplantului renal cu rinichi de la donator în viață în Centrul de Dializă și Transplant Renal, IMSP SCR în perioada anilor 2012-2013.

Material și metode. Studiul reprezintă analiza retrospectivă a 10 de fișe de observație a pacienților cu transplant renal cu rinichi de la donator în viață, efectuat în Centrul de Dializă și Transplant Renal, IMSP SCR în perioada anilor 2012-2013.

Rezultate. Din analiza datelor obținute s-a constatat: micșorarea nivelului de uree de la 22,33 mmol/l pretransplant la 12,86 mmol/l posttransplant; micșorarea nivelului de creatinină de la 894,86 mmol/l pretransplant la 287,23 mmol/l posttransplant; majorarea nivelului de hemoglobină de la 8,7g/l pretransplant la 9,37g/l posttransplant; majorarea hematocritului de la 27,11% pretransplant la 28,18% posttransplant; majorarea numărului de eritrocite de la $2,98 \times 10^{12}/l$ pretransplant la $3,09 \times 10^{12}/l$ posttransplant; micșorarea nivelului de K de la 5,43mmol/l pretransplant la 4,57mmol/l posttransplant.

Concluzii. În urma efectuării operației de transplant renal cu rinichi de la donator în viață la toți pacienții s-a constatat îmbunătățirea tuturor parametrilor studiați.

Cuvinte cheie. Rinichi, transplant renal, donator în viață.

RENAL TRANSPLANTATION WITH LIVING-DONOR KIDNEYS

Negru-Edisherashvili Tamara

(Sci.adviser: Adrian Tanase, PhD., University Professor, State University of Medicine and Pharmacy "Nicolae Testemitanu")

Introduction. Kidney transplantation is the optimal treatment of terminal chronic renal failure, which provides a quality of life much more superior to artificial methods of substitution of renal function and a perfect social adaptation.

Purpose. Evaluating the results of renal transplantation with living-donor kidneys at the Center for Dialysis and Renal Transplantation, Republican Clinical Hospital between 2012 and 2013.

Material and methods. This study is a retrospective analysis of 10 observational records of patients with renal transplant kidneys from living donors performed at the Center for Dialysis and Renal Transplantation, Republican Clinical Hospital between 2012 and 2013.

Results: It was observed: reduction of the level of urea from 22.33 mmol/l pre-transplant to 12.86 mmol/l post-transplant; decrease of creatinine level from 894.86 mmol/l pre-transplant to 287.23 mmol/l post-transplant; increase of hemoglobin level from 8.7 g/l pre-transplant to 9.37 g/l post-transplant; increase of hematocrit from 27.11% pre-transplant to 28.18% post-transplant; increase of the number of erythrocytes from 2.98×10^{12} pre-transplant to $3.09 \times 10^{12}/l$ post-transplant; reduction of the level of K from 5.43 mmol/l pre-transplant to 4.57 mmol/l post-transplant.

Conclusions. As a result of renal transplantation with kidneys from a living donor improvement of all studied parameters was observed in all patients.

Key words. Kidney, renal transplantation, living-donor.

COMPLICAȚIILE INTAROPERATORII INTRAOPERATORII ÎN REZEȚIATRANSURETRALĂ A ADENOMULUI DE PROSTATA

Alexei Pleșacov, Ion Nederița

(Cond. șt. - Vitalie Ghicavii, dr. șt. med., conf. univ., cat. Urologie și Nefrologie Chirurgicală)

Introducere. Actualmente, tot mai multe tehnici noi de tratament sunt propuse în HBP. Scopul lor este minimalizarea complicațiilor, îmbunătățirea rezultatelor tratamentului și posibilitatea efectuării lor pacienților, cu riscuri majore.

Scop. Evaluarea complicațiilor și tehnicii operatorii în rezeția transuretrală a HBP cu scopul majorării eficienței tratamentului endoscopic.

Material și metode. Au fost studiate fișele a 328 pacienți operați prin TUR-P în secția Urologie, SCR în perioada 2011-2012. Spectrul intervențiilor aplicate a fost următorul: TUR-P 296 pacienți, ITUP 19 pacienți, TUR-P vap 32 pacienți. Operațiile s-au efectuat utilizând echipamentul Karl Storz și Rihard Wolf cu teaca de 24 și 27 Fr. Vîrsta pacienților a variat între 45 și 76 ani.

Rezultate. Din 328 intervenții au fost înregistrate 28 complicații (8,5%). Printre complicații putem menționa perforațiile închise și deschise a capsulei prostatei, 2,13% și 0,9% respectiv, perforația uretrei 3,0%, apariția sindromului TUR - 1,2%, hemoragii intraoperatorii ce au necesitat hemotransfuzii 1,22%.

Printre complicațiile rare se numără: rezeția meatelor ureterale (uni – sau bilaterală 0,9%), perforația peretelui vezicii urinare 0,6%.

Concluzii. Electrorezeția endoscopică se prezintă ca o metodă de tratament a HBP ce se caracterizează prin eficiența maximă și risc minim. Datorită îmbunătățirii și modernizării instrumentelor se constată o reducere eficientă a complicațiilor intraoperatorii. Îmbunătățirea tehnicii operatorii și respectarea recomandațiilor tehnice, au permis micșorarea numărului complicațiilor intraoperatorii și excluderea complicațiilor severe.

Cuvinte cheie. HBP, TUR, complicații.

INTRAOPERATIVE COMPLICATIONS OF TRANSURETHRAL RESECTION OF BENIGN PROSTATIC HYPERPLASIA (BPH).

Alexei Plesacov, Ion Nederita

(Sci. adviser: Ghicavii Vitalie, PhD., assoiate prof., chair of Urology and Surgical Nephrology)

Introduction. Nowadays, more and more new techniques are proposed in BPH treatment. It's purpose is to minimize the complications, to improve the outcomes and to allow performing of these operations to patients with major risks.

Purpose. Evaluation of complications and surgical techniques in transurethral resection of BPH with the purpose to raise the efficiency of the endoscopic treatment.

Material and methods. We studied the records of 328 patients operated by TUR-P in Urology department, RCH during 2011 - 2012 years. The spectrum of interventions was the following: TUR P 296 patients, 19 patients ITUP, TUR-P vap 32 patients. Operations were carried out using the equipment: Karl Storz and Rihard Wolf s 24Fr and 27Fr steath. The age of patients was between 45 and 76 years.

Results. From 328 interventions, 28 complications has been registered (8,5 %). Such complications as closed and open prostate capsule perforations can be mentioned, 2,13% and 0,9% respectively, urethral perforations – 3,0%, TUR syndrome – 1,2%, intraoperative bleeding that required blood transfusion 1,22%. Some rare complications are: ureteral meatus resection (uni - or bilateral 0,9%), perforation of the urinary bladder 0,6%.

Conclusions. Endoscopic electrorezection presents a BPH treatment method characterized by efficiency and minimal risk. Due to improving and modernizing tools, an effective reduction of intraoperative complication can be determined. Improved surgical technique and compliance with technical recommendations allows reducing of intraoperative complications and severe complications exclusion.

Key words. BPH, TUR , complications

OPORTUNITĂȚI DE UTILIZARE A PREPARATULUI-ANTISEPTIC „IZOFURAL” ÎN TRATAMENTUL ȘI PROFILAXIA INFECȚIILOR SEPTICO-PURULENTE

Ion Prisăcaru

(Cond. șt. – Gheorghe Ghidirim, dr. hab. șt. med., prof. univ., acad., cat. Chirurgie Nr.1 „N.Anestiadi”; Eva Gudumac, dr. hab. șt. med., prof. univ., acad., cat. Chirurgie, Ortopedie și Anesteziologie Pediatrică)

Introducere. Infecțiile septico-purulente, inclusiv nosocomiale, constituie o problemă medicală majoră, în legătura cu eterogenitatea și antibioticorezistența înaltă a agenților cauzali. În unul din studiile recente (I. Berdeu, I. Prisăcaru, 2011) s-a constatat, că de la 711 pacienți cu infecții septico-purulente din secțiile de chirurgie septică și aseptică au fost decelate 1203 tulpini de microorganisme, care aparțin la 33 de specii, iar antibioticorezistența generală constituie 56,89%. Incidența prin infecții septico-purulente nosocomiale constituie 24,62% (I. Prisăcaru, L. Medvedi, 2014).

Scop. Optimizarea tratamentului și profilaxiei infecțiilor septico-purulente chirurgicale prin utilizarea antisepticelor noi.

Materiale și metode. Preparatul “Izofural – sol. 0,05%” a fost testat pe 40 pacienți cu infecții septico-purulente (plăgi infectate, abcese, ulcere trofice) și 62 pacienți în perioada postoperatorie cu scop profilactic.

Rezultate. La utilizarea preparatului Izofural în tratamentul infecțiilor septico-purulente însănătoșirea pacienților cu plăgi infectate s-a produs în timp de $9,2 \pm 1,5$ zile, cu ulcere trofice – în $11,0 \pm 1,0$ zile, cu abcese – în $8,8 \pm 3,0$ zile. Durata tratamentului pacienților în perioada postoperatorie după apendicectomie, colecistectomie și herniotomie a constituit în medie $6,6 \pm 1,5$ zile. Hiperemia locală a dispărut în $3,42 \pm 1,0$ zile, edemul – în $3 \pm 1,0$ zi, temperatura locală – în $2 \pm 1,0$ zi. Complicații septico-purulente și reacții adverse n-au fost observate.

Concluzii. Preparatul “Izofural – sol. 0,05%” s-a dovedit a fi eficient în tratamentul și profilaxia infecțiilor septico-purulente.

Cuvinte cheie. Infecții septico-purulente, tratamentul, profilaxie.

OPPORTUNITIES FOR USE OF ANTISEPTIC "IZOFURAL" IN THE TREATMENT AND PROPHYLAXIS OF SEPTIC – PURULENT INFECTIONS

Ion Prisăcaru

(Sci. Advisers: Gheorghe Ghidirim, PhD., univ. prof., academician, chair of Surgery Nr.1 “N.Anestiadi”; Eva Gudumac, Ph.D., prof., academician, chair of Pediatric Surgery, Orthopedics and Anesthesiology)

Introduction. Septic – purulent infections, including nosocomial, is a major medical problem because of the heterogeneity and high resistance to antibiotics of the causing agents. One of the recent studies (I. Berdeu, I. Prisăcaru, 2011) found out that from 711 patients with purulent infections from septic and aseptic surgical wards, 1203 strains of microorganisms were detected, belonging to 33 species and general resistance to antibiotics is 56.89%. The incidence of septic – purulent nosocomial infections is 24.62% (I. Prisăcaru, L. Medvedi, 2014).

Purpose. The treatment’s optimization and prophylaxis of septic – purulent surgical infections by using new antiseptics.

Materials and methods. "Izofural – sol. 0.05%" was tested in 40 patients with purulent infections, septic (wound infections, abscesses, trophic ulcers) and in 62 patients as prophylaxis during the postoperative period.

Results. When using Izofural in the treatment of septic – purulent infections in patients with infected wounds, healing occurred in 9.2 ± 1.5 days, with trophic ulcers – in 11.0 ± 1.0 days, with abscesses – in 8.8 ± 3.0 days. The duration of the treatment in postoperative patients after appendectomy, cholecystectomy and herniotomy was in average 6.6 ± 1.5 days. Local hyperaemia disappeared in 3.42 ± 1.0 days, oedema – 3 ± 1.0 days, local temperature – in 2 ± 1.0 days. There were no purulent complications and side effects registered.

Conclusions. “Izofural– sol. 0.05%” proved to be effective in the treatment and prophylaxis of septic – purulent infections.

Key words. Septic – purulent infections, treatment, prevention.

DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL VIDEO-TORACOSCOPIC AL PLEUREZIILOR

Luminița Ionescu

(Cond.șt. – Mugurel Bosînceanu, dr. șt. med., cat.Chirurgie Toracică UMF „Grigore T. Popa,, Iași,
Valentin Martalog, dr. șt. med., conf. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie
USMF„N.Testemițanu”)

Introducere. Video-toracosopia reprezintă metoda cea mai utilizată în diagnosticul și tratamentul minim-invaziv al pleureziilor.

Scop. Evaluarea video-toracosopiei în diagnosticul și tratamentul pleureziilor.

Material și metode. S-au luat în studiu un număr de 70 de pacienți cu pleurezie care au suportat video-toracosopie. La toți bolnavii s-a recoltat lichid pleural pentru citologie, biochimie și fragmente de pleură parietală pentru examenul anatomo-patologic. La 46 de pacienți cu pleurezii de origine metastatică a fost efectuată pleurodeză cu talc steril.

Rezultate. Placarde albicioase au fost depistate la 10 pacienți, noduli pleurali - la 35 bolnavi, formațiuni burjonate - la 11 pacienți iar în 14 cazuri - fără aspecte tumorale macroscopice. Analiza morfologică a metastazelor pleurale a stabilit punctul lor de plecare care a fost din: colon și pulmoni - 25 pacienți, glandă mamară - 14 bolnavi, ovar și melanom malign – câte 2 cazuri. Mezoteliomul pleural malign a fost depistat la 3 pacienți, tuberculoza pleurei - la 3 bolnavi, iar în 21 cazuri - pleurezia a fost de origine inflamatorie. Citologia lichidului pleural a fost pozitivă pentru celule canceroase la 15 bolnavi, în 10 cazuri au fost suspectate celule canceroase, iar la 45 de pacienți analiza citologică a fost neinformativă.

La 46 pacienți cu pleurezie metastatică toracosopia s-a finisat cu talcaj aseptice al cavității pleurale pentru lichidarea revărsatului pleural.

Concluzii. Video-toracosopia permite stabilirea originii revărsatului pleural și a pleurodezei cu talc steril.

Cuvinte cheie. Video-toracosopia, pleurezia.

VIDEO-THORACOSCOPIC DIAGNOSIS AND TREATMENT OF PLEURAL EFFUSIONS

Luminița Ionescu

(Sci. adviser: Mugurel Bosînceanu, PhD., Chair of Thoracic Surgery, MFU "Grigore T. Popa" Iasi, Romania; Valentin Martalog, PhD., associate prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy, SMFU "N. Testemițanu")

Introduction. Video-thoracoscopy is the most used method of diagnosis and minimally invasive treatment of pleural effusions.

Purpose. It allows the diagnosis and the treatment of pleural effusions.

Material and methods. We studied a total of 70 patients with pleural effusion, who received video-thoracoscopy. In all patients we harvested pleural fluid for cytology and biochemistry examination, and parietal pleura fragments, for histologic examination. In 46 patients with metastatic origin pleural effusion pleurodesis was performed with sterile talc.

Results. White areas were found in 10 cases, pleural nodules – to 35 patients, irregular shaped formations – in 11 cases and for 14 cases – without macroscopic tumor aspects. The morphological analysis of secondary pleural lesions set their origin in: colon and lung – in 25 patients, mammary gland - in 14 cases, ovary and malignant melanoma – in 2 cases. The mesothelioma was found in 3 cases, pleural tuberculosis – in 3 cases and 21 cases where with inflammatory pleuritis. Pleural fluid cytology was positive for tumor cells in 15 cases, 10 were suspected tumors and for 45 patients this analysis was uninformative. The metastatic pleuritis at 46 patients was treated with talc by pleurodesis for pleural liquid clarity.

Conclusions. Video-thoracoscopy allows setting the pleural origin and the talc insertion.

Key words. Video-thoracoscopy, pleural effusion.

MEDICINA INTERNĂ

PARTICULARITILE CLINICO-IMUNOLOGICE ALE URTICARIEI LA COPII ȘI ADULȚI

Berezovscaia Elena

(Cond. șt. - Andrieș Lucia, dr. hab. șt. med, prof. univ., lab. Alergologie și Imunologie Clinică)

Introducere. Urticaria este una din cele mai frecvente forme malade al alergozelor atât la copii, cât și la adulți, având geneză polifactorială și multiple variante clinice, ce constituie o problemă dificilă în plan diagnostic și terapeutic.

Scop. Elucidarea particularităților etiologice și clinico-imunologice ale urticariei cu elaborarea unui algoritm de diagnostic și terapie.

Rezultate. Controlul complex clinico-paraclinic al 444 pacienți cu utilizarea metodelor tradiționale și contemporane denotă predominarea formei cronice recidivante (61,3%), manifestă prin evoluție torpidă, tendința la recidivare și rezistență la terapia administrată. În geneza UCR mai frecvent au fost înregistrate produsele alimentare ca factori etiologici atât la copii, cât și la adulți. Parametrii statusului imun au demonstrat majorarea indicilor IgE-totale, modificarea indicelui imunoregulator (CD4/CD8). A fost stabilită frecvență înaltă a invaziei parazitare asociate urticariei, care predominant la copii era indusă de 2 și mai mult agenți (*Toxocara canis*, *Ascarida lumbricoideus*, *Lambliia intestinalis*), pe când la adulți avea caracter monovalent.

Concluzii. Infestația parazitară, de regulă, era triggerul exacerbării maladiei și potențierii sensibilizării organismului cu produsele vitale ale lor. Elaborarea și implementarea algoritmului de diagnostic și terapie al UCR cu utilizarea metodelor performante de diagnostic și terapie este premiza optimizării tratamentului asocierilor alergoparazitare atât la copii, cât și la adulți.

Cuvinte cheie. Urticarie, invazii parazitare, algoritm de diagnostic.

CLINICAL AND IMMUNOLOGICAL PARTICULARITIES OF URTICARIA IN ADULTS AND CHILDREN

Berezovscaia Elena

(Sci. adviser: Andrieș Lucia PhD., prof., Laboratory Allergology and Clinical Immunology)

Introduction. Urticaria is one of the most common forms of allergic disease both in children and adults. Having a multifactorial genesis and multiple clinical variants, it presents a difficult problem in diagnosis and therapy.

Purpose. To elucidate of etiological, clinical and immunological particularities of urticaria and to develop an algorithm for diagnosis and therapy.

Results. The clinical and laboratory complex control of 444 patients with the use of traditional and contemporary methods denotes prevalence chronic recurrent form of urticaria (61.3%), manifested by torpid evolution, tendency to recurrence and resistance to administered therapy. An allergy to a food is a most frequent etiological factor of chronic recurrent urticaria (CRU) as both in children and in adults. Parameters of immune status showed increasing IgE-total indices, modification of the immunoregulatory index (CD4/CD8). There was determined a high frequency parasitic invasion associated with urticaria, which was predominantly in children, induced by 2 or more agents (*Toxocara canis*, *roundworm lumbricoideus*, *Lambliia intestinalis*), while in adults it had a monovalent character.

Conclusions. Parasitic infestations usually were triggered by the exacerbation of the disease and increase of body sensibility with their vital products. Developing and implementing diagnostic and therapeutic algorithm of CRU using advanced methods of diagnosis and therapy is the premise of optimizing treatment associations of allergic diseases both children and adults.

Key words. Urticaria, parasitic invasion, diagnostic algorithm.

TUSEA CONVULSIVĂ LA COPII PÂNĂ LA 1 AN

Natalia Cucos

(Cond. șt. - Parascovia Popovici, dr. șt. med., conf. univ., cat. Boli infecțioase)

Introducere. Tusea convulsivă (TC) este o boală răspândită la copii deși imunizare contra acestei maladii este obligatorie, iar sugarii au riscul cel mai mare de deces sau de complicații severe.

Scop. Scopul lucrării este de a studia aspectele clinice, epidemiologice, de evoluție și tratament a TC la copiii vaccinați și nevaccinați.

Material și metode. Au fost studiate fișele a 40 de pacienți până la 1 an cu TC, care s-au aflat la tratament în Spitalul Clinic Municipal de Boli Contagioase Copii în perioada anilor 2010-2013, o ½ dintre care au fost imunizați.

Rezultate. Rezultatele studiului au demonstrat că pacienții nevaccinați fac mai frecvent forme severe (20%) cu complicații: pneumonii (42%), cefalopatii (12%), cardiopatii (11%), iar la vaccinați formele severe au fost numai în 13% din cazuri, iar din complicații cele mai frecvente au fost traheo-bronșitele (55%).

Concluzii. Astfel cercetările au demonstrat ca TC la copiii nevaccinați a evoluat mai frecvent în forme severe cu complicații grave.

Cuvinte cheie. Tuse convulsivă, copii până la 1 an, complicații

PERTUSSIS IN CHILDREN UP TO 1 YEAR OLD

Natalia Cucos

(Sci. adviser: Parascovia Popovici, PhD., associate prof., chair of Infectious diseases)

Introduction. Pertussis (TC) is a widespread disease in children although immunization against this disease is mandatory and infants have the highest risk of death or severe complications.

Purpose of this paper is to study the clinical, epidemiological evolution and treatment of pertussis in vaccinated and unvaccinated children.

Material and methods. We studied the records of 40 patients up to 1 year with TC, who was in treatment during 2010-2013 SCMBCC a ½ of which were immunized.

Results. The study results showed that unvaccinated patients have frequently severe (20%) complications: pneumonia (42%), encephalopathies(12%), heart disease (11%), while severe forms were vaccinated only in 13% of cases and the most frequent complications were tracheo-bronchitis (55%).

Conclusions. Thus research show that TC in unvaccinated children are more frequently evolving with severe and serious complications.

Key words. Whooping cough, children up to 1 year, complications

MONONUCLEOZA INFECȚIOASĂ LA COPII DE VÂRSTĂ FRAGEDĂ

Olesea Gaivas

(Cond. șt. - Serbenco Ludmila, dr. șt. med., conf. univ., cat. Boli infecțioase)

Introducere. Mononucleoza infecțioasă (MI) este o maladie polietologică. În 75-90% cazuri agentul etiologic este virusul Epstein-Barr, în 20% - citomegalovirusii (CMV) și alți virusi.

Scop. Studiarea particularităților clinice, paraclinice și de diagnostic ale mononucleozei infecțioase cu EBV la copii mici.

Material și metode. În studiu au fost incluși 63 copii în vârstă până la 5 ani, spitalizați în Spitalul Clinic Municipal de Boli Contagioase de copii în perioada anilor 2012-2013.

Rezultate. Mononucleoza infecțioasă s-a înregistrat preponderent la copiii până la 3 ani - 60,3%, inclusiv 4,8% la sugari. Tabloul clinic al Mononucleozei Infecțioase cu Epstein-Barr Virus la pacienții s-a manifestat tipic: febră -100% cazuri, poliadenopatie generalizată - 98,4%, amigdalită cu depuneri purulente - 54%, hepatomegalie - 92%, splenomegalie - 69,8%. Sindromul de hepatită mononucleozică (formă anicterică) s-a înregistrat în 51% cazuri. În majoritatea cazurilor diagnosticul de mononucleoză infecțioasă a fost confirmat prin prezența anticorpilor caracteristici pentru primoinfecție cu EBV- în 87,3% cazuri, iar în 16% - s-au determinat markerii serologici ai infecției mixte cu EBV și CMV. Terapia antivirală a fost administrată în 69,8% cazuri: viferon (89%) și pacovirină (11%). Evoluția bolii a fost favorabilă în 100% cazuri: cu însănătoșire în 76,2%, iar în 23,8% - ameliorarea stării.

Concluzii. Pentru confirmarea diagnosticului etiologic al mononucleozei infecțioase e necesar examenul serologic specific.

Cuvinte cheie. Mononucleoza infecțioasă, Epstein-Barr virusul, copii.

INFECTIOUS MONONUCLEOSIS IN EARLY CHILDHOOD.

Olesea Gaivas

(Sci. adviser: Serbenco Ludmila, PhD., associate prof., chair of Infectious diseases)

Introduction. Infectious Mononucleosis (IM) is a polyetiologic disease. In 75 – 90% of the cases the etiological agent is Epstein – Barr virus, in 20% - cytomegalovirus and other viruses.

Purpose. Study of the clinical, paraclinical and diagnostic peculiarities of the infectious mononucleosis with EBV to small children.

Material and methods. the study included 63 children under 5 years, hospitalized in the Municipal Hospital of Infectious Diseases of Children during the years 2012 – 2013.

Results. Infectious Mononucleosis was recorded predominantly in children under 3 years – 60,3%, including 4,8% in infants. The clinical picture of IM with EBV has manifested typical with: fever in 100% of cases, generalized lymphadenopathy – 98,4%, suppurative tonsillitis – 54%, hepatomegaly – 92%, splenomegaly – 69,8%. Syndrome of mononucleosic hepatitis (form without jaundice) was present in 51% of the cases. In most of the cases the Infectious Mononucleosis diagnosis was confirmed by the presence of characteristics EBV antibodies in 87,3% of the cases and in the 16% of the cases were determined serological markers for the EBV and CMV coinfection. Antiviral therapy was administered in 69,8% of the cases: viferon (89%), and pacovirina (11%). The evolution of the disease was favorable in 100% of the cases: with full recovery in 76,2%, and in 23,8% with the improvement of the general condition.

Conclusions. For the etiological diagnosis of the Infectious Mononucleosis it is necessary the specific serological exam.

Key words. Infectious Mononucleosis, Epstein - Barr virus, children.

SALMONELOZA LA COPII CU VÂRSTĂ DE 0 – 5 ANI

Viorica Lapaci

(Cond. șt. - Sencu Nadejda, asisit. univ., cat. Boli infecțioase)

Introducere. În ultimii ani în Republica Moldova a avut loc o creștere a morbidității prin salmoneloză.

Scop. Analiza particularităților clinice, de evoluție și diagnostic a salmonelozei la copii în vârstă de 0-5 ani.

Material și metode. În studiu au fost incluși 65 copii în vârstă până la 5 ani cu salmoneloză spitalizați în Spitalul Clinic Municipal Boli Contagioase Copii în ultimii 3 ani (2011 – 2013).

Rezultate. Majoritatea pacienților au fost cu vârsta până la 2 ani – 56,9%. Boala a evoluat în formă medie (77,0%) și severă (23,0%). Forma severă s-a înregistrat la 12 copii până la 2 ani și la 3 - de 3 – 5 ani. La 47,7% copii s-a determinat forma enterocolitică, la 41,5% - gastroenterocolitică iar la 10,8% copii - gastroenteritică. Semne de deshidratare au prezentat 39(60,0%) pacienți, diverse complicații - 53(81,5%).

Diagnosticul etiologic a fost confirmat prin coprocultură în 89,2% din cazuri, în rest clinico-epidemiologic și serologic. La 78,0% copii s-a depistat Salmonella enteritidis.

Concluzii. Salmoneloză la copii de 0-5 ani evoluează în forme medii și severe, ultimele frecvent la copii sub 2 ani, fiind provocată în majoritatea cazurilor (78,0%) de salmonella Enteritidis.

Cuvinte cheie. Salmoneloză, copii.

SALMONELLOSIS IN CHILDREN YOUNGER THAN 5 YEARS

Viorica Lapaci

(Sci. adviser: Sencu Nadejda, associate prof., chair of Infectious Diseases)

Introduction. In the past years in the Republica of Moldova an increase of morbidity because of salmonellosis has been determined.

Purpose. Review of clinical peculiarities, evolution and diagnostic of children aged 0 -5 years with salmonellosis.

Material and methods. In the study were included 65 children with age between 0- 5 years with salmonellosis hospitalized in Municipal Hospital of Infectious Diseases in Children in the last 3 years (2011-2013).

Results. Most of the patients were under 2 years old – 56,9% of cases. Evolution of the disease –mild form in 77,0% cases, severe in 23,0% cases. Severe form was registered at 12 children with age under 2 years and 3 children with age between 3-5 years. In 47,7% of the cases was registered enterocolitis, in 41,5% cases –gastroenterocolitis and in 10,8% cases - gastroenteritis. Signs of dehydration was noticed in 39(60,0% cases), different complication at 53 patients (81,5%).

The etiology of the disease was confirmed by the stoolculture (in 89,2 % cases), by clinico-epidemiological and serological tests. Salmonellosis Enteritidis was confirmed in 78,0% of cases.

Conclusions. Salmonellosis in children under 0-5 years manifests with mild and severe forms, most frequently in children under 2 years, being caused by salmonella Enteritidis(78,0%).

Key words. Salmonellosis, children.

PARTICULARITĂȚILE DE EVOLUȚIE ALE HEPATITEI VIRALE CRONICE C ASOCIATE CU TOXOCAROZA LARVARICĂ

Tatiana Știrbu

(Cond. șt. - Gheorghe Plăcintă, dr. șt. med., conf. univ., cat. Boli infecțioase)

Introducere. Toxocaroza este determinată predilect de două tipuri de paraziți: *Toxocara canis* și *toxocara cati*. La om, infecția cu *T. canis* duce la apariția a mai multe sindroame cu severitate diferită, și anume *larva migrans visceralis*, *larva migrans oculare*, și Toxocaroza ocultă.

Scop. Studiul particularităților de evoluție ale hepatitei virale cronice în asociere cu toxocaroza larvarică.

Material și metode. Studiul a inclus 27 pacienți cu hepatita virală cronică C asociată cu toxocaroza larvarică, aflați la tratament antiviral în incinta spitalului de boli infecțioase "T. Ciorba".

Rezultate. În studiu au fost incluși 27 pacienți cu vârsta cuprinsă între 18 și 60 de ani. Dintre aceștia 55,5% au fost bărbați și 44,5% - femei, 66% au fost de 40-60 de ani. Pacienții au prezentat astenie în 100%, durere în hipocondrul drept în 81,4%, cefalee în 18,5% și prurit cutanat în 7,4%, hepatomegalie în 55,5%. Toți 27 de pacienți au prezentat hipertransaminazemie, 22% - hiperbilirubinemie, 27,6% - hipereozinofilie. Creșterea IgE s-a estimată la doar 11%. Pacienții au primit tratament antiviral cu Pegasys și Copegus. S-a înregistrat răspuns imun precoce în 40% cazuri, răspuns virusologic parțial în 37% și la doar 2 pacienți a reapărut viremia după 6 luni de tratament antiviral.

Concluzii. Se impune un studiu aprofundat științific în vederea identificării acestor asocieri, elaborării criteriilor ce ar justifica ordonanța tratamentului și evoluția cazurilor asociate.

Cuvinte cheie. Hepatita cronică virală C, toxocaroza larvarică

THE EVOLUTION PECULIARITIES OF THE CHRONIC HEPATITIS C ASSOCIATED WITH LARVAL TOXOCARIASIS

Tatiana Știrbu

(Sci. adviser: Gheorghe Plăcintă, PhD., associate prof., chair of Infectious Diseases)

Introduction. Toxocariasis is caused by two types of parasites: *Toxocara canis* and *Toxocara cati*. In humans, infection with *T. canis* leads to the apparition of several syndromes with varying severity: *larva migrans visceralis*, *larva migrans ocularis*, and *occult toxocariasis*.

Purpose. The study of the peculiarities of the evolution of chronic viral hepatitis in association with larval toxocariasis.

Material and methods. The study included 27 patients with chronic hepatitis C associated with larval toxocariasis, who are included to antiviral treatment in the hospital of infectious diseases "T. Ciorba".

Results. The study included 27 patients aged from 18 to 60 years. Among them 55.5% were male and 44.5%, women, 66% from them were included in the category of 40 to 60 years.

Patients had weakness in 100%, abdominal pain in 81.4%, headache in 18.5% and cutaneous pruritus in 7.4%, hepatomegaly in 55.5% of the cases. All 27 patients had high level of transaminasys, 22% had hyperbilirubinemia, 27.6% - hypereosinophilia. The high level of IgE was estimated only to 11%. The patients received antiviral treatment with Pegasys and Copegus. There was early immune response in 40% of cases, partial virologic response in 37% and only at 2 patients the viremia reappeared after 6 months of antiviral treatment.

Conclusions. It requires a thorough scientific study to identify these associations, develop criteria that would justify the fairness of treatment and the development of related cases.

Key words. Chronic hepatitis C, larval toxocariasis

SINDROMUL OSBORN PRIN PRISMA CAZURILOR CLINICE

Ceasovschih Alexandr, Grib Livi, Grejdieru Alexandra, Samohvalov Elena, Grib Andrei, Lutîca Nicolae, Surugiu Iulian, Cotov Tatiana, Golub Lilia, Romanat Dorin, Cimbriciuc Lilia, Paraduh Irina, Ivasi Ala

(Departamentul Medicina Internă, Clinica Medicală nr.3, Disciplina Cardiologie)

Introducere. Unda Osborn (unda hipotermică) prezintă o undă întârziată de formă zimțată pe porțiunea descendentă a undei R (RSr^1), care urmează după complexul QRS. Partea inițială a segmentului ST este supradenivelată (unda J), ceea ce reflectă afectarea repolarizării ventriculare în formă de „cupolă”, „cocoșa cămilei”. La 80% dintre pacienții cu hipotermie, pe EKG se depistează unda Osborn.

Scop. Evaluarea particularităților EKG la pacienții cu hipotermie.

Material și metode. Descrierea clinică a pacienților cu prezentarea datelor paraclinice.

Rezultate. Studiul a inclus 59 pacienți internați în secția leziuni termice, electrocutare maturi a IMSP Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, în perioada decembrie – februarie, anii 2010 – 2014. La 30 din pacienți examenați (50,8%) cu diagnosticul de hipotermie și degerături de diferite grade s-au depistat schimbările pe EKG cu prezența sindromului Osborn. La 4 bolnavi (6,8%) unda hipotermică a fost predictorul dezvoltării fibrilației ventriculare.

Concluzii. 1. Apariția undei Osborn pe EKG în diferite patologii reflectă un pronostic și deznodământ nefavorabile. 2. Succesiunea caracteristică aritmiilor influențate de scăderea temperaturii corpului concomitent cu creșterea amplitudei undei Osborn este următoarea: fibrilația atrială, aritmiile ventriculare, asistolia. 3. Unda hipotermică se înregistrează și în hipercalemie, afectarea cerebrală, hemoragiile subarahnoidiene, angorul pectoral, hiperpotasemie și hipomagnemie.

Cuvinte cheie. Sindrom Osborn, hipotermia.

OSBORN SYNDROME THROUGH THE PRISM OF CLINICAL CASES.

Ceasovschih Alexandr, Grib Livi, Grejdieru Alexandra, Samohvalov Elena, Grib Andrei, Lutîca Nicolae, Surugiu Iulian, Cotov Tatiana, Golub Lilia, Romanat Dorin, Cimbriciuc Lilia, Paraduh Irina, Ivasi Ala

(Department of Internal Medicine, Medical clinic nr. 3, Discipline of Cardiology)

Introduction. Osborn wave (hypothermic wave) is a distinct late positive deflection, which is following the QRS complex, or a serration of descending part of R-wave (RSr^1). Early part of ST-segment is ascended (J-point elevation exists), that indicates early ventricular repolarization abnormalities, presented by "dome", "camel-hump sign". Osborn wave is observed in 80% of patients with hypothermia.

Purpose. Study of ECG features in patients with hypothermia.

Material and methods. Clinical description of patients with laboratory data presentation.

Results. The study included 59 patients hospitalized to the department of thermal injury, electrocution mature of PMSI Hospital of Traumatology and Orthopaedics, in the period from December to February, 2010 – 2014. In 30 of the study patients (50.8%) diagnosed with hypothermia and frostbite of different degrees of changes in the ECG revealed the presence Osborne syndrome. In 4 patients (6.8%) hypothermic wave was predictor of ventricular fibrillation.

Conclusions. 1. Osborn wave emergence has an unfavorable prognosis for the course and outcome in different diseases. 2. Sequence of arrhythmias caused by a decrease in body temperature along with the increasing Osborne wave amplitude is: atrial fibrillation, ventricular fibrillation, asystole. 3. The Osborn wave can be observed in hypercalcemia, hypothermia, brain injury, subarachnoid hemorrhage, angina, hyperkalemia and hypomagnesemia.

Key words. Osborn syndrome, hypothermia.

INFARCTUL MIOCARDIC ACUT COMPLICAT CU ARITMII (CAZ CLINIC)

Ceban Igor

(Cond.șt. - Alexandra Grejdieru, dr. șt. med., conf. univ., cat Medicină Internă, Clinica medicală nr. 3, Disciplina Cardiologie)

Introducere. Infarctul miocardic acut (IMA) este o patologie cardiovasculară gravă cu o mortalitate înaltă. Incidența IMA alcătuiește 5 persoane la 1000 populație pe an, iar rata mortalității constituie 30%. Pacienții cu IMA în 80-90% din cazuri dezvoltă tulburări de ritm și conductibilitate, care influențează nefavorabil prognosticul.

Scop. Particularități de dezvoltare a dereglărilor de ritm și conductibilitate la pacienții cu IMA.

Material și metode. Pacient M., 66 de ani, internat în secția cardiologie a IMSP SCM „Sfânta Treime” pe 20.05.2014, investigat ECG, EcoCG, markerii injuriei miocitare, stresului oxidativ și coagulării.

Rezultate. Subiectiv: dureri retrosternale constrictive în repaus, care nu cedează la nitroglicerină, dispnee inspiratorie, palpitații, vertij, fatigabilitate; Obiectiv: TA 90/50 mmHg, Pl – 200 b/min. Anamnezic: infarct miocardic vechi (2004), HTA gr. II. Paraclinic: troponina I - pozitivă, CFC-MB - 52 mmol/l, colesterol total – 6,2 mmol/l, protrombina – 61%, ECG: Flutter atrial, forma neregulată – 2:1-3:1; FCC 240 b/min. AEC deviată spre stânga. Bloc anterior stâng al fasciculului Hiss. Dereglări de repolarizare în regiunea anterioară a VS.

Concluzii. La pacientul M., 66 de ani, cu antecedente de infarct miocardic se dezvoltă un IMA anterior cu supradenivelare a segmentului ST complicat cu flutter atrial și bloc anterior stâng al fasciculului Hiss.

Cuvinte cheie. Infarct miocardic acut, aritmii, troponine.

ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION COMPLICATED WITH ARRHYTHMIAS (CLINICAL CASE)

Ceban Igor

(Sci. adviser: Alexandra Grejdieru, PhD., associate prof., chair of Internal Medicine, Medical Clinics nr. 3, Cardiology Discipline)

Introduction. Acute myocardial infarction (AMI) is a serious cardiovascular pathology with a high mortality. The incidence of AMI is 5 people per 1000 population per year, and the mortality rate is 30%. Patients with AMI in 80-90% of cases develops conductivity and rhythm disturbances that influence on unfavorable prognosis.

Purpose. To study the development of rhythm and conductivity disorders in patients with AMI.

Material and methods. The 66-year-old Patient M. was admitted to the cardiology department of MCH "Holy Trinity" on 20.05.2014, investigated by ECG, EcoCG, miocitar injury and oxidative stress and coagulation markers.

Results. Subjective: constrictive retrosternal pain at rest, that is not sensible to nitroglycerin, inspiratory dyspnea, palpitations, dizziness, fatigability; Physical examination: BP 90/50 mmHg, Pl-200 b/min. Anamnezic: old myocardial infarction (2004), HBP II degree. Paraclinical: troponin I-positive, CFC-MB-52 mmol/l, total-cholesterol 6.2 mmol/l, protrombin-61%, ECG: Atrial flutter irregular- 2:1 - 3:1; FCC 240 b/min. ECA is deviated to the left. The anterior bundle branch block Hiss. Repolarization disturbances in the anterior region of the LV.

Conclusions. The 66-year-old patient M. with a history of myocardial infarction develops anterior AMI with ST segment elevation, complicated with atrial flutter and the anterior bundle branch block Hiss.

Key words. Acute myocardial infarction, rhythm and conductivity disturbances.

PARTICULARITĂȚILE INFARCTULUI MIOCARDIC ACUT LA ADULȚII TINERI

Crîjanovschi Adrian, Gîrbu Ionel

(Cond. șt. Liviu Grib, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat Medicină Internă,
Disciplina Cardiologie)

Introducere. Infarctul miocardic acut (IMA) continuă să fie o problemă medicală în secolul XXI, datorită morbidității și mortalității prezente la populația generală, cu o incidență în creștere la tineri.

Scop. Studiarea particularităților clinice, diagnosticului și managementului farmacologic la adulții tineri cu IMA.

Material și metode. Prezentul studiul a fost efectuat pe un lot total de 33 de pacienți, internați în SCM „Sfânta Treime” în perioada noiembrie 2012 – ianuarie 2014.

Rezultate. Pacienții au fost clasati în două loturi: I<40 ani (n=10); II>40 ani (n=23). IMA s-a dezvoltat în 30% la adulții tineri (AT), preponderent la bărbați (80%). Factorii de risc predominanți au fost tabagismul (50%), dislipidemiile și diabetul zaharat (20%), iar la lotul II – hipertensiunea arterială și obezitatea. Manifestările clinice sugestive pentru IMA la AT au fost: sindromul algic (90%) și semnele insuficienței cardiace acute, iar la lotul II: sindromul algic (87%) asociat cu IC congestivă în exacerbare. AT cu IMA, cu predilecție au administrat fibrinoliză farmacologică (70%), opioizi (90%), anticoagulante și preparate inotrop pozitive (90%), antiagregante (70%), nitrați (50%). AT au dezvoltat mai rar complicații (20% vs. 78,2%) și au avut o supraviețuire mai mare (80% vs. 65,2%).

Concluzii. IMA constituie o urgență care afectează mai des bărbații, fumatul fiind factorul de risc predominant. În lipsa unei asistențe medicale adecvate 41% din pacienții tineri decedază.

Cuvinte cheie. IMA, fibrinoliză medicamentoasă, adulți tineri.

PARTICULARITIES OF ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION IN YOUNG ADULTS

Crîjanovschi Adrian, Gîrbu Ionel

(Sci. adviser: Liviu Grib, prof., PhD., Cardiology)

Introduction. Acute myocardial infarction (AMI) continues to be a medical problem in this century due to a growing morbidity and mortality in the general population, with a rising incidence in young people.

Purpose. Study of clinical features, diagnosis and pharmacological management in young adults with AMI.

Material and methods. This study was conducted on a group of 33 patients hospitalized in the MCH "Sfânta Treime" during November 2012 - January 2014.

Results. Patients were classified into two groups: 1st <40 years (n = 10); 2nd > 40 years (n = 23). 30% of young adults (YA), primarily men (80%), have developed AMI. The predominant risk factors were smoking (50%), dyslipidemia and diabetes mellitus (20% each); and high blood pressure and obesity in the 2nd group. The clinical manifestations indicative of AMI in YA were: severe pain (90%) and signs of acute heart failure; and severe pain (87%) associated with congestive heart failure in exacerbation in the 2nd group. YA with AMI were administered by preference pharmacological fibrinolysis (70%), opioids (90%), positive inotropic agents and anticoagulant (90%), *antiplatelets therapy* (70%), nitrates (50%). YA developed fewer complications (20% vs. 78.2%) and had a higher survival rate (80% vs. 65.2%).

Conclusions. AMI is an emergency that more frequently affects men, smoking being the predominant risk factor. In the absence of adequate medical treatment, 41% of YA have a fatal outcome.

Key words. AMI, fibrinolysis, YA.

ANGINA PECTORALĂ TARDIVĂ POSTINFARCT ÎN PERIOADA POSTMENOPAUZALĂ, CAZ CLINIC

Olga Dicusar, Rodica Nofit, Ala Ivasi

(Cond. șt. – Alexandra Grejdieru, dr. șt. med., , conf. univ., cat. Cardiologie)

Introducere. Angina pectorală (AP) este o formă a cardiopatiei ischemice (CPI), căreia îi revine 3,2%: 3,3% bărbaților și 3,2% femeilor. La femei incidența AP crește în perioada post-menopauzală. Riscul pentru dezvoltarea CPI în perioada postmenopauzală este de 1,36 ori mai mare pentru menopauza naturală și de 4,55 ori pentru menopauza după ovariectomie bilaterală. Cauzele predominante ale creșterii riscului cardiovascular sunt: hipertensiunea arterială, dislipidemia, obezitatea și dereglarea metabolismului glucidic.

Scop. Particularități de dezvoltare a AP tardive postinfarct la femei în postmenopauză.

Material și metode. Pacienta R., 62 de ani, internată în secția cardiologie a IMSP SCM „Sfânta Treime” pe 19.05.2014, investigată ECG, EcoCG, marcherii injuriei miocitare, stresului oxidativ și coagulării.

Rezultate. Subiectiv: dureri anginoase tipice, dispnee, fatigabilitate, parestezii ale membrelor inferioare. Obiectiv: TA max – 180/100 mmHg, PI – 74 b/min. Anamnezic: infarct miocardic vechi (IMV) (2003, 2012), HTA gr. III, DZ tip II (2003), ovariectomie bilaterală (1978). Paraclinic: glucoza – 8,9 mmol/l, colesterol total – 6,6 mmol/l, trigliceride – 4,11 mmol/l, troponina I – neg, protrombina – 96%, ECG: Ritm sinusal cu FCC – 67 b/min, AEC – deviație stângă, sechele postinfarct în regiunea laterală a VS.

Concluzii. Pacienta R., 62 de ani cu menopauză precoce survenită în urma ovariectomiei bilaterale la vârsta de 35 de ani, lipsită de rolul protector al hormonilor feminini, dezvoltă CPI. IMA și AP tardivă postinfarct.

Cuvinte cheie. Angină pectorală, infarct miocardic, menopauză.

POSTINFARCTION ANGINA PECTORIS DURING LATE POSTMENOPAUSAL PERIOD, CLINICAL CASE.

Olga Dicusar, Rodica Nofit, Ala Ivasi

(Sci. adviser: Alexandra Grejdieru, PhD., chair of Cardiology)

Introduction. Angina Pectoris (AP) is a form of ischemic heart disease (IHD), which is met in 3.2%: 3.3% men and 3.2% women. In women the incidence of AP increases in menopausal period. The risk for the development of IHD in postmenopausal period is 1.36 times higher for natural menopause and 4.55 times for menopause after bilateral ovariectomy. The predominant causes of increasing cardiovascular risk are: hypertension, dyslipidemia, obesity and disorders of glucidic metabolism.

Purpose. Peculiarities of tardive AP postinfarction development in postmenopausal women.

Material and methods. Patient R., a 62-year-old woman, admitted to the cardiology department of SMH "Holy Trinity" on 19.05.2014, investigated by ECG, EcoCG, miocitar injury oxidative stress and coagulation markers.

Results. Subjective: typic chest pain, dyspnea, fatigue, paresthesia of the lower limbs. Physical examination: max BP – 180 /100 mmHg, Pulse-74 b/min. Anamnezic: old myocardial infarction (OMI) (2003-2012), the HT III degree, diabetes mellitus, type II (2003), bilateral ovariectomy (1978). Paraclinic: glucose – 8.9 mmol/l, total cholesterol – 6.6 mmol/l, triglyceride – 4,11 mmol/l, troponin I – neg, protrombin – 96%, ECG: Sinusal rhythm with FCC – 67 b/min, EHA – left deviation, postinfarction signs in the lateral side of the VS.

Conclusions. Patient R., 62 years old with early menopause occurring as a result of bilateral ovariectomy at the age of 35 years, deprived role of female hormones, develops the IHD. AMI and late AP postinfarction.

Key words. Angina pectoris, myocardial infarction, menopause.

TRATAMENTUL INOTROP COMPARATIV AL PACIENȚILOR CU MALADII CARDIOVASCULARE COMPLICATE CU INSUFICIENȚĂ CARDIAC ACUTĂ

Gîrbu Ionel, Crîjanovschi Adrian, Gîrbu Lucia

(Cond. șt. - Liviu Grib, dr. hab. șt. med, prof. univ., cat Medicină Internă, Disciplina Cardiologie)

Introducere. Insuficiența cardiacă acută (ICA) reprezintă o complicație majoră a patologiilor cardiovasculare. Incidența ICA constituie 10 cazuri la 1000 de persoane spitalizate anual: 5,1% bărbați versus 4,7% femei, cu mortalitatea în primul an de 10% și 50% în următorii 5 ani de la debutul maladiei.

Scop. Studiarea particularităților tratamentului comparativ cu preparate inotrop pozitive.

Materiale și metode. Studiul a fost efectuat pe un lot de 64 de pacienți, internați în secția de reanimare a SCM Sfânta Treime în perioada noiembrie 2012 – martie 2014.

Rezultate. ICA s-a dezvoltat la pacienții cu vârsta medie de $61 \pm 0,2$ ani cu patologii cardiace predispozante: infarct miocardic acut în 44%, angină pectorală instabilă în 25% și infarct miocardic vechi în 17%. Din factorii de risc au predominat hipertensiunea arterială (51,5%), tabagismul (48,4%), dislipidemiile (45,3%) și diabetul zaharat (20,3%). Markerii insuficienței cardiace (BNP și NT-proBNP) și parametrii ecocardiografici la pacienții după terapia inotropă cu Levosimendan (LSMD) s-au îmbunătățit semnificativ în comparație cu bolnavii ce au administrat Dopamină.

Concluzii. Pacienții cu ICA prezintă o mortalitate înaltă în primii 5 ani (50%), răspund prompt la terapia cu LSMD cu o îmbunătățire semnificativă a markerilor ICA – BNP și NT-proBNP și modificări ecocardiografice benefice în următoarele 24 ore după administrarea LSMD, comparativ cu Dopamina.

Cuvinte cheie. Insuficiență cardiacă acută, Levosimendan, BNP.

COMPARATIVE INOTROPIC TREATMENT OF PATIENTS WITH CARDIOVASCULAR DISEASES COMPLICATED WITH ACUTE HEART FAILURE

Gîrbu Ionel, Crîjanovschi Adrian, Gîrbu Lucia

(Sci. adviser: Liviu Grib, prof., PhD., Cardiology Discipline)

Introduction. Acute heart failure (AHF) is a major complication of cardiovascular pathologies. The incidence of AHF is 10 cases per 1000 persons hospitalized annually: 5.1% men, versus 4.7% women, with mortality in the first year of 10% and 50% in the next five years from the onset of the disease.

Purpose. Particularities of the comparative treatment with positive inotropic drugs.

Material and methods. The study was conducted on a sample of 64 patients, hospitalised in the reanimation of the CMH "Holy Trinity" within November 2012-March 2014.

Results. AHF has developed in patients with average age of 61 ± 0.2 years with cardiac predisposing conditions: AMI in 44%, unstable angina pectoris in 25% and old MI in 17%. The risk factors which prevailed were hypertension(51.5%), smoking(48,4%), dislipidemia(45.3%) and diabetes mellitus(20.3%). The markers of cardiac insufficiency (BNP and NT-proBNP) and echocardiographic parameters in patients after inotropic treatment with Levosimendan (LSMD) were significantly improved in comparison with the patients who administered Dopamine.

Conclusions. Patients with AHF presents a high mortality during the first 5 years(50%), have a positive response to the Levosimendan therapy with a significant improvement of the AHF's markers and echocardiographic beneficial changes in the next 24 hours as a result of LSMD intake compared to Dopamine.

Key words. Acute heart failure, Levosimendan, BNP.

INSUFICIENȚA CARDIACĂ CRONICĂ: REALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE DE CONDUITĂ

Kraizel Mihail, Cuciuc Valeriu

(Cond.șt. - Liviu Grib, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Cardiologie, Ludmila Gavriiliuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat Biochimie și Biochimie Clinică)

Introducere. Insuficiența cardiacă cronică (ICC) este o complicație comună la pacienții care au suferit un infarct miocardic acut (IMA) și duce la scăderea calității vieții. De asemenea, este majorat costul conduitei pacienților cu ICC. Din aceste considerente, problema rămâne a fi actuală.

Scop. Determinarea unui marker biologic în serul sanguin pentru a estima gradul și de a prognoza evoluția ICC.

Material și metode. Am efectuat o meta-analiză, care se referă la managementul adecvat al pacienților cu ICC, apoi am efectuat o cercetare la IMSP SCM " Sfânta Treime", care a inclus 71 de pacienți cu IMA, urmărind evoluția lor.

Resultate. Am constatat că cea mai frecventă complicație la pacienții cu IMA a fost insuficiența cardiacă acută (ICA) Killip 2-4. Am găsit că ICA în mai mult de 90 % evoluează în ICC. Am observat că markeri folosiți pentru evaluarea ICA (BNP și pro-BNP), analiza cărora s-a efectuat la nivel spitalicesc, nu sunt suficienți pentru cercetarea pacienților cu evoluție spre ICC, pentru care, conform recomandărilor, ar mai fi necesar de evaluat un complex de markeri biologici, cum ar fi Adrenomedullin și Galectin-3, estimarea cărora va fi de folos pentru doctori de diferite nivele.

Concluzii. Pentru a îmbunătăți managementul pacienților cu ICC este necesar de a dota cu aparatul necesar instituțiile medicale atât la nivel spitalicesc cât și la cel al medicilor de familie. La fel ar fi de dorit de a instrui medicii din diverse domenii la tagetă în conduita adecvată a pacienților cu ICC.

Cuvinte cheie. BNP, marker biologic, ICC.

CHRONIC HEART FAILURE: CURRENCIES AND PERSPECTIVE FOR MANAGEMENT

Kraizel Mihail, Cuciuc Valeriu

(Sci. adviser: Liviu Grib, PhD., univ. prof., chair of Cardiology
Ludmila Gavriiliuc, PhD., univ. prof., chair of Biochemistry and Clinical Biochemistry)

Introduction. Chronic heart failure (CHF) is a common complication in patients who have suffered an acute myocardial infarction (AMI) and leads to a decrease in life quality. Also it is a high cost for health care system to treat patients with CHF. Hence the problem is actual nowadays.

Purpose. To find a biomarker in blood, which can be used to estimate the degree and prognosticate the course of the CHF.

Material and methods. We performed a meta -analysis of the world literature ,which refers to the current management of patients with CHF , and then conducted research at SCM PMSI "Holy Trinity",which included 71 patients with AMI and have followed theirs course of the disease.

Results. The most common complication in patients with AMI was acute heart failure (ICA) Killip 2-4. We have found that in ICA more than 90 % go through CHF. We have noticed that the markers used to assess ICA (BNP and pro - BNP) which usually is performed at the hospital, are not enough to evaluate patients that go through CHF. Nowadays researches recommend taking complex biological markers such as adrenomedullin and Galectin -3will be useful for doctors at different levels.

Conclusions. To improve the management of patients with CHF is necessary to equip the relevant medical institutions with the necessary equipment both the hospitals and pre hospital clinics, and to guide the physicians in order to achieve better management of CHF patients

Key words. BNP,biomarker, CHF.

CORELAȚIA DINTRE DIAMETRUL STENTULUI CORONARIAN ȘI RESTENOZA INTRASTENT

Nicolae Luțica, Iulian Surugiu, Alexandr Ceasovschih, Victoria Balmuș, Lilia Golub, Cimbriciuc Lilia, Irina Paraduh

(Cond. șt. - Livi Grib, dr. hab. șt. med., prof., Ion Popovici, dr. hab. șt. med., cercetător științific superior, Departamentul Medicină Internă, Disciplina Cardiologie, Clinica Medicală nr.3)

Introducere. Tratatamentul invaziv al cardiopatiei ischemice este acompaniat de apariția unei serii de complicații, restenoza intrastent (RIS) fiind cea mai relevantă.

Scop. De a elucida impactul diametrului stenturilor metalice simple (BMS) în apariția RIS la pacienții cu diferite forme de CPI.

Material și metode. În studiu au fost incluși 150 de pacienți cu CPI, care au beneficiat tratament prin angioplastie coronariană cu implantare de BMS. În dependență de diametrul stentului, lotul a fost divizat în 2 grupuri: grupul I – al stenturilor cu „diametru mic” ($\leq 2,75\text{mm}$) format din 72 pacienți și grupul II – al stenturilor cu „diametru mare” ($> 2,75\text{mm}$) – 88 pacienți. Pacienții au fost supravegheați clinic timp de 6 luni.

Rezultate. Analiza cazurilor de restenoză în funcție de diametrul stentului aplicat a demonstrat o tendință negativă la un termen de 6 luni de zile pentru endoprotezele de diametru mic – 22,2% cazuri vs 13,6% cazuri.

Concluzii. Angioplastia cu BMS cu diametrul $> 2,75\text{mm}$ are un pronostic favorabil pentru un termen de 6 luni, înregistrând 13,6% cazuri de restenoză intrastent, această valoare crește notabil până la 22,2% cazuri la utilizarea BMS cu diametru $\leq 2,75\text{mm}$.

Cuvinte cheie. Restenoza intrastent, stent metalic simplu, cardiopatie ischemică.

THE CORRELATION BETWEEN CORONARY STENT'S DIAMETER AND IN-STENT RESTENOSIS

Nicolae Luțica, Iulian Surugiu, Alexandr Ceasovschih, Victoria Balmuș, Lilia Golub, Cimbriciuc Lilia, Irina Paraduh

(Sci. adviser: Livi Grib, PhD, prof., Ion Popovici, PhD., Senior Researcher, chair of Internal Medicine, Medical Clinic nr.3, Cardiology Discipline)

Introduction. The invasive treatment of ischemical heart disease (IHD) is accompanied by the appearance of a series of complications, in-stent restenosis (ISR) being the most relevant one.

Purpose. To elucidate the impact of the bare metal stent's (BMS) diameter in the occurrence of ISR in patients with various forms of IHD.

Material and methods. The study included 150 patients with IHD who underwent coronary angioplasty treatment with BMS implantation. According to the stent's diameter, the group was divided into 2 subgroups: subgroup I – "small diameter" stents ($\leq 2.75\text{mm}$) consisting of 72 patients and group II – "large diameter" stents ($> 2,75\text{mm}$) – formed from 88 patients. Patients underwent clinical supervision for a period of 6 months.

Results. The analyse of cases with in-stent restenosis focused on such a parameter as the stent's diameter, showed a negative trend for a period of 6 months for small diameter implants – 22.2% cases vs 13.6% cases.

Conclusions. Angioplasty with BMS whose diameter is $> 2.75\text{mm}$ has a favorable prognosis for a period of six months, registering 13.6% of in-stent restenosis cases, this value increases up to 22.2% cases by the use BMS with their diameter $\leq 2.75\text{mm}$.

Key words. In-stent restenosis, bare metal stent, ischemical heart disease .

REZISTENȚA LA ANTIBIOTICE - ACTUALITĂȚI ÎN DIAGNOSTICUL DE LABORATOR

Oxana Iasibaș

(Cond. șt. - Olga Burduniuc, dr. șt. med., cercetător științific superior, Centrul Național de Sănătate Publică)

Introducere. În contextul actual de creștere rapidă a prevalenței rezistenței tulpinilor de Enterobacteriaceae, necesitatea utilizării metodelor de biologie moleculară devine din ce în ce mai stringentă, acestea fiind metode mult mai sensibile decât testarea fenotipică.

Scop. Detectarea unor markeri de rezistență (betalactamaze) către preparatele antibacteriene a *E. coli*, responsabilă de producerea infecțiilor tractului urinar (ITU).

Material și metode. Au fost cercetate 118 tulpini de *E. coli* izolate din uroculturile semnificativ pozitive, recoltate de la pacienții cu ITU. Tulpinile au fost identificate pe baza proprietăților morfotinctoriale, culturale și biochimice, utilizând teste API 20E (Biomerieux).

Rezultate. La tulpinile de *E. coli* studiate a fost semnalat fenomenul de rezistență la preparatele antibacteriene. Ponderele tulpinilor rezistente la fluoroquinolone a constituit -89%, la betalactamine - 77%, aminoglicozide - 72% și sulfamide - 72%. Enzimele betalactamaze cu spectru extins (BLSE) identificate la tulpinile de *E. coli* au fost în exclusivitate de tip CTX-M. S-a constatat că filogenetic 58,5% tulpini de *E. coli* BLSE aparțin grupului B₂, grupului A - 27,9%, grupului D - 12,7% și altor grupe - 0,9%.

Concluzii. Circulația tulpinilor *E. coli* tip CTX-M pe teritoriul Republicii Moldova determină un potențial înalt de diseminare a acestora în colectivități și creează dificultăți în conduita terapeutică a pacienților cu ITU. Determinarea markerilor moleculari de rezistență la antibiotice constituie o metodă rapidă și eficientă de monitorizare a mecanismelor responsabile de fenomenele de rezistență la antibiotice a tulpinilor de *E. coli*, și conduce la un management terapeutic mai eficient.

Cuvinte cheie. Infecții urinare, rezistența la antibiotice, beta-lactamaze cu spectru extins.

ANTIBIOTIC RESISTANCE - CURRENT NEWS IN LABORATORY DIAGNOSIS

Oxana Iasibaș

(Sci. adviser: Olga Burduniuc, PhD., senior scientific researcher, National Centre of Public Health)

Introduction. In the present context of rapid increase in the prevalence of resistant Enterobacteriaceae strains, the need to use molecular biology methods becomes increasingly stringent, these being much more sensitive than phenotypic testing.

Purpose. To detect the resistance markers (betalactamases) to antibacterial preparations of *E. coli*, responsible for production of urinary tract infections (UTI).

Material and methods. One hundred and eighteen *E. coli* strains isolated from importantly-positive urine cultures, harvested from patients with UTI have been investigated. Strains were identified on the basis of their cultural and biochemical tests using API 20E (bioMérieux).

Results. In the studied *E. coli* strains the phenomenon of resistance to antibacterial preparations was recorded. The share of strains resistant to fluoroquinolones constituted 89%, to betalactamines - 77%, aminoglycosides - 72% and sulfonamides - 72%. Extended-Spectrum Beta-Lactamases enzymes identified in *E. coli* strains were of CTX-M type. It was found that 58.5% phylogenetic *E. coli* strains belong to group B₂ ESBLs, 27,9% to group A, 12,7% to group D and to other groups constituted 0.9%.

Conclusions. Circulation of *E. coli* strains of CTX-M type in Moldova determines their high potential for dissemination to the community and makes it difficult to conduct the management of therapy in patients with UTI. Determination of molecular markers of resistance to antibiotics is a fast and efficient monitoring method of the mechanisms responsible for the phenomena of resistance to antibiotics of strains of *E. coli*, and lead to a better therapeutic management.

Key words. Urinary infections (UTI), antibiotic resistance, extended – spectrum betalactamases.

CONFIGURAREA UNEI STRATEGII OPTIME A ACTULUI MEDICAL ÎN CAZURILE DE SIFILIS LA GRAVIDE: ASPECTE TEORETICO-MEDICALE

Vitalina Ojovan

(Cond. șt. – Mircea Bețiu, dr. șt. med., conf. univ., șef cat. Dermatovenerologie)

Introducere. Sifilisul la gravide rămâne a fi o afecțiune ce se înscrie în categoria celor deosebit de serioase. Acest fapt impune identificarea unor posibilități mai eficiente a realizării actului medical la respectivul contingent de pacienți.

Scop. Relevarea unei tactici facile a procesului curativ la contingentul de femei gravide seropozitive la sifilis în baza reperelor teoretico-medicale moderne.

Material și metode. Soluțiile propuse au fost formulate pe fundalul unor analize riguroase a materialului statistic obținut în conformitate cu datele din instituțiile medicale abilitate autohtone, a materialului statistic publicat oficial. Concomitent s-au utilizat surse științifice interdisciplinare editate în țară și în străinătate. S-au aplicat metodele de cercetare: biostatistică, clinico-analitică, comparativă, istorico-medicală, structuralistă.

Rezultate. Actul medical integrat, aplicat respectivului contingent de sex feminin, pornește din momentul identificării la acesta a *treponemei palida* și durează până la naștere. Acesta constă din intervenții clinice, conform stării individuale a fiecărei paciente. În legătură cu faptul în cauză e necesară monitorizarea clinico-serologică a gravidelor la medicii de familie, cu două testări obligatorii pentru sifilis, pe parcursul gravidității și una, în caz de necesitate, nemulțumit în maternități. Noua configurație a actului medical cuprinde următoarele componente: medico-clinice, teoretico-medicale, etice (bioetice), comunicative, informaționale, normativo-legislative, de asistență socială, de consiliere spirituală.

Concluzii. Nivelul afecțiunilor *treponemei palida* la gravide rămâne constant de ridicat, fapt ce impune aplicarea noilor posibilități în realizarea actului medical. Devine oportună optimizarea acestuia prin includerea unor noi componente în vederea creării și aplicării strategiilor eficiente de tratament.

Cuvinte cheie. Sifilis, gravide, act medical, strategia tratamentului.

CONFIGURATIONS OF STRATEGY OF OPTIMAL MEDICAL ACT OF SYPHILIS IN PREGNANT WOMEN: THEORETICAL AND MEDICAL ASPECTS

Vitalina Ojovan

(Sci. adviser: Mircea Bețiu, M.D., Ph.D., associate prof., chair of Dermatovenereology.)

Introduction. Syphilis in pregnant women remains a condition that falls into the category of extremely serious diseases. This situation requires the identification of more efficient ways to achieve the quota of care to this category of patients.

Purpose. Revealing a facile tactic of curative process in the contingent of pregnant women testing positive for syphilis, based on modern theoretical and medical standards.

Material and methods. The proposed solutions have been formulated on the background of rigorous analysis of statistical material obtained according to data from empowered indigenous medical institutions and officially published statistical material. Interdisciplinary scientific sources edited in the country and abroad have been simultaneously used. The following research methods have been applied: biostatistics, clinical-analytical, comparative, medical-historical, structuralism methods.

Results. The integral medical act applied to the respective contingent of female starts at the moment when *Treponema pallida* is found in the patient and lasts until birth. It consists of clinical interventions, according to the condition of the individual patient. Due to the fact in question, it is necessary to monitor clinical and serological data of pregnant women by family physicians, including two mandatory tests for syphilis during pregnancy and one, if necessary, during the hospitalization. The new configuration of the medical act includes the following components: medical clinical, theoretical-medical, ethical (bioethical), communicative, informational, normative-legal, social assistance and spiritual counseling.

Conclusions. The level of *Treponema pallida* diseases in pregnant women remains consistently high. This fact requires the application of new possibilities for the realization of medical act through the opportunity of its optimization by including new components for creating and implementing effective treatment strategies.

Key words. Syphilis, pregnant women, medical act, treatment strategy.

VARIANTELE CLINICE ALE SINDROMULUI AUTOIMUN POLIGLANDULAR TIP II

Cristina Goian

(Cond. șt. - Lorina Vudu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Endocrinologie)

Introducere. Sindromul autoimun poliglandular tip II (SAP tip II) este o patologie tot mai des întâlnită, foarte gravă, dar puțin studiată. SAP este format din mai multe părți componente. Fiecare parte componentă prezintă un tablou clinic specific.

Scop. Studiarea variantelor clinice ale sindromului autoimun poliglandular tip II în lotul de cercetare.

Material și metode. Au fost consultați 4026 pacienți cu diferite patologii endocrine, din care 61 persoane au fost cu diferite asocieri ale proceselor autoimune glandelor endocrine (diabetul zaharat (DZ) tip 1, tiroidita autoimună (TA), insuficiența corticosuprarenală cronică primară (ICS). Diagnosticul a fost confirmat clinic, paraclinic, instrumental.

Rezultate. Repartizarea pacienților după sex a arătat că în SAP tip II cel mai des se afectează femeile în vârsta 31-40 ani. Repartizarea pacienților în dependență de starea funcțională a glandei tiroide a arătat că 16 bolnavi (27%) – au fost cu ICS și TA cu hipotiroidie, 17 pacienți (28%) – cu DZ tip 1 asociat cu TA cu eutiroidie.

Concluzii. Variantele clinice ale SAP tip II mai des întâlnite sunt asocierea TA cu hipotiroidie și DZ autoimun și ICS. Pacienții cu ICS și DZ tip 1 izolate ar trebui să fie investigați active pentru depistarea timpurie a afecțiunilor tiroidiene autoimune.

Cuvinte cheie. Sindrom autoimun poliglandular, diabet zaharat tip 1, insuficiența corticosuprarenală cronică primară, tiroidita autoimună.

CLINICAL ALTERNATIVES OF POLYGLANDULAR AUTO-IMMUNE SYNDROME TYPE II

Cristina Goian

(Sci. adviser: Lorina Vudu, PhD., associate prof., chair of Endocrinology)

Introduction. Polyglandular auto-immune syndrome (PAS) type II is a pathology which becomes more and more frequent, severe. PAS is built up from a variety of constituent aspect. Each constituent aspect represent a specific clinical picture.

Purpose. The study of clinical alternatives of polyglandular auto-immune syndrome type II in the research area.

Material and methods. 4026 patients with a variety of endocrine pathologies were consulted.

61 persone represented different connections to auto-immune processes of the endocrine glands (diabetes mellitus (DM) type I, auto-immune thyroiditis (AT), primary chronic cortico-suprarenal insufficiency (PCCI)). The diagnosis was clinically, instrumentally confirmed.

Results. Patients' distributions according to sex revealed the fact that in PAS type II more often are affected women aged between 31-40 y.o. Patients' allocation based on the functional state of the thyroid gland has shown that 16 patients (27%) represented PCCI and AT associated with hypothyroidism, 20 patients (33%) with DM type I and AT with hypothyroidism, 17 patients (28%) with DM type I and AT in a proper function of the thyroid gland.

Conclusions. Clinical variants of PAS II most often met represents the association of AT with DM and with hypothyroidism and auto-immune DM and PCCI. Patients with PCCI and DM type I isolated should be investigated in an active way for the purpose of early detection of the auto-immune thyroid conditions.

Key words. Polyglandular auto-immune syndrome, diabetes Mellitus type II, primary chronic cortico-suprarenal insufficiency, auto-immune thyroiditis.

PARTICULARITĂȚILE TUBERCULOZEI CUTANATE ÎN CADRUL SITUAȚIEI EPIDEMIOLOGICE A TUBERCULOZEI

Taras Ecaterina, Postolache Olga

(Cond. șt. - Lesnic Evelina, asist. univ., cat. de Pneumoftiziologie)

Introducere. În pofida unei înalte incidențe a tuberculozei pulmonare în Republica Moldova, depistarea tuberculozei cutanate rămîne foarte joasă (113,4/100.000 in 2011).

Scop. Evaluarea diagnosticilor clinice ale tuberculozei pulmonare în cadrul situației epidemiologice actuale a tuberculozei.

Material și metode. patruzeci și cinci cazuri de tuberculoză cutanată, 43 de adulți și 2 copii au fost depistați în ultimii 10 ani și au fost investigați conform Procolului Clinic Național-123 „Tuberculoza la adult”

Rezultate. Rata bărbați/femei = 1/3,8; rezidența urban/rural = 2,7/1. Distrbuirea conform formelor clinice au determinat predominarea eritemului indurat Bazin la 30 (70%) cazuri, urmat de lupusul vulgar la 6 (14%) cazuri, tuberculidele papulo-necrotice la 4 (9%) cazuri, scrofulodermia la 3(7%) pacienți. Ambii copii au avut scrofulodermie în regiunea axilară stîngă; probabil consecința a vaccinării post-BCG la naștere. Diagnosticul a fost confirmat în toate cazurile prin intermediul biopsiei cutanate și examenului histopatologic, care a determinat granulomul tuberculos. Nici o investigație microbiologică nu a fost pozitivă la colorația Ziehl-Neelson, cultura Lowenstein-Yensen și BACTEC. În 2 cazuri s-a efectuat genotiparea pentru ADN *M.tuberculosis*, toate fiind negative. S-a stabilit următoarea eficacitate terapeutică: 36 (80%) pacienți s-au vindecat și 9 (20%) pacienți au recidivat.

Concluzii. Tuberculoza cutanată predomină la femei, avînd rezidența urbană, manifestată prin reacții paraspecifice, care conferă riscul depistării tardive, datorită non-specificității clinice, ratei reduse de realizare a biopsiei cutanate, sensibilitatea foarte joase a colorației Ziehl-Neelson, culturilor Lowenstein-Yensen și BACTEC și metodelor de genotipare.

Cuvinte cheie. Tuberculoza cutanată, diagnostic.

FEATURES OF CUTANEOUS TUBERCULOSIS WITHIN ACTUAL EPIDEMIOLOGICAL SITUATION OF TUBERCULOSIS

Taras Ecaterina, Postolache Olga

(Sci. adviser: Lesnic Evelina, assist. prof., chair of Pneumophthysiology)

Introduction. Despite of a high incidence of pulmonary tuberculosis in Republic of Moldova (113,4/100.000 in 2011), the detection of cutaneous tuberculosis remains very low.

Purpose. Assessment of clinical diagnostics of cutaneous tuberculosis within actual epidemiological situation of tuberculosis.

Material and methods. Fourty-five new cutaneous tuberculosis cases, 43 adults and 2 children detected during last 10 years were studied, according Clinical National Protocole-123 „Tuberculosis in adults”.

Results. We established men /female rate = 1/3,8, with an urban/rural residency ratio = 2,7/1. Distribution according to clinical forms revealed the predominance indurate erythema Bazin among all forms in 30 (70%), followed by lupus vulgaris in 6 (14%), papulo-necrotic tuberculid in 4 (9%), scrofuloderma in 3(7%) of patients. Both children had scrofuloderma in left axillary region, probably as postvaccination complication. Diagnosis was confirmed in all cases by cutaneous biopsy and histopathological examination revealing tuberculous granuloma. No one microbiological investigation was positive at Ziehl-Neelson staining, Lowenstein-Yensen culture and BACTEC culture. Genotyping for DNA of *M.tuberculosis* was performed in 2 cases, being negatively revealed. It was established the following therapeutical efficacy: 36 (80%) patients were cured and 9 (20%) patients relapsed.

Conclusions. Cutaneous tuberculosis predominates in females, with urban residency (due to accessibility to health care), manifested by paraspecific reactions, that determine the misdiagnosis of cutaneous tuberculosis due to clinical non-specificity, low rate of performing cutaneous biopsy, very low sensibility of Ziehl-Neelson staining, Lowenstein-Yensen and BACTEC culture and genotyping methods.

Key words. Cutaneous tuberculosis, diagnosis.

MIELOM MULTIPLU CU AFECTARE PRIMARĂ A ORBITEI

Mariana Coteață, Vitalie Baraniuc

(Cond. șt. - Elena Cepoida, dr. șt. med., conf. univ., cat. Radiologie și Imagistică)

Introducere. -

Scop. Evaluarea prezentării clinico-radiologice ale afectării primare a orbitei în cadrul mielomului multiplu.

Material și metode. În cadrul studiului actual am analizat prospectiv 3 pacienți cu afectare primară a orbitei în cadrul mielomului multiplu. Au fost evaluați 2 femei și un bărbat cu diagnosticul pozitiv depistat între anii 2007-2012. Vârsta pacienților a variat între 42 și 57 de ani. Debutul cu acuzele oftalmologice reprezintă particularitatea cazurilor raportate.

Rezultate. În 2 cazuri din cele 3 adresate a fost afectat ochiul drept și într-un caz – ochiul stâng. Diplopia și micșorarea acuității vizuale au fost raportate de 2 pacienți. Edemul local, proptoza, dureri locale au fost depistate în câte un caz. În cadrul mielomului multiplu pot fi afectate toate structurile orbitare. În caz de determinări osoase examenul radiologic convențional completat cu tomografie computerizată reprezintă metoda diagnostică cea mai sensibilă și specifică, pe când infiltrația mușchilor orbitari cel mai bine se vizualizează prin intermediul investigației prin rezonanță magnetică.

Concluzii. Debutul cu acuzele oftalmologice reprezintă o raritate pentru mielom multiplu, la astfel de pacienți modificările imagistice patognomonice pentru mielom multiplu au un rol important în depistare a diagnosticului pozitiv.

Cuvinte cheie. Mielom multiplu, afectare orbită.

MULTIPLE MYELOMA WITH PRIMARY DAMAGE OF THE ORBIT

Mariana Coteață, Vitalie Baraniuc

(sci. adviser: Elena Cepoida, PhD, prof., chair of Radiology and Imaging)

Introduction. -

Purpose. Evaluation of clinical and radiological presentation of primary damage in multiple myeloma orbit.

Material and methods. In the present study we prospectively analyzed three patients with affecting primary orbit in multiple myeloma. Were evaluated two women and one man with positive diagnosis during the period 2007-2012. The age of patients ranged between 42 and 57 years. The onset of eye complaints are the particularity of the reported cases.

Results. In two cases out of three the right eye was affected, in one case - left eye. Diplopia, and reducing the visual acuity has been reported by two patients. Swelling, proptosis, local pain were detected in each case. In multiple myeloma can be affected all orbital structures. In case of conventional radiographs supplemented bone measurements with computed tomography diagnostic method is most sensitive and specific, while infiltration of orbital muscles are best visualized by means of magnetic resonance investigation.

Conclusions. The onset of eye complaints is a rare for multiple myeloma patients such changes pathognomonic imaging for multiple myeloma have an important role in detecting positive diagnosis.

Key words. Multiple myeloma, orbit damage.

EVALUAREA IMAGISTICĂ A COMPLICAȚIILOR OFTALMOLOGICE RINOSINUSOGENE

N. Furtună, S. Munteanu

(cond. șt. - Elena Cepoida, dr. șt. med., conf. univ., cat. Radiologie și Imagistică)

Introducere. -

Scop. Precizarea manifestărilor imagistice ale complicațiilor oftalmologice în cadrul sinuzitelor acute și cronice.

Material și metode. Pe parcursul anilor 2009-2013 au fost diagnosticați 54 de pacienți (între 2 și 72 ani) cu complicații oftalmologice ale proceselor inflamatorii rinogene. Au fost examinați 35 adulți și 17 copii cu predominarea persoanelor de sex masculin aproximativ 2:1. Examenul imagistic a inclus metode de radiologie convențională (toți pacienții), CT (22 pacienți) și IRM (9 pacienți).

Rezultate. Modificările patologice, caracteristice pentru un proces inflamator local purulent (edemul și hiperemia pleoapelor) au fost depistate la 38 (70,4 %) pacienți. Exoftalmia a fost menționată de 30 (55,6%) bolnavi. 32 (59,2%) din pacienți au raportat micșorarea acuității vizuale. Semnele infecției purulente: durerea la nivelul sinusului afectat – la 31 (57,4%) pacienți, dereglarea respirației nazale – la 33 (61,1%) și rinoreea purulentă – la 24 (44,4%) din bolnavi. Afectarea unilaterală a sinusurilor paranazale a fost diagnosticată la 45 (83,3%) pacienți. La 34 (62,9%) pacienți, complicațiile intraorbitale au fost condiționate de sinuzite acute purulente. Distrucția pereților sinusurilor paranazale a fost determinată la 9 pacienți, celulita orbitară – la 12 bolnavi, abcese periostale și orbitare – la 7 și 3 bolnavi corespunzător.

Concluzii. Diagnosticul complicațiilor oftalmologice, ce survin în cadrul sinuzitelor solicită evaluare imagistică complexă și tratament corespunzător timpuriu.

Cuvinte cheie. Complicațiilor oftalmologice rinosinusogene

IMAGING EVALUATION OF RHINOSINUSAL OPHTHALMIC COMPLICATIONS

N. Furtună, S. Munteanu

(Sci. adviser: Elena Cepoida, PhD., prof., chair of Radiology and Imaging)

Introduction. -

Purpose. The appreciation of imaging manifestations of the ophthalmic complications in acute and chronic sinusitis.

Material and methods. During the period of 2009-2013 were diagnosed 54 patients (2 to 72 years) with ophthalmic complications of inflammatory processes rhinosinusal. Were examined 35 adults and 17 children with the male predominance approximately 2:1. Imaging examination included conventional radiology methods (all patients), CT (22 patients) and MRI (9 patients).

Results. Pathological changes characteristic of local purulent inflammatory process (edema and hyperemia of the eyelids) were detected in 38 (70.4%) patients. Exophthalmos was mentioned by 30 (55.6%) patients. 32 (59.2%) of patients reported decreasing visual acuity. Signs of purulent infection: pain in the affected sinus - 31 (57.4%) patients, impaired nasal breathing - 33 (61.1%) and purulent rhinorrhea - 24 (44.4%) of patients. Unilateral affecting of the paranasal sinuses was diagnosed in 45 (83.3%) patients. In 34 (62.9%) patients the intraorbital complications were conditioned of acute purulent sinusitis. The damage of paranasal sinus walls was determined in 9 patients, orbital cellulitis - in 12 patients, and periosteal abscess- 7, orbital abscess -3 patients .

Conclusions. The diagnosis of ophthalmic complications that occur in sinusitis require complex imaging evaluation and early treatment.

Key words. Rhinosinusal ophthalmic complications

UNA DIN CAUZELE EXOFTALMIEI - ADENOMUL PLEOMORF

E. Moghildea, S. Basova

(Cond. șt. - E. Cepoia, dr. șt. med., conf. univ., cat. Radiologie și Imagistică)

Introducere. Pacient cu exoftalmie nedureroasă progresivă timp de circa 24 luni a solicitat adresare a unui pacient în vârstă de 29 ani în secția CT a centrului "Euromed Diagnostic", IMSP Spitalul Clinic Republican. Pacientul a fost supus investigației CT.

Scop. Prezentarea unui caz de adenom pleomorf cu origine din glandele lacrimare, care a provocat dezvoltarea exoftalmiei unilaterale.

Material și metode. Studiul imagistic prin tomografie computerizată cu grosimea secțiunilor 1.0 mm.

Rezultate. A fost depistată o formațiune de volum de dimensiuni 3,1 x 1,5 x 3,4 cm. Formațiunea s-a caracterizat printr-o formă neregulată, contururi clare, bine delimitate. Adenomul pleomorf a fost localizat în proiecția glandelor lacrimare, regiunea laterală superioară a orbitei. Tomografic structura formațiunii de volum s-a caracterizat prin heterogenitate: componentele tumorale inferioare au fost mai hipodense (+42UH) în comparație cu regiunile exterioare a tumorii (+95UH). Formațiunea de volum a fost suficient de mare pentru a condiționa o deplasare contralaterală (medial și inferior) a globului ocular.

Concluzii. Adenomul pleomorf al glandelor lacrimare este o raritate, mult mai frecvent fiind afectate glandele salivare cu provocarea a exoftalmiei încet progresive, care poate fi supusă tratamentului chirurgical definitiv.

Cuvinte cheie. Exoftalmie, adenom pleomorfic

ONE OF THE REASONS EXOFTALMY - PLEOMORPHIC ADENOMA

E. Moghildea, S. Basova

(Sci. adviser: E. Cepoia, PhD., associate prof., chair of Radiology and Imaging)

Introduction. Progressive painless exophthalmia for about 24 months called for addressing a patient aged 29 years CT center section "Diagnosis Euromed" IMSP Republican Hospital. The patient underwent CT investigation.

Purpose. Presentation of a case of pleomorphic adenoma originating from the tear glands, which caused the development of unilateral exophthalmia.

Material and methods. Computed tomography imaging section thickness 1.0 mm

Results. Was detected formation volume size 3.1 x 1.5 x 3.4 cm. Formation was characterized by an irregular shape, outlines clear, well defined. Pleomorphic adenoma was located in the projection of tear glands, the lateral upper orbit. Tomographic volume structure formation was characterized by heterogeneity: lower tumor components were hypodense (+42 UH) compared to the outer regions of the tumor (95 UH). Formation volume was large enough to make the movement contralateral (medial and inferior) of the eyeball.

Conclusions. Pleomorphic adenoma of the tear glands is a rare, more commonly being affected salivary glands with developing of progressive slowly exophthalmia challenge that may be subject to definitive surgical treatment.

Key words. Exophthalmia, pleomorphic adenoma

NEUROFIBROMATOZA -ASPECTE IMAGISTICE

Marina Nepotu, Eugenia Prisacaru

(Cond. șt. - E. Cepoia, dr. șt. med., conf. univ., cat. Radiologie și Imagistică)

Introducere. -

Scop. Studiul prospectiv al neurofibromatozei cu afectare orbitară

Material și metode. În perioada 2011-2013 au fost diagnosticate 12 cazuri de neurofibromatoza. Eșantionul a inclus 7 bărbați și 5 femei cu vîrstă între 24- 40 ani.

Rezultate. Manifestările clinice includ: afectarea trunchiurilor și plexurilor nervoase periferice (5 cazuri), pete „cafe au lait” (6 pacienți). Ochiul drept a fost afectat la 6 pacienți, ochiul stîng– (4 cazuri), iar atingerea bilaterală- 2 bolnavi. Acuzele oftalmologice înregistrate includ: micșorarea acuității vizuale– (7 cazuri), prezența exoftalmiei (11 cazuri), enoftalmiei (un caz), diplopia (4cazuri), limitarea mobilității oculare (3 cazuri). Gliomul nervului optic a fost determinat prin IRM la 2pacienți.Nodulii Lisch au fost raportați la un pacient. Orbita imagistic s-a prezentat mărită în diametru vertical. S-au depistat focare unice de osteoliză în 3 cazuri, în toate cazurile fiind clar delimitate de la țesutul sănătos cu osteoscleroză marginală reactivă. Examenul radiologic și prin tomografie computerizată a determinat prezența displaziei aripiei sfenoidale și extinderea modificărilor patologice spre regiunea temporală la 2 pacienți.

Concluzii. Neurofibromatoza reprezintă una din cele mai frecvente maladii ereditare cu implicare oculară și este o cauză frecventă a exoftalmie. Diagnosticul este confirmat în baza antecedentelor familiale, manifestărilor clinice și imagistice caracteristice.

Cuvinte cheie. Neurofibromatoza.

NEUROFIBROMATOSIS-IMAGING FEATURES

Marina Nepotu, Eugenia Prisacaru

(Sci. adviser: Elena Cepoia, PhD., prof., chair of Radiology and Imaging)

Introduction. -

Purpose. Prospective study of neurofibromatosis with orbital involvement

Material and methods. During the period 2011-2013 were diagnosed 12 cases of neurofibromatosis. The study included 7 men and 5 women aged between 24-40 years.

Results. Clinical manifestations include impaired peripheral nerve trunks and plexus (5 cases), spots „cafe au lait ”(6 patients). The right eye was affected in 6 patients, left eye (4 cases), and achieving bilateral damage- 2. Ophthalmological complaints recorded include: decreasing visual acuity, (7 cases), presence of the exophthalmia (11 cases), enophthalmia (one case), diplopia (4 cases), limitation of ocular mobility (3 cases). Optic nerve gliomas was determined by MRI 2 pacienți. Nodules Lisch were reported in one case. The orbit imaging was shown enlarged of vertical diameter. Unique outbreaks of osteolysis was detected in 3 cases, all cases are clearly delineated from healthy tissue with marginal reactive osteosclerosis. Radiography and computed tomography determined the presence of sphenoid wing dysplasia and extension of the pathological changes to the temporal region in 2 patients.

Conclusions. Neurofibromatosis is one of the most common hereditary diseases and ocular involvement is a frequent cause of exophthalmos. Diagnosis is confirmed on the basis of family history, clinical manifestations and imaging features.

Key words. Neurofibromatosis

CORPI STRĂINI INTRAOCULARI- CAUZA ENOFTALMIEI TARDIVE

A. Tornea, N. Rîbnova

(Cond. șt. - Elena Cepoida, dr. șt. med., conf. univ., cat. Radiologie și imagistică)

Introducere. -

Scop. Evaluarea modificărilor patologice înregistrate în cadrul enoftalmiei pe exemplul secției de diagnostic imagistic.

Material și metode. Pe parcurs a 3 ani (2011-2013) s-au adresat 6 pacienți cu enoftamie, care au fost examinați prin intermediul radiologiei convenționale și tomografie computerizată.

Rezultate. Studiul prospectiv efectuat include 6 pacienți cu enoftalmie tardivă: 5 bărbați și o femeie. Vîrsta pacienților a fost cuprinsă între 39 și 56 de ani. Cauza enoftalmiei tardive a fost un traumatism orbital suportat în antecedente la 5 pacienți. Limitarea mobilității globului ocular din partea afectată s-a înregistrat la 4 pacienți, iar acuzele la diplopie au fost prezente la 3 bolnavi. Endoftalmita asociată și mioza a fost determinată la un pacient. Micșorarea acuității vizuale a fost raportată de 5 din 6 pacienți. Imagistic au fost determinate fracturile și distrucția peretelui orbital medial (6 cazuri), inferior (4 cazuri) și superior (2 cazuri). Suplimentar la deplasarea fragmentelor osoase au fost depistate 2 cazuri de chist posttraumatic.

Concluzii. Traumatismul orbital reprezintă cauza cea mai frecventă a enoftalmiei tardive la pacienții care se adresează pentru servicii medicale în spitalul clinic neoncologic.

Cuvinte cheie. Enoftalmie, corp străin.

INTRAOCULAR FOREIGN BODIES- CAUSE OF TARDIVE ENOPHTALMIA

A. Tornea, N. Rîbnova

(Sci. adviser: Elena Cepoida, PhD., prof., chair of Radiology and Imaging)

Introduction. -

Purpose. Evaluation of pathological changes recorded in the example enophtalmia diagnostic imaging department.

Material and methods. During the three years (2011-2013) addressed enoftamie six patients who were examined by conventional radiology and computed tomography.

Results. The prospective study included 6 patients with enophthalmos conducted late: five men and one woman. The age of patients ranged between 39 and 56 years. Case enophtalmia late was a history of orbital trauma suffered in 5 patients. Limiting the mobility of the affected eye was recorded in 4 patients, and the complaints of diplopia were present in 3 patients. Myosis associated with endophthalmitis a was determined to a single patient. The reduction of visual acuity has been reported for 5 out of 6 patients. Imaging was determined medial orbital wall fracture and destruction (6 cases), inferior (4 cases) and upper (2 cases). In addition to the displacement of bone fragments were found in 2 cases of posttraumatic cyst.

Conclusions. Orbital trauma is the most frequent cause of late enophtalmia addressing patients for medical assistance to the non-oncological hospital.

Key words. Enophtalmia, foreign bodies.

ATTITUDE OF MIGRANTS REGARDING HEALTH CONDITION

Bulgaru Veronica

(Sci.adviser - Jucov Artiom, univ. assist., chair of Family Medicine)

Introduction. The history of humanity from the oldest times was marked and modeled by massive circulations of populations. In national context the migration of labor force from the Republic of Moldova in other countries has become a massive reality in the period of independence.

Purpose. The realized study has the goal to show the health condition and the attitude of migrants regarding health.

Material and methods. Taking into account the goal of the study, it was used a complex approach for collecting primary data, being combined the quantitative method and the qualitative one. For the quantitative method it was used: migrants, members of family who benefit of remittances and those who don't benefit. The study comprises four group discussions and five interviews. The participants were persons who recently have returned from abroad.

We obtained the following results: just 19% from migrants have stated that once a year follow a prophylactic medical control. The percent of those who access regularly the medical services with the prophylactic goal is about 25 %. Each second migrant comes to the doctor just in critical situations, when the visit to the doctor can't be avoided.

Conclusions.

The study denotes a negligent attitude of the population regarding their own health condition.

Migrants due to the specifics of their age (are younger) register a rate of morbidity twice lower in comparison with their family members. Only one of four migrants says that now suffers from a chronic disease.

Key words. Migrants, health, study.

EVALUAREA ACCESIBILITĂȚII ȘI ADRESABILITĂȚII MIGRANȚILOR DE MUNCĂ FAȚĂ DE SERVICIILE MEDICALE

Soltan Olesea

(Cond. șt. - Artiom Jucov, asist. univ., cat. Medicină de Familie)

Introducere. Persoanele implicate în migrație se confruntă cu o serie de probleme și obstacole în ceea ce privește accesibilitatea și adresabilitatea serviciilor medicale.

Scop. evaluarea accesibilității și adresabilității migranților la servicii medicale.

Material și metode. Ca eșantion au servit 200 de subiecți intervievați. Pentru colectarea datelor primare s-a combinat metoda cantitativă cu cea calitativă. În plan cantitativ studiul s-a axat pe trei grupuri sociale: migranții, membrii familiilor care beneficiază de remitențe, și cei care nu beneficiază. Componenta calitativă a vizat cercetarea aprofundată a fenomenului.

Rezultate. Accesibilitatea asistenței medicale în străinătate depinde de direcția emigrării și în special de statutul legal al migrantului în țara gazdă. De cel mai restricționat acces la serviciile medicale peste hotare au parte migranții care muncesc într-o țară din CSI, deasemenea, cei care dispun de un statut legal mai puțin "avansat". Fiecare al doilea migrant în zona CSI a apreciat accesul la servicii medicale ca fiind "complicat", iar 15,5% l-au apreciat drept "foarte complicat"

În ceea ce privește adresabilitatea s-a constatat că în ultimele 12 luni 41,9% dintre migranți intervievați nu au contactat niciodată sistemul de sănătate, 37,7% o dată sau de două ori, și doar unul din zece a contactat sistemul medical mai mult de zece ori.

Concluzii. Studiul denotă o atitudine neglijentă a migranților față de propria sănătate, majoritatea apelând la servicii medicale doar în cazuri grave.

Cuvinte cheie. Acces, adresabilitate, migranți de muncă, servicii medicale.

THE EVOLUTION OF MIGRANT'S ACCESSIBILITY AND ADDRESSABILITY TO HEALTHCARE SERVICES.

Soltan Olesea

(Sci. adviser: Artiom Jucov, univ. asist, chair of Family Medicine)

Introduction. People involved in migration face with a lot of problems regarding accessibility and addressability to Healthcare services.

Purpose. Evaluation migrant's accessibility and addressability to Healthcare Services

Material and methods. 200 interviewed subjects served as a sample. There was combined the quantitative and qualitative methods for collecting primary information. The survey was focused on three social groups in quantitative part: migrants, families that receive remittances and the ones that don't receive them. The qualitative part was focused on thorough research of this phenomenon.

Results. The availability of healthcare abroad depends on direction of emigration especially on the official status of migrant in the host country. The migrants who work in a country part of CIS and the persons whom legal status is less "advanced" have the most restricted access to medical care abroad. Every second migrant in CIS priced the healthcare services to be "complicated" and 15.5% appreciated them to be "very complicated" Regarding addressability it was found that in the last 12 months 41.9% of asked migrants, never called the Healthcare service, 37.7% appealed them only 2-3 times, and only one from ten persons called the Health care services more than 10 times.

Conclusions. The survey shows a careless migrant's attitude toward their own health, most appealing medical service only in serious cases.

Key words. Accessibility, addressability, labor migrants, medical services.

MANAGEMENTUL TRATAMENTULUI COMPLEX AL PACIENȚILOR CU HEPATITE CRONICE VIRALE

Mihaela Baxan

(Cond. șt. - Nicolae Bodrug, prof. univ., Clinica Medicală nr.6 Disciplina Boli Ocupaționale)

Introducere. Răspândirea morbidității vizavi de hepatopatii, rolul decisiv revenind virusurilor hepatice B și C, tendința de evoluție torpidă pot fi drept consecință a modificărilor sistemului imun. Existența în prezent a unui spectru larg de medicație care pot fi utilizate pentru a influența diferiți factori patogenici prin reechilibrarea disfuncțiilor patogenetice a devenit o preocupare în terapia complexă cu ozon al maladiilor hepatobiliare cu elaborarea algoritmului terapeutic.

Scop. aprecierea eficacității clinico-paraclinice a tratamentului complex cu ozon la bolnavii cu hepatite cronice virale, cu elaborarea managementul tratamentului.

Material și metode. A fost evaluat un lot de 48 bolnavi cu hepatite cronice virale, cu evaluarea examenului clinic, statusului funcțional al ficatului, investigațiilor imunologice, markerilor hepatitei virale.

Rezultate. S-a constatat diminuarea manifestărilor sindromului dispeptic la 32 bolnavi. La estimarea evoluției sindromului citolitic s-a relevat o tendință de descreștere a ALT, AST, LDH. Indicii sindromului hepatodepresiv au manifestat tendințe de diminuare la bolnavii medicați suplimentar cu ozon. Eficacitatea răspunsului curativ al imunității umorale se remarcă prin diminuarea concentrației limfocitelor T și B, majorarea indicelui leuco/B-limfocitar în grupul pacienților asistați în program complex.

Concluzii. Eficacitatea clinico-paraclinică al tratamentului complex cu ozon utilizat s-a manifestat prin diminuarea mai precoce a manifestărilor clinice, optimizarea indicilor sindroamelor hepatice și activității funcționale a limfocitelor T și B.

Cuvinte cheie. Hepatite cronice virale, tratamentul complex cu ozon, management.

MANAGEMENT OF COMPLEX TREATMENT IN PATIENTS WITH CHRONIC VIRAL HEPATITIS

Mihaela Baxan

(Sci. adviser: Nicholae Bodrug, univ. prof., Medical Clinic No.6 Discipline Occupational Diseases)

Introduction. In the spread across the liver disease morbidity, the decisive role of Hepatitis B and C viruses, and its torpid evolution trend, may result in changes of the immune system. The current existense of a wide range of medication, which can be used to influence different pathogenetic and pathogenic factors by rebalancing dysfunction, has become a consideration subject in the complex therapy of ozone hepatobiliary diseases.

Purpose. The clinical and laboratory assessment of the complex treatment with ozone in patients with chronic viral hepatitis, with the development of management treatment.

Material and methods. A group of 48 patients were evaluated with chronic viral hepatitis, the clinical examination, the functional status of the liver and immunological markers of viral hepatitis being assessed.

Results. The study results showed a reduction of dyspeptic manifestations in 32 patients. In estimating the evolutionary cytolytic syndrome a decreasing trend of ALT, AST, LDH was determined. The hepatodepressive syndrome indices showed a tendency to diminish in the patients treated additionally with ozone. The treatment response of the humoral immunity manifested by a decrease in lymphocytes T and B concentration, an increase in the leuco/B lymphocytes index in the group of patients treated in our complex program.

Conclusions. The clinical and laboratory efficacy of the complex treatment with ozone has been manifested by an earlier reduction of clinical manifestations, by optimizing indexes of laboratory liver syndromes and by functional activity of T and B lymphocytes.

Key words. Chronic viral hepatitis, complex ozone treatment, management.

SUBSTRATUL GENETIC AL PANCREATITEI CRONICE FORMA LATENTĂ LA PACIENȚII DIN REPUBLICA MOLDOVA

Rodica Bugai

(Cond. șt. - Ion Țîbîrnă, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat Medicină Internă, Disciplina Medicină Internă)

Introducere. Studiile științifice efectuate în ultimele decenii sugerează tot mai multe dovezi că pancreatita cronică (PC) are la bază sau este asociată cu polimorfismul genetic.

Scop. Evaluarea frecvenței unor factori genetici de risc la pacienții cu PC formă latentă din RM.

Material și metode. În studiu au fost incluși 38 pacienți cu PC formă latentă, vârsta 29-59 ani, 20 bărbați, 18 femei. Diagnosticul a fost confirmat prin recoltarea datelor anamnestice, clinice, de laborator și instrumentale specifice PC. S-a determinat polimorfismul genelor candidate pentru dezvoltarea pancreatitei - PRSS1, SPINK1, CFTR; ca specimen a fost folosit sângele venos, cu utilizarea metodei de polimerizare în lanț (PCR) și a primer-ilor corespunzători, în laboratorul Institutului de Genetică al AȘ din RM.

Rezultate. Prezența alelelor mutante ale genelor incluse în studiu s-a demonstrat la 37 (97,37%) din pacienții. S-au confirmat mutații ale genelor: PRSS1-la 25 (65,79%) pacienți, 14 (36,84%) heterozigoți, 11 (28,95%) homozigoți; SPINK1-la 28 (73,68%), 13 (34,21%) heterozigoți, 15 (39,47%) homozigoți; CFTR-la 31 (81,57%), 19 (50%) heterozigoți, 12 (31,57%) homozigoți. La 6 (15,79%) pacienți s-au determinat mutații la nivelul unei singure gene, la 15 (39,47%) - în 2 gene și la 16 (42,11%) - în 3 gene.

Concluzii. (1) A fost demonstrată frecvența înaltă a alelelor mutante ale genelor PRSS1, SPINK1, CFTR la pacienții cu pancreatită cronică formă latentă din Republica Moldova. (2) Îmbinarea acestor mutații, cât și acțiunea nocivă a altor factori ambientali și metabolici, cresc riscul de dezvoltare a pancreatitei cronice și influențează evoluția bolii.

Cuvinte cheie. Pancreatita cronică latentă, PRSS1, SPINK1, CFTR

GENETIC SUBSTRATE OF LATENT FORM OF CHRONIC PANCREATITIS IN PATIENTS OF REPUBLIC OF MOLDOVA

Rodica Bugai

(Sci. adviser: Ion Țîbîrnă, PhD., univ. prof., chair of Internal Medicine, Internal Medicine Discipline)

Introduction. Scientific studies conducted in recent decades suggest growing evidence that chronic pancreatitis (CP) is based on or is associated with genetic polymorphisms.

Purpose. Assessment of the incidence of genetic risk factors in patients with latent CP from Moldova.

Material and methods. The study included 38 patients with latent CP aged between 29-59, 20 men and 18 women. The diagnosis was confirmed by collecting historical, clinical, laboratory and instrumental data common for CP. Venous blood was used as a sample for the assessment of the polymorphism of genes involved in CP - PRSS1, SPINK1, CFTR with the use of the polymerase chain method (PCR) and of corresponding primers, in the laboratory of the Institute of Genetics of the Academy of Sciences of Republic of Moldova.

Results. The presence of mutant alleles of the genes included in the study was shown in 37 (97.37%) of the patients. The following gene mutations were confirmed: PRSS1 - in 25 (65.79%) patients, 14 (36.84%) heterozygotes, 11 (28.95%) homozygous; SPINK1 - in 28 (73.68%), 13 (34.21%) heterozygous, 15 (39.47%) homozygous; CFTR - in 31 (81.57%), 19 (50%) heterozygous, 12 (31.57%) homozygous. Mutations of a single gene was determined in 6 (15,79%) patients; of 2 genes in 15 (39,47%) and of 3 genes in 16 (42,11%).

Conclusions. (1) A high frequency of mutant alleles of the genes PRSS1, SPINK1, CFTR was shown in patients with latent chronic pancreatitis from Moldova. (2) The combination of these mutations, as well as the harmful action of other environmental and metabolic risk factors increase the risk of developing chronic pancreatitis and influence disease progression.

Key words. Genetics, chronic pancreatitis

IMPACTUL DEREGLĂRILOR FUNCȚIONALE A FICATULUI ÎN URTICARIA CRONICĂ RECIDIVANTĂ

Dorina Chelaru

(Cond. șt. - Doina Barba, dr. șt. med., conf. univ., Clinica Medicală nr.6, Disciplina Boli Ocupaționale)

Introducere. Urticaria cronică recidivantă rămâne o “enigmă” a medicinei grație etiologiei polifactoriale, diversității majore a mecanismelor patogenetice incomplet elucidate. Estimarea impactului etiopatogenic al afecțiunilor hepatobiliare în evoluția urticariei cronice recidivante este de o importanță majoră în Republica Moldova, unde aceste maladii sunt de incidență remarcabilă, în creștere continuă și se specifică de evoluție și prognostic dificil.

Scop. Studiarea particularităților clinice, a statusului alergologic, imunologic și stării funcționale a ficatului în urticaria cronică recidivantă.

Material și metode. În urma unui studiu complex prin aplicarea tehnicilor moderne de examinare s-a realizat o caracteristică clinică, stării funcționale a ficatului, statusului alergologic și imunologic la 48 bolnavi cu urticarie cronică recidivantă.

Rezultate. O particularitate stabilită de acest studiu pentru urticaria cronică recidivantă este asocierea ei frecventă cu afecțiunile hepatice. S-a determinat ponderea înaltă a hepatitelor cronice de etiologie virală, s-a estimat disproporționarea subpopulațiilor de limfocite imunoreglatoare, care condiționează evoluția trenantă a maladiei și perturbări ai sindroamelor citolitic, colestatic, hepatodepresiv.

Concluzii. O particularitate stabilită pentru contingentul examinat de bolnavi este frecvența majoră de asociere a urticariei cronice recidivante cu hepatitele cronice de etiologie virală (43,3% cazuri, inclusiv 28,8% cu HVB și 18,3% cu HCV).

Cuvinte cheie. Urticaria cronică recidivantă, hepatitele cronice de etiologie virală, statusului alergologic și imunologic.

THE IMPACT OF LIVER FUNCTION DISTURBANCES IN CHRONIC RECIDIVATING URTICARIA

Chelaru Dorina

(Sci. adviser: Doina Barba, PhD., associate prof., Medical Clinic nr. 6, Discipline of Occupational Diseases)

Introduction. Chronic recidivating urticaria remains an enigma of the medicine because of the polyfactorial etiology and major diversity of the incompletely elucidated pathogenetic mechanisms. The estimation of the etiopathogenic impact of hepatobiliary affections in the evolution of the urticaria is of a major importance for the Republic of Moldova, where these diseases are of a striking incidence which grows continuously and are specified through difficult evolution and prognostic.

Purpose. The study of the clinical peculiarities, of the allergologic and immunologic status, and of the functional condition of the liver in chronic recidivating urticaria.

Material and methods. following a complex study by applying modern examination techniques was performed a clinical characteristic of the functional state of the liver, of the allergologic and immunologic status of 48 patients suffering from recidivating urticaria.

Results. A feature established by the present study for the chronic recidivating urticaria is its frequent association with hepatic diseases. Therefore was determined the high rate of chronic hepatitis of viral etiology, was estimated the disproportion between the subpopulations of immunoregulatory lymphocytes which determine the disease monotone evolution and disturbances of the cytolytic, cholestatic and hepatodepressant syndromes.

Conclusions. A peculiarity established for the examined contingent of patients is the major frequency of association of the chronic recidivating urticaria with chronic hepatitis of viral etiology (43,3% cases, including 28,8% with Viral Hepatitis of the B type 18,3% and with Viral Hepatitis of the C type).

Key words. Chronic recidivating urticaria, chronic hepatitis of viral etiology, allergologic and immunologic status.

TULBURĂRILE DE CONDUCERE ÎN VALVULOPATIILE AORTICE

Tatiana Cotov, Alexandr Ceasovschih

(Cond. șt. - Lucia Mazur-Nicorici, dr. șt. med., asist. univ., Livi Grib, dr. hab. șt. med., prof. univ., chair of Medicina Internă, Clinica Medicală nr.3, Disciplina Cardiologie)

Introducere. Valvulopatiile reprezintă unul din compartimentele cardiologiei cu un număr limitat de studii clinice, mai ales a trialurilor randomizate, deoarece fundamentarea științifică a recomandărilor existente este relativ restrânsă. Valvulopatiile aortice asociate cu dereglările de conducere reprezintă o cauză a dezvoltării invalidizării la persoanele tinere, apte de muncă, ceea ce constituie un impact socio-economic major.

Scop. Estimarea particularităților tulburărilor de conducere în valvulopatiile aortice.

Material și metode. În studiu au fost incluși 56 de pacienți cu valvulopatii aortice, dintre care 35 de pacienți cu stenoză aortică și 21 de pacienți cu regurgitare aortică. Au fost analizați parametrii clinici și paraclinici.

Rezultate. Distribuția pacienților în funcție de traseul electrocardiografic a demonstrat predominarea blocurilor atrioventriculare (BAV) în ambele loturi de studiu. Dintre toate formele de BAV, cea mai frecvent întâlnită a fost BAV de gradul II (tipul Mobitz I, urmate de tipul Mobitz II și tipul 2/1). La evaluarea blocurilor de ramură s-a constatat mai des blocul de ramură stângă incomplet în ambele loturi de cercetare. Am remarcat că cu cât mai mare este gradul de severitate a stenozei aortice (respectiv a regurgitării aortice), cu atât mai frecvent se întâlnesc și BAV.

Concluzii. La analiza tulburărilor de conducere în valvulopatiile aortice s-a determinat predominarea blocurilor atrioventriculare. S-a stabilit o corelație strânsă dintre blocurile atrioventriculare și severitatea valvulopatiilor aortice.

Cuvinte cheie. Tulburări de conducere, stenoza aortică, regurgitarea aortică.

CONDUCTION DISORDERS IN AORTIC VALVE DISEASES

Tatiana Cotov, Alexandr Ceasovschih

(Sci. advisers: Lucia Mazur-Nicorici, PhD., assist. prof., Grib Livi, PhD, univ. prof., chair of Internal Medicine, Medical Clinic nr. 3, Discipline of Cardiology)

Introduction. The valve heart diseases are one of the parts of cardiology with a limited number of clinical studies, especially of randomized trials, therefore scientific basis of existing recommendations are relatively limited. Aortic valve diseases associated with heart conduction disorders is a cause of the disability development in the young working age, which is a major socio-economic impact.

Purpose. Estimating the characteristics of conduction disorders in aortic valve diseases.

Material and methods. The study included 56 patients with aortic valve diseases, of which 35 patients with aortic stenosis and 21-with aortic regurgitation. Were analyzed clinical and paraclinical parameters.

Results. Distribution of patients by performing electrocardiographic route mentioned the prevalence of atrioventricular blocks (AVB) in both study groups. Of all the forms of AVB most frequently was found second-degree AVB (Mobitz type I, followed by Mobitz type II and type 2/1). In evaluation of bundle branch blocks, it was found in both groups of study, more often, the presence of incomplete left bundle branch block. It has been noted that with how is more severe aortic stenosis (respectively aortic regurgitation), the more frequently is AVB.

Conclusions. The study features of conduction disorders in aortic valve diseases showed predominantly AVB. It was found a strong correlation between the severity of aortic valve diseases and frequency of detecting AVB.

Key words. Conduction disorders, aortic stenosis, aortic regurgitation.

PARTICULARITĂȚILE DE EVOLUȚIE A PACIENȚILOR CU ENDOCARDITĂ INFEȚIOASĂ STAFILOCOVICĂ

Efimia Curudimov, Mihail Curudimov, Aramă Aureliu, Antoci Victoria, Mișenin Dmitri, Bîrcă Octavian

(Cond. șt. - Alexandra Grejdieru, dr. șt. med., conf. univ., cat Medicină Internă, Clinica Medicală nr.3, Disciplina Cardiologie)

Introducere. În ultimul secol etiologia endocarditei infecțioase (EI) s-a modificat semnificativ. Streptococii orali au cedat locul agenților agresivi, în special stafilococilor, a căror incidență se estimează între 20,5% și 50,7%. EI stafilococică (EIS) are evoluție rapidă spre complicații și deces în absența tratamentului, emboliile constituind una din principalele cauze de deces în 24 - 50% cazuri.

Scop. Studierea particularităților evoluției EIS.

Material și metode. Studiul a inclus 29 pacienți cu diagnosticul de EIS și 32 cu EI non-stafilococică (EINS), internați în IMSP, Institutul de Cardiologie și SCM „Sfânta Treime” în perioada 2008 - 2014.

Rezultate. EIS versus EINS s-a dezvoltat mai frecvent la pacienții cu vârsta 21-44 ani (34,5% vs 18,8%), implicând preponderent valvele intacte (41,4% vs 25%). În EIS a fost mai frecvent afectat cordul drept în 34,5% comparativ cu EINS în 6,3%, cu predominarea afectării valvei tricuspide. EIS mai des a debutat acut (55,2%), iar EINS – subacut (56,3%). Din factorii cauzativi în EIS a prevalat utilizarea intravenoasă a drogurilor în 27,6%, cateterele i/v – 13,8%. Rata emboliilor a fost mai înaltă la pacienții cu EIS față de EINS (34,5% vs 9,4%), cu predominarea emboliilor pulmonare (80%) urmate de embolii splenice (10%).

Concluzii. EIS este o maladie gravă, cu debut acut și complicații frecvente, afectând preponderent populația tânără și endocardul cordului drept.

Cuvinte cheie. Endocardită infecțioasă, stafilococ, embolii.

EVOLUTION FEATURES IN PATIENTS WITH STAPHYLOCOCCAL INFECTIVE ENDOCARDITIS

Efimia Curudimov, Mihail Curudimov, Aramă Aureliu, Antoci Victoria, Mișenin Dmitri, Bîrcă Octavian

(Sci. adviser: Grejdieru Alexandra, PhD., associate prof., chair of Internal Medicine, Medical Clinic № 3, Cardiology).

Introduction. In the last century the etiology of infectious endocarditis (IE) significantly changed. Oral streptococci were replaced by aggressive agents, particularly Staphylococci, whose incidence is estimated between 20.5% and 50.7%. Staphylococcal infective endocarditis (SIE) is rapidly evolving to complications and death in the absence of treatment, emboli being one of the main causes of death in 24-50% of cases.

Purpose. To study the evolution features of SIE.

Material and methods. The study included 29 patients diagnosed with SIE and 32 patients with non-SIE hospitalized in the Institute of Cardiology and Municipal Hospital "Sfanta Treime" between 2008 and 2014.

Results. SIE versus non-SIE developed more frequently in patients aged 21-44 years (34.5% vs 18.8%), involving mostly intact valves (41.4% vs 25%). Right heart was most commonly affected in SIE compared to non-SIE (34.5% vs 6.3%), with predominance of the tricuspid valve damage. SIE often had an acute onset (55.2%), while non-SIE mostly subacute one (56.3%). Predisposing conditions in SIE were mainly intravenous drug use in 27.6% and intravenous catheters in 13.8% of cases. Embolism rate was higher in patients with SIE (34.5% vs 9.4%) with the prevalence of pulmonary embolism (80%) followed by splenic embolism (10%).

Conclusions. SIE is a serious disease with an acute onset and frequent complications, affecting mainly young population and the right heart endocardium.

Key words. Endocarditis, staphylococcus, embolism.

INFLUENȚA RISCULUI CARDIOVASCULAR ASUPRA PROGNOSTICULUI PACIENȚILOR CU SINDROM CORONARIAN ACUT FĂRĂ SUPRADENIVELARE DE SEGMENT ST ÎN PERIOADA DE SPITALIZARE

Dogot Marta

(Cond. șt. – Natalia Caproș, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat Medicina Internă, Clinica medicală nr.1)

Introducere. Cardiopatia ischemică prezintă o cauză principală de deces, de internare în spital în populația adultă și de o vârstă înaintată.

Scop. Evaluarea riscului cardiovascular după scorul GRACE și aprecierea influenței lui asupra prognosticului pe termen scurt la pacienții cu sindrom coronarian acut fără supradenivelare de segment ST.

Material și metode. În cercetare au fost incluși 112 pacienți, ce au fost spitalizați în Spitalul Clinic Municipal “Sfânta Treime” din Chișinău, în perioada august-noiembrie 2013 cu diagnosticul de sindrom coronarian acut fără supradenivelare de segment ST.

Rezultate. 87,5% pacienți au prezentat risc minor și intermediar după scorul GRACE pe termen scurt, iar 12,5% - risc major. La pacienții cu risc major s-a determinat mai frecvent diabet zaharat, hipertensiune arterială, surplus de masa corporală, prezența subdenivelării segmentului ST pe traseul electrocardiografic în 71,42% cazuri, fracția de ejeție a ventriculului stâng scăzută în 84,62% cazuri, nivele crescute ale troponinelor serice în 85,71% cazuri și au avut și cele mai grave complicații: insuficiență cardiacă grad II Killip constatată în 64,29% din cazuri, grad IV Killip în 7,14% cazuri și șocul cardiogen, edemul pulmonar depistat la fel în 7,14% cazuri.

Concluzii. Pacienții cu risc înalt de dezvoltare de evenimente cardiovasculare față de cei cu risc minor și intermediar au avut o gamă mai largă de factori de risc, modificări mai frecvente ale segmentului ST pe electrocardiogramă, fracție de ejeție redusă a ventriculului stâng (<50%), prezența troponinelor în serul sanguin și cele mai grave complicații: insuficiență cardiacă grad II, IV Killip, șoc cardiogen, edem pulmonar.

Cuvinte cheie. Sindrom coronarian acut, scor de risc GRACE.

EFFECTS OF CARDIOVASCULAR RISK ON THE PROGNOSIS OF PATIENTS WITH ACUTE CORONARY SYNDROME AND NON-ST SEGMENT ELEVATION DURING HOSPITALIZATION

Dogot Marta

(Sci.adviser: Natalia Caproș, PhD., associate prof., chair of Internal Medicine No 1)

Introduction. Ischemic cardiomyopathy is the main cause of death and admission to the hospital in the adult and old population.

Purpose. The purpose of our research was to assess the cardiovascular risk by GRACE score as well as the influence of the short-term prognosis in patients with non-ST elevated acute coronary syndrome (NSTE-ACS).

Material and methods. The research included 112 patients with the diagnosis of NSTE-ACS hospitalized in the Municipal Hospital „Sfânta Treime” in Chișinău, in august-november 2013.

Results. 87.5% patients showed short-term minor and intermediate risk by GRACE score for a short time and 12.5% - a major risk. The high-risk patients were most often established: diabetes mellitus, hypertension, excess body weight, presence of ST segment depression in the electrocardiogram (71.42% of cases), reduced left-ventricular ejection fraction (84.62%), increased levels of serum troponines (85.71%) and showed the most severe complications: Killip II degree cardiac insufficiency (64.29%), Killip IV degree (7.14%), but also cardiogenic shock and pulmonary edema detected in 7.14% of cases.

Conclusions. Patients at high risk of developing cardiovascular events as against those with minor and intermediate risks with a broader range of risk factors, frequent changes in the ST segment in the electrocardiogram, reduced left ventricular ejection fraction (<50%), showed the presence of increased levels of serum troponines and most serious complications: grade II heart failure, Killip IV cardiac insufficiency, cardiogenic shock, pulmonary edema.

Key words. Acute coronary syndrome, GRACE risk score.

TULBURĂRILE RITMULUI CARDIAC LA PACIENȚII CU BRONHOPNEUMOPATIE CRONICĂ OBSTRUCTIVĂ

Eugenia Gurjui

(Cond. șt. - Calancea Valentin, dr. șt. med., conf. univ., Clinica Medicală nr.6, disciplina Boli Ocupaționale)

Introducere. Conform OMS, bronhopneumopatia cronică obstructivă este a patra cauză de mortalitate în lume.

Scop. Examinarea tulburărilor ritmului cardiac la pacienții BPCO.

Material și metode. În studiu au fost incluși 35 bolnavi cu BPCO stabil. Pacienții au fost randomizați în 2 loturi: lotul de bază (n=20) cu BPCO st. II-III și cord pulmonar cronic (CPC) compensat; lotul martor (n=15) cu bronșită cronică neobstructivă (BCN). Aprecierea tulburărilor de ritm cardiac a fost efectuată prin metoda ECG și monitorizarea Holter ECG, apreciindu-se frecvența contracțiilor cardiace (FCC), ritmul cardiac, axa electrică cordului (AEC), tulburări de ritm și de conducere, prezența și gradul de hipertrofie ventriculară.

Rezultate. Au fost depistate următoarele dereglări de ritm: tahicardie sinusală la 52,0% din pacienții lotului I, comparativ cu doar 2 (13,2%) din lotul II; fibrilație atrială permanentă la 3 (12,0%) din lotul de bază și la 1 (6,7%) din lotul martor; tahicardie supraventriculară paroxistică la 7 (28,0%) din lotul de bază și la 2 (13,3%) din lotul martor; la 17 (68,0%) pacienți din lotul de bază s-a înregistrat extrasistolie supraventriculară și la 16 (64,0%) – extrasistolie ventriculară. În lotul martor, aceste manifestări s-au depistat la 2 (13,3%) și la 0 (0,0%) pacienți.

Concluzii. Rezultatele studiului au confirmat prezența diverselor tulburări de ritm cardiac cât la pacienții cu BPCO cât și la cei cu BCN. Pacienții cu BPCO aritmiile cardiace au fost mai frecvente (de 8 ori) și mai grave.

Cuvinte cheie. Bronhopneumopatia cronică obstructivă, axul electric al cordului, frecvența cardiacă.

THE DISORDERS HEART RATE AT PATIENTS WITH CHRONIC OBSTRUCTIVE PULMONARY

Eugenia Gurjui

(Sci. adviser: Calancea Valentin, PhD., assoc. prof., Medical Clinic nr.6, discipline Occupational Diseases)

Introducin. According OMS statistics COPD is the fourth worldwide cause of death.

Purpose. Examination of cardiac rhythm of disorders in patients with chronic obstructive pulmonary disease (COPD).

Material and methods. The study included 35 patients with stable COPD. Patients were randomized into two groups: basic (n = 20) COPD st. II-III and chronic pulmonary heart (CPH) compensated: control group (n = 15) with chronic unobtrusive bronchitis (CBU). Assessment of cardiac rhythm disorders was performed by ECG and monitoring Holter ECG, assessing the frequency of cardiac contraction (FCC), heart rate, electrical axis of heart (AEH), rhythm disorders, and leading, the presence and degree of ventricular hypertrophy.

Results. Were detected the following rhythm disturbances: sinus tachycardia in 52,0% of patients in group I compared with only 2 (13,2%) in group II; permanent atrial fibrillation in 3 (12,0%) of the main group and 1 (6,7%) in the control group; paroxysmal supraventricular tachycardia in 7 (28,0%) of the main group and in 2 (13,3%) in the control group; at 17 (68,0%) patients in the main group has been extrasistolie supraventricular and 16 (64,0%) - ventricular extrasystole. In the control group, these events were detected in 2 (13,3%) and 0 (0,0%) patients.

Conclusions. Study results confirmed the presence of various heart rhythm disorders as COPD patients and in those with CBU. In COPD patients with cardiac rhythm disturbances were more frequent (8 times) and more serious.

Key words. Chronic obstructive pulmonary, electrical axis of heart, cardiac contraction.

BIOR- DARUL NATURII PENTRU SĂNĂTATE

Ecaterina Luca

(Cond. șt. - Nicolae Bodrug, dr. șt. med., prof. univ., Clinica Medicală Nr.6, disciplina Boli Ocupaționale)

Introducere. Intensitatea modului contemporan de viață, stresul, malnutriția, calitatea joasă a alimentelor, interacțiuni ale factorilor și agenților toxici, sunt cauzele degradării premature a tuturor sistemelor de organe ale organismului uman. Valorificarea unor noi surse de materie primă vegetale pentru producerea preparatelor medicamentoase este o preocupare majoră pentru biotehnologia medicală. Printre acestea, una din cele mai solicitate surse de compuși bioactivi cu efecte farmacoterapeutice pozitive este Spirulina, componentul de bază al BioR-ului ce asigură derularea normală a proceselor vitale în organismul uman.

Scop. Aprecierea eficacității clinico-paraclinice a tratamentului complex cu preparatul BioR la pacienții cu diverse forme nozologice patologice.

Material și metode. Studiile clinice ale preparatului BioR au fost efectuate în cadrul USMF „Nicolae Testemițanu” și a instituțiilor medicale din țară, în baza grupurilor de pacienți tematici, supuși tratamentului complex cu preparatul BioR, evaluați clinic cât și paraclinic.

Rezultate. În rezultatul studiilor efectuate au fost stabilite indicațiile de administrare a preparatului BioR: pancreatita cronică în acutizare, hepatitele virale, cirozele hepatice virale, toxice, encefalopatie portohepatică, dislipidemii, imunodeficiență, prostatita cronică, adenomul de prostată, afecțiuni vulvovaginale, afecțiunile dermatomicotice, tratamentul local al plăgilor, afecțiunile cavității bucale.

Concluzii. La pacienții tratați cu preparatul BioR s-a observat o normalizare evidentă a abilității funcționale a organismului, fapt exprimat atât clinic, cât și paraclinic mult mai rapid și stabil în cadrul tuturor nozologiilor studiate.

Cuvinte cheie. BioR, tratament complex, forme nozologice patologice.

BIOR- NATURE'S GIFT TO HEALTH

Ecaterina Luca

(Sci. adviser: Nicolae Bodrug, PhD., Medical Clinic nr. 6, discipline Occupational Diseases)

Introduction. The intensity of the contemporary life, stress, malnutrition, poor quality of food, interactions of factors and toxic agents are the causes of premature degradation of all organ systems of the body. Exploiting new sources of raw material for the production of medicinal preparations plant is a major concern for medical biotechnology. Among them, one of the most popular sources of bioactive compounds with positive therapeutic pharmacological effects is Spirulina, the basic component of BioR, that ensures the normal vital processes in the human body.

Purpose. Clinical and laboratory assessment of the effectiveness of complex treatment with BioR in patients with various pathological forms.

Material and methods. Clinical studies were conducted in the State University of Medicine and Pharmacy «Nicolae Testemițanu" and different medical institutions, studies based on patient groups, that benefited a complex treatment with BioR, evaluated on clinical and laboratory indices.

Results. As a result of studies were established management guidelines of BioR: chronic pancreatitis flare, hepatitis, liver viral and toxic cirrhosis, porto hepatic encephalopathy, dyslipidemia, immunodeficiency, chronic prostatitis, prostate adenoma, vulvovaginal disorders, dermatomycotic diseases, local treatment of wounds and the condition of the mouth.

Conclusions. BioR treated patients showed a normalization of functional ability of the body, reflected by normalization of clinical and laboratory indices, much faster and stable in all studied pathologies.

Key words. BioR, complex treatment, various pathological forms.

PNEUMONIILE COMUNITARE LA PACIENȚII SUPRAPONDERALI

Alina Micleușanu

(Cond. șt. – Tatiana Dumitraș, dr. șt. med, conf. univ., cat Medicină Internă, Clinica Medicală nr.1)

Introducere. Actualmente în literatura de specialitate nu există o opinie comună despre influența supraponderiei asupra evoluției pneumoniilor comunitare (PC), fiind descris chiar și efectul paradoxal (pozitiv) al obezității.

Scop. Elucidarea particularităților etiologice și clinico-paraclinice ale PC la pacienții supraponderali.

Material și metode. Studiul cuprinde 50 de pacienți repartizați în două loturi: 25 supraponderali și 25 normoponderali, care au fost examinați complex (clinic, bacteriologic, radiologic).

Rezultate. În etiologia PC la supraponderali domină microorganismele gram pozitive: *Streptococcus pyogenes* - 40 % (10/25), urmat de *Streptococcus pneumoniae* - 32% (8/25), *Staphylococcus aureus* 20% (5/25) cazuri, fără diferențe semnificative cu normoponderalii. Tabloul clinic al pneumoniilor comunitare a fost marcat de un debut acut în 76% (19/25) cazuri la supraponderali și în 40 % (10/25) la normoponderali ($p < 0,05$), în lotul I semnificativ mai frecventă fiind înregistrată dispneea – 88% (22/25) vs 52% (13/25). Expresia sindromului de răspuns inflamator sistemic (febră, tahicardie, tahipnee, leucocitoză, VSH) nu s-a deosebit între loturile comparate. Radiografia toracelui a pus în evidență prezența epanșamentului pleural doar la pacienții supraponderali – 8% (2/25) cazuri. Termenele de involuție clinică și rezoluție radiologică au fost fără diferențe statistic semnificative între loturi

Concluzii. Agentul etiologic dominant al pneumoniilor comunitare la supraponderali a fost *Streptococcus pyogenes*. La supraponderali mai frecvent a fost înregistrată dispneea și epanșamentul pleural. Involuția clinico-radiologică a pneumoniilor la pacienții supraponderali nu s-a deosebit de pacienții normoponderali.

Cuvinte cheie. Pneumonii comunitare, supraponderali, particularități.

COMMUNITY-ACQUIRED PNEUMONIA IN OVERWEIGHT PATIENTS

Alina Micleușanu

(Sci.adviser: Tatiana Dumitraș, PhD., associate prof., chair of Internal Medicine, Medical Clinic No. 1)

Introduction. Currently in the specialized literature there is no common opinion about the influence of overweight on the evolution of community-acquired pneumonia (CAP), even paradoxical (positive) effect of obesity was described.

Purpose. The elucidation of etiological, clinical and paraclinical features of the CAP in overweight patients.

Material and methods. The study included 50 patients divided into two groups: 25 overweight and 25 normal weight patients. The patients were examined clinically, microbiologically and performed chest X-ray.

Results. In the etiology of CAP in overweight patients gram positive microorganisms dominated: *Streptococcus pyogenes* in 40% (10/25) cases, followed by *Streptococcus pneumoniae* in 32 % (8/25) and *Staphylococcus aureus* in 20 % (5/25), without any significant difference between them and the normal weight patients. The clinical presentation of CAP was characterized by an acute onset in 76% (19/25) cases in overweight and 40 % (10/25) cases in normal weight patients ($p < 0.05$), in the first group dyspnoea was registered significant more frequently - 88 % (22/25) versus 52 % (13 /25) cases. Expression of systemic inflammatory response syndrome (fever, tachycardia, tachypnoea, leukocytosis, ESR) was not different between the compared groups. The chest X-ray showed the presence of pleural effusion only in overweight patients - 8% (2/25) cases. The registered clinical involution and radiological resolution periods didn't show any statistically significant differences.

Conclusions. The dominant etiological agent of the community-acquired pneumonia in overweight patients was *Streptococcus pyogenes*. Dyspnoea and pleural effusion were more frequently recorded in overweight patients. The clinical and radiological pneumonia involution results showed no difference between overweight and normal weight patients.

Key words. Community-acquired pneumonia, overweight, features.

IMPLICAȚII SISTEMICE ȘI METABOLICE ÎN BRONHOPNEUMOPATIA OBSTRUCTIVĂ CRONICĂ

Ina Sîrghi

(Cond.șt. – Eudochia Țerna, dr. șt. med., conf. univ., cat. Medicină Internă, Clinica medicală Nr.1)

Introducere. Sunt din ce în ce mai multe dovezi că BPOC este o boală complexă, având la bază un proces inflamator cronic, care se extinde la mușchii scheletici, sistemul osos, metabolic și care implică mai mult decât obstrucția căilor aeriene, cu efecte profunde asupra funcției cardiace și a schimbului de gaze, provocând consecințe sistemice.

Scop. Evaluarea particularităților implicării sistemice și metabolice a BPOC.

Material și metode. Studiul dat este bazat pe rezultatele unei cercetări observaționale a 54 pacienți: 16 femei (29,6%) și 38 bărbați (70,4%) cu BPOC, care se găseau la tratamentul de staționar în Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”. Vârsta pacienților examinați a variat între 42 și 82 de ani, cu vârsta medie de $58,4 \pm 2,2$ ani. Diagnosticul de BPOC s-a stabilit conform recomandărilor GOLD (2012).

Rezultatele. Au fost analizate în cadrul studiului manifestările extrapulmonare și am constatat că la majoritatea pacienților s-au depistat dureri precordiale (66,6%), palpitații (85,2%), cefalee (50%), diminuarea poftei de mâncare (51,9%). La 43 (79,6%) pacienți existau comorbidități cardiovasculare ca: hipertensiune arterială la 34 (81,4%) pacienți, boala cardiacă ischemică la 30 (55,6%) pacienți, fibrilație atrială la 12 (22,2%) pacienți.

Concluzii. S-a constatat o prevalență mai mare a implicațiilor cardiovasculare, cum sunt aritmiile, hipertensiunea arterială, boala cardiacă ischemică, dar și prezența ratei înalte de manifestări extrapulmonare a BPOC-ului, exprimate prin palpitații, dureri precordiale și cefalee.

Cuvinte cheie. BPOC, manifestări sistemice, patologia cardiovasculară.

SYSTEMIC AND METABOLIC INVOLVEMENT IN CHRONIC OBSTRUCTIVE PULMONARY DISEASE

Ina Sîrghi

(Sci. adviser: Eudochia Terna, PhD., associate prof., chair of Internal Medicine, Medical Clinic Nr.1)

Introduction. There is increasingly more evidence that COPD is a complex disease, based on the inflammatory process, which tends to affect skeletal muscles, bones, metabolism and implies not only the obstruction of airways, with a lot of effects on cardiac function and gas exchange, but also causing systemic impact.

Purpose. Evaluation of systemic involvement and metabolic features of COPD.

Material and methods. This study was based on the results of an observational research in 54 patients: 16 females (29,6%) and 38 males (70,4%) with COPD, who underwent treatment in the inpatient unit of the Clinical Municipal Hospital „Sfanta Treime”. The age of the examined patients ranged between 42 and 82 years, mean age 58.4 ± 2.2 years. The diagnosis of COPD was established according to the GOLD (2012) recommendation.

Results. There were analyzed extrapulmonary manifestations and it was established that most of the patients had chest pain (66,6%), palpitations – 46 (85,2%), 27 (50%) patients had headache, decreased appetite – 28 (51,9%). 43 (79,6%) patients had cardiovascular comorbidities such as arterial hypertension - 44 (81,4%) patients, ischemic heart disease at 30 (55,6%) patients, atrial fibrillation 12 (22,2%) patients.

Conclusions. It was established a higher prevalence of cardiovascular implications, like arrhythmias, arterial hypertension, ischemic heart disease, and also a high rate of extrapulmonary manifestations of COPD, like palpitations, chest pain and headache.

Key words. COPD, systemic manifestations, cardiovascular pathology.

PARTICULARITĂȚI CLINICO-EVOLUTIVE ȘI PARACLINICE ALE ULCERULUI GASTRIC ȘI DUODENAL ÎN ASOCIERE CU PANCREATITA CRONICĂ

Ecaterina Șcepilova

(Cond. șt. – Ghenadie Bezu, dr. șt. med., conf. univ., Clinica Medicală nr.7)

Introducere. Grație topografiei anatomice și interrelațiilor fiziologice foarte strânse între stomac, duoden și pancreas, afectarea unuia dintre aceste organe poate provoca dereglări funcționale și chiar organice din partea celorlalte organe, ceea ce a și determinat scopul studiului.

Scop. Studiarea particularităților clinico-evolutive și paraclinice ale ulcerului gastric și duodenal în asocieră cu pancreatita cronică.

Material și metode. Au fost investigați 2 loturi de pacienți, I - 12 pacienți cu ulcer gastric și duodenal (UGD) în acutizare fără pancreatită cronică asociată și II - 19 pacienți cu UGD în acutizare asociat cu pancreatită cronică.

Rezultate. I lot- au manifestat pirozis (n=9), meteorism (n=3), xerostomie (n=5), grețuri (n=8), pierdere ponderală (n=5), vome (n=2), complicații (n=1). II lot- pirozis (n= 13), meteorism (n=15), xerostomie (n=9), grețuri (n= 12), pierdere ponderală (n= 3), vome (n= 7), constipații (n= 6), complicații (n=7).

Concluzii. Particularitățile clinice ale UGD în asocieră cu pancreatita cronică sunt caracterizate prin faptul, că la simptomele caracteristice UGD se adaugă cele ale pancreatitei cronice, cu sindrom dispeptic mai pronunțat, cu meteorism și constipații, cu o incidență mai crescută a vomelor, iar durerea își schimbă caracterul. Deseori se atestă dereglări ușoare a funcțiilor exocrine ale pancreasului. Evolutiv este caracteristică apariția mai frecventă a complicațiilor, în primul rând a hemoragiei.

Cuvinte cheie. Ulcer gastric și duodenal, pancreatita cronică

CLINICAL FEATURES, COURSE AND PARACLINICAL DATA OF GASTRIC AND DUODENAL ULCERS WITH CONCOMITANT CHRONIC PANCREATITIS.

Ecaterina Șcepilova

(Sci. adviser: Ghenadie Bezu, Ph.D., associate prof., Clinique nr.7)

Introduction. Due to the anatomical topography and very close physiological relationship between stomach, duodenum and pancreas, the impairment of one of these organs can cause functional and even organic disorders from the side of other organs.

Purpose. The study of the clinical features, course and paraclinical data of gastric and duodenal ulcers with concomitant chronic pancreatitis.

Material and methods. Two groups of patients were investigated, I - 12 patients who have acute gastric and duodenal ulcers without concomitant chronic pancreatitis, and II - 19 patients who have gastric and duodenal ulcers with concomitant chronic pancreatitis.

Results. *First group manifested heartburn* (n=9), bloating (n=3), xerostomia (n=5), nausea (n=8), weight loss (n=5), vomiting (n=2), complications (n=1). *II group - heartburn* (n= 13), bloating (n=15), xerostomia (n=9), nausea (n= 12), weight loss (n= 3), vomiting (n= 7), constipation (n= 6), complications (n=7).

Conclusions. Clinical features of gastric and duodenal ulcers in association with chronic pancreatitis are characterized by the fact that to the characteristic symptoms of gastric and duodenal ulcer are added symptoms of chronic pancreatitis with a more pronounced dyspeptic syndrome, bloating and constipation and more frequent vomiting, but pain changes its character. These patients are observed to have light disorders of exocrine functions of the pancreas. The evolution is characterized by more frequent complications, primarily by hemorrhage.

Key words. Gastric and duodenal ulcers, chronic pancreatitis

COMORBIDITĂȚI ÎN GUTĂ

Nina Zubrițchi

(Cond. șt. - Larisa Rotaru, conf. univ., Disciplina Reumatologie și Nefrologie)

Introducere. La baza dezvoltării gutei stă dereglarea metabolismului purinic. Conform OMS din anul 2000 guta a fost inclusă în grupul patologiilor, legate de obezitate, așa cum sunt hipertensiunea arterială, boala coronariană, ictusul, diabetul zaharat tip 2 (OMS, 2000).

Scop. Studiarea sindromului metabolic și factorilor de risc în gută și aprecierea evoluției bolii.

Material și metode. Retrospectiv și prospectiv au fost analizați 52 pacienți cu gută conform criteriilor de clasificare (S.L.Wallace, 1977). Vârsta medie a pacienților și durata bolii la momentul adresării în secția reumatologie și artrologie IMSP SCR au alcătuit 51,8 și 6,1 ani, respectiv. La 52 (100%) pacienți a fost prezentă artrita, la 38 (73%) pacienți au fost prezenți tofi gutoșisubcutanați.

Rezultate. S-a stabilit că dezvoltarea gutei este precedată de obezitate și hipertensiune arterială, totodată, cu cât mai obezitatea este mai precoce cu atât mai repede se dezvoltă primul acces de gută. La pacienții, la care obezitatea s-a dezvoltat în prima și a doua decadă a vieții, primul atac gutos s-a dezvoltat la 38,3 și 43,7 ani, respectiv. Dacă obezitatea s-a dezvoltat în decadele 5 sau 6 a vieții, atunci primul atac gutos s-a dezvoltat mai târziu, la 47,4 și 50,9 ani, respectiv.

Concluzii. Printre factorii de risc de dezvoltare a gutei au fost evidențiați – consumul excesiv al alcoolului, obezitatea, dislipidemia și prezența diabetului zaharat.

Cuvinte cheie. Guta, sindrom metabolic, hipertensiunea arterială, obezitate.

COMORBIDITIES IN GOUT

Nina Zubritski

(Sci. adviser: Larisa Rotaru, PhD., asociet prof., cat of Rheumatology and Nephrology)

Introduction. Gout is a metabolic disorder of purine bases. The report from the WHO 2000 gout was ranked among the diseases associated with obesity, arterial hypertension, coronary heart disease, insult, type 2 diabetes.

Purpose. To examine the metabolic syndrome and risk factors for gout and to assess their importance for the disease.

Material and methods. Retrospectively and prospectively 52 patients examined had gout, diagnosed on the basis of the classification criteria (S. L. Wallace, 1977). The average age of patients and duration of the disease at the time of treatment in the department of rheumatology and arthrology RCH was 51.8 and 6.1 years, respectively. 52 patients were diagnosed with arthritis, 38 (73%) patients had subcutaneous tophi.

Results. It was found that obesity and arterial hypertension precedes the development of gout, thus, the sooner patients developed obesity, the earlier development of the first noted gouty arthritis. In particular, obesity patients that developed during the first or second decade of life, the first gouty arthritis developed in 38.3 and 43.7 years, respectively. If obesity is developed on the 5th or 6th decade, the first gouty arthritis developed somewhat later - in 47.4 and 50.9 years, respectively.

Conclusions. Among the risk factors for patients with gout were identified - excessive alcohol intake, obesity, dyslipidemia, and diabetes mellitus.

Key words. Gout, metabolic syndrome, arterial hypertension, obesity.

EPIDEMIOLOGIA INTOXICAȚIILOR ACUTE EXOGE LA COPII

Ludmila Hadîrcă

(Cond.șt. - Ana Oglindă, dr. șt. med., conf. univ., cat. Medicină Urgentă)

Introducere. Intoxicațiile acute exogene la copiii rămân o cauză majoră a morbidității și mortalității infantile.

Scop. Evaluarea epidemiologică a copiilor cu intoxicații acute exogene vs. administrare de antidoti în termeni precoci.

Material și metode. Materialul studiului a constituit 476 de fișe medicale ale copiilor cu intoxicații acute exogene care s-au internat în departamentul de urgență a IMȘIC, în perioada 5 ianuarie 2013 și pînă pe 12 martie 2014.

Rezultate. Studiul a constatat următoarele: 288 dintre copii au primit îngrijiri medicale în departamentul de urgență, iar 188 dintre copii în stări grave cu pericol pentru viață s-au transferat în secția reanimare pediatrică și toxicologie. După vîrstă: primul vîrf a constituit copiii cu vîrsta pîna la 6 ani - 255 de cazuri; al doilea vîrf s-a înregistrat la copiii mai mari de 12 ani - 97 de cazuri. În transportarea copiilor a prelevat asistența medicală de urgență - în 440 de cazuri. Rezultatele evaluării spectrului epidemiologic al copiilor cu intoxicații exogene a demonstrat următoarele: o prevalență înaltă a intoxicațiilor cu medicamente (224 de copii); urmată de intoxicații cu casnice (71 de copii), alcool (40 de copii), ciuperci (36 de copii), monoxid de carbon (32 de copii); iar intoxicația cu etnobotanice, opiacee, rodenticide, pesticide, plante otrăvitoare constituind fiecare sub 10 cazuri, etiologie neidentificată a intoxicației - la 61 copii. La etapa de prespital, în departamentul de urgență s-a inițiat administrarea de antidoturi - la 35 de pacienți, în cazul copiilor cu manifestări și toxicodroame specifice intoxicației.

Concluzii. În structura epidemiologică a intoxicațiilor la copii a predominat intoxicația cu medicamente, urmată de casnice, totodată numărul de copii cu intoxicații de etiologie neidentificată rămîne mare 12,8%, indice care justifică aplicarea obligatorie a screeningului urinar și a concentrației plasmatică a toxicului pentru aplicarea antidoturilor copiilor cu intoxicații exogene în termeni precoci.

Cuvinte cheie. Intoxicații, copii, urgențe, antidoturi.

EPIDEMIOLOGY OF ACUTE EXOGENOUS INTOXICATIONS

Ludmila Hadîrcă

(Sci. adviser: Ana Oglinda, PhD., associate prof., chair of Emergency Medicine)

Introduction. Acute exogenous in children remain a major cause of infant morbidity and mortality.

Purpose. Epidemiological evaluation of children with acute exogenous intoxications vs. administration of antidotes in precocious terms.

Material and methods. The study material consisted of 476 medical records of children with acute exogenous intoxications who were admitted to the emergency department of the Institute of Mother and Child from 5 January 2013 – 12 March 2014.

Results. The study found the following from: 288 children received medical care in the emergency department but 188 of them in the life – threatening condition were transferred to the pediatric and toxicology resuscitation department. According to: the first level includes children to 6 years – 255 cases; the second level was registered in children younger 12 years – 97 cases. In the transportation of children emergency health care was provided in 440 cases. The evaluation result of the epidemiologic spectrum of children with exogenous intoxication showed the following a high prevalence of drug intoxications in 224 children; followed by intoxications with household things in 71 children, alcohol intoxications in 40 cases, mushrooms in 36 cases, carbon monoxide in 32 children; and ethno botanical intoxications, intoxications with opiates, rodenticides, pesticides, poisonous plants representing each less than 10 cases, unidentified etiology of intoxication in 61 children. At the pre-hospital stage, the emergency department initiated the administration of antidotes in 35 patients, in children with specific symptoms and combinations specific to intoxication.

Conclusions. The epidemiological structure of intoxications in children mainly was registered in intoxication with drugs, followed by household things, while the number of children with intoxications of unidentified etiology remains high at 12.8%, indicator that justifies the compulsory screening of urine and plasma concentration of toxic substance for administration of antidotes in children with exogenous intoxications in precocious terms.

Key words. Intoxications, children, emergencies, antidotes.

ACCIDENTUL VASCULAR CEREBRAL ISCHEMIC ȘI HEMORAGIC LA FEMEI ÎN PERIOADA PRE- ȘI POSTMENOPAUZALĂ

Evghenia Ciurac

(Cond. șt. – Elena Manole, dr. șt. med., conf. univ., cat. Neurologie)

Introducere. Accidentul cerebral vascular (AVC) ocupă locul trei în structura mortalității totale și reprezintă cauza majoră de dizabilitate. În general, 55% din toate AVC și 60% din toate decesele legate de AVC apar la femei.

Scop. Determinarea factorilor de risc pentru AVC la femei în perioada pre- și postmenopauzală.

Material și metode. Studiul a fost efectuat în cadrul Institutului de Neurologie și Neurochirurgie și a inclus 31 de pacienți cu AVC: 25 (81%) femei în postmenopauză și 6 (19%) – în premenopauză.

Rezultate. AVC-ul ischemic (39% cazuri – de origine aterotrombotică) a fost predominant atât în premenopauză cât și în postmenopauză (20 din 25 și 3 din 6 cazuri, respectiv).

Factori de risc nemodificabili identificați: vârsta ≥ 55 de ani (71%), AVC în antecedente (39%), ultimul - doar la femei în postmenopauză; cei modificabili identificați: hipertensiunea arterială (100%), obezitatea (71%), diabetul zaharat (26%). Dislipidemia și fibrilația atrială au fost constatate numai la femeile în postmenopauză (24% și 20%, respectiv). La femeile cu AVC în premenopauza au fost înregistrate migrena, cardiopatia reumatică, boli autoimune. Conform scorului NIHSS la femeile în premenopauză au predominat tulburările neurologice ușoare, iar în postmenopauză – cele moderate și severe.

Concluzii.

1. AVC de tip ischemic a predominat la femeile de toate vârstele, fiind în principal de origine aterotrombotică.
2. La femeile în postmenopauză a predominat hipertensiunea arterială și obezitatea, diabetul zaharat, dislipidemia, fibrilația atrială, AVC în antecedente, iar la femeile în premenopauză - migrena, cardiopatia reumatică, bolile autoimune.

Cuvinte cheie. Accident vascular cerebral, factori de risc, menopauză.

ISCHEMIC AND HEMORRHAGIC STROKE IN PRE- AND POSTMENOPAUSAL WOMEN

Evghenia Ciurac

(Sci. adviser: Elena Manole, PhD., associate prof., chair of Neurology)

Introduction. Stroke takes the third place in the structure of total mortality and it represents a major cause of disability. Fifty five percent of all strokes and 60% of all stroke-related deaths occur in women.

Purpose. Determination of risk factors for stroke in pre- and postmenopausal women.

Material and methods. The research was performed at the Institute of Neurology and Neurosurgery and included 31 patients with stroke: 25 (80.6%) postmenopausal women and 6 (19.4%) premenopausal women. During the study were established life history, BMI and stroke severity by NIHSS.

Results. Ischemic type dominates in the structure of stroke incidence in women, both before and after menopause (20 of 25, 3 of 6 cases, respectively), being in most cases of atherothrombotic origin (39%). Identified non-modifiable risk factors are following: age over 55 years (70.9%), history of stroke (38.7%), which was found only in postmenopausal women. Among modifiable risk factors more common are: hypertension (100%), obesity (70.9%), diabetes mellitus (25.8%). Dyslipidemia and atrial fibrillation were found only in postmenopausal women (24% and 20%, respectively). In premenopausal women were detected migraine, rheumatic cardiopathy, and autoimmune diseases. NIHSS score revealed that among premenopausal women light neurological disorders predominate, among postmenopausal women - moderate and severe one.

Conclusions.

1. Ischemic type of stroke is prevalent among women of all ages, mainly being of atherothrombotic origin.
2. In postmenopausal women predominate hypertension and obesity of more severe degree, diabetes, dyslipidemia, atrial fibrillation, stroke history, and in premenopausal women - migraine, rheumatic cardiopathy, and autoimmune diseases.

Key words. Stroke, menopause, risk factors.

QUALITY OF LIFE OF PATIENTS WITH MYASTHENIA GRAVIS

Suparskaia Olga

(Sci. adviser – Vitalie Lisnic, MD., PhD., prof. of Neurology)

Introduction. In the Republic of Moldova the number of annual causes of myasthenia gravis (MG) affects 40-60 persons per 1 million of adult population.

Purpose. The study of clinical-psychological aspects of myasthenia, as well as the life quality of patients with myasthenia gravis.

Material and methods. There were examined 10 inpatients with myasthenia gravis. All the patients have completed SF-36 questionnaire. For control group were chosen 20 health persons of adult population.

Results. The general meaning of physical component of patients' health with MG is at 29.5% less than in control group. The general meaning of psychological component of patients' health makes up at 23.2% less than in control group. In the group of women patients the life quality on parameters of physical component is lower at 12%, on psychological component is lower at 5% in comparison with men group. In the groups on the compensation degree, at patients with subcompensated form of disease the index of physical component of health is at 11% higher, but the psychological component is at 4.5% higher than at patients with decompensated degree of disease. When comparing the groups of patients with different clinical forms, the difference on general indices were 1.5%.

Conclusions. In patients with MG are decreased all the indices, which determine the main parameters of the life quality. Life quality influences not so much the clinical form of disease, as compensation degree of pathological process.

Key words. Myasthenia gravis, life quality.

STATUSUL EPILEPTIC NON CONVULSIV LA COPII

Calcii Cornelia, Trofim Rodica, Cozac Vitalii

(Cond. șt.- Svetlana Hadjiu, dr. șt. med., conf. univ., cat Pediatrie, clinica de Neurologie)

Introducere. Statusul epileptic (SE) este o problemă de urgență majoră în neurologia pediatrică, cu un risc înalt de morbiditate. SENC, este dificil de diagnosticat, deoarece nu se manifestă prin crize motorii, însă se exprimă clinic prin status mental alterat și tulburări comportamentale.

Scop. Studiarea particularităților clinice și paraclinice a SE la copii.

Material și metode. Studiu retrospectiv a 39 de copii cu SE (convulsiv și non-convulsiv), cu vârsta cuprinsă între 3 luni și 2,5 ani. Au fost efectuate teste de laborator, oftalmoscopia, EEG, TC și RMN cerebrală. Pentru stabilirea diagnosticului a fost utilizat Ghidul pentru evaluarea și managementul SE, 2012. 12 copii au fost diagnosticați cu SENC, 27 copii cu SE convulsiv.

Rezultate. SENC a fost stabilit la 30,79% din copii cu SE. Copiii cu SENC au prezentat următoarele particularități: o mare parte (41%) din aceștia erau sub vârsta de 1 an; s-a observat o prevalență a băieților (58%). Antecedentele întâlnite la copiii cu SENC au fost repartizate astfel: afectarea hipoxic-ischemică cerebrală (58,3%), infecțiile acute (25%), hemoragiile intracraniane (8,3%), epilepsiile refractare (8,3%). La majoritatea pacienților (83,3%) au fost înregistrate tablouri neuroimagistice anormale la examenul CT și RMN. EEG - activitate critică evidențiable, fără manifestări clinice asociate.

Concluzii. Copiii cu SENC de obicei prezintă un nivel alterat de conștiență, dar fără activitate convulsivă. Este foarte dificil de a stabili un diagnostic corect, deoarece există multe alte condiții patologice, care pot cauza alterarea conștienței la copii. Examenul EEG este util în astfel de cazuri.

Cuvinte cheie: Status epileptic, status epileptic non-convulsiv.

NON CONVULSIVE STATUS EPILEPTICUS IN CHILDREN

Calcii Cornelia, Trofim Rodica, Cozac Vitalii

(Sci. adviser: Svetlana Hadjiu, PhD., associate prof., chair of Pediatrics, Clinic of Child Neurology)

Introduction. Status epilepticus (SE) is a major clinical problem in child neurology with a high potential for morbidity. NCSE is difficult to diagnose due to absence of motor seizures, presenting only changes in behavior and consciousness.

Purpose. Focusing on clinical characteristics and diagnosis of NCSE in children.

Material and methods. 39 pediatric cases with SE (27 with CSE and 12 with NCSE) were examined. SE was diagnosed by the means of Neurocritical Care Society 2012 Guidelines. The age of the patients varied between 3 months and 2,5 years. We compared laboratory tests, ophthalmoscopy, EEG, computed and magnetic resonance tomography of each patient.

Results. NCSE was established in 30.79% of children with SE. The following characteristics of NCSE were identified: the major part (41%) of the patients were under age of one year; with a slight prevalence of boys (58%). Background pathology were distributed as follows: hypoxic-ischemic cerebral pathology (58,3%), acute infections (25%), intracranial hemorrhage (8,3%), refractory epilepsy (8,3%). The majority (83,3%) had pathologic changes on computed and magnetic resonance tomography. All patients presented on EEG critical changes without typical clinical manifestation.

Conclusions. NCSE in children denotes electrographic seizures without convulsive activity and often manifests as altered mental status. It may be difficult to diagnose in pediatric patients in whom changes of behavior and consciousness may not be as easily recognized as in adults. EEG examination plays a crucial role in the management of NCSE.

Key words. Status epilepticus, non convulsive status epilepticus.

STUDIUL NEUROLOGIC PROSPECTIV AL BOLNAVILOR HIV- INFECTAȚI CU MANIFESTĂRI NEUROLOGICE

Andrei Filioglo

(Cond. șt. - Mihail Gavriiliuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Neurologie)

Introducere. Frecvența afectării sistemului nervos central (SNC) în infecția cu HIV constituie 50-90%, a sistemului nervos periferic - 10-30% dintre pacienții infectați. O pătrime din totalul deceselor persoanelor HIV- infectate revin bolnavilor cu complicații neurologice.

Scop. Studiul particularităților afectării sistemului nervos la persoanele infectate cu virusul HIV.

Material și metode. Au fost evaluați 32 de pacienți. Criterii de includere au servit: statutul HIV- pozitiv, prezența manifestărilor neurologice și consimțământul informat al pacienților. Au fost descrise 5 cazuri clinice ale pacienților investigați, datele obținute au fost reprezentate în valori relative.

Rezultate. Eșantionul a inclus 23 bărbați (71,9%) și 9 femei (28,1%) cu vârstă medie de $36\pm 1,4$ ani. La 5 pacienți (15,6%) dereglările neurologice au fost manifestările primare ale HIV- infecției. Durata medie de evoluție a maladiei a constituit $6,3\pm 1$ ani. Pacienți au fost repartizați în conformitate cu clasificarea CDC. Doi pacienți (6,2%) au fost incluși în categoria A, 3 pacienți (9,4%) – în categoria B și 27 de pacienți (84,4%) - în categoria C. Categoria imunologică 1 a inclus 1 pacient (3,1%), categoria 2 - 6 pacienți (18,8%), și categoria 3 - 25 de pacienți (78,1%). Raportul mediu CD4+/CD8+ a constituit 0,21. Rata complicațiilor neurologice a constituit: encefalopatia - 31%, toxoplasmoza - 28%, polineuropatia - 22%, leucoencefalită multifocală progresivă - 16%, meningoencefalită - 9%, meningită - 6%, encefalomielită, neurosifilis - 3%. Rata mortalității a pacienților studiați a fost de 9,4%.

Concluzii. 1. NeuroSIDA se înregistrează la persoane tinere, apte de muncă.

2. Tulburările neurologice sunt asociate preponderant cu stadiul C₃.

3. Cele mai răspândite complicații neurologice au fost: encefalopatia, toxoplasmoza, polineuropatia.

Cuvinte cheie. Infecție cu HIV, sistem nervos.

PROSPECTIVE NEUROLOGICAL STUDY OF HIV- INFECTED PATIENTS WITH NEUROLOGICAL MANIFESTATIONS

Andrei Filioglo

(sci. adviser: Mihail Gavriiliuc, MD., prof., PhD., chair of Neurology)

Introduction. Central nervous system (CNS) affection frequency in HIV - infection represents 50-90%, and of peripheral nervous system - 10-30%. Twenty five percent of seropositive persons die due to neurologic complications.

Purpose. Establishing the particularities of nervous system injury in HIV - infected patients.

Material and methods. There were examined 32 patients. Inclusion criteria were the following: positive HIV status, presence of neurological disturbances and informed consent of patients. There were described 5 clinical cases of investigated patients. The obtained data were represented as relative values.

Results. The working group included 23 men (71,9%) and 9 women (28,1%) with mean age of $36\pm 1,4$ years. In 5 patients (15,6%) neurological disorders became the primary manifestations of HIV- infection. The average duration of the disease constituted $6,3\pm 1$ year. The patients were classified according to CDC classification. Two patients (6,2%) were included in the A category, 3 patients (9,4%) - in the B category, and 27 patients (84,4%) were referred to C category. The first category included 1 patient (3,1%), the second category - 6 patients (18,8%), the third category - 25 patients (78,1%). The average CD4+/CD8+ ratio constituted 0,21. The incidence of neurological disturbances constituted: encephalopathy - 31%, toxoplasmosis - 28%, polyneuropathy - 22%, PML - 16%, meningoencephalitis - 9%, meningitis - 6%, encephalomyelitis, neurosyphilis - 3%. Death rate was 9,4%.

Conclusions. 1. NeuroAIDS affects young, able-bodied persons.

2. Neurologic findings are mainly associated with C₃ stage of HIV infection

3. The most common neurological complications of HIV- infection are: encephalopathy, toxoplasmosis, polyneuropathy.

Key words. HIV infection, nervous system.

DURERI IN SPATE SI CALITATEA VIETII LA PACIENTII CU SINDROMUL DE SPATE OPERAT MULTIPLU

Levonenco Evghenii

(Cond. șt. – M. Sangheli, dr. șt. med., conf. univ., cat. Neurologie, USMF “Nicolae Testemitanu”)

Introducere. Raspindirea a durerii in spate are nivel de 40-80%, morbiditatea ei sta la 3-lea loc dupa bolile cardio-vasculare si oncologice. In 20-30% din toate casurile durerea este provocata de herniile in dicurile inervertebrale lombare, tratamentul chirurgical al carora poate provoca disvoltarea al sindromului de spate operat nereusit.

Scop. Aprecierea clinico-neurologica al rezultatelor postoperatorii la pacientii cu dureri in spate si concretizarea factorilor care influentez la aceste rezultate si care pot provoca aparinta recidivelor de durari.

Material și metode. Studiere a inclus 45 pacienti cu dureri în spate, care au fost operat anterior. Date registrate: anamneza, examinarea neurologica standarta, chestionarul Oswestry, chestionarul de Depresie si Anxietate Intraspitaliceasca, Scala Visuala Analogica(SVA).

Rezultate. Vârsta medie a fost 56 (18-70 ani), 71% - din mediul rural. La 70% a fost dezvăluit caracter cronic al durerii. Mai mult de o dată au fost operat 67% de pacienti. Durata medie a durerii a fost de 8 ani. Dureri de spate locale a dezvăluit în 53%, la 46% dureri iradiau în picior la diferite niveluri. În 51% agravarea durerii a fost asociata cu un efort fizic. Alte acuze: amorțeală în piciori 45%, slăbiciune musculară 26%, încălcare diurezei 20%, senzație de arsură 23%, dureri de cap 40%, dureri în piept 20%, dureri abdominale 23%. După SVA 46% de pacienti au marcat nivel de durere între 6-9 puncte. În 48% intensitatea durerii după operatie a crescut. Rata desadaptarii a compus 56%. Anxietatea și depresia au rată de 46% și 33% respectiv.

Concluzii. Pacientii cu sindrom de spate operat nereusit sunt mai în vârstă, au o frecvență mai mare de exacerbari, intensitatea si durata de durere, nivelul diferit de iradiere și alte acuze. Cu acest sindrom sunt asociate: desadaptarea, anxietate și depresie.

Cuvinte cheie. Hernie de disc lombar, dureri in spate, anxietate, depresie.

LOW BACK PAIN AND QUALITY OF LIFE IN PATIENTS WITH FAILED BACK SUGERY SYNDROME

Levonenco Evghenii

(Sci. adviser: M. Sangheli, MD., associate prof., chair of Neurology)

Introduction. Prevalence of low back pain reaches 40-80%, morbidity takes third place after cardiovascular and oncological diseases. In 20-30% of cases it is caused by herniated discs, surgical treatment of which may cause failed back surgery syndrome (FBSS).

Purpose. Clinical and neurological evaluation of surgical treatment results in case of patients with low back pain and clarifying the factors affecting the outcome of the operation and the appearance of recurrent pain syndrome.

Material and methods. Were included 45 patients with low back pain operated previously on herniated discs. Registered parameters: anamnesis, standard neurological examination, Oswestry questionnaire, Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS), Visual Analogue Scale (VAS).

Results. Average age 56 (18 to 70 y.o.), 71% - from rural areas. In 70% was revealed chronic character of pain. More than once have been operated 67% of patients. The average duration of pain was 8 years. Local back pain revealed in 53%, in 46 % pain irradiated in the leg at different levels. In 51% exacerbation of pain was associated with physical effort. Other complains: numbness in the legs 45%, muscular weakness 26%, violation of diuresis 20%, burning sensation 23%, headache 40%, chest pain 20%, abdominal pain 23%. After VAS 46% of patients marked level of pain between 6-9 points. In 48% of cases the intensity of pain after surgery increased. Disadaptation rate composed 56%. Anxiety and depression rate are 46% and 33% respectively.

Conclusions. Patients with failed back surgery syndrome are older, have a higher frequency of exacerbations, intensity and duration of pain, different irradiation and many other complaints. With FBSS were associated: disadaptation, anxiety and depression.

Key words. Herniated disc, low back pain, anxiety, depression.

TROMBOZA VENOASA CEREBRALA: CAUZE, PARTICULARITAȚI EVOLUTIVE.

Țopa Tatiana

(Cond. șt. - Manole Elena, dr. șt. med., conf. univ., cat. Neurologie).

Introducere. Tromboza cerebrală venoasă (TVC) este o patologie rară (0,22/100000 anual), însă la femeile tinere, din cauza utilizării contraceptivelor orale, a statutului procoagulant din perioada gravidității și post-partum, incidența crește (11,6/100000). Pronosticul este favorabil, cu excepția cazurilor cu tulburări de conștiință și hemoragii.

Scop. Evidențierea manifestărilor clinice și particularităților evoluției TVC asociată cu hemoragii intracerebrale și subarahnoidiene, dezvoltată în post-partum.

Material și metode. S-a evaluat cazul pacientei X, vîrsta de 28 ani, internată în Secția Neurourgente a INN cu acuze de cefalee difuză, severă, instalată brusc, slăbiciune în membrele stîngi.

Rezultate. Pacientei la patru zile după nașterea unui copil sănătos, se instalează brusc cefaleea severă urmată de greață, vomă repetată, slăbiciune în membrele stîngi, dezvoltă un acces epileptic tonico-clonic generalizat. Prin Angio-CT și IRM cerebral, depistăm tromboza sinusurilor sagital, transverse, asociate cu hemoragii intracerebrale și subarahnoidiene. Inițiat fiind tratamentul anticoagulant, antiepileptic, starea pacientei cu ameliorare. Externată în stare satisfăcătoare cu prescrierea tratamentului anticoagulant de durată.

Concluzii. Tromboza venoasă cerebrală trebuie suspectată în cazurile pacientelor post-partum cu sindrom cefalalgic de novo sever exprimat. Diagnosticul acestei patologii se poate stabili prin Angio-CT și IRM cerebral, deși acestea nu sunt standardele de aur. Utilizarea anticoagulantelor este tratamentul de elecție. Preparatele antiepileptice se asociază la prevenția sindromului convulsiv. Deși TVC era asociată cu hematoame și HSA, pronosticul este favorabil la abordarea terapeutică promptă și corectă.

Cuvinte cheie. Tromboza venoasă cerebrală, post-partum, anticoagulante.

CEREBRAL VENOUS THROMBOSIS: CAUSES, PARTICULARITIES OF EVOLUTION

Țopa Tatiana

(Sci. adviser: Manole Elena, PhD., associate prof., chair of Neurology)

Intoduction. Cerebral venous thrombosis (CVT) is a rare pathology (0.22/100000 annually). In young women, because of the use of oral contraceptives, procoagulant status during pregnancy and post-partum, incidence is increased (11.6/100000). The prognosis is favorable, except the cases with conscious disorders and haemorrhage.

Purpose. Emphasizing clinical features and peculiarities of CVT associated with intracerebral and subarachnoid haemorrhage developed during post-partum.

Material and methods. We evaluated patient X, aged 28, admitted to the Emergency Department of NNI complaining of sudden diffuse headache of moderate to severe intensity, weakness in the left limbs.

Results. On the 4-th day after delivering a healthy baby, a severe headache suddenly develops. Followed by nausea, repeated vomiting, weakness in the left limbs and a generalized tonic-clonic seizure. Angio-CT and brain MRI revealed sagittal, transverse sinus thrombosis, associated with intracerebral and subarachnoid haemorrhage. Anticoagulant and antiepileptic therapy are initiated and patient's condition improves. Discharged with a prescription of long-term anticoagulant therapy.

Conclusions. Cerebral venous thrombosis should be suspected in post-partum patients with severe de novo headache. Diagnosis can be determined by Angio-CT and MRI, although they are not the gold standard. The use of anticoagulants is the election treatment. Antiepileptic drugs are associated in case of seizure. Although CVT was with hematoma and SH, the prognosis is favorable if approached properly and promptly.

Key words. Cerebral venous thrombosis, post-partum, anticoagulants.

PARTICULARITĂȚILE EPIDEMIOLOGICE A PATOLOGIEI NODULARE ȘI AL CANCERULUI TIROIDIAN ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Baractari Evghenia

(Cond. șt. - Andrei Țibîrnă, dr. șt. med., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. În ultimele decenii a crescut brusc incidența patologiilor nodulare și a cancerului tiroidian. Patologia glandei tiroide este una dintre cele mai frecvente maladii ale glandelor endocrine, devenind o problemă de importanță majoră în lume.

Scop. de a analiza și evidenția studiul epidemiologic, clinico-morfologic și chirurgical al patologiei glandei tiroide și cancerului tiroidian.

Material și metode. Analiza datelor incidenței patologiilor nodulare tiroidiene în Republica Moldova în perioada anilor 2005 și 2011. Corelarea indicilor morbidității în raport cu principalii factori de risc.

Rezultate. În total au fost examinate 679 cazuri în 2005 și 681 - în 2011, dintre care în anul 2005 cancerul tiroidian a constituit 46,24% din cazuri, iar adenoamele 41,23% din cazuri. În anul 2011 au fost înregistrate adenoame - 45,5% din cazuri, iar cancer tiroidian - 33% din cazuri. Numărul cel mai mare de pacienți a fost înregistrat printre locuitorii zonei urbane. Incidența maximă varia între anii 41 - 50 și 51 și 60. Raportul femeii bărbați fiind de 8:1.

Concluzii. 1. Analiza materialului clinic, a demonstrat o incidență înaltă a patologiilor nodulare tiroidiene în R.Moldova. 2. Cercetarea datelor au arătat o contaminare a solului și a apelor subterane din R.Moldova, mai ales în raioanele de nord. 3. S-a constatat o prevalență a morbidității prin patologii nodulare tiroidiene în categoria de vârstă 40-60 de ani.

Cuvinte cheie. Cancer tiroidian, adenom, incidență.

EPIDEMIOLOGICAL PARTICULARITIES OF NODULAR PATHOLOGY AND THYROID GLAND CANCER IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA

Baractari Evghenia

(Sci. adviser: Andrei Țibîrnă, PhD., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. In recent decades the incidence of nodular thyroid and cancer pathologies increased sharply. Pathology of the thyroid gland is one of the most common diseases of the endocrine glands, becoming a major problem in the world.

Purpose. To analyze and highlight the epidemiological, clinical and morphological and surgical of the thyroid gland pathology and thyroid cancer.

Material and methods. 1. Analysis of nodular thyroid pathologies incidence data in the Republic of Moldova during 2005 to 2011. 2. Correlation indices of morbidity according to major risk factors.

Results. In total 679 cases were examined in 2005 and 681 - 2011, out of these the thyroid cancer represented 46.24 % of the cases and 41.23 % of the adenomas in 2005. There were - 45.5 % cases of adenomas, and thyroid cancer - 33 % in 2011. The highest number of patients was recorded among residents of urban areas. The highest incidence varies between 41-50 and 51 and 60. Female/male ratio being 8:1.

Conclusions. 1. Analysis of clinical material demonstrated a high incidence of nodular thyroid pathologies in Moldova. 2. Research data showed a contamination of soil and groundwater in Moldova, especially in the northern districts. 3. There was found a prevalence of nodular thyroid diseases morbidity in the age group of 40-60 years.

Key words. Thyroid cancer, adenoma, incidence.

MANAGEMENTUL CLINICO-ENDOSCOPIC, DE TRATAMENT AL PRECANCERILOR GASTRICE LA NIVEL RURAL

Chișcă Adrian

(Cond. șt. - Ion Mereuță, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Cancerul gastric este rezultatul acțiunii agenților cancerogeni, precum factorii chimici, fizici, biologici, microbieni, virali, etc. Precancerile gastrice sunt: gastritele cornice atrofice, ulcerul gastric, anemia pernicioasă, polipii și polipoza gastrică, boala Menetrier.

Scop. Argumentarea sistemului managerial clinico-endoscopic de depistare al precancerelor gastrice la nivel rural, în colaborare dintre instituția medicală științifico-practică (IMSP) și centrul de medicină private (CMP).

Material și metode. Obiectul studiului – IMSP-CMP la nivel rural. Unitatea de observație sunt pacienții cu stări precanceroase gastrice, examinați prin metoda esofago-gastro-duodeno-scopiei cu biopsie țintită.

Rezultate. Conform datelor examinării histologice, în urma biopsiei, metaplazia s-a confirmat în 23% dintre cazurile cu gastrită atrofică, 12% dintre cele cu gastroduodenită cronică și 13% dintre cele cu ulcer gastric. După rezecții gastrice (Billroth II) metaplazia s-a înregistrat în 14% din cazuri. Verificarea morfologică a polipilor gastrici a confirmat metaplazia și adenocarcinomul în, respectiv, 6 și 2 cazuri din 19.

Concluzii. Implementarea managementului clinico-endoscopic cu biopsie și examenul morfologic ulterior, în condițiile colaborării interinstituționale la nivel rural, permite depistarea precancerilor gastrice, formarea grupelor de risc în dezvoltarea cancerului gastric, implementarea în practică a metodelor de diagnostic și tratament al precancerilor gastrice, de asemenea implementarea măsurilor de profilaxie primară a patologiilor precanceroase și a cancerului gastric.

Cuvinte cheie. Precancere gastrice, interinstituționale, verificare morfologică, metaplazie.

CLINICAL MANAGEMENT ENDOSCOPIC TREATMENT FOR GASTRIC PRECANCEROUS DISEASES UNDER RURAL INTERINSTITUTIONAL COLLABORATION

Chișcă Adrian

(Sci. adviser: Ion Mereuță, PhD., prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. Gastric cancer is the result of carcinogenic agents, such as chemical factors, physical, biological, microbial, viral, etc. Precancerous gastric are chronic atrophic gastritis, gastric ulcer, pernicious anemia, gastric polyps and polyposis, Menetrier disease.

Purpose. Argumentation of the clinical and endoscopic management system to detection precancerous gastric diseases in rural areas, in collaboration between scientific-practical medical institution (SPMI) and private medical center (PMC).

Material and methods. Object of study are SPMI and CMP in rural areas. Observation unit are patients with gastric precancerous diseases, examined by them et hod of duodeno-gastro-esophagocopy with targeted biopsy.

Results. According to histological examination of the biopsy, metaplasia was confirmed in 23% of cases with atrophic gastritis, 12% of those with chronic gastroduodenitis and 13% of those with gastric ulcer. After gastric resection (Billroth II) metaplasia occurred in 14% of cases. Histological examination of the and gastric polyps, confired metaplasia and adenocarcinoma in, respectively, 6 and 2 cases from 19.

Conclusions. Clinical and endoscopic management implementation with biopsy and subsequent morphological examination under the interinstitutional collaboration in rural areas, allow to detection of the precancerous diseases, forming of risk groups in the development of the gastric cancer, practical implementation of the methods of diagnosis and treatment of precancerous diseases, and also of the primary prevention measures.

Key words. Precancerous gastric diseases, interinstitutional, histological examination, metaplasia.

INFLUENȚA PREPARATELOR ANTISECRETOARE ASUPRA EVOLUȚIEI CLINICE A PANCREATITEI ACUTE POSTOPERATORII

Nadejda Corobcean

(Cond. șt. - Nicolae Ghidirim, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Pancreatita acută postoperatorie (PAPO) în cancerul gastric, este una dintre cele mai severe complicații, care înregistrează o frecvență de circa 90% după gastrectomii și 70% după rezecții gastrice. Rata pancreonecrozelor constituie peste 20%, iar letalitatea cuprinde 40 - 100%.

Scop. Estimarea evoluției clinice a PAPO sub influența profilaxiei și tratamentului cu antisecretoare.

Material și metode. Studiul a inclus 506 pacienți. PAPO a evoluat în 130 (32,83%) dintre 396 de cazuri în grupul de control, unde tratamentul s-a efectuat cu antienzimatic și în 33 (30%) dintre 110 în grupul de studiu, în care tratamentul s-a efectuat cu antienzimatic și antisecretoare timp de 3-5 zile.

Rezultate. Forma ușoară a evoluat în 30 de cazuri dintre 33 cu PAPO în grupul de studiu, ceea ce a constituit 90,91%, în comparație cu 39,23% (51 din 130) în grupul de control. Forma moderată nu s-a înregistrat în grupul de studiu, în comparație cu 52 de cazuri din 130 cu PAPO, ceea ce a constituit 40% în grupul de control. Forma severă s-a înregistrat în 9,09% (3 din 33 cu PAPO), versus 20,76% (27 din 130).

Concluzii. Antisecretoarele au condus la: creșterea frecvenței formelor ușoare ale PAPO de 2,3 ori; evitarea formelor moderate de PAPO și diminuarea frecvenței formelor severe de 2,3 versus grupul de control.

Cuvinte cheie. Pancreatita acută postoperatorie, antisecretoare, antienzimatic.

INFLUENCE OF ANTISECRETORY DRUGS IN THE CLINICAL EVOLUTION OF ACUTE POSTOPERATIVE PANCREATITIS

Nadejda Corobcean

(Sci. adviser: Nicolae Ghidirim, PhD., prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. Postoperative acute pancreatitis (POAP) in gastric cancer is one of the most severe complications, which shows a rate of about 90% after gastrectomy and 70% after gastric resection. Pancreonecrosis rate is over 20% and lethality comprising 40%-100%.

Purpose. Estimating the clinical courses of POAP under the influence of prophylaxis and treatment with antisecretory drugs.

Material and methods. The study included 506 patients. POAP evolved in 130 (32.83%) of 396 cases in the control group, where treatment was performed with antienzimatic drugs and in 33 (30%) of 110 in the study group, where the treatment was performed while antienzimatic and antisecretory drugs during the 3-5 days.

Results. Mild forme evolved in 30 cases out of 33 with POAP in the study group, which consists 90.91%, compared with 39.23% (51 of 130) in the control group. Moderate forme has not been registered in the study group compared with 52 cases of 130 PAPO, which consisted 40% in the control group. Severe forme was registered in 9.09% (3 of 33 to PAPO), versus 20.76% (27 of 130) in the control group.

Conclusions. Antisecretory drugs led to: increased frequency of mild POAP of 2.31 times; avoidance of moderate forme and decreased frequency of severe forms 2.28 times, versus the control group.

Key words. Postoperative acute pancreatitis, antisecretory and antienzimatic drugs.

TRATAMENTUL DURERII LA BOLNAVII ONCOLOGICI

Cotorobai Iulia

(Cond. șt. - Ion Mereuță, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Hematologie, Oncologie și Radioterapie)

Introducere. Durerea reprezintă cel mai frecvent simptom în cancer, prezent la 30-40% dintre pacienți la momentul diagnosticului, la 40-70% la inițierea tratamentului și la 70-90% pe parcursul fazei terminale. Prevalența durerii depinde de tipul tumoral, variind de la 52% la pacienții cu cancer pulmonar și până la 5% la pacienții cu leucemie.

Scop. Evaluarea tratamentului durerii la bolnavii oncologici

Material și metode. Studiul a fost efectuat pe un lot de 50 de pacienți în perioada octombrie 2013 – ianuarie 2014. Intensitatea durerii a fost evaluată folosind scorul vizual numeric (SVN).

Rezultate. Durerea de intensitate minimă ($\leq 4/10$ SVN) a fost raportată la 43% pacienți; durerea moderată (5-7/10 SVN) – la 30%, durerea intensă ($8 \leq$ NRS) – la 27%. Pacienții au beneficiat de: 79% - tratament chimioterapic, 5% - chimio-radioterapeutic, 2% - hormonoterapie și 14% - nespecificat. Conform palierelelor OMS de analgezie, au fost utilizate: medicamente de treapta I - 7%, de treapta II - 23%, de treapta III - 70%.

Concluzii. În pofida tratamentului, calmarea durerii a fost nesatisfăcătoare la 57% dintre pacienți.

Cuvinte cheie: Durere, tratament.

TREATMENT OF PAIN IN ONCOLOGICAL PATIENTS

Cotorobai Iulia

(Sci. adviser: Ion Mereuta, PhD., univ. prof., chair of Hematology, Oncology and Radiotherapy)

Introduction. Pain is the most common symptom in the case of cancer; 30%-40% of the patients feel pain when they get diagnosis, 40%-70% feel at the beginning of treatment, and 70%-90% - at the final stage. The prevalence of pain depends on the type of tumor (f.e. 52% - in case of lung cancer, and 5% - in case of leukemia).

Purpose. Evaluation of pain treatment in oncological patients.

Material and methods. The study is based on testing 50 patients from October 2013 to January 2014. Pain intensity was assessed using numerical rating scale (NRS).

Results. No pain or low intensity pain ($\leq 4/10$ NRS) reported 43% of patients; moderate pain (5-7/10 NRS) – 30%, and intense pain ($8 \leq$ NRS) – 27%. Patients received: 79% - chemotherapy; 5% - chemo-radiotherapy; 2% - hormone therapy, and 14% - non-stated. According to the WHO analgesic ladder: 7% - step one medicine; 23% - step two medicine, and 70% - step three medicine.

Conclusions. Despite provided treatment, pain relief was unsatisfactory in 57% of patients.

Key words. Pain, treatment.

METODOLOGII CHIRURGICALE ÎN TRATAMENTUL DEFECTELOR OSOASE

Nicolae Dolganiuc

(Cond. șt. - Ion Mereuță, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Tratamentul chirurgical al defectelor osoase de diferite cauze, rămâne o problemă dificilă și o provocare pentru chirurgia contemporană. Defectele minore epifizo-metafizare sau diafizare și până la marile pierderi de substanță osoasă, precum cele rezultate din rezecțiile tumorale, se întâlnesc frecvent și reprezintă motivație pentru a efectua cercetări și experiențe științifice în acest domeniu.

Scop. Studiarea rezultatelor diferitor metode de tratament chirurgical și defectelor osoase.

Material și metode. Metode de tratament aplicate la bolnavii spitalizați cu defecte osoase în Clinica Oncologie Generală a USMF "N. Testemițanu" și IMSP IO în perioada anilor 2007 – 2014: injecție de măduvă osoasă recoltată din creasta iliacă la 3 bolnavi; chiuretaj substituit de plombajul cavității cu grefă de oase spongioase autogrefă la 37 bolnavi; chiuretaj substituit de plombajul cavității cu grefă de oase spongioase – alogrefă la 85 bolnavi; plombarea cu biofosfați de Calciu la 9 bolnavi.

Rezultate. Dintre 134 bolnavi tratați chirurgical, la 120 s-a obținut rezultate bune confirmate radiografic. În 4 cazuri s-a produs postoperator edem accentuat intra și extraosal care după câteva zile după administrarea tratamentului simptomatic a diminuat. La 10 pacienți s-a produs hematom, care a fost tratat conservativ.

Concluzii. Reconstrucția defectelor osoase constituie un act de încercare a cunoștințelor și măiestriei oricărui chirurg. Atât grefele osoase, cât și substituenții au contribuit la reconstrucția defectelor osoase și au asigurat integritate sistemului osos.

Cuvinte cheie. Defect osos, tratament, autogrefă, alogrefă osoasă, biomateriale.

METHODOLOGY THE SURGICAL BONE DEFECTS

Nicolae Dolganiuc

(Sci. adviser: Ion Mereuță, PhD., prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. Surgical treatment of bone defects of various causes, remains a difficult and challenging contemporary surgery. Minor defects epifizio - metaphyseal or diaphyseal up to major bone loss, such as those resulting from tumor resection, are common, and represents in fact the motivation wick to conduct for research and scientific experiments in this area.

Purpose. To study the results of different methods of surgical treatment and bone defects.

Material and methods. methods of treatment applied to patients hospitalized with bone defects in the General Oncology Clinic of the State University "N. Testemițanu" and Oncology Institute in the years 2007 - 2014: injection of bone marrow harvested from the iliac crest in 3 cases; filling cavity curettage substituted spongy autograft bone graft in 37 cases; filling cavity curettage substituted spongy bone graft - 85 allograft patients; filling with calcium biophosphatis 9 patients.

Results. From the 134 patients surgically treated, 120 obtained good results, confirmed by radiographic examinations. În 4 cases occurred intra and postoperative edema extraosseous emphasized that after a few days after symptomatic treatment of hematoma occurred diminuat. 10 cases were treated conservative.

Conclusions. reconstruction of bone defects constituted a test of knowledge and skill of any surgeon. Both bone grafts and bone substitutes have contributed to the reconstruction of bone defects and gave bone integrity.

Key words. Bone defect treatment, autograph, allographt bone, biomaterials.

LIMFOAMELE NON-HODGKIN LA COPII

Andriana Gruzinski

(Cond. șt. – Maria Robu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Limfoamele non-Hodgkin (LNH) reprezintă o problemă complexă a oncohematologiei pediatrice contemporane, deoarece la copii se dezvoltă variante morfologice cu creștere rapidă și difuză.

Scop. studierea aspectelor clinice și rezultatelor tratamentului LNH la copii.

Material și metode. Studiul a inclus 45 de copii cu LNH. Datele descriptive au fost colectate din fișele de observație. Băieții au fost 66,7% și grupul de vîrstă predominant -11-15 ani – 33,3 %.

Rezultate. Focarele primare frecvent au fost identificate la nivelul ganglionilor limfatici mediastinali și abdominali. Dintre organele extranodale, în 20 % cazuri a fost afectat inelul limfatic Waldayer, în special, amigdala nazofaringiană. La momentul diagnosticării, 64,4 % dintre copii au prezentat stadii generalizate de LNH, iar 86,2 % dintre ei au acuzat semne de intoxicare, cel mai frecvent semn fiind pierderea ponderală. Indiferent de localizarea afectării primare, LNH a progresat în ganglionii limfatici regionali. Metastazele extranodale, mai des, s-au localizat la nivelul SNC, al ficatului, splinei și măduvei oaselor. În 25 % dintre cazuri de LNH, leucemizarea a avut loc paralel cu afectarea specifică a SNC.

Metoda cea mai utilizată de tratament a fost radiochimioterapia, cu 77,3 % remisii complete în stadiile localizate.

Concluzii.

1. LNH la copii frecvent a debutat în ganglionii limfatici mediastinali și abdominali.
2. La etapele inițiale metastazarea a avut loc în ganglionii limfatici regionali.
3. Cele mai frecvente localizări extranodale au fost în SNC, măduva osoasă, splină și ficat.

Cuvinte cheie: Limfom non-Hodgkin, copii, metastazare, ganglioni limfatici.

NON-HODGKIN LYMPHOMA AMONGST CHILDREN

Andriana Gruzinski

(Sci. adviser: Maria Robu, PhD., univ. lecturer, chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. The non-Hodgkin Lymphoma (NHL) represents a complex problem of the contemporary pediatric oncologic hematology, as morphological variants of high and diffuse growth are being developed amongst children.

Purpose.: To study clinical aspects and the results of the children's LNH treatment.

Material and methods. The survey included 45 children with NHL. Descriptive data were collected from medical records of observation. Boys were 66.7% and predominant age group -11 to 15 years old - 33.3%.

Results. Frequent identified focal points have been identified at the level of the mediastinal and abdominal lymph nodes. Amongst the extra nodal organs, in 20 % of the cases, the Waldayer lymphatic ring was affected, namely, the nasopharyngeal tonsil.

At the moment of the diagnosis, 64.4 % of the children proved generalized stages of NHL, and 86.2 % of them showed intoxication signs, the more frequently sign has, weight loss. Irrespective of the location of the primary affection, NHL advanced in the regional lymph nodes. The extra nodal metastasis, more often, could be found at CNS level, liver, spleen and bone marrow. In 25 % of the NHL cases, involvement of bone marrow happened at the same time with the CNS specific affection.

The most used method of treatment was chemo radiation, with 77,3 % complete remissions in the localized stages.

Conclusions.

1. NHL amongst children has frequently started in the mediastinal and abdominal lymph nodes.
2. At the initial stages, the metastasis took place in the regional lymph nodes.
3. Most frequent extranodal determinations were in CNS, bone marrow, spleen and liver.

Key words. Non-Hodgkin lymphoma, children, metastasis, lymph nodes.

DIAGNOSTICUL MIELOFIBROZEI IDIOPATICE.

Nina Sghibneva

(Cond. șt. –Ion Corcimar, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radiologie)

Introducere. Mielofibroza idiopatică este o boală cronică mieloproliferativă. Etiologia nu este cunoscută. Are loc afectarea primară a celulei predecesoare a mielopoezei, care își păstrează proprietatea de diferențiere în direcția celulelor granulocitare, eritrocitare și megacariocitare cu formarea focarelor extramedulare a hematopoiezei. Are evoluție diversă atât clinic cât și hematologic. Actualitatea temei de cercetare constă în studierea particularităților clinico-hematologice a mielofibrozei.

Scop. Diagnosticul mielofibrozei idiopatice

Material și metode. Datele clinice, analiza generală a sîngelui periferic.

Rezultate. Au fost studiate datele clinic-paraclinice la 20 de bolnavi. Vîrsta a variat de la 43 pîna la 80 de ani. La majoritatea pacienților polul inferior al splinei se determină la rebordul costal. S-a observat hepatomegalia moderată. La 6 pacienți s-a depistat anemia. La 7 pacienți a fost majorarea conținutului hemoglobinei. Numărul leucocitelor a variat de la 3.3 pîna la $49.9 \times 10^9/l$. La majoritatea bolnavilor numărul de leucocite a fost majorat. Trombocitopenia a fost la 1 bolnav. În 10 cazuri nivelul trombocitelor a fost în limitele normei. În 9 cazuri nivelul trombocitelor a fost majorat.

Concluzii. Datele obținute ne conving că evoluția clinică și hematologică variază de la caz la caz. Medicul avînd pacient cu tabloul clinic asemănător și datele hematologice poate suspecta mielofibroza idiopatică și ele servesc ca argument pentru confirmarea diagnosticului prin metode suplimentare cum ar fi trepanobiopsia.

Cuvinte cheie. Mielofibroza idiopatică, diagnostic.

THE DIAGNOSIS OF IDIOPATHIC MYELOFIBROSIS

Nina Sghibneva

(Sci. adviser: Ion Corcimar, PhD., prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction . Idiopathic myelofibrosis is a chronic myeloproliferative disease . The etiology is unknown . It is a disorder that is characterized by impaired predecessor myelopoieses of the primary cell that retains its differentiation in the direction of granulocytic cells, erythroid and megakaryocytic extramedullary hematopoiesis with foci formation. The significance of the research topic is in the study of clinical and hematologic myelofibrosis.

Purpose. Recognition of idiopathic myelofibrosis.

Materials and methods. Clinical data, peripheral blood count.

Results. We have studied clinical and laboratory data of 20 patients. The age varies from 43 to 80. At the majority the inferior pole of the spleen was palpated in the hypochondrium. The moderate hepatomegaly has been observed. Anemia has been determined in 6 cases. Seven patients had increased hemoglobin. Leucocytes ranged from 3.3 up to $49.9 \times 10^9/l$. Majority of patients had increased number of leucocytes. Thrombocytopenia was determined in one case. In 10 cases the number of platelets was normal. Nine results showed increased platelet number.

Conclusions. The obtained data makes evident that the clinical and hematologic development varies from case to case. Having similar clinical and hematological data the doctor may suspect idiopathic myelofibrosis and the results serve as an argument to confirm the diagnosis by additional methods, as trepanobiopsia.

Key words. Idiopathic myelofibrosis, diagnosis.

SINDROMUL DE SUPRASOLICITARE FIZICĂ ȘI PSIHO-EMOȚIONALĂ PROFESIONALĂ LA MEDICII ONCOLOGI

Șveț Veronica

(Cond. șt. - Ion Mereuță, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Sindromul de suprasolicitare fizică și psihoemoțională profesională la medicii oncologi constă în epuizarea psihică, emoțională și fizică, interpersonală, de depersonalizare și reducerea capacității profesionale de muncă, având drept consecință, riscuri crescute de apariție a patologiilor, atât la nivel de organe și sisteme, cât și psiho-emoționale, oboseală, insomnie, stres, depresie, etc., dictate de devotamentul profesional față de bolnavii oncologici specifici.

Scop. Studiarea sindromului de suprasolicitare fizică și psiho-emoțională la medicii oncologi.

Material și metode. Studiul a inclus 21 medici oncologi din secțiile Oncologie Generală, Mamologie 2 și Oncopediatrie. În studiu am folosit chestionarul a Maslach Burnout Inventory (MBI, 1976) și răspunsurile apreciate conform scalei Likert cu 7 puncte cu exprimarea frecvenței acestui sindrom în rândul medicilor oncologi.

Rezultate. Conform studiului efectuat prezența acestui sindrom a fost apreciat la 100% medici. Conform scalei Likert nivelul înalt a SSFPP a fost printre medicii din secția Oncologie Generală 63%, nivelul mediu medici oncopediatri 25% și nivel mic la medicii din Mamologie 2-12%.

Concluzii. Nivelul crescut a acestui sindrom în rândurile medicilor oncologi studiați, necesită o apreciere deosebită cu evidențierea factorilor de risc, nivelului și gradului de afectare SSFPP și implementarea metodelor de combatere a acestui sindrom.

Cuvinte cheie. Sindrom de suprasolicitare fizică și psihoemoțională profesională, medici oncologi.

PSYCHO-EMOTIONAL OVERLOAD SYNDROME AND PHYSICAL TRAINING ONCOLOGISTS

Șveț Veronica

(Sci. adviser: Ion Mereuță, PhD, prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. Physical and psycho-emotional overload, professional syndrome of the oncology doctors consists of mental exhaustion, emotional and physical, interpersonal, depersonalisation and reduced professional capacity for work, having as a consequence an increased risk of developing pathologies both at the organs and systems, as well as psycho-emotional, fatigue, insomnia, stress, depression, etc. dictated by professional commitment to specific oncological patients.

Purpose. To study the physical and psycho-emotional overload syndrome in oncologists.

Material and methods. The study included 21 oncologists from the General Oncology, Oncopediatric and Mammology departments. In the study we used the Maslach Burnout Inventory questionnaire (MB, 1976) and responses rated according to 7 -point Likert scale expressing the frequency of this syndrome among oncologists.

Results. According to the conducted study the presence of this syndrome has been estimated at 100% of physicians. According to Likert scale, high-level of the SSFPP, was among the doctors from General Oncology department 63%, medium level 25% from Oncopediatry and low level 12 % from Mammology.

Conclusions. Increased levels of this syndrome among oncologists requires a special appreciation highlighting risk factors, the level and degree of damage SSFPP and implementing methods to combat this syndrome.

Key words. Physical and psycho-emotional overload syndrome, oncologists.

MORBIDITATEA ȘI MORTALITATEA PRIN TUMORI MALIGNNE LA COPII ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Vozian Ion

(Cond. șt. - Ion Mereuță, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radioterapie)

Introducere. Studiul incidenței, prevalenței, invalidității și mortalității prin tumori maligne la copii este prima etapă de organizare a serviciului oncopediatric.

Scop. studiarea indicilor incidenței și mortalității oncopediatrie în Republica Moldova.

Material și metode. Sa efectuat studiul retrospectiv a fișelor statistice a persoanei externate sau decedate din staționar pe perioada anilor 2003 – 2013 cu utilizarea datelor oficiale a Biroului Național de Statistică.

Rezultate. Indicii morbidității oncopediatrie au crescut de la 7,8 până la 14,3 cu tendința de creștere în ultimii 5 ani, cu predominarea hemoblastozelor – 45%. Urmează tumorile sistemului nervos central - 14,5%, tumorile renale - 8,1%, tumorile oaselor - 4,8%, țesuturilor moi - 4,2%. Unii pacienți nu sunt la evidența Institutului Oncologic, deoarece se adresează tardiv, după tratament în alte instituții, inclusiv și în afara Republicii Moldova. Mortalitatea oncopediatică în perioada de studiu a scăzut de la 4,1 până la 3,2. Mortalitatea perinatală constituie 26%, după malformații congenitale – 25%, urmează trauma și intoxicațiile - 24%, patologia sistemului respirator - 12% și mortalitatea oncologică, plasată pe locul cinci, alcătuind 7%.

Concluzii. La momentul actual evidența statistica a pacienților oncopediatrici nu este perfectă și este cauzată, atât de erori tehnice, cât și de factorul migrației populației și, de așa zisul, ”turism medical”. În perspectivă poate fi așteptată o majorare a incidenței oncopediatrie în Republica Moldova.

Cuvinte cheie: Morbiditate, mortalitate, tumori maligne, oncopediatrie.

MORBIDITY AND MORTALITY DUE TO MALIGNANT TUMORS IN CHILDREN IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA.

Vozian Ion

(Sci. adviser: Ion Mereuță, PhD, prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction. The study of incidence, prevalence, disability and mortality of malignancies in children is the first stage of service organization of Pediatric Oncology.

Purpose. to study the indices of mortality and incidence in Pediatric Oncology in Moldova.

Material and methods. Studies of the statistical records of discharged or deceased person in hospital during the 2003 – 2013 using official data from the National Bureau of Statistics.

Results. Morbidity indices increased from 7.8 to 14.3 children per 100000 populations with trend towards higher growth in the last 5 years with predominance of hemoblastosis 45 %, central nervous system tumors 14.5%, renal tumors 8.1%, bone tumors 4.8%, soft tissue tumors 4.2%.

Some patients are not at evidence in Institute of Oncology because they addressed to late after treatment in other institutions, and outside Moldova.

Mortality of Pediatric Oncology during the studies drops down from 4.1 to 3.2. Perinatal mortality 26%, congenital malformations 25%, trauma and poisoning 24%, respiratory pathologies 12%, the oncology mortality is situated on the fifth place forming 7% of pediatric mortality in Moldova.

Conclusions. Now statistical recording of Pediatric Oncology patients is not perfect and is caused by technical errors, population migration factor and the so-called medical tourism. In the future it can be expected to increase the incidence of Pediatric Oncology in Moldova.

Key words. Morbidity, mortality, malignancy in children, Pediatric Oncology.

EVOLUȚIA VALORII INDICELUI SCORAD LA COPII CU DERMATITA ATOPICĂ

Buraga Natalia

(Cond. șt. - Ecaterina Stasii, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Pediatrie)

Introducere. Dermatita atopică (DA) este o maladie inflamatorie cronică a pielii condiționată de reacții alergice mediate prin imunoglobulina E și asociate genetic cu atopia. Evoluția clinică a DA posedă unele particularități în raport de vîrstă, de severitatea procesului și de durata afecțiunii. Severitatea procesului se apreciază prin evaluarea indicelui SCORAD.

Scop. Determinarea indicelui SCORAD în dinamica evoluției clinice a DA la copii.

Material și metode. Lotul de studiu a cuprins 30 pacienți cu dermatita atopică (băieți -10, fete -20) în vîrstă de la 2 luni - 14 ani. Diagnosticul s-a bazat pe date anamnestice, clinice și paraclinice. Au fost evaluați în dinamică indicii SCORAD, Ig E totală, CIC. Eficiența terapiei s-a bazat pe determinarea indicelui SCORAD în dinamică.

Rezultate. Media generală SCORAD în loturile de studiu a constituit 35,0 . În lotul I – 19,8 , în lotul II- 28,0 , în lotul III – 59,0. La primul control, peste 7 zile, indicele SCORAD a punctat 22,0 puncte, la a 12 zi – 10,4 puncte. În 10 cazuri s-a stabilit o scădere lentă pînă la 30%. Prezența de comorbidități a necesitat terapie de lungă durată.

Concluzii. Acest studiu susține eficiența valorii SCORAD ca valoare predictivă în aprecierea evoluției dermatitei atopice. Prezența patologiei tubului digestiv și a focarelor cronice de infecție influențează evoluția procesului inflamator dermic și dictează necesitatea de o terapie mai prelungită.

Cuvinte cheie. Indicele SCORAD, valoare predictivă, dermatită atopică.

SCORAD INDEX VALUE'S EVOLUTION IN CHILDREN WITH ATOPIC DERMATITIS

Buraga Natalia

(Sci.adviser: Ecaterina Stasii, MD., PhD., univ. prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Atopic dermatitis (AD) is a chronic inflammatory skin disease determined by allergic reactions mediated by immunoglobulin E and associated genetic with atopy. AD clinical evolution has some particularities depending on age, the process' severity and disease's duration. The severity of the process is determined by SCORAD index assessment.

Purpose. Dynamic SCORAD index assessment in AD clinical evolution in children

Material and methods. The study group included 30 patients with atopic dermatitis (10 boys, 20 girls) aged between 2 months and 14 years. Diagnosis was based on patients' history, clinical and paraclinical data. SCORAD index, total IgE, CIC were evaluated in dynamics. The therapy efficiency was based on SCORAD index dynamic assessment.

Results. Average SCORAD index in the study group was 35,0. In group I – 19,8 , in group II- 28,0, in group III – 59,0. At the first assessment in 7 days, average SCORAD index was 22,0 points, on day 12 – 10,4 points. In 10 cases a slow decrease up to 30% was determined. The presence of the comorbidities needed a longer therapy.

Conclusions. This study sustains SCORAD index value's efficiency as a predictive value in atopic dermatitis evolution assessment. The presence of digestive tract disorders and of chronic inflammatory sources influence the evolution of the dermic inflammation and leads to a prolonged therapy.

Key words. SCORAD index, predictive value, atopic dermatitis.

ENCEFALOMIELITA ACUTĂ DISEMINATĂ LA COPII – CAZ CLINIC

Calcii Cornelia, Lupușor Nadejda

(Cond. șt. – Svetlana Hadjiu, dr., conf. univ., departamentul Pediatrie, Clinica de Neurologie)

Introducere. Encefalomielite acută diseminată (EMAD) este o patologie demielinizantă inflamatorie nonvasculară a sistemului nervos central caracterizată prin semne și simptome neurologice difuze. Incidența anuală este de 1,5-3/100.000 persoane.

Scop. particularitățile clinice și paraclinice a EMAD pornind de la 1 caz clinic.

Material și metode. Este prezentat cazul unui copil de 5 ani cu EMAD. Examenul clinic general și neurologic a fost completat cu investigații paraclinice ce au inclus: electroneuromiografia (ENMG), RMN cerebrală și medulară.

Rezultate. Pacienta P.D, în vârstă de 5 ani s-a prezentat în clinica de neurologie cu următoarele acuze: cefalee, febră 38⁰ C, sindrom algic la nivelul membrelor inferioare și membrul superior drept, incapacitate de a se deplasa și a sta în șezut, apatie. Examenul neurologic a relevat stare de somnolență, lentoare în vorbire, hipotonie axială și în mușchii membrelor D<S, ROT diminuate D<S. Investigațiile paraclinice: ENMG (fără patologie), RMN cerebrală și medulară a prezentat modificări difuze intramedulare cu caracter tumefactiv și implicarea subtotală a cornului medular (mai accentuat la nivelul C3-Th2), multiple focare intracerebrale demielinizante difuze supra și infratentoriale. Diagnosticul confirmat: Encefalomielite diseminată, evoluție acută (faza de șoc medular), forma cerebro-spinală. Tratament: corticoterapie, terapie simptomatică. Evoluția maladiei a fost favorabilă cu restabilire parțială a funcțiilor motorii în 3-4 săptămâni de la debutul bolii.

Concluzii. Encefalomielite acută diseminată poate asocia paralizie flască, care de obicei este asimetrică. Confirmarea diagnosticului necesită efectuarea investigațiilor suplimentare neurofiziologice, neuroimagistice etc. Abordarea terapeutică corectă a permis recuperarea pacientului.

Cuvinte cheie. Encefalomielite acută diseminată, ADEM

ACUTE DISSEMINATED ENCEPHALOMYELITIS IN CHILDREN - CASE REPORT

Calcii Cornelia, Lupușor Nadejda

(Sci. adviser: Svetlana Hadjiu, associate prof., chair of Pediatrics, Clinic of Child Neurology)

Introduction. Acute disseminated encephalomyelitis (ADEM) is a nonvascular inflammatory demyelinating pathology of the central nervous system characterized by diffuse neurologic signs and symptoms. The annual incidence is 1.5-3 / 100.000.

Purpose. Clinical and laboratory features of ADEM based on a clinical case.

Material and methods. the study presents the case of a 5 years old child with ADEM. General and neurological clinical examination was supplemented by laboratory investigations that included: electroneuromiography (ENMG), brain and spinal MRI.

Results. The patient P.D, 5 years old, female, has addressed to the clinic of child neurology with the following complaints: headache, 38⁰ C, severe pain in the lower limbs and right upper limb, inability to walk and sit, apathy. The neurological examination revealed drowsiness, speech slowness, axial and limb muscles hypotonia D < S, decrease of deep tendon reflexes D < S. The laboratory investigations: ENMG (without modifications), brain and spinal MRI showed diffuse medullar changes and local swelling of the spinal horn (more pronounced in the C3 - Th2) and multiple supra and diffuse demyelinating infratentorial intracerebral foci. Established diagnosis: acute disseminated encephalomyelitis, cerebrospinal form (spinal shock phase). It was administered corticosteroids, symptomatic treatment. The patient had a favorable outcome with partial recovery of motor function during 3-4 weeks after onset.

Conclusions. Acute disseminated encephalomyelitis can be associated with flaccid paralysis, which is usually asymmetric. Confirmation of the diagnosis requires more investigations (neurophysiological, neuroimaging, etc.). A correct therapeutically approach supported the patient to recover.

Key words. Acute disseminated encephalomyelitis, ADEM.

MODELE PREDICTIVE PENTRU ESTIMAREA RISCULUI DE DEZVOLTARE A EPILEPSIEI LA COPII

Calcii Cornelia

(Cond. șt. – Ninel Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Epilepsia este o afecțiune neurologică cronică legată de o predispoziție de a genera crize epileptice recurente, cu manifestări și cauze variate. Conform OMS în lume aproximativ 10,5 milioane copii sub 15 ani suferă de epilepsie.

Scop. stabilirea riscului de dezvoltare a maladiei în funcție de asocierea unui șir de factori-predictori.

Material și metode. Au fost examinați 108 copii diagnosticați cu epilepsie, cu vârstele cuprinse între 1-36 luni, care au fost internați în secția de neurologie a IMSP IMC (2009-2012). Alți 108 copii practic sănătoși au constituit lotul de control. Factorii de risc studiați au fost: encefalopatia perinatală, convulsiile febrile, predispoziția ereditară, hipertensiunea arterială la mamă, traumatismul craniocerebral, infecțiile SNC. Prin metoda regresiei logistice multiple, pas cu pas, a fost analizată interrelația dintre un șir de factori: predispoziția ereditară, evoluția perioadei perinatale (inclusiv și a nașterii), prezența infecțiilor SNC și a traumatismelor craniocerebrale din perioada postnatală.

Rezultate. Rezultatele obținute demonstrează prezența asocierii puternice a unor factori (perinatali și postnatali) în evoluția acceselor convulsive. Astfel, la prezența combinației de factori intranatali (EHIP II, intervenție cezariană urgentă, vacuum extracție) cu unii factori postnatali (infecții ale SNC în perioada postnatală), coeficienții regresiei logistice au constituit 3,861, 1,909, 2,377, 4,311, 3,505, ceea ce denotă o legătură strânsă dintre acești factori.

Concluzii. Modelele predictive elaborate pot fi aplicate în practica medicală cu scop de reducere a riscului de dezvoltare a epilepsiei prin evaluarea foarte atentă a acestor copii și elaborarea măsurilor eficiente de profilaxie primară și secundară.

Cuvinte cheie. Epilepsie, factori de risc

PREDICTIVE MODELS TO ESTIMATE THE RISK OF DEVELOPING EPILEPSY IN CHILDREN

Calcii Cornelia

(Sci. adviser: Ninel Revenco, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Epilepsy is a chronic neurological disorder linked to a predisposition to recurrent seizures, with various clinical features and causes. WHO reports a rate of 10.5 million children under 15 years with epilepsy.

Purpose. To establish the risk of developing the disease by associating a number of factors-predictors.

Material and methods. 108 children (1-36 months) diagnosed with epilepsy were examined in the Department of Pediatrics IMSP IMC (2009-2012). Another 108 children were considered healthy controls. The risk factors studied were: perinatal encephalopathy, febrile seizures, heredity, maternal hypertension, craniocerebral trauma, CNS infections. By multiple logistic regression, step by step, it was analyzed the interrelation of a number of factors: hereditary, evolution of perinatal period (including childbirth), the presence of CNS infections and brain injury in the postnatal period.

Results. The results demonstrate the presence of strong combination of both factors (perinatal and postnatal) for developing of seizures. Thus, the presence of the combination of intrapartum factors (EHIP II, emergency caesarean section, vacuum extraction) and some postnatal factors (CNS infections) reports a logistic regression coefficients (3.861, 1.909, 2.377, 4.311, 3.505), which indicates a strong link between these factors.

Conclusions. The predictive models can be applied in clinical use for decreasing the risk of epilepsy by careful evaluation of these children, particularly in the presence of predictive factors and developing effective measures of primary and secondary prophylaxis.

Key words. Epilepsy, risk factors

PARTICULARITĂȚILE CLINICE A ULCERULUI GASTRIC ȘI DUODENAL ASOCIAT INFECȚIEI HELICOBACTER PYLORI LA COPII

Irina Dudnic

(Cond. șt. – Ludmila Gasnaș, conf. univ., cat. Pediatrie).

Introducere. Importanța infecției cu *Helicobacter pylori* (HP) în etiologia ulcerului gastric (UG) și ulcerului duodenal (UD) este cunoscută, simptomatologia fiind destul de variată.

Scop. Evaluarea particularităților clinice în UG și UD asociat HP la copii.

Material și metode. Au fost analizate 100 foi de observații clinice a bolnavilor cu UG și UD în acutizare, spitalizați în secția de gastroenterologie a IMȘIC pe parcursul anului 2013. Diagnosticul s-a realizat pe baza anamnezei, examenului clinic, endoscopic și a prezenței HP.

Rezultate. Ca și localizare în 13% cazuri ulcerul avea sediul gastric, 79% duodenal și 8% mixt. Toți pacienții au prezentat sindromul algic și dispeptic (100%), iar sindromul astenovegetativ a fost prezent la 70 copii (70%). În UG sindromul algic avea localizare în epigastrul superior (13%), în cel duodenal – epigastrul superior și zona periumbilicală dreaptă (60%). De asemenea, în UG s-a manifestat durere postprandială precoce (70%), iar în UD – durere postprandială tardivă (80%).

S-a determinat prezența HP ca factor etiologic, depistat în 96 cazuri (dintre care - 12% la cei cu UG, 76% - la cei cu UD și 8% - la cei cu UGD), fiind absent doar în 4% de cazuri.

Concluzii. Tabloul clinic în UG și UD s-a manifestat prin sindromul algic, dispeptic și astenovegetativ. La copii cu UG și UD agentul cauzal al maladiei a fost HP.

Cuvinte cheie. Ulcer, *Helicobacter pylori*

CLINICAL FEATURES OF THE GASTRIC AND DUODENAL ULCER ASSOCIATED WITH THE HELICOBACTER PYLORI INFECTION IN CHILDREN

Irina Dudnic

(Sci. adviser: Ludmila Gasnas, PhD., associated prof., department of Pediatrics)

Introduction. The importance of the infection with *Helicobacter pylori* (HP) in the etiology of the gastric ulcer (GU) and duodenal ulcer (DU) is known, the symptoms are quite various.

Purpose. The evaluation of the clinical features in GU and DU associated with HP at children.

Material and methods. We analyzed 100 medical records of GU and DU patients in critical conditions, hospitalized in the Gastroenterology Department of the Mother and Child Institute during the year 2013. The diagnosis was based on the case history, clinical and endoscopic examination and on the presence of HP. In 13% of cases, the ulcer was located in the gastric environment, 79% – in the duodenal one and 8% was mixed.

Results. In 13% of cases, the ulcer was located in the gastric environment, 79% – in the duodenal one and 8% was mixed. All the patients have shown pain and dyspeptic syndrome (100%), but the astheno-vegetative syndrome was present at 70% of the children. In GU, the pain syndrome was located in the upper epigastrium (13%), but in DU – in the upper epigastrium and in the right umbilicus area (60%). Also, the early postprandial pain occurs in GU (70%), while in DU – the late postprandial pain (80%).

The presence of HP was determined as an etiological factor, found in 96 cases (including 12% at GU, 76% – at DU and 8% in those with GDU), being absent only in 4% of the cases.

Conclusions. The clinical picture of GU and DU was shown by the pain, dyspeptic and astheno-vegetative syndrome. At children with GU and DU the causative agent of the malaware was HP.

Key words. Ulcer, *Helicobacter pylori*

CELE MAI FRECVENTE COMPLICAȚII POSTOPERATORII ÎN CARDIOPATIILE CONGENITALE LA COPII

Eșanu Veronica, Eșanu Valeriu, Gavriliuc Natalia

(Cond. șt. - Ina Palii, dr. hab. șt. med., conf. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Complicațiile postoperatorii severe în MCC¹ au impact negativ asupra calității vieții copilului.

Scop. Estimarea complicațiilor postoperatorii la copiii cu MCC, clinica cardiologie a IMȘIC.

Material și metode. Studiul include 47 de copii cu MCC și complicații după corecția chirurgicală a defectelor cardiace, cu vârste între 5luni și 18ani. S-a determinat frecvența și tipul complicațiilor postoperatorii în dependență de: intervenția chirurgicală, forma anatomică a MCC.

Rezultate. MCC soldate cu complicații postoperatorii au fost: DSV²-14(29,79%), TF³-7(14,89%), StAP⁴-5(10,64%), PDA⁵-2(4,26%), CoAo⁶-1(2,13%), PDA+DSV-1(2,13%), TVM⁷+DSV+DSA⁸-4(8,51%), DVPTA⁹-2(4,26%), TVM-4(8,51%), DSV+DSA+PDA-3(6,38%), VDCDI¹⁰-2(4,26%), DSA-2(4,26%). Raportul baietei/fetițe este 2,5:1. Cele mai frecvente complicații postoperatorii sînt dereglările de ritm și conductibilitate 57,45%(27). Bradicardiile sinusale se întîlnesc în 14,89%(7):8,51%(4) în valvuloplastii, cîte 2,13%(1) după plastia DSV, DSA și ligaturarea PDA. Tahicardiile sinusale au fost determinate în 12,77%(6) din cazuri, după plastia DSV, corecția DSV+PDA și CoAo. Extrasistola ventriculară a survenit în 8,51%(4) ca urmare a valvuloplastiei, BCRD¹¹ în 12,77%(6) din cazuri, unde 8,51%(4) după corecția TF, iar 4,26%(2) după plastia DSV. BAV de gradul I în 2,13%(1) după corecția TF, BAV gradul III-8,51%(4) după corecția TVM (2,13%), corecția DVPTA (4,26%) și corecția TVM+DSV+DSA (2,13%). Șunturile reziduale alcătuiesc 34,04%(16): după plastia DSV 17,03%(8), iar în valvuloplastie, ligaturarea PDA, corecția DSV+DSA+PDA și corecția VDCDI cîte 4,26%(2). Ictusul ischemic s-a identificat în 6,38%(3) după corecția chirurgicală a TF.

Concluzii. Complicațiile postoperatorii în urma corecțiilor chirurgicale ale MCC sînt o problemă importantă a cardiologiei și a cardiochirurgiei, cele mai frecvente-dereglările de ritm și conductibilitate.

Cuvinte cheie. Cardiopatie congenitală, complicații postoperatorii, corecție chirurgicală, MCC.

POSTOPERATIVE COMPLICATIONS IN CONGENITAL CARDIOPATHY IN CHILDREN

Eșanu Veronica, Eșanu Valeriu, Gavriliuc Natalia

(Sci. adviser: Ina Palii, PhD., assoc. prof., department of Pediatrics)

Introduction. CHM postoperative complications have a negative impact on the quality of the child's life.

Purpose. Estimation of postoperative complications in children with CHM from clinics of Cardiology of IMC.

Material and methods. The study comprised 47 children with CHM having postoperative complications after surgical correction of cardiac defects. It was determined the frequency, type of postoperative complications according to: type of surgery, anatomical form of CHM.

Results. CHM resulted in postoperative complications: VSD²- 14 (29.79%), TF³-7 (14.89%), PAS⁴-5 (10.64%), PAD⁵-2(4.26%), CoAo⁶-1(2.13%), PAD+VSD-1(2.13%), TMV⁷+ASD⁸+VSD-4(8.51%), TAPVD⁹-2(4.26%), TMV-4(8.51%), ASD+VSD+PAD-3(6.38%), RVODT¹⁰-2(4.26%), ASD-2(4.26%), boys/girls ratio 2.5:1. The most common complications are the rhythm and conduction disturbances 57.45% (27). Sinus bradycardia are 14.89%(7) cases after: valvuloplasty 8.51%(4)cases, each 2.13%(1) after VSD plasty, ASD plasty and PAD¹³ ligation. Sinus tachycardia were determined in 12.77%(6) as a result of VSD plasty, CoAo correction and VSD+PAD correction. Ventricular extrasystole occurred in 8.51%(4) as a result of valvuloplasty, CRBB¹¹ in 12.77%(6), 8.51%(4) after TF correction and 4.26%(2) after VSD plasty. AVB I degree 2.13%(1) as a result of TF correction, AVB¹² III degree 8.51%(4) as a result of TMV correction (2.13%), TAPVD correction (4.26%) and TMV+VSD+ASD correction (2.13%). Residual shunts are met in 34.04%(16) after: VSD plasty 17,03%(8), but PAD ligation, valvuloplasty correction, ASD+VSD+PAD and RVODT correction-4,26%(2) each. Ischemic stroke was identified in 6.38%(3) after surgical correction of TF.

Conclusions. Postoperative complications after surgical correction of CHM are important to cardiology and cardiac surgery, the most common being disorders of rhythm and conduction.

Key words. Congenital cardiopathy, postoperative complications, surgical correction, CHM.

FUNCȚIA PULMONARĂ LA PACIENȚII CU FIBROZĂ CHISTICĂ ÎN DEPENDENȚĂ DE GENOTIPUL MALADIEI

Eșanu Valeriu, Eșanu Veronica

(Cond. șt. - Svetlana Șciuca, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Pediatrie)

Introducere. Severitatea și prognosticul în fibroza chistică (FC) depinde de tipul mutației genei CFTR.

Scop. Evaluarea spirometrică a funcției pulmonare la pacienții cu FC în dependență de mutațiile genei CFTR.

Material și metode. Studiul cuprinde 27 pacienți cu FC, cu vârsta cuprinsă între 6-34 ani (vârsta medie $15,29 \pm 7,42$ ani). Lotul de studiu include 18 pacienți (66,67%) cu FC homozigoți și heterozigoți după mutația F508del. Lotul de control este reprezentat de 9 pacienți (33,33%) cu FC cu genotipul non-F508del. S-au evaluat parametrii spirometrici FVC, FEV₁, FEV₂₅₋₇₅ și PEF în perioada de exacerbare a infecției pulmonare

Rezultate. Studiul molecular genetic a evidențiat 33,33% pacienți au genotipul F508del/F508del, 33,3% pacienți sunt heterozigoți F508del și 9 pacienți sînt non-F508del. A doua mutație a genei CFTR la heterozigoți cu F508del a fost: 2789+5G->A la 2 pacienți, câte un caz de mutații R553X, G542X, G45E, 185+1G>T și la 3 pacienți mutație neidentificată. Pacienții non-ΔF508 au avut mutațiile: 128+1G>A, 2789+5G>A, 621+1G>7, G542X, 1898+1G>A, 3849+10kbC>T, 2184 ins A, 1677del, N1303K, c531dup. Valoarea medie a FVC la lotul de studiu este scăzută semnificativ ($p < 0,01$), constituind $69,46 \pm 1,13\%$ vs $89,82 \pm 1,81\%$ lotul control. FEV₁ la pacienții cu mutația F508del este $65,54 \pm 1,42\%$ față de $88,24 \pm 2,19\%$ ($p < 0,05$) lotul non-F508del. Severitatea sindromului bronhoobstructiv la pacienții cu F508del este marcată prin reducerea considerabilă ($p < 0,05$) a FEV₂₅₋₇₅ până la $56,29 \pm 1,78\%$ (lotul control $84,74 \pm 3,98\%$), PEF-ul până la $58,14 \pm 1,48\%$ (lotul non-F508del – $86,69 \pm 3,28$; $p < 0,01$).

Concluzii. Mutația F508del la pacienții cu FC reduce considerabil funcția pulmonară prin valori scăzute ale FVC, FEV₁, FEV₂₅₋₇₅ și PEF decât celelalte mutații CFTR.

Cuvinte cheie. Fibroză chistică, FC, mutații CFTR.

PULMONARY FUNCTIONS IN PATIENTS WITH CYSTIC FIBROSIS DEPENDING ON THE GENOTYPE OF THE DISEASE

Eșanu Valeriu, Eșanu Veronica

(Sci. Adviser: Svetlana Șciuca, PhD., univ. prof., chair of Pediatrics)

Introduction. The severity and prognosis in cystic fibrosis (CF) depends on the type of CFTR mutation.

Purpose. To evaluate the spirometric lung function in patients with CF as a result of CFTR gene mutations.

Material and methods. The study included 27 patients with CF, aged 6-34 years (15.29 ± 7.42 years). The study includes 18 patients (66.67%) with homozygous and heterozygous CF caused by F508del mutation. The control group consists of 9 patients (33.33%) with non-F508del genotype. There were evaluated FVC, FEV₁, PEF and FEV₂₅₋₇₅ spirometric parameters in exacerbation of lung infection.

Results. The study showed molecular genetic genotype F508del/F508del in 33.33% of patients, 33.3% are heterozygous F508del patients and 9 patients are non-F508del patients. The second mutation in heterozygous F508del CFTR gene was: 2789+5G->A in 2 patients, one case of R553X, G542X, G45E, 185+1G>T mutations, and 3 cases-unidentified mutations. Non-F508del patients showed the following mutations: 128+1G>A, 2789+5G>A, 621+1G>7, G542X, 1898+1G>A, 3849+10kbC>T, 2184insA, 1677del, N1303K, c531dup. The average value of FVC of the study group is significantly decreased ($p < 0.01$) being of $69.46 \pm 1.13\%$ vs $89.82 \pm 1.81\%$ in control group. F508del mutation in patients with FEV₁ is 65.54 ± 1.42 to the $88.24 \pm 2.19\%$ in non-F508del group ($p < 0.05$). The severity of bronchial syndrome in patients with F508del is marked by a significant reduction ($p < 0.05$) of FEV₂₅₋₇₅ to 56.29 ± 1.78 ($84.74 \pm 3.98\%$ control group), with PEF up to $58.14 \pm 1.48\%$ (non-F508del group – 86.69 ± 3.28 , $p < 0.01$).

Conclusions. F508del mutation in CF patients significantly reduces the lung function by decreasing the FVC, FEV₁, PEF and FEV₂₅₋₇₅ values rather than other CFTR mutations.

Key words. Cystic fibrosis, CF, CFTR mutation.

ANEMIA FERIPRIVĂ LA COPII DE VÂRSTĂ FRAGEDĂ

Mariana Grecu

(Cond. șt. – Petru Martalog, dr. șt. med., conf. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Anemia este cea mai comună formă de afecțiune nutrițională de pe glob cu un profund impact asupra sănătății copilului nu doar pe termen scurt, dar și pe termen mediu și lung.

Scop. Identificarea factorilor de risc crescut, asocierea anemiei cu anumite caracteristici de vârstă, status socio-familial, particularităților clinice ale anemiei feriprive la copii de vârstă fragedă.

Material și metode. Studiu pe un lot de 50 copii, diagnosticați cu anemie feriprivă (Hb sub 110 g/l, valoarea de referință pentru grupa de vârstă). Dintre aceștia 25% au provenit din mediu urban, 75% din mediu rural. După vârstă 15% copii cu vârstă de 3-6 luni, 58% 7-12 luni, 27% în vârstă de 2-3 ani. Majoritatea copiilor (85,8%) provin din familii cu nivel de trai jos și mediu.

Rezultate. Factorii prenatali cu cea mai mare influență negativă asupra dezvoltării carenței de fier au fost: gestoze - 26% cazuri, infecții urogenitale în sarcină - 36%, maladii cronice ale mamei - 11%, anemia în sarcină-39% femei. Factori postnatali frecvenți au fost carențele alimentare, excesul ponderal, copil frecvent bolnav, infestații parazitare. Tabloul clinic al anemiei feriprive a fost compus din semnele condiționate de hipoxie și semnele de deficit tisular a fierului: paliditatea tegumentelor la toți copiii, dispnee la efort fizic moderat- 25,5% copii, oboseala în timpul alimentației- 72,6%, somnolența- 52,5%, transpirații abundente la 45,1%, suflu sistolic la apex- 37,5 %, curba ponderală staționară la 44,7% copii. Datele obținute în urma analizei indicilor hematologici au arătat nivelul mediu al Hb între 109-90 g/l la majoritatea copiilor, și doar la 10 (20%) cazuri nivelul Hb a fost sub 90 g/l.

Concluzii. În fiziopatogenia anemiei carențiale la copii un rol primordial îl au combinarea factorilor de risc: socio-economici, antenatali, postnatali, lipsa profilaxiei specifice la copii din grupe de risc.

Cuvinte cheie. Anemie feriprivă, copil, factori de risc.

IRON-DEFICIENCY ANEMIA IN YOUANG CHILDREN

Mariana Grecu

(Sci. adviser: Petru Martalog, PhD., associate prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Iron-deficiency anemia (IDA) is the most common form of nutritional disorders worldwide with a deep impact on child health for a short, medium or long period of time.

Purpose. Identification of risk factors, association between IDA and certain age characteristics, social and family status, anemia clinical features in youang children.

Material and methods. A clinical study was released on a group of 50 children diagnosed with IDA (reference value for the age group: Hb less than 110 g/l). 25% of them came from urban area and 75% from rural area. In relation to the age, there were 15% of children aged 3-6 months, 58% aged 7-12 months, 27% of 2-3 years old. Most of the children (85.5%) come from low- and middle-income families.

Results. Prenatal factors with the greatest negative influence on the development of iron deficiency represented in 39% cases anemia during pregnancy, 36% - urogenital tract infections in pregnancy, 26% - pregnancy toxicosis, 11% - of mothers chronic disorders. Among the most frequent postnatal factors there were dietary deficiencies, overweight, frequently ill child, parasitic infestation. Clinical manifestations of IDA included signs of hypoxia and tissue iron deficiency: paleness in all children, fatigue- 72,6% of children, faintness- 45,5%, dyspnea- 25,5 %, somnolence- 52,5%, excessive sweating- 45,1 %, systolic murmur at the apex- 37,5 %, constant weight curve- 44,7%. The obtained data of the analysis of hematological parameters showed an average Hb level of 109-90 g/l in most children and only in 10 cases (20%) the Hb level was below 90 g/l.

Conclusions. The combination of risk factors like socio-economic, antenatal, postnatal factors and the lack of specific prophylaxis for risk groups of children have a primary role in the pathogenesis of IDA in children.

Key words. Iron-deficiency anemia, child, risk factors.

SINDROMUL LOUIS- BAR LA COPII

Ludmila Grițco

(Cond. șt. - Ludmila Cerempei, dr. hab. șt. med., prof. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Telangiectazia ataxie sau sindromul Louis-Bar este o imunodeficiență primară moștenită autozomal recesiv [Savitsky K. 1995], care cauzează handicap grav. Se caracterizează prin defecte ale limfocitelor T și B; hipoplazia timusului, splinei, amigdalelor, formarea focarelor de infecție. Incidența la nivel mondial - 1 la 40.000 - 100.000 persoane [Swift M, 1986].

Scop. Informarea medicilor despre imunodeficiențele primare la copiii prin prezentarea unui caz clinic.

Material și metode. Copil de 13 ani, internat în SCMC "V. Ignatenco" de pe 06.04.2014-10.04.2014 cu IRA, Bronșita acută obstructivă. Prin metoda Mancini, turbidimetric, imunoenzimatic și imunofluorescența cu anticorpi monoclonari au fost apreciate teste imunologice.

Rezultate. Maladia a debutat la vârsta de 2 ani cu ataxie, telangiectazie sclerală. Apoi, apar pete de tip „cafea cu lapte” pe torace și abdomen, imposibilitate de a merge cu atrofia marcantă a mușchilor membrelor inferioare, disartrie, dislalie. Analiza generală a sângelui: Hb 99g/l, er. $4,5 \times 10^{12}/l$, L $10,4 \times 10^9/l$, nesegm. 20%, segmen. 44%, eozinile 3%, limfocite 20%, monocite 19%, VSH 28 mm/oră. Teste imunologice: IgE 38,4 UI/ml, proteina C-reactivă 48UI/ml; scăderea CD3 (44%), CD4 (32%), CD8 (15%); diminuarea numărului de fagocite (61%) și a indecelui fagocitar (1,77). Au fost apreciate teste imunologice umorale cu scăderea vădită a IgA, IgG. La CT a encefalului s-a stabilit hipoplazia cerebelului cu dilatarea chistică a cisternei Magna.

Concluzii. În baza datelor anamnestice, explorărilor clinice și paraclinice complexe la copil s-a constatat imunodeficiența primară – sindromul Louis-Bar, tratamentul căruia constă în terapia de substituție și cea simptomatică.

Cuvinte cheie. Sindromul Louis Bar, copil, imunodeficiență primară, ataxia, telangiectazia

LOUIS BAR SYNDROME IN CHILDREN

Ludmila Gritco

(Sci. adviser: Ludmila Cerempei, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. The teleangiectazy ataxia or the Louis-Bar syndrome is a primary immunodeficiency autozomal recessive determinate [Savitsky K. 1995], which causes a severe handicap. This syndrome is characterized by the abnormal T and B lymphocytes; the thymus, spleen, tonsils hypoplasia; the outbreak of infections. The world incidence is 1 at 40.000 – 100.000 people [Swift M, 1986].

Purpose. Warning the medical staff about the primary immunodeficiency in children through this clinical case.

Material and methods. 13 years old child, hospitalized in SCMC 'V. Ignatenco' 06.04.2014-10.04.2014 with an acute respiratory infection, Acute obstructive bronchitis. Immunity through Mancini method, the turbidimetric, immunoferment and immunofluorescence with monoclonal antibodies were assessed.

Results. This pathology started at 2 year age by ataxia, scleral angiectazia. Later, on the abdomen and the chest, several 'milk with coffee' spots have appeared, the incapacity to walk because a severe atrophy of the legs muscles, dysarthria, dyslalia. The general blood test: Hb 99 g/l, RBC $4,5 \times 10^{12}/l$, WBC $10,4 \times 10^9/l$, GR 61%. LY 20%, MO 19%, VSH 28 mm/h. Immunological test: IgE 38,4 UI/ml, CRP 48 UI/ml; decrease CD3 (44%), CD4 (32%), CD8 (15%), phagocytes number decrease (61%), phagocytic index (1,77). Humoral immunological tests were assessed with obvious decrease of IgA, IgG. The cerebral CT reveals the cerebellar hypoplasia with cystic dilatation of the Cisterna Magna.

Conclusions. According to anamnesis, the clinical and the laboratory complex tests reveal the primary immunodeficiency – the Louis-Barr syndrome, which treatment consists of symptomatic and the replacement therapy.

Key words. Louis Barr syndrome, child, primary immunodeficiency, ataxia, teleangiectazia

MODIFICĂRILE CARDIO-VASCULARE ÎN SINDROMUL DE DISPLAZIE A ȚESUTULUI CONJUNCTIV LA COPII

Olesea Gurduza, Livia Bogonovski

(Cond. șt. - Lilia Romanciuc, dr. șt. med., conf. univ., Ninel Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., departamentul de Pediatrie)

Introducere. Incidența generală a sindromului de displazie a țesutului conjunctiv în populație o constituie cifra de 26% pînă la 80%.

Scop. Determinarea modificărilor cardiovasculare în sindromul de displazie a țesutului conjunctiv la copii.

Material și metode. Studiul a inclus 80 copii, 42 fete și 38 băieți, cu vîrsta medie 13 ani. La pacienți au fost analizate datele clinice și paraclinice (electrocardiografie, ecocardiografie cu doppler color și holter monitorizarea electrocardiografică 24 h).

Rezultate. Semnele clinice dominante au fost cardialgii (87%), palpitații (47%) și senzație de iregularitate a ritmului cardiac (22%). Semne fenotipice caracteristice displaziei țesutului conjunctiv au prevalat prin hipermobilitate articulară (100%), constituție astenică (52%), sistem muscular dezvoltat slab (49%), cu scorul Beighton de 89%. Rezultatele ECG au determinat tahicardie sinusală (52%), dereglarea proceselor de repolarizare (54%), extrasistole supraventriculare (51%) și ventriculare (27%). La ecocardiografie s-a determinat PVM gr. I (71%) și cordaj fals în cavitatea VS (54%). La Holter-ECG s-a evidențiat tahicardie sinusală (56%), extrasistolii supraventriculare (52%) în număr 50-100/24 h (46%), și extrasistole ventriculare (37%), gradul I (25%) după Lown.

Concluzii. Semnele clinice des întîlnite au fost cardialgii și palpitații. Rezultatele cercetării au evidențiat legătura clinică între prezența pozitivă a criteriilor majore cu semnele de displazie a țesutului conjunctiv. Datele ecocardiografice au determinat predominarea PVM gr. I. ECG Holter 24 h a evidențiat extrasistole supraventriculare și extrasistole ventriculare.

Cuvinte cheie. Sindromul de displazie a țesutului conjunctiv, extrasistole supraventriculare și ventriculare, copii.

CARDIOVASCULAR CHANGES IN CHILDREN WITH CONNECTIVE TISSUE DYSPLASIA

Olesea Gurduza, Livia Bogonovski

(Sci. adviser: Lilia Romanciuc, PhD., associate prof., Ninel Revenco, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. The general incidence of the connective tissue dysplasia syndrome in population remains 26% to 80%.

Purpose. To determine cardiovascular features in children with connective tissue dysplasia.

Material and methods. The study included 80 children, 42 girls and 38 boys, with the average age of 13 years. Patients were evaluated by clinical and paraclinical aspects (electrocardiography, Doppler echocardiography and 24 hour Holter electrocardiography monitoring).

Results. The most common clinical findings were cardialgias (87%), palpitations (47%) and heart arrhythmias (22%). Fenotypical characteristic of connective tissue dysplasia prevailed with articular hipermobility (100%), asthenic body (52%), poor development of muscular system (49%), with Beighton criteria 89%. The ECG results have established sinus tachycardia (52%), repolarization disturbances (54%), supraventricular (51%) and ventricular extrasystoles (27%). Echocardiography revealed first-degree MVP (71%) and false tendon in the left ventricle (54%). Holter-ECG highlighted synus tachycardia (56%), supraventricular extrasystoles (52%) mostly 50-100/24 h (46%) and ventricular extrasystoles (37%), of wich first-degree ones, by Lown (25%).

Conclusions. The most common clinical findings in patients were cardialgias and palpitations. The results of the research have highlighted the clinical connection between positive major criteria (88,75%) and the connective tissue dysplasia signs. Echocardiography revealed the prevalence of first-degree MVP. The 24 h Holter-ECG highlighted supraventricular and ventricular extrasystoles.

Key words. The syndrome of connective tissue dysplasia, supraventricular and ventricular extrasystoles, children.

VIZIUNILE PEDIATRULUI ASUPRA INFECȚIEI MATERNO-FETALĂ LA SUGARI

Tatiana Jalba

(Cond. șt. - Tamara Țurcanu, asist. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Infecția materno-fetală se caracterizează prin polimorfismul semnelor clinice și prezența infecției mixte. Tendința spre creștere se datorează diagnosticului tardiv și lipsa screening-ului antenatal.

Scop. Aprecierea incidenței infecției materno-fetale la sugari cu afecțiuni bronhopulmonare. Studiarea datelor epidemiologice, clinice și de laborator pentru depistarea marcherilor precoce de infecție materno-fetală herpetică.

Material și metode. În grupul de studiu au fost incluși 50 copii cu anamneza epidemiologică pozitivă, spitalizați în SCMC Nr.1, pe parcursul a 6 luni, 2013. După vîrstă bolnavii au fost repartizați în 2 grupe: I-ul grup 1-3 luni (66%), al II-lea grup 3-6 luni (34%). Diagnosticul de infecție herpetică a fost precizat prin metoda PCR și imunoenzimatică. La toți pacienții s-a apreciat anamneza epidemiologică familiară pozitivă la infecțiile herpetice. Analiza rezultatelor s-a efectuat prin metoda statistică.

Rezultate. 1. La toți copiii examinați s-a depistat titru înalt de anticorpi specifici la infecția CMV. 2. La 88,8% din copii s-a depistat titrul mare de anticorpi la HSV tip 1,2. 3. ADN-ul CMV în urină a fost depistat la toți copiii investigați (100%). ADN-ul CMV, în plasmă a fost depistat la 26 copii investigați (52%). 4. ADN-ul HSV tip 1, 2 s-a depistat la 19 copii (38%).

Concluzii. 1. Prezența infecțiilor herpetice la mamă presupune un risc înalt de infecție materno-fetală. 2. Infecția materno-fetală herpetică este o afecțiune polisistemică, care se manifestă cu: icter patologic, hepato-splenomegalie, anemie, trombocitopenie și afectarea sistemului nervos central.

Cuvinte cheie. Infecție materno-fetală, incidența, sugari.

THE PEDIATRICS VISIONS OF MATERNAL-FETAL INFECTION IN INFANTS

Tatiana Jalba

(Sci. adviser: Tamara Turcan, associate prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Maternal Fetal Infection (MFI) is characterized by polymorphism of clinical signs and the presence of mixed infection. The tendency towards increased incidence of MFI is due to late diagnosis and lack of antenatal screening.

Purpose. To appreciate incidence of MFI in infants with bronchopulmonary disease. To study epidemiological, clinical and laboratory markers for early detection of maternal-fetal herpes infection.

Material and methods. The study group included 50 children with positive epidemiological history, hospitalized during the 6-months, 2013 in SCMC Nr.1. According to age patients were divided into 2 groups: first group: 1- 3 months old (66%), the second group: 3-6 months old (34%). The diagnosis of herpes infection was established by PCR and enzyme immunoassay. All of patients included in the study were considered positive epidemiological family history with herpes infections.

Results. In the examined children were found high titers of specific antibodies to CMV infection. In 88.8% was found high titers of antibodies to HSV type 1,2. CMV DNA in the urine was detected in all children (100%). CMV DNA in plasma was detected in 26 children. (52%). DNA HSV type 1, 2 was found in 19 children (38%).

Conclusions. Women infected with herpes infection are more susceptible to have a high-risk of maternal-fetal infection. MFI with herpes is a polysystemic condition which manifests: pathologic jaundice, hepato-splenomegaly, anemia, thrombocytopenia affecting the central nervous system.

Key words. Maternal-fetal infection, incidence, infants.

ASPECTE CLINICE ȘI PARACLINICE A EXTRASISTOLELOR VENTRICULARE ȘI SUPRAVENTRICULARE LA COPII

Alina Ladaniuc

(Cond. șt. - Lilia Romanciuc, dr. șt. med., conf. univ., Ninel Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Extrasistole supraventriculare și ventriculare sunt diagnosticate frecvent la examenul Holter ECG 24h: 13%-21% din copii, aproximativ 44% la adolescenți.

Scop. Determinarea particularităților clinice și paraclinice a extrasistolelor supraventriculare și ventriculare la copii.

Material și metode. În studiu au fost incluși 50 de pacienți: 25 fete și 25 băieți, vârsta medie 11,3 ani. Copiii au fost examinați clinic și paraclinic (ECG, Ecocardiografia, monitorizarea holter ECG 24h).

Rezultate. Acuzele dominante la copii au fost: cardialgii (70%), palpitații (54%), dispnee (44%) și fatigabilitate (40%). Rezultatele ECG au evidențiat predominarea extrasistolelor ventriculare (84 %) gradului I și II (14%) și supraventriculare (24%) tip bigeminie (12%). Ecocardiografia: prolaps de valvă mitrală (PVM) - 80% gr.I (64%), gr.II (14%), cordaj fals în cavitatea VS (64%) și malformații cardiace congenitale (28%). Holter-ECG 24h a determinat: tahicardie sinusală (81%), extrasistole ventriculare (78%), conform clasificării LOWN: gradul II (33%), I (17%), IV (11%), III (6%) și extrasistole supraventriculare (40%) conform tipului: bigeminie (22%), trigeminie (11%).

Concluzii. Semnele clinice frecvent depistate au fost: cardialgii, palpitații și dispnee. Datele ECG au determinat predominare a extrasistolelor ventriculare față de cele supraventriculare. Datele ecocardiografice au determinat PVM gr.I. Rezultatul ECG Holter 24h a scos în evidență la copiii incluși în studiu extrasistole ventriculare (78%) și supraventriculare în 40% din cazuri.

Cuvinte cheie. Extrasistole ventriculare și supraventriculare, copii.

THE CLINICAL AND PARACLINICAL FEATURES OF THE SUPRAVENTRICULAR AND VENTRICULAR EXTRASYSTOLES IN CHILDREN

Alina Ladaniuc

(Sci. adviser: Lilia Romanciuc, PhD., associate prof., Ninel Revenco, PhD., prof., chair of Pediatrics).

Introduction. Supraventricular and ventricular extrasystoles are frequently diagnosed at Holter ECG 24h exam: 13% -21% of children, about 44% of adolescents.

Purpose. To determine the clinical and paraclinical features of the supraventricular and ventricular extrasystoles in children.

Material and methods. The study included 50 patients: 25 girls and 25 boys, average age 11,3 y.o. The children were examined clinically and paraclinically (ECG, ECOCG, Holter ECG monitoring 24 hours).

Results. The clinical changes dominant in children are the following: chest pain (70%), palpitations (54%), dyspnea (44%) and fatigue (40%). ECG results revealed the predominance of: ventricular extrasystoles (84%) grade I and II (14%) and supraventricular (24%) type bigeminy (12%). Echocardiography: mitral valve prolapse (MVP) - 80% the first-degree (64%), second-degree (14%), false tendon in the left ventricle (64%) and congenital heart malformations (28%). Holter ECG 24h determined: sinus tachycardia (81%), ventricular extrasystoles (78%), according to classification Lown - degree II (33%), I (17%), IV (11%), III (6%) and supraventricular (40%) according to: bigeminy (22%), trigeminy (11%) type.

Conclusions. The clinical signs frequently detected were: chest pain and palpitations. ECG data determined the prevalence of the ventricular extrasystoles in comparison with supraventricularone. Echocardiographic data determined MVP gr.I. Holter ECG 24h result revealed in children included in the study, ventricular extrasystoles (78%) and supraventricular (40%).

Key words. Supraventricular and ventricular extrasystoles, children.

SINDROMUL GUILLAIN BARRE LA COPII: ABORDARE CLINICO-PARACLINICĂ

Calcii Cornelia, Lupușor Nadejda

(Cond. șt. – Svetlana Hadjiu, dr., conf. univ., departamentul Pediatrie, clinica de Neurologie)

Introducere. Sindromul Guillain Barré (SGB) reprezintă cea mai frecventă cauză a paraliziei neuromusculare acute cu o incidență anuală de 1-3/100.000 populație. Este o polineuropatie inflamatorie acută demielinizantă autoimună care afectează Sistemul Nervos Periferic.

Scop. Studiarea particularităților etiologice, clinice și paraclinice în SGB la copii.

Material și metode. 13 copii (3-18 ani) cu pareze periferice au fost examinați clinic (general și neurologic) și paraclinic (teste de laborator, puncție lombară, electroneuromiografia (ENMG) și neuroimagic (RMN cerebrală și medulară).

Rezultate. La toți copii s-a constatat debut post-infecțios (la 1–3 săptămâni după o infecție): 3 – CMV, 2 – Epstein-Barr, 3 – virus-herpetic, 2 – varicelozoosterian, 2 – Campilobacter jejuni, 1 – Mycoplasma pneumoniae. Manifestările clinice: slăbiciune și dureri musculare – 91%; dificultăți la mers – 98%, parestezii – 74%, dereglări sfincteriene – 7,6%, pareză facială – 7,6%, diplopie – 7,6%, disfuncție autonomă – 68%, diminuarea tonusului muscular – 96%, abolirea ROT – 100%, sindrom bulbar – 7,6%, afectarea nervului facial – 7,6%. Parezele se caracterizau prin debut acut și distribuție simetrică. Examenul LCR: disociere albumin-citologică (84%). EMG: viteza de conducere nervoasă încetinită, creșterea latențelor distale, amplitudine motorie scăzută (100%). Examenul RMN: aspect normal. Stabilirea diagnosticului de SGB – 4 cazuri la debut, 5 - la 2-3 zile de la debutul bolii, 4 – peste 7-10 zile de la debut. Evoluția bolii: 5 copii cu dereglări motorii grad ușor, 4 – grad moderat, 2 – grad sever, 2 – deces.

Concluzii. Conform datelor clinico-paraclinice, SGB se manifestă prin mai multe forme. Grație manifestărilor clinice polimorfe și nespecifice diagnosticarea bolii este întârziată, iar prognosticul rămâne rezervat.

Cuvinte cheie. Polineuropatie inflamatorie acută demielinizantă, sindrom Guillain–Barré

GUILLAIN-BARRE SYNDROME IN CHILDREN: CLINICAL AND LABORATORY APPROACH

Calcii Cornelia, Lupușor Nadejda

(Sci. adviser: Svetlana Hadjiu, associate prof., chair of Pediatrics, Clinic of Child Neurology)

Introduction. Guillain Barré syndrome (GBS) is the most common cause of acute neuromuscular paralysis with an annual incidence of 1-3/100.000. It is an acute inflammatory demyelinating autoimmune polyneuropathy affecting the peripheral nervous system.

Purpose. To study the etiology, clinical and laboratory modifications in GBS in children .

Material and methods. 13 children (3-18 years old) with peripheral paresis were investigated by clinical examination (general and neurological) and by laboratory tests, lumbar puncture, electroneuromiography (ENMG) and neuroimaging (brain and spinal MRI).

Results. In all children, it was found a post-infectious onset (1-3 weeks after infection): 3 – CMV, 2 – Epstein -Barr, 3 - herpes virus, 2 – varicellazoster, 2 - Campylobacter jejuni, 1 - Mycoplasma pneumoniae. The clinical manifestations revealed: muscle weakness and pain - 91 %; difficulty of walking - 98 %, paresthesia - 74 %, sphincter disorders – 7,6 %, facial paresis – 7,6 %, diplopia – 7,6 %, autonomic dysfunction - 68 %, decrease tone muscle - 96 %, failure of deep tendon reflexes - 100%, bulbar syndrome – 7,6 %, facial nerve damage - 7,6 %. The paresis had an acute onset and symmetrical distribution. CSF examination showed albumin-cytological dissociation (84%) and ENMG - slowed nerve conduction velocity, increased distal latency, low motor amplitude (100 %). MRI pointed normal appearance. Establishing GBS - 4 cases at onset, 5 - 2-3 days after onset of illness, 4 - 7-10 days after onset. Disease evolution: 5 children with mild motor impairment, 4 - moderate, 2 - severe, 2 - death.

Conclusions. According to clinical and laboratory data, GBS can develop in different forms. Due to polymorphic and nonspecific clinical manifestations, the diagnosis is frequently delayed, with a poor prognosis.

Key words: Acute inflammatory demyelinating polyneuropathy, Guillain - Barré syndrome

PARTICULARITĂȚILE CLINICE ȘI PARACLINICE A DEREGLĂRILOR DE RITM ÎN PROLAPSUL DE VALVĂ MITRALĂ SIMPTOMATIC LA COPII

Livia Nistor-Bogonovski, Olesea Gurduza

(Cond. șt. – Lilia Romanciuc, dr. șt. med., conf.univ., Ninel Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ, departamentul Pediatrie.)

Introducere. Prolapsul de valvă mitrală (PVM) la copii are o rată de la 5-15% până la 38% cazuri.

Scop. Determinarea particularităților dereglărilor de ritm la copiii cu PVM simptomatic.

Material și metode. În studiu au fost incluși 80 de copii, 46 de fete și 34 băieți, vârsta medie 12,25 ani. Dereglările de ritm au fost stabilite în baza manifestărilor clinice și paraclinice: electrocardiografia, echocardiografia Doppler color, cardiointervalografia, ECG-Holter monitorizare 24 ore.

Rezultate. La copii au predominat acuze: cardialgii (91,25%), palpitații (81,25%) și iregularitatea ritmului cardiac (71,25%). În urma analizei electrocardiografiei copiii cu PVM au manifestat: dereglări de repolarizare(47,5%), tahicardie sinusală(41,25%), extrasistole supraventriculare (31,25%) și ventriculare (18,75%). PVM gr. I s-a întâlnit în 86,25% cazuri, cuspa anterioară în 93,75% cazuri.

Rezultatele. Holter ECG 24 de ore au evidențiat prevalența următoarelor dereglări de ritm: tahicardie sinusală-83,75%, extrasistole supraventriculare-61,25% (50-100 24/h-55,1%) și ventriculare în 40% cazuri (clasa I B.Lown-81%), tahicardie supraventriculară în 33,75% cazuri.

Concluzii. Rezultatele studiului au stabilit predominarea durerilor precordiale, palpitațiilor și iregularității ritmului cardiac la copiii cu PVM simptomatic. Datele echocardiografiei au determinat prezența prolapsului de valvă mitrală gr.I în 86,25%. Rezultatele monitorizării Holter-ECG 24 de ore au permis depistarea: tahicardiei sinusale- 83,75%, extrasistolelor supraventriculare-61,25% și ventriculare în 40% cazuri la copii.

Cuvinte cheie. PVM, dereglări de ritm, copii

CLINICAL AND PARACLINICAL FEATURES OF RHYTHM DISORDERS IN CHILDREN WITH SYMPTOMATIC MITRAL VALVE PROLAPSE

Livia Nistor-Bogonovski, Olesea Gurduza

(Sci. adviser: Lilia Romanciuc, PhD., associate prof., Ninel Revenco, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Mitral valve prolapse (MVP) in children has a rate of 5-15% to 38% of cases.

Purpose. To determine the features of rhythm disorders in children with symptomatic (MVP).

Material and methods. The study included 80 children, 46 girls and 34 boys, mean age 12.25 years. Rhythm disturbances were established on the basis of clinical and paraclinical features: electrocardiography, Doppler echocardiography, cardiointervalography, ECG-Holter monitoring 24 hours.

Results. The main complaints in children were: chest pain (91,25%), palpitations (81,25%) and irregular heart rhythm (71,25%).

The electrocardiography analysis in children determined the next main changes: repolarization disturbances (47,5%), sinus tachycardia(41,25%),supraventricular (31,25%) and ventricular extrasystoles (18,75%). MVP I degree was met in 86.25% of cases. The analysis of ECG Holter 24-hour results showed predominance of the next rhythm disorders: sinus tachycardia -83,75 %, supraventricular -61,25% (50-100 24/h-55,1%) and ventricular extrasystoles in 40% of cases (B.Lown I class in 81%), supraventricular tachycardia in 33.75% cases.

Conclusions. The study results have established the dominance of the next complaints: chest pain, palpitations and irregular heart rate. Echocardiography data determined a prevalence of mitral valve prolapse I degree in 86.25%. Holter-ECG monitoring 24 hours data allowed the detection of rhythm disturbances with predominance of sinus tachycardia in 83.75%, supraventricular -61.25% and ventricular extrasystoles in 40% of cases in children.

Key words. MVP, rhythm disorders, children.

EFICACITATEA ANTIBIOTICOTERAPIEI INHALATORII ÎN INFECȚIA CU PS.AERUGINOSA LA COPIII CU FIBROZA CHISTICĂ

Pronoza Mariana

(Cond. șt. - Svetlana Șciuca, prof.univ., dr. hab. șt. med., departamentul Pediatrie)

Introducere. În ciuda progreselor deosebite în coduita terapeutică a pacienților cu fibroză chistică (FC) infecția pulmonară cu *Ps.aeruginosa* este o problemă majoră cu impact negativ asupra evoluției maladiei și calității vieții pacienților cu FC.

Scop. Elucidarea eficacității tratamentului inhalator cu colistimat de sodiu la copii cu FC și infecție pulmonară cu *Ps.aeruginosa*.

Material și metode. În studiu au fost incluși 15 copii cu FC și cu infecție pulmonară cu *Ps.aeruginosa* cu vârsta cuprinsă între 1,5-4 ani, la care s-a efectuat însămînțarea secretului bronșic înainte și după tratamentul inhalator cu colistimat de sodiu (Colistin) cu determinarea titrului diagnostic al germeului.

Rezultate. Înainte de tratament 13 copii (86,6%) aveau indicele masei corporale (IMC) $14,48 \pm 0,15$. Timp de 1-1,5 ani a crescut semnificativ pînă la $16,32 \pm 0,2$ ($p \leq 0,036$). Copii incluși în studiu sufereau de infecție pulmonară cu *Ps.aeruginosa* în concentrație de la 10^3 micr/ml pîna la 10^8 micr/ml. Efectuarea tratamentului inhalator cu Colistin a facilitat eradicarea infecției în 40%, la 8 copii (53,3%) s-a constatat o reducere a titrului *Ps.aeruginosa* pînă la 10^5 micr/ml– 10^3 micr/ml și doar într-un singur caz concentrația *Ps.aeruginosa* în secretul bronșic a rămas neschimbat (10^4 micr/ml).

Concluzii. Antibioterapia inhalatorie cu Colistin la copiii cu FC cu infecție pulmonară cu *Ps.aeruginosa* produce beneficii asupra stării de nutriție a copilului, oferă șanse de eradicare înalte (40%) a infecției și ameliorează prognosticul maladiei.

Cuvinte cheie. Fibroza chistică, *Pseudomonas aeruginosa*, antibioticoterapie inhalatorie.

EFFICACY OF THE INHALATION ANTIBIOTIC THERAPY IN *PS. AERUGINOSA* INFECTION IN CHILDREN WITH CYSTIC FIBROSIS

Pronoza Mariana

(Sci. adviser: Svetlana Șciuca, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. *Pseudomonas aeruginosa* pulmonary infection in children with cystic fibrosis (CF) is a major problem with negative impact on the evolution of disease and quality of life in these patients.

Purpose. Elucidate the efficacy of the inhalation therapy with sodium colistimethate (Colistin) in CF children with *Ps. aeruginosa* pulmonary infection.

Material and methods. The study included 15 children with CF and *Ps. aeruginosa* pulmonary infection aged 1.5 to 4-year, who underwent bacteriological examination of bronchial secretion before and after inhalator treatment with titration diagnosis of germ.

Results. In the step of including in inhalation therapy with Colistin 13 children (86.6%) had BMI 14.48 ± 0.15 , which during 1-1.5 years increased significantly to 16.32 ± 0.2 ($p < 0.036$). All children included in the study suffered from pulmonary infection with *Ps. aeruginosa* diagnostic titer from 10^8 to 10^3 micr/ml. After the treatment with Colistin the infection was eradicated in 6 children (40%), in 8 children (53.3 %) the concentration decreased up to 10^5 - 10^3 micr/ml and in only one case the titer of *Ps. aeruginosa* bronchial secretions remained unchanged (10^4 micr/ml).

Conclusions. Antibacterial inhalator therapy with Colistin in children with CF, affected by *Ps. aeruginosa* pulmonary infection, produces benefic effects on the nutritional status of children, offers high chance (40%) eradication of this infection and improves the prognosis of the disease.

Key words. Cystic Fibrosis, *Pseudomonas aeruginosa*, inhaled antibiotic therapy.

SINDROMUL PLATTER LA SUGARII CU PNEUMONIE ACUTĂ

Turtureanu Irina

(Cond. șt. - Țurcanu Tamara, asist. univ., departamentul Pediatrie)

Introducere. Sindromul Platter este o stare des întâlnită la sugari definită prin mărirea în volum a timusului. Printre manifestările clinice se enumără sindroamele: limfoproliferativ, disontogenetic, endocrinopatologic; se atestă schimbări morfologice a hipotalamusului și suprarenalelor;

Scop. De a identifica coeficientul timomegaliei la sugarii cu pneumonie acută, în evoluție severă. De a evalua semnele și simptomele clinice și paraclinice ale timomegaliei la acești copii.

Material și metode. Au fost examinați 320 de copii în vârsta de 1-6 luni, cu o evoluție severă a pneumoniei, internați la IMSP SCMC Nr.1 în anii 2013-2014. Pacienții au fost examinați atât clinic cât și paraclinic, diagnoza de pneumonie și de sindrom Platter fiind confirmată radiologic. Rezultatele studiului au fost analizate și interpretate statistic.

Rezultate. Din numărul total de sugari (320) cu vârsta între 1 și 6 luni, cu pneumonie acută, evoluție severă, timomegalia a fost depistată la 21,56% (69 cazuri). Gradul I a timomegaliei a fost prezent la - 15,8% (11 copii), gradul II- 66,7 % (46), gradul 3- 17,5 % (12). A fost depistat un procent înalt de patologii concomitente precum encefalopatia hipoxic-ischemică- (16 cazuri), anemia (13), dereglări cardio-vasculare- 12, torticollis-7.

Concluzii. Prezența timomegaliei este un factor major de risc pentru evoluția severă a pneumoniei acute. Hipertrofia timusului induce un disbalans al celulelor imunocompetente ce se deosebesc printr-o heterogenitate funcțională, fapt ce ar putea condiționa apariția unei imunopatologii.

Cuvinte cheie. Pneumonie, sugari, timomegalia, sindromul Platter;

PLATTER'S SYNDROME IN INFANTS WITH ACUTE PNEUMONIA

Turtureanu Irina

(Sci. adviser: Turcanu Tamara, assistant prof., chair of Pediatric)

Introduction. Platter's Syndrome is a frequent condition in infants. It manifests as an enlarged thymus, of I/II/III degree, confirmed by a radiological examination.

Purpose. To find the incidence of thymomegalia (Platter's syndrome) in infants. To appreciate the clinic and paraclinic signs, and symptoms of thymomegalia in infants with acute pneumonia with a severe evolution.

Material and methods. The research is based on the observation of 320 patients with acute pneumonia, severe evolution in which thymomegalia has been confirmed by radiologic examination. The anamnesis and epidemiologic data, also the personal physiological and pathologic antecedents have been statistically analyzed and interpreted.

Results. From 600 hospitalized infants (1-6 months old) were selected 320 with acute pneumonia, of which 21,56%(69 cases), presented an enlarged thymus. Grade I of thymomegalia was present in 15,8% (11 infants), grade II – in 66,7% (46), grade III – in 17,5% (12). Acute pneumonia associated with thymomegalia presented a severe evolution with difficulties in treatment. A high rate of co-associated morbidities such as hypoxic ischemic encephalopathy (16 cases), anemia (13), cardiovascular disorders (12), torticollis (7) and others were noted in these infants.

Conclusions. Thymomegalia is a frequent condition in infants, causing a severe evolution of acute pneumonia. The infants with Platter's syndrome are often re-hospitalized, thymomegalia being a sign of a compromised immune system.

Key words. Pneumonia, infants, thymomegalia, Platter's Syndrome;

DIABETUL ZAHARAT ASOCIAT MUCOVISCIDOZEI LA ADOLESCENȚI

Diana Vîrlan, Lilia Sochirca

(Cond. șt. - Svetlana Șciuca, prof. univ., dr. hab. șt. med., departamentul Pediatrie)

Introducere. Diabetul zaharat asociat mucoviscidozei (DZAMV) reprezintă o combinație între secreția redusă de insulină și rezistența periferică la insulină, pe care doar persoanele cu mucoviscidoză pot să-l dezvolte, asociindu-se cu un declin al funcției pulmonare, cu starea nutrițională precară și rata mortalității înaltă.

Scop. Studiarea evoluției clinice și managementului medical în DZAMV la adolescenți.

Material și metode. În studiu au fost incluși o fată de 15 ani și un băiat de 17 de ani, spitalizați cu diagnosticul de Mucoviscidoză, confirmat prin testul sudorii pozitiv (Macroduct USA), identificarea mutației CFTR (F508del/F508del), valorii reduse a elastazei în masele fecale. Confirmarea Diabetului zaharat s-a realizat prin testarea glicemiei, profilului glicemic, Hb glicozilate, peptidului C, analizei urinei la glucoză și corpi cetonici.

Rezultate. Pe fon de exacerbare pulmonară, ambii pacienți au prezentat hiperglicemie (9,8 și 14,1 mmol/l). Ulterior s-au declanșat sindroamele clinice: polidipsie, poliurie și scădere ponderală. Profilul glicemic a fost 7,8-15,8 mmol/l la băiat și 10,4-21,0 mmol/l la fetiță. Hb glicozilată prezenta valori crescute (7,3/14,1%), iar peptidul C-scăzute (0,624/0,513). Concentrația glucozei în urină a fost 7,3/37,1 g/l, iar corpii cetonici negativi. Tratamentul s-a efectuat cu Insulină (Glargine, Aspart, Human), care a produs beneficii clinice cu obținerea controlului glicemiei și sindroamelor clinice.

Concluzii. Pacienții cu DZAMV prezintă un tablou clinic specific și impun o conduită medicală strictă a dieto- și insulinoterapiei, diferită de alte tipuri de diabet, care introdusă precoce îmbunătățește semnificativ speranța de viață la acești bolnavi.

Cuvinte cheie. Mucoviscidoză, hiperglicemie, diabet zaharat, adolescenți.

CYSTIC FIBROSIS RELATED DIABETES IN ADOLESCENTS

Diana Vîrlan, Lilia Sochirca

(Sci. adviser: Svetlana Sciuca, PhD., prof., chair of Pediatrics)

Introduction. Cystic fibrosis related diabetes (CFRD) is a combination between reduced insulin secretion and peripheral insulin resistance that only people with cystic fibrosis can get. CFRD is associated with a decline in lung function, poor nutritional status and high mortality rate.

Purpose. Study of the clinical course and therapeutic management in adolescents with CFRD.

Material and methods. We present 2 cases of CFRD in a female patient (15 years old) and a male patient (17 years old) hospitalized with the diagnosis of CF. It was confirmed by positive sweat test (Macroduct USA), identification of CFTR mutation (F508del/F508del), small amounts of elastase in stool. Confirmation of Diabetes was achieved by a blood glucose test, blood glucose profile, glycosylated Hb, C peptide, glucose and ketones in urine.

Results. On the background of pulmonary exacerbation, both patients had hyperglycemia (9,8/14,1 mmol/l). Subsequently, it triggered clinical syndromes: polydipsia, polyuria, weight loss. Glycemic profile variations 7,8-15,8 mmol/l in boy and 10,4-21,0 mmol/l in girl. Glycosylated Hb values were high (7,3/14,1%) and C-peptide values were low (0,624/0,513). Glucose concentration in urine was 7,3/37,1 g/l and ketones was not detected. Diabetes treatment was performed with Insulin (Glargine, Aspart, Human), which produced clinical benefits by achieving glycemic and clinical syndromes control.

Conclusions. Patients with CFRD show a specific clinical framework and require a strict medical diet control and surveillance of the insulin therapy, case that differs from the other types of diabetes. If early introduced, it significantly improves life expectancy towards these patients.

Key words. Cystic fibrosis, hyperglycemia, diabetes, adolescents.

CARACTERISTICA CAZURILOR DE TUBERCULOZA PULMONARĂ INFILTRATIVĂ (PNEUMONIA CAZEOASĂ)

Abbud Nassim

(Cond. șt. - Malic Alina, asist. univ.)

Introducere. În forma acut-progresivă a tuberculozei pulmonare se include pneumonia cazeoasă – de obicei este polisegmentară, unilaterală sau bilaterală. Tabloul clinic a pneumoniei cazeoase se manifestă prin: sindromul de intoxicație, sindrom bronhoobstructiv, sindrom hemoptoic. Diagnosticul de pneumonie cazeoasă se stabilește când se agravează starea generală a bolnavului. Pneumonia cazeoasă survine de obicei la persoane cu imunodeficiență exprimată și în lipsa tratamentului specific poate fi letală.

Scop. Studiarea factorilor favorizanți și particularităților evoluției clinice pneumoniilor cazeoase

Materiale și metode. În anii 2012 – 2013 în IMSP Spitalul Clinic Municipal Ftizio pneumologie, mun. Chișinău s – au tratat 65 bolnavi de tuberculoza pulmonară infiltrativă (pneumonia cazeoasă), cazurile noi și cazurile de retratament.

Rezultate. Pneumonia cazeoasă mai frecvent să dezvoltă la bărbați 55 (84,6%). Raport bărbați/femei fiind 5,5:1. Au predominat persoanele de vîrsta 20 – 40 de ani – 39 (60,0%). Calea de depistare de bază a fost pasivă - 64 (98,5%). Majoritatea (66,2%) persoanelor n – au fost încadrați în cîmpul muncii.

Concluzii. Contact cu bolnavi de tuberculoza au avut 43,1%, din focare de deces - 39,3% persoane. Majoritatea pacienților au avut diferite comorbidități – 61,5%. Cașexie s – a constatat la jumătate de bolnavi - 58,5%. Au predominat pacienții în stare gravă (60,0%). Microscopia sputei la BAAR s- a stabilit la 80,0%, ce a fost confirmat și bacteriologic (93,9%). Au predominat rezultatele negative a tratamentului, cu mare pondere a deceselor – 41,6% de cazuri.

Cuvinte cheie. Pneumonia cazeoasă, cașexie.

CHARACTERISTICS OF INFILTRATIVE PULMONARY TUBERCULOSIS CASES (CASEOUS PNEUMONIA)

Nassim Abbud

(Sci. adviser - Malic Alina, MD., assistant prof., chair of Pneumophthisiology)

Introduction. Caseous pneumonia is included in acute progressive form of pulmonary tuberculosis which usually affects multiple segments, either unilaterally or bilaterally. The clinical picture of caseous pneumonia is manifested by intoxication, bronchial obstruction and hemoptoic syndrome. The diagnosis of caseous pneumonia is established when the general condition of the patient worsens and it usually occurs in people with pronounced immunodeficiency and also it could be fatal in the absence of specific treatment .

Purpose. Study of predisposing factors and clinical evolution features of caseous pneumonia.

Material and methods. There were treated 65 patients with infiltrative pulmonary tuberculosis (caseous pneumonia) in new and repeated treatment cases ,during the period of 2012 – 2013, in Phthisiopneumological Municipal Hospital from Chisinau.

Results. Caseous pneumonia commonly develops in men 55 (84.6 %), the male / female ratio being of 5,5:1. Predominant ages of people are 20-40 years old and 39 years old (60.0 %). The main path – way of TB detection was the passive one in 64 cases (98.5 %). The majority of persons (66.2%) were not employed.

Conclusions. Tuberculosis contact occurred in 43.1%, from lethal foci - 39.3 % of persons. Most patients had various comorbidities in 61.5 %. Cachexia was found in half of patients - 58.5%. There were prevailing patients in grave condition (60.0%). AFB sputum microscopy was set in 80.0 %, which was confirmed bacteriologically (93.9 %). There predominated negative outcomes, with high percentage of deaths in 41.6 % of cases.

Key words. Caseous pneumonia , cachexia .

EVOLUȚIA TUBERCULOZEI PULMONARE LA PACIENȚI CU PROCESE NEOPLASTICE

Balta Viorica

(Cond. șt. - Vilc Valentina, asist. univ., cat. Pneumoftiziologie.)

Introducere. Paralel cu indexul înalt al morbidității prin tuberculoză, în ultimii ani crește numărul de bolnavi cu tuberculoză și boli concomitente ce creează probleme noi pentru medici-ftiziatri în profilaxia, prevenirea, depistarea precoce și tratarea acestor pacienți. În categoria aceasta intră și cancerul, care reprezintă o problemă serioasă în lume.

Scop. Studiarea particularităților evoluției clinice și eficacității tratamentului tuberculozei pulmonare la pacienți cu procese neoplastice.

Material și metode. S-a efectuat un studiu descriptiv selectiv cu extragerea datelor din documentația medicală la 55 de pacienți cu procese neoplastice, spitalizați în SCM Ftiziopneumologie din Chișinău în anii 2003-2012.

Rezultate. Majoritatea pacienților au fost între vârsta 51-60 ani. În 74,5% de cazuri, sursa de infecție nu a fost stabilită. Comorbidități sau depistat la 45,5% de pacienți. La 81,8% din pacienți a fost diagnosticată tuberculoza pulmonară infiltrativă. Complicații au survenit la 20%. Forma procesului neoplasic cel mai des diagnosticată a fost cancerul pulmonar (34,5% de cazuri). Proces neoplasic pe fond de tuberculoză pulmonară a fost depistat la 60%. Tratamentul indicat conform categoriilor a fost: DOTS I - 21,8%; DOTS II - 32,7%; DOTS III - 29,1%; schemă individuală - 5,5%; DOTS Plus - 11%. La faza de continuare au fost transferați 52,7% de pacienți, au abandonat tratamentul 9%; eșec terapeutic s-a stabilit la 5,5%. Au decedat 32,7% de pacienți.

Concluzii. Procesele neoplastice agravează evoluția tuberculozei pulmonare și sunt motiv important pentru scăderea eficacității tratamentului și creșterea mortalității în acest grup de pacienți.

Cuvinte cheie. Tuberculoză; proces neoplasic; cancer.

EVOLUTION OF PULMONARY TUBERCULOSIS IN PATIENTS WITH NEOPLASTIC PROCESSES

Balta Viorica

(Sci. adviser: Vilc Valentina, associate prof., chair of Pneumophthiziology)

Introduction. In recent years along with a high index of morbidity from tuberculosis are increases the number of patients with tuberculosis and concomitant diseases that creates new problems for phtiziology-doctors in prophylaxis, prevention, early detection and treatment of these patients. In this category is also included the cancer, which today is a serious problem in the world.

Purpose. To study the clinical features and efficacy of pulmonary tuberculosis in patients with neoplastic processes.

Material and methods. Descriptive selective study was conducted with extraction of data from medical documentation in 55 patients with neoplastic processes hospitalized in the Phtiziopneumology hospital in Chisinau during year 2003-2012.

Results. Most patients were between the age of 51-60 years. The source of infection in 74,5 % has not been determined. Comorbidities were detected in 45,5%. 81,8% of patients were diagnosed with infiltrative pulmonary tuberculosis . Complications occurred in 20%. Lung cancer was most frequently diagnosed neoplastic form, 34,5% of cases. Background neoplastic process of pulmonary tuberculosis was detected in 60% . Treatment was indicated according to the categories: DOTS-21,8%; DOTS II-32,7 %; DOTS III-29,1%; individual scheme-5,5%; DOTS Plus-11%. In the continuation phase were transferred 52,7 %; was abandoned treatment by 9%; treatment failure was set in 5,5 %. 32,7% of patients died.

Conclusions. Neoplastic processes aggravate pulmonary tuberculosis evolution and are therefore important for lowering efficacy and increases mortality in this group of patients.

Key words. Tuberculosis; neoplastic process; cancer.

CARACTERISTICA TUBERCULOZEI DROGREZISTENTE LA COPII

Berzoi Elena, Belenciuc Olesea, Pavalachi Alina

(Cond.șt. - Stela Kulcițkaia, dr. șt. med., conf. univ., disciplina Pneumoftiziologie)

Introducere. Tuberculoza-boală infecțioasă socială răspândită pe întreg globul. Conform OMS, 1/3 din populația globului este infectată cu *M.tuberculosis*, anual 9 milioane de persoane se îmbolnăvesc, din ei 3 milioane decedază. Din 9 milioane cazuri noi anuale-1 milion sunt copii în vârstă pînă la 15 ani. Conform pronosticului experților în viitor se așteaptă o creștere a chimiorezistenței primare printre copii comparativ cu adulții și înrăutățirea situației epidemiologice a tuberculozei din cauza coinfecției TB/HIV/SIDA.

Scop. Studiarea caracterului și cauzelor dezvoltării tuberculozei drogrezistente la copii.

Material și metode. Au fost analizate 95 cazuri de tuberculoză drogrezistentă cu vîrsta cuprinsă pînă la 18 ani, cu evaluarea datelor cercetărilor clinice, de laborator, instrumentale și ale documentației medicale.

Rezultate. Tuberculoza drogrezistentă primară a fost depistată în puține cazuri: complex tuberculos primar și tuberculoza ganglionilor limfariici intratoracici. Cel mai des stabilit diagnostic a fost forma de tuberculoza drogrezistentă secundară-tuberculoza pulmonară infiltrativă, pleurezie exudativă, tuberculoza diseminată, tuberculoza generalizată, tuberculoza fibro-cavitară.

Concluzii. Factorii care favorizează dezvoltarea tuberculozei drogrezistente la copiii: contact cu bolnavi de tuberculoză, condiții de trai nesatisfăcătoare, neefectuarea chimioprofilaxiei, maladii concomitente, chimioprofilaxia neregulată, nevaccinarea sau vaccinarea necalitativă cu vaccinul BCG, părinții neîncadrați în câmpul muncii cu venit material insuficient, focar de deces TB și MDR.

Cuvinte cheie. Tuberculoza, copii, dezvoltarea drogrezistenței.

CHARACTERISTIC OF DRUG RESISTANT TUBERCULOSIS IN CHILDREN

Berzoi Elena, Belenciuc Olesea, Pavalachi Alina

(Sci. adviser: Stela Kulcițkaia, PhD., associate prof., chair of Pneumophthisiology)

Introduction. Tuberculosis is a social infectious disease spread across the globe. According to WHO, one third of the world population is infected with *M. tuberculosis*, annually 9 million people get sick; 3 million out of them die. Of 9 million new cases annually, 1 million are children aged up to 15 years. According to expert prognosis in the future it is expected an increase of primary chemoresistance among children than in adults and a worsening of epidemiological situation of tuberculosis due to TB / HIV / AIDS co-infection.

Purpose. To study the nature and causes of drug resistant tuberculosis development in children.

Material and methods. We have analyzed 95 cases of drug resistant tuberculosis aged up to 18 years, with the evolution of clinical, laboratory, instrumental data and medical documentation. **Results.** Primary drug resistant tuberculosis has been detected in a few cases: primary tuberculosis complex and lymphatic intrathoracic ganglia tuberculosis. The most common established diagnosis was the secondary form of drug resistant tuberculosis, pulmonary infiltrative tuberculosis, exudative pleurisy, disseminated tuberculosis, generalized tuberculosis, fibro - cavitary tuberculosis.

Conclusions. The factors that favor the development of drug resistant tuberculosis in children: contact with tuberculosis patients, poor living conditions, lack of chemoprophylaxis, concomitant diseases, irregular chemoprophylaxis, non vaccination with BCG or unqualified vaccination, unemployed parents with insufficient income, outbreak of deaths of tuberculosis and MDR.

Key words. Tuberculosis, children, drug resistant development.

FACTORII DE RISC SOCIALI, ECONOMICI ȘI EPIDEMIOLOGICI AI ABANDONULUI TRATAMENTULUI TUBERCULOZEI

Sajin Marcela, Timofti Viorica

(Cond. șt. - Lesnic Evelina, asist. univ., cat. Pneumoftiziologie)

Introducere. Moldova raportează cea mai mare incidență a tuberculozei (114,3/100.000), cea mai mică rată a succesului terapeutic (52,3%) printre țările europene și cea mai înaltă rată a abandonului (13%) în 2011.

Scop. Evaluarea factorilor de risc sociali, economici și epidemiologici ai abandonului.

Material și metode. Studiu selectiv pe 160 cazuri noi de tuberculoză, distribuite în 109 cazuri cu abandon-eșantion de studiu (ES) și 51 cazuri, care s-au vindecat la finele DOTS-eșantion control (EC). Abandon este definit pacientul care a întrerupt tratamentul >2luni. Vindecat e bolnavul cu conversia sputei la finele tratamentului. Influența factorului de risc asupra tratamentului a fost stabilită conform Odds Ratio=1,0-1,1 factor de risc neutru, OR=1,2-1,6 risc mic, OR=1,7-2,5 risc mediu și OR>2,5 risc mare.

Rezultate. Bărbați/femei 1,8/1, vârsta medie 43,8 ani în ES și 2,1/1 vârsta medie 48,2 ani în EC; nivelul de școlarizare redus 29% vs. 30%, OR = 1,1; șomajul 54% vs 74%, OR = 0,9, solitar 62% vs 45%, OR=2,9; fumatul activ 81% vs 76%, OR = 1,3; consumul de alcool 50% vs 12%, OR = 7,6; narcomania 5% vs 0%, OR = 1,5; condițiile nesatisfăcătoare de trai 66% vs 35%, OR=3,3; contactul tuberculos 29% vs 27%, OR=1,31.

Concluzii. Factori de risc mare pentru abandon au fost: consumul de alcool, viața nesatisfăcătoare, solitudinea, conturând grupurile pentru inițierea măsurilor de reducere a riscurilor. Fără putere predictivă au fost factorii economici și educativi.

Cuvinte cheie. Tuberculoza, factori risk,eșec de tratament.

SOCIAL, ECONOMICAL AND EPIDEMIOLOGICAL RISK FACTORS FOR ANTITUBERCULOSIS TREATMENT DEFAULT

Sajin Marcela, Timofti Viorica

(Sci. adviser: Lesnic Evelina, assistant prof., chair of Pneumophthysiology)

Introduction. Moldova reports the biggest incidence of tuberculosis (114,3/100.000), the lowest succes treatment rate (52,3%) among European countries and the biggest default rate 13%.

Purpose. Assessment of risk factors for anti-tuberculosis treatment default.

Material and methods. Was realised selective study using 160 new pulmonary tuberculosis cases, divided in study group (SG) composed by 109 defaulted and 51 cases cured at the end of DOTS-control group (CG). Default was defined the patient who interrupted the treatment ≥ 2 months and cured was the patient with converted sputum at the end of treatment. For establishing of risk factor influence was used Odds Ratio=1,0-1,1 defining neutral factor, OR=1,2-1,6 reduced risk factor, for OR=1,7-2,5 medium risk factor and OR>2,5 high risk factor.

Results. Men/women rate 1,8/1, average age 43,8 yrs in SG and men/women rate 2,1/1,average age 48,2 yrs in CG; incompleted educational studies 29 % vs 30%, OR = 1,1; unemployment 54% vs 74%, OR = 0,9, single status 62% vs 45%, OR=2,9; active smoking 81% vs 76%, OR = 1,3; alcohol consumption 50% vs 12%, OR = 7,6; drug injection using 5% vs 0%,OR = 1,5; low living conditions 66% vs 35%, OR=3,3; TB contact 29% vs 27%, OR=1,31.

Conclusions. High risk factors for default were: alcohol consumption, low living conditions, single status, those outlining risk groups, for initiation of reducing risk of default measures. No predictive power had economical and educational characteristics.

Key words. Tuberculosis, treatment default, risk factors.

CARACTERISTICA CAZURILOR NOI CU TUBERCULOZĂ PULMONARĂ REZISTENTĂ

Televca Elena

(Cond. șt. - Malic Alina, assist. univ., cat. Pneumoftiziologie)

Introducere. Problema tuberculozei rezistente devine una din cele mai grave în pneumoftiziologie în secolul XXI. Polirezistența – rezistența la mai multe preparate antituberculoase de I linia. Multidrogrezistența – rezistența la combinația izoniazidă + rifampicină și la alte preparate antituberculoase de I linie.

Scop. Studiarea aspectelor clinico-radiologice, rezultatelor microbiologice și eficacității tratamentului la pacienții cu diferite tipuri de rezistență.

Material și metode. Au fost examinate fișele de observație a 176 pacienți cu tuberculoză pulmonară, caz nou, aflați la tratament în Spitalul Clinic Municipal de Ftziopulmonologie în anii 2011-2012. Pacienții au fost divizați în trei loturi: I lot a inclus 37 pacienți cu tuberculoză monorezistentă; II lot – 34 pacienți cu tuberculoză polirezistentă; III lot – 105 pacienți cu tuberculoză multidrogrezistentă.

Rezultate. În toate loturile a predominat tuberculoza pulmonară infiltrativă: în lotul I – 73%, lotul II – 64% și lotul III – 78%. Preponderent procesele tuberculoase au fost bilaterale și extinse. Microscopia pozitivă la BAAR s-a constatat în 59% la pacienții din lotul I, 68% în lotul II și 69,5% în lotul III. Cultura a fost pozitivă 100% în toate loturile. Eficacitatea tratamentului a fost cu succes pentru lotul cu monorezistență – 78%, pentru polirezistență – 38%, iar pentru MDR – 30%.

Concluzii. Aspectele clinico-radiologice nu se deosebesc substanțial la pacienții cu diferite tipuri de rezistență. Eficacitatea tratamentului depinde de tipul rezistenței, fiind mai mic în tuberculoza multidrogrezistentă.

Cuvinte cheie. Monorezistență, polirezistență, multidrogrezistență, tuberculoză, caz nou.

CHARACTERISTIC OF DRUG RESISTANT PULMONARY TUBERCULOSIS IN NEW CASES

Televca Elena

(Sci. adviser: Malic Alina, MD., assist. prof., chair of Pneumophthisiology)

Introduction. The problem of drug resistant tuberculosis has become one of the most severe lung diseases in the XXI century. Polyresistance – resistance to more antituberculosis drug of the 1st line. Multidrug resistance - resistance to isoniazid and rifampin and other antituberculosis drug of the 1st line.

Purpose. To study the clinical and radiological aspects, microbiological results and the effectiveness of treatment in patients with different types of resistance.

Material and methods. Medical records of 176 patients (new cases), with pulmonary tuberculosis were examined, treated in the Municipal Pneumophthisiology Hospital between 2011 and 2012. The patients were divided into three groups: 1st group included 37 patients with monoresistant tuberculosis; 2nd group included 34 patients with polyresistant tuberculosis; 3rd group included 105 patients with multidrug resistant tuberculosis.

Results. Infiltrative pulmonary tuberculosis prevailed in all groups: group I – 73%, group II – 64% and group III - 78%. Tuberculous processes were predominantly bilaterally and extensively. Positive AFB microscopy was found in 59% of patients in group I, 68% in group II and 69.5% in group III. The culture was positive in 100% of groups. The efficacy of the treatment was successfully observed in monoresistant TB - 78%, polyresistant - 38 % and MDR - 30 %.

Conclusions. Clinical and radiological aspects are not significantly different in patients with other types of resistance. The effectiveness of treatment depends on the type of resistance, it being lower in MDR tuberculosis.

Key words. Monoresistance, polyresistance, multidrug resistance, tuberculosis, new cases.

EFICACITATEA TRATAMENTULUI CAZURILOR NOI DE TUBERCULOZĂ PULMONARĂ ÎN DEPENDENȚA DE METODA DEPISTĂRII

Bacinscaia Tatiana

(Cond. șt. - Aurelia Ustian, dr. șt. med, conf. univ., cat. Pneumoftiziologie)

Introducere. Unele din principalele obiective a strategiei DOTS care stau la baza Programului Național de Control al Tuberculozei este abacilarea a circa 85% din cazurile noi de tuberculoză pulmonară pe parcursul tratamentului.

Scop. Studiarea eficacității tratamentului cazurilor noi de tuberculoză pulmonară în dependența de metoda depistării.

Material și metode. Au fost studiate datele la 125 bolnavi cu cazuri noi de tuberculoză pulmonară aflați la tratament în Spitalul Municipal de Tuberculoza în anul 2012. Pacienții au fost divizați în 2 loturi: I lot 75 (60,0%) bolnavi depistați prin metoda pasivă și lotul II – 50 (40,0%) bolnavi depistați prin metoda activă.

Rezultate. La bolnavi depistați prin metoda pasivă debutul bolii în 60,0% a fost subacut, de 4 ori mai frecvent au predominat procesele diseminate. Procesul tuberculos în 48,0% de cazuri avea o localizare bilaterală și în 44,0% de cazuri caracter extins. Sindromul de intoxicație și cel bronhopulmonar s-a atestat la 98,7%, 2 și mai mulți factori de risc – la 20,0% de pacienți. Emisie de bacili s-a constatat la 43,0%, iar rezistență la preparate antituberculoase - în 50,0% de cazuri. Analiza comparativă a eficacității tratamentului în ambele loturi a stabilit că succesul tratamentului în lotul I a fost de 73,1% (vindecat- la 34,3% și tratament încheiat –la 38,8%), în lotul II de 89,1% (vindecat- la 10,6%, încheiat – 78,7%).

Concluzii. Depistarea activă a evidențiat procese de tuberculoză limitate cu emisie de bacili mai joasă și cu succesul tratamentului mai înalt.

Cuvinte cheie. Metoda pasivă, metoda activă.

THE EFFICACY OF TREATMENT IN NEW CASES OF PULMONARY TUBERCULOSIS IN DEPENDENCE FROM THE METHODS OF DETECTION

Bachinskaya Tatiyana

(Sci. adviser: Aurelia Ustian, PhD., associate prof., chair of Pneumophthisiology)

Introduction. By the recommendation of WHO in Moldova is used the DOTS strategy. One of the major goals of it is to achieve about 85% abacillary patients in cases of first identified pulmonary tuberculosis.

Purpose. Study the efficacy of treatment in new cases of pulmonary tuberculosis in dependence from the method of detection.

Material and methods. In research were studied 125 patients with first time identified pulmonary tuberculosis who were on treatment in the Phthisiopneumology hospital in Chisinau during year 2012. All patients were divided in two groups: I: 75 (60%) of patients identified by the passive method; II: 50 (40%) of patients identified by active method.

Results. Using the passive method were identified the following results: at the beginning there is more often a subacute current of disease (60%), disseminated form of tuberculosis predominates 4 times more often. In 48% of cases tuberculous process has bilateral nature, but in 44% - disseminated. Bronchopulmonary and intoxication syndromes were identified in 98,7%, 20% had 2 or more risk factors. 43,0% were bacillary, but resistance to treatment had 50,0%. In group I positive results of treatment were identified in 73,1% (cured - 34,3%, completed treatment - 38,8%), in group II – in 89,3% (cured- 10,6%, completed treatment – 78,7%).

Conclusions. The active method of identification gives possibility to detect more localized processes, but the percentage of coverage by this method is very low.

Key words. Passive method, active method.

PARTICULARITĂȚILE CLINICO-PSIHOPATOLOGICE ALE STĂRII DE SĂNĂTATE A PERSOANELOR CARE TRĂIESC CU HIV/SIDA

Djunico Elvira

(Cond. șt. – Cărăușu Ghenadie, dr. șt. med., conf. univ., cat. Psihiatrie, Narcologie și Psihologie Medicală)

Introducere. Frecvența înaltă și severitatea tulburărilor mentale la pacienții afectați de HIV/SIDA conturează o problemă medico-socială importantă.

Scop. Studierea factorilor implicați în dezvoltarea de tulburări mintale la pacienți cu HIV/SIDA, studierea particularităților psihopatologice și metodelor de tratament.

Material și metode. Cercetarea a fost realizată în cadrul Dispanserul Dermato-Venerologic Republican. Au fost examinați 18 pacienți cu HIV/SIDA. Cercetarea a fost efectuată confidențial: utilizat Statutul Mini-Mental (MMSE), scala de autoevaluare a anxietății situative (reactive) Spilbergher și scala de depresie Beck (BDI).

Rezultate. Au fost identificați factori care duc la apariția tulburărilor psihice la pacienții cu HIV/SIDA: utilizarea substanțelor psihoactive în anamneză (78%); șomajul și pierderea capacității de lucru (63%); traumatismul cranio-cerebral în anamneză (56%); izolare socială (56% nu au partener permanent, 30% locuiesc singuri). A fost identificat un nivel ridicat de anxietate în 28% dintre pacienți, nivel mediu - 72%. Mai mult de jumătate dintre pacienți (67%) au depresie de diferite grade. Tulburări cognitive au fost observate în 50% dintre pacienți (pre-demența - 44% și 6% - demență moderată). Pentru pacienți cu depresie au fost prescrise antidepresive; pentru cei cu tulburări de anxietate – tranchilizante, iar pentru pacienții cu tulburări cognitive – preparate nootrope.

Concluzii. Cauzele tulburărilor mentale la pacienții afectați de HIV/SIDA sunt multifactoriale, nespecifice. Majoritatea pacienților au anxietate sau depresie. Jumătate dintre pacienții au tulburări cognitive.

Cuvinte cheie. HIV/SIDA, anxietate, depresie, tulburări cognitive.

CLINICAL PSYCHOPATOLOGICAL FEATURES OF THE STATE OF HEALTH IN PATIENTS WITH HIV/AIDS

Elvira Djunico

(Sci. adviser: Gennady Carausu, MD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Medicopsychology)

Introduction. Wide prevalence of HIV infection marked psychic disturbances lead to up-to-dateness of the problem.

Purpose. Research of factors involved in the development of psychical disorders of patients with HIV/AIDS, study of psychopathological characteristics and treatment methods.

Material and methods. Were examined 18 patients with HIV/AIDS on the basis of the Republican Dermato-Venereological Clinic. The study included questionnaires (confidential), completing quests from the Mini-mental State Examination, independent answer for the questions of scale of self-appraisal of situational (reactive) anxiety Spilbergher and Beck Depression Inventory.

Results. Identified factors that predispose to psychical disorders in patients with HIV/AIDS: the use of psychoactive substances in anamnesis (78%); unemployment and loss of professional work capacity (63%); brain injury in anamnesis (56%); social exclusion (56% lock of a regular partner, 30% live alone). 28% of patients have a high level of anxiety, 72%. – medium. 67% of the patients have depression of varying degrees. Cognitive impairment was observed in 50% of patients (44% - pre-dementia and 6% - dementia of moderate severity). In patients with depression antidepressants were prescribed; in patients with anxiety disorders-tranquilizers, and in patients with cognitive impairment – nootropics.

Conclusions. Causes of mental disorders of patients with HIV/AIDS are nonspecific, multifactorial. Most patients have anxiety and depression. Only half of patients have cognitive impairment.

Key words. HIV/AIDS, anxiety, depression, cognitive disorders.

INFLUENȚA FACTORILOR SOCIALI ASUPRA EVOLUȚIEI SCHIZOFRENIEI

Dorosevici Alexandr

(Cond. șt. - Deliv Inga, dr. șt. med., conf. univ., cat. de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie clinică).

Introducere. Schizofrenia este o maladie psihiatrică, ce atrage o atenție deosebită, din motivul impactului social imens, mai ales din motivul capacității sale de invalidizare și excludere din viața socială a suferindului. Manifestările clinice a acestei boli, sunt asemănătoare peste tot în lume, însă prezența sau absența unor factori sociali modifică semnificativ evoluția schizofreniei, în sens pozitiv sau negativ. Studiul ar permite elobararea recomandărilor pentru a reduce numărul recăderilor, volumul tratamentului farmacologic și a crește capacitatea de participarea socială a pacienților, aplicând măsurile de reabilitare adecvate.

Scop. Identificarea factorilor sociali cu impact asupra evoluției schizofreniei. Examinarea posibilității de a reduce influența factorilor cu impact negativ.

Rezultate. Din reviu literaturii se cunoaște că 10-20 % din pacienți schizofreni nu sunt asistați psihiatric, iar incidența îmbolnavirii este între 0,17~0,54 la 1000 persoane/an. Riscul morbid pentru schizofrenie constituie vârsta 15-44(54)ani. Venituri reduse la -70% de pacienți, În mediu urban prevalența schizofreniei este mai mare decât în mediul rural cu 7,11% . Comorbiditatea cu alcoolism este egală cu 57%, iar narcomaniile 24-41%. Fumatul se întâlnește de 2,3 ori mai des la schizofreni decât în populația generală. Speranța de viața acestori pacienți este cu 20% mai scăzută decât la populația generală. Mortalitatea fiind mai mare la bărbați decât la femei.

Concluzii. sărăcia, reședința urbană, viciile sunt factori sociali principali cu impact negativ asupra evoluției schizofreniei .

Cuvinte cheie. Riscul de boală, factori sociali, schizofrenie.

INFLUENCE OF THE SOCIAL FACTORS ON THE EVOLUTION OF SCHIZOPHRENIA

Dorosevici Alexandr

(Sci. adviser: Deliv Inga, PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Clinical Psychology)

Introduction. Schizophrenia is a psychiatric illness that has a huge social impact, particularly due to its capacity for invalidity and exclusion from the social life of the patients. Clinical manifestations of this disease are similar everywhere, but the presence or absence of social factors significantly alter the development of schizophrenia positively or a negatively. The study would allow elaborating recommendations in order to reduce the number of relapses and to increase the capacity of social participation of patients.

Purpose. Identification of the impact of social factors on the course of schizophrenia, examining the possibility of reducing the influence of the factors with a negative impact.

Results. In the literature review we find that 10-20% of schizophrenic patients don't have psychiatric examination, but the incidence of the disease is between 0.17~0.54 to 1000 persons/year; 70% of the patients have a low-income. The prevalence of schizophrenia is 7.11% higher in the urban than the rural area. The comorbidity with alcohol -57% and 24-41% with drug addiction. Smoking is 2.3 times more often in schizophrenic than in general population. Life expectancy in these patients is 20% lower than in the general population. Mortality is higher in men than in women.

Conclusions. Poverty, urban residence, vices are the main factors with a negative impact on the development of schizophrenia.

Key words. Illness risk, social factors, schizophrenia.

STIGMATIZAREA ȘI DISCRIMINAREA PERSOANELOR CU PROBLEME DE SĂNĂTATE MENTALĂ ÎN RÂNDUL ADOLESCENȚILOR

Eșanu Andrei, Ungureanu Diana

(Cond. șt. - Deliv Inga, dr. șt. med., conf. univ.,

Chihai Jana, dr. șt. med., conf. univ., cat. de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie clinică)

Introducere. În Programul Național privind Sănătatea Mentală pentru anii 2012-2016 prioritate se dă procesului de apropiere a serviciilor sănătății mentale de comunitate și facilitării integrării persoanelor cu dizabilități mentale în societate; una din problemele majore care împiedică acest proces este nivelul înalt de stigmatizare și discriminare față de aceste persoane.

Scop. Evaluarea eficienței trainingurilor în vederea diminuării stigmatizării și discriminării persoanelor cu probleme de sănătate mentală în rândul adolescenților.

Material și metode. În studiu au fost incluși 100 de adolescenți. Pentru a evalua stigmatizarea în rândul adolescenților a fost administrat, înainte și după training, testul AQ-8-C, elaborat de Corrigan (2007).

Rezultate. Itemii ce se referă la segregare și evitare în testul AQ-8-C au obținut cea mai mare medie (6,77 și 6,99 din maximum 9) între elevi, aceasta indică faptul că adolescenții nu vor să învețe alături de persoanele cu probleme de sănătate mentală, și au tendința de a-i evita, considerându-i periculoși (Item 2 – 5,15). După training aceste rezultate au scăzut considerabil la 3,26 pentru segregare, 4,33 pentru evitare și 3,41 pentru pericolozitate, $p < 0,001$.

Concluzii. Rezultatele studiului nostru demonstrează că trainingurile organizate în vederea diminuării nivelului de stigmatizare și discriminare a persoanelor cu dizabilități mentale sunt foarte eficiente. Prin urmare aceste traininguri pot contribui semnificativ la realizarea integrării în societate.

Cuvinte cheie. Stigmatizare, Discriminare, Sănătate Mentală.

STIGMA AND DISCRIMINATION OF PEOPLE WITH MENTAL HEALTH ISSUES AMONG ADOLESCENTS

Eșanu Andrei, Ungureanu Diana

(Sci. adviser: Deliv Inga, PhD., associate prof., Chihai Jana, PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Clinical Psychology)

Introduction. The National Program of Mental Health for 2012-2016 aims to bring the mental health services to the community and to facilitate the inclusion of people with mental disabilities in the society; one of the major obstacles which makes this process difficult is the high stigma and discrimination against them.

Purpose. Evaluation of the efficiency of trainings for diminishing stigma and discrimination of people with mental health problems among adolescents.

Material and methods. The study included a total of 100 adolescents. The AQ-8-C test, developed by Corrigan (2007), was administered in order to evaluate stigma among adolescents, before and after training.

Results. The AQ-8-C Items for segregation and avoidance show the highest average (6,77 and 6,99 of a maximum of 9), which indicates that adolescents in our society don't want to study together with persons with mental health problems, and tend to avoid those, considering them dangerous (average 5,15). After the training these results decreased considerably to 3,26 for segregation, 4,33 for avoidance and 3,41 for dangerousness, $p < 0,001$.

Conclusions. The results of our study indicate that the trainings to decrease the level of stigma and discrimination against people with mental health problems are very efficient. In this way these trainings can greatly contribute to having a genuine inclusion into society.

Key words. Stigma, Discrimination, Mental Health.

ANALIZA COMPARATIVĂ A INFLUENȚEI NEUROLEPTICELOR ATIPICE, TIPICE ȘI ANTIDEPRESIVELOR ASUPRA EVOLUȚIEI SIMPTOMELOR NEGATIVE A BOLNAVILOR CU SCHIZOFRENIE

Alla Chistol, Ana Rîbințev

(Cond. șt. – Igor Nastas, dr., conf. univ., cat. Psihiatrie, Narcologie și Psihologie medicală)

Introducere. Schizofrenia reprezintă o problemă primordială în psihiatrie avînd o rată înaltă de răspîndire în populație globală 1% și invalidizare marcată a bolnavilor.

Scop. Evaluarea comparativă a metodelor de tratament asupra simptomelor negative din schizofrenie.

Material și metode. În studiu au fost incluși 32 de pacienți cu diagnosticul de schizofrenie. Pacienții au fost repartizați în patru loturi: (1) tratament cu neuroleptic atipic Quetiapine în doza de pîna la 350 mg/zi (2) tratament cu Quetiapine în doza de 350 mg/zi și un antidepressiv Venlafaxin în doza de 75 mg/zi (3) tratament cu antidepressiv Venlafaxin în doza pîna la 75 mg/zi (4) tratament cu neuroleptice tipice (Haloperidol pîna la 20 mg/zi sau Chlorpromazin pîna la 100 mg/zi). Evaluarea pacienților a fost la 1 și 30 zi după internare, prin intermediul scalelor PANSS, AIMS, CGI.

Rezultate. În structura simptomelor negative s-au evidențiat: tocirea afectivă - 25%; deficiență în gîndirea abstractă-18,75%; raporturi sociale scăzute - 15,625%; lipsa de spontaneitate -12,5%; scăderea reacțiilor emoționale - 12,5%; pasivitate - 9,375%; gîndire stereotipă- 6,25%. Reducerea maxima mai mult de 20% a simptomelor negative a fost înregistrată la tratamentul cu neuroleptice atipice (Quetiapine); combinarea neurolepticelor tipice și antidepressivelor (Quetiapine + Venlafaxin) - de 15%; tratamentul cu neuroleptice tipice (Haloperidol sau Chlorpromazin) - la 10%;

Concluzii. Cea mai eficace medicație pentru reducerea simptomatologiei negative a fost monoterapia cu neuroleptice atipice (Quetiapine), iar cea mai puțin productivă conform criteriilor totale (toleranța la medicament, reducerea simptomatologiei negative, dezvoltarea tulburărilor extrapiramidale) a fost monoterapia cu antidepressiv.

Cuvinte cheie. Schizofrenie, simptome negative, neuroleptice atipice.

COMPARATIVE ANALYSIS OF INFLUENCE OF TYPICAL, ATYPICAL ANTIPSYCHOTICS AND ANTIDEPRESSANTS ON THE EVOLUTION OF NEGATIVE SYMPTOMS IN PATIENTS WITH SCHIZOPHRENIA.

Alla Chistol, Ana Rîbințev

(Sci. adviser: Igor Nastas, PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Medical Psychology)

Introduction. Schizophrenia is a primary problem in psychiatry having a high rate of spread in global population (1%) and resulting in high disability of patients.

Purpose. Comparative evaluation of the effect of treatment methods upon the negative symptoms in patients with schizophrenia.

Material and methods. This study included 32 patients with the diagnosis of schizophrenia.

The patients were divided into four groups: (1). Patients treated with the atypical antipsychotic Quetiapine in dose of 350 mg / day. (2). Patients treated with atypical antipsychotic - dose Quetiapine 350 mg / day and antidepressant Venlafaxine -75 mg / day. (3) Patients treated with the antidepressant Venlafaxine in dose of 75 mg/day (4) Patients treated with the typical antipsychotic (Haloperidol up to 20 mg / day or Chlorpromazine up to 100 mg / day). The Patients were investigated on the 1 and 30 day of hospitalization using the following scales: PANSS (Negative Score), AIMS, CGI.

Results. Structure of negative symptoms: blunted affect – 25%; difficulty in abstract thinking – 18,75%; poor rapport – 15,625%; lack of spontaneity and flow of conversation – 12,5%; emotional withdrawal – 12,5%; passive/apathetic social withdrawal – 9,375%; stereotyped thinking – 6,25%. It was found out that the patients, who took atypical neuroleptic (Quetiapine), had reduction of the PANSS (negative score) - more than 20%; who took the atypical neuroleptics and antidepressants (Quetiapine and Venlafaxine) - 15% of reduction; patients who were on typical antipsychotics (Haloperidol or Chlorpromazine) - 10% of reduction.

Conclusions. It was determined that the most efficient medication for reducing negative symptomatology was monotherapy with the atypical antipsychotic (Quetiapine), and it appeared that the least productive remedy according to the general criteria (tolerance to the medication, reducing of the negative symptoms, development of extrapyramidal disorders) was monotherapy with antidepressants.

Key words. Schizophrenia, negative symptoms, atypical antipsychotic.

EVOLUȚIA SINDROMUL ANXIOS ÎN CADRUL EPISODULUI PSIHOTIC ACUT ASISTAT NEUROPSIHOFARMACOLOGIC

Crismari Alina

(Cond. șt. - Carp Lucia, dr. șt. med., asist. univ., Deliv Inga, dr. șt. med., conf. univ., cat. de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie clinică)

Introducere. Episodul psihotic acut în cadrul schizofreniei paranoide afectează toate sferile de funcționare psihică a persoanei. Simptomele afective, inclusive sindromul anxios, pot fi congruente trăirilor psihotice sau să evolueze independent. Analiza evoluției sindromului anxios într-un episod psihotic acut permite evidențierea interrelațiilor tulburărilor de gândire, de comportament și a celor afective.

Scop. A studia evoluția sindromului anxios la pacienții cu schizofrenie pe fonul tratamentului cu antipsihotice.

Material și metode. Studiul clinic a inclus un lot de 20 subiecți de cercetare. Pacienții au fost selectați în baza secțiilor clinice a Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău în perioada ianuarie-aprilie 2014. Pentru obiectivizarea și cuantificarea criteriilor de includere în studiu s-au utilizat: criteriile de diagnostic ICD-10, Scala Simptomelor Pozitive și Negative (PANSS); Scala Hamilton - anxietate (HAM-A); Scala de autoevaluare a anxietății Zung (SAS); Impresia Clinică Globală (CGI). Au fost evaluați coeficienții de corelare Spearman (R) între intensitatea sindromului anxios și intensitatea simptomelor psihotice.

Rezultate. Evoluția sindromului anxios într-un episod psihotic acut corelează cu reducerea simptomelor psihotice productive. Corelarea maximală se observă între anxietate și simptomele pozitive la debutul episodului psihotic acut ($R=0,63$), relația cu simptomele negative nefiind pronunțată statistic ($R=0,17$).

Concluzii. Sindromul anxios, parte componentă a complexului psihotic, este strâns legat de intensitatea simptomelor psihotice productive și se reduce la diminuarea simptomelor psihotice în cadrul abordării neuropsihofarmacologice.

Cuvinte cheie. Anxietate, psihoza.

EVOLUTION OF ANXIETY AS A SYNDROME IN AN ACUTE PSYHOTIC EPISODE MANAGED BY NEUROPSYCHOPHARMACOLOGY

Crismari Alina

(Sci.adviser: Carp Lucia, PhD., assistant prof., Deliv Inga, PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Medical Psychology)

Introduction. Acute psychotic episode as a part of paranoid schizophrenia affects the integrity of a person's psychic functioning. Affective symptoms including anxiety, can be congruent with psychosis or can evolve independently. The analysis of the evolution of anxiety in an acute psychotic episode allows to reveal the interrelations between associative and behavioral problems with the affective troubles.

Purpose. To study the evolution of anxious syndrome in patients with paranoid schizophrenia on antipsychotic therapy.

Material and methods. Clinical study included one group of 20 subjects. Patients were selected on the basis of Clinical Psychiatric Hospital Chisinau in time period of January – April 2014. In order to quantify the inclusion criteria there were used: ICD-10 diagnostic and statistical manual; Positive and Negative Symptoms Scale (PANSS), Hamilton – anxiety Scale (HAM-A), self-evaluation of anxiety Zung(SAS); Clinical Global Impression (CGI). Spearman correlation (R) was calculated between the anxiety syndrome and psychosis intensity.

Results. Evolution of anxiety syndrome in a psychotic episode is correlated with productive psychotic symptoms. Maximum correlation exists between anxiety and positive symptoms at the beginning of the psychotic episode ($R=0,63$), while correlation with negative symptoms is not significant ($R=0,17$).

Conclusions. Anxiety syndrome is a component part of psychotic complex and is related to the intensity of productive psychotic symptoms. It diminishes with the reduction of the psychosis managed by neuropsychopharmacology.

Key words. Anxiety, psychosis.

FUNȚIONAREA COGNITIVĂ ÎN SCHIZOFRENIE

Darii Irina

(cond. șt. - Ghenadie Cărașu, dr. șt. med., conf. univ. , cat. Psihiatrie, Narcologie și Psihologie Medicală)

Introducere. Funcția cognitivă este marcat deteriorată la cea mai mare parte a pacienților cu schizofrenie, deficiturile cognitive sunt considerate simptome centrale în schizofrenie. Disfuncțiile cognitive exercită un impact considerabil asupra calității vieții și funcționării socio-profesionale.

Scop. Estimarea nivelului cognitiv la pacienții cu schizofrenie, evaluarea lui dinamică pe parcursul tratamentului, studierea comparativă cu nivelului cognitiv al persoanelor sănătoase.

Material și metode. În studiu au fost incluși 25 pacienți (lot de bază), spitalizați în spitalul de psihiatrie, cu diagnosticul de schizofrenie, și 25 persoane (lot control), psihic sănătoși, cu vîrstă și studii similare pacienților. Pacienții fost testați PANSS și cogniția cu BACS (testul 2 SC, testul 3 HVLT – RTM, testul 8 – Fluency). Lotul control testat doar cu testul BACS.

Rezultate. Conform scalei PANSS nivelul simptomelor psihotice la etapa inițială față de etapa finală este în scădere cu 21,3%. Scala BACS denotă o creștere cu 20,7% a testului 2 SC de la prima vizită la a doua, testul 3 HVLT-RTM ne arată o sporire cu 11,1%, testul 8 Fluency o creștere cu 18,5%. Nivelul testului BACS la compararea loturilor de bază (la a doua vizită) și cel de control atestă următoarele: testul 2 SC 28,4 față de 48 puncte ($p < 0,001$), testul 3 HVLT-RTM - 21,24 față de 24,12 ($p < 0,01$) și testul 8 Fluency – 17,24 față de 22,72 ($p < 0,001$).

Concluzii. Reducerea intensității simptomatologiei psihotice produce o diminuare semnificativă a valorilor PANSS și o creștere veridică statistic a funcțiilor cognitive. Funcțiile cognitive ale persoanelor sănătoase denotă un nivel mai înalt comparativ cu cel al bolnavilor de schizofrenie în remisiune.

Cuvinte cheie. Schizofrenie, cogniție.

COGNITIVE FUNCTIONING IN SCHIZOPHRENIA

Darii Irina

(sci.adviser: Cărașu Ghenadie, PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Clinical Psychology)

Introduction. Cognitive functioning is significantly damaged in most patients with schizophrenia, cognitive deficits are considered central symptoms in schizophrenia. Cognitive dysfunction exerts a considerable impact on quality of life and socio-occupational functioning.

Purpose. Estimating cognitive levels in patients with schizophrenia, evaluation in dynamics during treatment, comparative study with the cognitive level of a healthy person.

Material and methods. The study included 25 patients (main group), hospitalized in psychiatric hospital, with schizophrenia, and 25 persons (control group), mentally healthy, with age and studies similar patients. Patients were tested PANSS and cognition with BACS (test 2 SC, test 3 HVLT – RTM, test 8 Fluency). Control group tested only with BACS.

Results. According to the PANSS scale psychotic symptoms at the initial stage to the final stage is down with 21.3%. BACS scale shows a 20.7% increase in test 2 SC from the first visit to the second, 3 HVLT-RTM test shows an increase with 11.1%, Fluency 8 test increased with 18.5%. BACS test level on the comparison of main group (second visit) and control group attesting: 2 SC test - 28.4 (main group) toward 48 points (control group) ($P < 0.001$), 3 HVLT-RTM test - 21.24 toward 24.12 ($p < 0.01$), and test 8 Fluency - 17.24 toward 22.72 ($p < 0.001$).

Conclusions. Reduction of the intensity of psychotic symptoms produce a significant diminuation in PANSS values and a statistically reliable increase of cognitive functions. Cognitive functions of healthy persons indicates a higher level compared to that of patients with schizophrenia in remission.

Key words. Schizophrenia, cognition.

PARTICULARITĂȚILE TRATAMENTULUI BOLNAVILOR CU SCHIZOFRENIE ÎN ACUTIZARE ASOCIATĂ CU ABUZ DE ALCOOL

Galina Gorbatova

(cond. șt. - Inga Deliv, dr. șt. med., conf. univ., cat. Psihiatrie)

Introducere. Utilizarea substanțelor psihoactive de către pacienții cu tulburări psihice este un fenomen larg răspândit, care necesită o monitorizare clinică atentă pe durata evoluției bolii în special, la pacienți care fac abuz de alcool.

Scop. Investigarea tabloului clinic și caracteristicile terapiei la pacienții cu schizofrenie, cu antecedente ale consumului de alcool.

Material și metode. Studiul a inclus 20 de bărbați în vârstă de 24-46 ani bolnavi de schizofrenie în acutizare asociată de abuz de alcool (Lot 1 = F 20.0 + F 10.1) și 10 pacienți bolnavi doar de schizofrenie (Lot 2 = F 20.0). Pentru evaluare s-a folosit scala PANSS.

Rezultate. Scorul total PANSS pentru Lotul 1 a fost de 74,5 puncte, din care 19,6 puncte în simptome pozitive și 22,3 în cele negative. Pentru Lotul 2, cifrele au fost respectiv de 89,7, 24,5 și 21,9. În tratamentul ambelor grupuri în primele săptămâni s-a administrat Haloperidol, apoi o combinație de Risperidonă cu Clozapină. După o lună de tratament reducerea în PANSS pentru psihopatologie generală a fost de 25,1% pentru Lotul 1 și de 16,6% pentru Lotul 2.

Concluzii. La bolnavii din Lotul 1 se evidențiază simptomatologia negativă, pe când la cei din Lotul 2 – simptomatologia pozitivă. Reducerea simptomelor a decurs mai rapid la pacienții din Lotul 1 pe fundal de tratament al combinației dintre Risperidonă și Clozapină.

Cuvinte cheie. Schizofrenie, alcool, PANSS, tratament, Risperidonă, Clozapină.

TREATMENT CHARACTERISTICS IN SCHIZOPHRENIC PATIENTS IN AGGRAVATION ASSOCIATED WITH ALCOHOL ABUSE

Galina Gorbatov

(Sci.adviser: Inga Deliv, PhD., associate prof., chair of Psychiatry)

Introduction. The use of psychoactive substances by patients with mental disorders is a widespread phenomenon that requires intent clinical monitoring during the course of the disease especially in patients who abuse alcohol.

Purpose. Investigation of clinical picture and treatment characteristics in schizophrenic patients with a history of alcohol consumption.

Material and methods. The study included 20 patients aged 24-46 years with schizophrenia in aggravation associated with alcohol abuse (Lot 1 = F 20.0 + F 10.1) and 10 patients with schizophrenia only (Lot 2 = F 20.0). Scale PANSS for evaluation was used.

Results. PANSS total score for Lot 1 was 74,5 points, 19,6 points for the positives symptoms and 22,3 – for negatives one. For Lot 2, the figures were respectively 89,7, 24,5 and 21,9. In both treatment groups during the first week was given Haloperidol, then combination of Risperidone and Clozapine. After one month of treatment the reduction in PANSS for general psychopathology was 25,1% for Lot 1 and 16,6% for Lot 2.

Conclusions. In patients of Lot 1 highlights the negatives symptoms, while those in Lot 2 - positives symptoms. Reducing symptoms went faster in patients of Lot 1 background treatment of the combination of Risperidone and Clozapine.

Key words. Schizophrenia, alcohol, PANSS, treatment, Risperidone, Clozapine .

CALITATEA VIEȚII BOLNAVILOR CU SCHIZOFRENIE

Pritula Lucia

(Cond. șt. – Inga Deliv, dr. șt. med., conf. univ., cat. de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie clinică).

Introducere. Problema calității vieții a pacienților psihiatrici este una dintre cele mai actuale și activ dezvoltate domenii la etapa modernă, o mare atenție se acordă abordării complexe a diagnosticului și tratamentului patologiei mentale, cu implicarea nu doar factorilor clinico-psihopatologici, dar, și a celor sociali, de mediu, psihologici și existențiali.

Scop. Evaluarea calității vieții pacienților ce suferă de schizofrenie în funcție de simptomatologia psihotică și în ce măsură vârsta și durata bolii afectează calitatea vieții.

Material și metode. În studiu au fost incluși 20 pacienți cu Schizofrenie paranoidă. Pentru a evalua calitatea vieții au fost testați PANSS și WHOQOL-BREF la internare și la externarea din Spitalul clinic de psihiatrie.

Rezultate. Indicele de calitate a vieții crește în toate domeniile de la prima la a doua vizită pe fondul ameliorării simptomatologiei psihotice ($P < 0,001$). Între nivelul PANSS și indicele de calitate a vieții există o corelare negativă, corelarea însă fiind una slabă ($r = - 0,45$). O corelare înaltă s-a determinat între durata bolii și indicele de calitate a vieții ($r = - 0,60$), fiind de asemenea una inversă. Corelarea după Pearson între vârsta pacienților și indicele de calitate a vieții este la fel negativă și s-a adevărat a fi una și mai strânsă ($r = - 0,70$).

Concluzii. Odată cu ameliorarea simptomatologiei psihotice are loc o creșterea scorurilor în toate domeniile de calitate a vieții. Odată cu scăderea scorului PANSS crește indicele de calitate a vieții. Calitatea vieții scade odată cu înaintarea în vârstă și cu creșterea duratei bolii.

Cuvinte cheie. Calitatea vieții, schizofrenie.

QUALITY OF LIFE OF IN SCHIZOPHRENIA

Pritula Lucia

(Sci.adviser: Deliv Inga MD., PhD., associate prof., chair of Psychiatry, Narcology and Clinical Psychology).

Introduction. The issue of quality of life of psychiatric patients is one of the most current and active developed areas on the modern stage, more attention is paid to the complex approach of diagnosis and treatment of mental pathology, involving not only the clinical and psychopathological factors, but also social, environmental, psychological and existential.

Purpose. Evaluation of quality of life of patients suffering from schizophrenia according to psychotic symptoms and to what extent the age and disease duration affect the quality of life.

Material and methods. The study included 20 patients with paranoid schizophrenia. To assess the quality of life, the patients were tested WHOQOL-BREF and PANSS at admission and discharge from the psychiatric hospital.

Results. Index of quality of the life increases in all domains from the first to second visit due to psychotic symptomatic improvement ($P < 0.001$). Between the PANSS and the index of quality of life there is a negative correlation, however, the correlation is poor ($r = - 0.45$). A high correlation is determined between disease duration and quality of life index ($r = - 0.60$), and it is also reversed. The correlation after Pearson between patient age and quality of life index is negative and turned out to be even closer ($r = - 0.70$).

Conclusions. With improvement of psychotic symptoms increased scores in all domains of quality of life. As PANSS scores decrease, the quality of life index increases have occurred. The quality of life decreases with age increase and illness duration.

Key words. Quality of life, schizophrenia.

BOLI NEURODEGENERATIVE

Ropot Doina

(Cond.șt. - Lozovanu Svetlana, conf. univ., cat. Fiziologia omului și Biofizică)

Introducere. Bolile neurodegenerative sunt sindroamele care presupun existența tulburărilor neurodegenerative și pot să afecteze gândirea, capacitatea de mișcare, rezistența, coordonarea, senzațiile și controlul autonom.

Scop. Determinarea importanței cunoașterii bolilor: Scleroza Multiplă, Boala Alzheimer și Boala Parkinson.

Material și metode. Studiarea literaturii specializate în domeniul bolilor neurodegenerative.

Rezultate. Scleroza Multiplă, numită și scleroză în plăci, scleroză diseminată sau encefalomielită diseminată, este o boală inflamatorie în care tecile de mielină izolatoare ale celulelor nervoase din creier și măduva spinării sunt deteriorate. Boala Alzheimer este o boală degenerativă ce afectează zonele creierului ce controlează memoria, inteligența, capacitatea de judecată, limbajul și comportamentul. Această boală reprezintă forma cea mai comună de declin mental sau demență la persoanele de vârstă înaintată și e cauzată de nivelele scăzute de acetilcolină din anumite zone ale creierului. Boala Parkinson este o maladie ce afectează capacitatea unei persoane de a-și controla mișcările corpului, cauzată de distrugerea celulelor nervoase ce produc dopamina responsabile de controlul mișcărilor corpului.

Concluzii. Subiectul bolilor neurodegenerative constituie o temă foarte actuală, deoarece conform datelor din ultimii ani se atestă tot mai multe cazuri de afecțiuni ale substanței nervoase. Preponderent ele afectează populația senilă, dar totodată se înregistrează cazuri și la persoanele tinere astfel scopul esențial al medicinei este prevenirea acestor boli.

Cuvinte cheie. Boli neurodegenerative, neuroni, medicina, prevenire, tratament.

NEURODEGENERATIVE DISEASES

Ropot Doina

(Sci. adviser. Lozovanu Svetlana, associate prof., chair of Human Physiology and Biophysics)

Introduction. Neurodegenerative diseases are syndromes which assume existence of disturbances and can affect thinking, movement ability, strength, coordination, sensation and autonomic control.

Purpose. To determine the importance of knowledge of diseases: Multiple sclerosis, Alzheimer's and Parkinson's disease.

Material and methods. Study of specialized literature in the field of neurodegenerative diseases.

Results. Multiple Sclerosis, also known as disseminated sclerosis and disseminated encephalomyelitis, is an inflammatory disease in which the insulating myelin sheaths of nerve cells in the brain and spinal cord are damaged. Alzheimer's disease is a degenerative disease affecting the brain areas that control memory, intelligence, judgment ability, language and behavior. This disease is the most common form of mental decline or dementia in elderly persons and is caused by low levels of acetylcholine in certain brain areas. Parkinson's disease is a damage of the nerve substance that affects a person's ability to control body movements caused by the destruction of nerve cells that produce dopamine responsible for controlling movement.

Conclusions. The subject of neurodegenerative diseases is a very current topic, because according to data there have been proved more and more cases of diseases of the nervous substance. Mostly they affect senile population, but also there are records of young people, hence the essential purpose of the medicine is to prevent these diseases.

Key words. Neurodegenerative diseases, neurons, medicine, prevention, treatment.

MEDICINĂ SOCIALĂ

DEZVOLTAREA DURABILĂ DREPT PROBLEMĂ A CIVILIZAȚIEI CONTEMPORANE: ASPECTE SOCIO-FILOSOFICE

Irina Boiciuc

(Cond. șt. - Daniela Rusnac, lect. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. „Dezvoltarea durabilă” la finele sec. al XX-lea și începutul sec. al XXI a devenit noțiunea cheie în elaborarea noilor paradigme de supraviețuire a omenirii, în trasarea noilor căi de gestionare a sistemelor sociale. Strategia dezvoltării durabile este un principiu de organizare a vieții umane la nivel global. Pornind de la aceste idei, dezvoltarea durabilă este o formă de interacțiune a naturii și a societății în care se asigură supraviețuirea omenirii, protejarea biosferei și evoluția de lungă durată a biosferei și omenirii.

Scop. Elucidarea aspectelor filosofice și sociale ale strategiei dezvoltării durabile.

Material și metode. Pentru realizarea acestui proiect am folosit diverse publicații științifice, filosofice și ecologice atât autohtone, cât și de peste hotare, editate în limbile română, rusă și engleză. În respectivul studiu s-a aplicat metoda analizei și sintezei și cea bioetică.

Rezultate. Omul și natura formează un sistem unitar. Prin urmare conceptul dezvoltării durabile are în vedere relația complexă om-societate-natură și urmărește prevenirea efectelor negative rezultate din valorificarea resurselor în scopuri economice, permiterea dezvoltării echilibrate a sistemelor sociale și ecologice încât să asigure existența nu numai a generațiilor actuale, ci și a celor viitoare.

Concluzii. Tendința de a obține o asigurare globală a mecanismului de dezvoltare durabilă este imperativul timpului prezent și celui viitor. Trecerea la strategia de dezvoltare durabilă necesită transformări cardinale în toate sferile de activitate a oamenilor, dar mai întâi de toate prin asigurarea securității acestor procese de dezvoltare.

Cuvinte cheie. Dezvoltare durabilă, supraviețuirea omenirii, biosferă.

SUSTAINABLE DEVELOPMENT AS A PROBLEM OF CONTEMPORARY CIVILIZATION: SOCIO-PHILOSOPHICAL ASPECTS

Irina Boiciuc

(Sci. adviser: Rusnac Daniela, lecturer, chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. „Sustainable Development” at the end of the XXth century and the beginning of the twenty-first century has become a key in the elaboration of new paradigms for survival of mankind, in the formation of new ways of management of social system. The strategy of sustainable development is an organization principle of human life at the global level. On the basis of these ideas, sustainable development is a form of interaction of the nature and the society in which is ensured the humankind survival, the protection of biosphere and long-term evolution of the biosphere and humanity.

Purpose. The main purpose is to elucidate philosophical and social aspects of sustainable development strategy.

Material and methods. In order to realize this project, were used many scientific, philosophical and ecological publications, local and abroad, edited in Romanian, Russian and English languages. In this study have been applied analysis, synthesis and bioethics methods.

Results. The man and the nature form a unitary system. Therefore the concept of sustainable development has in view the complex relationship man-society-nature and aims the prevention of adverse effects arising from utilization of resources for economic purposes, allowing balanced development of social and environmental systems that ensure existence and not just the of current generations, but also future ones.

Conclusions. The tendency to obtain an overall assurance of the mechanism of sustainable development is the imperative of the present and the future. Transition to the sustainable development strategy requires cardinal transformation in all spheres of activity of the people, but first of all by ensuring security of these processes of development.

Key words. Sustainable development, humankind's survival, biosphere.

SINERGETICA–CALEIDOSCOPUL DIVULGĂTOR AL CRIZEI DIN REPUBLICA MOLDOVA

Cristina Burlacenco

(Cond. șt. – Anatolie Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetica)

Introducere. Sinergetica ne arată cum putem măsura experiențele noastre geometrice și topologice. Odată cu indicarea “tetraedrului” ca unitate de bază a Universului fizic cuantificat, s-a descoperit că există o ierarhie fundamentală de relații vectorial-geometrice, care integrează mecanica cuantică, chimia, topologia. Astfel, devine comprehensivă că cele enunțate anterior se echivalează cu fluctuațiile, care-n urma numeroaselor bifurcații au zdruncinat vechi structuri disipative și au demarat un haos nou, un tablou aliniat contemporan științific.

Scop. Promovarea conceptului de “sinergetică” drept știința care nu doar reliefează semnele crizei lumii contemporane, dar poate servi drept o soluție întru îmbunătățirea situației deplorabile persistente în Republica Moldova.

Material și metode. Proiectul este realizat în baza concepțiilor lui R. Buckminster Fuller “Synergetics”, sursele mass-media.

Rezultate. În modelul scenariului Universului lui Einstein, adevărul se află într-un proces continuu de apropiere de un șir de opțiuni catalogate, care se transformă alternativ. Considerând Republica Moldova o parte a sistemului deschis care se autoorganizează, fixăm în acest context fenomenul apariției relativ spontane, existenței de durată și autodistrugerii lente a structurilor macrospice reglementate, date care sunt contradictorii principiilor unui mecanism “sănătos” de autoorganizare și care ne comunică o stagnare a entropiei.

Concluzii. Dacă sinergetica ar deveni știință neutră necesară-n calitate de ghid pentru fiecare din cele existente, precum și consistența noțiunii de “demiurg” pe care ar poseda-o bine subiecții autohtoni, având pe post de atractor zdruncinarea vechiului sistem, demararea unui nou haos și accelerarea disipării, atunci R. Moldova ar păși într-o etapă nouă, prosperă.

Cuvinte cheie. Sinergetică, entropie, atractor, fluctuație, bifurcație.

SINERGETICS – THE REVEALING KALEIDOSCOPE OF THE CRISIS OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

Cristina Burlacenco

(Sci. adviser: Anatolie Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics.)

Introduction. Synergetics shows us how we can measure our experiences geometrically and topologically. Along with indicating the “tetrahedron” as a basic unit of the Quantized Physical Universe, it has also been found out that there is a fundamental hierarchy of the vectorial-geometric relations, which integrate quantum mechanics, chemistry, topology. Thus, it becomes comprehensive that those previously mentioned equate with the fluctuations, which, as a result of a huge number of bifurcations shook the old dissipative structures and started a new chaos, an alinear contemporary scientific picture.

Purpose. Promoting the concept of “synergetics” as a science which not only reveals the signs of the contemporary world crisis, but can also be used as a solution to improving the persistent deplorable situation in the Republic of Moldova.

Material and methods. The project is worked out on the basis of R. Buckminster Fuller’s concepts in “Synergetics”, in the mass-media sources.

Results. In the pattern of scenario of Einstein’s Universe, the truth is in a continuous process of getting closer to an array of catalogued options. Considering Moldova a part of an open system which is self organizing, we are defining in this context the phenomenon of a relatively spontaneous appearance, of a lasting existence and slow self-destruction of the regulated microscopic structures, these data being contrary to the principles of a self organizing “healthy” mechanism and which tell us about a stagnation of the entropy.

Conclusions. If synergetics became a neutral science necessary as a guide for each existent thing and also the consistence of the notion “demiurge” that the native people understood well, having the goal to eradicate the old system, starting a new chaos and accelerating the dissipation, then Moldova would get on a new prosperous stage.

Key words. Synergetic, entropy, attractor, fluctuation, bifurcation.

ACTUALITATEA CONSILIERII SPIRITUALE ÎN SOCIETATEA POSTMODERNISTĂ

Viorel Cojocaru

(Cond. șt. – Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., conf. univ., șef cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Se simte imperios necesitatea punerii în evidență a valorilor morale într-o societate invadată abundent de nonvalori și alimentată de orgolii și doctrine amonale. Consilierea spirituală vine cu principii de rezolvare a mai multor probleme de ordin moral cu care se confruntă societatea precum și amplasarea individului în mijlocul Eu-lui său prin acceptarea axei de valori morale.

Scop. Relevarea unor probleme bioetice apărute într-o societate postmodernistă și propunerea unor soluții de rezolvare a acestora prin consiliere spirituală.

Material și metode. S-au utilizat materiale științifice editate în țară și peste hotare (monografii, articole, anchete, surse de internet), de asemenea date statistice publicate oficial. S-au aplicat metodele: analitică, bioetică, consiliere și chestionare.

Rezultate. În urma investigațiilor s-a ajuns la rezultatul de a implementa în cadrul social o axă de valori morale. Societatea postmodernistă este pătrunsă în profunzime de nonvalori, care-l fac pe individ să devină vulnerabil în fața provocărilor. Consilierea spirituală îi oferă individului norme morale indispensabile comportamentului cu sine și cu societatea. Consilierea spirituală induce activ în societate conștiința morală. Cu ajutorul conștiinței morale individul își va echilibra activitatea într-o asemenea societate.

Concluzii. Societatea postmodernistă exclude din vizorul individului normele morale înnăscute. Apelarea la conștiința morală prin consilierea spirituală este cea mai bună metodă de a pregăti individul să răspundă provocărilor societății. Abordarea socio-bioetică a acestei probleme devine o realitate necesară atât pentru sociologi, cât și pentru bioetica medicală.

Cuvinte cheie. Consiliere spirituală, morală, conștiință morală, bioetică, postmodernism.

ACTUALITY OF SPIRITUAL COUNSELLING IN POSTMODERN SOCIETY

Viorel Cojocaru

(Sci. adviser: Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics.)

Introduction. It is felt that there is an urgent need for moral values in a society that abounds with non-values and is fueled by egos and immoral doctrines. Spiritual counseling provides principles of solving many moral issues society faces. It also places the individual into the middle of his Self by accepting the axis of moral values .

Purpose. Revealing bioethical issues that occurred in a postmodern society and offering solutions to them through spiritual counseling.

Material and methods. The author uses scientific studies published both in the country and abroad (monographs, articles, surveys, internet sources) as well as officially published statistics. There were applied the following methods: analytical, bioethics, counseling, and surveys.

Results. As a result of the investigations the author highlights the necessity to implement in the society an axis of moral values. Postmodern society is permeated in-depth by non-values, which make the individual vulnerable to challenges. Spiritual counseling gives the individual moral norms essential to his behavior with themselves and with the society. Spiritual counseling educates in society moral conscience. With the help of moral conscience the individual will balance his activity in such a society.

Conclusions. Postmodern society makes the individual forget about the innate moral norms. Calling the moral conscience through spiritual counseling is the best way to prepare the individual to meet the challenges of the society. Social and bioethical approach to this problem is becoming a reality necessary for both sociology and medical bioethics.

Key words. Spiritual counseling, moral, moral conscience, bioethics, postmodernism.

ASPECTE BIOETICE ALE RELAȚIEI MEDIC–PACIENT ȘI INFLUENȚA SA ASUPRA DECIZIEI DE ÎNȚIERE A RESUSCITĂRII CARDIO-RESPIRATORII

Mihai Dascal

(Cond. șt. – Anatol Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Comunicarea pacientului cu medicul constituie un proces aparent obișnuit, dar în realitate polidimensional și deloc simplu. În activitatea profesionistă propriu-zisă metoda interacțiunii cu pacientul necesită o abordare serioasă, deoarece reușita și calitatea acestui contact determină rezultatul tratamentului.

Scop. Aprecierea rolului relației medic-pacient în procesul resuscitării cardio-respiratorii la pacienții muribunzi prin prisma bioetică.

Rezultate. Relația dintre medic și pacient în cazul resuscitării cardio-respiratorii nu se referă doar la asistența medicală mecanică a pacientului cu scopul de ai menține viața. În cazul unui stop cardio-respirator fără prodrom, relația dintre medic și pacient este mai degrabă una unilaterală, unde pacientul ocupă un rol pasiv, iar medicul unul activ, datorită medicului fiind, desigur, readucerea pacientului la viață. O atenție deosebită trebuie acordată cazului pacientului muribund. Pentru a aborda corect problemele privitor la această categorie de pacienți, medicul, pe lângă calitățile sale de specialist, mai trebuie să fie și un bun psiholog și un promotor activ al valorilor morale și principiilor bioetice.

Concluzii. Medicul în relația cu pacientul este nevoit să aplice o tactică de border-line dintre modelul colegial – pentru ca pacientul să poată participa activ în hotărârea sorții sale și paternalist – pentru a fi un sprijin spiritual al pacientului, oferindu-i căldura de care are atâta nevoie acest om, ce este mereu încercat de sentimentele de inferioritate, neputință și lipsă de speranță.

Cuvinte cheie. Bioetică, medic, pacient, resuscitare cardio-respiratorie, relație.

BIOETHICS ASPECTS OF DOCTOR-PATIENT RELATIONSHIP AND ITS INFLUENCE ON THE DECISION TO INITIATE CARDIORESPIRATORY RESUSCITATION

Mihai Dascal

(Sci. adviser: Anatol Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Communication between doctor and patient is a seemingly common process, but in reality, it is polidimensional and not so easy. Actually this method of interaction with the patient requires a serious approach because the success and quality of this contact determines the result of treatment.

Purpose. Appreciation of the doctor-patient relationship role in the cardio-respiratory resuscitation process of dying patients through the bioethical prisms.

Results. The doctor-patient relationship in cardiorespiratory resuscitation is not just a mechanical medical care of the patient in order to maintain the patient's life. In case of cardiopulmonary arrest without prodrome, the relationship between the doctor and the patient is rather one-sided, where the patient plays a passive role, and the doctor - an active role and where the doctor is responsible to bring the patient to life. A particular attention should be given to dying patients. In order to address the properly issues concerning to such a category of patients, the doctor, in addition to his professional skills, needs to be a good psychologist and an active promoter of moral values and principles of bioethics.

Conclusions. In this relationship with the patient, the doctor is forced to apply a border-line tactic between the collegiate model, so that the patient could actively participate in the decision of his fate and the paternalistic model, so that the doctor must be a spiritual support for the patient, offering him warmth which he needs so much because he often experiences feelings of inferiority, helplessness and hopelessness.

Key words. Bioethics, doctor, patient, cardiopulmonary resuscitation, relationship.

ASPECTE BIOETICE ALE ACTULUI MEDICAL ȘI PONDEREA RELAȚIILOR DINTRE PACIENT ȘI FAMILIA SA ÎN CAZUL SCHIZOFRENIEI

Natalia Dascal

(Cond. șt. – Vitalie Ojovanu, PhD., conf. univ., șef cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Omul sănătos trăiește în lumea percepțiilor reale pe care este capabil de a le controla și exprima, aceasta oferindu-i înțelegerea propriului Eu și rostului său în lume. În același timp schizofrenia este ca o formă deosebită de existență a omului, condiționată de disocierea gândirii și Eu-lui, atitudinea neadecvată față de alții și de lumea înconjurătoare, în rezultat aceste persoane pierzând unitatea personalității și spiritului.

Scop. Aprecierea ponderii relațiilor dintre pacient și familie în actul terapeutic prin prisma bioetică.

Material și metode. Pentru atingerea scopului au fost utilizate metodele: descriptivă, analitică, bioetică, sociologică în analiza mai multor surse științifice publicate, internaționale și autohtone, date statistice, referitor la relațiile interpersonale și rolului familiei în tratamentul schizofreniei.

Rezultate. Ca și orice persoană cel care suferă de schizofrenie, fiind membru al societății, are dreptul la o viață calitativă. Accesul terapeutic spre fiecare bolnav trebuie să fie individual și complex, în procesul căruia trebuie să participe pacientul, medicul psihoterapeut, lucrătorul social și familia. Doar prin cooperarea strânsă și acțiuni sinergice din partea tuturor celor ce îl înconjoară pe pacient, actul terapeutic se va încununa cu succes.

Concluzii. Relațiile interpersonale au un impact important asupra intensității manifestărilor, influențând direct evoluția și eficacitatea actului terapeutic în caz de schizofrenie. Numai printr-o cooperare strânsă între familie-pacient-medic pot fi obținute anumite succese, prin respectarea și implementarea la fiecare etapă sau problemă a principiilor bioetice.

Cuvinte cheie. Bioetică, schizofrenie, familie, tratament, discriminare.

BIOETHICAL ASPECTS OF THE MEDICAL ACT AND THE SHARE OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE PATIENT AND HIS FAMILY IN CASE OF SCHIZOPHRENIA

Natalia Dascal

(Sci. adviser: Vitalie Ojovanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. A healthy man lives in the real world of perceptions which he is able to control and express, and which offer him the understanding of his ego and his purpose of the world. At the same time schizophrenia is like a special form of human existence, conditioned by the dissociation of his thinking and ego, improper attitude to the others and to the surrounding world, and as a result, these people lose the integrity of personality and soul.

Purpose. Appreciation of the relationship share between the patient and his family in the therapeutic act through the bioethics prism.

Material and methods. In order to achieve the purpose, the following methods have been used: the descriptive, analytical, bioethics and sociological methods in the analysis of several published scientific sources, international and autochthonous, statistical data, concerning interpersonal relations and the role of the family in the treatment of schizophrenia

Results. Like any other person suffering from schizophrenia, each member of the society has the right to a qualitative life. The therapeutic access to each patient must be individual and complex, in which the patient, the psychotherapist doctor, the social worker and the family. Only through close cooperation and synergy of all those surrounding the patient, the therapeutical act will succeed.

Conclusions. Interpersonal relationships have a significant impact on the intensity of events directly influencing the evolution and effectiveness of the therapeutic measure in case of schizophrenia. Only through close cooperation between family-patient-physician can be obtained some success and by respecting and implementation of the bioethical principles at each stage or problem.

Key words. Bioethics, schizophrenia, family, treatment, discrimination.

NORMA ȘI PATOLOGIA ÎN MEDICINĂ: ANALIZA FILOSOFICĂ ȘI METODOLOGICĂ

Bogdana Dziuba

(Cond. șt. – Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., conf. univ., șef cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Actualitatea subiectului într-un aspect medical constă în analiza cauzei, legilor, necesității și șanseii de a aduce la problema relației dintre posibilitate și realitate în dezvoltarea lumii obiective, care constă în rolul uman.

Scop. Analiza normei și patologiei în medicină în aspect metodologic și filosofic.

Material și metode. În cadrul acestui studiu s-au folosit diferite lucrări științifice, publicații medicale ș.a.

Rezultate. Definiția negativă a sănătății, este considerată doar ca absența bolii. În acest caz, norma este un sinonim pentru sănătatea și bunăstarea generală. O definiție potrivită a sănătății nu se reduce la o simplă absența bolii, dar încearcă să descopere acest conținut independent al bolii. Sănătatea mintală este afectată de maladii și defecte somatice ale dezvoltării fizice, inclusiv, influența mediului social. Sănătate psihologică include în sine sănătatea mintală, care se bazează pe dezvoltarea mentală.

Concluzii. Putem remarca faptul că problemele mentale și cele ale comportamentului pot fi interpretate ca o expresie a tulburărilor în cooperarea socială. Totodată, anomaliile mentale și de comportament poate fi considerate ca o manifestare individuală extremă a funcțiilor mentale la persoane. Acest lucru subliniază faptul, că limitele dintre sănătate și boală, condițiile normale și patologice etc. sunt stins legate de modelul social și științific al maladii.

Cuvinte cheie. Normă, patologie, sănătate mintală, tulburări funcționale.

THE NORM AND THE PATHOLOGY IN MEDICINE: PHILOSOPHICAL AND METHODOLOGICAL ANALYSIS

Bogdana Dzyuba

(Sci. adviser – Vitalie Ojovanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. The up to datedness of this subject from aspect medical is composed of analysis of the causality, necessity and chance that leads directly to the relationship between possibility and reality in the development of the objective world and in it discovered in the human role.

Purpose. Analysis of norms and pathology in medicine from philosophical and methodological aspects.

Material and methods. In my article I used the different scientific publications, medical articles and books etc.

Result. The negative meaning, health is considered as the simple absence of the disease. In this case, the norm is considered as a synonym for health. Positive definition of the health does not reduce it to a simple absence of the disease, and tries to disclose this independent content from the disease. Mental health is affected by somatic diseases and defects of physical development, also including the influence of the social environment. Psychological health includes the mental health, which is based on mental development at all stages of evolution.

Conclusions. It may be noted that: mental and behavioral problems can be interpreted as an expression of disturbed processes in the social value. The mental and the behavioral abnormalities can be considered as an extreme severity of individual mental functions.

Key words. The norm, the pathology, the mental health.

ASPECTE BIOETICE ALE MEDICINEI DENTARE

Ion Eșanu

(Cond. șt. – Ion Banari, lect. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Actualmente sănătatea dentară a omului este amenințată de probleme ecologice, apar noi maladii dentare, iar cele cunoscute capătă manifestări atipice, se schimbă caracterul lor. Reglementând relațiile din medicină, inclusiv cea dentară, știință, tehnologie, bioetica se transformă într-un reglator moral al viului, a biosferei în ansamblu.

Scop. Elucidarea unor domenii de activitate stomatologică în care se manifestă în mod intrinsec reglementări, principii și norme bioetice.

Material și metode. Lucrarea este realizată în baza diverselor surse axate pe această tematică, precum și a materialelor din internet, mass media prin aplicarea metodelor de analiză și sinteză, selectare și remodelare.

Rezultate. Aria reglementării bioetice în medicina dentară se proliferază asupra următoarelor domenii: relația medic stomatolog-pacient; interrelațiile din interiorul grupului profesional al stomatologilor; interrelația stomatologilor cu alte grupuri de medici specialiști; corelația dintre proprietate și profit în practica stomatologică; atitudinea față de noile realizări științifice și criteriile de implementare în practica stomatologică; corelația cu piața medicamentelor, utilizate în practica stomatologică; normele estetice ale asistenței stomatologice; atitudinea stomatologilor față de factorii sociali și naturali, care influențează asupra sănătății pacienților lor; principiile de delimitare a acestui grup profesional în societate; atitudinea față de putere și legi etc.

Concluzii. Profesiunea de medic dentist coexistă în mod bioetic într-o structura lucrativă atunci când interesele pacientului, sunt întotdeauna luate în considerare și deservit prioritar în fiecare caz. Acest fapt îi permite exercitarea celei mai bune asistențe pe care poate el să o furnizeze prin abilitățile practicii sale și în respectul față de colegi, prin poziția optimă de a acorda îngrijire medicală calificată.

Cuvinte cheie. Biosferă, medicina dentară, bioetică, reglementări bioetice, statut moral.

BIOETHICS' ASPECTS OF DENTAL MEDICINE

Ion Eșanu

(Sci. adviser: Ion Banari, lecturer, chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Nowadays human dental health is threatened by environmental problems, new diseases and the known decay becomes atypical. Regulating the relations from medicine, including dentistry, science, technology, bioethics turns into a moral regulator of living, of the biosphere as a whole.

Purpose. Elucidation of some dental fields where an intrinsic manifestation of bioethical regulations, principles and rules exist

Material and methods. The work is performed under various sources focused on this issue, as well as materials from the Internet and media using the methods of analysis and synthesis, selection and remodeling.

Results. Bioethical area of regulation in dentistry are proliferating on the following areas : dentist - patient relationship; interrelationships within the professional group of dentists ; dentists interrelation with other groups of specialists; correlation between ownership and profit in dental practice; attitude towards the new scientific and criteria for implementation in dental practice; correlation with the market of medicinal products used in dental practice; aesthetic standards of dental care; dentists attitude towards the social and natural factors that influence the health of their patients; principles of delimitation of this professional group in society; attitude towards power and laws etc.

Conclusions. The profession of dental's coexists in bioethics into a lucrative structure when the patient's interests are always taken into consideration and priority served in each case. This enables the exercise of the best assistance that he can provide the skills to his practice and respect for colleagues, the best position to provide qualified medical care.

Key words. Biosphere, dental medicine, bioethics, bioethical regulations, moral status.

AFECȚIUNILE SISTEMULUI ENDICRIN CU MORBIDITATE ÎNALTĂ: ASPECTE MEDICO-BIOETICE

Maria-Mirabela Gorbatovschi

(Cond. șt. – Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Modul de viață contemporan a generat numeroase patologii, în special cele ce țin de sistemul endocrin. Totodată, orice dereglare a sănătății este și o problema socială, cu implicarea anumitor masuri ce trebuiesc luate într-un parteneriat dintre pacient și echipa de prestatori ai serviciilor de sănătate. Aici intervine bioetica cu o abordare multidisciplinară, cu rolul său de a coordona dialogul dintre medic și pacient, ținând cont de exigențele sociale, de aspirațiile pacientului, de normele juridice și valorice ce persistă în societate.

Scop. Identificarea aspectelor medico-bioetice în afecțiunile endocrine cu morbiditate accentuată.

Material și metode. Analiza subiectelor au fost realizate în baza unui lot de publicații științifice și statistice autohtone și de peste hotare. S-au întreprins și unele studii sociologice. Au fost aplicate metodele: sociologică, biostatistică, analitico-discriptivă, bioetică.

Rezultate. Devine evident de importantă aplicarea reperelor bioetice în diferite aspecte ale politicilor de sănătate, în dirijarea cu actul curativ, în implicarea la diferite etape ale tratamentului, monitorizarea post-tratament etc. Anumite rezultate pot fi obținute doar prin conlucrarea eficientă a medicului cu pacientul. Aceasta trebuie să fie bazată pe principiile fundamentale ale bioeticii: autonomia, nondăunarea, binefacerea, dreptatea ș.a.

Concluzii. Maladiile endocrine au un grad avansat de morbiditate în țară și peste hotare și cu o dinamică constantă de creștere. Sunt necesare identificarea noilor posibilități de implicare eficace în actul terapeutic privind aceste afecțiuni. O cale eficace se prezintă a fi aplicarea reperelor bioetice.

Cuvinte cheie. Afecțiuni endocrine, morbiditate, sănătate, bioetică.

ENDOCRINE SYSTEM DISEASES WITH A HIGH MORBIDITY: MEDICAL- BIOETHICAL ASPECTS

Maria-Mirabela Gorbatovschi

(Sci. adviser: Vitalie Ojovanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. The present-day lifestyle causes many diseases, especially those related to the endocrine system. However, every disturbance of health is a social problem too which needs to be solved in partnership between the patient and health service provider. Here comes bioethics with a multidisciplinary approach that has the role of managing the dialogue between the doctor and the patient, taking into account social demands, patient's aspirations, laws and moral values that are specific in the modern society.

Purpose. Identification of medical and bioethical issues as to endocrine disorders with a high morbidity.

Material and methods. The analysis of subjects was performed on a review of a lot of scientific publications and statistical data including our country and foreign countries as well. Some sociological studies were conducted too. The methods applied: sociological, biostatistical, analytical, bioethical.

Results. It becomes an important application of bioethical aspects in: health management, directing the therapeutic action, the involvement at different stages of treatment, post-treatment monitoring, etc. Some results can be achieved only through effective collaboration between doctor and patient. This should be based on fundamental principles of bioethics: autonomy, no damage, charity, justice, etc.

Conclusions. Endocrine diseases have a high morbidity degree in our country and abroad and a constant dynamic growth. In these conditions it is necessary to identify new efficient opportunities in the medical field. Applying bioethical parts is shown to be an efficient way.

Key words. Endocrine disorders, morbidity, health and bioethics.

YING ȘI YANG ÎN MEDICINA TRADIȚIONALĂ CHINEZĂ: ASPECTE FILOSOFICO-MEDICALE

Valeria Guțuleac

(Cond. șt. – Daniela Rusnac, lector univ., cat. de Filosofie și Bioetică)

Introducere. Medicina tradițională chineză, bazându-se pe principiile ying-yang, cuprinde unele dintre cele mai eficiente și nestandardizate metode de tratament. Studiarea originalității tehnicilor medicale chineze ne va permite să dezvoltăm noi procedee de prevenire, tratament și diagnosticare, respectiv să diminuăm rata creșterii indicelui bolnavilor incurabili

Scop. Scopul de bază reprezintă elucidarea specificității medicinei tradiționale chineze și universalității conceptelor „ying și yang”.

Material și metode. Pentru aprecierea obiectivului sus numit au fost aplicate metodele medico-istorică, statistică, informațională.

Rezultate. Conceptele filosofice ying, yang reprezintă o modalitate de a înțelege și de a cunoaște existența. Chinezii au diferențiat tot ce a fost posibil în ying și yang, aceste concepte având capacitatea de a cuprinde foarte multe aspecte ale lucrurilor, inclusiv aspecte medicale. Astfel corpul uman este împărțit în zone sau „meridiane” ying sau yang, iar boala este definită drept un dezechilibru dintre forțele energetice ying-yang. Medicina tradițională chineză cuprinde numeroase metode specifice, menite să întărească imunitatea organismului, să prevină și să trateze diverse maladii.

Concluzii. Medicina tradițională chineză este o metodă de prevenire, în primul rând, și apoi de tratament. Tradițiile medicale chineze sunt clasificate drept cele mai eficiente în profilaxia bolilor și ale diverselor probleme de sănătate, astfel încât studiarea unor tehnici specifice medicinei tradiționale chineze și a conceptului filosofic „ying și yang”, reprezintă posibilitatea de a descoperi noi metode eficiente pentru păstrarea și restabilirea sănătății.

Cuvinte cheie. Ying-yang, medicina tradițională, medicina tradițională chineză.

YING AND YANG IN TRADITIONAL CHINESE MEDICINE: PHILOSOPHICAL AND MEDICAL ISSUES

Valeria Guțuleac

(Sci. adviser: Daniela Rusnac, lecturer, chair of Philosophy and Bioethical)

Introduction. Traditional Chinese medicine, based on the principle ying and yang, includes some of the most effective and non-standard methods of treatment. Studying originality Chinese medical techniques allows us to develop new methods of preventing, treating and diagnosing the illness, relatively to diminish the growth rate index of incurable sick patients .

Purpose. The main goal is to elucidate the specificity and universality of the traditional Chinese medicine concept, ying-yang.

Material and methods. To assess the objective named above medico- historical methods statistical and information methods were used.

Results. Philosophical concept of yin-yang is a way to understand and know the existence. Chinese have differentiated everything that is related to ying and yang, this concept having the ability to include many aspects of things like health issues. Thus the human body is divided into ying-yang areas or " meridians ", and disease is defined as an imbalance between the forces of ying and yang energy. Traditional Chinese medicine includes many specific methods designed to enhance organism's immunity, to prevent and treat various diseases.

Conclusions. Firstly, the traditional Chinese medicine is a method of prevention and then treatment a malady. Chinese medical traditions are classified with the highest rate of efficiency in preventing various diseases and health problems, so the study of traditional Chinese medicine techniques and philosophical concept ying-yang, is the ability to find new effective ways to conserve and restore our health .

Key words. Ying-yang, traditional medicine, traditional Chinese medicine.

CONFIGURAREA UNOR ASPECTE MEDICO-BIOETICE ALE INFLUENȚEI FACTORILOR DE MEDIU ASUPRA DECLANȘĂRII PATOLOGILOR CARDIOVASCULARE

Valentina Ivașcu

(Cond. șt. - Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., conf. univ., șef cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Patologiile cardiovasculare, în contextul dezastrelor ecologice ale secolului XXI, rămân a fi rezultatul final al acțiunii factorilor de mediu și, indirect, al acțiunii umane. Astfel, se impune necesitatea studierii particularităților acțiunii factorilor de mediu asupra declanșării patologiilor cardiovasculare sub aspect medico-bioetic.

Scop. Evidențierea unor subiecte medico-bioetice în cazul acțiunii factorilor de mediu asupra genezei maladiilor cardiovasculare.

Material și metode. S-au utilizat materiale științifice editate în țară și peste hotare (monografii, articole, surse din internet), de asemenea date statistice oficiale publicate. S-au aplicat metodele: descriptivă, analitică, bioetică, istorico-medicală ș.a.

Rezultate. Considerăm că abordarea ecoetică a problemei are menirea de a invoca spre libertatea și responsabilitatea moral-ecologică care, la rândul, său se bazează pe principiile fundamentale ale bioeticii: autonomia, nedăunarea, binefacerea și dreptatea. Patologia cardiovasculară, ca imperativ medico-social al secolului XXI, sub aspect bioetic își cunoaște reflectare în biosferocentrism abordând-o drept o problemă cu alternativă bioetică de rezolvare. Natura ca un tot întreg: omul și mediul ambiant într-o conviețuire bazată pe principiile ecoeticii; rămâne a fi un factor ecologic protector pentru sănătatea oamenilor, ce ar contracara apariția și evoluția bolilor cardiovasculare.

Concluzii. Factorii de mediu constituie o componentă determinantă în declanșarea și evoluarea patologiilor cardiovasculare, reprezentând o problemă globală evidentă. Abordarea medico-bioetică a acestei situații devine o realitate necesară și un subiect de actualitate atât pentru cardiologie, cât și pentru bioetica medicală în general.

Cuvinte cheie: Medicină, bioetică, ecologie, mediu ambiant, ecoetică, patologii cardiovasculare.

CONFIGURATION OF SOME MEDICAL-BIOETHICAL ASPECTS OF THE ENVIRONMENTAL FACTORS INFLUENCE ON OCCURRENCE OF CARDIOVASCULAR PATHOLOGIES

Valentina Ivașcu

(Sci. adviser: Vitalie Ojovanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Cardiovascular pathologies, in the context of environmental disasters of the 21st century, are still the final result of environmental risk factors and, indirectly, of human action. Therefore, addressing the peculiarities of environmental factors impact on cardiovascular pathologies emergence from the medical-bioethical perspective proves to be very important.

Purpose. Highlighting some medical-bioethical issues in the situation when environmental risk factors affect the genesis of cardiovascular diseases.

Material and methods. Scientific materials published in the country and abroad (monographies, articles, internet resources) and official statistics were used as well as descriptive, analytical, bioethical, historical, and medical methods etc. were applied.

Results. We believe that this eco-ethical approach to the issue is meant to invoke for freedom and moral responsibility for environmental problems, which in its turn is based on fundamental principles of bioethics: autonomy, charity and justice. Cardiovascular pathology, as a medical and social imperative of the 21st century, in the context of bioethics is reflected in biosferocentrism and could be addressed as an issue with bioethical alternative solution. Nature as a whole: the human being and the environment, while co-existing together under the principles of eco-ethics, still are an environmentally protective factor of human health, which could impede emergence and progress of cardiovascular diseases.

Conclusions. Environmental factors play an important role in the emergence and development of cardiovascular pathologies, being an obvious global issue. Therefore, addressing this issue from the medical-bioethical point of view becomes a necessity and important topic for both cardiology and medical bioethics in general.

Key words. Medicine bioethics, ecology, environment, eco-ethics, cardiovascular pathologies.

CONFIGURAREA UNOR ASPECTE MEDICO-BIOETICE ALE INFLUENȚEI FACTORILOR DE TRAI ASUPRA DECLANȘĂRII PATOLOGILOR SISTEMULUI REPRODUCTIV

Doina Munteanu

(Cond. șt. – Vitalie Ojovanu, dr. hab. șt. med., conf. univ., șef cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Patologiile sistemului reproductiv reprezintă categoria celor mai frecvente și rămân a fi în continuare deosebit de importante, atrăgând o atenție tot mai accentuată nu numai din partea persoanelor cu probleme, ci și a cercetătorilor, medicilor, sociologilor etc. În ultimii ani, modul de trai are o influență majoră asupra organismului uman, inclusiv și asupra sistemului reproductiv. Astfel, se impune necesitatea studierii particularității acțiunii mediului de trai asupra declanșării patologiilor sistemului reproductiv sub aspect medico-bioetic.

Scop. Elucidarea aspectelor medico-bioetice a patologiilor sistemului reproductiv în cazul acțiunii factorilor de trai asupra genezei acestora.

Material și metode. S-au utilizat diverse materiale științifice editate în țară și peste hotare (monografii, articole, surse din internet etc.) de asemenea date statistice oficiale publicate. Au fost aplicate metodele: biostatistică, analitico-disriptivă, bioetică, sociologică, istorico-medicală ș.a.

Rezultate. Gama patologiilor sistemului reproductiv este destul de vastă. Multe dintre acestea se datorează diferitor factori ori condiții: modul de trai necontrolat, determinat de o igienă precară, necunoașterea soluționării problemelor apărute în cuplul familial, diminuarea sensului ori pierderea conceptului vieții de familie etc. La modul general afecțiunile reproductivă sunt un efect direct al dezechilibrului dintre natură și societate. Inducerea reperelor bioetice poate avea o conotație accentuată în eficientizarea tratamentului acestor maladii.

Concluzii. Mediul de trai constituie un component important în declanșarea și evoluarea patologiilor sistemului reproductiv, reprezentând o problemă globală evidentă. Abordarea medico-bioetică a acestei situații devine o realitate necesară și un subiect actual ce necesită abordări interdisciplinare.

Cuvinte cheie. Sistem reproductiv, patologie, bioetică, mod de trai.

CONFIGURATION OF MEDICAL-BIOETHICAL ASPECTS OF LIFESTYLE INFLUENCE FACTORS CONSIDERING THE ONSET OF REPRODUCTIVE SYSTEM DISEASES

Doina Munteanu

(Sci. adviser: Vitalie Ojovanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. The diseases of the reproductive system represent the category of the most frequent and remain to be very important, attracting the attention of not only those facing the problems, but also the scientists', doctors', sociologists' concern. In the last years the way of life has been of great impact on the human body, inclusively on the reproductive system. Thus, it is necessary to study the peculiarities bioethical aspect.

Purpose. Elucidation of the medical-bioethical aspects of the reproductive system diseases in case of the impact of lifestyle upon their genesis.

Material and methods. Various scientific materials published in the country and abroad (articles, sources from in-net) as well as official statistic data have been used. The applied methods were: bioethical, sociologic, biostatics, medical histories.

Results. The range of the reproductive system diseases is quite large. Many of these are due to various factors or conditions: uncontrolled lifestyle, determined by a poor hygiene, inability to solve issues in the family, loss of the concept of family living. The inducement of bioethical references may have an important connotation in leading to a better success in treating these medical conditions.

Conclusions. The lifestyle represents an important part in the onset and evolution of the reproductive system diseases, representing an evident global issue. The medical-bioethical approach in this situation represents a necessary reality and an actual subject which needs interdisciplinary consideration.

Key words. Reproductive system, diseases, bioethics, lifestyle.

IDENTIFICAREA FACTORILOR EXISTENȚIALI AI BOLII ÎN OPTICĂ METAFIZICĂ

Vladimir Munteanu

(Cond. șt. – Ludmila Rubanovici, dr. în filos., lector univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. În teoria și practica medicală un rol deosebit revine evidențierii factorilor ce declanșează maladia. În legătură cu aceasta este importantă prezența mai multor poziții conceptuale, fapt ce universalizează și diversifică acest proces. O poziție aparte, dar destul de importantă, se prezintă a fi configurarea aspectului filosofico-metafizic.

Scop. Determinarea complexelor premise existențiale ale maladiei în viziune metafizică.

Material și metode. Drept material au servit publicații fundamentale de medicină teoretică, filosofice și teologice privitor la esența, proveniența și sfârșitul maladiei. Au fost utilizate surse autohtone și de peste hotare, editate în limbile română, rusă și engleză. În acest studiu s-a aplicat metoda analitică, structuralistă, etică, bioetică, istorico-medicală etc.

Rezultate. Rolul metafizicii ce constă în explicarea naturii lumii, studiul ființei și ființării, al realității în general se manifestă pe deplin și în spațiul medical. Orice cauză are un efect și orice efect are o cauză, ne spune una din legile universale, iar metafizica le înglobează simultan pe toate. Cele mai plauzibile observații, poziționări încă din antichitate ai marilor filosofi care au fost și medici, s-au axat pe comportament, pe particularitățile psihice, biologice și sociale, precum și influența acestora asupra apariției diverselor procese patologice în organismul uman. **Concluzii.** În procesul depistării factorilor ce provoacă boala un rol aparte și deosebit de important revine poziției metafizicii. În dimensiunea metafizică a factorilor centrali sau determinanți de care depinde starea de sănătate țin de psihicul uman, de comportamentul și modul de trai al omului.

Cuvinte cheie. Boală, existență, metafizică, factori ai maladiei, filosofia medicinei.

THE EXISTENT FACTORS IDENTIFICATION OF THE DISEASE IN METAPHYSICS FIELD

Vladimir Munteanu

(Sci. adviser: Ludmila Rubanovici, PhD., lecturer, chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. In the medical theory and practice a special attention has the factors evidence that cause the disease. According to this theory it is important the presence of several conceptual positions, which generalize and diversify this process. A very important position, represents the philosophical and metaphysical aspect configuration.

Purpose. Determination of existential complexes premises of the disease in metaphysics.

Material and methods. As material, the medical theoretical philosophical and theological fundamental publications concerning to the essence, appearance and disease ending have been served. There were used native and foreign sources, published in to Romanian, Russian and English. In this study we applied the analytical, structuralistical, ethical, bioethical, historico-medical methods, etc.

Results. The role of metaphysics, which consists of the explanation of the nature, the being and beings, of the reality in general, is manifested in the medical field also. Every cause has an effect and every effect has a cause, says one of the universal laws, but the metaphysics encompasses all of them simultaneously. The most plausible observations and positions from antiquity of great philosophers who were also physicians, were focused on behaviour, mental, biological and social particularities, as well as their influence on the appearance of various pathological processes in the human body.

Conclusions. In the detection process of the factors which cause the disease, a particular and significant role has metaphysics. In the metaphysical dimension of central or determinant factors from which depend the health conditions, represent the human psychology, behaviour and the living conditions.

Key words. Disease, existence, metaphysics, disease factors, philosophy of medicine.

PARTICULARITĂȚI ALE IMPLICĂRII REPERELOR BIOETICE ÎN CAZUL AFECȚIUNILOR VENERICE

Vitalina Ojovan

(Cond. șt. – Didina Nisteanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Cu toate că în cadrul civilizației contemporane s-au atins performanțe în toate domeniile de activitate umană, inclusiv și în medicină, o serie de afecțiuni, mai ales cele strâns legate cu modul de trai, cu mediul social, rămân a fi persistente ori în creștere. Dificultățile unui tratament eficient rezidă în accentuata interconexiune cu factorii sociali. În această categorie de afecțiuni se includ și cele venerice. Dintre acestea un loc aparte revine sifilisului la gravide, ce constituie o situație cu gravitate dublă, deoarece aici sunt implicate destinele a două vieți. Angajarea bioeticii în terapia bolilor venerice antrenează un potențial enorm cu un spectru divers de posibilități.

Scop. Evidențierea unor particularități ale implicării bioeticii în procesul curativ și de asistență privitor la maladiile venerice.

Material și metode. Suportul cercetării constituie în fond surse publicate: rezultate ale investigațiilor științifice, etice și bioetice, sociologice, date statistice, alte materiale editate.

Rezultate. Activitatea medicală în domeniul venerologic impune atât acțiuni etico-medicale de tip general, cât și cele determinate de specificul acesteia. Aici componentul bioetic e necesar să se implice pregnant în relațiile medic-pacient, în acțiunile de corelare dintre agenții medicali și cei de asistență socială, între diferiți factori de decizie. Se accentuează rolul principiilor: integrității terapeutice, nondăunării, confidențialității, responsabilității, imparțialității, compromisului optimal.

Concluzii. Activitatea medicală, în primul rând, și cea de alt gen implicate în domeniul venerologic include o serie de reperi bioetice ce se disting prin anumite particularități. Componentele bioetice facilitează tactica curativă și de asistență față de contingentul respectiv de pacienți și optimizează actul medical administrat.

Cuvinte cheie. Bioetică, afecțiuni venerice, sifilis, factori sociali, act medical.

PARTICULARITIES OF BIOETHICAL IMPLICATIONS IN VENEREAL DISEASES

Vitalina Ojovan

(Sci. adviser: Didina Nisteanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Despite the fact that modern civilization had reached performance in all the matters of human activity, also in medicine, a range of diseases, especially those linked to our lifestyle and social environment remains persistent and continuously growing as incidence. The difficulties that can occur within an efficient treatment stresses out many social interconnections. In that type of diseases we can include the venereal ones. Targeting two human destinies syphilis in pregnant represents a specific issue, with a double importance. Bioethical approach in the treatment of venereal diseases bring into light a large spectrum of different possibilities with a strong potential.

Purpose. To highlight the particularities of bioethical approach in the treatment and care of venereal illness

Material and methods. The background of the study is consisted of published recourses: scientific research, ethical, bioethical, sociological, statistical data and other materials.

Results. Medical activity in the field of sexual transmitted diseases assigns both bioethical actions in general, as those determined by the specific particularities in this context. It is necessary the ethical component, in this case, to enter deeply in patient-physician relationship, to correlate actions between medical institutions, social assistance and other decisional agents. That is how the role of ethical principles is widen: the therapeutic integrity, non-maleficence, confidentiality, responsibility, impartiality and optimal compromise.

Conclusions. Medical activity primarily, but also the other type of assistance in the domain of venereal disease includes a set of bioethical marks, distinguished one from other by different particularities. Bioethical components facilitate the treatment and assistance programs for the respective patients and improve the medical act.

Key words. Bioethics, venereal diseases, syphilis, social factors, medical act.

DACĂ EXISTĂ LEGEA MORALĂ ÎN VIAȚA COTIDIANĂ

Anna Plahotniuc

(Cond. șt. – Anatolie Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetica)

Introducere. Filosofia, ca legislație a rațiunii umane, cuprinde în accepția filosofiei kantiene legea naturii și legea morală; sistemul filosofic kantian este obținut sub cârmuirea rațiunii.

Scop. Descoperirea influenței esenței omului și legii morale în luarea deciziilor.

Material și metode. Sursele mass-media, articole științifice.

Rezultate. Omul este parte a naturii, dar și ființa liberă; dedublarea omului într-unul sensibil, corespunde dedublării naturii în fenomen și noumen. Kant prezintă sistemul său etic, bazat pe convingerea că rațiunea este cea mai înaltă instanță a moralei. Adică, există două moduri în luarea unei decizii: un imperativ condiționat, decurge dintr-o înclinare subiectivă, și un "imperativ categoric", se supune unei legi universal valabilă. Kant formulează astfel principiul "imperativului categoric": "Acționează în așa fel încât maxima acțiunilor tale să poată fi impusă ca lege universală". În raport cu moralitatea se păstrează dualitatea empiric-rațional, cu dominarea a moralității. Omul trebuie să se elibereze de sub imperiul pasiunilor și să-și creeze propria sferă de legi morale. Autonomia de sine a voinței, institutoare de legi morale, este echivalentă libertății de sine a omului că noumenon. Alăturând naturii morală, Kant stabilește libertatea ca temei al unei lumi, scoasă din orice șir temporal.

Concluzii. Legea morală este legea care ne determina că ființe inteligibile, fiind o condiție rațional-morală pentru utilizarea libertății. Legea practică morală nu are alt mobil decât demnitatea de a fi fericit: "conformitatea deplină a voinței cu legea morală înseamnă perfecțiune de care nu este capabilă nici o ființă rațională din lumea sensibilă".

Cuvinte cheie. Legea morală, caracter imperativ, maxime universale, conștiința.

IF THERE IS MORAL LAW IN DAILY LIFE

Anna Plahotniuc

(Sci. adviser: Anatolie Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Philosophy, as the law of human rationality, according to Kant's philosophy includes natural and moral law; Kant's philosophical system is obtained under the domination of rationality.

Purpose. Identification of influence of human's essence and of moral law in decisionmaking.

Material and methods. Mass-media, scientific articles.

Results. Man is part of nature and free being; human duplication in one sentient corresponds to nature's duplication in phenomenon and noumen.

Kant's system of ethics is based on the belief that rationality is the highest instance of morals. There are two ways to make a decision: an „imperative condition”, the result of a subjective tilt, and a „categorical imperative” is presented by universally valid laws. Kant formulates the principle of „categorical imperative”: „Act in such a way that the maximum of your actions can be imposed as a universal law”. In relationship with morality the empirical-rational duality is stored with morality domination. Man must be free from the passions and create his own sphere of moral laws. Autonomy of his volition, the institute of moral laws, is equivalent to human's freedom as a noumenon. Joining nature's morality, Kant establishes freedom as the basis of a world.

Conclusions. Moral law is the law that we determine as intelligible beings, for using rational and moral freedom. Moral law's purpose in real life is to be happy: "full conformity with the moral law means the perfection that is unavailable to each rational being of the sensitive world".

Key words. Moral law, imperative character, universal maxims, conscience.

APORTUL COMITETELOR DE ETICĂ ÎN REALIZAREA EXPERTIZEI LUMII BIOMEDICALE

Daniela Rusnac

(Cond. șt. – Teodor Țirdea, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Dezvoltarea accelerată a științei și tehnicii începând cu a doua jumătate a sec. XX și utilizarea cunoștințelor și rezultatelor acestora în sfera biomedicală, a produs o schimbare enormă și o reconceptualizare a cercetărilor biomedicale. Astfel, în Europa apar primele comitete de etică, care aveau rolul de reglator etic în domeniul cercetărilor biomedicale și a sănătății.

Scop. Evidențierea rolului comitetelor de etică în procesul expertizei biomedicale.

Material și metode. În cadrul acestui studiu s-au folosit diferite publicații din domeniul dat atât din țară, cât și din străinătate, acestea făcând referință la activitatea, componența și rolul comitetelor de etică în efectuarea unei expertize biomedicale; în acest context s-au aplicat metodele: analitică, structuralistă, etică, bioetică, istorico-medicală etc.

Rezultate. Efectuarea unei expertize etice în medicină presupune evaluarea raportului dintre riscurile la care poate fi supus subiectul cercetării și utilitatea obținută în urma participării acestuia într-o cercetare. În acest moment nu trebuie să uităm de regula „de aur” a eticii biomedicale- interesele pacientului sunt primare în raport cu interesele investigației științifice. Cea din urma reprezintă una dintre cauzele de bază a apariției comitetelor de etică, care vin în ajutorul pacienților, subiecților examinării.

Concluzii. Pe parcursul efectuării unei expertize biomedicale comitetele de etică trebuie să analizeze și să studieze importanța investigației; limitele implicării în viața privată a subiectului cercetării; volumul și gradul de acces la informație al cercetătorului etc. Astfel comitetele de etică devin un instrument efectiv de realizare a unei expertize calitative a lumii biomedicale.

Cuvinte cheie: Comitet de etică, expertiză etică, cercetare biomedicală.

CONTRIBUTION OF ETHICS COMMITTEES IN ACHIVING THE EXPERTISE OF BIOMEDICAL WORLD

Daniela Rusnac

(Sci. adviser: Teodor Tirdea, PhD., prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Accelerated development of science and technology since the second half of the twentieth century and use of their knowledge and results in biomedical field produced an enormous change and a reconceptualization of biomedical research. Thus, the first ethics committees with ethical regulatory role in biomedical research and health have appeared in Europe.

Purpose. Emphasizing the role of ethics committees in the biomedical expertise.

Material and methods. There have been used different publications in this field, edited both in the country and abroad, referring to the activity, composition and role of ethics committees in conducting biomedical expertise. There have been applied the following methods: analytical, structuralism, ethical, bioethical, historical-medical, etc.

Results. Performing an ethical expertise in medicine requires assessment of the risks to which the research subject may be subjected and the utility obtained from its participation in research. In this moment we should not forget the “golden rule” of biomedical ethics: patient’s interests have priority in relation to the interests of scientific investigation. The last is one of the root causes of the emergence of Ethics Committees, aiming the aid of patients, as subjects of the examination.

Conclusions. While performing a biomedical expertise ethics committees should consider and study the importance of the investigation, the limits of the involvement within the privacy of the research subject, volume and level of access to information of the researcher etc. Thus, ethics committees are an effective tool for achieving a qualitative expertise in biomedical world.

Key words. Ethics committee, ethics expertise, biomedical research.

ASPECTE HERMENEUTICE ALE RAPORTULUI DINTRE LIMBĂ ȘI GÂNDIRE

Andriana Rusu

(Cond. șt. – Anatolie Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Hermeneutica reprezintă în filosofie metodologia interpretării și înțelegerii unor texte.

Scop. Formarea unei înțelegeri corecte a raportului dintre limba și gândire pentru a mări eficiența comunicării.

Material și metode. Studiul surselor literare, compararea și sistematizarea informației colectate.

Rezultate. Procesul înțelegerii se ia în considerare ca o mișcare de-a lungul cercului hermeneutic. Cercul hermeneutic este o metaforă ce descrie condiționalitate reciprocă a explicației și a înțelegerii. Hermeneutica se pare unica moștenitoare veritabilă a dialecticii filosofului german Georg Hegel. Anume cuvântul se consideră prima formă existentă a ființei spirituale. Cuvântul este un mediator între „spirit” și „spirit”, sau un mijlocitor al „spiritului” cu sine însuși. „Semnificația”, fiind de la-nceput imaterială, își găsește corpul, devenind sunetul, și apoi se transformă din nou în „semnificația pură”. Înțelegerea umană se desfășoară în cuvânt și prin cuvânt, gândul e inseparabil de cuvânt. Limba poate fi numită casa ființei, iar hermeneutica – modul natural de a pătrunde în misterele acestei case. Limba de fapt este produsul minții umane, reflectarea realității subiective.

Concluzii. Înțelegerea raportului dintre limba și gândire stă în baza logicii, pe ea se sprijină înțelegerea antropogenezei, istoriei și pedagogicii, în plus ea ocupă un loc primordial în procesul studierii comunicării și comportamentului uman.

Cuvinte cheie. Cuvânt, gând, gândire, limbă, semnificație, spirit.

HERMENEUTICAL ASPECTS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN LANGUAGE AND THOUGHT

Andriana Rusu

(Sci. adviser: Anatolie Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Hermeneutics is the philosophical methodology of interpretation and understanding of texts.

Purpose. Creating of a right understanding of the relationship between language and thought in order to increase the efficiency of communication.

Material and methods. The study of literary sources, comparison and systematization of the collected information.

Results. The process of understanding is considered as a movement along the hermeneutic circle. The hermeneutic circle is a metaphor that describes the mutual conditionality of explanation and understanding. Hermeneutics seems the only true inheritor to the German philosopher Georg Hegel's dialectic. Precisely word is considered the first form existing of spiritual being. The word is a mediator between two "spirits" or between a "spirit" with himself. "Meaning", being immaterial from the beginning, finds the body, becoming a sound, and then turns back into "the pure meaning". Human understanding takes place in word and by word, thought is inseparable from the word. Language can be called home of the being, and hermeneutics - the natural way to penetrate into the mysteries of this house. Language actually is a product of the human mind, a reflection of the subjective reality.

Conclusions. Understanding of the relationship between language and thought is a base of logic; understanding of the anthropogenesis, pedagogies, history is also based on this; in addition, it plays a role in study of communication and human behavior.

Key words. Word, thought, thinking, language, meaning, spirit.

ACORDAREA SUPTULUI PSIHO-EMOȚIONAL PERSOANELOR CARE AU ÎN GRIJĂ RUDE BOLNAVE

Cristina Sibov

(Cond. șt. – Anatolie Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Bolnavul necesită susținere și ajutor pe parcursul perioadei de tratament și în cea de convalescență. Pentru persoanele care suferă de maladii incurabile sau recidivante, nevoia de ajutor e rezolvată de un membru din familie. Societatea, însă privește spre suferind și uită de persoana din “umbra lui”, care încearcă stări emoționale mai puternice decât pacientul.

Scop. Atenționarea cadrelor specializate asupra particularităților psihice ale persoanelor care îngrijesc membri de familie bolnavi și oferirea ajutorului psihologic pentru menținerea sănătății emoționale a ambelor părți.

Material și metode. Lucrarea se bazează pe studierea familiilor cu bolnavi cronici sau cu pacienți imobilizați.

Rezultate. Perioada de convalescență e anevoioasă și pune la încercare stabilitatea emoțională a pacientului și a familiei. La externare un membru din familie își schimbă stilul de viață pentru a satisface necesitățile bolnavului. Societatea pune la dispoziția bolnavilor ajutor psihologic din partea cadrelor specializate. Se organizează ședințe unde află cum se pot descurca în situația lor, cunosc alternative pentru tratament. Când vine vorba de cei care-i îngrijesc, nimeni nu se întreabă cum se simt acești oameni. Uităm că și ei au vise, planuri, nevoi. Atrag atenția că cel care îngrijește un membru de familie bolnav, deseori suferă de anxietate și depresie. Sănătatea lui emoțională e periclitată de îndărătnicia bolnavului și crizele-i isterice.

Concluzii. Societatea ar trebui să se gândească nu doar la bolnavi, dar și la îngrijitori și să elaboreze instituții care pot avea grijă de bolnavi și în paralel să acorde ajutor psihologic, pentru a putea găsi acel echilibru între dragostea pentru aproapele bolnav, dar și conștiința de sine.

Cuvinte cheie. Ajutor psiho-emoțional, bolnav, familie

GRANTING PSYCHOLOGICAL AND EMOTIONAL SUPPORT TO THE PERSONS WHO TAKE CARE OF SICK FAMILY MEMBERS

Cristina Sibov

(Sci. adviser: Anatolie Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics.)

Introduction. The sick need to be helped during the treatment and the recovery process. For people who suffer from incurable or recurring diseases, one family member is responsible to take care of them by changing his lifestyle entirely. Society tends to concentrate on the sick person forgetting about the one in “his shadow” who experiences contradictory emotional states, stronger than those of the patient.

Purpose. Alerting the specialized staff on the psychological features of people who take care of sick family members and offering them psychological help to maintain the emotional health of both parties.

Material and methods. The project is based on analyzing families with bedridden persons.

Results. The treatment and the recovery process tests the patience and emotional stability of both the patient and the one taking care of him. Once the patient is discharged from the hospital, the responsibility to take care of him is on one of the family members who is often obliged to change his lifestyle. Society provides psychological help for the sick through sessions of therapy, where they get to know how to withstand better their situation, but none ask about the family members who take care of the sick. I want to point out that the one taking care of a sick family member suffers from anxiety and depression. His emotional health is jeopardized by the obstinacy and hysterical crisis of the patient.

Conclusions. I think society has to think about the sick but also about the ones who take care of the sick. We could elaborate institutions that train specialized staff to guard the patients while society grants psychological help for their caretakers.

Key words. Psychological help, the sick, family.

FORMAREA CONȘTIINCIOZITĂȚII LA SPECIALIȘTII ÎN MEDICINĂ ÎN TIMPUL STUDIILOR UNIVERSITARE

Viorica Știrșchii

(Cond. șt. - Ludmila Rubanovici, dr., lector univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Formarea exigenței în îndeplinirea datoriei specialiștilor din domeniul medicinal în timpul studiilor universitare și a convingerilor profunde că obiectivul oricărei acțiuni medicale este de a vindeca omul bolnav, de a apăra viața și a promova sănătatea, înseamnă, de fapt, angajarea și pregătirea studenților mediciști pentru exercitarea acestei înalte, unice și nobile profesii.

Scop. Identificarea trăsăturilor, valorilor și calităților care pot fi dezvoltate în timpul studiilor universitare la viitorii medici și relevarea importanței acestora în exercitarea profesiei.

Material și metode. Publicații științifice, programe analitice de diverse tipuri la subiectul temei. A fost dată prioritate analizei sociologice a situațiilor practice care invocă conceptul de conștiință, de asemenea metodelor analitice și bioetice.

Rezultate. Adevărata chemare în medicină, precum și etica medicală, presupune atașament față de profesie, convingere profundă că medicina este una dintre cele mai umane profesii, dedicarea totală meseriei alese, muncă cu pasiune și generozitate, devotament total față de exercitarea acelor acțiuni ce duc la salvarea vieții, micșorarea suferinței și îmbunătățirea calității vieții umane - acestea reprezentând trăsături pe care studentul medicinist trebuie să le dezvolte în timpul studiilor universitare, în vederea construirii unei vocații profesionale autentice. De asemenea, sriguința, disciplina, responsabilitatea, perspicacitatea, stăpânirea de sine, fidelitatea față de viitoarea profesie, meticulozitatea până la pedantism și tactul aplicat în relațiile cu cei din jur trebuie să fie acele calități, pe care studentul medicinist să le posede și să le dezvolte în timpul studiilor universitare în vederea formării profesionalismului și competenței medicale.

Concluzii. Importanța formării conștiinciozității la specialiștii în medicină în timpul studiilor universitare constă în formarea de mai departe a cadrelor medicale calificate și a profesionalismului medical.

Cuvinte cheie. Etica medicală, act medical, medic, student medicinist, competență medicală, valori, trăsături morale.

CONSCIENTIOUSNESS TRAINING SPECIALISTS IN MEDICINE DURING UNIVERSITY STUDIES

Viorica Știrșchii

(Sci. adviser: Ludmila Rubanovici, PhD., lecturer, chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Training requirement in duty pursuance of medical professionals during university studies and profound conviction that the goal of any medical action is to heal the sick, to defend life and to promote health, actually means hiring and training medical students to exercise this significant, unique and noble profession.

Purpose. Identifying traits, values and qualities that can be developed during university studies to future doctors and highlighting their importance in practice.

Material and methods. Scientific publications, syllabi of various types to the subject theme. Was given priority to sociological analysis that invoking the concept of consciousness, also analytical methods and bioethics.

Results. True calling in medicine and medical ethics involves attachment to the profession, profound conviction that medicine is one of the most humane profession, dedication chosen profession, work with passion and generosity, devotion to exercise those actions that lead to salvation life, reducing suffering and improving the quality of human life - these representing traits which student in medicine must develop during university studies, in order to build a genuine professional vocations. Also, diligence, discipline, responsibility, insight, self-mastery, fidelity to the future profession, thoroughness until pedantry and tactic applied in relations with others, must be those qualities that student in medicine to possess and to develop during university studies, to train medical professionalism and competence.

Conclusions. The importance of training to medical specialist's conscientiousness during university studies is the forming on qualified medical professionals and medical professionalism.

Key words. Medical ethics, medical act, doctor, medical student, medical competence, values, moral traits.

FUNCȚIA DE COMUNICARE

Vladislav Zeanov

(Cond. șt. - A. Eșanu, dr. în filoz., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Proces de relații și interacțiune a societăților, comunităților (clase, grupuri, indivizi în parte), în care are loc schimbul de informații, experiențe, aptitudini, activități, precum și rezultatele performanțelor .

Scop. Formarea ideilor pe scurt despre importanța comunicării.

Material și metode. Sistematizarea informației colectate. Studiul detaliat surselor literare

Rezultate. Este cunoscut faptul că comunicarea este un mecanism complex format din mai multe aspecte. Cel mai important dintre ele este funcția de comunicare. Cele mai multe dintre tipologiile de comunicare existente nu au contribuit la analiza a însăși funcției de comunicare. Se presupune că comunicarea ca proces prezintă o interacțiune socio-psihologică. Interacțiunea dintre persoane în viața lor de împreună, inclusiv un număr de procese psihologice: a) percepția aspectului exterior al partenerului, b) interpretarea lui psihologică, c) alegerea partenerului. Acest proces conține și conținut semantic, prezentat în formă de texte orale și scrise. În cazul expedierii unui mesaj, expeditorul (corespondentul) deține adresa destinatarului (respondentului). Filogeneza întregii societăți omenești și ontogeneza fiecărui individ în parte a confirmat că formarea omului este imposibilă fără comunicare, care acționează ca o "condiție unică a existenței societății umane" (Jaspers).

Concluzii. Funcțiile de bază a procesului de comunicare ne permit să distingem valoarea a cel puțin două aspecte: pragmatico-utilitară, orientată spre obținerea rezultatelor de importanță socială și personală și ca o valoare în sine - comunicare de dragul comunicării, sensul căreia constă în exprimare de sine și atașare spirituală între parteneri, inițiindu-se la valorile spirituale ale lui, în așa mod sporind valorile personale.

Cuvinte cheie. Comunicare, corespondent, respondent.

FUNCTION OF COMMUNICATION

Vladislav Zeanov

(Sci. adviser: Anatolie Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Process of relationship and interaction of societies entities (classes, groups, individuals), in which the exchange of activity, information, experience, skills, abilities and skills, as well as performance management.

Purpose. Form a brief idea about the importance of communication.

Material and methods. It is known that communication is a complex mechanism consisting of many aspects. The main aspect among them is the function of communication. It should be noted that phenomena of communication is extremely diverse, unique in many of its parameters. Numbers of attempts to create a unified and universal classification of communication grow. Scientists made absolutely any actual quality, property, a side or function of communication. Most of the existing typologies of communication don't contribute to the analysis of the communication. It is assumed that communication is a social – psychical a process & the interaction of people in common life, including a number of psychical processes: a) perception appearance of partner, b) its psychological interpretation, c) selection of a partner. The process of communication includes semantic content that represent in the form of oral and written texts. Sender's message (correspondent) has recipients (respondents). There are many different functions of communication. Communication is the condition of the formation and existence. Phylogeny and ontogeny of humanity each individuality confirm that the formation of man impossible without communication, because it is «unique state of human being » (Jaspers).

Conclusions. Identified role functions of communication allow us to consider it like value & divide it in two aspects: as a pragmatic utilitarian oriented at achievement socially important and personal results. As a value for itself - communication for communication, the meaning of which is self-expression and spiritual connection of people attached to the spiritual values of the partner and thereby multiplying their values.

Key words. Communication, correspondent, respondent.

STUDIAREA UNOR PARAMETRI AI SĂNĂTĂȚII PSIHICE ȘI SOCIALE A STUDENȚILOR DE LA MEDICINĂ

Casian Violeta

(Cond. șt. – Iuliana Fornea, dr. în psihologie, conf. univ., cat. Economie, Management și Psihopedagogie în medicină)

Introducere. Organizarea ocrotirii sănătății psihice și sociale ale studenților în sistemul complex al învățământului superior continuu multinivellar are particularități specifice. Învățământul superior suportă în sine un complex specific de probleme psihosociale și riscuri, condiționate de particularitățile de vârstă ale studenților. În legătură cu acest fapt suportul social-psihologic al studenților este o direcție prioritară în realizarea sistemului de recuperare a sănătății.

Scop. Studiarea sănătății psihice și sociale ale studenților USMF „Nicolae Testemițanu”.

Material și metode: (1) Content-analiza evenimentelor vitale. (2) Tehnici de diagnostic: *Testul "Echilibrul ființei umane"*; *Scalele de anxietate STAI*; *Chestionarul Kellerman-Plutcik, etc.*

Rezultate. Rezultatele analizei ne arată că pentru studenții facultății de Medicină le sunt specifice stările de anxietate la nivel mediu, iar cote mai mari au fost stabilite la starea de anxietate reactivă, ceea ce ne vorbește despre faptul, că studenții noștri au: tensiune psihologică, neliniște și nervozitate în procesul de interacțiune la nivel universitar, cu semenii sau cu cadrele didactice universitare, cu care au contact direct.

Concluzii. Echilibrul ființei umane este o rezultată a mai multor "echilibre": fizic, psihic, care condiționează starea de sănătate. Construirea unor patternuri rezolutive generale și a unor modalități de a răspunde în mod adecvat factorilor ce diminuează echilibrul este o valoare prioritară a universității moderne.

Cuvinte cheie. Sănătate psihică, echilibrul social, echilibrul fizic, comportament asertiv, parametri ai sănătății psihice, mecanisme de apărare.

THE STUDY OF SOME PARAMETERS OF MENTAL AND SOCIAL HEALTH OF STUDENTS OF MEDICINE

Casian Violeta

(Sci. adviser: Yuliana Fornea, PhD., associate prof., chair of Economy, Management and Psychopedagogy in medicine)

Introduction. Organization of mental and social health of students in the complex system of multilevel continuous higher education has specific features. Higher education itself supports a specific complex of psychosocial problems and risks, subjected to the particularities of the age of students. According to this the social-psychological support of students is a priority direction in achieving health recovery system.

Purpose. To study the mental and social health study students SMPhU "Nicolae Testemitanu

Material and methods. (1) Content-analysis of vital events. (2) Diagnostic techniques: Test "Balance human being"; STAI anxiety scales; Questionnaire- Plutcik Kellerman.

Results. The analysis results show that for medical students is specific anxiety of middle level, but higher rates were set at reactive anxiety, which tells us that our students have: psychological tension, restlessness and nervousness during the process of interaction at the university level with peers or academics, with whom they are in direct contact.

Conclusions. Human balance is a result of multiple "equilibria": physically, mentally which determine health. Building general resolution patterns and some ways to respond adequate to the factors that deplete the balance is a priority value of the modern university.

Key words. Mental health, social balance, physical balance, assertive behavior, mental health parameters, defense mechanisms.

FRICA DE TRATAMENTUL DENTAR LA COPII

Eugenia Ferdohleb, Lupu Andreea

(Cond. șt. – Daniliuc Natalia, dr. în psihologie, cat. Economie, Management și Psihopedagogie)

Introducere. Stomatofobia e unul din motivele principale ale ne adresării cu scop profilactic / curativ la timp a copiilor la stomatolog. Astfel, sarcina stomatologilor, psihologilor și a părinților e de a-i ajuta pe copii să evalueze amenințarea și să-și confrunte teama. Dacă acestea nu se realizează, copilul va accepta tratamentul dentar cu mare dificultate, sau îl va ignora completamente. Astfel, i se va contura atitudinea cu privire la tratamentul dentar pentru toată viața.

Scop. Analiza studiilor despre factorii ce influențează comportamentul copiilor în cadrul tratamentului stomatologic și a metodelor de atenuare a acestora.

Material și metode. Au fost studiate 28 de articole relevante din perioada 1998 – 2013, folosind baza de date PubMed și următoarele cuvinte cheie: odontofobie, stomatofobie, copii.

Rezultate. Conform datelor studiate stomatofobia se atestă în 16,6% cazuri (10,2-20%). Factorii incriminați în declanșarea fricii la copii sunt: durerea (30%), anticiparea ei (20%), coeficientul inteligenței emoționale scăzut (10%), separarea de părinți (5%), teama de necunoscut (10%), neîncrederea (10%), intruziunea (10%), nivelul de socializare scăzut (5%). Statistic, s-a constatat că rata stomatofobiei se atestă la copii cu vârsta de 9 – 11 ani, prevalând la fete.

Concluzii. Cei mai frecvenți factori care influențează comportamentul copiilor în cadrul tratamentului stomatologic au fost: frica față de durere și anticiparea ei; neîncrederea în medic, teama față de necunoscut și intruziune. Majoritatea lor pot fi atenuați prin cooperarea cu întreaga familie. Iar oportunitatea terapiei cu un stomatolog permanent va influența pozitiv atitudinea copilului față de tratamentul și igiena orală.

Cuvinte cheie. Stomatofobie, copii, control, încredere

FEAR OF DENTAL TREATMENT AMONG CHILDREN

Eugenia Ferdohleb, Lupu Andreea

(Sci. adviser: Daniliuc Natalia, PhD., chair of Economy, Management, and Psychopedagogy)

Introduction. Stomatophobia is one of the main reasons for children of not seeing the dentist with prophylactic / curative purpose. The assignment of the dentists, psychologists and parents is to help children to evaluate the threat, and to confront their fear. Unless they are fulfilled, there could be found situations in which the child accepts the treatment with great difficulty or avoids it totally. Thus, the attitude towards the dental treatment for the whole life, will be outlined.

Purpose. To study the factors influencing children's behavior during dental treatment and mitigation methods.

Material and methods. It was studied 28 relevant articles from the period 1998 to 2013, using the PubMed database and the following keywords: odontophobia, stomatophobia, children.

Results. According to the studies stomatophobia is observed in 16.6% cases (10.2 to 20%). Factors incriminated in triggering fear in children are: pain (30%) it's anticipation (20%), low emotional intelligence quotient (10%), separation from parents (5%), fear of the unknown (10%), distrust (10%), intrusion (10%), the low social level (5%). Statistically, it was confirmed that the incidence of stomatophobia is observed at 9-11 years old children, being prevalent in girls.

Conclusions. The most frequent factors influencing children's behavior in dental treatment were: fear of pain and its anticipation; distrust in physician, fear of the unknown and intrusion. Most of them can be mitigated through cooperation with the whole family. The opportunity of therapy with a permanent dentist will positively influence the child's attitude towards treatment and oral hygiene.

Key words. Stomatophobia, children, control.

METODELE ERGONOMICE DE EVALUARE A FACTORILOR DE RISC DIN MEDIUL OCUPAȚIONAL

Ceban Tatiana

(Cond. șt. - Ion Bahnarel, dr. hab. șt. med., prof. univer., Alina Ferdohleb, dr. șt. med., conf. cert.,
Centrul Național de Sănătate Publică)

Introducere. Afecțiunile Musculo-Scheletice (AMS) prezintă o gamă largă de probleme de sănătate, cu creștere globală continuă. Sunt cele mai frecvente boli suportate de muncitori și a doua cauză care duce la dizabilitate profesională. AMS constituie un motiv serios de îngrijorare deoarece afectează sănătatea lucrătorilor, măresc costurile economice și sociale ale întreprinderilor, întrerup procesul de muncă, reduc productivitatea, pot cauza absenteism din motive medicale și incapacități profesionale cronice.

Scop. Analiza metodelor ergonomice cost-eficiente, adaptate în baza cerințele internaționale.

Material și metode. Bibliografico-fezabilă, analitico-comparativă, experimentală.

Rezultate. Metoda OCRA este foarte utilă în cazul înregistrării mișcărilor repetitive a membrilor superioare. Rezultatele se analizează din înregistrarea video a muncitorilor, evaluarea prin intermediul unui program specializat. RULA este o metodă ergonomică rapidă, ușor de folosit și cost-eficace, de identificare a pozițiilor vicioase a muncitorilor din toate domeniile, bazată pe Fișa de evaluare a angajatului care permite înregistrarea în dinamică a poziției de muncă.

Concluzii. Studiarea și aplicarea în practică a metodelor ergonomice de identificare și ameliorare a condițiilor de muncă reprezintă cheia către obținerea performanței și a standardului de calitate în domeniile ocupaționale.

Cuvinte cheie. Ergonomie; Afecțiuni Musculo-Scheletice; metodele ergonomice RULA, OCRA.

ERGONOMIC METHODS FOR ASSESSING EXPOSURE TO RISK FACTORS AT WORK-RELATED MUSCULOSKELETAL DISORDERS

Ceban Tatiana

(Sci. adviser: Ion Bahnarel, PhD., prof., Alina Ferdohleb, PhD., associate prof., National Centre of
Public Health)

Introduction. Musculoskeletal disorders (MSDs) are a large range of health problems, with global increase. There are the most frequent health complaint by workers and the second leading cause of disability. MSDs represent a serious concern because affect health of the workers, increase the economic and social costs of the enterprises, stop the work process, reduce productivity, may cause absenteeism from medical an professional chronic incapacity.

Purpose. Assessment of the ergonomic cost-efficient, adapted to the international standards methods.

Material and methods. Bibliographical-feasible, analytical-comparative and experimental methods.

Results. OCRA method is very useful for recording repetitive upper limb movements. The results are analyzed from the video recording and processed using a specialized program. RULA is fast, easy and cost-efficient screening tool that assesses biomechanical and postural loading on the body, based on employee assessment worksheet, which allows registration in dynamic of the work position, ergonomic method.

Conclusions. The study and practical application of ergonomic methods of identification and improvement of working conditions is the key to achieving performance and quality standards in occupational fields.

Key words. Ergonomics, musculoskeletal disorders; ergonomical methods RULA, OCRA.

IMPACTUL STILULUI DE VIAȚĂ ASUPRA BOLILOR CARDIOVASCULARE ȘI PROFILAXIA LOR

Ana Fuior

(Cond. șt. – Elena Ciobanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Igiena Generală)

Introducere. Bolile cardio-vasculare (BCV) reprezintă principala cauză de mortalitate în lume. În anul 2012 în Moldova au fost înregistrați 504,5 mii bolnavi cu maladii cardiovasculare, dintre care 69,1 mii bolnavi cu diagnostic stabilit pentru prima dată.

Scop. Estimarea impactului stilului de viață asupra BCV.

Material și metode. Au fost anchetate 30 persoane cu BCV. Vârsta medie a constituit $51,8 \pm 0,7$ ani. Parametrii înregistrați au fost: tensiunea arterială, greutatea corporală, talia, colesterolul.

Rezultate. În studiu au participat 40% femei și 60% bărbați. În rezultatul anchetării s-a stabilit că 60% din intervievați efectuau un efort fizic mediu, 30% înalt și 10% nu efectuau efort fizic. Din totalul persoanelor investigate 40% erau fumători, dintre care 25% fumau mai mult de 3 pachete de țigări în zi. 60% consumau alcool ocazional. Doar 10% din persoane practicau sportul, iar indicele masei corporale atesta la 80% dintre persoane – pre-obeizitate. Alimentația persoanelor cu BCV era săracă în legume și fructe, 90% se alimentau mixt și 10% - alimentație pur animalieră. Dintre persoanele cu BCV, 20% nu s-au adresat niciodată la cardiolog. De asemenea, 50% dintre cei chestionați au trăit situații stresante săptămânal.

Concluzii. BCV sunt cauzate în mare parte și de stilul de viață, alimentație. Diminuarea morbidității poate fi efectuată prin respectarea unui complex de măsuri de profilaxie adecvate.

Cuvinte cheie. Boli cardiovasculare, stil de viață, profilaxie.

LIFESTYLE'S IMPACT ON CARDIOVASCULAR DISEASES AND THEIR PROPHYLAXIS

Ana Fuior

(Sci. adviser: Elena Ciobanu, PhD., associate prof.; chair of General Hygiene)

Introduction. Cardiovascular diseases are the main cause of death in the world. In 2012 in the Republic of Moldova were registered: 504, 5 thousand patients that were suffering of a CV disease and 69, 1 thousand of them were diagnosed for the first time with a CVD.

Purpose. The estimation of lifestyle's impact on CVD.

Material and methods. For the realization of the goal, 30 persons with CV diseases were examined. The average age was – 51, $8 \pm 0, 7$. Registered parameters: blood pressure, body weight, height, cholesterol.

Results. In the research 40% of women and 60% men took part. After questioning we found out that 60% of persons did a medium physical effort, 30% - high and 10% didn't at all. From the whole number of investigated persons 40% were smokers and 25% of them smoke more than 3 packs of cigarettes per day. About 60% were consuming alcohol occasionally. Only 10% were practicing sport and the body mass index showed that 80% of persons were overweighted. The CV patients' alimentation was poor in vegetables and fruits, about 90% were consuming mixed food and about 10% - pure animals' production. 20% of persons that suffered from a Cardiovascular Disease never went to a cardiologist; 50% of those questioned were suffering from stress situations once a week.

Conclusions. The way of living and the alimentation also have an impact in developing the cardiovascular diseases. In order to decrease the mortality some prevention measures must be respected.

Key words. Cardiovascular diseases, lifestyle, prophylaxis.

IMPACTUL CENTRELOR URBANE ASUPRA REGIMULUI HIDROCHIMIC AL RÂULUI BÎC

Prunici Elena

(Cond. șt. - Bejenari Raisa, asist. univ., cat. Igiena Generală)

Introducere. Apa este componenta mediului natural cea mai afectată de poluarea de origine antropică, fiind modificată calitatea ei. Unii din principalii poluanți ai apelor râurilor din Moldova sunt nutrienții (formele minerale de azot și fosfor) care provin de la diferite activități antropice. În consecință, sunt afectate biocomponentele ecosistemului acvatic precum și sănătatea omului.

Scop. Evaluarea impactului antropic asupra regimului hidrochimic al râului Bîc.

Material și metode. S-a efectuat analiza cantitativa prin metoda fotocolorimetrică a compușilor: ionii de amoniu (NH_4^+)- cu reactivul Nessler; nitrit-ionii (NO_2^-)- cu acidul sulfanilic și α -naftilamin; ionii de nitrați (NO_3^-)-cu salicilat de natriu; (PO_4^{3-})- cu molibdat în mediul acid. Coeficientul presiunii urbane se calculează în baza unei formule special, care ia în considerație concentrațiile ionilor menționați.

Rezultate. Formele chimice de azot și fosfor sunt prezente permanent în apele naturale, dar pe cursul râului, de la izvor spre gura de vărsare concentrațiile ionilor de nitrați, nitriți, ioni de amoniu și fosfat-ioni diferă mult, mai ales în probele colectate din aval de localitățile studiate. Coeficientul presiunii urbane asupra râului, la capitolul nutrienți, se distribuie pentru principalele așezări umane din cursul râului Bîc astfel: or. Călărași – 0,54 (presiune puternică), or. Strășeni – 0,12 (presiune scăzută), or. Chișinău – 0,90 (presiune foarte puternică) și or. Anenii Noi – 0,04 (presiune foarte scăzută).

Concluzii. Din toate formele de azot și fosfor, prezența ionilor de amoniu și a fosfat ionilor în apa râului reflectă, în cel mai direct mod, impactul antropic și gradul presiunii urbane asupra râului.

Cuvinte cheie. Nutrienți, presiune urbană, biocomponente.

THE IMPACT OF THE REGIONAL CENTERS UPON THE HYDROCHEMICAL REGIMEN OF THE RIVER BIC

Prunici Elena

(Sci. adviser: Bejenari Raisa, assist. lecturer, chair of General hygiene)

Introduction. Water is a component of the natural environment most affected by anthropic pollution, this influencing its quality. Nutrients (mineral types of nitrogen and phosphorus) are some of the most widely spread pollutants in river waters of Moldova, having their origine in various human activities. Hence, both the biocomponents of the aquatic ecosystem and the human health are affected.

Purpose. To evaluate the anthropic impact of regional centers upon the hydrochemical regimen of the river Bîc.

Material and method. Water chemical analysis by means of photocolometry was performed for the following chemical compounds: ammonium ions (NH_4^+)- using the Nessler reagent; nitrite ions (NO_2^-) using the sulfanilic acid and alpha-naphthylamine; nitrate ions (NO_3^-) – using sodium salicylate; phosphate ions (PO_4^{3-})- with molybdate in an acid medium. Urban pressure coefficient is calculated based on a special formula that takes into account the concentrations of ions mentioned.

Results. The chemical types of nitrogen and phosphorus are constantly present in natural waters, but the amount of these chemical compounds differs a lot along the river flow, starting from its spring down to the river mouth, especially in the water samples collected downstream from the regional centers. The urban pressure coefficients upon the river Bic, regarding the nutrients, are: Calarasi– 0,54 (high), Straseneni– 0,12 (low), Chisinau – 0,90 (very high) and Anenii Noi– 0,04 (very low).

Conclusions. Some of the most representative compounds indicating the anthropic influence and the urban pressure upon the river are the ammonium ions and the phosphate ions.

Key words. Nutrients, urban pressure, biocomponents.

DINAMICA DIZABILITĂȚII PRIMARE ȘI RELAȚIILE CU FACTORII OCUPAȚIONALI

Rața Vadim

(Cond. șt. – Ion Bahnarel, dr. hab. șt. med., prof. univ., Alina Ferdohle, dr. șt. med, conf. cert.,
Centrul National de Sănătate Publică)

Introducere. Dizabilitatea cauzată de boală profesională se stabilește în urma afecțiunilor generate de influența sistematică și de lungă durată a factorilor ocupaționali. Un rol esențial în securitatea și sănătatea populației de vârstă aptă de muncă îl are studierea dinamicii, structurii bolilor profesionale prin prisma apariției dizabilității incapacității de muncă.

Scop. Analiza datelor statistice privind dizabilitatea primară a populației în vârstă aptă de muncă pe perioada anilor 2007-2012.

Material și metode. Materiale au fost documente statistice oficiale (anii 2007-2012). Datele au fost procesate prin metodele bibliografico-analitică, matematico-statistică, analitico-comparativă.

Rezultate. Dinamica dizabilității primare a populației apte de muncă în 2002 a atins 137,8 mii persoane, iar în 2013 - 183,7 mii persoane, din care bărbați - 56,8% și femei - 43,2%. Datele obținute relevă, că mai afectate sunt grupele de vârstă 40-50 ani ambele sexe, 50-56 femei, și 50-61 bărbați. La stabilirea diagnosticului de boală profesională vechimea în muncă este de $23,51 \pm 1,32$ de ani. Vechimea în muncă a celor supuși factorilor: biologici $17,05 \pm 1,33$ ani; chimici $21,52 \pm 1,03$ ani; fizici $27,36 \pm 2,37$ de ani; ergonomici $26,83 \pm 1,46$ ani și cancerigeni $32,50 \pm 1,50$ ani.

Concluzii. Nivelul dizabilității primare în RM pe parcursul anilor 2007-2012 înregistrează o creștere cu 45,9 mi persoane, 95 la sută sunt în vârstă aptă de muncă. Grupele de vârstă afectate 40-50 ani.

Cuvinte cheie. Dizabilitatea primară, boli profesionale, capacitatea de muncă, factorii ocupaționali.

DYNAMICS OF PRIMARY DISABILITY AND CORRELATION WITH OCCUPATIONAL FACTORS

Rața Vadim

(Sci. adviser: Ion Bahnarel, PhD., prof., Alina Ferdohle, PhD., associate prof., National Centre of Public Health)

Introduction. Disability caused by the professional disease is established as a result of systematic and long-term influence of occupational factors. An essential role in the safety and health of working age people plays the study of dynamics, structure of professional diseases in the light of the appearance of working incapacity disability.

Purpose. Analysis of statistical data on primary disability of working age population during 2007-2012.

Material and methods. Materials were official statistical documents (2007-2012). Data were processed by the bibliographic-analytical, mathematical-statistic, analytical-comparative

Methods Results: The dynamics of primary disability at the working age population in 2002 reached 137 800 people, and in 2013 - 183 700 people (men - 56.8%; women - 43.2%). The obtained data show that the most affected age groups are of 40-50 years both genders: 50-56 years old women and 50-61 years old men. For the diagnosis of occupational disease, the work experience is 23.51 ± 1.32 years. Work experience of the subjects affected by: biological 17.05 ± 1.33 years; chemical 21.52 ± 1.03 years; physical 27.36 ± 2.37 years; ergonomic 26.83 ± 1.46 years and carcinogens 32.50 ± 1.50 years, factors.

Conclusions. The level of primary disability in the Republic of Moldova during 2007-2012 recorded a growth with 45.9 million people, 95% of them are of working age. The affected age groups are of 40-50 years.

Key words. Primary disability, occupational diseases, working capacity, occupational factors.

PROFILAXIA CANCERULUI DE COL UTERIN

Doina Roșca, Nicolae Cudrea

(Cond. șt. – Aliona Tihon, dr. șt. med., conf. univ., cat. Igienă Generală)

Introducere. Studiile ultimilor ani arată o întinerire a cancerului de col uterin (CCU), vârsta medie pentru 2008 era de 32 ani, în 2005 - 41 ani, către anul 2050 anual vor fi diagnosticate mai mult de un milion de cazuri noi. În Republica Moldova se îmbolnăvesc peste 1200 femei anual de cancer mamar și CCU. Dintre acestea 40% decedează deoarece maladia este depistată prea târziu.

Scop. Să elucidăm cauza apariției cancerului de col uterin, factorii de risc, modalitățile de transmitere și metodele de profilaxie a CCU.

Material și metode. S-au studiat publicații ale CME Journal of Gynecologic Oncology, PubMed, International Agency for Research on Cancer, IARC CancerBase.

Rezultate. Virusul HPV se infiltrează în piele sau în mucoase, se transmite printr-un act sexual în care penetrarea nu este o condiție obligatorie, e suficient ca partenerii să intre în contact cu zona genitală. Factorii de risc sunt: comportamentul sexual aberant, fumatul, numărul nașterilor, alimentația, HIV.

Concluzii. Profilaxia primară a CCU presupune vaccinarea. Vaccinul mimează boala și crează rezistență, previne infectarea cu 4 tipuri de HPV: 6, 11, 16 și 18 (eficacitate: 95-100%). Profilaxia secundară constă în screening-ul femeilor prin dispensarizare sau examene profilactice. Profilaxia terțiară include intervenția chirurgicală în asociere cu radio- și chimioterapia.

Cuvinte cheie. Cancer de col uterin, virusul papiloma uman, test papanicolau, vaccin HPV.

PREVENTION OF CERVICAL CANCER

Doina Roșca, Nicolae Cudrea

(Sci. adviser: Aliona Tihon, associate prof., chair of General Hygiene)

Introduction. Last year studies showed a rejuvenation of cervical cancer (CC), the average age in 2008 was 32 years in 2005 - 41 years, by 2050 will be diagnosed annually more than one million new cases. In Moldova over 1200 women contract breast cancer and CC. Of these 40% die because the disease is diagnosed too late.

Purpose. To elucidate the cause of cervical cancer, risk factors, mode of transmission and methods for CC prevention.

Material and methods. We studied publications of CME Journal of Gynecologic Oncology, PubMed, International Agency for Research on Cancer, IARC CancerBase.

Results. HPV virus infiltrates into the skin or mucous membranes, it is transmitted through a sexual act but penetration is not a prerequisite, it is enough for partners to come in contact with the genital area. Risk factors are aberrant sexual behavior, smoking, the number of births, nutrition, HIV.

Conclusions. CC primary prevention involves vaccination. The vaccine mimes disease and creates resistance, prevents infection with four HPV types 6, 11, 16 and 18 (effectiveness: 95-100%). Secondary prevention consists of screening women by dispensary or prophylactic examinations. Tertiary prevention includes surgery in combination with radio-and chemotherapy.

Key words. Cervical cancer, human papillomavirus, Pap test, the HPV vaccine.

INFECTIILE CU TRANSMITERE SEXUALA IN RAIONUL CANTEMIR ȘI PROFILAXIA LOR

Vlada Rotaru

(Cond. șt. – Elena Ciobanu, dr. șt. med., conf. univ., cat. Igiena Generală)

Introducere. Infecțiile cu transmisie sexuala (ITS) au un impact asupra sănătății publice, inclusiv consecințe reproductive. Creșterea activității sexuale printre adolescenți, întreținerea raporturilor sexuale ocazionale, ignorarea metodelor de prevenire a acestor maladii au ca urmare dereglări a stării de sănătate.

Scop. Constă în evaluarea ITS în raionul Cantemir.

Material și metode. Pentru realizarea scopului propus au fost anchetate 45 persoane din mediul urban (19%) și rural (81%) al raionului Cantemir. Vârsta medie a fost de $27,5 \pm 0,8$ ani. Din totalul persoanelor studiate 94% femei și 6% bărbați.

Rezultate. Din totalul persoanelor anchetate 12% au avut gonoree, 8% - sifilis, 30% - trihomoniaze, 30% - candida, 4% - HIV/SIDA, 3% - Human Papilomavirus și 7% - hepatite B, C și D. 56% persoane nu sunt angajate în câmpul muncii. De menționat că 38% persoane au avut doi și mai mulți parteneri, iar 19% persoane nu au efectuat niciodată un control medical la ITS. Băile publice sunt frecventate de 31% persoane, iar 31% nu utilizează obiecte de uz personal.

Concluzii. În mediul rural se atestă o rată înaltă a infecțiilor cu transmitere sexuală, cauza lor fiind situația social-vulnerabilă, neglijarea măsurilor de profilaxie, lipsa educației sexuale. Consecințele infecțiilor cu transmitere sexuală sunt numeroase - de la neplăcut (micelii), pînă la deces (HIV/SIDA), uneori cancer (Human Papilomavirus), de multe ori sterilitate (chlamidiaza, gonoreea).

Cuvinte cheie. Infecție, transmitere sexuală, profilaxie.

SEXUALLY TRANSMITTED INFECTIONS AND THEIR PREVENTION IN CANTEMIR DISTRICT

Vlada Rotaru

(Sci. adviser: Elena Ciobanu, PhD., associate prof.; chair of General Hygiene)

Introduction. Sexually transmitted infections (STIs) have an impact on public health, including reproductive consequences. Increased sexual activity among adolescents, maintaining casual sexual intercourses, ignoring the prevention methods of these diseases creates disturbances of the reproductive health.

Purpose. The evaluation of STIs in Cantemir district.

Material and methods. For the realization of the goal, 45 persons were investigated in urban areas (19%) and rural areas (81%) of Cantemir district. The average age was 27.5 ± 0.8 years. From the whole number of investigated persons, 94% were women and 6% - men.

Results. From all investigated persons: 12% had Gonorrhoea, 8% - Syphilis, 30% - Trichomoniasis, 30% - Candida, 4% - HIV/AIDS, 3% - Human Papilloma Virus and 7% - B, C, and D Hepatitis. 56% of people aren't employed. It's important to mention that 38% of individuals had two or more partners, and 19% people have never performed an examination for STIs. Public baths are frequented by 31% people and about 31% don't use personal objects.

Conclusions. In rural region it's recorded a high rate of STIs, their cause are social-vulnerable situation, neglecting the prevention methods, the lack of sexual education. The STI consequences are various – from unpleasant (micelles) to death (HIV/AIDS), sometimes cancer (Human Papilloma virus), very often sterility (Chlamydia, Gonorrhoea).

Key words. Infection, sexual transmission, prevention.

DETERMINAREA DIMENSIUNILOR CE CONTRIBUIE LA O SPERANȚĂ DE VIAȚĂ LONGEVIVĂ PRINTR-UN MOD DE VIAȚĂ SĂNĂTOS

Diaconu Mariana

(Cond. șt. - Tudor Grejdeanu, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Medicină Socială și Management Sanitar)

Introducere. Longevitatea este influențată de mai mulți factori, modul de viață fiind unul dintre cei mai importanți.

Scop. Studiarea modului de viață al persoanelor vârstnice (de peste 65 de ani) prin determinarea dimensiunilor ce contribuie la o speranță de viață longevivă printr-un mod de viață sănătos în Republica Moldova.

Material și metode. Studiul a inclus 100 de persoane cu vârste cuprinse între 65 și 95 de ani, din mediul rural și urban, din diferite localități din Republica Moldova.

Metodele de cercetare: istorică, statistică, demografică, sociologică, interviul standard.

Rezultate. Speranța de viață este cea mai înaltă în țările cu un sistem de sănătate orientat pe profilaxie. În medie 68% vârstnici au manifestat un mod de viață sănătos în toate domeniile sale: 55% consumă fructe și legume zilnic, 45% se alimentează regulat, 64% efectuează diverse activități fizice zilnic, 87% au fost activi fizic în timpul vieții, 52% nu au deprinderi nocive, 72% consideră căsătoria lor reușită, 74% au efectuat cu plăcere munca/profesia lor, 92% se declară credincioși, 65% sunt optimiști, 77% sunt mulțumiți de viața lor.

Concluzii.

- Politicile naționale de sănătate necesită o orientare spre profilaxie;
- Majoritatea vârstnicilor au dus un mod de viață sănătos;
- Modul de viață sănătos poate prelungi durata vieții.

Cuvinte cheie. Mod de viață sănătos, speranță de viață, longevitate, profilaxie.

DETERMINATION OF THE DIMENSIONS THAT CONTRIBUTE TO LONG LIFE EXPECTANCY THROUGH HEALTHY LIFESTYLE

Diaconu Mariana

(Sci.adviser Tudor Grejdeanu, PhD., prof., chair of Social Medicine and Sanitary Management)

Introduction. Longevity is influenced by more factors, healthy lifestyle being one of the most important.

Purpose. Studying the lifestyle of old people (over 65 years old) by determining the dimensions that contribute to long life expectancy through healthy lifestyle in the Republic of Moldova.

Material and methods. The study included 100 persons with ages ranging from 65 to 95 years, of rural and urban provenience, from different localities of the Republic of Moldova.

Methods of research: historical, statistical, demographic, sociologic, standard interview.

Results. Life expectancy is the highest in countries with a health system oriented towards prophylaxis. On the average 68% of the old people showed a healthy lifestyle in all of its fields: 55% use fruits and vegetables daily, 45% eat regularly, 64% do different physical activities every day, 87% were physically active during life, 52% have no bad habits, 72% consider their marriage a good one, 74% did their job/profession with pleasure, 92% declare that they believe in God, 65% are optimistic, 77% are content with their life.

Conclusions.

- National health policies need to be oriented towards prophylaxis;
- The majority of the old people led a healthy lifestyle;
- Healthy lifestyle can prolong life.

Key words. Healthy lifestyle, life expectancy, longevity, prophylaxis.

ASPECTE PSIHOSOCIALE ȘI IMPORTANȚA ZÂMBETULUI

Eugenia Miroșnicenco

(Cond. șt. – Daniliuc Natalia, dr. în psihologie, cat. Economie, Management și Psihopedagogie)

Introducere. Zâmbetul este cea mai fascinantă formă prin care oamenii interacționează. Starea de bucurie și buna dispoziție este întotdeauna însoțită în mod natural de un zâmbet. Studiile au demonstrat că zâmbetul este o reacție firească și că nu depinde de cultura din care provine individul. Zâmbetul nu doar schimbă expresia feței ci și stimulează creierul să producă endorfină, hormonul care reduce atât durerea fizică cât și cea emoțională.

Scop. De a relata semnificația și fascinantă lume a zâmbetului. Descoperirea modalităților potrivite de a folosi zâmbetul în avantajul său.

Material și metode. În cadrul lucrării au fost aplicate metode: istorico-bibliografice și analitice.

Rezultate. Au fost evidențiate 19 tipuri de zâmbet, însă doar unul este sincer, autentic – cel în care sunt implicați și ochii, privirea. Un șir de cercetări au relatat că 50% dintre persoane au răspuns prin zâmbet, la zâmbetul adresat. Din punct de vedere gender: femeile zâmbesc mai mult ca bărbații; zâmbetul unei femei are un efect magic asupra unui bărbat, iar zâmbetul unui bărbat are un efect mai puțin magic asupra unei femei.

Concluzii. Ce poate fi mai fermecător, decât un zâmbet sincer? Oamenii zâmbesc din diferite motive sociale, o astfel de mască transmite diverse semnale pline de semnificații: apreciere, acceptare, relaxare, încurajare, bucurie, bunăvoință, grijă, speranță, etc.

Zâmbetul este capabil să îndepărteze gândurile negative, să ofere emoții pozitive și cu potențial creator.

Cuvinte cheie. Zâmbet, emoții, efect, persoane.

PSYCHOLOGICAL ASPECTS AND THE SMILE IMPORTANCE

Eugenia Miroșnicenco

(Sci. adviser: Natalia Daniliuc, PhD., chair of Economics, Management and Pedagogy)

Introduction. Smile is the most fascinating form through which people interact. The state of joy and cheerfulness is always accompanied by a natural smile. Studies have shown that smile is a natural reaction and it does not depend on the cultural backgrounds of the person. Smiling do not change only the facial expression but also stimulates the brain to produce endorphins, the hormone reducing both the emotional and physical pain.

Purpose. To present the fascinating world of the meaning of smile and to discover the appropriate way to use the art of smile.

Material and methods. The following methods have been used in this paper: historical facts and analytical skills.

Results. The paper emphasises 19 types of smiles, but only one is honest and authentic involving the eyes and feelings challenges. A number of studies have reported that only 50 % of people reacted to the addressed smile by smiling. In terms of gender, women smile more often than men; the smile of a woman has a magical effect on a man in comparison with the smile of a man that has less magical effect on a woman.

Conclusions. What could be more charming than a sincere smile? People smile for different social reasons, such a mask sending different meaningful signals: appreciation, acceptance, relaxation, encouragement, joy, kindness, care, hope, etc. The smile is capable to remove negative thoughts, offering positive emotions and providing creative potential.

Key words. Smile, emotions, effect, people

ACTUALITĂȚI ÎN DIAGNOSTICUL DE LABORATOR AL BOLILOR DIAREICE ACUTE LA COPII

Svetlana Verejan

(Cond. șt. - Olga Burduniuc, dr. șt. med., Centrul Național de Sănătate Publică)

Introducere. Boala diareică acută (BDA) prezintă o problemă majoră de sănătate publică prin frecvența înaltă, manifestările clinice grave, consecințe economice importante asociate cu managementul inadecvat al cazului de boală. Conform datelor literaturii de specialitate, BDA la copii sub 5 ani sunt cauzate de bacterii, virusuri și paraziți.

Scop. Determinarea spectrului agenților cauzali ai BDA la copiii sub 5 ani prin investigarea complexă la agenți bacterieni, virali și parazitari.

Material și metode. Pe perioada anului 2011 a fost studiat un eșantion de 1069 specimene (mase fecale) colectate de la pacienți internați în Spitalul Clinic Municipal de boli infecțioase la copii prin metoda bacteriologică, serologică și parazitologică.

Rezultate. Datele cercetării microbiologice au constatat prezența microorganismelor în 71,5% cazuri, inclusiv bacterii 61,34%, virusuri 58,7%, paraziți 5,3% și fungii 3,8%. Spectrul agenților bacterieni a fost: *Staphylococcus* spp. 17%, *Enterobacter* spp. 16%, *Serratia* spp. 13%, *Klebsiella* spp. 11%, *Citrobacter* spp. 10%, *Hafnia* spp. 9%, *Salmonella* spp. 7%, *Morganella* spp. 6%, *E. coli* hemolizantă 5%, *Proteus* spp. 2% și alții 4%. Peisajul agenților virali a demonstrat următoarea prevalență: *Rotavirus* (46,1%), urmată de *Noravirus*, *Adenovirus*, *Astrovirus*. Ponderele paraziților a constituit 5,3% cu predominarea a *Cryptosporidium parvum* 86,7%, urmată de *Entamoeba coli* și *Blastocystis hominis*. Menționăm faptul că au fost determinate asocieri de microorganisme la unul și același pacient.

Concluzii. Ponderele îngrijorătoare a probelor etiologic nedeterminate (28,5%), necesită implementarea unor metode noi de diagnostic și investigare complexă a prelevatelor.

Cuvinte cheie. Diagnosticul de laborator, BDA, microorganisme.

THE UP-TO-DATINESSES IN LABORATORY DIAGNOSIS OF ACUTE DIARRHEA IN CHILDREN

Svetlana Verejan

(Sci. adviser: Olga Burduniuc, PhD., National Center for Public Health)

Introduction. Acute diarrheal disease (ADD) presents a major public health problem with high frequency, severe clinical manifestations, and economic consequences associated with improper management of the disease. According to the research literature, ADD in children of 0-5 years of age is caused by bacteria, viruses and parasites.

Purpose. Determination of causative agents of ADD spectrum complex in children by investigating bacterial viral and parasitic agents.

Material and methods. During 2011, 1069 specimens (faeces) collected from children patients at the Municipal Hospital of Infectious Diseases were studied using bacteriological, serological and parasitological methods.

Results. Microbiological research data found the presence of microorganisms in 71,5% of cases, including 61,34% bacteria, viruses 58,7%, 5,3% parasite, and fungi 3,8%. The bacterial agents spectrum is as follows: *Staphylococcus* spp. 17%, *Enterobacter* spp. 16%, *Serratia* spp. 13%, *Klebsiella* spp. 11%, *Citrobacter* spp. 10%, *Hafnia* spp. 9%, *Salmonella* spp. 7%, *Morganella* spp. 6%, *E. coli* hemolysis 5%, *Proteus* spp. 2% and 4% others. The picture of viral agents is as follows: *Rotavirus* 46,1%, followed by *Noravirus*, *Adenovirus*, *Astrovirus*. The statistical data of parasites are 5,3% with a predominance of *Cryptosporidium parvum* 86,7% followed by *Entamoeba coli* and *Blastocystis hominis*. We note that the combination of microorganisms was determined at one and the same patient.

Conclusions. The troublesome statistical data of indefinite etiologic evidence (28,5%), requires the implementation of new diagnosis and investigation methods of complex bacteria, viruses and parasites.

Key words. Laboratory diagnosis, ADD, microorganisms.

STOMATOLOGIE

TRATAMENTUL CONSERVATIV AL CARIEI DENTARE APROXIMALE

Chiriac Oleg

(Cond. șt. - Valeriu Burlacu, dr. șt. med., prof. univ., cat. Chirurgie O.M.F., Implantologie și Stomatologie Terapeutică "A. Guțan")

Introducere. Pe lângă cerințele estetice a pacienților cu care doctorii se confruntă în prezent, un rol important este necesar de atribuit diagnosticării precoce și măsurilor de profilaxie patologiiilor carioase. Datorită evoluției progresive în stomatologie, a apărut și stomatologia minim invazivă. Pentru succesul tratamentului sînt folosite metode și materiale de ultimă generație.

Scop. În baza abordării moderne complexe integrate luînd în considerare individual etiopatogenia și morfologia, a pune în aplicare conceptul și algoritmul de diagnostic, tratamentul și prevenția cariilor dentare pe suprafețele de contact.

Material și metode. Investigările stomatologice includ pe lângă acuzele și anamneza pacienților, examen minuțios cu folosirea unui instrumentar stomatologic și utilaj modern pentru diagnosticul cariei (camera intraorală, odonto-electrometria, radioviziograf etc.). Din anamneză aflăm prezența sau absența unor factori de risc pentru dezvoltarea cariei. Metoda de tratament al cariei proximale constă în refacerea directă a dintelui.

Rezultate. Prin restaurarea directă cu metode și materiale moderne este restabilită integritatea morfo-funcțională a dintelui, starea igienică este îmbunătățită.

Concluzii. Caria suprafețelor de contact dinților laterali prezintă o problemă actuală în stomatologie cauzată de frecvența crescută apariției complicațiilor lor. Majoritatea restaurărilor clasice nu au durată de viață lungă, deseori apare caria secundară și inflamația papilei gingivale interdentală. Pentru a obține un rezultat pozitiv este nevoie de o abordare complexă luând în considerație anamneza, examinarea clinică, alegerea corectă tehnicii și a materialului.

Cuvinte cheie. Profilaxia, minim-invaziv, rezultat pozitiv.

THE CONSERVATIV TREATMENT OF APPROXIMAL DENTAL CARIES

Chiriac Oleg

(Sci. adviser: Valeriu Burlacu, PhD., univ. prof., chair of Oro-maxillo-facial surgery and Therapeutic stomatology "A. Guțan")

Introduction. Besides the aesthetic requirements of patients which doctors currently facing a major role is required to define early diagnosis and preventive measures cavity pathologies. Due to progressive developments in dentistry, minimally invasive dentistry appeared. For successful treatment methods and materials are used next generation.

Purpose. Based on complex modern integrated approach considering the individual etiopathogeny and morphology, to implement the concept and the algorithm for the diagnosis, the treatment and prevention of dental caries of the contact surfaces.

Material and methods. Inquiries include besides dental complaints and medical history, thorough examination with the use of dental instrumentar and modern equipment for diagnosis of caries (intraoral cam, odonto-electrometer, radiovisiograph etc.). From history we find the presence or absence of risk factors for caries development. The method of proximal caries treatment is the restoration of the tooth directly.

Results. By direct restoration methods and modern materials is restored morpho-functional integrity of the tooth, is enhanced hygienic condition.

Conclusions. Caria contact surfaces of posterior teeth present an actual problem in dentistry due to their high frequency of complications. Most classic restorations have not long life frequently occurs secondary caries and gingival inflammation interdental papilla.

To obtain a positive result is a need for complex approach taking into consideration anamnesis, clinical examination, choosing the correct technique and material.

Key words. Prevention, minimally-invasive, positive result.

PRINCIPII DE POZIȚIONARE A MEDICULUI STOMATOLOG ÎN ACTIVITATEA SA ZILNICĂ

Ciobanu Iulia

(Cond. șt. - Marina Iurie, asist. univ., cat. de Propedeutică stomatologică și implantologie dentară „P. Godoroja”

Introducere. Activitatea profesională a stomatologului poate fi efectuată în una din cele patru poziții de bază. Ele se identifică în relație cu cadranul ceasului. Poziția la ora 8 spre fruntea pacientului, poziția la ora 9 spre partea laterală a capului pacientului, poziția la ora 10-11 aproape de unghiul tetierei, poziția la ora 12 în spatele capului pacientului. Cunoașterea și utilizarea pozițiilor ergonomice de lucru îmbunătățește vizualizarea câmpului operator, accesul în zona de tratament și sporește capacitatea de lucru a medicului.

Scop. Selectarea pozițiilor ergonomice pentru stomatolog și a pozițiilor optime pentru pacient.

Material și metode. În baza chestionarelor completate de 18 studenți după lucrul practic la fanteame am determinat poziții optime de lucru.

Rezultate. Prin prisma criteriilor ca eficiență și comoditate 12 studenți au optat să lucreze în pozițiile la ora 10,11,12 și 6 studenți au preferat pozițiile la ora 8 și 9. Incomoditatea pozițiilor pentru pacient la ora 8- antebrațul drept al medicului este peste pieptul pacientului ,la ora 9- similar poziției precedente și în plus mâna stângă a medicului este peste ochii și nasul pacientului, la ora 10-11- mâna stângă a medicului e deasupra nasului pacientului.

Concluzii. Cele mai practice poziții de lucru ale stomatologului sunt la orele 10,11,12.

Cuvinte cheie. Poziție de lucru, stomatologie, ergonomie.

PRINCIPLES OF POSITIONING FOR THE DENTIST IN ITS DAILY ACTIVITY

Ciobanu Iulia

(sci. adviser: Marina Iurie, assistant lecturer, chair of Dental propedeutics and dental implantology “Pavel Godoroja”

Introduction. The professional activity of the dentist may be accomplished from one of four basic positions. They are identified in relation to a 12-hour clock face. 8 o'clock position to the front of the patient's head, 9 o'clock position to the side of the patient's head, 10 to 11 o'clock position near the corner of the patient headrest, 12 o'clock position behind the patient's head. The knowledge and use of the ergonomic working postures improves the vision of the working field, the access to the treatment zone and enhances the doctor's working ability.

Purpose. To select ergonomic working postures for the dentist and optimal positions for the patient.

Material and methods. On the basis of the 18 performed surveys as a result of the practical activity on phantoms we determined optimal working positions.

Results. Through the criterial prism like efficiency and comfort 12 students chose to work in positions at 10, 11, 12 o'clock and 6 students chose position at 8 and 9 o'clock. The discomfort of the positions for the patient at 8 o'clock- the doctor's right upper arm is above the patient's chest, at 9 o'clock- similar to the previous position and the doctor's left hand is above the patient's eyes and nose, at 10 to 11 o'clock- the doctor's left hand is above the patient's nose.

Conclusions. The most practiced working postures of the dentist are at 10, 11, 12 o'clock.

Key words. Working position, dentistry, ergonomics.

TRATAMENTUL MODERN AL DEFECTULUI CUNEIFORM

Friptu Dumitru

(Cond. șt. - Valeriu Burlacu, dr. șt. med., prof. univ., cat. Chirurgie Oro-Maxilo-Facială, Implantologie și Stomatologie terapeutică "A.Guțan")

Introducere. La etapa actuală este bine cunoscut că cerințele estetice și cunoștințele pacienților, cât și tehnologiile avansate, au permis de a crea o nouă direcție a medicinei moderne – stomatologia estetică. De aceea în timpul lucrului este necesar de a tinde spre înlăturarea defectului, a plângerilor pacientului și de a reda frumusețea naturală a dinților.

Scop. Confecționarea restaurărilor, ce se caracterizează prin eficiență funcțională, biocompatibilitate și redarea aspectului estetic impecabil, luând în calcul toate particularitățile fiziologice ale pacientului.

Material și metode. Metoda de tratament al defectului cuneiform propusă de colaboratorii catedrei COMFIST "A.Guțan" (Friptu D., Burlacu V., Fala V.) constă în refacerea integrității morfo-funcționale a arcadelor dentare prin restaurări directe.

Esența tehnicii constă în:

- Examenul clinic al pacienților.
- Confecționarea modelelor de studiu și de lucru.
- Efectuarea diagnosticului funcțional.
- Confecționarea gutierei după valorile medii funcționale individuale.
- Modelarea în ceară a viitoarelor restaurări.
- Transferarea restaurărilor din ceară în cavitatea bucală.

Rezultate. Prin restaurarea directă, ghidată a dinților și a arcadelor dentare s-au modificat raporturile mandibulo-craniene și a planului ocuzal, s-a redus tensiunea la nivelul mușchilor masticatori și s-a repartizat uniform și funcțional forțele ocluzale.

Concluzii. Astfel pentru a obține un rezultat de durată și care să corespundă cerințelor estetice actuale, tratamentul defectului cuneiform necesită o abordare complexă în vederea examinării pacienților și acțiunii nemijlocite atât asupra cauzelor care au favorizat apariția patologiei, cât și intervenției selecte și minuțioase pentru refacerea integrității morfo-funcționale a dintelui și arcadelor dentare.

Cuvinte cheie. Etiologie, tratament, rezultat durabil.

MODERN TREATMENT OF CUNEIFORM DEFECT

Friptu Dumitru

(Sci. adviser: Valeriu Burlacu, PhD., univ. prof., chair of Maxillo Facial Surgery and Oral Implantology "A. Guțan")

Introduction. At the present time, it is well known that aesthetic requirements and patients' knowledge, as well as advanced technologies, allowed to create a new direction of modern medicine - esthetic dentistry.

Purpose. Manufacturing restorations, which are characterized by functional efficiency, biocompatibility and expression of aesthetic impeccable aspect, taking account of all patients' physiological particularities.

Material and methods. The treatment method of cuneiform defect proposed by collaborators consists in the morfo-functional integrity of the dental arches restoring by direct restorations.

The essence of the technique consists in:

- Patients' clinical examination.
- Study models and working models manufacturing.
- Functional diagnosis performance.
- Making the tray after the average functional individual values.
- The wax modeling of future restorations.
- The transfer of wax restorations in oral cavity.

Results. Thus, through direct, guided restoration of teeth and dental arches have been changed the crano-mandibular relationships and of plan occlusal, the tension has been reduced in the jaw muscles and the occlusal forces have been evenly and functional distributed.

Conclusions. Thus to achieve lasting results which would correspond to the current aesthetic requirements, the treatment of cuneiform defect requires a complex approach regarding patients' examination and direct action both on the causes which favored the emergence of pathology and selective and careful intervention for the restoration of tooth's and dental arches morfo-functional integrity.

Key words. Etiology, treatment, lasting result.

PARTICULARITĂȚI DE CONCEPERE A PUNȚILOR DENTARE FIXE SEMIFIZIONOMICE

Mihai Guțuțui, Daniel Guțuțui

(Cond. șt. - Oleg Solomon, dr. șt. med., conf. univ., șef cat. Stom. Ort. "I. Postolachi")

Introducere. Edentația parțială se definește ca fiind absența unităților odonto-parodontale de pe o arcadă sau ambele. Indiferent de etiologia și de localizarea ei, de întindere și de topografie, edentația se constituie într-o entitate patologică și care, prin evoluția și complicațiile ei, provoacă dezechilibre grave ale sistemului stomatognat.

Scop. Determinarea comparativă a indicațiilor către aplicarea construcțiilor mixte metalo-acrilice și metalo- fotopolimerice în edentațiile parțiale.

Material și metode. La tratamentul protetic au fost primiți 12 pacienți în vârstă de 19-45 ani cu edentații parțiale intercalate la maxilă și mandibulă. Pacienții au fost examinați clinico- instrumental, radiografic și au fost studiate modelele diagnostice. La confecționarea componentei metalice au fost folosite aliajele Girobont-cbs (Germania). La componenta fizionomică acrilică s-a folosit materialul Villacryl STC-Hot (Polonia) și materialul fotopolimeric monohibrid Promise-Indirect (Keer)

Rezultate. Examenul clinic și paraclinic a argumentat conceperea construcțiilor semifizionomice în dependență de tabloul clinic. Fazele clinico-tehnice efectuate au fost proporționale cu particularitățile tabloului clinic. Profunzimea preparării dinților stâlpi a depins de varietatea construcției concepute și de materialul folosit.

Concluzii. (1) Examenul complex a pacienților tematici argumentează aplicarea construcțiilor semifizionomice în dependență de tabloul clinic. (2) Conceperea construcțiilor protetice fixe semifizionomice asigură un sacrificiu redus de substanță dură coronară la prepararea dinților stâlpi.

Cuvinte-cheie. Edentația parțială, punți semifizionomice.

PARTICULARITIES OF CONCEPTIONS OF FIXED PARTIAL FIZIONOMIC BRIDGES

Mihai Guțuțui, Daniel Guțuțui

(Sci. advise: Oleg Solomon, PhD., associate prof., chair of Orthopedic stomatology. "I. Postolachi")

Introduction. Partial edentia is defined as absence of dental units on one or both dental arches. Independent of its etiology, localization, volume and topography, partial edentia creates big changes of stomatognathic system.

Purpose. Determine indications for appliance of mixed metal-composites dental bridges.

Material and methods. For prosthetic treatment has received 12 patients of 19-45 age with partial mixed edentia on one or both jaws. Patients were examined clinically and paraclinically. In manufacturing of mixed metal-composites dental bridges were used for metal frame Girobond-cbs alloy (Germany) and Villacryl STC-hot (Poland), Promise Indirect (Kerr) for aesthetic component.

Results. Clinical and paraclinical examen aproved and determined manufacturing for appliance of mixed metal-composites dental bridges according to clinical case. Clinical-laboratory steps so as volume of teeth crown preparation and types of dental bridges were performed in accordance with each clinical case.

Conclusions. (1) Complex examination of patients determines and argues indications for appliance of mixed metal-composites partial veneers dental bridges. (2) Manufacturing of mixed metal-composites dental bridges provide a reduced teeth crown preparation.

Key words. Partial edentia, partial veneer bridges.

ANALIZA TIMPULUI UTILIZAT ÎN TRATAMENTUL CARIEI DENTARE

Dumitru Zabolotnî

(Cond. șt. - Valeriu Burlacu, dr. șt. med., prof. univ., cat. chirurgie OMF, Implantologie orală și Stomatologie Terapeutică "Arsenie Guțan" USMF "Nicolae Testemițanu")

Introducere. Pacientul necesită control a durerii și a stării emoționale. Etapele pretratament ocupă o parte din timpul de lucru al medicului și influențează durata de aflare a pacientului în cabinet, iar paralel cu tehnicile de analgezie sunt utilizate și remedii de pregătire psihoemoțională. Timpul de la momentul intrării pacientului în cabinet și pînă la procedura propriu-zisă de care are nevoie acesta poate varia anume din cauza factorului emoțional al individului.

Scop. Optimizarea timpului de lucru prin premedicație eficientă

Material și metode. A fost analizat timpul utilizat pentru tratarea cariei profunde la 1 dinte la un lot de 65 pacienți care au fost împărțiți în 3 grupe de studiu: fără analgezie, anestezie loco-regională, analgezie inhalatorie.

Rezultate. Prepararea fără analgezie a cavității cariate a durat 15 minute, s-a efectuat intermitent, astfel la apariția senzațiilor dolore necrotomia era întreruptă pentru a oferi pacientului timp de a se calma și de a evita supraexcitarea emoțională. Anestezia loco-regională s-a instalat în 10 minute, și necrotomia a durat 5 minute, însă a necesitat timp atît pentru convingerea pacientului despre necesitatea anestezierii, precum și așteptarea apariției efectului anestezic. Analgezia inhalatorie a fost eficientă în 7 minute, oferit comoditatea cooperării cu pacientul și necrotomia indolore, însă a necesitat timp pentru convingerea de a utiliza o așa tehnică.

Concluzii. Medicul stomatolog utilizează o parte a timpului de lucru pentru administrarea remediilor analgezice și înlăturarea manifestărilor însoțite de tensiune psihică și anxietate. Premedicația administrată în afara cabinetului ar scurta timpul rezervat fiecărei intervenții stomatologice.

Cuvinte cheie. Timp, analgezie, durere, anxietate.

TIME ANALYSIS USED TO TREAT TOOTH DECAY

Zabolotnii Dumitru

(Sci. adviser: Valeriu Burlacu, PhD., univ. prof., chair of Maxillo Facial Surgery and Oral Implantology "A. Guțan")

Introduction. The patient who addresses for dental treatment requires a greater attention for pain and emotional control. Pretreatment steps occupies a part of doctor's time and influences on the duration of patient staying in the office, but simultaneously with analgesia are used psycho-emotional preparations techniques. Time passes from the moment of entry in office until the beginig of the procedure and it may vary due to individual emotional factor.

Purpose. Optimization of working time by effective premedication

Material and methods. Was analyzed the time used to treat deep tooth decay in a group of 65 patients who were divided in three study groups: no analgesia, anesthesia, analgesia by inhalation.

Results. The preparation of carious cavity without analgesia and lasted 15 minutes, was performed intermittently, at the moment of pain is appearance the work was stoped to give the patient time to calm down and avoid emotional over-excitement. Anesthesia installed in 10 minutes, and necrotomia lasted for five minutes, but was used time for the patient's conviction about the need for anesthesia and waiting occurrence of anesthetic effect. Inhaled analgesia was effective in seven minutes, offered convenience and patient cooperation with no pain preparation, but it took time to persuade to use of such technique.

Conclusions. From the data obtained it was noted that the dentist uses a part of working time to administer analgesics and removing manifestations accompanied by mental tension and anxiety. Premedication administered outside the cabinet would shorten each dental treatment.

Key words. Time, analgesia, pain, anxiety.

SIMPOZION CARDIOLOGIE

SINDROMUL METABOLIC ȘI HIPERURICEMIA

Tatiana Bușu, Anton Stolear

(Cond. șt. – Romeo Grăjdieru, dr., conf. univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr.3)

Introducere. Sindromul metabolic (SM) a fost identificat ca predictor major al bolilor cardiovasculare și cerebrovasculare datorită dereglărilor fibrinolizei, trombogenezei, inflamației și ale funcției endoteliale pe care le provoacă. Apariția și progresia acestor complicații poate fi prevenită printr-un management corect al acestui sindrom.

Nivelurile serice crescute de acid uric (AU) sunt observate frecvent în asocieră cu intoleranța la glucoză, hipertensiunea arterială și dislipidemia. S-au acumulat dovezi care au demonstrat că nivelul seric al AU are o corelație semnificativă cu fiecare component al SM.

Scop. Studiarea impactului hiperuricemiei asupra componentelor SM.

Material și metode. Studiul reprezintă o componentă a studiului instituțional realizat în laboratorul „Cardiologie”. La 200 pacienți cu SM a fost evaluat nivelul AU plasmatic care a fost corelat cu gradul de severitate a componentelor acestui sindrom.

Rezultate. În grupul cercetat a fost stabilită o prevalență semnificativă (57,7%) a hiperuricemiei la pacienții cu SM. S-a observat o corelație direct proporțională a hiperuricemiei și rezistenței la insulină cu creșterea gradului de obezitate. În grupul pacienților cu hiperuricemie hipertrigliceridemia s-a întâlnit 2,79 ori mai frecvent și probabilitatea hipertrigliceridemiei în prezența hiperuricemiei a fost de aproape 3,21 ori mai mare. De asemenea fracțiile lipidice aterogene au fost semnificativ mai mari, iar valorile HDL-C au fost semnificativ mai mici la acești pacienți.

Concluzii. La pacienții cu SM hiperuricemia corelează semnificativ cu indicii spectrului lipidic, glucidic, hemodinamic și ai obezității.

Cuvinte cheie. Sindrom metabolic, hiperuricemie.

THE METABOLIC SYNDROME AND HYPERURICEMIA

Tatiana Bușu, Anton Stolear

(Sci.adviser: Romeo Grăjdieru, associate prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. The metabolic syndrome was identified as a major predictor of cardiovascular and cerebrovascular diseases, due to the disorders of the fibrinolysis, thrombogenesis, inflammation and those of the endothelial function they cause. The development and progression of these complications can be prevented through a correct management of this syndrome.

Elevated serum levels of uric acid (UA) are commonly seen in association with glucose intolerance, arterial hypertension and dyslipidemia. Evidence has been accumulated that have demonstrated that the serum levels of UA has a significant correlation with each component of the MS.

Purpose. Studying the impact of hyperuricaemia on MS components.

Material and methods. The study represents a component of the institutional research conducted in the Cardiology laboratory, which included 294 patients. 200 patients with the MS were assessed the plasmatic UA levels, which correlated with the severity of the components of this syndrome.

Results. In the study group was established a significant prevalence of hyperuricemia in the patients with MS. A correlation proportional to hyperuricemia and insulin resistance with increasing obesity was observed. In the patients with hyperuricemia, hypertriglyceridemia was 2.79 times more frequently met and the likelihood of hypertriglyceridemia in the presence of hyperuricemia was almost 3.21 times higher. Also atherogenic lipid fractions were significantly higher, and the HDL-C values were significantly lower in these patients.

Conclusions. In patients with MS, hyperuricemia significantly correlates with indices of lipid, carbohydrate, and hemodynamic spectrum and that of obesity.

Key words. Metabolic syndrome, hyperuricemia.

MOZAICA MANIFESTĂRILOR CLINICE ÎN TROMBOEMBOLIA PULMONARĂ

Tatiana Bușu, Victoria Vatamanu

(Cond. șt. - Valeriu Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., disciplina Cardiologie, cat Medicină Internă nr.3)

Introducere. Tromboembolia pulmonară (TP), privită prin nuanțele mozaicii manifestărilor clinice și particularitățile de diagnostic impuse de aceasta, se încadrează în grupa unor patologii extrem de complexe, imprevizibile și mascate.

Scop. Aprecierea rolului examenului primar în stabilirea diagnosticului de TP la pacienții cu o mozaică a manifestărilor clinice.

Material și metode. Sunt prezentate 3 cazuri clinice care îmbrățișează spectrul foarte diferit de prezentare clinică a acestei patologii. Pe de o parte se prezintă un caz reprezentativ de TP cu tablou sincopal și de șoc asociat cu prezența unor factori de risc imperativi acestei patologii, pentru ca ulterior să se scoată în evidență 2 cazuri clinice ce par a sfida caracteristicile clasice de TP. Astfel un caz demonstrează o clinică a unui statut neurologic cu crize epileptice, iar altul, manifestările caracteristice Infarctului Miocardic Acut și lipsa oricăror factori predispozanți imperativi.

Rezultate. În scopul unui management terapeutic adecvat, diagnosticul corect al acestei patologii impune importanță majoră. Astfel, făcând uz de scorurile de probabilitate clinică: Geneva și Wells, se facilitează tactica diagnostică încă de la examenul primar al pacientului, cu un algoritm diagnostic înlesnit.

Concluzii. În ciuda unei complexități de manifestări, tabloul clinic inițial al pacientului cu TP, prin intermediul unui examen meticulos atât obiectiv cât și anamnestice permite suspjecția modificărilor patologice subiacente, pentru ca ulterior prin intermediul scorurilor de probabilitate clinică, a facilita diagnosticul definitiv și tactica terapeutică adecvată.

Cuvinte cheie. Tromboembolia pulmonară, probabilitate clinică.

THE MOSAIC OF CLINICAL MANIFESTATIONS IN PULMONARY THROMBOEMBOLISM

Tatiana Bușu, Victoria Vatamanu

(Sci. adviser: Valeriu Revenco, MD., PhD., prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. Pulmonary thromboembolism (PT), seen through the shades of its mosaic of clinical manifestations and its diagnostic features imposed by these, falls into the group of extremely complex, unpredictable and masked pathologies.

Purpose. Determining the role of primary examination in establishing the diagnosis of PT in patients with a mosaic of clinical manifestations

Material and methods. There are 3 clinical cases presented, that embrace the exceeding different spectrum of clinical presentations of this disease. On one hand, it is shown a representative case of TP with syncopal and shock aspects, associated with the presence of overriding risk factors for this disease, so that ultimately to be highlighted 2 clinical cases that seem to defy the classic characteristics of TP. Thus, a case demonstrates a clinical picture of a neurological status associated with seizures and another one the characteristic manifestations of acute myocardial infarction without the presence of any overriding predisposing factors.

Results. For the purpose of an appropriate therapeutic management, the right diagnosis of this disease requires major importance. Thereby, making use of the clinical probability scores: Geneva and Wells, the diagnosis tactics is facilitated since the primary examination of the patient, with an active diagnostic algorithm.

Conclusions. Despite a complexity of manifestations, the initial clinical picture of the patient with TP, through a meticulous examination, both objective as well as anamnestic, allows to suspect the underlying pathological changes, so that later, using the clinical probability scores, to ease definitive diagnosis and adequate therapeutic tactics.

Key words. Pulmonary thromboembolism, clinical probability.

CORELATIA PARAMETRILOR DOPPLER RENAL CU LEZIUNILE SUBCLINICE DE ORGAN LA PACIENȚII CU SINDROM METABOLIC

Irina Cabac-Pogorevici

(Cond. șt. - Valeriu Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr.

3)

Introducere. Sindromul metabolic (SM) reprezintă o entitate nozologică complexă, fiind asociat cu un risc înalt pentru diabet zaharat și boli cardiovasculare. Diagnosticul precoce, tratamentul și prevenția acestuia au devenit o adevărată provocare pentru sistemul sănătății publice la nivel global. Utilizarea ecografiei cu o rezoluție înaltă, a relevat valori crescute ale parametrilor Doppler (indicele de rezistență (IR) și indicele de pulsilitate (IP)) la nivelul arterelor intrarenale, aceștia fiind markeri ai leziunilor de organ țintă, la pacienții cu SM.

Scop. Determinarea corelației parametrilor Doppler renal cu leziunile subclinice de organ la pacienții cu SM.

Material și metode. Articolul dat se bazează pe publicații medicale din literatura internațională și material on-line.

Rezultate. Valorile IR au o corelație nesemnificativă cu numărul componentelor SM, confirmându-se ipoteza că SM în sine, și nu fiecare component în parte se asociază cu un risc cardiovascular înalt. Creșterea valorilor IR, nu reflectă doar modificările perfuziei renale, dar are o corelație strânsă cu hemodinamica sistemică și cu prezența aterosclerozei subclinice, și deci poate furniza informații utile despre prognosticul pacienților cu patologie cardiovasculară.

Multiple studii au relatat faptul că cuantificarea IR, are o utilitate înaltă în screening-ul leziunilor subclinice de organ la pacienții cu SM, valorile IR fiind corelate independent cu grosimea peretelui carotidian la pacienții cu hipertensiune arterială și SM.

Concluzii. Deci, putem deduce că rezistența vasculară renală determinată prin intermediul IR reflectă gradul aterosclerozei sistemice astfel că IR poate fi un marker util în depistarea și evaluarea factorilor de risc cardiovascular la pacienții cu SM.

Cuvinte cheie. Doppler renal, leziuni subclinice de organ, sindrom metabolic.

THE RELATIONSHIP BETWEEN RENAL DOPPLER DERIVED PARAMETERS AND TARGET ORGAN DAMAGE IN PATIENTS WITH METABOLIC SYNDROME

Irina Cabac-Pogorevici

(Sci. adviser: Valeriu Revenco, PhD., prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. Metabolic syndrome (MS) is a clustering of metabolic abnormalities and risk factors for CVD and diabetes. Its treatment and prevention have become one of the major public health challenges worldwide. High-resolution ultrasound has revealed increased values of renal Doppler parameters (pulsatility (PI) and resistive (RI) indices) in intra-renal interlobar arteries of patients with the MS which may reflect end-organ damage.

Purpose. Highlighting the relationship between renal Doppler derived parameters and target organ damage in patients with MS.

Material and methods. The article is based on international publication data and on-line materials.

Results. Recently, evidence has been accumulating showing that an increased RRI not only reflects changes in intrarenal perfusion but is also related to systemic hemodynamics and the presence of subclinical atherosclerosis, and may thus provide useful prognostic information in patients with CVD. On the basis of these results, the evaluation of renal resistive index has been proposed in the assessment and management of patients MS and other risk factors.

RRI has been reported to be significantly correlated with organ damage. Numerous studies revealed that the measurement of RRI was useful for target organ damage screening in patients with MS, and RRI values were independently correlated with carotid intima-media thickness in patients with MS.

Conclusions. These results suggest that renal vascular resistance indicated by RRI can reflect the degree of systemic atherosclerosis and that RRI can be a useful marker to detect and evaluate atherosclerotic diseases due to CVD risk in patients with metabolic syndrome.

Key words. Renal Doppler, target organ damage, metabolic syndrome.

EFICIENȚA ANTIHIPERTENSIVĂ ÎN TRATAMENTUL CU NEBIVOLOL LA PACIENȚII CU SINDROM METABOLIC

Sergiu Covalciuc, Mihail Curudimov, Mihail Tașnic

(Cond.șt. - Valeriu Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr. 3)

Introducere. Sindromul metabolic (SM) afectează 20-25% din populația globului, 15% din Europeni și 23% din Americani. Valorile elevate ale tensiunii arteriale deseori se asociază cu dereglări metabolice și antropometrice, inclusiv obezitatea, insulinorezistența ș.a.

Scop. Aprecierea eficacității antihipertensive a Nebivololului la pacienții cu sindrom metabolic.

Material și metode. Rezultatele obținute reprezintă o componentă a studiului instituțional realizat în laboratorul „Cardiologie”, care a inclus 90 pacienți dintre care 45 cu sindrom metabolic (SM) și 45 fără SM, supuși testului acut cu Nebivololului 5 mg, ulterior pacienții au urmat tratamentului cu Nebivolol în doză de 5 mg/zi timp de 2 luni. Eficacitatea tratamentului de durată cu Nebivolol, a fost studiată în contextul atingerii tensiunii arteriale (TA) „țintă”. În calitate de TA „țintă” au fost analizate următoarele criterii: 1) TA sistolică (TAS) <140 mmHg și TA diastolică (TAD) <90 mmHg (TAS <130 mmHg și TAD <80 mmHg pentru pacienții cu diabet zaharat tip 2) și 2) TAD ≤90 mmHg sau diminuarea TAD ≥10 mmHg.

Rezultate. Monitorizarea nivelului tensiunii arteriale sistolice (TAS) în urma administrării Nebivololului 5 mg în test acut a demonstrat o reducere certă în comparație cu inițialul ($p < 0,001$). Diferențe vădite ale valorilor TAS s-au semnalat și după administrarea terapiei timp de 2 luni ($p < 0,001$). Monitorizarea valorilor TAD în testul acut după administrarea Nebivololului a demonstrat deosebiri certe în comparație cu valorile inițiale ($p < 0,001$). Tratamentul cu durata de 2 luni a marcat reducerea substanțială a valorilor TAD în comparație cu nivelul inițial în lotul cercetat de pacienți în ambele loturi ($p < 0,001$).

Concluzii. În tratamentul de durată efectul antihipertensiv al Nebivololului (5mg/24ore) a constituit 59%; TAS s-a redus cu $19,7 \pm 0,7$ mmHg ($p < 0,001$) și TAD – cu $12,2 \pm 0,5$ mmHg ($p < 0,001$).

Cuvinte cheie. Sindrom metabolic, nebivolol, efect antihipertensiv, tensiunea arterială țintă.

EFFECTIVE ANTIHYPERTENSIVE TREATMENT WITH NEBIVOLOL IN PATIENTS WITH METABOLIC SYNDROME

Sergiu Covalciuc, Mihail Curudimov, Mihail Tașnic

(Sci. adviser: Valeriu Revenco, PhD., prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. The metabolic syndrome affects 20-25% of the world population, 15% of the European and 23% of the Americans. High blood pressure levels often associatee with anthropometric and metabolic disorders, including obesity, insulin resistance.

Purpose. Assessment of antihypertensive efficacy of nebivolol in patients with metabolic syndrome

Material and methods. The results of the study represent a component of the institutional research project conducted in the Cardiology laboratory, which included 90 patients, of which 45 patients with the metabolic syndrome (MS) under and acute test with 5 mg of nebivolol, after which patients were treated at a dose of Nebivolol 5 mg / day for 2 months. Lasting efficacy of Nebivolol 5 mg was studied in the context of achieving 'target' BP. As 'target' BP were analyzed the following criteria: SBP <140 mmHg and DBP <90 mmHg (SBP <130 mmHg and DBP <80 mmHg for patients with type 2 diabetes melitus and 2) DBP ≤90 mmHg or lowering of DBP ≥10 mmHg.

Results. Monitoring of systolic blood pressure (SBP) after administration of Nebivolol 5 mg in acue test demonstrated a definite reduction compared to the initial ($p < 0.001$). Obvious differences of SBP values have been reported after administration of therapy for 2 months to 68 patients ($p < 0.001$). Monitoring diastolic blood pressure (DBP) in the acute test after taking Nebivolol showed clear differences compared to baseline ($p < 0.001$). 2 month treatment showed substantial reduction in the DBP values as compared with baseline in the group of patients studied in both groups ($p < 0.001$).

Conlusions. In long treatment, antihypertensive effect of Nebivolol (5mg/24ore) was 59%; TAS reduced its values with 19.7 ± 0.7 mmHg ($p < 0.001$), and TAD - 12.2 ± 0.5 mmHg ($p < 0.001$).

Key words. Metabolic syndrome, nebivolol, antihypertensive effect, target blood pressure.

HIPERLEPTINEMIA LA PACIENȚII HIPERTENSIVI ÎN CONTEXTUL SINDROMULUI METABOLIC

Petru Roșulschii

(Cond. șt. - Georgeta Mihalache, dr., asist.univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr.3)

Introducere. Sindromul metabolic se constată la 20-25% din întreaga populație. Hipertensiunea arterială se asociază dereglărilor metabolice, care includ obezitatea abdominală, insulinorezistența, leptinorezistența. Leptina - hormon ce modelează tensiunea arterială prin acțiuni vasculare, neurosimpatice și renale.

Scop. Evaluarea rolului hiperleptinemiei la hipertensivi în contextul sindromului metabolic.

Material și metode. Rezultatele obținute reprezintă o componentă a studiului instituțional realizat în laboratorul „Cardiologie”, care a inclus 294 pacienți hipertensivi cu și fără sindrom metabolic (NCEP/ATP III). Concentrația leptinei prin metoda imunofluorescentivă.

Rezultate. Analiza corelațională Spearman relevă pentru pacienții cu și fără sindrom metabolic dependență directă a nivelului leptinei de IMC: cu cât e mai mare IMC, cu atât e mai înalt nivelul de leptină ($r=0,59$; $p<0,001$), nivelul leptinei fiind mai înalt la pacienții cu SM. La pacienții cu sindrom metabolic: 1) hiperleptinemie – la 83,3% pacienți; 2) hiperinsulinemie bazală – la 67% pacienți. Analiza corelațională Spearman relevă corelare pozitivă a nivelului leptinei la pacienții cu sindrom metabolic cu circumferința abdominală ($r=0,38$; $p<0,01$) și cu IMC ($r=0,69$; $p<0,001$).

Concluzii. Hiperleptinemie a fost determinată la 83,3% dintre pacienții hipertensivi cu sindrom metabolic și a avut o relație directă cu gradul de obezitate.

Cuvinte cheie. Hiperleptinemie, sindrom metabolic.

HYPERLEPTINEMIA TO THE PATIENTS WITH ARTERIAL HYPERTENSION IN RELATION WITH METABOLIC SYNDROME

Petru Roșulschii

(Sci. adviser: Georgeta Mihalache, PhD., assistant prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. Metabolic syndrome may be found to 20 – 25% among general population. Arterial hypertension is associated to metabolic abnormalities, which are abdominal obesity, insulinoreistance, leptinoreistance. Leptine is the hormone which modifies arterial hypertension through vascular, neurosympatic and renal mechanisms.

Purpose. Evaluation of hyperleptinemia's role to patients

Material and methods. The results of the study represent a component of the institutional research project conducted in the Cardiology laboratory, which included 294 patients with arterial hypertension in relation with metabolic syndrome. The concentration of leptine was established by immunoenzymatic method.

Results. The correlational analysis Spearman reveals direct dependence of the leptine's level to BMI among patients with and without metabolic syndrome: the bigger the BMI, the higher the leptine's level is ($r=0,59$; $p<0,001$), the level of leptine being high to patients with metabolic syndrome. Among patients with metabolic syndrome: 1) hiperleptinemia was to 83,3% patients; 2) basal hiperinsulinemia was to 67% patients. The correlational analysis Spearman reveals positive correlation between leptine's level to patients with metabolic syndrome and abdominal perimeter ($r=0,38$; $p<0,01$) and with BMI ($r=0,69$; $p<0,001$).

Conclusions. Hyperleptinemia was determined to 83.3% patients with arterial hypertension and metabolic syndrome and is higher as the obesity degree increases.

Key words. Hyperleptinemia, metabolic syndrome.

IMPACTUL SINDROMULUI METABOLIC ASUPRA VENTRICULULUI DREPT

Ecaterina Sedaia

(Cond. șt. - Valeriu Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr.3)

Introducere. Impactul sindromului metabolic (SM) asupra ventriculului drept (VD) a fost examinat într-un număr mic de studii. Luând în considerare răspândirea epidemică a SM, efectele lui adverse asupra remodelării VD, ar fi foarte util să identificăm parametrii SM care se asociază cu afectarea VD.

Scop. Sublinierea importanței de evaluare a funcției VD la pacienți cu SM pentru aprecierea prognosticului și profilaxie precoce.

Material și metode. Analiza datelor bibliografice recente ce vizează metode de evaluare a funcției VD și importanța ei deosebită la pacienți cu SM.

Rezultate. În decursul timpului, atenția cercetătorilor s-a concentrat pe astfel de situații patologice ca hipertensiune arterială, diabet și obezitate și impactul lor asupra funcției VD. Femeile și bărbații cu SM au predicatori diferiți pentru hipertrofie și disfuncție diastolică a VD. Obezitate abdominală și nivelul crescut de glucoză sunt predicatori independenți de hipertrofie și disfuncție diastolică a VD îndeosebi la femei cu SM. În plus, la femei cu SM triada factorilor de risc a SM, cum ar fi hipertensiune arterială, hiperglicemie și dislipidemie, este un predictor independent de hipertrofie a VD; în timp ce altă triadă (nivel crescut de glucoză, obezitate abdominală și dislipidemie) este predictor pentru disfuncția diastolică a VD.

Concluzii. SM joacă un rol important în afectarea structurii și funcției a VD. Atât funcția sistolică cât și cea diastolică a VD se deteriorează la pacienți cu SM. Diferite componente ale SM sunt responsabile pentru remodelarea VD la femei și bărbați. Parametrii SM sunt mai importanți pentru remodelarea VD la femei.

Cuvinte cheie. Sindrom metabolic, ventricul drept, disfuncția diastolică.

METABOLIC SYNDROME IMPACTS THE RIGHT VENTRICLE

Ecaterina Sedaia

(Sci. adviser: Valeriu Revenco, PhD., prof., chair of Internal Medicine nr.3, Cardiology discipline)

Introduction. The impact of the metabolic syndrome (MS) on the right ventricle (RV) was examined in very few studies. Considering the epidemic spreading of MS, its adverse effect on RV remodeling, it would be very useful to find which parameters of MS are associated with RV changes.

Purpose. Highlighting the importance of the evaluation of RV function in patients with MS for the assessment of prognostic and possible early intervention.

Material and methods. The analysis of available literature about the methods of the assessment of RV function and its particular importance in patients with MS.

Results. In the course of time, the attention of researchers focused on such pathological conditions as hypertension, diabetes, and obesity and their impact on RV function. Women and men with MS have different predictors of RV hypertrophy and diastolic dysfunction. Abdominal obesity and increased glucose level are independent predictors of RV hypertrophy and diastolic dysfunction exclusively in women with MS. In addition, among women with MS, triad of MS risk factors such as increased blood pressure, hyperglycemia, and dyslipidemia, is an independent predictor of RV hypertrophy; whereas the other triad (increased glucose level, abdominal obesity, and dyslipidemia) is a predictor of RV diastolic dysfunction.

Conclusions. MS has an important role in damage of RV structure and function. Both systolic and diastolic functions of the RV deteriorate in MS patients. Different parameters of MS are responsible for RV remodeling in women and men. The metabolic parameters of MS are more important for RV remodeling in women.

Key words. Metabolic syndrome, right ventricle, diastolic dysfunction.

SEMNIFICAȚIA MORFOCLINICĂ A PUNȚILOR MIOCARDICE

Mihail Tașnic

(Cond. șt. - Valeriu Revenco, dr. hab. șt. med., prof. univ., disciplina Cardiologie,
cat. Medicină Internă nr.3; Ilia Catereniuc, dr. hab. șt. med., prof. univ., cat. Anatomia Omului)

Introducere. Punțile miocardice (PM) reprezintă segmente ale arterelor coronariene magistrale, care pe o anumită porțiune sunt acoperite de bandetele de miocard. Incidența anatomică a PM constituie 5,4-86%. Tot mai des se menționează despre posibila implicare a PM în apariția: infarctului miocardic acut, aritmiilor maligne, decesului subit a persoanelor de vârstă tânără și copii.

Scop. Aprecierea particularităților morfoclinice ale punților miocardice care ar putea influența suferința ischemică a cordului.

Material și metode. cercetarea s-a axat pe studiul morfologic macroscopic - prin disecție anatomică fină de 200 corduri umane și microscopic, aplicând tehnici clasice de colorare histochimică. Clinic au fost analizate 300 coronarografii în scopul identificării pacienților cu punți miocardice vizibile angiografic.

Rezultate. Punțile miocardice complete au fost depistate la 62% din corduri studiate spre deosebire de 2 % depistate pe coronarogramele studiate. Diferențele mari dintre incidența anatomică și cea coronarografică ar putea fi datorate: grosimii insuficiente ale PM, deci sunt incapabile de a reduce lumenul vasului în timpul sistolei cordului, neaplicarea testelor de provocare în cadrul coronarografiei diagnostice de rutină, deficiențe tehnice de înregistrare a celor mai mici grade de compresie a arterelor coronariene.

Printre factorii morfologici precipitanți ai ischemiei miocardului determinate PM menționăm: grosimea excesivă a punții; localizarea subendocardică a segmentului vascular subpontin; deformarea și îngustarea persistentă și în diastolă a segmentului vascular subpontin, leziuni aterosclerotice avansate în segmentul prepontin al vasului.

Concluzii. prezența punților miocardice capabile să inducă manifestări clinice, trebuie suspectată în toate cazurile de ischemie a miocardului în lipsa leziunii aterosclerotice a vaselor coronariene.

Cuvinte cheie. Punți miocardice, ischemie, coronarografie.

CLINICAL SIGNIFICANCE OF MYOCARDIAL BRIDGES

Mihail Tașnic

(Sci.adviser: Valeriu Revenco, PhD., prof., chair of Internal Medicine nr.3, Cardiology discipline; Ilia Catereniuc, PhD., prof., chair of Human Anatomy)

Introduction. Myocardial bridges (MB) are myocardial strips which covers main coronary artery segments that usually has underpericardial location. The anatomical incidence of MB is about 5.4 to 86 %. According international literature MB are involved in genesis of: acute myocardial infarction , malignant arrhythmias , sudden death of young patients and of children.

Purpose. assessment of myocardial bridging morphoclinical features that might influence ischemic heart suffering.

Material and methods. the research focused on macroscopic morphological study - the fine anatomical dissection of 200 human hearts and microscopic histochemical staining techniques. Clinically we 300 coronarograms to identify patients with angiographically visible myocardial bridges.

Results. MB were detected in 62 % of studied cords vs. 2% identified on coronarograms. The large differences between the incidence of anatomical and angiographic could be due to : insufficient thickness of the PM, so they are unable to reduce the vessel lumen during heart systole, insufficient usage of provocation tests in routine coronary angiography , technical problems recording the lowest degree of coronary arteries compression.

Morphological precipitating factors of myocardial ischemia caused by MB are excessive thickness of the MB; subendocardial location vascular segment ; deformation and persistent narrowing in heart diastole of the vessel, advanced atherosclerotic lesions in the proximal to bridge vessel.

Conclusions. The presence of myocardial bridges capable to induce clinical manifestations should be suspected in all cases of myocardial ischemia in the absence of coronary atherosclerotic lesion .

Key words. Myocardial bridges, ischemia, coronary arteriography.

ELEVAREA SEGMENTULUI ST PE FUNDALUL BLOCULUI DE RAM STÎNG AL FASCICOLULUI HIS, INFARCT MIOCARDIC SAU NU? – CAZ CLINIC

Diana Ungureanu

(Cond. șt. – Viorica Ochișor, dr., conf. univ., disciplina Cardiologie, cat. Medicină Internă nr.3)

Introducere. Infarctul miocardic (IM) este adesea dificil de detectat atunci când pe ECG este prezent blocul de ramură stîngă al fascicoului His (BRS). Prezența BRS pe ECG, pe de o parte simulează semnele de IM acut, pe de alta - pot anihila prezența IM.

Scop. determinarea utilității criteriilor Sgarbossa pentru identificarea infarctului miocardic acut pe fundal de BRS.

Material și metode. A fost analizat cazul unei paciente M.T., 58 ani, internată în Institutul Cardiologic, secția V, cu suspecție la Sindrom Coronarian Acut pe fundal de BRS.

Rezultate. Pacienta M.T., 58 ani cu durere acuta, severă în omoplatul stîng cu iradiere în membrul superior stîng. Electrocardiografic: pe fundal de BRS se determina elevarea segmentului ST de 5 mm în V3, unde T pozitive în V1-V3. Ecocardiografic: hipokinezia septului și peretelui anterior al ventricolului stîng, FE-46%. A fost stabilit diagnosticul prezumtiv de IM indefinit in timp, pentru ca troponinele au fost negative. La coronaroangiografie: coronare permeabile.

In cazul nostru a fost o discordanta dintre modificarile ECG și datele coronaroangiografiei. Care ar fi conduita medicului cind se suspecteaza IM pe fundal de BRS? In literatura se discuta de asa numitele criterii Sgarbossa. Daca scorul este ≥ 3 , diagnosticarea IM pe fundal de BRS ar avea o specificitate de 90%. La pacientul nostru scorul a fost mic, fiind egal cu 2 puncte, ceea ce denotă o probabilitate mică de IM suportat. Intr-adevar rezultatele coronaroangiografiei nu au constatat IM suportat.

Concluzii. Criteriile Sgarbossa pot fi utilizate pentru identificarea infarctului miocardic acut pe fundal de BRS.

Cuvinte cheie. Criteriile Sgarbossa, infarct miocardic, bloc de ramură stîngă, coronaroangiografie.

ELEVATION OF ST ON THE BACKGROUND OF LEFT BUNDLE BRANCH BLOCK, MIOCARDIAL INFARCTION OR NOT? – CASE REPORT

Diana Ungureanu

(Sci. adviser – Viorica Ochișor, associate prof., chair of Internal Medicine nr. 3, Cardiology discipline)

Introduction. Myocardial infarction (MI) is often difficult to detect when we have a left bundle branch block bundle of His (LBBB) on the ECG. The presence of LBBB on the ECG, on one hand simulates signs of acute MI, on the other - can annihilate the presence of MI.

Purpose. To determine the utility of Sgarbossa criteria for identifying acute myocardial infarction on the background of LBBB.

Material and Methods. We analyzed the case of the patient M.T., 58 years old, admitted to the Cardiology Institute, with a suspicion of Acute Coronary Syndrome on the background of LBBB.

Results. The patient M.T., 58 years old, with acute, severe pain in the left shoulder blade radiating in the left arm. Electrocardiogram: on the background of LBBB, with ST elevation of 5mm in V3, positive T waves in V1-V3. Echocardiography: hypokinesia of the interventricular septum and left ventricular anterior wall, Ejection Fraction - 46%. We established a presumptive diagnosis of MI indefinite in time (troponins were negative). At coronary angiography: permeable coronary arteries.

In our case there was a discrepancy between the changes found on the ECG and angiography result. Which would be the doctor's conduct when MI is suspected on the background of LBBB? In the scientific literature the so-called Sgarbossa criteria are discussed, the total score of ≥ 3 points shows a 90% specificity of MI on the background of LBBB. In our case the score was lower, equal to 2 points, which would indicate a low probability of supported MI. Indeed the results of coronary angiography did not show supported MI.

Conclusions. Sgarbossa criteria can be used to identify acute myocardial infarction on the background of the left bundle branch block.

Key words. Sgarbossa criteria, myocardial infarction, left bundle branch block, angiography.